

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

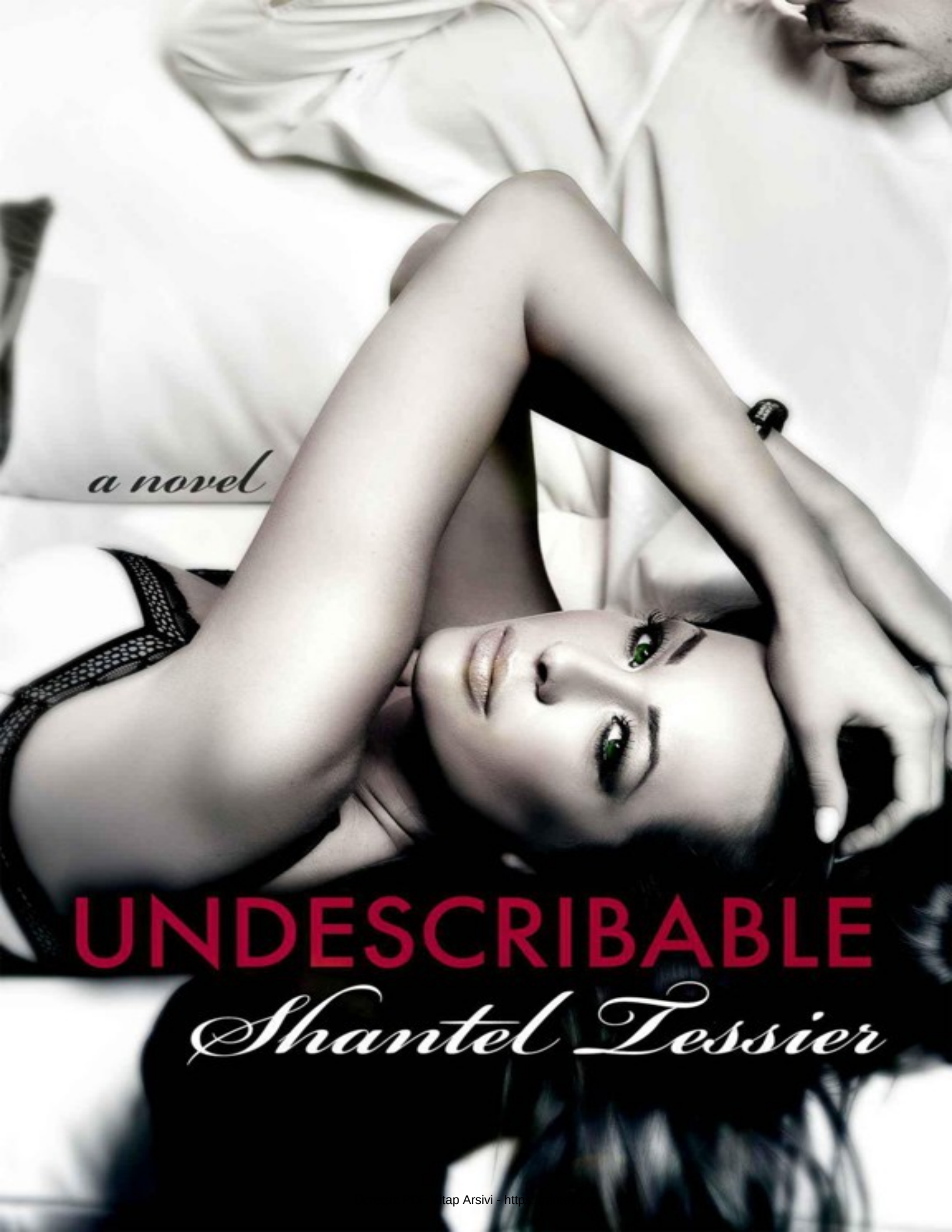
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The book cover features a woman with long dark hair and green eyes lying on a white sheet, looking directly at the camera. Her arms are raised, and her hands are near her head. A man's face is partially visible in the upper right corner. The text 'a novel' is written in a cursive font on the left side.

a novel

UNDESCRIBABLE

Shantel Tessier

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

UNDESCRIBABLE

tarafından

Shantel Tessier

* * * *

Amazon Baskısı

* * * *

Tarif edilemez

Copyright© 2013 by Shantel Tessier

Tüm hakları saklıdır.

Kurgu: Jennifer Roberts-Hall

Kapak tasarımı [Okaycreations](#)'dan Sarah Hansen [Formatlama](#)
[JT Formatting](#)

Bu kitabın hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan kullanılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik yoktur, olaylar ya da yerler tamamen tesadüfidir.

Shantel Tessier yazarının diğer kitaplarını [Amazon](#)'da keşfedin

İçindekiler

Birinci Bölüm İkinci	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Üçüncü Dördüncü	
Beşinci Altıncı	
Onaltı Yedinci	
Sekizinci	
Dokuzuncu Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Onuncu	
Onbirinci Oniki	
Onüçüncü	
Ondördüncü	
Onbeşinci Bölüm	
Bölüm Bölüm	
YirmiOnyedinci	
Onsekizinci	
Ondokuzuncu	
Bölüm Yirmi Bir Bölüm	
Yirmi İki	
Yirmi Üçüncü Bölüm Yirmi	
Dört Yirmi Yirmi Bölüm Bölüm	
Bölüm Yirmi Yedi Bölüm Beş	
Altı Teşekkür	
Yazar Hakkında	

Bu kitabı harika kocam Jason'a ithaf etmek istiyorum. Hayallerimin gerçekleşmesine yardımcı olmak için her adımda beni destekledi. Zor günlerimde yanımdaydı.

vazgeçmek istemedi ve sadece bana değil bu kitaba da inandı.

Bebeğim, seni seviyorum ve sensiz ne yapardım bilmiyorum.

*Devam etmem için beni her zaman cesaretlendirdiğiniz için
teşekkür ederim.*

Ve kızımız Shyley'e.

*Hayallerinizden asla vazgeçmeyin çünkü sizi nereye götüreceklerini asla
bilemezsiniz.*

Seçenekler sonsuzdur.

Seni seviyorum!

UNDESCRIBABLE:

Sıfat

Yeterince tanımlanamayacak kadar olağandışı, aşırı veya belirsiz; tarif edilemez

Chapter One

SLADE

Red Bull'umun kalanını geri atıyorum, sonra bir bira sipariş etmeden önce barın sonundaki çöpe atıyorum. Neden bu barda olduğuma dair hiçbir fikrim yok. Günümün ilk yarısını havaalanlarında geçirdim. Son üç haftadır San Francisco'da bir dava için bulunuyordum ve nihayet önümüzdeki hafta bitiyor. Babamın doğum gününde ailemle birlikte olmak eve uçtum ve bu akşam ailemin evinde yemek yedikten sonra Josh beni kendisiyle dışarı çıkmaya ikna etti.

Barmenden biramı alırken bara yaslanıyorum. Şişeyi dudaklarıma götürürken diğer tarafta bar taburesinde oturan bir sarışın görüyorum. Biramı ona uzatıyorum ve içmeden önce ona küçük bir gülümseme veriyorum. Şişeyi yere bıraktığımda, o çoktan önümde duruyordu. Gözlerimin içine bakarken aşırı neşeli sarışının gülümsemesini izliyorum.

"Big Daddy's'e sık gelir misin?" diye soruyor, pembe alkollü içkiyi ağzına götürerek. Koyu kırmızı dudaklarını aralıyor ve dilinin pipeti dudaklarının arasından geçirerek baştan çıkarıcı bir şekilde emmesine izin veriyor.

"Evet, sen?" Pipete gösterdiği ilginin aynısını sikime gösterirken bana baba dediğini hayal ettiğimde sikimin sertleştiğini hissedebiliyorum.

"Hayır." Tatlı tatlı gülümsüyor ve başını sallayarak açık sarı buklelerinin dalgalanmasına neden oluyor. Sonra yüzünde ciddi bir ifade belirliyor ve bana doğru eğiliyor. "Neden bana etrafı gezdirmiyorsun?" diye soruyor parmağını göğsümde gezdirirken.

Kocaman göğüs dekoltesine bakıyorum. *Bu ona birkaç aylık maaş çekine mal olmuş olmalı.* "Sana göstermemi istediğin şey nedir?" Elimi kalçasına koyup onu kendime doğru çekerek soruyorum.

Sert sikime srtnyor ve iniliyor. "Aklımda bir Şey var," diye fısıldıyor, bir elini Şişkin fermuarımın üzerine koyarak.

nce eline, sonra tekrar gözlerine bakıyorum. "Ben de yle."

Kırmızı dudaklarını baştan çıkarıcı bir Şekilde yalıyor. "O zaman göster bana."

Biramı dudaklarıma götürüyorum ve çöpe atmadan önce tek dikiŐte bitiriyorum. Elini tutup onu bardan uzaklaştırıyorum. Onu nereye gtrebileceğimi merak ederken, uzak köŐedeki karanlık kabini görüyorum. Elimi sırtının kŐk kısmına koyup onu oraya yönlendiriyorum.

"Birileri bizi görebilir." Yüzünde bir gülümsemeyle etrafına bakınıyor, sonra üstüme çıkıp dudaklarını yalıyor. "Bu hoşuma gitti."

Dudakları dudaklarıma saldırırken öpücüğü çaresiz ve dili ağızımın içine girmeye zorluyor. Elimi kalçalarının arasına koyuyorum, kısa kot eteğinin sağladığı kolay erişim için Őkrediyorum ve külotunu yana çekiyorum. Bir parmağımı içine sokuyorum ve dudakları benimkilerden ayrılıyor, bir inilti çıkartıyor ve başını omzuma koyarak kalçalarını elime sürtüyor.

Kabine doğru yürüyen bir adam fark ediyorum. KöŐe o kadar karanlık ki muhtemelen bizi göremiyor ama görse bile umurumda değil. Bu tür Şeylerle tanınırım; tanımadığım bir kızı bir köşede becermek. Bu yeni bir Şey değil.

"Seni çok uzun zamandır istiyordum," diyor fermuarımı kurcalarken. Yorum yapmıyorum çünkü dürüst olmak gerekirse, onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve daha az umursayabilirim.

"Bekle. Cüzdanımı almalıyım." Prezervatifsiz sikiŐmem mümkün değil, bu yüzden cüzdanımda her zaman bir zula bulundururum. Bana biraz yer açmak için dizlerinin üzerine oturuyor, sonra kuağımdan çekilirken ciyaklıyor.

"Ne oluyor lan?" Kel bir motorcu zentisine bakarak soruyorum. Soluma bakıyorum ve sarışın hatunun arkasına bakma zahmetine bile girmeden çıkışa doğru fırladığını izliyorum.

Lanet olsun!

İki eli önümdeki masanın üstüne çarpıyor. "Kadınımı becermek üzere miydin?" diye homurdanıyor.

Kot pantolonumdan taŐan sert sikime bakıyorum. "Evet." Kollarımı kabinin arkasına koyarak arkama yaslanıyorum. Hiçbir Şey yok

Yalan söylemek için bir nedenim yoktu; ne yapmak üzere olduğumu biliyordu. "Yine de," diye ona baktım. "Bir erkek arkadaşı olduğundan hiç bahsetmedi."

Sormam gerekirdi. Bu ilk kez . Her zaman aletimin hareketlerimi kontrol etmesine izin verdim, ama daha önce erkek arkadaşı aynı odadayken bir erkeği becerecek kadar taşaklı bir kadınla hiç tanışmamıştım. Çok zeki olmadığını hissediyorum *ama seksi*.

Bay Temiz'e benzeyen adam masanın üzerine eğilir. "Yalan söylüyorsun. Umurunda bile değildi. Sana ait olmasa bile biraz amcık bulabileceğini düşündün."

"Bak, biraz eğlenmek istemesi ve senin de izlemek isteyebileceğini bana haber vermemesi benim suçum değil," diyorum yüzümde bir gülümsemeyle. "Sana izin verirdim."

Hiçbir zaman dilimi tutan biri olmadım. Oldukça ukalayımdır ve ağzım beni sayamayacağım kadar çok kavganın içine soktu. Bazı insanlar sadece alkolle böyle olur, ama ben şimdiye kadar sadece bir bira içtim. Çenemi çalıştırmak için sıvı cesaretin yardımına hiç ihtiyacım olmadı ve bu adam beni kızdırıyor. Ateşli kız arkadaşını sikme şansımı mahvetti.

Gömleğime bir yumruk attı. Ayağa kalkıp sağ kolumu yukarı kaldırıyorum, sonra hızla geri indirip ön koluna vuruyorum. Homurdanarak bırakıyor ve o kaçamadan gömleğini iki elimle kavıyorum. Oturup gömleğini kabaca çekiyorum, göğsünü ve yüzünün yan tarafını masaya çarpıyorum, sonra onu kabaca kendime doğru çekiyorum.

"Sana doğruyu söylüyordum," diye homurdandım, benimle kavga etmek istemesine çok kızmıştım. "O kaltak belli ki seni umursamıyor ve benim tek istediğim onu becermekti."

"Seni adi herif-"

"Kıçını tekmelememi mi istiyorsun?" Soruyorum. "Çünkü bana göre o uğruna savaşmaya değmez. Sadece sadık kalamayan başka bir kaltak. Sence ben ilk miyim? Adımı sorma zahmetine bile girmedim." *Gerçi kim olduğumu bildiğinden oldukça eminim*. "Onu istiyor musun? O senin." Onu ittim, sonra o ayağa kalkarken kabinde arkama yaslandım. "Şimdi gidip o sürtüğü becerebilir ve beni bırakabilirsin."

Daralmış gözlerle bana bakıyor, çenesi seğiriyor ve nefesi kesiliyor Bu biliyorum; beni dövmek istiyor, ama

böyle bir şey olmayacak. Kabinin arkasından çıkıyorum ve sırtımı dikleştirirken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Söylemek istediğin başka bir şey var mı?" Yüzümde bir gülümsemeyle soruyorum. Uzaklaşmak için arkasını dönmeden önce ellerini birkaç kez yumruk yapıyor. Bana doğru dönüyor ve yumruğunu geri çekiyor. Bana yumruk atarken eğiliyorum, sonra ayağa kalkıp karnına bir yumruk atıyorum. Kamburlaşıyor ve ben de bu durumdan faydalanarak ensesinden tutup yüzünü masaya yapıştırıyorum. Yere düşerken inliyor.

"Beni kızdırmadan önce buradan siktir olup gitmeni öneririm," diye homurdanıyorum, ona doğru eğilerek.

"Seni lanet olası piç!" diye tükürüyor ayağa kalkmaya çalışırken.

"Burada bir sorun mu var?" Josh, en iyi arkadaşım, arkamdan gelirken soruyor.

"Hayır... Sadece bir... yanlış anlaşılma," diyorum adamın ayağa kalkarken beceriksizliğini izleyerek.

"Maggie'den uzak dur."

"Maggie kim? Oh, senin kadının." Başımı salladım. "Doğru. O tamamen senin," diyorum gülümseyerek.

Bize son bir kez bakıyor, sonra gidiyor.

"Hadi gidip biraz daha içki alalım," diyor Josh sırtarak.

"Bu kadar komik olan ne?" diye soruyorum.

"Seni kız arkadaşıyla gördük," diye gülüyor.

Bunu komik bulmuyorum. Kaltak erkek arkadaşının burada olduğunu biliyor olmalıydı. *Kıçımı tekmeletmeye mi çalışıyordu?* Belki de erkek arkadaşının canına okuyacağımı umuyordu. Her iki durumda da, kavga etmeye değmezdi. Gömleğimi çektiği için onu döverdim. Ama onun için? *Siktir, hayır!*

"Hadi ama dostum," diyor Josh benden uzaklaşırken. "Seni tanıştırmam gereken biri var."

"Hadi gidelim ve bu partiyi evime geri götürelim," diyorum omuzlarımı yuvarlayarak.

"Bunu söyleyeceğini zaten biliyordum." Girişteki bir grup insana yaklaşırken gülümsüyor. Bridgette ile öpüşen bir adam görüyorum. Çılgın bir ama o kadar da kötü bir sevişme değil. Josh'un şaşkınlıkla onlara baktığını görüyorum.

"Sorun nedir?"

Başını iki yana sallar. "Aptal herif," diye mırıldanıyor nefesinin altında. Ne demek istediğini tam olarak anlamıyorum ama ben daha fazla düşünmeden kolumu bir kadına doluyor. "Slade, bu Jessica."

"Merhaba Jessica." Ona gülümsedim.

"Memnun oldum Slade," diye kıızıışmış bir kedi yavrusu gibi mırıldanıyor ve elini göğsüme koyuyor.

Josh'a bakıyorum. "Birkaç bira daha içelim, sonra da evime gidelim," diyorum kolumu Jessica'dan çözerek.

"Gelebilir miyim?" diye soruyor, beni bir aşağı bir yukarı süzerken usulca gülümsüyor.

İşte bu yüzden hiçbir kadın için kavga etmiyorum. Buna hiç gerek yok. zaman uzanıp bacaklarını açmaya istekli bir başkası olacaktır. Jessica çok tatlı, ama erkek arkadaşının kafasını masaya vurmama neden olan kaltak yüzünden hâlâ biraz kızgıyım. Ne kadar dalga geçsem de, sadık kalamayan sürtüklere katlanamıyorum. Her gece farklı birini becermek istiyorsan bekar kal. Bu roket bilimi değil.

Jessica'ya dönüyorum. Hâlâ çok azgıyım ve *Bay Temiz*'in bu gece bir parça kış almamı engellemesine izin vermeyeceğim. Yüzüme büyüleyici bir gülümseme yerleştiriyorum ve ona doğru bir adım atıyorum. "Bekâr olduğunu varsayıyorum?"

Gözleri benimkilerle buluştuğunda derin bir nefes alıyor. "Tabii ki."

Eğilip fısıldarken saçlarını kulağından , "O zaman evet, seni bütün gece boşaltacağım."

Samantha

Hangi cehennemde o?

Telefonumu kabaca barın üzerine koyuyorum ve bir elimi at kuyruğumda gezdiriyorum.

"Jax hala mesajlarına cevap vermiyor mu?"

Holly her zaman kötü bir ruh halinde olduğumu bilir. Ondan pek bir şey saklayamıyorum. Larry's'de Holly'den başka kimseyle arkadaşlık kurmadım. Yarı zamanlı barmenlik ve garsonluk yapıyorum ve barın sahibi Carlson'la sadece bir kez tanıştım. Holly bu barı hemen hemen kendisi işletiyor, tüm programlama da dahil, bu yüzden beni her zaman kendisinin çalışacağı bir güne ayarlamaya özen gösteriyor. Holly ve erkek arkadaşı Micah son birkaç hafta içinde en iyi arkadaşlarım oldular. Aslında onlar benim bu şehirdeki tek arkadaşlarım.

Buraya taşındığımızda, Jax çalışmamı istemedi. Çalışmama gerek olmadığını söyledi ve ben de hiç düşünmedim. Biraz yalnız biriyim ve kendi başıma kalmayı severim. Hayatımda çok fazla kayıp yaşadım. Eğer biriyle yakınlaşmazsanız, gittiğinde onu özlemezsiniz ama Holly'de durum farklıydı. Arkadaş olunmayacak kadar tatlı biri. Micah da onunla tanıştığım andan beri bana yardım ediyor.

Telefonumdaki saate baktım. *Neredeyse on olmuş.* Bana son mesaj attığında saat altıyı biraz geçiyordu ve o mesajı zar zor okuyabildim çünkü çoktan zil zurna sarhoş olmuştu.

Umarım bir şey gelmemiştir.

"Ya cebindeki telefonun titreşimini hissedemeyecek kadar sarhoş ya da beni görmezden geliyor." *Ben ikincisini düşünüyorum.*

Telefonumdan başımı kaldırıyorum ve Holly'nin bana bakan sempatik gözlerini yakalıyorum. Yaklaşık benim boyumda, 1.80 boylarında ve minyon yapılı. Kalın, siyah saçlarını kısa bir bob şeklinde topluyor. Saçları kalp şeklindeki yüzünü çerçeveleyiyor ve iri, kremi kahverengi gözlerini vurguluyor. Şu anda o gözler bana Jax'in iyi bir şey yapmadığını düşündüğünü söylüyor. Son birkaç haftadır ben de aynı şeyi düşündüm, ama başka bir kadınla çıksaydı bilmez miydim? Eminim bana ya da Larry's'den birine haber gelirdi.

Biri bana söyleyebilirdi.

Beni yanlış anlamayın. Sadece sekiz ay olmasına rağmen oldukça iyi bir ilişkimiz oldu. Buraya taşınana kadar hiç tartışmamıştık. Ancak son birkaç haftadır bir şeyler değişti ve içimden bir ses onun iyi niyetli olmadığını söylüyor. Benimle olmaktansa arkadaşlarıyla dışarı çıkıp parti yapmayı tercih ederdi. Arkadaşları ki ben

hiç tanışmadım. Onunla birkaç kez çıktım ama pek iyi gitmedi. Her iki de birbirimize girdik, bu yüzden artık çalışmayacaksam evde kalıyorum.

"Ne demek istediğimi anlıyor musun? Holly düşüncelerimi böldü.

Başımı hayır anlamında sallıyorum, bana ne söylediğine dair en ufak bir fikrim yok. "Pardon?"

Soğutucudan iki Bud Light alıyorum ve müşterilerimi kontrol etmek için barı tarıyorum. Birkaç müdavim daha içeri girip oturuyor.

Holly bıkkın bir iç çekişle bana söyleyecek bir şeyi olduğunu söylüyor, ben de biralari bırakıp yüzümü ona dönüyorum. Arkadaşım belli ki durumum hakkında ne hissettiğini bana söyleyecekti. "Aklına kötü düşünceler sokmak istemem ama tüm bu saçmalıklara nasıl katlanabiliyorsun anlamıyorum. Her gece dışarı çıkıyor, eve geç geliyor ve senin telefonlarını ve mesajlarını görmezden geliyor." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve ben de bunun beni sarsmaya başlamaz.

Belki de sarsılmam gerekiyordur.

"Herkes senin mükemmel bir ilişkiye sahip değil, Holls." Arka cebimden şişe açacağını biralaların kapağını açıyorum. Holly ve Micah üç yıldır birlikteler. Harika bir ilişkileri var ve birbirlerine deliler gibi aşıklar.

"Mükemmel olması gerektiğini söylemiyorum. Bak, ne söylemeye çalıştığımı nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Tekrar deneyeyim." Derin bir nefes alır. "Güzelsin ve istediğin her erkeğe sahip olabilirsin. Burada çalışmaya ilk başladığınızda aranız biraz bozuktu ama yine de güler yüzlü ve mutluydunuz. Geçtiğimiz hafta..... çökmüş gibiydiniz." Kaşlarını çatıyor.

"Tanrım, teşekkürler."

Haklı olduğunu biliyorum ama içinde bulunduğum bu bunalımdan bir türlü çıkamıyorum. Her zaman erkek arkadaşının dışarıda ne ya da kim merak ederken yirmi dört saat mutlu olmak zor.

"Özür dilerim," diyor üzüntüyle. "Sadece-" Kollarını açıyor ve omuzlarını çökertiyor, açıkça yenilmiş.

"Hayır, Holly." Elimi kaldırarak kestim. "Mutluluğum üzerinde çalışacağıma söz veriyorum." Ona büyük sahte yüz ifadelerimden birini veriyorum.

biraları teslim etmek için barın arkasından çıkarken gülümsüyor. Holly'nin güldüğünü duydum.

"Seni bu konuda tutacağım."

İki birayı teslim ettim ve yeni oturmuş bir masayı kontrol ettim. "Hey, Sam. Bu gece neler oluyor?" Masalarına doğru yürürken düzenli müşterilerimden Henry soruyor.

"Fazla değil, Henry. Sadece çalışmakla meşgul olmaya çalışıyorum."

Üç iş adamına gülümsedim. Çalıştığım ilk gece onlara hizmet etmiştim ve o zamandan beri çalıştığım her gece onları gördüm. Her zaman birlikte gelirler, takım elbise giymişlerdir. Soru sormuyorum ama eşlerine geç saate kadar çalışacaklarını söyleyip bara gidiyorlar. " zamanki gibi mi?"

"Biliyorsun," diye başını sallıyor Henry ve ben bara geri dönüyorum. "Holls?"

Kasadan başını kaldırıp bakıyor.

"Bu üç birayı teslim ettikten sonra hemen tuvalete gideceğim. Herkese bir şey olmaz ama masalarım göz kulak olur musun? Sadece iki tane var." Üç Budweiser açıyorum.

"Tabii, sorun değil." Bana el salladı.

Biraları alıyorum ve tepsimi barın üstüne koyuyorum. "Buyurun çocuklar." Her bir birayı önlerine koyuyorum.

"İlk turu ben ısmarlıyorum, Sam." Henry cüzdanını çıkarıp bana bir onluk uzatıyor. "Üstü kalsın hayatım," diye ekliyor ve bana gülümsüyor.

"Teşekkürler, Henry. Birkaç dakika içinde üçünüzü kontrol etmek için geri geleceğim." Döndüm ve tuvalete doğru yürümeye başladım.

Bir bar tuvaletine göre çok temiz. Holly ve ben çalışırken öyle. Tezgâha doğru yürüdüm ve kontrol etmek için arka cebimden telefonumu çıkardım.

Hiçbir şey.

Gerçekten sinirlenmeye başlıyorum. Hani o kadar sinirlenirsin ki hayal kırıklığı içinde ağlamak istersin ya? Neredeyse o noktaya geldim.

Telefonumu arka cebime koyuyorum ve gözlerimi kapatıp birkaç derin nefes alıyorum. Sakinleşmem gerekiyor. Önümde uzun bir gece var ve korkmak için biraz erken.

Gözlerimi açıyorum ve aynada kendime bakıyorum. Parlak yeşil gözlerim yanıyor gibi görünüyor ve uzun siyah saçlarım dağınık bir şekilde at kuyruğu yapılmış. Yeniden yapmalıyım, ama şu anda saçımın nasıl görüldüğü gerçekten umurumda değil. Başımı eğerken iç geçiriyorum. Dışarı çıkıp müşterileri ziyaret etmem gerekiyor. Aklımı Jax'ten uzak tutmama yardımcı olur.

Gecenin geri kalanı, ne kadar yoğun düşünülürdüğüne oldukça yavaş geçiyor. Ölmeden önce hayatınız gözünüzün önünden geçer derler. Benim ilişkim de ölmek üzere olmalı çünkü son sekiz ayını gözden geçirmeye başladım.

Dallas'taki Teksas Üniversitesi'nden işletme bölümünden yeni mezun olmuştum. O gece, mezuniyetimden sonra, Jax bana yeni iş teklifinden bahsetti. Bir şeylerin onu rahatsız ettiğini söyleyebilirdim. Bütün gece garip davranmıştı. Farklı olması gerekmiyordu ama sessizdi.

Sınıf arkadaşlarımdan bazılarıyla mezuniyet partisi için üstümüzü değiştirebilmek için daireme yanaşmıştık. İçeri girer girbeni çevirdi ve ellerini omzuma koydu. Sarı saçları, çikolata kahvesi gözleri ve açık teniyle ne kadar yakışıklı olduğunu düşünerek yüz hatlarına baktığımı hatırlıyorum.

"Sam..."

Gerildim. hoşlanmayacağım bir şey söylemek zorunda kalmadıkça asla Sam demezdi. Endişeli ve gergin olduğunu görebiliyordum.

"Bugün bir iş teklifi aldım. Hayır, bekle. Bu yanlış oldu. Daha çok bir terfi gibi," diye devam etti yüzümden bir tutam saç iterken.

"Bu harika, tatlım." Ona ıslıl ıslıl gülümsedim, az önce bana terfi aldığını söylediğinde yüzünde neden üzgün bir ifade hâlâ anlamaya çalışıyordum. Terfi ne zaman kötü bir şey oldu?

"Seni her şeyden çok sevdiğimi biliyorsun bebeğim."

Gülümsemem yüzümden düşüyor. Kalbim hızla çarpmaya başlıyor ve paniğe kapılıyorum.

"Bunu kaçıramam. Bu hayatta bir kez karşıma çıkacak bir fırsat. Bu iş için dört kişi arasından beni seçtiler." Elini kırpılmış sarı saçlarında gezdirirken hüzünlü kahverengi gözleri benimkilere dikilmişti.

"Beni korkutuyorsun, Jax." Sesim titriyordu ve avuçlarım terlemişti.

Gözlerimin içine bakarken birkaç nefes aldı. "St. Louis. Haziran ortasına kadar orada olmalıyım."

"İşi çoktan kabul ettin mi?" Sesimdeki incinmeyi engelleyemedim. Önce beni arama zahmetine bile katlanmamıştı. Elbette ona işi kabul etmesini söyledim. Kariyeri söz konusu olduğunda onu asla geri tutmazdım ama kabul etmeden önce benimle konuşmalıydı. Tanrı aşkına, benim yanıma daha yeni taşınmıştı. İşleri bir takım olarak yapmamız gerekiyordu. Bir çift olarak.

"Evet." Omuzlarımı bıraktı ve bir elini çenesine götürerek dik durdu. Birden gergin görünmeye başladı. "Benimle gelmeni istiyorum Sam. Orada bir yıldan fazla kalmayacağız. İstersen yarı zamanlı bir iş bulabilirsin ya da hiç çalışmana gerek yok. Sadece babandan gelen parayla yaşayabilirsin. Ayrıca, diplomanı almak için son birkaç yıldır çok çalıştın. Bir yıl ara verip tadını çıkarabilirsin. Bütün gün bunu düşündüm. Lütfen, bebeğim. Benimle geleceğini söyle. Sensiz olamam. Seni çok seviyorum." İki elini omuzlarıma koydu ve gözlerimin içine bakarak cevap vermemi bekledi.

Gözyaşlarımla birikmesine, gözlerimi yakmasına engel olamadım. Bensiz gitmek istemiyordu. "Evet, tabii ki seninle geleceğim." Beni kucakladı, dudakları dudaklarımı kapladı. "Seni seviyorum." Beni öptü, sonra yatak odamıza doğru çekti. "Ben de seni seviyorum," diye nefes aldım yatağıma uzandığımızda, kulübe biraz geç gitmenin bir zararı olmayacağını düşünerek.

Bir zamanlar beni ne kadar çok sevdiğini hatırlayarak kendimi anıdan çekip çıkarıyorum. Bu sadece iki ay önceydi. Şimdi hayali bir ilişkiymişim gibi hissediyorum; sürekli mesaj atıyor ve arıyorum.

Hiç cevap vermeyen hayali bir erkek arkadaş. Bana hiç zaman ayırmıyor, hatta aynı odada olduğumuzda bile benimle ilgilenmiyor. Onu sadece yataktayken görüyorum ama o da hep uyuyor.

Sanırım aşkın sürebileceğini düşünürken yanılmışım. Zaten neden sürebileceğini düşündüğümü de bilmiyorum. Parçalanmış bir aileden geliyorum, boşanmış bir anne babanın çocuğuyum; bu işlerin yürümeyeceğini bilmeliydim.

Micah'ı Larry'nin yerine girerken görüyorum. Uzun boylu, 1.80'in biraz üzerinde, saçları o kadar koyu ki bazen siyah görünüyor. Gözleri koyu mavi, zeytin rengi tenine karşın şaşırtıcı derecede mavi bir sporcunun vücuduna sahip. Sadece yakışıklı olmakla kalmıyor, aynı zamanda gerçekten iyi bir adam ki bugünlerde bu çok nadir rastlanan bir durum.

"Merhaba, Micah." Bir masayı silmeyi bitirdim ve barın arkasına yürümek için arkamı döndüm.

"Hey, Sam." Holly'ye sarılmak için barın arkasına geçerken el sallıyor.

Telefonumu bir kez çıkardım. Şu anda saat 02:15 ve bir mesajım var.

12:09'da evde ol. Bardan sonra Slade'in ev partisine gideceğim.

Kötü şöhretli Slade Long. Kasabanın playboyu ve Micah'ın kardeşi. Kadınları benim su içer gibi içiyor...çabuk. Her gece farklı bir kız. Seksi olduğunu duydum, ama tam bir ahmak. Bir keresinde bir kıza, madem o kadar ahmaktı, neden onunla yattığını sormuştum. Bana sadece güldü.

Belli ki gerekçesini anlamamışım.

Slade'in en iyi arkadaşı Josh geçen hafta buradaydı. Oldukça iyi benziyor. Slade'in birkaç haftadır şehir olduğunu söylerken kulak misafiri oldum ve Holly de Slade'in sürekli dışarı çıkıp partiler bahsetti ama onu Larry'nin yerinde hiç görmedim.

"Hey, Micah. Jax, Slade'in evinde olduğunu söyledi ama şehir dışında olduğunu duyduğumu sanıyordum?" Slade yirmi dokuz yaşında genç bir avukat. Aslında, Slade ve Micah'ın ikisi de ceza savunma avukatı. St. Louis'deki en büyük hukuk firmasının sahibi olan babaları için çalışıyorlar.

"Daha bu sabah geldi. Birkaç haftadır şehir dışındaydı ama bugün babamın doğum günü için geldi. Yarın San Francisco'ya dönmesi gerekiyor." Holly temizliğe devam etmek için kucağından çekilirken, adam onu tutmaya çalışıyor.

"O zaman neden şu anda onun partisinde değilsin?" Başımı bir yana eğerek soruyorum. Anladığım kadarıyla Micah ve Slade yakınlar.

Micah gülümseyerek Holly'ye bakıyor, sonra tekrar bana. "Partileri benim için biraz fazla vahşi oluyor."

Bu harika! Yani, gerçekten, Jax'in dışarıda ne yaptığını sanıyordum? Dua toplantısında falan mı takılıyordu? Tabii ki çılgın bir partide iyi bir şey yapmıyordur. Muhtemelen bir hatunla takılıyordur. Tek bildiğim, Hef'in Playboy Malikanesi'nde verdiği bir parti gibi!

İç çekerek arkamı döndüm ve temizliğe geri döndüm. Micah Holly'nin barın arkasını temizlemesine yardım ederken ben de boş bira şişelerini toplamaya ve birkaç masayı silmeye başladım. İşim bittiğinde Jax'in telefonunu aramaya çalışıyorum... *tekrar.*

Doğrudan sesli mesaja.

Barın ortasında öylece duruyorum. *Bu gece bunca zamandır beni görmezden mi geliyordu?* Başka ne olabilir ki? Belki telefonu bozulmuştur.

Belki de ben bir aptalım.

Saat sabahın dördünü biraz geçmişti ve bar nihayet tertemizdi. Bir süre bir masada oturup sohbet ettik ve Jax'i üç kez daha aramayı denedim. Hala telesekreter. *Gerçekten* endişelenmeye ve sinirlenmeye başladım.

"Hey, Micah. Jax için endişelenmeye başlıyorum. Ya eve gelmeye karar verdiyse ama bir kaza geçirdiyse?" Bana "Şaka mı yapıyorsun?" der gibi bakıyor ama ben görmezden gelmeyi tercih ediyorum. "Lütfen Slade'i arayıp hâlâ orada olup olmadığını öğrenir misin?" Çenemi ellerimin arasına alıp ona en iyi köpek yavrusu bakışlarımı atıyorum. Bir dizi rakam saydığını fark etmem bir saniye sürüyor.

"Slade'in telefon numarası." Gözlerini Holly'ye çevirmeden önce gülümsüyor, Holly de ona işteki gecemiz hakkında bilgi veriyor.

Harika! Erkek arkadaşımı aramak için tanımadığım bir adamı aramak istemiyorum ama ya Jax dışarıda bir yerlerde yaralıysa? Ya çok sarhoş olup arabasında sızdıysa? Ya eve dönerken yoldan çıktıysa? Hep en kötüsünü düşünüyorum ama başına şey gelmiş olabilir!

Telefonumu elime alıp Slade'in telefon numarasını tekrar etmesini istiyorum. Tekrarladıktan sonra masamızdan kalkıp barın arkasından çantamı alıyorum ve vedalaşıyorum.

Eve dönerken yol boyunca farklı senaryoları düşünüp durdum. Onu evde yatağında sağ salım buluyorum; korkunç bir kaza yüzünden cesedini teşhis etmem gerekiyor. Sonunda düşüncelerimi bastırmak için radyoyu açtım.

Evin önüne geldiğimde garajımızın boş olduğunu görünce bir nefes çekiyorum. Cep telefonumu çıkardım ve telefona yazdığım numaralara baktım. Slade'i şahsen tanımıyorum. Ailesini tanıyorum, Vivian ve Mark. Micah ve Holly ile birkaç kez evlerine gitmiştim. Jax onunla nasıl arkadaş oldu ki?

Yatağa uzanıyorum ve .

Chapter Two

SLADE

Jessica, *sanırım*, beni yatak odamın kapısına doğru iterken geriye doğru *tökezliyorum*. O kot pantolonumun düğmelerini açıp bacaklarımdan aşağı indirirken ben gömleğimi yukarı ve üzerine çekerken ayağımla kapımı kapatıyorum. Ayakkabılarımı tekmeliyorum ve gömleğini başının üzerinden çekmek için uzanıyorum, göğüslerini olduğundan daha büyük gösterdiğini söyleyebileceğim çıplak saten sütyenini ortaya çıkarıyorum. Yerdeki giysi yığınının içine atmadan önce geri uzanıyor ve çözüyor.

"Bunların çıkması gerekiyor," diyor şakacı bir şekilde boksörlerime uzanıp onları bacaklarımdan aşağı kaydırırken.

"Seninkiler de öyle." Ona doğru yaklaşıyorum ve külotunu bacaklarından aşağı çekmeye başlıyorum. Yüzünü ona dönmeden önce yaptığımız yığının üstüne .

"Slade," diye bağılıyor onu yatağıma iterken.

Onu dinlemek için durdum. *Az önce bir telefon mi duydum?*

"Slade," diye pantolonunu indirdi.

"Şşşt," diyorum, dinlemeye çalışarak.

"Neden beni susturuyorsun?" diye soruyor eğilip sikimi tutarken. Mantıklı düşünceler zihnimi terk ediyor ve eğilip bacaklarının arasına yerleşirken onu öpüyorum. "Ben sessiz bir tip değilim," diye nefes alıyor dudaklarını dudaklarımdan çekerken.

O sesi yine belli belirsiz duyuyorum. Hareket etmeyi bırakıyorum ve dinlemeye çalışırken onun üzerinde duruyorum.

"Seni istiyorum Sla-"

Elimi ağzının üzerine koyuyorum. "Kapa çeneni," diye fısıldıyorum, ona doğru eğilerek. "Bir şey duyuyorum."

Elimi itiyor. "Neden bahsediyorsun sen?" diye tıslıyor.

Zil sesinin kaynağını bulmak için onun üzerinden iniyorum. Cep telefonum olduğundan oldukça eminim ve normalde çalmasına izin verirdim, ama kardeşim Micah olabilir. Babamın doğum günü yemeğinde çok sessizdi ve bir şeylerden endişeleniyor gibiydi. Ona bir sorun olup olmadığını sorduğumda, bana sadece yorgun olduğunu ve eve gidip biraz kestirmek istediğini söyledi. Holly'nin işten çıkacağı saatlerde Larry'lere gitmeyi planlıyordu. Belki bir şey hakkında konuşmaya ihtiyacı vardır. Bu saatte beni başka kim arayabilir ki?

"Slade!" Jessica havlıyor. "Ne halt sen? Bırak çalsın," diyor ben karanlık odamda el yordamıyla kıyafet yığınımızı bulmaya çalışırken, çünkü cep telefonum kot pantolonumun cebinde.

"İki saniyeliğine kapa çeneni!" Yatak odamın kapısını bulup kıyafetlerimize uzanırken talep ediyorum.

"İnanılmaz," diye mırıldanıyor kendi kendine.

Onu görmezden sonunda pantolonumun cebinden çıkardım ve ekrandaki numaraya baktım. Tanımadığım bir numara ama bu alışılmadık bir şey değil.

"Kim o?" Jessica sorar. "Önemli biri olsa iyi olur."

Telefonumu ışık olarak kullanarak yüzümü ona dönüyorum. "Kapa çeneni, yoksa siktir git." Yatak odasının kapısını gösterdim. Kim olduğu önemli değildi, cevap verecektim.

Oflayıp pufluyor ve .

"Alo?" Jessica'ya kızgın bir şekilde .

"Merhaba. Ben Slade'i arıyorum." Hayatımda duyduğum en tatlı ses hattın diğer ucundan geliyor. Vücudum anında tepki veriyor ve zaten sert olan sikim sarsılıyor.

"Bu o... ben. Yani, bu o." *Lanet olsun, neyim var benim?* Doğru düzgün konuşamadığım için boğazımı temizliyorum ve karanlıkta durmaya devam ederek ne söyleyeceğini bekliyorum.

"Merhaba Slade. Benim adım Samantha Hall. Seni bu saatte aradığım için çok üzgünüm...erken. Kardeşin Micah bana yardım edebileceğini söyledi."

Sikeyim.

Cevap vermiyorum ama telefonu da kapatmıyorum. Derin bir nefes alırken devam bekliyorum.

"Erkek arkadaşım Jackson Reynolds'ı arıyorum. Bardan sonra partinize gideceğini söyleyen bir mesaj gönderdi ama

Onu birkaç kez aramama rağmen cevap alamadım. Ondan en son haber almamın üzerinden saatler geçti ve belki de eve gelmek için ayrıldı ama bir şey geldi diye endişeleniyorum."

Gerginmiş gibi hızlı konuşuyordu. Dürüst olmak gerekirse, erkek arkadaş kelimesini duyduğumda dinlemeyi bıraktım. Bu saçmalığa bulaşmak istemiyorum. Özellikle de bu akşam aptal sarışın ve motorcu özentisi erkek arkadaşı arasında olanlardan sonra.

Ama...

Onun için üzülüyorum. Gerçekten onun için endişeleniyor gibi. En azından ona yardım edebilirim. Micah'ı tanıyor ve belli ki Micah da ona numaramı verecek kadar değer veriyor. Biraz düşündükten sonra ve Jessica beni kızdırdığı için ona yardım etmeye karar verdim, ancak ne kadar yardımcı olabileceğimi bilmiyorum. Jake diye birini hatırlamıyorum.

"Slade, yatağa geri dön. Seni istiyorum," diye sızlanıyor Jessica. ÇarşafLARımın altında yuvarlanırken dikkatimi çekmeye çalışıyor.

"Oh, çok özür dilerim! Öyle demek istemedim... Düşünmedim.... sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Yine de teşekkür ederim."

"Hayır, sen iyisin Samantha." Jessica'dönüp öylece bakıyorum. Ona daha kaç kere çenesini kapatmasını söylemem gerekiyor? Pek de hanımefendiye yakışmayan bir ses çıkarıyor, sonra da yorganı başına çekiyor.

"Hayır, bu kadar geç saatte arayıp sizi rahatsız etmemeliydim."

"Hayır, hayır. Gerçekten, sorun yok." Neden bilmiyorum ama kapatmak . Telefonumun diğer kızla Jessica'dan çok daha fazla ilgileniyorum.

"Emin misiniz? Telefonunu tekrar deneyebilirim," diyor sessizce.

"Samantha, söz veriyorum, sorun yok. Endişelenme ama Jake diye birini hatırlamıyorum." Bardaki akşamı düşündüm. O salağı yumruklamış, Jessica'yla tanışmış, sonra da herkesi parti için evime davet etmişim. Orada sadece birkaç saat kalmıştık.

"Jackson," diye düzeltti beni.

"Ben de Jackson diye birini hatırlamıyorum." *Bu ses de ne?* Horlama! Ekranımı ışık olarak kullanmak için telefonu kulağımdan uzaklaştırıyorum. Jessica'nın çoktan yorganın altında sızdığına eminim. Harika. Burada kalmasını istemiyorum. Samantha konuşurken uzanıp yerden tişörtümü alıyorum ve giymeye başlıyorum.

"Bazen Jax'i kullanıyor." Sesi umutlu geliyor, bu da midemin sıkışmasına neden oluyor.

Jax adında çok sarhoş bir adamla tanıştırıldım. Onu hatırlıyorum çünkü Bridgette Winters ile öpüşen adam oydu, en az kadar etrafta sikişen kız. Evime geldiler mi?

"Evet, bu ismi duyduğumu hatırlıyorum. Gidip hâlâ burada olup olmadığına bakayım." Jessica'ya son bir kez bakıyorum. Döndüğümde onu uyandıracağım, böylece kaldığımız yerden devam edebiliriz, sonra da gidebilir. Kot pantolonumu giyiyorum ve kapıyı arkamdan kapatarak sessizce odadan çıkıyorum.

"Teşekkür ," diye tatlı bir şekilde yanıtlıyor.

Uzun koridorda yürürken, medya odamın ve ofisimin önünden geçerken sessiz kalıyor. Mutfağa ve oturma odasına geliyorum. Oturma odasının her yerinde sızmış kadın bedenleri ve sadece birkaç erkek var, bira şişeleri ve shot bardakları etrafa saçılmış.

Mutfağa giriyorum ve Josh'un büyük mutfak adasının arkasında durduğunu görüyorum. Gerçi pek yardımcı olacağını sanmıyorum. Tozlu kahverengi saçları, daha önce içtiğimiz alkol yüzünden kızarmış ve şişmiş olan gözlerine doğru sarkıyor. Sörfçü çocuk görünümü var ve kızlar ona hep Kaliforniyalı olup olmadığını soruyor, ama şu anda gelmiş gibi görünüyor.

Telefonu kulağımdan çekiyorum ve ona Jax'i sormadan önce sessize alıyorum. Bu adam nerede olursa olsun, yalnız olmadığına dair bir his var içimde.

"Jax adında birini gördün mü?"

Cevap vermeden önce bir tek atıyor. Bu saatte hâlâ nasıl içiyor, aklım almıyor. "Hımm, sarı saçlı sıska adam?" diye geveliyor kadehini yere bırakırken. Sanki bana bakıyor ve çift görüyormuş gibi gözlerini kısıyor. Bu gece aldığı onca alkolden sonra, muhtemelen öyle.

"Neye benzediğini bile hatırlamıyorum. Sadece daha önce barda Bridgettele birlikte olduğunu biliyorum," diyorum telefonumu iki elimle sıkarak havada sallarken.

"Ah evet," diye homurdanıyor. Belli ki bu adamdan hoşlanmıyor. "İçeri girer girmez Bridgette'in onu merdivenlerden indirdiğini gördüm." Yüzünde tiksinti dolu bir ifadeyle kadehi yeniden doldurmaya başlar.

Kahretsin!

Telefonun sesini kapatıp tekrar kulağıma götürüyorum. "Evet, buradaydı. Bana boş odalarımından birinde bayıldığı söylendi. Hemen gidip kontrol edeyim," diyorum telefonda, merdivenlerden aşağıya, alt kata inmeye başlarken.

"Teşekkürler. Sizi bu kadar sıkıntıya soktuğum için çok üzgünüm. Sadece onun için endişeleniyorum. Her zaman dışarı çıktıktan sonra eve gelir..."

Esname sesini duyuyorum. Zavallı kızın sesi bitkin geliyor. Belki de çoktan yatağa uzanmıştır. Çırılçıplak. *Kahretsin, ne düşünüyorum ben?* Kızın bulmaya çalıştığım bir erkek arkadaşı var. Belki onu şimdi davet edebilirim. Yani erkek arkadaşı burada. Bekle, bu kötü bir fikir. Josh haklıysa, burada başka bir kadınla birlikte. Ve ben bu gece zaten bir erkek arkadaşım ile kavga ettim. Ve bu kadın, erkek arkadaşı aynı evdeyken onunla yatacak kadar aptal görünmüyor.

Bodrum katımı bir bilardo masası, duvara monte edilmiş 72 inçlik bir TV, uzak duvarda asılı bir dart tahtası ve en sağ köşede bir mini bardan oluşan büyük bir oyun odasına dönüştürdüm. Odanın arka tarafında eskiden bir ofis vardı ama ben orayı ekstra bir yatak odasına dönüştürdüm. Ofisimin üst katta, ebeveyn yatak odasının hemen yanında olmasını tercih ediyorum. Yatak odasına ulaştığımda, en iyi hareket noktasının kapalı kapıyı çalmak olduğuna karar verdim.

Yanıt yok.

Kulağımı kapıya dayadım ve hiçbir şey duymadım. *Bu iyi, değil mi?* Belki içeride tek başına sızmıştır. Kapıyı deniyorum. Kilitli değil.

Onun yalnız olduğunu düşünmem kısa sürdü. Kapı aralığında durduğumda, Jax'in sırt üstü yattığını ve Bridgette'in sağ kolunun göğsüne dolandığını görebiliyorum. Gerisi battaniyelerle örtülü. *Tanrı'ya şükür!* Belki de sevişmeden önce sızmışlardır diye düşünmeye başlıyorum ama sonra gözlerim yerdeki açık prezervatif paketine takılıyor.

Kahretsin.

Elimi saçlarımda gezdiriyorum. Ne yapmalıyım, ne yapmalıyım. Samantha'ya bunu söyleyemem. Yalan söyleyeceğim. *Lanet olsun!* Bu karmaşanın ortasında kalmak istemiyorum ama başka ne seçeneğim var ki? Gelip kapımı istemiyorum.

"Samantha, o burada, uyuyor." Kapıyı arkamdan sessizce kapattım ve merdivenlerden yukarı çıktım. Ona gördüklerimi neden anlatmadığımı bilmiyorum. *Bu benim görevim değil, değil mi?* Yani, nasıl bir ilişkileri olduğunu bilmiyorum. Çok açık ilişkileri olan arkadaşlarım oldu. Belki Bridgette'le çıktığını bile biliyordu. Asla . Ya da belki ayrılmışlardır ve o hala birlikte olduklarını düşünen çılgın sürtüklerden biridir, ki burada başka bir kadınla olduğunu öğrenirse olay çıkmasını garanti eder.

"Tanrıya şükür!" diye kulağıma nefes veriyor, sanki omuzlarından bir yük kalkmış gibi. Sesi bütün gece onun için endişelenmiş gibi geliyordu.

"Slade?" Bunu o kadar nefes nefese söylüyor ki, bedenim merdivenlerin başında durup, olduğu yerde donup kalıyor. Saf bir baştan çıkarma okşaması gibi. Taşaklarımın derinliklerinde hissedebiliyorum. Adımı fısıldadığında dudaklarının hareket ettiğini görebiliyorum. Bacakları belime dolanmışken, her bir göğsünün tadına bakmak için eğiliyor, sikim içine girip çıkıyor. Sanki beni bir rüyanın içine çekmiş gibi. Kontrol edemediğim bir rüyaya.

Benim neyim var böyle? Bu kadını tanımıyorum bile, ama tanımak istiyorum ve sadece bu düşünce bile beni çelişkiye düşürüyor. Hiç böyle bir kadın istememiştim. Titrek bir nefes alıyorum. "Evet?" Hâlâ merdivenlerin başında bir aptal gibi dikilirken ancak bu kadarını başarabiliyorum.

Josh kolunun altında sevimli bir esmerle yürüyor. Kızın kulağına bir şeyler fısıldıyor, sonra da koridorda yürüyüp arka yatak odalarımından birine giderken kışına bir şaplak atıyor. Elindeki şişeden bir yudum alırken bana dönüp bakıyor. *Ne yapıyor bu?*

"Yardımanız için çok teşekkür ederim ve sizi rahatsız ettiğim için gerçekten özür dilerim. Söz veriyorum bir daha olmayacak." Ben şey söyleyemeden telefonu kapattı.

Orada birkaç saniye daha durup kendimi buluyorum ve beni tekrar aramasını umuyorum. Sonunda konuşurken Josh'a bakıyorum.

"Jax'i aradığına göre Sam olduğunu tahmin ediyorum." Lafı geveliyor.

"Evet." .

Başını sallıyor. "O iyi bir kız. Jax tam bir pislik." Yürümeden önce tekrar başını sallar.

Onu nereden tanıyor? Koridorda fazla ilerlemeden onu durduruyorum. "Buraya nasıl davet edildi? Adamı tanımıyorum."

"Onu sen davet ettin." Ayakta kalmak için desteğe ihtiyaç duyarak duvara yaslanıyor.

"Ne? Onu neden davet edeyim ki?"

"Aslında Bridgette'i sana ve Jessica'ya katılması için geri davet ettin." Kendisiyle aynı fikirde olarak başını sallıyor. "Sonunda Jax'i kendisi için buraya davet etti. İyi geceler. Sabah görüşürüz." Aletini yalatmak için kendini arka taraftaki boş yatak odama sürükledi.

Etrafıma bakıyorum ve hala merdivenin üstündeki yerimden kıpırdamadığımı fark ediyorum. Sonunda bacaklarımı buluyorum ve odama doğru yürümeye başlıyorum.

İçeri girdiğimde Jessica hâlâ orada yatıyordu. Keşke uyumasına izin vermeseydim. Kadınların geceyi orada geçirmesini sevmiyorum. Onları becerip sonra vedalaşmayı tercih ederim. Sabah ona bir şeyler açıklamak zorunda kalacak durumda değilim. İç çekerek döndüm ve kapıyı arkamdan kapatarak yatak odamdan çıktım.

Koridordan ofisime doğru yürüyorum ve masamın arkasına oturuyorum. Sandalyemde arkama yaslanıp elimi yüzümde gezdiriyorum, yorgun ve biraz da kafam karışık. Samantha'yı aklımdan çıkaramıyorum. Tanrım, o ses. O kadar tatlı ve nazikti ki, adımlı söylediğinde nefesimi kesmişti. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Beni böyle tepki vermeye iten neydi? Jessica beni çoktan heyecanlandırdığı için miydi?

Başımı sallıyorum. değil. Jessica'nın bununla hiçbir ilgisi olmadığını biliyorum. Yatağa dönüp Jessica'yı uyandırabilir ve onu becerebilirdim. Ama yapmadım. Artık onu istemiyorum. Bu şimdi Samantha'yı istediğim anlamına mı geliyor?

Ne oluyor lan? Ne düşünüyorum ben? Neyim var benim? O sadece başka bir kadın. Onun için bu kadar heyecanlanmaya gerek yok.

Doğrulup masamdan birkaç kâğıt çekiyorum. Bir müşteriyle ilgili olanların üzerinden geçebilirim. Evet, bu aklımı yeniden sağlar. Kağıtları alıp sandalyemden kalkıyorum ve biraz hareket etme ihtiyacı hissederek etrafta dolaşıyorum.

Gözlerim müşterilerimin bilgilerini içeren materyali tarıyor. Onları masama bıraktığımda soyadının yarısına bile gelememiştım, şu anda tek yapmak istediğim Samantha'yı düşünmek, işle uğraşmak değil.

Avuç içlerimi masanın üstüne koyarak destek almak için ona yaslanıyorum ve zihnim Samantha hakkında düşünmeye devam ederken başımı öne eğiyorum. Acaba Samantha neye benziyor? Seçici olduğumdan değil. Belli bir tipim yok. Sadece merak ediyorum.

"Slade?"

Jessica'ya dönmeden önce gözlerimi kapatıp derin bir iç çekiyorum. Kapının önünde çıplak bir şekilde duruyordu. "Yatağına geri dön, Jessica." *Vay canına! Bunu ben mi söyledim?* Kim çıplak bir kadını geri çevirir ki? Ben hiç etmedim.

"Benimle gel." Ofisime doğru birkaç adım attı.

Başımı salladım. "Yapacak işlerim var." Neden bir bahane buluyorum ki? Yapacak bir işim yok. Sadece artık onu istemiyorum.

"Çalışıyor gibi görünmüyordun." Birkaç adım önümde durdu ve bana bu kadar yakın olan çıplak bedenine bakmamaya çalışarak yutkundum. Uzanıp ona dokunabileceğim kadar yakın. Onu kendime çekebilir ve tam burada, ofisimde ona sahip olabilirdim. Kafamın içinde çalmaya devam eden tatlı sesin yüzünün o olduğunu hayal edebilirim.

"Şey, öyleydım," diyorum, kendimi rahatlatmaya çalışarak. Aletim bana oyun oynuyor. Sertleşiyor ve onu becermek istiyorum. Aslında istediğim o değil.

"Slade," diye .

Adımı söyleme şekli beni sinirlendiriyor. O harika tatlı sesine hiç benzemiyor ve beni geriyor. Samantha'nın aksine.

"Çalıştığımı söyledim." Arkamı döndüm ve sandalyeme geri oturdum. Kağıtlarımı toplayıp düzgün bir yığın haline getiriyorum.

"O kız seni aramadan önce çalışmakla çok meşgul değildin," diye tükürdü.

Ona bakıyorum, ağzım sert bir çizgi halinde. "Bu seni hiç ilgilendirmez," diye homurdanıyorum.

"Benimle bu şekilde konuşmana izin vermeyeceğim," diyor, güçlü görünmeye çalışıyor ama başaramıyor.

"O zaman eve git," diyorum umursamazca. İşte bu yüzden asla tek gecelik ilişkiden fazlasını yapmıyorum ve bu yüzden asla geceyi geçirmiyorlar. Hiçbir kadına hayatımın herhangi bir yönünü açıklama ihtiyacı hissetmiyorum. Şüpheli bir kadın can sıkıcı bir kadındır.

"Çalışıyorum," diyorum tekrar, onun hâlâ orada durduğunu görünce sesimi yükseltiyorum.

Ela gözlerini bana diyor ve masama yaslanıyor. "İşin ne zaman bitecek?"

Arkasındaki duvardaki saate bakıyorum. Beşi çeyrek geçeyi gösteriyor. "Lanet olsun!" Elimi saçlarımda gezdiriyorum. Uçağım saat 10'da kalkıyor. Saat değişikliği ve yarın mahkemenin daha geç bir saatte olması için Tanrı'ya şükürler olsun. Uyuyabileceğim tek şey uçakta uyuyabildiğim kadar olacak.

Kağıtlarımı toplayıp çantama tıktırıyorum. Ayağa kalkıp Jessica'yı arkamda bırakarak ofisimden çıkıyorum. Umarım lanet olası ipucunu alır ve gider. Yatak odama giriyorum, çantamı yere koyuyorum, sonra banyoya gidip duşu açıyorum.

"Duş mu alıyoruz?" diye soruyor, mutlu bir şekilde arkamdan girerek.

Onunla işimin bittiğini ne zaman anlayacak? Derin bir nefes alıyorum. Nazik olmaya çalıştım ama bu sürtük sinirlerimi bozmaya başladı.

"Hayır. Duş alacağım." Dolaptan bir havlu aldım. "Yalnız."

Orada durmaya devam ediyor. "Peki, ne yapmam gerekiyor? Gidip seni yatakta beklememi ister misin?"

"Hayır. Birkaç saat içinde havaalanında olmam gerekiyor. Sana söyledim, mahkemeye gitmeden önce yapmam gereken işler var. Duş alıp hazırlanacağım, sonra da gitmeden önce biraz iş yapacağım. Böylece kendini gösterebilirsin." Kıyafetlerimi çıkarmak için acele ediyorum.

İçeri girmek için duşun kapısını açıyorum ama ben kapatamadan o kapıyı açık tutuyor. "Yani, gitmem mi gerekiyor? Yapmamı istediğin şey bu mu?"

"Bunu sana daha önce söylemedim mi?" Ona sırtımı dönüyorum ve şampuanımı alıyorum. Duşun kapısını çarparak kapatınca irkildim. Tanrıya şükür sonunda gidiyor. Sinirli bir kadına tahammül edecek durumda değilim. Dün gece dışarı çıkmamalıydım. Josh'a hayır demeliydim.

Şampuanı durulayıp vücut losyonuma uzanırken aklıma bir fikir geldi. Eğer dün gece dışarı çıkmamış olsaydım, Samantha'dan gelen arama gerçekleşmeyecekti. Onun tatlı sesini aklımdan çıkaramıyorum. Hiç uyumadan mahkemede bir gün geçirmek zorunda kalmak çok uzun ve sinir bozucu bir gün olacak.

Bir elimi önümdeki duvara koyuyorum, diğer elimle sikimi kavırıyorum ve onun adımı haykıran tatlı sesini düşünürken mastürbasyon yapıyorum.

Samantha

Yuvarlandım ve Jax'in hâlâ eve gelmediğini fark ettim. Komodinimin üzerindeki baktım. 8:30 Dün gece ona bir şey olduğu için endişelenmiş, hatta dehşete düşmüştüm. Slade onun evinde uyuduğunu söylediğinde, güvenli bir yerde olduğunu bildiğim için rahatlamıştım. Ancak bu rahatlama sadece birkaç dakika sürdü. Slade'le telefonu kapatır kapatmaz duygularım çılgına döndü, bir langırt makinesi gibi zıplaya zıplaya sonunda öfkeye vardılar; beni arayıp kalacağını haber vermeye tenezzül etmediği için öfkeliydim. Onun için endişelenmeyeceğimi nasıl düşünemezdi? Belki de endişeleneceğimi biliyordu ve umursamıyordu.

Ağır bir iç çekişle yataktan kalkıp banyoya gidiyorum. Biraz terapiye ihtiyacım var. Perakende terapisi. Alışveriş merkezi saat 10'a kadar açılmıyor ama bu evden çıkmam gerekiyor. Hızlı bir duş alıyorum, saçlarımı dağınık bir şekilde at kuyruğu yapıyorum ve biraz makyaj yapıyorum. Üstüne

Bir çift kapri, bir atlet ve sevimli bir çift topuklu ayakkabı ile yirmi dakika içinde kapıdan çıkıyorum.

Önce Starbucks'ta durup bir fincan sade kahve alıyorum. Bronzlaşma salonu Starbucks'ın hemen yanında, bu yüzden arabamda oturup açılmasını beklerken kahvemi içiyorum.

Kahve ve bronzluktan sonra, dün gece sadece dört saat uyumuş olmama rağmen kendimi daha uyanık hissediyorum.

Holly beni aradığında alışveriş merkezinde on beş dakika bile olmamıştı. "Hey, , Holls?" Buckle'a girerken sordum.

"Fazla değil, kızım. Neyin peşindesin? Dün gece Jax'e ulaşabildin mi?"

"Evet, Slade onu odalarından birinde sızmış halde buldu." Önemli bir şey değilmiş gibi konuşmaya çalışıyorum ki o da konuyu kapatabilsin. Sesim beni rahatsız etmiyormuş gibi çıkıyor ama içimde bir fırtına kopuyor. Neyse ki ipucunu anladı.

"Bu çok iyi. İyi olmasına sevindim." İğneleme mi bu? "Micah beni bu akşam yemeğe çıkarmak istiyor. Dolabımdan güzel bir kıyafet hazırlayabildim ama acaba bir çift kırmızı topuklu ayakkabı ödünç alabilir miyim?"

"Tabii ki. Şu anda alışveriş merkezindeyim. Ne zaman gelmek istersin?" Şirin bir Miss Me kotunu incelerken soruyorum.

"Peki alışveriş merkezinde ne kadar kalacaksın?" Neredeyse tırnaklarını yediğini duyabiliyorum.

"İhtiyacınız varsa şimdi gidebilirim. Sadece etrafa bakıyorum." Saatimi kontrol ederken Buckle'dan çıkıyorum. Saat onu biraz geçiyordu ve Jax'ten *hâlâ* haber alamamıştım.

"Bu harika olur. Teşekkürler, Sam. Sen en iyisisin. Sana doğru geleceğim." Ön kapıyı kapatırken anahtarlarının tıkırtısını duyabiliyorum, bu da beni güldürüyor.

"Tamam, ben de yoldayım. Güle güle."

Telefonumu çantama koymaya gittiğimde yeni bir mesaj aldığımı fark ediyorum. Cam kapıdan dışarıdaki otoparka doğru yürüdüm.

ve aç. Jax'ten.
Sonunda.

Jax: ?

Gerçekten mi? Merhaba diyemedi! Yaşıyorum. Dün gece tüm aramalarını ve mesajlarını kaçırdığım için üzgünüm, bayılmışım. Nerede olduğumu merak etmesi ne kadar kibarca. *Hiç de değil!*

Cevap tuşuna basıp tek bir kelime yazıyorum.

Alışveriş merkezi!

Telefonumu çantama atıyorum ve arabamı park ettiğim yöne doğru yürürken anahtarlarımı çıkarmaya başlıyorum. 370Z'mi gördüğümde yüzümde bir gülümseme beliriyor. O beni her zaman daha iyi hissettirir. Onu geçen yaz kendimi kötü hissettiğimde ve moral bulmaya ihtiyacım olduğunda almıştım.

Bagajı açıyorum ve sürücü koltuğuna oturmadan önce MAC'ten aldığım çantamı arkaya atıyorum. Arabamın parlak kırmızı rengi bana imrenilen bir yakutu hatırlatıyor. Değerli bir mücevher ama yine de beni yere aceleyle götürebiliyor.

Kontağı çevirirken siyah derinin içine gömülüyorum, sonra da müzik setim Taylor Swift'in yeni albümü *Red*'i eve kadar çalarken otoparktan ciyaklayarak çıkıyorum.

Evimizin kapısını açar açmaz bir şeylerin ters gittiğini anlıyorum çünkü yerdeki siyah atlet bana ait değil. Yatak odamızdan 'bebek' diye mırıldanan bir kadın sesi duyuyorum. Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki nefes almakta zorlanıyorum. Orada ne bulacağım konusunda endişeli değilim.

Çok kızgınım.

Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar kızgınım çünkü o kapının ardında ne bulacağımı çok iyi biliyorum. Bu yüzden mi nerede olduğumu öğrenmek istedi? Seks yapmak için evimize bir kadın getirebilsin diye mi?

Kalbim deli gibi atarken yatak odasının kapısında duruyorum ve derin bir nefes alıyorum. Ne yapmak üzere olduğumu bilmeden ellerimi yanıma koyup sallıyorum. Kendime izin vermeden önce

Çok düşündüm, uzandım ve iterek açtım, o kadar sert ittim ki duvara çarparken gürültüyle patladı.

"Bu ne?" Jax ciyaklayarak yataktan atlıyor ve eliyle kendini örtmeye çalışıyor. Bana bakarken gözleri kocaman açılmıştı. "Bebeğim, özür dilerim. gibi değil." Orada durmuş, pantolonunu tutarken onu izliyorum. "Bebeğim, izin ver açıklayayım." Ellerini havaya kaldırdı. "O hiçbir şey ifade etmiyor. Seni sevdiğimi biliyorsun. Seni her şeyden çok seviyorum bebeğim. Bu sadece bir hataydı." Gömleğini yerden kaldırıyor. "Seni incitmek istememiştim ama bu tek seferlik bir şeydi. Aklımdan ne geçiyordu bilmiyorum. Söz veriyorum bir daha asla olmayacak."

Kalbim göğsüme çarpıyor ve nefes almakta zorlanıyorum. Sırtımı dikleştiriyorum. Ellerini bana sarılacakmış gibi uzatarak bana doğru yürümeye başlıyor. Onu durdurmak için sağ elimi kaldırıyorum ve bir adım geri çekiliyorum. Eğer bir elini üzerime koyarsa, ortaya çıkmakla tehdit eden safrayı tutamayacağım.

Yürümeyi bırakır ama tekrar konuşmaya başlar. "Bunu düzeltebiliriz. Seni seviyorum bebeğim. Bebeğim-"

"Bana bebek demeyi bırak."

Sesimin bu kadar sakin olmasına şaşırdım. Ama vücudum sakin olmaktan çok uzak. O kadar gergin ki sanki lastik bir bant gibi kopacakmış gibi hissediyorum. Kendimi ona doğru fırlatmak ve hüngür hüngür ağlarken nedenini sormak istiyorum.

Neyim var benim? Neyi

yanlış yaptım?

Ona hiç yetebildim mi?

Başka kaç kadın vardı? Güvende miydi?

Yatağımda yatan kadına beni bilip bilmediğini sormak istiyorum, yoksa ona da mı yalan söyledi? Bir hata yaptığına inanmak istiyorum ama bunu düzeltmesinin hiçbir yolu yok. Kalbim zaten kırık ve binlerce parça halinde ayaklarımın dibinde yatıyor.

Sonunda gözlerimi ondan ayırıyorum ve eskiden yatağımız olan yerde çıplak yatan sarışına bakıyorum. Göğsüne kadar çekilmiş yorgana yapışmış, bu yüzden çok fazla göremiyorum ama çok minyon görünüyor. Koyu mavi gözlerini Jax'e dikmiş. Eğer bakarsa

öldürebilseydi, şu anda alevler içinde olurdu. Onun ölmesini benden daha çok istediğine inanıyorum.

Farkına varmadan önce ikisi arasında birkaç kez gidip geliyor. Gözlerindeki yaşlardan bunun tek seferlik bir şey olmadığını anlayabiliyorum. Ona aşık. Onunla bir süredir görüştüğüne hiç şüphem yok.

Boğazım düğümleniyor ve gözlerim yanmaya başlıyor. Birkaç derin nefes alıyorum. Beni ağlarken görmesine izin vermeyeceğim. Zaten bu odada onu sevdiği için ağlayan bir kadın var. Ona iki ağlayan kadının tatminini yaşatmamın imkânı yok.

Bunun bir kabus olmasını umarak gözlerimi kapatıyorum. Çok kötü bir kabus ve uyandığımda karşımda yarı çıplak, yatağımızda bir kadınla duruyor olmayacak. Gözlerimi daha sıkı kapatıyorum, gözyaşlarımı tutacak kadar sıkı, bu korkunç rüyayı silecek kadar sıkı, derin bir nefes daha alıyorum.

Gözlerimi açtığımda adam hâlâ orada duruyor ve kızım da yatağımızda çıplak yatıyor.

Eskiden yatak.

Bana mükemmel olduğumu ve benimle bir hayat istediğini söylediği yatak.

Onun için tek kişi olduğum yatak ve bana söylediği her yalana inandığım yatak.

Nasıl bu kadar aptal olabildim?

Yapmam gerektiğini bildiğim şeyi yapmak için içimde cesaret bulmak üzere derinlere inmem gerekiyor. Ne kadar acıtacak olursa olsun.

"Bitti, Jax," diye fısıldadım. "Eşyalarımı almak için yarın döneceğim."

Holly'nin arabasının duyuyorum. İçimi kaplayan rahatlamayla yere yığılmak istiyorum. En iyi arkadaşım burada ve buradan gitmem gerekiyor. Dolaba dönüp Holly'nin istediği ayakkabıları alıyorum, sonra geri dönüp ön kapıya doğru yürüyorum.

Holly'nin arabasından indiğini gördüğümde olabildiğince sakın bir şekilde "Arabana bin, seni takip edeceğim," diyorum. Her şey çok fazla ve buradan gitmem gerekiyor.

"Sorun ne Sam?" Bana doğru birkaç adım attı.

"Arabana bin, Holly!" diye bağırdım. Yüzündeki ifadeyi fark edince kendimi kötü hissettim. Özür dilemeye başlıyorum ama Jax kesiyor.

"Bebeğim, lütfen inan bana, üzgünüm. Seni seviyorum. Tanrı aşkına, buraya benimle taşınmanı ben istedim. Seninle birlikte olmak istemeseydim gelmeni istemezdim."

Jax'in ön verandaya çıktığını görmek için dönüyorum. Başka tarafa bakmam gerekiyor. Ona her baktığımda kalbim yeniden kırılıyor.

Gözleri birkaç kez benden Jax'e kayan Holly'ye dönüyorum. Sonra şaşkınlık ifadesi şoka dönüşüyor ve gözlerini kısıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve onun tişörtlerinden birini ve basketbol şortunu giymiş olan sarışının Jax'in kolunu tuttuğunu görüyorum. "Hadi Jax. İçeri geri dönelim. Bittiğini söyledi. Ona yalvarma."

Ona kaltak demek istiyorum. Acıyla ne kadar iyi başa çıktığını görmek için gidip suratına yumruk atmak istiyorum, ama daha iyisini düşünüyorum. Bir bakıma bana yardım ediyor çünkü buradan defolup gitmek istiyorum.

Tek kelime etmeden arabama bindim ve Holly aynısını yaparken onu çalıştırdım. Holly ve Micah'lara giden yol işkence gibiydi. Bunu bize neden yaptığını anlayamıyorum. Beni seviyorsa neden bana yalan üstüne yalan söyledi? Neden onunla St. Louis'e gelmemi istedi? Biz nerede yanlış yaptık? İçten içe, ilişkimiz hakkında hep merak etmişimdir. Hep bir şeylerin eksik olduğunu düşündüm. Şimdi o olduğunu biliyorum. İlişkimizde eksik olan o.

Holly ve Micah'nın araba yoluna girdik ve arabamı kapattım, çalan müzikle birlikte; o bile düşüncelerimi bastıramadı. Başımı koltuk başlığına yaslayıp gözlerimi kapatırken acım hâlâ devam ediyordu. Şimdiye kadar bir erkek tarafından kalbim hiç kırılmamıştı. Hep mi hissedeceğim?

Taşınmak acı
veriyor mu?

Düşünmek acı
veriyor mu?

Nefes almak acı veriyor mu?

Telefonumun sesi arabamın sessizliğini bozuyor ama çalmasına izin veriyorum. Şu anda kimseyle konuşmak istemiyorum. Sonunda çalmayı bıraktığında derin bir nefes alıyorum ve gözlerimi açıyorum. Çantamı almak için eğildim ve gözlerim telefonuma takıldı. Ekranda Jax'in beni on beş kez aradığı görülüyor.

Ciddi misin sen? Dün gece beni bir kere bile arayamadı! Onu geri aramıyorum. Ona söyleyecek hiçbir şeyim yok.

Şimdi.

Arabamdan indiğimde Holly orada durmuş bana bakıyordu. "Sana bağırdığım için özür dilerim..." Sıkışan boğazımı temizlemek için duraklıyorum.

"Gerçekten üzgünüm Holly. Bunu hak etmedin."

Kollarını bana doluyor, sırtımı okşarken bana kocaman sarılıyor. "Özür dilemene gerek yok, dinlemeliydim. Jax için üzgünüm. Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Başımı hayır anlamında salladığımda benden uzaklaşıyor.

Dönüyorum ve ayakkabıları almak için arabama geri biniyorum. "İşte bu gece için istediğin ayakkabılar," diyerek ayakkabıları Holly'ye uzatıyorum.

"Hayır, bu gece seni yalnız bırakmayacağız ve burada istediğin kadar kalabileceğini biliyorsun." Elimi tuttu ve beni eve götürdü.

"Sadece sessizlik içinde yalnız oturmak istiyorum." Onun kanepesine uzandım. Evet, bu iyi bir plana benziyor. Yarın eşyalarımı toplarken yine onun yalanlarına ve yalvarmalarına katlanmak zorunda kalacağım.

"O zaman hepimiz sessizce oturur ve biraz şarap içeriz." Gülümsemekten kendimi alamıyorum. İşte bu yüzden o benim en iyi arkadaşlarımdan biri.

Chapter Three

SLADE

"Evet, bunu yapabilirim. Evrakları bana e-posta ile gönderin. alır, imzalar ve size geri fakslarım."

Jack, "Yarın öğlene kadar geri almam gerekiyor," diye yanıtlıyor. "Bu hızlı bir dava olacak."

Mükemmel. Çünkü konsantre olmakta zorlanıyorum.

"Tamam. İyi akşamlar." Altıncı Red Bull'umdan bir yudum alarak sandalyeme geri oturdum. Tanrı'ya şükür uçakta biraz kestirmişim; yoksa masamda yüzüstü sızmış olacaktım. Çok uzun zamandır bütün gece çalışmamıştım. Bu saçmalıklar için çok yaşılanıyorum.

Günün büyük bir bölümünde işle meşguldüm ama aklım işimde değildi; Samantha'daydı. Telefonda sesinin ne kadar tatlı ve masum olduğunu unutamıyorum. Sadece sesi bile ona gidip özür dileme isteği uyandırıyor. Jax nasıl da onun yerine Bridgette'le birlikte olmak ister? Bridgette yalancı, kinci, deli bir sürtük. Bilmem gerekirdi. Ben de yollardan geçtim.

Bu sabah Jax ve Bridgette'i uyandırmaya gittiğimde, Samantha'nın onun için endişelenerek beni aradığını söyledim. Sadece geçiştirdi ve ona gördüklerimi anlatıp anlatmadığımı sordu. Başımı hayır anlamında salladığımda Bridgette'in üzerine yuvarlandı ve elini havada sallayarak kapıyı kapatmamı işaret etti. Ona defolup gitmesini söyledim çünkü gitmem gerekiyordu.

Şimdi burada durmuş, dün geceyi ve bu sabahı kafamda tekrar tekrar canlandırırken eşyalarımı topluyorum. Aklım bana sürekli bir şeyler yapmam gerektiğini söylüyor. Belki de şimdi Samantha'yı arayıp bildiklerimi anlatmalıyım. Bunun beni ilgilendirmediğini biliyorum ama onun sesini tekrar duymak için içimde karşı konulmaz bir istek var.

"Slade." Kafamı kaldırdığımda Jensen'ı görüyorum, bu davada bana yardım eden bir avukat.

"İçeri gel." Telefonumu yere bıraktım ve bazı evrakları aldım.

"Bu gece dışarı çıkmak ister misin? Jensen ofise girerken sorar.

"Hayır. Uzun bir gün oldu ve yorgunum." *Zihinsel ve fiziksel olarak yorgunum.* Çantamın fermuarını çekip gitmeye hazırlanıyorum.

"Hadi ama dostum. Eğlenceli olacak. Eski kız arkadaşım aradı ve aşağıda büyük bir parti olduğunu söyledi... şey, her neresiyse. Yolda onu ararım." Masamın karşısındaki sandalyeye oturdu, bana bakıyor ve bir cevap bekliyor.

Alyansına bakıyorum ve birden aklıma Samantha geliyor. Bu aptal kadınlar için üzülüyorum. Sürekli aldatılan ve bunu bilmeyen ya da her ne sebeple olursa olsun görmezden gelmeyi tercih edenler.

"Bilmiyorum."

Sanki bana ne yapacağıma dair bir cevap verebilirmiş gibi odaya bakıyorum. Hiçbir şey yok. Kıçım yıpranmış. Yine de her düşüncemi bastıran tatlı sesteki iyi bir dikkat dağıtıcı olabilir.

"Gitmek istediğini biliyorsun. Eski sevgilimin bir sürü kız arkadaşı var ve çoğu da seksi." Kara kaşlarını oynatıyor.

Hiçbir zaman kadınları ve alkolü es geçen biri olmadım. "Ne zaman gidiyorsun?" Yenilmiş bir halde sandalyeme geri oturdum.

Gülümseyerek ellerini bir kez çırpıyor ve ayağa kalkıyor. "Ben şimdi bara gidiyorum."

Bunu neden yaptığını biliyorum. Eğer eve giderse, karısı izin vermez. Üç çocukları var ve kendisi evde kalırken onun dışarı çıkmasına izin vermesine imkan yok.

Onu kapıma kadar takip edip ofisimi kapatırken başımı sallıyorum. "Seni takip edeceğim." Arabasına doğru yürürken seslendim. Kiralık arabama biniyorum ve takım elbise ceketimi, yeleğimi ve kravatımı çıkarıyorum. Kollarımın düğmelerini açıp birkaç kez geriye doğru kıvırıyorum. Böyle giyinip gideceğim. Zaten bütün geceyi orada geçirmeyi planlamıyorum.

Bara yanaşmamız on dakikadan fazla sürmüyor. İçeri girdiğimizde bir masa dolusu kız bize el sallıyordu bile. Jensen haklıydı; hiç de fena görünmüyorlardı. Jensen'ın Julie diye tanıttığı kıza bir kez daha bakıyorum. Açık kahverengi saçları ve kızıl parçaları, kahverengi gözleri ve harika bir vücudu var. Bana bakmaya devam ediyor. Bu konuda kurnaz davranmıyor, ki bu hoşuma gidiyor. Ben oyun oynamam. Eğer sen beni istiyorsan, ben de seni istiyorum, o zaman biraz eğleneceğiz.

Hiçbir zaman ilişki yaşayan biri olmadım. Aslında hiç ilişkim bile olmadı. Ben daha çok sadece seks yapan adamım. Kimseyi yönlendirmem ya da onlara saçma sapan şeyler söylemem. Söylediklerimden ya da davranışlarımdan hoşlanmazlarsa bir sonrakine geçerim. Benim için kayıp değil. biri tarafından kırılmış ya da doğru kişiyi bulamamış değilim. Doğru kişiyi aramıyorum bile. Tek bir kişiyle birlikte olmak istemiyorum.

"Slade?" Julie dikkatimi çekti.

"Julie, değil mi?" Bunun kolay olacağını düşünerek onu bir aşağı bir yukarı süzüyorum.

"Evet," diye kızarıyor. "Bir içki daha ister misin diye merak ediyordum?" Jensen'ın az önce önüme koyduğu dolu içkime bakıyor.

"Kulağa harika geliyor." Gülümsüyorum, sonra biramın yarısını içiyorum.

Julie uzaklaştıktan sonra Jensen bana doğru eğilip, "Dostum, senden hoşlanıyor," diyor.

Hadi canım, Sherlock.

Küçük bir gülümsemeye başımı sallıyorum.

Julie iki shot tekila ve iki birayı masaya koyarken, "Burada bir shot yapabiliriz diye düşündüm," diyor. İnledim. Bu gece zil zurna sarhoş olamam. Sabah erkenden mahkemede olmam gerekiyor. "Hadi ama. Shot'larla her şey daha iyi olur," diyor Julie ve eliyle kalçamı sertçe ovarken kulağıma fısıldıyor.

Sertleşmeye başlıyorum ve aklıma hemen Samantha geliyor. Acaba şu anda ne yapıyor ya da Jax'le birlikte mi? Acaba Jax'in dün gece Bridgette'le olduğunu biliyor muydu?

Başımı salladım. Jax'le birlikte olması neden umurumda olsun ki? Julie'ye bakıyorum. Onu otelime götürüp sikmem gerekiyor.

Hiçbir zaman bir kadının üzerinde duracak biri olmadım ve Samantha'yı aklımdan çıkaramamak beni gerçekten kızdırmaya başladı.

"Şerefe." Shot bardağımı kaldırıyorum ve shotları içmeden önce bardağımı onunkiyle tokuşturuyorum.

"Bu tişörtü sana çok yakıştırdım. Mavi gözlerini ortaya çıkarıyor." Elini göğsümde gezdiriyor. "Spor yapıyor musun?"

Kıs kıs gülmekten kendimi alamıyorum. "Evet" Biramdan bir yudum daha alıyorum.

" yapıyorum." Vücuduna bakıyorum. Spor yaptığına hiç şüphem yok. Yine de bana sorarsanız, kolları bir kadın için biraz fazla kaslı.

"Ee Slade, kaç yaşındasın?" diye mırıldanıyor kulağıma eğilirken.

"Yirmi dokuz," diyorum açıkça.

"Düşündüğümde daha yaşlıymışsın. Yirmi beş yaşıdayım."

Sadece başımı sallıyorum. Yeni biriyle sevişirken katlanamadığım tek şey bu. Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorlar. Kaç yaşında olduğu umurumda değil. Demek istediğim, ona bakarak bu barda olacak kadar yaşlı olduğunu söyleyebilirim ve önemli olan tek şey bu. Acaba Samantha kaç yaşında? O tatlı sesi kulağa masummuş gibi geliyor ama öyle olduğundan şüpheliyim. Sesi muhtemelen sadece sahte.

Biramı kaldırıp bir yudum daha alıyorum. *Samantha'yı düşünmeyi bırak!*

"Kız arkadaşın var mı Slade?" Julie elini tekrar bacağıma sürterek dikkatimi çekiyor.

Kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Hayır." Bekâr olmasaydım ellerini üzerime koymasına izin vereceğimi mi sanıyor? "Ben kız arkadaş yapmam."

Gülümsemesi parlıyor.

Sonra aklımdan bir düşünce geçiyor ve kel bir adam gözümün önüne geliyor. "Neden? Erkek arkadaşın mı var?" Biramdan bir yudum daha alıp . Yine sadakatsiz bir kız arkadaş yüzünden adamla kavga edecek havada değilim. O kız zahmete değmez; tıpkı sarışının gibi.

"Hayır," diye başını sallıyor. Uzanıp Jensen'in uzattığı shot bardağını alıyor, içiyor ve sonra bana bakıyor. "Bir shot daha ister misin?"

Sarhoş olduğunu söyleyebilirim. Benimle konuşmaya oturmadan önce bile birkaç kadeh içmişti. Başımı salladım. "Ben iyiyim." Sandalyemden kalkıyorum. Burada olmaktan zaten yorulmuştum; Samantha'yı aklımdan çıkaramıyorum ve çok bitkinim. "Sanırım bu gecelik bu kadar yeter." Cebimden arabamın anahtarlarını çıkarıyorum.

"Arkadaş ister misin?" diye ayağa kalktı. Bana sinsi bir gülümseme veriyor.

Birkaç saniye boyunca ona bakıyorum, onu otelime geri götürmek isteyip istemediğimi tartışıyorum. "Elbette."

Bütün gün Samantha'yı düşünmek beni fena halde azdırdı. Elini tutmak için uzandım ve çıkışa doğru yürüdüm. Jensen'a veda etme zahmetine bile girmedim. Onu yarın göreceğim. Sadece otelime gitmek, sevişmek ve yatmak istiyorum. Uzun bir gün oldu.

"Senin araban hangisi?" diye soruyor loş otoparkta yürürken.

"Beyaz Hyundai. O benim kiralık."

"Kiralama mı?" Yürümeyi bıraktı ve bana şaşkın bir bakış attı.

Lanet olsun, bunun için çok yorgunum. Durdum ve ona döndüm. "Evet. Sadece yarına kadar şehirdeyim."

"Jensen'la çalışmaya yeni başladığını sanıyordum." Tekrar yürümeye başladı.

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Birkaç hafta önce burada bir davaya atandım. Yarın eve dönüyorum." Hyundai'ye bindim ve çalıştırdım.

"Yani bu tek gecelik bir şey mi?" diye soruyor mutsuzca.

Orada öylece oturup ona bakıyorum. Zil zurna sarhoş olduğunu söyleyebilirim ve arabamda hastalanmaması için dua ediyorum. O temizlemeyeceğim. "Evet," diyorum yavaşça, ondan tek istediğimin tek gecelik bir sevişme olduğunu anlamasını sağlayacak kadar. "Eğer bu senin için işe yaramayacaksa, içeri geri dönebilirsin."

Başını yana eğiyor ve düşünmekte zorlanıyormuş gibi kaşlarını çatıyor.

Elimi saçlarımda gezdirdim. *Az önce ona kız arkadaş yapmadığımı söyledim!* Yalan söylediğimi mi düşündü? Onunla bir ilişkiye başlayacağımı mı sanıyordu? Kalçamı okşamaya başlar başlamaz sevişmek istediğini anladım.

Benim de bunu istediğimi sakladı. Ama bunun neresinde ona tek gecelik bir sikişten fazlasını vereceğimi düşünüyordu?

"Hayır, seninle geleceğim," diyor sonunda gülümseyerek. Gözlerinin yavaşça vücudumda gezinmesini ve pantolonumun içinden sertleşmiş sikime takılmasını izliyorum. Gülümsememi gizleyemiyorum. Ben de öyle düşünmüştüm. Eğilip onu öperken elimi gömleğinin üstünden geçirip sütyeninin üzerinden göğsünü yakaladım. Eli anında pantolonuma gitti. Kahretsin, o kadar azmıştım ki arabanın içinde bile yapabilirdim.

çekiliyorum. "Önce otele gidelim."

"Yolda seninle ilgilenebilirim." Ben çıkarken bana doğru eğildi. Siktir, ondan hoşlanmamın bir sebebi olduğunu biliyordum.

Pantolonumun fermuarını açıyor ve beni ağzına alıyor. Ağzına ve dilinin hissine konsantre olmaya çalışıyorum ama tek düşünebildiğim adımı söyleyen o ses. Ne yaptığımın bir önemi yok, Samantha hala orada, aklımda.

Kalçalarımı pompalamaya ve Julie'nin ağzını sikmeye başlarken onu aklımdan çıkarmaya çalışıyorum. Dişlerimi gıcırdatıyorum, onun ne kadar berbat olduğunu göstermemeye çalışıyorum. Julie'nin dişlerinin delici hissini görmezden gelmeye çalışarak tekrar Samantha'yı düşünmeye çalışıyorum. Onu durdurabilirdim, ama kimin umurunda? Bana sorabileceği tüm soruları dinlemek yerine sikimi emmesini tercih ederim.

Arabayı park ettikten sonra onu aletimden uzaklaştırmak için saçımdan çekiyorum. Beni lobide takip ediyor ve asansöre giriyoruz. Vücudunu benimkiyle aynı hızda hareket ettiriyor ve dudaklarını beni öpmek için yukarı kaldırıyor. Onu biraz geriye itiyorum ve asansör açılırken elini tutuyorum. Onu öpmek istemiyorum. Sadece sevişmek istiyorum. Çok azgınım ve kendime çok kızgınım. Samantha düşüncelerimi çok fazla kontrol ediyor.

Kapıyı arkasından kapatıyorum ve pantolonumun fermuarını açarken arka cebimden prezervatif almak için cüzdanımı çıkarıyorum. Arkamı o çoktan kotunu tekmelemeye başlamıştı. En azından aynı .

"Beni nerede istiyorsun?" Bana doğru yürürken dudaklarını yalıyor.

Prezervatifi aletimin üzerine sarıyorum, sonra ona doğru yürüyorum, onu çeviriyorum ve kanepenin üzerine yatırıyorum. "Tam burası işe yarayacak," diyorum onu sikmeye başlarken.

Samantha

Micah ve Holly'nin boş yatak odasındaki yatağa uzanmış, tavana bakıyor ve bundan sonra ne yapacağımı düşünüyordum. Hayatım bir gün içinde tamamen değişti. Kalbim acıyor. Kırıldı. Onu geldiğinde çok sevdim ama bu yeterli değildi. Bir ilişki söz konusu olduğunda sevgi hiç yeterli olur mu? Kimsenin gerçekten bildiğini sanmıyorum.

Onunla neden buraya taşındığımı düşündükçe, bunun ondan çok benimle ilgili olduğunu fark ediyorum. Dallas'ta artık benim için hiçbir şey yoktu. Sadece okul için oradaydım. Annemle babam boşandı. Annem şu anki kocasıyla Tulsa, Oklahoma'da yaşıyor, şanslı numara 4.

Babam da Tulsa'da yaşıyordu ve çok tanınmış büyük bir beton şirketinin sahibiydi. Öfkeden yüzü kıpkırmızı olmadan annemin adını bile söyleyemezdi. Ben çok küçükken boşanmışlardı, bu yüzden ailemiz birlikteyken hayatın nasıl olduğunu ya da neden boşandıklarını bile hatırlamıyorum. Annemle babam bu konudan hiç bahsetmedi.

Lise son başında bir araba kazasında vefat etti. Vefat ettiğinde, vasiyetinde evi, iki aracı ve şirketi de dahil olmak üzere her şeyi bana bıraktığını öğrenmiştik. Hepimiz bu konuda oldukça şaşırmiştık. Gerçi biraz düşündükten sonra bunun beni neden şaşırttığını bilmiyorum. Hiç yeniden evlenmemişti ve ben tek çocuğum.

Babam her zaman gelecek ve beklenmedik durumlar için plan yapardı. Vefat ettiğinde, avukatının elinde şirketle ilgili benim için yazdığı mektuplar vardı. Şirketi satmamı istediğini bildiriyordu. İş yürütmek istemeyeceğimi biliyordu ve yıllardır satın almak isteyen bir adamı vardı. Bana ulaşmam için bir isim ve numara bıraktı. Avukatım ve ben babamın işiyle ilgilenen adamla buluştuk. Bana şirket ve tüm ekipman için teklif ettiği rakam karşısında neredeyse kalp krizi geçirecektim.

onunla birlikte. Ona bunun çok fazla para olduğunu söyledim, ama babama ödeyeceğini söylediği fiyatın bu olduğunu söyledi.

Annemle olan ilişkim asla gibi olmadı. Annem ve ben her zaman yakındık ama ben babasının kızıydim. Babam vefat ettiğinde ve her şeyi bana bıraktığında, bu annemle olan ilişkimde büyük bir gerginlik yarattı. Bunun için çok genç olduğumu ve her şeyi ona devretmem gerektiğini düşünüyordu. Babamın avukatı buna karşı çıktı. Ona satacağımı söyledikten sonra bir daha konuşmadık. Son yılımın neredeyse tamamını kendimi odama kilitleyerek ya da babamın evinde kalarak geçirdim.

Beni kurtaran tek şey en iyi arkadaşım Courtney oldu. Oklahoma dışında bir üniversite seçmeye karar vermeden önce her anımızı birlikte geçiriyorduk. Annemden olabildiğince uzakta olmak istiyordum. Başlarda çok zordu.

Aslında, hala zor.

Düşüncelerim ailemden Jax'e kayıyor.

Onunla üniversitedeki ikinci yılımda tanışmıştım ama son yılıma kadar çıkmaya başlamamıştık. Annemle babamın evliliğinin nasıl başarısız olduğunu ve annemin babamla olan evliliğinden sonra yaptığı tüm evlilikleri gördükten sonra, böylesine fiziksel ve duygusal bir ilişkiye hazır olmadığımı hissettim. Neden kendimi tüm bunların içine sokmak isteyeyim ki? Kimseye ihtiyacım yoktu ve birkaç farklı erkekle birlikte olmaktansa yalnız kalmayı tercih ederdim. Ama bir kafede tanıştığımız ilk andan, bana sürekli çıkma teklif ettikten sonra sonunda evet dediğim zamana kadar benden hiç vazgeçmemişti. Bir çift olmadan önce en iyi arkadaş olmuştuk. Bunun başlamak için doğru yol olduğunu düşünmüştüm. Şimdi o kadar emin değilim.

Bana yaptıkları için ondan nefret etmeye çalışıyorum. Ama edemiyorum. Belki de ben yaptım. Ya onu olması gerektiği gibi yeterince sevemediysem? Sormadan edemediğim tek soru, neden onunla yatmadan önce benden ayrılmadı da başka biriyle oldu? Ve bu konuda, kaç tane oldu? Biliyordum.

Biri vardı. Sadece bana bir hiçmişim gibi davranabileceği düşüncesini kabul etmek istemiyordum.

Şimdi kendime en önemli soruyu soruyorum.

Başka bir kadın olduğunu düşündüğümde neden onu terk etmedim?

Seks eksikliği gibi pek çok işaret vardı. Evdeyken beni görmezden gelmesi. Nereye gittiğini ya da ne yaptığını sorduğumda nasıl da savunmaya ? Kendime milyonlarca soru sorabilirdim ama cevaplarımın bir önemi . Sonuç olarak aldattı ve ben de ayrıldım. Hâlâ ağlamadım. Gözyaşlarım boşa gidecekmiş gibi hissediyorum. Sanırım bu, onun hakkında ne hissettiğime dair ilk ipucum olabilir. Ben ağlamıyorum.

Aklımın şokta mı yoksa aşırı yükte mi olduğunu bilmiyorum. Tam bir aptalım.

Bu akşam Micah ve Holly ile oturma odasında oturduk ve sözüne sadık kalarak hepimiz sessizlik içinde oturduk. Akşamlarını mahvettiğim için kendimi çok kötü hissettim ve onlara dışarı çıkmalarını söyledim ama Micah reddetti.

Bildiğim bir şey var, bu şehre kendim için geldim. Jax için değil. Ve bir kızın en iyi iki arkadaşı buldum.

İç çekerek gözlerimi kapatıyorum, yarın St. Louis'de bir ev aramaya başlamam gerekiyor. Bu şehir benim evim oldu ve buradan ayrılmayacağım.

Uyandım, hiç dinlenmemiştim ama bir görevim vardı. Yataktan kalktım ve yatak odasından çıktım. Koridora çıktığımda mutfaktan gelen sesleri duyuyorum.

"Ona yardım etmeliyiz," dediğini duyuyorum Holly'nin.

"Bunu planlıyorum. Eşyalarını almak için oraya tek başına gitmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Micah'nın sesi hakarete uğramış gibi.

Kulak misafiri olmayı doğru bulmadığım için boğazımı temizleyip mutfığa giriyorum. Onlara küçük bir gülümseme verdiğimde ikisi de dönüp bana bakıyor. "Bana yardım etmekten bahsettiğinizi duydum. Gitmenize gerek yok. Bunu tek başıma yapabilirim." Onları bu işin ortasına atmak istemiyorum.

"Deli misiniz siz? Tabii ki sana yardım edeceğiz." Micah bana aklımı kaçırmışım gibi bir bakış attıktan sonra herkese seyahat kupalarına kahve doldurmaya başladı.

"İş ne olacak? Bugün çalışman gerekmiyor mu?" Kahvemden bir yudum alıyorum.

"Yarım gün izin aldım. Sonra gireceğim." Tezgâhtan anahtarlarını aldı ve ön kapıya doğru yürüdü.

Evlerinden ayrılıp eski evime doğru gidiyoruz. Kalbim hızla çarpıyor; onu görmek istemiyorum. Kendime bunun bir nedeni olduğunu söylüyordum ama ya tüm eşyalarımı taşımak çok zorsa? Ya kalmam için bana yalvarırsa? Daha da kötüsü, ya o oradaysa ve tüm eşyalarım verandadaysa?

Zihnim kendi kendine o kadar çok soru soruyor ki Jax'in evine giden araba yolculuğu boyunca sessizlik hakim. Micah yeni, beyaz ford kamyonetiyle önümüzde, Holly ve ben de benim arabamla onu takip ediyoruz. Kıyafetlerim, ayakkabılarım ve kişisel eşyalarım dışında hiçbir şey almak istemiyorum. Geri kalan her şeyle ne isterse yapabilir. Bana onu hatırlatacak hiçbir şey istemiyorum. Bugün hayatımın yeni bir bölümüne başlıyorum, bu yüzden her şeyin yeni ve taze olmasını istiyorum.

Arabayı evin önüne çektiğimde Jax bizi dışarıda karşılamaya gelmişti bile. Gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Onu bugün görmek dünden daha kolay değil. Gözlerimi tekrar açıyorum ve kendime tüm ilişkimizin bir yalan olduğunu ve beni ne kadar incittiğini görmesine izin vermeyeceğimi hatırlatıyorum.

"Kendi başına geledin mi Sam? Yanında kas gücü getirmek zorunda kaldın?" diyor kendini beğenmiş bir şekilde, Micah'nın kamyonetinden inişini izlerken.

"Biz sadece eşyalarını sorunsuz bir şekilde almasına yardımcı olmak istiyoruz." Micah ellerini havaya kaldırır.

"Öyle mi?" Jax sanki bir şey düşünüyormuş gibi çenesini ovuşturuyor. Eskiden bunu seksi bulurdum ama şimdi rahatsız edici buluyorum. "Şey, bıraktığı yerde." Biraz eğiliyor ve eliyle ön kapıyı işaret ediyor, hâlâ Micah'ya bakıyor. Micah başını sallıyor ve hepimiz Jax'i eve kadar takip ediyoruz. Kalbim artık çarpmıyor ve aslında onun bu tavrının beni her şeyden çok kızdırdığını görmek beni rahatlatıyor.

Hiç vakit kaybetmeden kıyafetleri arabamın bagajına ve Micah'nın arka koltuğuna atıyoruz. Sanki arabamdan Micah'ın arabasına koşuyormuşum gibi hissediyorum.

Buradan olabildiğince çabuk çıkmak istiyorum. Jax eve girdiğimizden beri tek kelime etmedi. Yatağın ucuna oturmuş, üçümüzün eşyalarımı yüklemesini izliyor.

Holly ve Micah son giysileri de aldılar. Komodinden babamdan gelen mektupları alıp çantama koyduktan sonra makyaj malzemelerimi, banyo malzemelerimi ve bir kızın onsuz yaşayamayacağı şeyi toplamak için banyoya gidiyorum.

"Ne yapıyorsun?"

Etrafımda dönüyorum ve kalp atışlarım hızlanıyor. Jax banyonun kapısında .

"Eşyalarımı topluyorum."

"Hayır, yani ne yapıyorsun? Neden beni terk ediyorsun?" Kapının pervazına yaslandı.

Sinirlenmeye başlıyorum. "Çünkü seni başka biriyle sevişirken yakaladım."

"Ama ayrılmak istemiyorum." Gülümsüyor ve tüylerim diken diken oluyor; tehlikeyi haykıran türden tüylerim diken diken oluyor. Kapı çerçevesini itiyor ve bana doğru ilerlemeye başlıyor. Panik içinde arkasındaki koridora bakıyorum. Micah ve Holly neredeler?

Kalbim çarpıyor ve tenim nemleniyor. Ellerimi havaya kaldırarak, "Orada kal," diyorum.

"Hadi bebeğim, birlikte iyi olduğumuzu biliyorsun. Bu olanları unutabilir miyiz?" Kahverengi gözleri benimkilerin üzerinde ve bana doğru yürürken yüzünde hâlâ o rahatsız edici gülümseme var. Artık bana çok yaklaşıyor, bu yüzden yanından koşarak geçmeye karar veriyorum ama kolumdan yakalıyor ve bizi koridora doğru itiyor. Kolumu o kadar sıkı tutuyor ki çığlık atıyorum.

"Bırak beni!" Çığlık atıyorum. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama kolumu ölümüne kavırıyor. "Bırak beni, Jax!" Yüzüne bağıríyorum. Daha önce hiç böyle davranmamıştı ve bunu ne kadar ileri götüreceğini bilmiyorum.

Kahverengi gözlerini bana dikerken yüzündeki o hain gülümseme kayboluyor. "Hayır!" diye hırlıyor. "izin vermeyeceğim çünkü sen gitmiyorsun. Sen küçük bir sürtüksün, Sam. Benden öylece uzaklaşabileceğini mi sanıyorsun?" Sağ elini görüyorum ve bir an için

bana vuracaktı. İki elimi birden tutup onu itiyorum ve kolumu bırakmasını sağlıyorum.

Tekrar bana doğru gelemeden Micah onu uzaktaki duvara doğru itti. "Ona bir daha asla dokunma ya da onunla bu şekilde konuşma, yoksa ağzını dağıtırım." Micah'nın yüzü Jax'in birkaç santim uzağında.

Jax gülüyor ve bu hayatımda duyduğum en korkunç gülüş. "Onun arkadaşın olduğunu mu düşünüyorsun?" Micah'yı geçip bana bakıyor. "Değil." Onu hâlâ duvara yaslamış olan Micah'ya bakıyor. "Geçen gece Bridgette'le birlikte olduğumu biliyordu ama sana söylemedi."

Micah onun yüzüne yumruk atar. Jax'in burnundan anında kan akmaya başlar.

"Siktir!" Jax .

Ağzını açmış Micah'ya bakan Holly'ye bakıyorum. Sonra Micah'ya bakıyorum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum, o yüzden yalan söylemeyi bıraksan iyi edersin." Micah Jax'i bırakmadan önce son bir kez duvara doğru itiyor.

"Tabii ki biliyorsun. Slade o gece ben Bridgette'le birlikteyken odaya girdi ama Sam'e sadece uyuduğumu söyledi. Bana sana söylemediğini söyleme, Micah?" Burnundan akan kanı tutmaya çalışırken yüzünde ukala bir gülümseme var.

Kanımın kaynamaya başladığını hissediyorum. Slade neler olduğunu biliyor muydu? Neden bana gerçeği söylemedi? Neden bana yalan söylesin ki? Yani, beni tanımıyor ama yine de. Ona Jax'in kız arkadaşı olduğumu söyledim. Slade neden oraya başka bir kız getirmesine izin versin ki? Belki de ben arayana kadar Jax'in kız arkadaşı olduğunu bilmiyordu. Ben aradığımda Jax'i tanıyormuş gibi bile davranmadı.

Kafam çok karıştı. Slade onun orada başka bir kadınla olduğunu biliyorsa neden onu aramaya yardım etsin ki? Bu hiç mantıklı değil. Neden sadece "Hayır, burada değil." deyip bırakmadı?

Bir kargaşa duydum ve kavga eden adamları görmek için başımı kaldırdım. Yerde yatıyorlardı ve Micah Jax'in üstündeydi. Micah Jax'in yüzüne yumruk atarken kemiklerin kırıldığını duyduğuma yemin edebilirim. İkisi de homurdanıyor ve yanlarında yerde kan var. Micah Jax'in üzerinden kalkıyor ama Jax ayağa kalkıyor ve Micah'a doğru koşmaya başlıyor.

Ben onun yoluna çıkıyorum.

Beni iterken elleri göğsüme temas ediyor ve geriye düşüyorum, başımı keskin bir şeye çarpıyorum ve anında başım ağrıyor. Başka sesler de var ama ne dediklerini tam olarak anlayamıyorum.

Her şey kararıyor.

Gözlerimi açtığımda iki şeyin farkına varıyorum. Birincisi, şiddetli bir baş ağrım var ve ikincisi, beyaz duvarlar, makineler ve oldukça küçük, rahatsız bir yatakta yatarken etrafıma bakarken burnuma temizlik kokusu doluyor.

Hastanedeyim.

"Bayan Hall?" Baktığımda beyaz önlüklü, gri saçlı, yaşlı bir adamın yatağın yanında durduğunu görüyorum.

"Evet?" Ow.

Elimi başımın arkasına götürüp küçük bir bandaj hissediyorum. Başım o kadar sert çarpıyor ki patlayacakmış gibi hissediyorum.

"Ben Doktor Mathers. Nasıl hissediyorsunuz?" Bir çizelgeye baktı, sonra tekrar bana döndü.

"Ne oldu?" Neden hastanede olduğumu hatırlamaya çalışarak başımın arkasını hafifçe ovuyorum.

"Bana söylenene göre, itilmişsiniz ve düşüp başınızı çarpmışsınız. Birkaç dikiş atılması gerekmiş ama tomografi sonuçları geldi ve her şey normal görünüyor."

Adamların kavga ettiği ve Jax'in beni yolundan ittiği anılar gözümün önüne gelirken başımı sallıyorum.

"Baş ağrısı yaşayacaksınız. Gelip geçecekler." Bir şeyler yazmaya başlar. "Baş dönmesi, kulak çınlaması, konsantrasyon kaybı veya mide bulantısı yaşarsanız, lütfen geri gelmekten çekinmeyin." Kâğıttan bir parça koparıp bana uzatıyor. "Size hafif ağrı kesiciler ve bulantı önleyici tabletler için bir reçete yazdım. Gerekirse onları al."

"Teşekkür ederim," diyorum sessizce.

Başını sallıyor. "Tüm sigorta bilgilerinizi almak için yönetimden birini göndermem gerekiyor. Gidip serbest bırakılman için gerekli evrak işlerini başlatacağım. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Arkadaşım Holly'yi içeri gönderebilir misiniz lütfen?" Bu hastanede bir yerde olması gerektiğini biliyorum.

"Tabii ki. Seni serbest bırakmadan önce birkaç şeyi kontrol etmek için bir kez daha geri geleceğim." Ayağa kalkar ve kapıya doğru yürür.

"Teşekkür ederim." Başımı yatağa yaslayıp birkaç derin nefes alıyorum. Bunca zamandır Jax hakkında nasıl bu kadar yanılmış olabilirdim? Daha önce bana hiç el kaldırmamıştı. Bana vurmaya çalışacağını hiç düşünmemiştim. Derin bir nefes daha aldım. Başım davul gibi çarpıyor olabilir ama kalbim artık kırık değil.

Bedava.

Yaptığı şey beni özgürleştirdi. Artık neyin peşinde olduğunu ya da bana yalan söyleyip söylemediğini merak etmeme gerek yok. Artık onu memnun etmeye çalışmak zorunda değilim. Tek endişelenmem gereken kendimim.

Chapter Four

SLADE

Yorgun olmama rağmen mahkeme salonundan yüzümde bir gülümsemeyle çıkıyorum. Dün gece seviştikten sonra Julie'yi taksiye bindirdiğim sabah 5:30'dan beri ayaktaydım. Gece kalmasına izin vermek gibi bir hata yapmayacaktım, bu yüzden ona erken kalkmam gerektiğini söyledim. Numaramı almaya çalıştı ama ona burada yaşamadığımı hatırlatarak bunun bir önemi olmadığını söyledim. Bu onu incitmişti ama buna gerek yoktu. Onu bir daha görmeyecektim.

Ofise giriyorum ve sandalyeme oturup başımı masanın üzerine koyuyorum. Çok yorgunum. Kendime her zaman dışarı çıkmayacağımı, içki içmeyeceğimi söylüyorum ama hep içiyorum ve ertesi gün bunun bedelini ödüyorum. Artık ergen olmadığımı kendime hatırlatmaya çalışsam da beri hayatım böyle.

Başımı kaldırıyorum ve telefonumu alıyorum. Kardeşimi aramam ve evdeki ofiste işlerin nasıl gittiğini öğrenmem gerekiyor.

"Alo?" İkinci telefonu açıyor, sesi benim kadar yorgun geliyor.

"Hey dostum, oluyor? Akşamdan kalma gibisin? Dün gece dışarı mı çıktınız?" Cevap vermesini beklerken başımı ellerimin arasına aldım.

"Dr. Leon'a çağrı. Dr. Leon, 6. kat."

"Bu da neydi böyle?" *Kardeşim neden hastanede olsun ki?*

"Arayan hemşireydi, doktor çağırıyordu," diyor kuru bir sesle.

"Micah, oluyor?" Sabrımı kaybetmeye başlıyorum.

Eğer bir sorun varsa, neden beni daha önce aramadı?

"Hastanedeyiz," diyor isteksizce.

"Neden?" Paniklemeye başladım. "Sen iyi misin?"

"Fark eder mi?" Sesi bana kızgın geliyor. Ne halt ben?

"Sorununun olduğunu bilmiyorum ama bana neler olduğunu anlatsan iyi olur. Sen iyi misin? Annem mi? Babam mı?"

"Evet, ben iyiyim. Elimi kırdığımı sanıyorlardı ama meğer bir şeyim ."

Sesi hâlâ kızgın geliyor.

"Elini mahvedecek ne yaptın? *Lanet olsun, bir çocuğun dişini çekmek gibi.*

İç çekiyor. "Dün Sam eve geldiğinde Jax'i Bridgette ile yataklarında buldu. Onu terk etti ve gece bizimle kaldı. Holly ve ben bu sabah eşyalarını toplamak için onunla birlikte evlerine gittik. Jax Sam'i yakaladı ve ona vurmak üzereydi, ama o bunu yapamadan Sam onu itti. Sonra onun için geri geldiğinde, onu durdurdum. Sam'e öyle şeyler bağırdı ki sinirlendim ve onu yumruklamaya başladım."

Derin bir nefes alır. "Jax'ten uzaklaşmaya başladığımda yürüdü. Sam onu durdurmaya çalıştığında Jax onu itti. Sam düştü ve başını çarparak bayıldı. Onu hastaneye getirdik ve şu anda üzerinde testler yapıyorlar."

Vay anasını.

Bu gerçekleşiyor olamaz. Başım dönüyor. Ona vuracak mıydı? Sonunda onu yere mi itti? Kız bayıldı mı?

"O iyi mi? Yani, onu hastaneye götürdüğünde, uyandı ? Sizinle konuştu mu? Herhangi bir şey?" Ya ağır yaralıysa? Kahretsin, kendimi asla affetmeyeceğim. Bu benim hatam. Ona her şeyi anlatmalıyım.

Siktir!

Siktir!

Siktir!

Siktir!

"Şu anda hiçbir şey bilmiyoruz. Ve hayır, hastaneye gelirken yol boyunca baygındı. Başı kanıyordu ve onu uyandıramadım. Holly çıldırılmıştı ve onu sakinleştiremedim."

İç çekiyor. "Jax . Polisle konuştuk ve bir rapor hazırladık. Şu anda dışarıda onu arıyorlar."

Sesi çok yenik geliyor. Kardeşime hiç benzemiyor.

"Siktir, Micah!" Sandalyemde geriye doğru yığıldım ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. Keşke Jax'suratını dağıtan kişi ben olsaydım.

"Hey, seni geri çağırmalıyım. Doktor'un bize doğru geldiğini görüyorum." Telefonu kapatmadan önce cevabımı beklemiyor. Onu suçlamıyorum. Ben de suçlamazdım.

Bütün bunlar nasıl oluyor? Evime girdiğinde o salağın ağzını kırmalıydım ya da en azından kışına tekme basmalıydım.

O tatlı sese eşlik eden yüze vurmak mı istedi? Hayatımda hiçbir kadına vurmadım, ne kadar çıldırırsa çıldırsın, ki çıldıranlar da oldu. Bir erkekle kavga etmeyi umursamam ama bir kadına vuramazsın.

Telefonum beni düşüncelerimden uyandırdı. "Micah?" Umarım iyi haberler veren odur.

"Evet, benim. Doktor uyandığını ve iyileşeceğini söyledi." Nefes alıp veriyor. "Birkaç dikişi var ama dediğim gibi, şu anda uyanık. Holly az önce onu görmeye gitti. Serbest bırakılması için evrak işlerini başlatacaklar, sonra da onu bizim eve götüreceğiz. Sadece size haber vermek istedim" dedi.

Tanrı'ya şükür iyi haberdi. "Micah, başka bir sorun mu var? Yardım edemem ama bana kızgın olduğunu düşünüyorum." Aslında bana kızgın olduğunu biliyorum. Sesinden anlayabiliyorum.

"Hayır." Duraksıyor. "Ben... Seni sonra ararım Slade."

"Bekle! Micah, bana neler olduğunu anlat. Bana söylemediğin bir şey olduğunu biliyorum." Bana neden kızgın olduğunu söyleyene kadar bu telefonu kapatmamın imkanı yok.

"Şey..."

Uzun bir duraklama var. Neden beklediğini bilmiyorum. İkimiz de sorunu bana söyleyeceğini biliyoruz.

"Sam hakkında."

Tüm vücudum geriliyor, başka neyin yanlış olabileceğini merak ediyorum. Onu tanımıyorum ama başına gelenleri hak etmediğini biliyorum.

"Jax ona Bridgette ile yattığını bildiğimi söylemiş."

Söylemesini beklediğim şey bu değildi.

"Neden senin bildiğini söyledi?"

"Çünkü onları yatakta birlikte gördüğünü söyledi." *Siktir!* "Ve bana söylemen gerekirdi, ki söylemeliydin. Ona söyledim. İşin ortasında, kendi evinde onları basarak öğrenmeyi hak etmiyordu." Sesi yükseliyor ve bana açıkça kızıyor.

"Haklısın!" Elimi alnıma götürüyorum. "Ona söylemeliydim. Ama-"

"Tek yaptığın kendini düşünmek," diye tıslıyor. "Orada olmasaydım ne olurdu biliyor musun?"

Sinirlenmeye başladığımda elimle alnımı sertçe ovuşturuyorum. "Hikâyelerini bilmiyordum. İkisini de tanımiyordum. Kahretsin, evime geri döndüğünü bile bilmiyordum. Onunla o gece daha yeni tanışmıştım. Böyle biteceğini hiç düşünmemiştim, ona vurmaya çalışarak."

Aldatan Jax iken neden suçlanan ben oluyorum?

"Bakın, özür dilerim. Bir şey söylemeliydim ama seçtim. Artık biliyor. İncinebilirdi ama sen oradaydın ve şimdi o pislikten kurtuldu." Umarım ona geri dönmeyecek türden kadındır, elde edebileceği tek erkeğin bu olduğunu düşünür.

"Haklısın Slade. Onun hayatı şu anda mükemmel, senin sayende değil."

Micah telefonu kapattı ve beni orada oturup telefonuma bakarken bıraktı, az önce ne olduğunu merak ediyordum.

Telefonumu yere bıraktım ama ona bakmaya devam ettim. En azından o iyi olacak. En önemli kısmı bu. Şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Ne kadar zamandır birlikteydiler bilmiyorum ama onu aradığında endişeli olduğu her halinden belliydi. Onu aldatmasına ne sebep oldu bilmiyorum ama ona vurmak mı? Hiçbir erkek bir kadına vurmamalı. geçen oydu. Neden ona kızsın ki?

Samantha'yı tanımiyorum bile ama şimdiden ona karşı korumacı hissediyorum. Bu çok saçma, değil mi? O benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Ona ne olacağı neden umurumda olsun ki?

Samantha kafamın içinde oynarken çantamı toplamaya başlıyorum. Sürekli onu düşünüyorum ve bu da artık sinirlerimi bozmaya başladı. Ama o ses... her zaman kafamın içinde. Dün gece Julie'yle birlikteyken bile Samantha'ymış gibi davrandım ama çok zordu. Julie oldukça sesliydi ve sesi Samantha'ninkine yakın bile değildi.

Yaptığım şeyi bırakıp telefonuma bakıyorum. Belki de onu aramayı denemeliydim ama benimle konuşacağından şüpheliydim. Özellikle de ona yalan söylediğimi bildiği için.

Telefonumu yere bırakıp eşyalarımı toplamaya devam ediyorum. Birkaç saat içinde yetişmem gereken bir uçağım var ve Samantha'yı düşünmeyi bırakmalıyım. Onun sorunları benim değil. Onu tanımıyorum. Jax'in ona ne yaptığını bildiğim için üzülüyorum ama bu benim sorunum değil.

Çantamı aldım ve masanın arkasından kalktım. Bu doğru değil... Onun için üzülüyorum, olanlar için çok kötü hissediyorum. Buna izin verdim ve ona gördüklerimi anlatmış olsaydım her şey engellenebilirdi.

Onu istiyorum. Onu daha önce tanıdığım hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde istiyorum. Adımı iç çekerken dudaklarının altımda hareket ettiğini görmek istiyorum. Aletimi içine gömdüğümde adımı haykırırken nasıl ses çıkardığını bilmek istiyorum. Yüzlerce farklı şekilde görüldüğünü hayal ettim, ama iş oraya geldiğinde, bunun bir önemi yok. Önemli olan tek şey onu istiyor olmam.

Kendimi hayallerimden çekip çıkarıyorum ve ofisi kapatıyorum. Benim neyim var böyle? Üniversitedeyken arkadaşlarımdan bir kız sisteminden çıkarmak için onu becermekten bahsettiklerini duyardım. Ben hiç öyle olmadım. Sadece bir sonraki istekli kıza geçtim. Neden bahsettiklerini anlamaya başlıyorum.

Sanırım onu sikip sistemimden atmam gerekiyor.

Samantha

Hastaneden ayrılalı neredeyse iki hafta oldu. Baş ağrılarım kesildi ve dikişlerim artık yok. Yine de dikişlerin olduğu yeri hala hissedebiliyorum ve parmaklarım dikişlerin üzerinde her hareket ettiğinde Jax'ten daha da nefret ediyorum.

Holly ilk hafta beni işe almadı. Doktor Mathers beni taburcu etmek için geri geldiğinde, bana *sadece rahatlammam gerektiğini, işleri ağırdan almam gerektiğini* söyledi ve bu Holly'nin anaç tavuk tavrının ateşini daha da körükledi.

Aslında bu hafta iki gün çalıştım ama ikisinde de gündüz vardiyasında çalıştım. İnsanlarla çok fazla bir arada olmak istemiyordum ama gündüz vardiyaları her zaman yavaş oluyor ve birlikte çalıştığım insanlar kendi içlerine kapanık oluyorlar.

Kiralık bir ev buldum, Holly de yardım ediyor. Evin benim için çok büyük olduğunu düşünüyor ama görür görmez aşık oldum. Jax'le kiraladığımız evde kalabilirdim ama onunla hiçbir ilgim olsun istemedim. Oradan çıkmak bana pahalıya mal olmuştu ama bu ödenecek küçük bir bedeldi. Ev sahibine eşyalarımızın kalmasını söyledim. Mobilyalı olarak kiralarak daha fazla para kazanabilirdi. Talihsiz ilişkimden dolayı çok mutlu görünüyordu.

Eşyalarımı taşıdığım gün Jax şehri terk etti. İşini bıraktı ve Bridgette'le birlikte Georgia'da bir yere taşındı. Ben onun için buraya taşındım, o başkası için taşındı.

"Hey, kızım. Bu son eşyaların," diyor Holly, yatağımın üzerine bir kutu bırakarak.

Gülümsüyorum. O ve Micah olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Bana çok yardımcı oldular.

"Hey, bu gece dışarı çıkmak ister misin?" Gülümsüyor, beni neşelendirmeye çalışıyor.

"Bilmiyorum. Eşyalarımı kaldırmam lazım." Uzandım ve tavana baktım.

"Kaldırmanız gereken tek şey birkaç kutu. Nakliyeciler bu sabah her şeyi teslim etti." Yatağın üzerinde zıplayarak beni güldürüyor.

"Doğru." Ayağa kalktım. "Sanırım tüm bu sonra bir içki içebilirim. Tabii, neden olmasın?"

Holly kazadan beri şaraba dokunmama izin vermiyor; bunun pek akıllıca olmadığını söyledi. Muhtemelen haklıydı, ama şimdi tamamen iyiyim.

Micah, babası ve Slade ile birlikte bir davada yirmi dört-yedi çalışıyor, bu yüzden eve pek gelmiyor. Bu durum, sanki evi paylaşan iki bekâr kızmışız gibi hissetmemizi sağladı. Sadece eşofmanlarla yatıp gülerek kız kıza vakit geçirmek çok güzeldi. Yine de kendi evime taşınacağım için mutluyum. Kendimi dayatıyormuşum gibi hissetmekten nefret ediyorum.

"İşte," diyor, kutuyu alırken ayağa kalkıyor. "Bu ayakkabıları kaldırmana yardım edeceğim." Dolaba doğru yürür. "Bu dolap çok büyük!"

"Biliyorum, değil mi?" Ben de aynı fikirdeyim, arkasından yürüyorum. Bu evi istememin nedenlerinden biri de buydu. Asla yeterince büyük bir dolaba sahip olamazsın.

Birkaç eteği asıyorum ve kıyafetlerin yatak odasına dönüyorum. Birkaç kutu alıyorum ve orada oturmuş bana bakan Holly'ye bakıyorum.

"Ne?" Yüzümde bir gülümsemeyle soruyorum.

"İyi olacak mısın? Bizimle biraz daha kalabileceğini biliyorsun, değil mi?"

"Holly, söz veriyorum, iyi olacağım." Dönüp dolaba doğru yürürken onu rahatlatmak için başımı sallıyorum.

"İşte" Bana bir kutu daha uzatırken, çalan telefonuna cevap vermek için yatak odasına geri dönüyor.

"Alo?... Evet, şu anda eşyalarını yerleştirmesine yardım ediyorum... Evet, bu gece dışarı çıkacağını söyledi." Uzun bir duraklama oldu. "Bu iyi bir fikir mi?" Gülüyor. "Doğru... Tamam, kulağa hoş geliyor. Seni seviyorum."

"Ben buradan çıkacağım. Önce sana yardım etmemi istediğin bir şey var mı?" Holly bana sordu.

"Hayır. Bugünkü yardımın için teşekkürler. Bu gece nereye gidiyoruz?" "Larry'nin yerine."

Başımı salladım. "Siz ne zaman gidiyorsunuz?" Son elbisemi de asıp dolaptan çıkıyorum.

"Dokuz civarı. Gelip seni almamı ister misin?"

"Hayır, bu gece kendim kullanacağım. Birden fazla içki içmeyi ve çok geç saatlere kadar kalmayacağım." Ona sarıldım ve teşekkür ettim.

O . Yatağıma uzandım. Bu gece dışarı çıkmadan önce biraz kestirmekten zarar gelmez.

Beş saat sonra Larry'nin evindeki banyo aynasında kendime bakıyorum. Uykumdan uyandığımda dışarı çıkacak gibi hissetmiyordum ama şimdi kendimi oldukça iyi hissediyorum.

Ya da hazırlanırken içtiğim üç kadeh şarap da olabilir.

Rujumu yeniden sürmek için aynada kendime bir kez daha bakıyorum. Uzun siyah saçlarım sırtımın alt kısmına kadar uzanan iri bukleler halinde ve uzun kat kat kaküllerim yüzümün sağ tarafına doğru savrulmuş. Makyajım hafif, göz farı yok, sadece siyah göz kalemi var ve dudaklarım parlak pembe bir dudak çubuğuyla kaplı.

Holly bana mesaj atarak ne giyeceğimi söylemişti; vücuduma boyanmış gibi görünen ve son derece kısa olan beyaz elbisem. Askıları kalın ve üst kısmı V şeklinde aşağıya doğru iniyor, göğüs dekolterimi ortaya çıkarıyor ki *çok fazla* dekolteye sahibim. En sevdiğim Jimmy Choo topuklu ayakkabılarımı giyiyorum; bebek pembesi ve simlere batırılmış gibi görünüyorlar.

Neden banyoda saklanıyorum?

Jax'le ayrıldığımızdan beri dışarıdaki ilk gecem. Bara girer girmez insanlar olanlar için özür dilemeye başladı. Ben sadece gülümsedim. Neden kibar olmaya ve özür dilemeye çalıştıklarını bilmiyorum. Çoğunun neler olduğunu bildiğini anlıyorum ama sadece birkaç kişi gerçekten ne kadar kötü bittiğini biliyor. Herkesin onun aldattığını bilmesi beni rahatsız etmiyor. Beni rahatsız eden şey, herkesin bunu biliyor gibi görünmesine rağmen kimsenin bana söylememesi.

Ugh.

Onu düşünmeyi bırakmalıyım. Neredeyse on beş dakikadır bu banyoda tutuluyorum. Hazır buradayken tuvaleti de kullanabilirim. Tüm eşyalarımı küçük pembe çantama geri tikiştirip bir yöneliyorum.

Ayağa kalkıp sifonu çekerken kadınlar tuvaletinin kapısının açıldığını duyuyorum. Muhtemelen Holly'dir.

Çok uzun zamandır buradayım. Beni dışarı çıkarmak için daha önce buraya gelmediğine şaşırdım.

"Burada sevişmek mi istiyorsun?" diye gürleyen bir erkek sesinin ardından kız gibi bir kıkırdama duyulur.

Hayır. Holly değil. Holly değil.

"Oh, Tanrım," diye kız, artık kıkırdamıyor.

Kahretsin, ciddiymi. Bu bölmede beklemek ve seks yapmalarını dinlemek zorunda kalmak istemiyorum!

"Bu gıdıklıyor!" Şimdi tekrar gülmeye başladı.

Bu, ona Tanrı demeye geri dönmeden önce buradan defolup gitmem için bir işaret. Sifonu tekrar çektim. İlkini duyamayacak kadar meşgul olduklarından eminim, bu yüzden yarı giyinik bir şekilde onları terk etmeden önce bir uyarı vereyim dedim.

Aşağı bakıyorum, elbisemi düzeltiyorum ve kabinin kapısını açıyorum. Orada duruyorum ve bacaklarımı düzgün bir şekilde çalıştırmadan önce birkaç saniye aptal gibi muhteşem adama bakıyorum.

Gözlerimi ondan ayırıp yirmili yaşlarının ortasında görünen kıvrıcık kızıl saçlı kadına bakıyorum. Uzaktaki duvara yaslanmıştı. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve saçları kadar kızarıyor. Adamı kendisinden biraz uzaklaştırırken aşağıya bakıyorum.

Lavabolara doğru yürümeye devam ediyorum, artık biraz boşluk olduğu için ona yukarıdan aşağıya bakıyorum. Pantolonu çözülmüş, ama hala yukarı çekilmiş, kalçalarına oturuyor. Parlak mavi gömleği göbek deliğinin etrafındaki açıkta kalan soluk tenini görebileceğim şekilde kaldırılmış. Lavaboya ulaşp ellerimi yıkamaya başladığımda başka tarafa bakıyorum.

Başımı kaldırıp birkaç saniyeliğine bana bakan adama bakıyorum. Uzun boylu, 1.80'in üzerinde, tepesi oldukça uzun ve yanları daha kısa olan koyu kahverengi dikenli saçları var. Her yöne doğru uzanıyor, bu da ona berbat bir görünüm veriyor. Acaba böyle mi düzeltiyor, yoksa ellerini saçlarında gezdirdiği için mi böyle görünüyor? Her halükarda, ona çok yakışmış!

Güzel bir bronzluğu ve gördüğüm en parlak mavi gözleri var. Bana parlak ve güneşli bir günde okyanusu hatırlatıyorlar. Kare bir çenesi ve yüksek elmacık kemikleri var ve buradan bile uzun koyu kirpikleri olduğunu görebiliyorum. Her kızın uğruna cinayet işleyeceği türden.

Üstteki üç düğmesi açık, uzun kollu, beyaz düğmeli bir gömlek giyiyor. Pürüzsüz, yontulmuş göğsünü ve gagasının sağ tarafında bir dövme ucu gibi görünen şeyi görebiliyorum. Anında ellerimi gezdirme isteği duyuyorum. Yapılı biri; kollarının kollarının arasından çıkmasından ve beyaz gömleğinin sırtına doğru çekilmesinden anlayabilirsiniz... adam kaslarla kaplı görünüyor. Bedenimi yatakta bir bez bebek gibi savurabilecek türden kollara sahip.

HAYIR! HAYIR! düşünme.

Ellerimi yıkamaya devam ederken gözlerim onunkilere takılıyor. Güzel gözleri aynada benimkilere bakıyor, ben de ona sıcak bir gülümseme veriyorum. Umumi bir tuvalette bir kadınla seks yapmak üzere olduğu için ürkme faktörümün şu anda listelerin dışında olması gerektiğini biliyorum, ama bir şekilde onun sıcaklığı bu düşünceyi geçersiz kılıyor.

Bana gözlerine kadar uzanan yavaş ve seksi bir gülümseme verişini izliyorum. Dizlerimin bağı çözülüyor ve külotum ıslanıyor. Gözleri aynada benimkilerden ayrılıyor ve yüksek topuklu ayakkabılarıma ulaşana kadar arka tarafımda dolaşmalarını izliyorum. O kadar yoğun ki, kıpırdamamak için vücudumdaki her kası sıkmam gerekiyor.

Ellerimdeki sabunu durularken kızıl saçlıya bakıyorum. Ona iyice bakamadan gözlerim tekrar ona kaydı. Gözleri kışımında ve yüzünde yaramaz bir şey düşünüyormuş gibi bir sırıtma var ve bu vücut ısımın yükselmesine neden oluyor. Gözlerim tekrar kızıl saçlı kıza kayıyor ve o da bana cehenneme gitmiş gibi bakıyor.

Rakamlar.

Banyoda götürmek üzere olduğu adama bakıyordum.

Kendimi sersemlikten kurtarıyorum ve suyu kapatıyorum, kağıt havlu alıyorum ve tezgahıtan çantamı alıyorum. Ben dışarı çıkarken sessiz kalıyorlar ama topuklu ayakkabılarım banyodaki tek sesi çıkarırken gözlerini üzerimde hissedebiliyorum.

Kapı arkamdan kapandıktan sonra duruyorum. *Ya onlar bunu yaparken başka biri içeri girerse?* Geri dönüp kapıyı açıyorum. Vücudumun sadece üst yarısı banyoda. İkisi de bana bakmak için dönüyorlar.

"İzlemek mi istiyordun?" diye hırlıyor kızıl saçlı bana. Belli ki zamanlarının bir kısmını aldığım için bana kızgın. *Kaltak*. Ben sadece bunun tekrarlanmaması için kapıyı kilitlemeye çalışıyorum.

"Ginger kibar ol," diye azarlıyor onu.

Ginger mı? Güldüğümü saklamak için öksürüyorum.

"Bize katılmaya ne dersin?" diye soruyor uzun boylu, esmer ve seksi bir adam kaşlarını kaldırarak.

Ciddi mi? Başımı hayır anlamında sallıyorum, sol elimi uzatıp kapıyı kilitleyorum. Gözlerim lacivert kot pantolonunun arkasında bir aşağı bir yukarı gezinip seksi poposunu incelerken elimde olmadan kocaman bir gülümseme atıyorum.

"Teşekkürler."

Sesi çok derin ve seksi. Kendimi istediğim sıcak bir battaniye gibi bedenimi kaplıyor. Seksi vücuduyla mükemmel uyum sağlıyor. *Tanrım, gitmem gerek. Şimdi!* Bir kez daha gülümsüyorum ve kapıyı kapatıyorum. Bu adam hakkında tek bir şey dışında hiçbir şey bilmiyorum. Bela. O beladan başka bir şey *değil* ve ondan uzak durmam gerekiyor.

Birine bakarak hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Ayrıca yatak dışında hiçbir yerde seks yapmadım ve şu anda o kızıl saçlı kızı çok kıskandığımı hissediyorum. Keşke o duvara yasladığı kız ben olsaydım, o muhteşem, belalarla dolu, gizemli adam tarafından ırzına geçilmek üzereydim.

Bir içki içip Holly'yi bulmalıyım. Bu sırayla.

Kapıdan uzaklaşmaya başladığımda telefonumun çaldığını duyuyorum. Telefona baktığımda Courtney olduğunu görüyorum, evdeki en iyi arkadaşım. Koridorda müzik sesinden uzaklaşıp erkekler tuvaletine doğru yürüdüktan sonra cevap tuşuna basıyorum.

Chapter Five

SLADE

Kahretsin, muhteşem bir gülümsemesi ve seksi bir vücudu var.

O.

Yüzümdeki kocaman sırtışa engel olamıyorum. Başımı geri çeviriyorum

Ginger'la yüzleşmek için etrafımda dönüyorum ve bana attığı sürtük bakışını görünce gülümsemem kayboluyor.

"Bize katılmasını mı istedin?" diye soruyor beni kendisinden uzaklaştırıp kotunun düğmelerini iliklemeye başlarken.

Ne diyeceğimi gerçekten bilemiyorum çünkü ben meleğe hayır demezdim.

Melek. Ona böyle sesleniyorum çünkü gözlerim onu gördüğünde bana hatırlattığı şey buydu. Daha önce hiçbir kıza lakap takmamıştım. Kaltak ya da fahişe dışında, ama onu tanımlayacak başka bir kelime yoktu. O dar beyaz elbisenin içinde çok güzel ve seksi görünüyordu.

Ellerimi yıkamak için lavaboya dönüyorum çünkü dakikalar önce Ginger'ın pantolonunu indirmiş ve onu parmaklamıştım.

"Sen tam bir götsün Slade!" diye bağıyor bana üstünü düzeltirken.

Gülüyorum. Bu orijinal.

"Bu kadar komik olan ne, seni pislik?"

"Bu seni neden rahatsız etti? Daha yirmi dakika önce Josh'a bir kızın erkek arkadaşıyla üçlü seks yaptığınızı anlatıp övünüyordun."

"Yani?" diye tersliyor. "Seni paylaşmak istediğimi söylemedim."

Ona doğru birkaç adım atarken sıcak bir gülümseme veriyorum. "Ginger," diye sesleniyorum ve o da gülümsüyor. "Ben senin değilim."

Yüzündeki gülümseme kaybolur. "Ne düşünüyordum ki ben? Sen tam bir pisliksin." Kapıya doğru yürüdü. Sonra bana döndü. "Beni bu banyoda sevişmeye ikna etmene nasıl izin verdim?"

"Eğer doğru hatırlıyorsam, seni becermemi istemiştin." Gülümsedim. "Sadece gitmek istemedim." Banyoyu işaret etmek için kollarımı açtım. "Sorun çözüldü." Bardan ayrılmaya hazır değildim. Daha yeni gelmiştim. Ve o kadar uzağa gitmiş de değildik; melek tarafından bölünmüştük.

Ellerini havaya kaldırıyor ve hayal kırıklığı içinde çığlık atıyor. Dönüyor ve banyo kapısını küçük bir sürtük gibi çarparak kapatıyor.

Ellerimi kuruluyorum ve Angel'ı aramak için banyodan çıkıyorum. Angel'ı gördükten sonra Ginger'ın ne düşündüğü neden umurumda olsun ki?

Arkamda birinin konuştuğunu duyuyorum ve Angel'ın telefonunu kapatıp çantasına yerleştirdiğini görmek için dönüyorum. *Bu yeterince kolaydı.* Ona doğru yürürken ellerimi birbirine sürttüm. Sırtını duvara dayamış ve çantasına bakıyordu. Uzun siyah saçları bir omzunun üzerinden uzanıyordu.

Sağ elimi duvara, sol omzunun üstüne koyuyorum ve ona doğru eğiliyorum. Anında o güzel yeşil gözleriyle bana bakıyor.

Ona ne diyeceğim?

"Merhaba."

Harika, Slade. Bu gerçekten yaratıcıydı.

"Merhaba."

Bana nefes kesici bir gülümseme veriyor. Dizlerimin üzerine çökmek istememe neden olan bir gülümseme. Ona bir adım daha yaklaşıyorum.

"Bunun için üzgünüm. Banyoya döndüm." Müziğin sesini duyabileceği kadar yüksek sesle söylediğimden emin oluyorum. Tanık olduğu sahne için neden özür dileme ihtiyacı hissettiğimi bilmiyorum ama bunu onunla tekrarlamak istediğimden eminim.

Ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. O kadar güzel ki ve ona bu kadar yakın olmak parfümünün kokusunu almamı sağlıyor. Harika kokuyor, tatlı bir şey gibi; ellerimi ipeksi uzun siyah saçlarında gezdirmek istiyorum. Dudakları çok yumuşak ve dolgun görünüyor; onları tanımak için saatler harcamak istiyorum. Gerçekten minyon bir yüzü var, öyle ki

Barbie bebekleri , güzel parlak yeşil gözlerinde kendimi kaybetmek istiyorum.

Ve o gülümseme... Tanrım, o gülümseme. Onu tekrar görmek için dizlerimin üzerine çöküp yalvarasım geliyor. Güzel yuvarlak bir poposu var ve ne kadar minyon olduğu düşünülduğünde göğüsleri daha büyük boyutta.

" yok."

Müzikten onu zar zor duyuyorum. Ama sesi tanıdık geliyor. "Seni tanıyor muyum?" Ona biraz daha yaklaşıyorum, böylece vücutlarımızın ön kısımları birbirine değiyor.

"Pardon?" Büyülenmiş gibi bana bakıyor ve ağır ağır nefes alıyor. Alt dudağını için ağzına götürüyor ve ben sırtımdan kendimi alamıyorum. O da en az benim kadar tahrik olmuş olmalı. Şu anda taş gibiyim ve bunun banyoda becermek üzere olduğum kızıl saçıyla hiçbir ilgisi yok.

Eğilip yüzümü onunkinin önüne koyuyorum. "Ne düşünüyorsun?" Gözleri dudaklarıma kayarken nefesi kesiliyor. Gülümsüyorum. "Eminim ben de aynı şeyi düşünüyordum." Diğer elimi duvara dayayıp onun içeri girmesini engelliyorum. "Bacaklarının arasında kendimi nasıl kaybetmek istediğim hakkında, seni tadarken, sen adımı haykırırken dilime boşalana kadar." Dudaklarını yalıyor, hâlâ tek kelime etmiyor. Derin bir nefes alıyorum, kokusunun beni sarhoş etmesine izin veriyorum. "Bahse girerim tadın da kokun kadar tatlıdır," diye fısıldıyorum.

Müzik susmaya başlıyor ve o bana kapüşonlu gözlerle bakarken ayak seslerinin bize doğru geldiğini duyuyorum. Sonra biri sırtıma tokat atıyor.

"Sana iyi şanslar Slade." Gözlerinin önce büyüdüğünü, sonra da bana dikildiğini görüyorum.

İlginç.

"Gitmem gerek." Kolumun altından geçmeye çalışıyor ama kolumu duvara dayayıp onu engelliyorum.

"Neyin var?" Tekrar bedenine yaklaşmaya çalışıyorum ama eğilip koridorda duran benden başka bir yöne doğru ateş ediyor.

Lanet olsun!

Koridorun ortasına yerleşiyorum. Bara dönmek için yanımdan geçmesi gerekecek. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor,

göğüslerini biraz daha yukarı itiyor. Onlara hızlıca bir göz attım, sonra fark etmediğini umarak yüzüne geri döndüm.

"Ne istiyorsun? Gözleri benimkilere dikilmiş, şehvetin her zerresi tamamen yok olmuş. Yüzü ifadesiz ama üzerindeki gerginliği hissedebiliyorum.

Bu kadını nasıl olabilirim? Buradan beraber ayrılmak üzereydik. Tamam, belki bu biraz küstahça oldu ama yine de beni itip .

"Özür dilerim."

Bekle... Az önce özür mü diledim?

Birkaç dakika içinde ondan ikinci kez özür diledim. Ben asla özür dilemem. Ondan birkaç adım geri çekiliyorum. Kahretsin, bu kadın kafamı karıştırdı.

"Ne için?" Bir şey söylemem için bana meydan okur gibi kaşlarını kaldırıyor ama ne olduğunu bilmiyorum.

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Banyoda tanık olduğun şey için mi? Soruyorum, çünkü balık tutuyorum. "Gerçi daha önce seni rahatsız etmiş gibi görünmüyordu. Hatırladığım kadarıyla komik olduğunu düşünmüştün." Omuzlarını silkiyor, ben de balık tutmaya devam ediyorum. "Sana çok yaklaştığım için mi? Saygısızlık etmek istememiştim." Başını sallıyor.

Tamam. Sabırsızlanmaya başlıyorum.

"O zaman sorun ne? Ben ne yaptım?" Bacaklarımı biraz daha açarken kollarını göğsümün üzerinde kavuşturmasını taklit ederek soruyorum.

"Ne sen?" diye çıkışır.

Vay canına! Ondan bir adım daha geri çekiliyorum.

"Sen..." Eliyle duvara yeri işaret etti. "Sen... Kaşlarını çattı, başını salladı. "Önemli değil." Arkasını dönüyor ve arka çıkışa doğru yürümeye başlıyor.

Ona söylediklerim için özür dilemeyi reddediyorum. İşin içindeydi. Eminim külotu ıslanmıştır ve benimle birlikte giderdi. Ama lanet olsun, gitmesine izin veremem. Bu kadın beni düğüm düğüm etti. Onu bir yerden tanıdığımı biliyorum, ama hiç becermedim. Ne kadar sarhoş olayım onu asla unutamayacaktım. Dizlerimin üzerine çöküp yalvarsam mı bilmiyorum.

ya da onu burada duvara yaslayıp bana neden kızgın olduğunu unutana kadar öperim.

"Bana neyi yanlış yaptığımı söyle," diyorum ama o yürümeye devam ediyor. "Lütfen."

Bu ne lan! Şimdi de yalvarıyor muyum? Bu çok saçma. Biraz başım dönse de biraz daha dik durmaya çalışıyorum.

Yürümeyi bırakıyor ve dönüp bana bakarak derin bir iç çekiyor. "Slade," diyor yavaş ve seksi bir şekilde.

Vücudum donuyor ve sikim sarsılıyor. *Siktir!* Hepsi bu kadardı. Adımı söyleme şekli bana her şeyi anlattı. Midem sıkışıyor ve başımı sallamaya başlıyorum.

Yere bakıp ellerimi saçlarımda gezdirirken tek söyleyebildiğim "Hayır," oldu.

"Ne?"

"Samantha." Bu mümkün olamaz.

Başını yana doğru eğiyor. "Evet," diye yanıtlıyor, adını bir soru olarak söylememiş rağmen.

Bir cevap bulmak için telaşla koridorda etrafıma bakınırken elimi tekrar saçlarımda . "Bu sen olamazsın. Sen o olamazsın," diyorum ondan çok kendime. Bu güzel melek nasıl Jax'in aldattığı eski sevgilisi olabilir?

"Ne mırıldanıyorsun? Bana doğru bir adım attı. "Neden Samantha olamıyorum?

Ona baktım. "Sen Jax'in kızıydın." istememiştim. Gözlerinin gördüm.

"Ben Jax'in sevgilisi *değilim*. Hatırlarsan, beni aldattı. Hem de senin evinde! Onları yatakta bulduğunda bana söyleyecek cesaretin bile yoktu! Ya da belki de bilmemi istemedin? Merak etme, anlıyorum, kankalar fahişelerden önce gelir falan." Elini havaya kaldırdı.

Derin bir nefes alıyorum ve topuklarımda üzerinde geriye doğru sallanırken ellerimi ceplerime yerleştiriyorum. *Gergin bir alışkanlık*. "Sizden saklamaya çalıştığım bir şey değildi. İkinizi de tanıımıyordum. O zaman, aradığında, evime nasıl geri döndüğünü bile bilmiyordum. İkinizin olabileceğini düşündüm. Ya da belki o senden ayrıldı ve sen de istemedin..."

Bu onun kafasını bana doğru çevirdi. Ve eğer bakışlar öldürebilseydi.

Lanet olsun!

"Böyle mi düşündün?" diye soruyor sakince, bana doğru adım atarken başını eğerek. "Seni aradığımda, *eski erkek arkadaşını* arayan çılgın bir eski sevgili olduğumu mu düşündün?"

Onu devam ediyorum. Bu gece bir filtreye ihtiyacım var. Doğru olmayan şeyler söyleyip duruyorum. "Demek istediğim bu değildi. Ellerimi cebimden çıkarıp ikisini de havaya kaldırıyorum. "Çaresiz olduğunu kastetmedim, bilirsin işte..." Omuz silktim. "Seni neden aldatsın anlamıyorum. Sen seksisin ve-"

Yine yanlış bir şey söyledim.

kesti. "Sıcak mı?" Gülüyor, ama komik bir kahkaha değil; daha çok kendimi kaybediyorum gibi bir kahkaha. *Belki de öyle.* "Unut gitsin. Bu oyunu oynayacak vaktim yok." Arkasını dönmeye başladı.

"Ne oyunu?" Bana dönmeden önce gözlerim onun o muhteşem kıcına takılıyor. Kahretsin, onunla ilgili her şey mükemmel görünüyor.

"Bu oyun." Ellerini kalçalarına koymadan önce havada sallıyor. Yüzümde beliren sırıtmaya engel olamıyorum. Çok görünüyor. O parlak yeşil gözlerini bana diyor. "Her şey aletini ıslatmakla ilgili değil Slade."

Bu da ne demek oluyor? Aletimi ıslatmanın onun seksi olmasıyla ne ilgisi var? Tabii ki kim olduğunu bilmeden önce onu becermek istiyordum.

Şimdi...

Sikeyim.

Şimdi onu kadar çok istiyorum ki tadını alabiliyorum.

Josh banyodan çıkıyor ve kolunu omzuma atıyor. "Selam Sam. Bu gece her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun. Slade, banyoda duyabildiğim bağırışlara bakılırsa, düşündüğüm kadar iyi gidiyorsun." Başını sallayarak uzaklaşırken kendi kendine gülüyor.

Orada durduk ve birbirimize baktık. Daha önce hiçbir kadın onun kadar dikkatimi çekmemişti. Sadece sesini duyarak onu istememi sağlayan ilk kız. Beni ilk kez

Ne için olduğunu bilmeden özür dilemek. Ve beni yalvartan, neyi yanlış yaptığımı bilmek isteyen ilk kız.

Onun şirret tavrını seksi buluyorum ve bana olan ilgisinden kaçmaya çalışmasını daha da tahrik edici buluyorum.

Gözlerimin vücudunda utanmadan dolaşmasına izin verdim. Ona karşı olan tahrikimi saklamam için bir neden yoktu. Ona ne yapmak istediğimi zaten söylemişim. İnlemesinin çıplak görüntüleri zihnimde yanıp sönmeye devam ediyor. O dar beyaz mini elbisesi ve gök yüksek topuklu ayakkabılarıyla muhteşem ve günah kadar seksi. Anında o elbisenin yerdeki görüntüsü aklıma geliyor ve o bronz bacakları kalçalarımın sarılmış, topuklar üzerinde, adımı haykırırken kontrolsüzce titriyor.

Bir melek gibi görünebilir, ama onunla ilgili düşüncelerim günahkârlıktan başka bir şey değildi.

Bana kaltak bakışı, benimle yapmak istediği son şeyin sevişmek olduğunu söylüyor ve ben de sırtımdan kendimi alamıyorum. Onun benim meleğim olduğuna dair hiçbir fikri yok ve bu beni kurtaracağı ya da yok edeceği anlamına mı geliyor... önemli değil. Her iki durumda da, yüzümde bir gülümsemeyle isteyerek gideceğim.

Tek kelime etmeden yanımdan geçip dans pistine doğru yürüyor. Bunun için beni uğraştıracak. Kendi kendime gülümsüyorum.

Meydan okuma kabul edildi.

Samantha

Oldukça küçük olan dans pistine yürüyorum, barda oturacak bir yer buluyorum ve üç shot tekila sipariş ediyorum. Slade ile karşılaşmamdan sonra buna ihtiyacım olacak. Koridorda önümde dururken beni öpmesini istedim. Benimle konuşurken tek yapabildiğim o bebek mavisini gözlerine bakmak ve dudaklarının benimkilerin üzerinde olduğunu düşünmekti.

Ne düşünüyordum ki? Onun kim olduğunu bile bilmiyordum. Ve şimdi biliyorum, bu daha da kötüleştiriyor. Birine sadece bakarak onu isteyen biri hiç olmadım. Her zaman fiziksel ilişkilerden uzak durmaya çalıştım.

Karşı cins söz konusu olduğunda temas kuruyorum, ama onunla sanki vücudum onu içine çekmek istiyor.

Ona ve Ginger'a ne oldu? Kız nereye gitti? Gerçekten onu banyoda becerip sonra da benimle mi yatacaktı? Nereye sanıyordu? Gerçekten onunla yatacağımı mı sanıyordu?

Kendimi çok kirli hissediyorum. Bana ne düşündüğünü söylediğinde, bunu hayal etmeden duramadım. Vücudunun benimkinin üzerinde nasıl hissettireceğini. Kollarımın o geniş omuzlara sarılışını. Sonra kim olduğunu öğrendiğimde dehşete düşmüş ve tecavüze uğramış hissettim. İstesem de şoku gizleyemezdim. Sahip olduğum tek savunma, uyarılmışlığımı bir duvar örmek ve bir sürtük olmaktı.

Jax'le aramızda olanlar onun hatası değildi ama bulabildiğim en iyi sebep buydu. Seksiliğinin ve kullandığı kelimelerin beni ne kadar etkilediğini görmesine izin veremezdim. Aletini ıslatmakla ilgili o cümle de neydi? Yüzündeki ifadeye bakılırsa o da anlamamıştı. *Güzeldi!*

Benim sorunum ne bilmiyorum. Hiçbir zaman bir erkeğin görünüşüne bayılacak türden bir kız olmadım.

Bu rahatsız edici.

Larry's'de konuşan kızlardan Slade hakkında hikayeler duydum. Kadınlara sadece ona cinsel olarak hizmet etmek için dünyaya gelmişler gibi davranıyormuş. Ama konuşma tarzından, bana hizmet etmek istediğini düşünüyorum ve bunu hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Adam çok ateşli. Öldüren güzellikte, ateşli! Konu kızları yatağa atmak olduğunda bunu avantaj olarak kullanmayacak bir erkek tanımıyorum. Benim kim olduğumu anladığında ne düşünüyordu? Ve üzgün mü? Kim olduğumu bile bilmeden önce bana üzgün olduğunu söylemişti. Ne için üzgün?

Bunların hiçbirini düşünmek istemiyorum. Zaten Jax ve Bridgette ile o kabusu bir kez yaşamak zorunda kaldım. Bu yeterli değil mi? Çubukta seks ve Jax'i düşünerek dikkatimi dağıtmam lazım. Biri bela, diğeri tarih.

Aklımdan Slade'i banyoda ilk gördüğüm an ve o koca kolların yatak odasında bana neler yapabileceğine dair çılgınca düşünceler geçiyor. Jax ve benim kuru bir seks hayatımız vardı. O hep bunu isterdi.

Onun üstte olduğu misyoner pozisyonu. Oral seks yapmayı ya da almayı sevmezdi. Ona hiçbir şey yapmadığını söylerdi. Vesaire vesaire. Yani iş sekse gelince, sanırım çok tecrübesiz olduğumu söyleyebilirsiniz. Eminim Slade bunu değiştirebilir.

Derin bir nefes alıyorum. Seks hakkında düşünmek dikkat dağıtmak değildir. Bu bir işkence. Beynimdeki tüm bu seks de neyin nesi? Tanrım, belki de daha önce içtiğim şarap yüzündendir. Ya da Slade hayatımda gördüğüm en seksi erkek olduğü için olabilir.

Barmen Joey elindeki shot'larla bana yaklaşıp önüme koyarken başımı kaldırıp bakıyorum. Bir tanesini alıp içiyorum. *Kahretsin! Yanıyor!*

İlk boş kadehi yere bıraktığımda. Birinin çok güçlü, çok büyük ellerini kalçalarımaya koyduğunu hissediyorum. Kime olduklarını bildiğim için vücudum istekle uğuldamaya başlasa da kaskatı kesiliyorum.

"Git başımdan." İkinci atışı yaparken söyledim. *Vay be, bu da aynı derecede yaktı!* Düzgün düşmeden önce kaç tane?

"Tekila, ha? Bu gece seni kim kızdırdı?" Ellerini kaldırdı ve yüzünde yine o sırıtışla yanıma oturdu. Bahse girerim onu öpseydim, o muhteşem yüzündeki şok ifadesi yeniden ortaya çıkacaktı.

Beni mı? Daha çok beni etti.

"Git aynaya bak. *Şirret kalmalıyım.* sırıtıyor ama kaşları havaya kalkıyor. "Bu sefer ne istiyorsun?" Ona bakamıyorum bile, o kadar seksi ki.

Üçüncü kadehimi içiyorum. İyileşiyorum. Bana yapmak istediği başka şeyleri söylemeye başlamaması için dua ediyorum. Vücudum buna dayanabilecek mi bilmiyorum.

Cevap vermeyince daha da arttı. Bir şey söyleyecekmiş gibi bana baktığını görüyorum ama sonra vazgeçiyor.

Barmene bakar. "Altı shot tekila, lütfen." Tekrar bana baktı. "Seninle üç tane alacağım."

"Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun, Slade?" Şaka yapıyor. Ben zaten oradayım.

"Zaten öyle olduğuna dair bir his var içimde Angel." Elini kaldırıyor ve gözlerimin içine bakarken bir tutam saç kulağına arkasına kaydırıyor. Bu dokunuş o kadar samimi ki bir an için sadece ikimiz varız.

Bu bardaki insanlar. O bebek mavilerine bakarken nefesimi tutuyorum. Gözlerimi ondan alamıyorum. Vücudum sanki bir kibritle tutuşmuş gibi anında alev alıyor.

"Angel?" Boğuk bir sesle söyledim.

Hiçbir şey söylemiyor. Sadece elini bırakıyor ve Slade'in adını söyleyip bütün kadehleri koyarken Joey'e bakıyor. Elini almak istiyorum. Bana tekrar dokunmasını istiyorum.

"Senden sonra hayat." Bir kadeh kaldırıyor, benim de onu takip etmemi istiyor.

Bir kaşımı kaldırıp ona sorgulayan bir bakış atıyorum. "Ne tür tost bu? Senden sonra hayat mı?" Bardağımı kaldırıyorum ve onunla tokuşturuyorum.

Yutkunduktan sonra cevap vermeye gidiyor, ancak bar taburelerimizin arasına gelen bir sarışın tarafından bölünüyor.

"Hey, Slade. Tahmin et ne oldu?" diye kıkırdıyor. Gözlerimi deviriyorum.

"En iyi arkadaşım iş için şehirde. Daha sonra bize katılmak istediğini söyledi. Ona bayılacaksınız. Eskiden jimnastikçiydi, ne demek istediğimi anlıyorsundur." Eğiliyor ve adamın ağzını kendi ağzına doğru çekerek onu öpüyor. Uzun sürmüyor. Geri çekildi ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. Sanırım onu şaşırtabilecek tek kız ben değilim.

Sarışın onun gözlerini bana doğru takip ediyor. "Selam," diyor sanki orada olduğumu yeni fark etmiş gibi. "Ben Megan. Sen kimsin?" Elini bana doğru uzatıyor.

"Sam." Elini sıkıyorum, arkamı dönüyorum ve kimsenin ne kadar sinirli olduğumu görmesine izin vermemeye çalışarak ikinci shot'ımı içiyorum. Shot'ları içmek çok daha kolay hale geliyor.

Az önce burada ne oldu? Ve neden bu kadar kızgınım? Ona mı kızgınım? Devam balonumuzu böldüğü için ona mı kızgınım? Vücudum bana tekrar dokunması için yalvardığı için mi? Yoksa birkaç dakika içinde pantolonuna girmeye çalışan ikinci kadın olduğu için mi?

"Peki ne düşünüyorsun? Sadece bu gece ve yarın şehirde olacak."

Sesi çok mızımız geliyor ama eminim o da baştan çıkarıcı olduğunu düşünüyordur. "Uh..." Boğazını temizliyor. "Evet, tabii. Bu gece güzel olacak." O

Yine de emin değilim.

Sarışının ciyaklamasını duyduğumda ona bakmayı reddediyorum. "Yaşasın! Tamam, gidip onu arayacağım ve daha sonra bizimle burada buluşmasını sağlayacağım." O başka bir şey söyleyemeden kız çekip gidiyor.

Son kadehimi aldım ve içtim. Nedense, bu seferki yaktı. Gittikçe kolaylaştıklarını sanıyordum. Ama bu gece dışarı çıkma sebebim buydu. Şarap dışında pek içen biri olmadım. Bunu geri alıyorum, babam öldükten sonra son senem boyunca içki içmedim. Ama şarap? Her gece bir kadeh şarap içebilirim.

Bu gece dışarı çıkmak bile istemedim. Dışarı çıkmamı, eğlenmemi ve sarhoş olmamı söyleyen Holly'ydi. Eğlence kısmı buraya kadarmış.

"Ben..." Duraklıyor. "Bu kesinti için özür dilerim."

Slade'in benimle konuştuğunu duyuyorum ama ona cevap vermeyi reddediyorum. Yine de bu iyi bir fikir mi? Bunu kıskançlık olarak algılayabilir. Kıskanıyor muyum?

Evet!

Numara gerekecek. Yüzüme kocaman bir gülümseme yerleştirip ona bakıyorum. "Sorun değil."

Bana açıklayamadığım ve analiz etmek istemediğim bir bakış atıyor. Sempatı gibi görünüyor. Neden bana karşı böyle hissediyor olabilir ki?

"Senin yaptığın da bu değil mi zaten?" Şirret kalmaya devam et. *Tanrım, bu çok zor.* Bana dokunduğundan beri, ona doğru eğilmek istiyorum. Beni öpmesini istiyorum. Gözlerine ve sorumdan dolayı incinmiş görünüyor. Kaşları birbirine yaklaşmış ve güzel dudakları çatılmış.

Gözlerimi kaçırmak zorundayım, nefret dolu olmaktan ve birinin duygularını incitmekten nefret ediyorum ama bariz olanı belirttiğim için özür dilemeyeceğim. İki shot'ı kaldığını görüyorum. Eğilip birini alıyorum. Hmm, bu çok daha kolay düştü.

"Bu gece eve nasıl döneceksin?" Sanırım onu isteyen her kadınla yatmakla ilgili sorumu görmezden gelecek.

Hafifçe gülüyorum. Sanki eve nasıl gittiğimi umursuyor. Omuzlarımı silkiyorum. "Fark eder mi?" Umursamazca soruyorum.

"Elbette," diyor sanki her şey çok açıkmiş gibi.

Ona dönüp bakıyorum ve o da bana aklımı kaçırmışım gibi geniş gözlerle bakıyor. Başka tarafa bakıyorum.

"Buraya arabayla mı geldin? *Oh, o iyi.*

"Evet. Neden, benden anahtarlarımı mı alacaksın?" Ona dönüp bakıyorum ve bu bir hata. Tek düşünebildiğim o güzel dudaklarını öpmek ve ellerimi göğsünde gezdirmek. Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Gömleğinin üç düğmesi hâlâ açık ve bana pürüzsüz, yontulmuş bronz göğsünü gösteriyor. Başka tarafa bakamıyorum. O çok seksi ve alkol muhakeme yeteneğimi bozmaya başladı.

"Seni eve götüreceğim."

Bu bir soru değil ama başımı hayır anlamında sallamaya başlıyorum. Elini ensemden yukarı kaydırıyor ve yüzünü benimkine yaklaştırıyor. kalıyorum, kendimi olabildiğince sabit tutuyorum, eğilip onu öpebileceğimden korkuyorum. "Seni eve götüreceğim Angel," diye fısıldıyor dudaklarıma ve vücudumda bir ürperti yaratıyor.

"Uh..."

Bana çok yakın ve kalbim göğsümde çarpıyor. Gözleri dudaklarıma düşüyor ve ben onları yalıyorum.

Burada kontrolü ele almalıyım.

Derin bir nefes alıyorum. "Beni ihtiyacım yok." Geri çekilip sandalyemden kalkıyorum ve odanın sallanmasına neden oluyorum.

"Vay be. Hasta mı olacaksın? Belki de seni tuvalete götürmeliyim." Kolumu tutmaya çalışarak ayağa kalktı.

Yok artık!

Beni banyoya geri götürmeyecek. Şu anda küçük bir odada onunla yalnız kalamam. "Hastalanmayacağım." *Umarım.* "Ve sen de beni banyoya götürmüyorsun," diye çıkışıyorum ve kolumu ondan çekiyorum.

Bir kolunu havaya kaldırıp birine el salladığını görüyorum. Bir adım atıp tökezlediğimde tabureye geri oturmaya karar veriyorum. Buradan nasıl çıkacağım? Ne düşünüyordum ki? Henüz tüm iğneler bana isabet etmedi. Gece bitmeden hasta olacağım kesin.

"Hey, Sam. N?" Holly'nin sesini duyuyorum ama dönüp onunla yüzleşmek istemiyorum.

"Holly, gitmenize ne kadar var? Angel'ın hastalanmadan önce eve gitmesi gerekiyor ama arabayı onun kullanmasına izin vermem mümkün değil."

Bana yine Melek mi dedi? Ve neden dudaklarından çıkan ses bu kadar güzeldi? Görmeye çalışıyorum ama zorlanıyorum, bu yüzden gülmeye başlıyorum. Birden her şey komik gelmeye başladı.

"Bu kadar komik olan ne?" Micah'nın arkamdan sorduğunu duyuyorum.

Gülmeden duramıyorum. "Kardeşin kendimi eve götürebileceğini düşünmüyor."

İşaret parmağımı havada döndürürken önümdeki boş kadehlere bakarak söylüyorum.

"Yapamayacağını biliyorum," diyor Slade gerçekçi bir şekilde.

Her neyse. Sarhoş olmam onun suçu. *Öyle mi?* Evet, onu suçlamaya karar verdim.

"Neden onu arabasıyla götürmüyorsun, biz de seni takip edelim. Sonra seni buraya geri getiririm? Micah'nın konuştuğunu duyuyorum ama kiminle konuştuğunu bilmiyorum.

"İyi fikir," diyor biri. Her şey bulanık ve yönünü şaşırmış durumda.

"Anahtarların nerede?" Sonunda Holly'ye benzeyen birini görmek için dönüyorum.

Yüzünde sinsi bir gülümsemeyle ellerini uzattı. Ona çantamı uzattım. Bu bakış da ?

"Oh, bekle. Onu geri almam lazım. İçkilerimin parasını ödemedim." Çantamı almak için Holly'ye uzanıyorum ama Slade elimi geri itiyor.

"Ben getiririm."

Ona baktım. "İçkilerimi ısmarlamana ihtiyacım yok."

Bebek mavisi gözleri , "Ben bakarım," diye tersliyor.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve derin bir nefes alıyorum. Ona kaşlarımı çatarak Holly'ye bakıyorum. Slade içkilerin parasını öderken Holly'nin bana bilmiş bir gülümseme verişini izliyorum. Gözlerimi ona dikiyorum. Şu anda sarhoş olmamı seviyor ve Slade'in beni bu kadar çok alkol tüketecek kadar etkilemesine izin verdiğim için kendime kızıyorum.

", Angel."

Tekrar gülmeye başladım.

"Arabasını arka tarafa getirin. Herkesin onu ön kapıdan tökezleyerek çıkarken görmesini istemiyorum."

Umarım bunu söyleyen Slade değildir.

"Arabanızın bizi bekleyeceği arka çıkıştan geçmenize yardım edeceğim. "Seni eve ben götüreceğim."

Kulağıma o kadar yakın söyledi ki tüylerim diken diken oldu. Vücudumdan geçen o ürpertiye engel olamadım. "O kadar içerken ne düşünüyordun?" Arka girişe doğru yürümeme yardım etmeye başladı.

"Sen." Seksi vücudu, derin sesi ve ukala tavırları beni çok azdırıyordu.

"Ben mi? Bana ne olmuş?" Kolunu bana doladığında sesi eğleniyor gibi geliyor. Elimde olmadan ona yaslanıyorum.

"Beni , ben de mutlu olmak için içmeye başladım."

Az önce öyle mi dedim? Ona sopa üzerinde seks demeden ve onu öpmeye çalışmadan önce konuşmayı bırakmalıyım. Gülüyorum.

"Sanırım işe yaradı çünkü gülüyorsun." Biraz kıkırdıyor.

Ukala herif.

Arka kapıdan geçerken sessizleşiyoruz ve gece havası tenime o kadar iyi geliyor ki iç çekiyorum.

"Ne oldu? Sen iyi misin? Hasta mı olacaksın? Beni biraz daha sıkı tutarken panikliyor.

"Hayır, sadece tenimdeki temiz havanın tadını çıkarıyorum. Çok iyi hissettiriyor."

Başka bir şey söylemiyor; sadece beni tutuyor. Kaslarımın ağırlaştığını hissediyorum. Onun vücudunda kendimi çok iyi hissediyorum. Kollarımı beline dolayıp yanına sokuluyorum ve o da nefesini tıslıyor. Ona bakmak için başımı kaldırıyorum. Mavi gözleri bana bakıyor ve beni tutmayan elini yüzüme doğru kaldırıyor. Parmak eklemlerinin arkasını usulca yanağımda gezdiriyor. Parmaklarını yüzümde hissetmek dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. Tanrı'ya şükürler olsun ki, şimdiden ona sımsıkı sarılmış durumdayım.

"Sen çok güzelsin. Bunu biliyor musun?" Bebek mavisini gözleri yüzümü arıyor.

Ona bakmaya devam ediyorum çünkü ne diyeceğimi bilemiyorum. Güzel olduğumu mu düşünüyor? Nasıl güzel olduğumu düşünebilir? Bende güzel olan hiçbir şey yok.

Geceyi benimle geçirmesini ve daha önce düşündüğü şeyi yapmasını istiyorum. Şu anda ne düşündüğünü merak ediyorum. Çünkü tek düşünebildiğim, o elleri vücudumun her yerinde hissetmek istediğim. Bana ne kadar güzel olduğumu düşündüğünü göstermesini istiyorum. Jax

beni hiç güzel hissettirmedi. Güzel mi? Elbette. Güzel mi? Hayır. Slade'in sözleri bile bana Jax'in hissettirdiğinden daha fazlasını hissettiriyor.

Temizlemek için başımı sallıyorum ama sorusuna yanıt olarak salladığımı düşünüyor olmalı. Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirirken eliyle çenemin altını kavıyor. Vücudum karıncalanıyor ve kalçalarımı sıkmak zorunda kalıyorum. Bana dokunuşu bir tüy kadar hafif ve bedenim bu yumuşaklıkla mırıldanıyor. Sanki tek bir dokunuşla tüm bedenimi kontrol edebiliyor.

"Haklısın. Sadece güzel değilsin. Sen muhteşemsin, gördüğüm en muhteşem kadınsın."

Başını eğiyor ve beni öpmek üzere olduğunu düşünüyorum. O mavi gözlere ve uzun koyu kirpiklere bakıyorum. Kollarımı hareket ettirebilseydim, ellerimi saçlarına dolayabilirdim ama çok ağırlar. Ağzımı açıyorum, beni öpmesini istediğimi belli ediyorum. Farlar yüzümüze vurduğunda başını geriye atıyor.

Uzun bir nefes verdim ve kollarımı ona doladım. *Bu da neydi böyle?* Bu az önce mi oldu, yoksa sarhoşluğumdan mı? Birdenbire bacaklarım tutmaz oldu ve artık gözlerimi açık tutamıyorum.

Slade'in ellerinin dizlerimin arkasına kaydığını hissediyorum, beni güçlü kollarına alıp kaslı vücuduna sıkıca sarıyor. Kalan gücümü kollarımı ona sarmak için kullanıyorum ve yüzümü boynunun kıvrımına koyuyorum. Erkek ve biraz da baharatlı kolonya kokuyor. İnlemek istiyorum.

"Slade," diye fısıldıyorum kulağının dibine.

İçinden geçen ürpertiye hissedebiliyorum. "Sorun yok, Angel. Seni eve sağ salım götüreceğim," diye söz veriyor.

"O iyi olacak mı?" diye soruyor birisi.

Slade boğazını temizler. "Evet. Hadi onu eve götürelim." Cevap verirken göğsü titrer.

Son bir derin nefes alıyorum, etrafımdaki her şey sessizleşirken onun kokusunun burnuma dolmasına izin veriyorum.

Güneş ışığı yatak odamın penceresinden içeri girerken uyandım ve inledim. Üzerimden tren geçmiş gibi hissediyorum. Kendime bakıyorum ve yatağımda olduğumu, siyah bir eşofman altı ve beyaz bir tişört giydiğimi fark ediyorum. Yatarken asla bir şey giymem, çıplak uyumayı tercih ederim. her yerinde Holly yazıyor. Beni eve o mu getirdi?

Dün geceki olaylar teker teker zihnimde canlanıyor.

Ne oldu öyle? Larry'nin arkasında Slade'le durduğum anı düşündüm ve bunun sadece bir rüya olduğuna karar verdim. Tüm bunların olmasına izin vermemin imkanı yok.

Kalkmam lazım ki duş alabileyim. Ayağa kalkıyorum ve oda sallanıyor. *Vay be.* Sanırım hala biraz sarhoşum. Banyo yapmam gerekecek. Duşta düşmek istemiyorum.

Buharlı sıcak su büyük jakuzili küvetimi doldururken, düşüncelerim Slade'e geri dönüyor. Onu neden aklımdan çıkaramadığımı bilmiyorum. Sanırım kadınlardan kadar çok seks hikâyesi dinlediğim için olabilir; ne olursa olsun her zaman yeni bir şeyler denemeye hazır . Jax asla biri olmadı. Benden önce sadece bir kızla çıkmıştı ve sanırım o kız da yatak odasında onun için fazla ucubeydi. Bu onu vanilya olmayan her şeyden soğuttu. Seksle ilgili farklı eylemlerden payıma düşeni okudum, ancak hayatın kitapları taklit etmediğini biliyorum, bu yüzden çoğu çiftin karşılaştığım şeylerin yarısını yapmadığından eminim.

Düşüncelerim cep telefonumdan çalan Taylor Swift, I Knew You Were Trouble şarkısıyla bölündü. Elime aldım ve ekrana baktım.

SLADE.

Zil sesimin ona ne kadar uyduğunu düşünerek gülmeye başladım. Jax'aramak için onu aradığım geceden sonra numarasını kaydetmiştim ama şimdi keşke kaydetmeseydim . İstesem bile görmezden sanmıyorum. Sanki vücudum şimdiden onu arzuluyor ve içimde bunun iyi bir şey olmadığına dair bir his var. Dün gece ona seks dediğimi söylememesini umarak telefonumu açıyorum.

Chapter Six

SLADE

"Alo?" diye cevap veriyor, oldukça uykulu bir şekilde.

Dün gece onu bırakır bırakmaz, ondan başka bir şey düşünemedim. Onu arabasıyla eve götürdüm ve her uyuyan yüzüne baktım.

Onu kucağıma almış ve yatağına yatırmıştım. Holly burada kalacağını, onu uyandıracığını ve üstünü değiştireceğini söyledi. Onu bırakmaktan nefret ediyordum. Yatağa girip onu kendime çekmek istiyordum. Ona doyamıyordum. Benimkine dokunan yumuşak teni, o tatlı sesi, harika kokusu... vücudunu kendime bu kadar yakın tutmak bana doğru . Onu tekrar görmek zorunda kalacağımı biliyordum. Umarım o da aynı şekilde hissediyordur. Dün gece onu neredeyse öpüyordum ve onun da beni öpeceğini biliyordum, ama alkolün etkisiyle olup olmadığından emin olamıyorum.

Bir kadın söz konusu olduğunda yapmak istediğim şeyi hiç yapmamıştım. Onunla ya da herhangi bir kadınla ne yapmak istediğimi iki kez düşünmemi sağladı.

Onu bıraktıktan sonra Micah beni bara geri götürdü. Bir içki daha içmeye ve arkadaşlarımla takılmaya çalıştım ama bu anlamsızdı. Düşüncelerim Angel tarafından tüketilmişti, bu yüzden eve gidip yalnız içmeye karar verdim. Jax'i aramak için aradığında numarasını rehberime kaydettiğim için şanslı yıldızlarıma şükrediyordum. Onun sesini tekrar duymam gerektiğini biliyordum. Bu sabah uyandığımda, şu andan daha iyi bir zaman olmadığına karar verdim.

"Alo? Ne istiyorsun Slade?"

"Sadece Jax için üzgün olduğumu söylemek istedim ve-

" Özrümü bitirmeme izin vermedi.

"Senden özür dilemeni istemiyorum. İnsanlardan 'özür' lafını duymaktan bıktım. İstediğim şey, bu konuyu kapatman ve bir daha onu asla gündeme getirmemen." Oldukça hafif bir tonda söylüyor. "Slade," diye iç geçiriyor.

İşte yine başlıyor. Sanki hayatı buna bağlıymış gibi adımı söylüyor. Yatak odamda durup yatağıma bakıyorum.

Onu orada yatarken hayal edebiliyorum, adım dudaklarından onu izliyorum. Üzerine uzanıyorum, o dolgun dudaklarını öpüyorum, yumuşak tenine dokunuyorum, adımı haykırırken onu beceriyorum...

Yine de onunla her şey fiziksel değil. Evet, çok güzel ve onu mümkün olan her şekilde becermek istiyorum ama içimden bir ses ondan daha fazlasını istiyor. Bir parçam onu hiç bilmediği bir şekilde sahiplenmek istiyor.

Bana açılması için ne yapmam gerektiğini merak ediyorum. Ona açılmama izin vermesini istiyorum. Onları yatakta birlikte gördüğüm anda Jax'ten neden bahsedemediğimi ona açıklamak istiyorum. Sesini ilk duyduğum andan itibaren onu hiç kimseyi istemediğim bir şekilde istediğimi söylemek istiyorum. Belli ki Jax'in yaptıklarından dolayı hala çok incinmiş durumda ve bir parçasının beni suçlamak istediğini söyleyebilirim. Ona Jax'in burada olduğunu ve Bridgette'le birlikte olduğunu söylemeliydim. Hıyarlık etmemeliydim ama artık bunu düşünmek için çok geç.

Ona Jax'i unutturmak için bana bir şans vermesini istiyorum. Ve bunu yapabileceğim yeri biliyorum; yatak odamda. Onun vücuduyla zaman geçirir, ona değer verir, Jax'in yaptığı gibi ona bok gibi davranmazdım. Ellerimi onun yumuşak saçlarında gezdirmek, onu duvara yaslamak ve ırzına istiyorum. O kadar alıngan ki bu beni tamamen ediyor. Acaba kesede de böyle mi düşünmeden edemiyorum.

"Slade! Eğer aramanın tek nedeni buysa, ben burada ineceğim."

Derin bir nefes alıyorum. "Evet," diyorum başımı hafifçe sallarken.

Onu becermeyi düşünmeyi bırakmalıyım. Konudan uzaklaşmama neden oluyor ve bu süreçte beni sertleştirdi.

"Bak, daha erken. Kendimi bok gibi hissediyorum ve bugün çalışmak zorundayım. Şu anda banyo yapmaya çalışıyorum..."

Konuşmayı kesti.

Bana bundan bahsetmek istediğini sanmıyorum. Kafamda onun ıslak ve çıplak , sabunlanırken ellerinin vücudunda aşağı yukarı dolaştığı düşünceleri dolanıyor. Ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirirken başını arkaya attığını ve zevkle nefes alırken dudaklarını ayırdığını hayal edebiliyorum.

Düşüncelerimi *tekrar* böldüğünde kaşlarımı çatıyorum. "Tüm geçmiş bir kenara itelim ve sadece iyi diyelim. Arkadaş mıyız?"

Arkadaş mı? Tabii ki hayır!

Onun arkadaşı olmaktan daha fazlası olmalıyım. Onun derinlerde olmalı, tüm kelimeleri nefessiz ve vücudu titreyene kadar onu becermeliyim. Ama bir kez olsun, eğer ona sahip olmak için bu gerekiyorsa, bunun için çalışmaya hazırım.

"Arkadaşlar. Bugün kaçta çalışıyorsun?"

"Öğlen açılış için orada olmalıyım."

"Oraya gelmemin bir sakıncası var mı?" *Bunu ona ben mi sordum?* Neden önemli olsun ki? Bana hayır dese bile gideceğim.

Birkaç saniye sessiz kalır. "Burası bir bar Slade. Herkes girebilir." Sesi sinirli geliyor.

"Tamam. Belki arkadaşım ve ben oraya geliriz." Josh her zaman bara gitmeye hazırdır.

"Arkadaşın Megan mı?" diye alaycı bir şekilde soruyor.

Megan mı? Doğru ya. Dün geceki sarışın. Kıskanıyor mu? Bence kıskanıyor.

"Hayır, aslında. Arkadaşım Josh'u getirecektim."

"Oh, tamam. Buradan çıkıp hazırlanmam gerekiyor. Sonra görüşürüz."

Telefonu kapatıyor ama ben hala gülümsüyorum. Ona Megan'ın dün gece gelmediğini çünkü bunu yapamayacağımı söylemeyeceğim. Angel istediğim tek kadın ve ona sahip olacağım.

Sonunda.

Banyoya doğru Josh'u aramak için telefonu elime alıyorum. Çok soğuk bir duşa ihtiyacım var.

Josh ve ben öğlen saatlerinde Larry'nin yerine geldik. Josh'un hâlâ sarhoş olduğundan oldukça eminim, bu yüzden beni bir pislik gibi göstermemesini umuyorum, ama bunu genellikle kendim yaparım.

"Dostum, neden burada bardayız? Sanki daha yeni ayrılmışız gibi hissediyorum," diyor Josh arabamdan inerken.

Omuzlarımı silkiyorum çünkü gerçekten bir cevabım yok. Angel'ın dün gece beni tekrar öpeceğini biliyorum ama şimdi ayık olduğu için öpecek mi bilmiyorum. Sanırım bu bir deneme seansı.

"Sadece birkaç bira içeceğim," diye cevap veriyorum, ön kapıyı açarak.

"Sanırım su içmeliyim." Sert görünüyor. Gözleri şişmiş.

Uykusuz ve hâlâ dün geceki kıyafetlerini giyiyor. Nişanlısı onu yaklaşık altı ay önce terk etmiş ve o hâlâ onun hatırasını içerek unutmaya çalışıyor.

"Selam çocuklar," diye selamlıyor Holly bizi barda birer tabureye otururken. "Bugün ne yapıyorsunuz?"

Josh başını barın üzerine koyarken "Hiçbir şey," diye cevap veriyor.

Gülüyorum. "Josh, hâlâ sarhoşsan neden geldin? Evde kalıp bütün gün uyuyabilirdin."

Başını kaldırır ve Holly'nin cevabını duyamayacağı şekilde fısıldamak için eğilir. "Çünkü Sam konusunda alabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın olacak." Gülmeyi bıraktım ve kaşlarımı kaldırdım. Bunu beklemiyordum. "O senin her zaman takıldığın tiplerden değil Slade." Başını tekrar koydu.

Bu ne anlama geliyor?

Angel'ı istediğim o kadar belli mi? Bir kadını istediğimi hiçbir zaman gizlemedim ama Angel'da farklı bir şeyler var. Sanki onu farklı bir şekilde istiyorum. Sadece bunun ne olduğunu henüz bilmiyorum. Onunla birlikte olmadığım zamanlarda, tek yapabildiğim onunla sevişirken onu çıplak olarak hayal etmek. Gerçi dün gece onun yanındayken tek düşündüğüm ona sarılmak ve dokunmaktı ama cinsel anlamda değil.

Ona sadece bana güvenebileceğini göstermek istiyorum; ona bakabileceğimi, onu koruyabileceğimi. Bana güvenmediğini biliyorum çünkü bana ilk ihtiyacı olduğunda ona yalan söylemiştim. Bunun için üzgün olduğumu anlamasını istiyorum.

"Bir Bud Light istiyorum, lütfen." *Sanırım Josh uyuyakaldı.* "Ve su alacak."

Holly gülüyor. "Tamam."

İçkilerimizi almak için arkasını dönüyor ve ben de bu fırsattan barda Angel'ı arıyorum. Angel nerede? Hasta olduğunu mu söyledi? Sesi biraz akşamdan kalma gibiydi ama iyiydi. Barda sadece üç adam daha vardı, bilardo masalarının yan tarafında oturmuş, her biri bir sürahidenden içiyordu.

"Arka tarafta."

Holly'ye bakmak için başımı çeviriyorum.

"Az önce bir sevkiyat geldi. Birkaç dakika içinde geri döner." Bıramı bana doğru uzattı.

Sadece başımı sallıyorum. Başka ne ki? Neden burada olduğumu inkâr edemem ki. Buraya hiç gündüz gelmedim, Micah olmadan da gelmedim.

"Ondan hoşlanıyorsun."

Gülümseyen yüzüne bakıyorum. Kaşlarım birbirine çarpıyor ve başımı sallamaya başlıyorum ama duruyorum. Ondan hoşlanıyor muyum? Yani, gerçekten hoşlanıyor muyum? Ben kadınlardan hoşlanmam. Kadınları beceririm. Arada bir fark var. Sinirlerimi bozuyorlar. Onlardan tek istediğimin seks olduğu konusunda sızlanmalarına dayanamıyorum, ama yine de her zaman hazır ve istekli bir şekilde kapımda beliriyorlar. O farklı mı? Baygınlık geçiren en iyi arkadaşım bile onun farklı olduğunu biliyor.

"Sadece dikkatli ol." Holly önümdeki bara yaslanarak dikkatimi çekiyor.

"Ne demek istiyorsun?" Ben de dirseklerimi barın üzerine koyup başımı bir tarafa eğiyorum.

Arkasını dönmeden önce iki omzunu silkerek bana sinsi bir gülümseme veriyor. Bunun neyle ilgili olduğunu ya da neden bu kadar gizemli davrandığını bilmiyorum ama Holly'yi tanıyorum. O sır saklayamaz. Yani eğer bir sırrı varsa, er ya da geç ortaya çıkacaktır.

Angel'ın arka odadan çıkışını izlerken bıramdan bir yudum alıyorum. Dün geceki kadar güzel görünüyordu, kalçalarına oturan dar bir kot pantolon giymişti. Göğsünde Larry's siyah spagetti askılı bir atleti var, uzun siyah saçlarını dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplamış. Aletim anında sertleşti.

"Hey, Sam."

Josh'un uyandığını, gülümsediğini ve doğrulduğunu görmek için ona bakıyorum. Dün gece hiç içmemiş gibi görünüyordu. *Ne olmuş yani?*

"Hey, Josh." Ona yumuşak bir gülümseme veriyor. "Bugün nasıl hissediyorsunuz?" İlk kez bana bakıyor ve yeşil gözleri doğrudan benimkilere dikiliyor. İçimden bir sıcaklık geçerken gülümsüyorum.

"Harika," diye gülümsüyor Josh.

Saçmalık. Burada çok şüpheli bir şeyler dönüyor.

Josh herkese bakarak, "Hey, bence bir grup oluşturup Cuma günü Slade'in San Francisco'daki davayı kazanmasını kutlamak için dışarı çıkmalıyız," diyor. "Siz kızlar Cuma günü izinli misiniz?"

"Evet," diye cevaplıyor Holly. Angel'ın yüzündeki çatık kaşlar, bu zayıf günde fazladan bir vardiya almak istediğini söylüyor, *tercihen Cuma günü! Arkasını dönüp lavabodaki suyu açıyor ve ellerini yıkamaya başlıyor.* "Bence bu harika bir fikir." Gülümsüyorum. Sorunu her neyse, bunu açıklığa kavuşturmamız gerekiyor ve ben tam da bunun yolunu biliyorum.

onu konuşturmak için. *Alkol!*

Bir telefon çalmaya başlar ve Angel dönüp Holly'ye bakar. "Şuna cevap verir misin? Ellerim ıslak." Holly'nin arka cebinden telefonunu alması için kalçasını dışarı doğru iter.

Holly telefonu cebinden çıkarır ve Angel'a doğru tutarken hoparlörü açar.

"Alo?" Angel cevap verir.

"Merhaba. Samantha Hall ile mi görüşüyorum?" "Evet."

"Merhaba, Bayan Hall. Ben Edward Jones Dome'dan Roger. İstedığınız koltukları bulabildim," diyor mutlu bir şekilde.

"Bu harika." Suyu kapatıyor ve ellerini kurulamak için bir havlu alıyor. "Kaç tane alabildin? Uzanıp Holly'nin elinden telefonu alıyor.

"Toplam altı, hanımefendi." Kendisiyle gurur duyuyor gibi.

"teşekkür ederim. Gelip almam gerekiyor mu yoksa bana postayla gönderebilir misiniz?" Gülümsemesi bulaşıcı. Yüzündeki o gülümsemeyi her zaman görmek ve ona kendini iyi hissettiren kişi olmak istiyorum.

"Geçen hafta sizinle konuştuğum zamanki tüm bilgileriniz bende mevcut, bu yüzden bunları size postalayacağım."

"Yardımların için teşekkür ederim Roger. İyi bir hafta geçir."

Vedalaşırlar ve telefonu kapatırlar.

"Bekle." Josh elini kaldırdı. "Az önce Rams maçına bilet mi aldın?" Sesi çok şaşırılmış gibi geliyor. Şimdi düşünüyorum da maçların oynandığı stadyum orası, ama bir maça altı bilet alacak kadar futbolu sevmesine imkân yok.

Yüzünde ışıldayan bir gülümsemeyle eğilip kollarını barın üzerine koyuyor. Güzel yeşil gözleri parlarken "Evet," diye başını sallıyor.

"Bir maça altı bilet mi aldın? Hangi maça?" Rams benim favori NFL takımım.

O güzel yeşil gözlerini bana çeviriyor ve yüzü . "Altı sezonluk bilet aldım."

"Sezonluk bilet mi aldın?" Sanırım Josh suyunda boğuluyor. Ya da en azından öyle görünüyor.

"Sam büyük bir futbol kızı," diye açıklıyor Holly.

"Ama neden altı?" Josh, bir kadının futbol maçına altı bilet almasına hâlâ şaşırılmış bir halde sorar.

"Holly ve Micah istedikleri zaman gidebilsinler diye. Tulsa'daki kız arkadaşım ziyarete geldiğinde de. Ve sadece maça gitmek isteyen herkes için." Sanki mantığı çok açıkmiş gibi omuzlarını silkiyor.

Josh parmağıyla ikimizin arasını işaret ederek, "Rams'i seviyoruz," diyor.

"O zaman siz de bir ya da iki maça gelebilirsiniz." Omuz silkiyor. "Eğer isterseniz tabii." Utangaç bir şekilde bana bakıyor.

"Woo hoo! Şimdi bir biraya ihtiyacım var. Bud Light, lütfen." Josh küçük bir okul çocuğu gibi ellerini çırparak söylüyor. Kızlar ona gülerken ben de kıs kıs gülüyorum.

Angel arkasını dönüyor ve ensesinde, saç çizgisinin hemen altında bir kalp dövmesi görüyorum. Siyahla çizilmiş yarım bir kalp. Dövme yaptıracak bir kız gibi görünmüyordu.

"Hey, Angel?" Arkasını döndü, ona öyle demeyi bırakmamı ister gibi bakıyordu. *Öyle bir şey olmayacak.*

"Ne?" diye tersliyor.

Gülümsüyorum. çok seksi görünüyor. "Boynunun arkasında bir dövme olduğunu görüyorum. Bunun anlamı ne?"

Derin bir nefes alıyor ve gözleri bir an için yere düştükten sonra benimkilere dönüyor. "Bu babam için." Dönüyor ve barın arkasından çıkıp arka tarafa doğru yürüyor.

Az önce ne oldu burada?

Gözlerimi Angel'ın sırtından Holly'ye çeviriyorum. Sanki yüksek sesle söylenmesine izin verilmiyormuş gibi eğilip fısıldayarak "Vefat etti" diyor.

Sikeyim.

Kendimi gibi hissediyorum. Çenemi kapalı tutmalıydım. Acaba annesi de öldü mü? Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum. *Geçmişiyile ilgili her şeyi bilmek istiyorum.*

Angel elinde bir kasa birayla arka taraftan çıkarken biramdan bir yudum alıyorum.

"Hemen döneceğim." kalkıp onu dans pistini geçerek bilardo masalarının arkasındaki küçük bara kadar takip ediyorum. Dövme yorumum için özür dilemem gerektiğini hissediyorum.

"Özür dilerim."

"Merak etmeyin." Kutuyu yere bırakıyor ve her seferinde bir bira çıkararak küçük buzdolabına koymaya başlıyor.

"Sadece özür dilemek istedim. Gerçekten özür dilerim." Özür dilediğim tek kadın olduğunu bilmiyor mu? Ve eğer bir kere söylediysem, ona elli kere söylemişimdir.

Gömleği yukarı kalkıyor, bana sırtının alt kısmındaki iki gamzeyi mükemmel bir şekilde gösteriyor ve pantolonumu yeniden ayarlamak zorunda kalıyorum. Kahretsin, hiç kimse beni onun kadar tahrik . Kendimi lisedeki azgın bir genç gibi hissediyorum.

"Önemli değil. Bilmiyordun."

Kızmaya başlıyorum. "Neden özür dilememe izin vermiyorsun? Söylediklerim belli ki seni üzmüş." Ellerimi iki yanıma yumruk yaptım. Bu kadın beni delirtiyor.

Ayağa kalkıyor ve şimdi boş olan bira kutusunu sert bir şekilde katlarken arkasını dönüyor. Sanki o da sinirlenmiş gibi. Onun hayal kırıklığı beni *neredeyse* gülümsetiyor.

"İyi! Özür için teşekkürler." Yanımdan geçti ama durup bana döndü.

"Slade," diye iç geçiriyor, bir elini uzun at kuyruğunda gezdiriyor. Adımı böyle söylediğini duyunca düşmemek için bara yaslanmak zorunda kalıyorum.

Bir an yere, sonra da bana baktı. "Teşekkürler." Sanki bana bir şey için teşekkür ettiğine gibi küçük bir kahkaha atıyor. "Dün gece için teşekkürler." Yutkundu. "İçkiler için ve eve sağ salim varmamı sağladığın için." Bana bakıyor ve teşekkür etmenin onun için ne kadar zor olduğunu görebiliyorum.

Ona küçük bir gülümseme verdim. "Bana teşekkür etmene gerek yok, Angel." Dün gece onun için her şeyi yapardım. Şu anda da sırf adımı tekrar duyabilmek için onun için her şeyi yaparım. Kendimi toparladıktan sonra koltuğuma geri dönüyorum.

"Gitmeye hazır mısın, Josh?"

Yapmam gereken bir sürü iş var. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca çalışma programım oldukça dolu ve bunu iyi bir notla bitirebilirim. Daha fazla kalırsam bana bağırmaya başlayabilir.

Samantha

Ertesi Salı Long'un gittim. Bugün çok uzun kalamadım. Yapmam gereken bazı işler vardı ama sadece uğrayıp bir merhaba demek ve neler görmek istedim. Geçtiğimiz ay boyunca Micah ve Slade'in ailelerini tanımaya başladım. Babaları Mark sürekli çalışıyor; şirketi yönetmek zamanının çoğunu alıyor. Vivian çalışmıyor. Bu yüzden kız arkadaşlarıyla alışverişe çıkmadığı zamanlarda bize gelip kız kıza vakit geçiriyoruz.

Ayrıca, o da kadar şarap içmeyi seviyor.

On dönümlük bir arazide yer alan Viktorya döneminden kalma güzel evlerinin daire şeklindeki arabasına yanaşıyorum. Kapıya doğru yürüyorum ve zili çalışıyorum. Vivian yüzünde bir gülümsemeyle cevap veriyor.

"Merhaba sevgilim," diye tatlı tatlı selamlıyor beni.

"Merhaba." Kapıyı arkamdan kapatırken eve girdiğimi söylüyorum. Çift vitraylı kapıları, girişteki büyük kemeri ve tavandan sarkan devasa avizesiyle bana küçük bir şatoyu . Küçük biblolar ve muhteşem tablolarla dolu. Vivian üniversitede sanat eğitimi almış. Resimlerini evlerinin her yerinde sergiliyor.

Vivian'ı mutfağa kadar takip ediyorum. Paslanmaz çelik buzdolabından bir şişe şarap çıkarıyor ve kadehini dolduruyor. Holly kahvaltı barının arkasında oturuyor.

"Günün nasıl geçiyor?" Vivian bana ısıltılı bir gülümseme verirken soruyor. Çok güzel bir kadın. Uzun sarı saçları sırtından aşağıya doğru sarkıyor ve sıcak kehribar gözleri her zaman ışıltıyor gibi görünüyor. Oğulları gibi uzun boylu ve çok zayıf. Koşarak çok zaman geçirir. Bir keresinde bana üç erkek çocuklu bir evde bu şekilde akli başında kaldığını söylemişti. Ve ben bu kadının yüzünü hiç asık görmedim.

"Bu harika. Seninki nasıl?"

Şarabından bir yudum almadan önce "Çok iyi," diye yanıtlıyor.

Holly'ye bakıyorum ve bana öyle bir gülümsüyor ki içim cız ediyor. Bir şeyler planlıyor. Genelde benim için planladığı şeyden nefret ederim.

"Şarap?" Vivian bana bir bardak uzatırken soruyor.

"Hayır teşekkürler, yine de bir bardak çay alacağım." Bu gece çalışmam gerekiyor ve buradan ayrıldıktan sonra da yapmam gereken birkaç iş var.

"Holly beni bu haftanın güncel olayları hakkında bilgilendirdi." Vivian'ın kaşları çatılıyor, bana çayımı uzatıyor. "Bir bardak şarap istemediğine *emin* misin?"

"Evet," diye gülümsüyorum ona. Gözleri Holly'ye ve sonra tekrar bana kayıyor. Başını yana eğiyor ve dudağının bir tarafı eğlenen bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor.

"Ne?" Önce Holly'ye sonra Vivian'a bakarak soruyorum.

"Düşünüyordum da... Holly bana geçen hafta sonu Slade'le tanıştığını ve pek iyi gitmediğini söyledi." Eğildi ve dirseklerini mutfak adasına koydu.

Çayı tekrar düşünüyorum çünkü Slade konuşması yapacaksak bir şişe şaraba ihtiyacım olacak.

"Hayır." Ellerime bakıyorum. Ne diyebilirim ki?

Oğlunuzla tuvalette bir kızla sevişmek üzereyken . Kendim olmasını istediğim bir kızla. Oh, ve ben onu bir çubukta seks olarak görüyorum. Sonra bunun beni o kadar rahatsız etmesine izin verdim ki gidip onun kollarında bayılacak kadar alkol aldım. Tüm bu süre boyunca ona kötü davrandım.

"Ona karşı biraz sürtük gibiydim." Az önce ne söylediğimi fark ettiğimde yüzümün ısınmaya başladığını hissediyorum. Başımı kaldırıp ona baktım. "Çok özür dilerim. Öyle demek istememiştim." Vivian küfür etmez. Asla.

"Sorun değil. Bu tür bir dil duymaya alışkınım. Slade kelime dağarcığını babasından almış." Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Eminim çıldırmıştır," diyor heyecanla.

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çattım. Onun pek çok şey olduğunu hatırlıyorum: Seksi, sinir bozucu, ateşli, kaba...

Omuz silkiyor. "Sadece kızların ona yaltaklandığını duydum." *Eminim öyledir.*

"Şey, ben değil." Emin görünmeye çalışıyorum ama Vivian'ın bana gülümsemesi bunu yemediğini gösteriyor.

"Ondan hoşlanıyorsun." Bu bir soru değil.

"Bir izlenim bıraktı." Daha çok onu küçümsemek gibi. Yani bu doğru değil. Onu son derece karşı konulmaz buluyorum ve bu da ondan nefret etmeme neden oluyor. Büyük fark var.

"Bu harika!" Ellerini çırpmaya başladı ama ben onu durdurdum.

"Hayır, hayır. Bunun iyi bir şey olduğunu söylemiyorum." *Yine de, tek yapabildiğim*

beni barın dışında tuttuğunda vücudumun nasıl hissettiğini düşündüm.

Çayımından bir yudum alıyorum, keşke şaraba evet deseydim diyorum. Konuşurken Holly'ye bakıyorum.

Omuz silkiyor. "Senden hoşlanıyor."

"Yani? Kadın cinsinden herkesten hoşlandığına eminim." Vivian gülüyor.

Yatıp kalkmanın yanlış bir şey olduğunu düşünmüyorum. Eğer biri bunu yapmak istiyorsa, bu onun tercihidir. Sadece benim yaptığım bir şey değil. Gerçi Slade'i banyoda ilk gördüğümünden beri vücudumun istediği *tek şey* onunla seks yapmak. Herkes vücudumun onu ne kadar çok arzuladığını söyleyebilir mi? Tanrım, umarım anlamazlar.

"Senden hoşlanıyor," diye tekrarlıyor Holly. "Bunu sen söyledin."

"Bu iyi bir şey." Ağzına bir üzüm atarken gülümsüyor ve bana dudakları kapalı bir gülümseme veriyor.

"Her neyse..." Konuyu değiştiriyorum. "Mark'ın doğum günü partisi nasıldı?"

"Harikaydı," diyor Vivian mutlulukla. "Keşke sen de gelebilseydin." Kaşlarını çatıyor.

"Ben de." Ben gitmek istemiştim ama Jax istememişti. Ben onları biraz tanısam da kendisinin hiç tanımadığını söylemişti. O zaman haklıydı, bu yüzden Vivian'ın davetini nazikçe reddettim. Gelmememin iyi bir şey olup olmadığını bilmiyorum. Slade'le ilk kez Larry'nin tuvaletinde tanışmış olacaktım.

"Pek bir şey kaçırmadın. Slade çoğu zaman telefondaydı, Micah ve Holly de çok uzun kalmadılar," diyor Vivian üzüntüyle.

"Evet, nesi vardı bilmiyorum," diyor Holly. "Bana sadece yorgun olduğunu söyleyip durdu."

"O akşam Larry'nin evine geldiğinde iyi görünüyordu," diye belirttim.

"O yaptı," diye kabul ediyor. "Gerçi çok çalışıyorlardı, o yüzden olabilir."

"Muhtemelen," diyorum çayımı bitirmeden önce. "Ben buradan çıkıyorum. Birkaç işimi hallettikten sonra kapanmadan önce bankaya gitmem gerekiyor."

"Tamam tatlım. Bugün gelmene sevindim." Vivian bana sarılmak için adanın etrafından dolaşıyor.

"Bu gece Joey'nin yerini mi dolduruyorsun?" Holly soruyor.

"Evet. Dokuza kadar içeri girmem gerekmiyor." Sandalyemden kalktım. "Tamam, orada görüşürüz." Eğildi ve beni sıktı. "Bu gece çalıştığını sanmıyordum."

"yok ama Becky'nin yerine bakıyorum. Kızı hasta."

İkisi de beni kapıya doğru götürmeye başladılar ve kapıyı arkamdan kapattıklarında el sallayarak veda .

Bankaya uğrayıp yiyecek bir şeyler aldıktan sonra evime giriyorum. Cep telefonum Wendy's poşetimi mutfak tezgahının üzerine bırakmıştım. Kitty'nin ekranımı aydınlattığını görmek için arka cebimden çıkarıyorum.

Courtney'e çocukluğumuzdan beri *Kitty* derim. Hello Kitty'ye karşı bir takıntısı var.

"Merhaba güzel kediciik," diyorum neşeyle.

Gülüyor. "Neyin peşindesin, abla?"

"Birkaç işimi hallettikten sonra eve geldim. Öğle yemeğimi yiyip biraz kestirdikten sonra kalkıp işe gitmek için hazırlanacağım." İçeceğimin pipetini bulmak için Wendy's çantamı karıştırıyorum.

"Kulağa eğlenceli geliyor," diyor alaycı bir şekilde.

"Ne yapıyorsun?" *O pipeti nereye koymuştum?*

"Yok bir şey, sadece seni kontrol etmek için aradım." Bunu söyleme şekli Wendy's çuvalımı karıştırmayı bırakmamı sağladı.

"Neden? Benim bir şey mi biliyorsun?"

"Sadece Pazar gününden bu yana sofa üzerinde seks görüp görmediğinizi kontrol ediyorum."

Omuzlarım çöküyor ve nefesimi bırakıyorum. Bugün Slade konuşmasından kaçış yok. Sanırım ona Slade'le karşılaştığım geceyi ve sonra onu barın dışında neredeyse öptüğümü anlatmam bir hataydı. Ona bunun bir rüyanın parçası olduğundan emin olduğumu söyledim ve şimdi her gece onu rüyamda gördüğümü sanıyor.

Onu sadece birkaç kez rüyamda gördüm. Tamam, eğer kendime karşı dürüst olursam, onu birkaç kereden daha fazla hayal ettim.

"Hayır, yapmadım. İstemiyorum da." Sonunda çuvalın dibinde parçalanmış samanımı bulduğumda zaferle gülümsüyorum.

"Evet, hoşlanıyorsun. Ondan hoşlanıyorsun. Slade hakkında konuştuğun gibi bir erkek hakkında hiç konuşmadın." Gülüyor.

"Çünkü beni delirtiyor." Tüm bu Slade konuşmalarından rahatsız olmaya başladım.

"Delicesine ateşli ve rahatsız demek istiyorsun."

"Mahkeme! Slade hakkında konuşmak istemiyorum." Gazozumdan bir yudum alıyorum. "Onunla yatmalısın," diyor umursamazca.

Ağızımdaki bütün gazozu tükürdüm. "Ne?" Bir yandan öksürürken bir yandan da ağızımı kapatmaya çalışarak ciyakladım.

Çenemden aşağı damlıyor.

"O ses de neydi? İyi misin?"

"Sen o saçma fikirden bahsetmeden önce yutmak üzere olduğum tüm gazozları tükürüyordum." Bir kâğıt havlu alıp tezgâhın üzerindeki pisliğimi temizlemeye başladım.

"İsteddiğini biliyorsun," diye savunuyor. "Biriyle fiziksel ilişkiye girmeden önce üniversite son sınıfa kadar bekledin. Ve inan bana, Jax ile seks hayatın hakkında bana anlattığın her şey berbattı! Hepsi öyle değil. Bence Slade ile takılmalısın."

Ciddi olamaz.

"Yani artık bekâr olduğuma göre herkesle yatmaya başlamalı mıyım?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Onu istiyorsun. İnan bana, eğer tüm bunlar bir rüya değilse ve gerçekten olduysa, o da seni aynı derecede istiyor demektir. Ve onun gibi adamlar pes etmez. Sadece teslim ol ve eğlen." Bunu söyleyen, lisedeyken sürekli yatak odasının penceresinden erkekleri gizlice içeri sokup çıkaran arkadaşımdır.

"Yani, ne diyorsun? Yanına gidip onu istediğimi mi söyleyeyim? İnan bana, yüzüme gülecek ve çekip gidecek." Sandviçimi ve patates kızartmamı çıkardım.

"Bu konuda fazla düşünmeyin. Sadece olmasını sağla." Slade'le yatmam ölüm kalım meselesiymiş gibi konuşuyor.

"Bu kadar Slade yeter. Sen ve Jimmy nasılsınız?" Court ve Jimmy birkaç aydır birlikteler ve geçen hafta onunla konuştuğumda iş ciddiye binmiş gibi görünüyordu.

"Oh, biz ayrıldık," diyor mutlu bir şekilde.

Gözlerimi deviriyorum. "Neden?" Ağzıma birkaç patates kızartması atıyorum.

"Çünkü artık hissetmiyordum. Adam bir kız gibi davrandı. Kendi alanımı nasıl sevdiğimi bilirsin. Çok yapışkandı."

Tam bir içki daha alacakken Cortney kulağıma bağırmaya başladı.

"Seni orospu çocuğu!" O kadar gürültülü ki içkimi tezgâha düşürüyorum ve ters dönüp dökülmesine neden oluyorum.

"Senin neyin var böyle?" Bir havlu kaparken gülüyorum. "Az önce ödümü ve içkimi düşürmeme neden oldun." I

pisliği temizlerken gülmeye devam edin.

"nmdeki ahmak durduk yere frene bastı. Seni lanet olası aptal!" Yine bağırıyor. Kornaya bastığını duyuyorum. "ekil yolumdan!"

"Belki de beni daha sonra aramalısın ve araba kullanmaya daha fazla dikkat etmelisin." Kirli kağıt havluları çöpe atıyorum.

"Tamam. Seni seviyorum, hanım evladı, sonra konuşuruz." "Ben de seni seviyorum, Kitty."

Chapter Seven

SLADE

Evimdeki ofisimde oturmuş iş yapmaya çalışıyordum ki koridorda kardeşimin sesini duydum.

"Slade?" Micah bağırır.

"Herkesin evine benimkine girdiğin gibi mi giriyorsun?" belgelerden başımı kaldırmadan soruyorum.

"Oh, işte buradasın," diyor rahatlamış bir sesle. "Bir kızla yatakta olmandan korkuyordum." Gelip masamın önünde durdu.

Beni bir kadınla düzüşürken gördükten sonra kapıyı çalacağını düşünebilirsin. Öyle bir şansı yok. İki yıl önce bu eve ilk taşındığımda bir keresinde beni isimsiz bir kızla sevişirken basmıştı. Micah içeri girdiğinde kanepede sevişiyorduk ve zavallı kızın ödünü koparmıştı. O olaydan sonra onu görmek istememem iyi bir şeydi çünkü geri döneceğinden şüpheliydim.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum, parmaklarımı birleştirip kucağıma koyuyorum. Angel'la tanıştığımdan beri kimseyle yatmadım. Çok uzun bir süre olmadığını biliyorum ama bu benim için çok uzun bir süre. Ondan başka kimseyle yatmak istemiyorum ve içimde, onunla bir kez yatmanın ona duyduğum arzuyu dindirmeyeceğine dair derin bir his var.

"Bugün şanslı günün çünkü burada yalnızım."

"Anlıyorum." Söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyormuş gibi etrafına bakınıyor.

"Ne istiyorsun Micah?" Oldukça sinirli bir şekilde soruyorum.

Bana dönüp baktı. "Bu gece dışarı çıkmak ister misin?" Ellerini cebine soktu. Bir şey yüzünden gergin.

"Hayır," diye başımı doğruluyorum. "Dışarı çıkacak havada değilim." Micah hâlâ orada duruyor ama bir şey söylemiyor.

"Başka bir sorunuz var mı?" Sinirlerimi bozmaya başlamasına rağmen kibarca soruyorum. Çalışmaya çalışıyorum.

"Bu gece dışarı çıkıyorum," diyor mutlu bir şekilde. Başımı sallıyorum. *Aferin ona.*

"Larry'lere." Kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyor.

Tekrar koltuğuma oturdum. Artık dikkatim ondaydı. "Ve?" "Ve Holly çalışıyor olacak."

"Ve?" Daha fazla bilgi için bastırıyorum.

"Holly bir süre önce bana mesaj attı... Sam'in bu gece de çalıştığını söyledi."

Yüzümde bir gülümseme hissediyorum. "Sanırım bir ya da iki bira içmek için sana katılabilirim." Bu gece güzel meleğimi göreceğim düşüncesi beni oldukça mutlu ediyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Micah ofisimden çıkmak için dönüyor ama kapıda arkasını dönüyor. "Hey, Slade?"

"Öyle mi?"

"Bil diye söylüyorum, bunu sana onunla yatabilesin diye söylemedim. Ondan hoşlandığını biliyorum ve bunu sana onu tanıyabilmen için söyledim. İçimde ondan bu kadarını alabilmek için çok çalışman gerekecekmiş gibi bir his var." Kapıya vurur ve dışarı çıkar.

Kardeşim ve ben her zaman yakındık. Gerçekten yakın. Aramızda sadece iki yaş vardı ve başımız hep birlikte belaya girerdi. O hiçbir zaman benim gibi partici olmadı, bunun için Josh vardı, ama Micah her zaman başımızı belaya sokacak şeyler yapardı. Sadece alkol içermezdi. Onu Josh ve benimle birlikte partiden partiye sürüklerdim, böylece istediğimiz kızlarla sevişebilirdik ve Micah da bizim şoförümüz olabilirdi.

Sonra biz büyüdük, o Holly ile tanıştı ve her şey değişti. Holly ile tanıştığı için mutluyum. Onu seviyor ve onu çok mutlu ediyor. Böyle bir hayatın bana göre olduğunu hiç düşünmemiştim. Yuva kurmak ve aşık olmak mı? Çok abartılıyor. Kim tüm bu ilişki saçmalıklarına katlanmak ister ki? Ben istemem.

Angel'ı istediğimi biliyor, ama bunu söyleme şekli sanki ondan sadece bir sikişten daha fazlasını istiyormuşum gibi geldi. İstiyor muyum? Fiziksel, evet ve geçen gece onu yatağında bırakmak da gerçekten zordu.

|

yanına sokulup ona sarılmak istedim. Onun için orada ve yalnız olmadığını göstermek istedim. Bu ne geliyor?

Endişeliyim ve bu gece için biraz gerginim. Park ederken, Angel'ın arabasının benden birkaç sıra aşağıda olduğunu görüyorum. Onu tekrar göreceğimi bildiğim için gülümsüyorum.

"Slade!" Kapıdan girdiğimde Josh bir masadan bağılıyor.

"Hey, geleceğini bilmiyordum." Bir koltuk çekip oturdum.

Josh omuz silkiyor. "Son dakika kararıydı." Bir su şişesi alır ve bir yudum içer.

"Su mu?" *Bu çok şaşırtıcı.*

Başını sallıyor. "Bir gece alabileceğimi düşündüm."

"Muhtemelen iyi bir fikir." Etrafa hızlıca bir göz attım. "Micah nerede?"

"Kızlarla birlikte arkada. Holly ondan bir konuda yardım istedi... bekle, işte orada."

Arkamı döndüğümde Holly, Micah ve Angel'ın arka taraftan çıktıklarını görüyorum. Gözlerim dağınık at kuyruğundan tenis ayakkabılarına kadar Angel'a takılıyor. Üzerinde dar siyah bir kot pantolon ve göğsünde her Larry's logosu olan beyaz bir atlet vardı. Pantolonumu yeniden ayarlamak zorunda kalarak arkamı dönüyorum.

"İyi misin?" Josh gülüyor.

"Evet" diyorum.

Bana kahkahalarla gülerken ellerini havaya kaldırıyor. "Seni eğlendirebildiğime sevindim."

"Öyle. Öyle," diye başını sallıyor, hâlâ gülüyor.

"Bu kadar komik olan ne?" Micah masaya otururken soruyor.

"Hiçbir şey." Josh'a bakıyorum, bir şey söylemesi için cesaretlendiriyorum. Tanrıya şükür söylemedi.

"Selam çocuklar," diyor Angel neşeyle, Micah ve Josh'un arasında dururken. Sonra gözleri benimkilere takılıyor, yüzündeki gülümseme kayboluyor ve sanki onu öldürecekmiş gibi derin bir nefes alıyor

Benimle konuş. "Sana ne içireyim Slade?" *Şimdiden bana nasıl kızgın olabilir? Daha yeni geldim.*

"Ben bir Bud Light alayım. Bardakta lütfen." Ona sıkı bir gülümseme verdim. Başını salladı, sonra için döndü.

"Onu şimdiden nasıl ? Bilen var mı? Kafalarını hayır anlamında sallayan arkadaşşıma ve kardeşime bakıyorum.

"Sana zor olacağını söylemişim," diyor Micah birasından bir yudum alarak.

"Onu o kadar iyi tanımıyorum ama sen şehir dışındayken sık sık buradaydım. Senden başka kimseye kötü davrandığını hiç görmedim." Josh gülümsüyor.

"Anlaşıldı." İstediğim kızı elde etmek benim için en zoru olacak.

"Al bakalım." Biramı koyarak geri geldi. Gitmek için döndü ama ben elini tuttum. Geri dönüyor, önce ellerimize sonra da gözlerime bakıyor.

"Başka bir şey ister misin?" diye soruyor sevdiğim o şirret ses tonuyla. Gözlerimi ondan alamıyorum. Neyi yanlış yaptığımı bilmek istiyorum,

ve hayatımda bir kez olsun yaptığım hatayı düzeltmek istiyorum. Bana tüm dikkatini vermesini istiyorum. O muhteşem gülümsemesini görmek istiyorum. *Ve birkaç dakikalığına burada durup benimle konuşmasını istiyorum!*

"Bana kendinden bahset, Angel." Elini çekmeye çalışıyor ama ben daha sıkı tutuyorum.

"Bilmen gereken bir şey yok." Elini tekrar çekti. Bu sefer . "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Başımı hayır anlamında sallıyorum ve o da başka bir masaya yardım etmek için dönüyor.

"İkiniz de bana onun hakkında bildiğiniz her şeyi anlatmalısınız." Dirseklerimi masaya koymadan önce biramdan bir yudum alıyorum.

"Sekiz aydır Jax ile birlikteydi ve onları tanıdığım süre boyunca Jax ona karşı tam bir pislikti, ona bok gibi davrandı. O yüzden normal hıyar gibi davranma. Onunla güzelce konuşmalısın." Micah birasından bir yudum alarak bana söyledi.

"Kibarca mı? Onunla kibarca konuşuyordum." Kadınlarla genelde nasıl konuştuğumu biliyor. Bunun benim için hoş olduğunu biliyor. Hepimiz Micah gibi tatlı ve romantik olamayız.

"Daha güzel." Yavaşça söylüyor. "Bu sana sürpriz gelebilir Slade ama farklı birini elde etmek için farklı davranman gerekecek."

Farklı mı davranayım? Nasıl davranmam gerekiyor? "İyi. Gidip onunla *güzelce* konuşacağım." Biramı aldım ve ayağa kalktım. Bara doğru yürümek için arkamı dönüyorum ama iki adım atmadan Angel'carpıyorum ve biramı üzerine döküyorum.

Nefes nefese kalıyor, ellerini yana açıyor ve yarattığım karmaşaya bakıyor. Orada öylece donmuş bir şekilde durup, oldukça büyük göğüslerinin arasından göğsüne doğru akmasını, bu sırada tişörtünü ıslatmasını ve altındaki ten rengi dantel sütyenini görmemi izliyorum. Zaten dar olan kot pantolonum daha da daraldı.

"Slade," diye tıslıyor Angel, dikkatimi çekerek.

"Siktir. Çok özür dilerim." Ona her zaman üzgün olduğumu söylüyormuşum gibi görünüyor. Birkaç peçete alıp göğsünü silmeye başladım.

"Slade!" Ciyaklayarak geri sıçırıyor. "yok. Bunu yapabilirim." Elimden peçeteleri kaparak bir adım daha geri çekildi. "Yine de teşekkürler."

"Gerçekten üzgünüm, Angel." Kafasını kaldırdı. Kızgın görünüyor; muhtemelen yüzümde bir sırıtma olduğu için. Bira kaplı içinde çok seksi görünüyor. Göğsünü yalarken üstünü atmak istiyorum.

Gözlerini gözlerime dikerken bana nefret dolu bir bakış atıyor. "Eminim öylesindir." silerken göğsünden çekip çıkarıyor.

"Gidip üstümü değiştireceğim." ve yürümeye başlıyor.

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" Çocuklar kahkahalarını öksürerek bastırmaya çalışırken sesleniyorum. Başarısız oldular.

Angel durup arkasını dönüyor ve bana doğru birkaç yavaş adım atıyor. "Sanırım bana yeterince yardım ettin." Bana sert ereksiyonumun seğirmesine neden olan yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor, sonra dönüp uzaklaşıyor.

Masaya oturuyorum, "Sanırım benimle oynuyor," diyorum herkesten çok kendime. *Bana açıkça kızginken bana o muhteşem gülümsemesini veriyordu.*

"Senden nefret ," diye gülüyor Josh.

"Bunu göreceğiz." Ayağa kalktım ve barın arkasına doğru ilerledim. Onu bir ofisten çıkarken buldum, şimdi aynı atleti giyiyordu.

Üstü sadece siyah.

Ona doğru yürürken gözleri benimkilerle buluştu. "Benimle sorunun ne?" Talep ediyorum.

Ellerini kalçalarına koyarken o parlak yeşil gözlerinden gelen nefreti hissedebiliyorum. "Slade, bunu yapmak istemiyorum."

"Ne yapacağım?" Elimi omuzlarına koyuyorum ve o da geri sığıyor.

"Bu konuşmayı seninle yapalım. Neden ben işime dönerken sen de gidip arkadaşlarınla içmiyorsun?"

"Neden Jax hakkında açıklama yapmama izin vermiyorsun?" Beni cidden kızdırıyor.

"Neden şimdi Jax hakkında konuşmak istiyorsun? Başka biriyle yattığını bildiğin zaman benimle onun hakkında konuşmalıydın!"

Hayal kırıklığı içinde dişlerimi gıcırdatıyorum. "Bunu daha kaç kez söylemem gerekiyor? Onu tanı mıyordum bile, Angel. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Beni dinle. Onunla ne yaptığını bilmiyorum. Yani, evet. Elbette, erkekler kız arkadaşlarıyla yatarlar." Omuz silkiyorum. "Ama senin yerine onunla birlikte olmak için mi?" Kafamı sallıyorum, bu düşünce kafamı karıştırıyor. "Onu geri davet eden ben olduğum için bir bakıma benim hatam olduğunu düşündüğünü biliyorum ama getireceğini hiç düşünmemiştim."

Elini kaldırdı. "Bekle. Yani onun etrafta dolaşmasının bir şekilde benim suçum olduğunu mu söylüyorsun?" Sesi yükseliyor.

Başımı sallamaya başladım, şu anki ifademi geri almaya çalışıyorum.

"Ve sen!" Bana işaret etmek için elini kaldırdı. "Onu neden davet ettin? Onunla da mı yatıyordun?" Dudağını geri çekiyor, bu düşünceden iğreniyor.

İç çekip enseme ovuşturuyorum. Ona zaten bir kez yalan söyledim ve bir daha asla yalan söylemek istemiyorum. "Onunla yattım." Tiksinmiş bakışların eğlenceye dönüşmesini izliyorum.

"Tabii ki var." Kalçasına inmeden önce ellerini havaya kaldırıyor. "Kız arkadaşın mıydı, yoksa yattığın başka biri mi?"

"Benim hiç kız arkadaşım olmadı, Angel."

"Sadece anlamıyorum." Başını sallıyor, yere bakıyor.

"Neyi anlamıyorsun?" *Neden onunla yattım?* Bazen ben de kendime aynı soruyu sorardım.

"Madem yeterli değildim, neden beni terk etmedi?" diye fısıldıyor.

Bir kadına Jax'in Angel'a davrandığı kadar kötü davranmayı hiç istememiştim. Yani, evet, hiç biriyle ilişkim olmamıştı. Sadece takıldım ama bundan daha fazlası olduğunu düşünmediler. Onlara asla onları sevdiğimi söylemedim, sonra da arkalarından iş çevirip başka biriyle birlikte olmadım.

Ona doğru bir adım attım. "Angel." Bana baktı. Gözlerinde yaşlar olmasını bekliyordum ama gözleri benimkilere bakarken gözleri yaşarmadı. "Sana söylemek istedim. Söyledim de. Hatta ertesi gün seni arayıp söylemek için telefonumu elime aldım ama bir şey çıktı ve unuttum. Senin incinmeni asla istemedim."

Yavaşça uzanıp elimle yanağını kavıyorum. Geri çekilmiyor, ben de ona bakarken göğsüm onunkine değene kadar bir adım daha yaklaşıyorum. Ağır nefes alırken kalbinin hızlı attığını hissedebiliyorum. Pantolonumun içindeki sertleşmiş aletimi hissedebildiğini biliyorum ama geri çekilemiyorum. Ona yakın olmalıyım, ona dokunmalıyım, ne kadar üzgün olduğumu göstermeliyim.

"Sana söylemediğim için her zaman pişman olacağım." Elimi gevşek at kuyruğunda gezdiriyorum. Parmağımın bir kesiğin üzerinde kaydığını hissediyorum. *Onu ittiği zamandan mı?*

Jax'i öldürmek istiyorum. Ona zarar verdiği için onu paramparça etmek istiyorum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve sakinleşmeye çalışıyorum. Hepsi onun suçu değildi; bir bakıma bu sonuçta benim de küçük bir payım vardı. "Seni incittiği için çok üzgünüm."

Elim yanıma düşerken bir adım geri atıyor. "Sana kim söyledi?" diye fısıldıyor, yere bakarak.

"Fark eder mi?" Üzgün bir yüz ifadesiyle bana bakıyor.

"Hayır. Sanırım değil. Bana ne olduğu ya da olmadığı neden umurunda olsun ki Slade? Beni tanı mıyorsun."

"İstiyorum" Ona doğru bir adım attım. *Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.*

"Neden?"

Beni nasıl hissettirdiğini göremiyor mu? Neden onu tanımak istemeyeyim ki? Her erkek onu tanımak için adam öldürür.

Derin bir nefes alıyorum; ona yalan söylememe gerek yok. Konu sadece geçmek olduğunda her zaman dürüst oldum ve bunun ne olduğunu henüz tam olarak bilmesem de bu konuda da dürüst olmam gerekiyor. "Çünkü sen ."

Bu basit.

Yüzünde bir gülümseme oluşmasını izliyorum ve sanırım sonunda ona ulaştım.

Bana doğru bir adım atınca gülümsedim. "Beni şaşırtıyorsun Slade." Gülümsemesi azalıyor. "Bir kızı yatağa atmak için saçma sapan şeyler söyleyecek biri hiç ," diye ekliyor.

"Um, sen ne...um, hayır." Başımı sallıyorum. *Kahretsin, kafamı karıştırıyor!* "Bu değil..." Başımı tekrar sallıyorum.

Küçük bir kahkaha atıyor, "Doğru!" ve bara geri dönüyor.

Şimdi Micah'ı yumruklamak istiyorum! Farklı bir şey denedim ve belli ki işe yaramadı. Bir içkiye ihtiyacım var, biradan daha sert bir şeye. Barın arkasındaki tezgahı silen Holly'ye doğru yürüdüm.

"Üç rom ve kola istiyorum." Cüzdanımı çıkardım.

"O konuda endişelenmeyin. Micah'ın bir hesabı var." İçkileri önüme koydu.

"Tamam. Gecenin sonunda bana toplam ne kadar olduğunu söyle.

Ben ." Ben uzaklaşırken hayır demeye başladı ama onu

duymazdan geldim. "Buyurun çocuklar." Üç içkiyi masamıza bırakıyorum. "O kadar kötü gitti, ha?" Josh soruyor.

" gibi bir şey." Deliriyorum. Bu kadına ulaşmak için ne yapmam gerekiyor? "Tavsiyen ." Micah'a bakıyorum.

"Ne dedin sen?" diye soruyor temkinli bir şekilde.

Başımı salladım ve oturdum. Ona ne söylediğimi anlatmayacağım. Bana gülerler. Uzun bir içki alıyorum.

"Bir şeye mi ihtiyacınız vardı?" Başımı çevirdiğimde Angel'ın kalçaları ve karnı tam karşımdaydı. Gözlerimi ayıramıyorum. Eğildi ve bana baktı. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı Slade?" Bana yumuşak bir gülümseme veriyor.

Alaycı olduğunu biliyorum, bu yüzden gözlerimin aşağı kayarak göğüs dekoltesinin üst kısmına bakmasına izin veriyorum. Kahretsin, ellerimi vücuduna yerleştirmek, adımı haykırdığını hissetmek istiyorum. Biramla ıslandıklarında nasıl göründüklerini hatırlayınca çok tahrik oluyorum. "Sen, yatağında çırılçıplak, adımı haykırırken."

Kahretsin. Bunu yüksek sesle mi söyledim?

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye fısıldıyor yüzündeki gülümsemeyi silip uzaklaşırken.

"Dostum," diye gülüyor Micah.

"Kürek ister misin, Slade? Seni o çukurdan çıkarmak için?" Josh gülüyor.

"Siktir."

Ona verdiğim tepkiye engel olamıyorum. Yaptığım hiçbir şey işe yaramıyor. İyi ve dürüst denedim. Tanrı aşkına, ona özel olduğunu söyledim! Onun farklı olduğunu biliyorum. Aksi takdirde her düşüncemi tüketmezdi. Ama normal sık kafalı halimi ortaya çıkardım, işi cinsel yöne çektim ve bu da bana cehenneme git bakışı attı.

"Slade." İki kolun boynuma dolandığını ve bir çift dudak kulağıma yerleşirken göğsümde durduğunu hissettiğimde içkimi kaldırıyorum. Amy'yi görmek için başımı hafifçe çevirdim. Onu uzaklaştırmam gerektiğini düşünerek içkime bakarak geri dönüyorum. Hiç havamda değilim. Kızgın ve kaybolmuş durumdayım. Buradan nereye gittim ben? Angel benden ne yapmamı istiyor? Daha önce hiç bir kadını kovalamak zorunda kalmamıştım; onlar hep bana gelirdi.

Amy kulağımı emmeye başladığında gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Angel'ın adımı iç çekerek söylediğini hayal ediyorum. Orada durduğunu, yüzünde güzel bir gülümsemeyle beni istediğini söylediğini hayal ediyorum.

"Benimle eve gel."

Amy'nin sesi benim için her şeyi mahvediyor.

Gözlerimi açıyorum ve barın karşısında durup bana bakan Angel'a kilitleniyorum. *Hay sikeyim!*

Micah'a bakıyorum ve birasından bir yudum almadan önce gözlerini benden kaçırıyor. Josh'a bakmama gerek kalmadan onun da bana cehenneme gitmiş gibi baktığını anlıyorum. Amy'nin kollarını boynumdan çekiyorum. "Bu gece olmaz."

"Ne?" diye soruyor, belli ki şaşırmış.

Amy ile ilk kez lisede takıldık ve yıllar boyunca birlikte olmaya devam ettik. Lisedeyken güzel bir sarışındı, mezun olduktan sonra saçlarını kestirdi, simsiyah boyattı, burnunu deldirdi ve sürekli deri giymeye başladı. Ayrıca dövmelelere aşık oldu; tüm vücudunu kaplıyorlar. Dövmelerle kaplı bir kadından hiç etkilenmedim ya da aynı kadını birden fazla kez becermek istemedim. Ama Amy ve ben her zaman aynı şeyi istedik; ek olarak sikişmek yok, bu yüzden yaptığımız şey bizim için işe yaradı ve o vücuduyla ne yapmak isterse yapabiliirdi.

"Bu gece olmaz dedim." Rom ve kolamı alarak ayağa kalktım. Angel'a az önce gördüğü şeyin görüldüğü gibi olmadığını söylemek zorundayım. Nedenini bilmiyorum. Sadece Amy'yi eve götüreceğimi düşünmesini istemiyorum.

"Angel?" Bara geldiğimde söyledim.

"Ne var Slade? Masanın bir şeye ihtiyacı var mı?" Sırtını bana dönmüş, bozuk paraları sayıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Holly bana küçük bir gülümseme veriyor. Angel'la birlikte olmaya çalıştığımı anlayabiliyor, peki Angel bunu nasıl göremiyor?

Arkasını dönüyor ve bana bakmadan barın arkasına doğru yürüyor. Bizi biraz yalnız bırakmak için arka tarafa giderken onu takip ediyorum.

"Ne?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, yere bakıyor ve hâlâ benimle göz teması kurmayı reddediyor.

"I..." *Kahretsin, bunu nasıl açıklayabilirim?* "Ne kadarını gördün bilmiyorum ama düşündüğün gibi değil."

Bana baktı. "Ne gördüğümün bir önemi yok. Ne yaptığın beni ilgilendirmez." Omuz silkti.

"Özür dilerim." *Neden özür dileyip duruyorum? Evet, çünkü sürekli sıcıp batırıyorum.*

Soğuk yeşil gözleri benimkilere bakıyor ve içim daralıyor. Amy'nin bana dokunmasına asla izin vermemeliydim. Onu kendimden uzaklaştırmalıydim. "Neden üzgünsün? Becermek istediğin tek kızın ben olduğumu hiç düşünmemiştim." Dürüst bir yüz ifadesiyle söylüyor.

Orada öylece durdum, hazırlıksız yakalanmışım. "Um, hayır. Bu... Ben... ama değil-"

Elini kaldırarak sözümü kesti. "Çıkar ağzındaki baklayı. Ne istiyorsun?" Sert bir şekilde talep ediyor.

Yutkunuyorum, neden kendimi bataklıkta batıyormuş gibi hissediyorum ve nasıl çıkacağım? Bu lanet olası bir tren enkazına dönüşüyor.

"Sadece özür dilemek ve görüldüğü gibi olmadığını bilmenizi istedim."

"Yaptığın şey için özür dileme. Hayatını bana açıklamak zorunda değilsin." Yanımdan geçerken omzunu bana çarptı.

"Sam," sesleniyor Holly, sesi endişeli geliyor.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye yanıtlıyor tepsisini alıp başka bir masaya doğru yürürken.

Hayatım mı? Haklı, farklı kadınları becermek her zaman benim hayatım oldu. Neden şimdi bunu değiştirme ihtiyacı hissediyorum? Başımı sallıyorum. Nasıl olur da onunla her şeyi mahvetmeye devam ederim?

Masamıza doğru yürüdüm. Amy hâlâ orada durmuş, çocuklarla konuşuyordu. Bu gece bu saçmalığa katlanmak istemiyorum. Bir kez daha eve gidip yalnız kalmak istiyorum. Bakıyorum ve Angel'ın erkeklerle dolu bir masada beklerken gülümseyip güldüğünü görüyorum ve bu beni daha da sinirlendiriyor.

"Hesabımız için," diyorum Holly'ye, yüz dolarlık bir banknot atarak. Kimse beni durduramadan ya da daha fazla kızdıramadan çıkıp gidiyorum.

Samantha

Akşamımı düşünürken yatağımda uyanık yatıyorum. Slade ile neler oluyor? Yani, vücudum onu reddedemiyor. O kâğıt havlularla göğsüme dokunmaya başladığında neredeyse kendimi kaybediyordum. Ve beni asıl kızdıran şey, bunun komik olduğunu düşünmesiydi. Gülerken ellerini üzerime koyabileceğini düşündü. Muhtemelen beni bilerek ıslattı.

Yüzüme dokunduğunda ve elini saçlarımin arasına soktuğunda . Eğilip beni öpmesini ve beni kaldırmasını istedim.

ve beni özel bir odaya götürdü. Benim onu istediğim kadar o da beni istiyor gibiydi. Vücudu bana doğru bastırıldığında, onu hissedebiliyordum, sert ve kocaman!

Jax'le ilgili sorular da neyin nesiydi? Jax artık kimin umurunda? Benim umurumda değil. Adam benim kitabımda tarih oldu, ama ne olduğunu bildiğini duyunca şok oldum ve bildiği için biraz kızdım.

O dövmeli kız onun üzerine atladığında, incindiğimi hissettim. Az önce bana özel olduğumu ve beni istediğini söylemişti. O özel konuşmanın sadece bir replik olduğunu biliyordum ama onu dinlemekten hoşlandığım gerçeğini değiştirmiyordu. Ne zaman dışarı bir kızın peşinden koşuyor ya da bir kız onun peşinden koşuyor. Bana hiç ilişkisi olmadığını söyledi. *Hiç mi?* Tek yaptığı yatıp kalkmak mı? Sadece bu düşünce bile beni ondan soğutmamalı ama yapmıyor. Onu hala istiyorum, her zamankinden daha fazla. Hem de çok istiyorum. Sadece mesafemi korumam ve ondan uzak durmam gerekiyor çünkü kendimi daha ne tutabileceğimi bilmiyorum.

Çarşamba ve Perşembe oldukça hızlı geçiyor ve ben farkına bile varmadan Cuma oluyor. Holly, Micah, Josh ve Slade ile çıkmamız gereken gece. Bu gece herkesle çıkacağımı söylerken ne düşünüyordum ki? Slade'den olabildiğince uzak durmalıyım. Yine de buradayım, mutfağımda durmuş bir şişe Yalınayak Moscato içerken Holly'nin beni almasını bekliyorum.

Üçüncü kadehimdeyim ve ikinci kıyafetim. İçtikçe kıyafetlerim daha seksi oluyor. Şu anda üzerimde son derece kısa siyah şort, şortumun biraz üzerine gelecek kadar uzun siyah spagetti askılı bir üst ve önden iki siyah düğmesi olan kolsuz beyaz kısa bir yelek var. Ve dolabımda bulabildiğim en yüksek siyah topuklu ayakkabıyı giyiyorum. Kendime kimseyi etkilemek için giyinmediğimi söyleyip duruyorum ama ne zaman bir kıyafet giysem kendime Slade'in bunu beğenip beğenmeyeceğini soruyorum. Sonra sinirlenip saçımı yapmaya ya da makyajıma eklemeler yapmaya başlardım. Kâküllerim var

Koyu renk geri kalanı sırtımdan aşağıya doğru iri bukleler halinde ve tepede çok yüksekte. Makyajım siyah ve gri göz farı ile ekstra koyu yapıldı ve kalın eyeliner ile dumanlı bir görünüm verildi.

Kapının çalındığını duyduğumda dördüncü bardağımı dolduruyordum. "İçeri gel!" Bağırıyorum ve içkimi yudumlamaya başlıyorum.

"Hey, kızım. Hazır mısın.... Vay canına!" Holly mutfağın önünde durdu ve ağzı açık bir şekilde beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Ne?" Bardağı bitirdikten sonra biraz hava almak için yukarı çıkarken sordum.

"Seksi görünüyorsun." Yüzüne geniş bir sırıtiş yayılırken başını sallıyor.

"Teşekkürler." İçkimi lavaboya koymak için arkamı döndüğümde gülüyorum. "Hayır, yani gerçekten çok ateşli. Çocukları nasıl tutacağım "Bu gece senden kurtulabilir miyim?" Bana gülümsüyor. "Hadi gidelim." Arabaya kadar bana yardım etmeye başladı. "Şimdiye kadar kaç içki içtin?"

"Dört bardak," diye kıkırdıyorum. "Planım gece yarısını geçmemek." *O zaman Slade'in seksiliğinin etrafında çok uzun süre durmak zorunda kalmam.*

Arabanın etrafında yürüyor ve sürücü koltuğuna oturuyor. Telefonunu çıkarır ve birine mesaj atar. Telefonunu orta konsola koyar koymaz kapanıyor. Telefonu eline alıp okuyor, sonra tekrar yerine koyuyor.

"Çocuklar zaten orada."

"Bu harika." Başımı koltuğa yaslayıp gözlerimi kapatırken gülümsüyorum.

Bara Slade'i göreceğim için daha da heyecanlanıyorum. Bu gece ondan uzak göre, sanırım teslim olup nazik davranacağım. O kadar seksi olması onun suçu değil, bu da benim sürtük olmama neden oluyor.

"Sam," Holly'nin adımı söylediğini duyuyorum. Onu duymamış gibi davranıyorum ve gözlerimi kapalı tutuyorum.

"Sam." Tekrarlıyor.

Gözlerimi açtım ve ona bakmak için eğildim. "Ne?" "Bu gülümsemenin Slade ile bir ilgisi var mı?"

Gözlerimi kapatıyorum. Neden insanlar onun hakkında konuşmuyor?

"Hiçbir şey söylemeyeceğim. Hadi, bana anlatabilirsin. Ben senin en iyi arkadaşınım." Şakacı bir şekilde bacağıma tokat attı.

"Sen de onun kardeşinin kız arkadaşısın," diye gülüyorum.

"Ah ha!" Çığlık atarak beni zıplattı. "Slade hakkında. Dökül."

"Neyim var bilmiyorum. Mesafemi korumaya çalışıyorum ama işe yaramıyor."

"Neden mesafeni korumak istiyorsun?"

Ona bakıyorum. "Onu istiyorum Holly." *Bu konuda yalan söylemeye gerek yok.* "Tıpkı bu kasabadaki diğer kızlar gibi, ama ben o kız olmak istemiyorum. Onun için başka bir tek gecelik ilişki olmak istemiyorum." İç çektim. Bedenim istiyor ama zihnim hayır diyor.

"Sam, onun bir kıza sana davrandığı gibi davrandığını hiç görmedim. Güven bana. Senin yanımdayken farklı bir insan olmaya çalıştığını söyleyebilirim. Ama sen bunu onun için çok zorlaştırıyorsun."

"Bu yüzden benim yanımda farklı Holly." O sadece anlamıyor o.

"Sen neden ?"

"Onun için işleri zorlaştırdığımı söyledin. Bu yüzden bana karşı farklı davranıyor. Çünkü bana Ginger ve onunla üçlü seks yapmamı teklif ettiği anda elbisemi yukarı kaldırıp banyoda domalmadım." Elimi sarhoş ağzımın üzerine kapattım. Bunu ona söylememiştim.

"Ne?" Ciyaklıyor. "Senden gerçekten Ginger'la üçlü yapmanı mı istedi? O tam bir sürtük. Ona katlanamıyorum."

"Evet," diye gülüyorum. "Kim olduğumu bile bilmiyordu Holly. Sadece benimle seks yapmak istedi."

"Ve?" diye yavaşça soruyor.

"Ve ben istedim," diye fısıldadım. "Şey, üçlü değil. Ginger'a yaklaşmak istemedim." Bu düşünce beni ürpertti. "Ama hayatımda bir kez olsun, hiçbir bağlılığı olmayan o kız olmak istedim. İşin içinde aşk yok, sadece seks." Başımı sallıyorum. Nasıl bir insan olmak isteyebilirim?

"Kendine bu kadar yüklenme Sam. Arada sırada bunu istemende bir sorun yok."

"Courtney gibi konuşuyorsun." Slade için taze görünmesini istediğim rujumu yeniden sürerken gülüyorum.

"Ne hakkında konuştuğunu biliyor." Başını sallıyor. "Teslim olup onunla yatman gerektiğini söylemiyorum. Sadece ona karşı sakın olmanı söylüyorum. Sana farklı davranıyor çünkü senin diğerlerinden farklı olduğunu düşünüyor." Bana doğru bir bakış atıyor "Ve bu Slade'in yaptığını hiç görmediğim bir şey."

Anlamak için başımı sallıyorum ve gülüyorum. Alkol içimi sıcacık yapıyor. "Haklısın. Ona karşı sürtük gibi davranmaktan gerçekten yoruldum. Sadece akışına bırakacağım." Ve umarım kendimi akışta tutabilirim.

"İşte benim kızım." diye gülüyor.

Arka otoparka girdiğimizde siyah Cadillac CTS coupe'sini görüyorum. Larry'nin yerine girmeden önce gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. İşte bir şey yok.

Chapter Eight

SLADE

O çoktan çöpe atıldı, sadece bilmen gerektiğini düşündüm. Ve ne giydiğini görene kadar bekle.

Bugün Micah'nın öğle yemeği sırasında Holly'yi ofiste gördüğümde Angel'ın bu gece bara nasıl gideceğini sormuştum. Arabayı kendisinin kullanmasından ve geçen seferki gibi kafayı bulmasından endişe ediyordum. Holly onu getireceğini söyledi. Angel'ı alır almaz bana mesaj atmasını söyledim. Ayrıca önceden haber vermek istedim, geldiğinde bir kızın benimle konuşmasını bile istemedim. Bu gece dramadan uzak durmaya çalışıyorum ve onun dışında hiçbir kadının etrafında olmak istemiyordum.

Şimdi burada, barda durmuş Holly'nin mesajını tekrar okuyorum. Ne giyiyor? Fark etmez, bir Alaska Eskimosu gibi sarınmış olabilir ve ben yine de olurum.

Ben de ona mesaj attım.

Ben: *Ne kadar uzaktasınız çocuklar?*

Cevap beklerken Micah'yla konuşmak için dönüyorum. "Hey, kızlar yolda ve Angel çoktan sarhoş oldu. O yüzden muhtemelen onu eve erken götüreceğim." Ne olursa olsun, bu gece onu eve götürecek kişi ben olacağım. Benden başka kimseyle gitmesini istemiyorum. Eve sağ salim vardığını bilerek onu yatağına yatıran kişi ben olmak istiyorum.

Micah bana gülümsüyor ve başını sallamaya başlıyor. "Ne?"

"Ona Angel diyorsun. Çok komik." Gülüyor, sonra birasından bir yudum alıyor.

"Her neyse, dostum. Sadece seni ." Telefonumun elimde titrediğini hissediyorum.

Holly: *Kapıdan girmek üzere*

Telefonumdan başımı kaldırıyorum ve önce Holly'nin, ardından da Angel'ın içeri girdiğini görüyorum.

Siktir!

Gözlerim ona takıldığı anda vücudum tepki veriyor. Günahkâr görünüyor. Hâlâ muhteşem bir melek gibi görünüyor, ama birini yutmak isteyen bir melek. O kişi ben olacağım.

"Kızlar burada."

Micah başını sallar ve kızların durduğu bara doğru yürümeye başlar.

Peşinden gidiyorum ve yaklaştıkça gerginleşmeye başlıyorum. Ellerim biraz terliyor ve sığ nefesler almak zorunda kalıyorum. Daha önce bir kadının yanında hiç gergin olmamıştım.

Yanında duruyorum ve dönüp bana bakıyor. Kahretsin, çok güzel görünüyor. Saçları küçük yüzünü gösterecek şekilde geriye doğru toplanmış ve koyu renk göz farı yeşil gözlerinin daha parlak görünmesini sağlıyor. Onu kollarıma alıp sıkıca sarılmak ve beni içine soktuğu bu çılgın yolculuğun tadını çıkarmak istiyorum.

"Merhaba Slade." Bana kocaman bir gülümseme verdi. "Geceniz nasıl geçiyor? Eğleniyor musunuz? Ben partiye hazırım." Ellerini havaya kaldırdı. "Ve dans etmeye. Dans eder misin, Slade?" Sonunda konuşmayı kesti. Adımı söylemeseydi, beni başka biriyle karıştırdığını düşünebilirdim. Aşırı dostça davranıyor.

Ben sesimi bulmaya çalışırken Josh bize katıldı. Angel'a dönüp bakıyorum. Başını yana eğmiş, yüzünde hâlâ gülümseme var; içimde bir şeyler hissetmeme neden olan gülümseme. Açıklayamadığım bir şey.

"Ben...uh, evet. Yani, hayır. Hayır, dans etmiyorum." Elimi saçlarımin arasında gezdirirken kafamın karıştığını hissediyorum. Arkadaşlarımin ve kardeşimin bana gülmeye başladığını duyuyorum, ben de küçük bir kıkırdama yapıyorum.

"Bu çok kötü." Elini göğsüme koyup okşarken gözleri benimkilere kilitleniyor. Sonra arkasını dönüp

içkisini barmenden aldı.

Barın dışında ona yardım ettiğim ilk gece dışında bana ilk kez dokunuyor. Vücudumda bir his uyandırdı.

Holly'ye bakıyor, belli ki onun hareketinden etkilenmemiş. "Hadi, gidip bir masa bulalım."

Kızları takip ederken Micah, "Dostum, sende durum kötü," diyor. Birden yürümeyi bırakıyor ve yüzünü bana dönüyor. "Senin adına mutluyum Slade, ama bunu berbat etme."

Sikeyim mi? Benden nefret ettiğini anlamadık mı? Eminim şu anda sadece sarhoş olduğu için iyi davranıyordur. Bana hiçbir şeyi berbat etme şansı vermeyecek.

"Hadi dostum. Kadınını takip edelim," diyor Josh yanımdan geçerken. Kadınım mı? Meleğim mi? Evet, kulağa hoş geliyor.

"Dans etmeye gidiyoruz. Bize katılmak ister misiniz?" Masaya geldiğimizde Holly sordu.

"Hayır, bebeğim. Siz gidin kızlar." Kızlar dans pistine doğru yürürken üçümüz oturduk.

Oturup Angel'ı izliyorum, Holly ile birlikte dans pistinin arka köşesinde yalnız dans edebilecekleri bir yer buluyorlar. Vücudu müzikle birlikte hareket ederken gözlerim onu içine çekiyor. Elleri kalçalarının üzerinde gezinirken kalçaları bir o yana bir bu yana hareket ediyor, müziğin hareketlerini ele geçirmesine izin verirken yavaşça başının üzerine kaldırıyor. Ereksiyonumu gizlemek için sandalyemi masaya yaklaştırmak zorunda kalıyorum. Onu izlemeye devam ederken hayal kurmaya başlıyorum. Bunun ne kadar iyi hissettireceğini düşünüyorum; sikimi sürerken kalçalarını aşağı yukarı pompalıyor. Saçları göğsümde ne kadar yumuşak olurdu, amı sıkılırken adımı çağırırdı.

Josh birayı önüme koyarken dikkatimi çekerek "Al" diyor.

O ve Micah bana gülerken Josh'a bakıyorum. Angel dans ederken beni izliyor olmalıydılar.

"Şerefsizler." Onlara mırıldanıyorum, sonra Angel'ın dansını izlemek ve fantezime devam etmek için geri dönüyorum. Angel ve Holly yüzlerinde gülümsemeyle masamızın önünde duruyorlar.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi?" Angel gülerek söylüyor.

Sanırım herkes beni aptal gibi bakarken gördü. Pantolonumun içinde onun için ne olduğunu bilseydi gülmezdi. Sandalyemde arkama yaslandım ve bininci kez onu yatağında hayal etmiyormuşum gibi davranmaya çalıştım. Umutsuzluğa kapılıyorum, bu yüzden bu deneyeceğim en yeni taktik olacak. Pişmanlık gösterdim, ilgi gösterdim; hiçbir işe yaramadı. Peki geriye ne kaldı? Umurumda gibi davranmak! "Dans edebilirsin." Omuz silkiyorum. "Ama ben seni değil, arkadaki sarışını izliyordum." Elimi uzatıp biramı aldım ve bir yudum içtim. Gözlerinin içine bakıyorum. Gülümsemeye devam ediyor ama gözleri bana biraz daralıyor. Garsonun kendisi ve Holly için getirdiği shot'ları almak için gözlerini kaçırıyor, sonra da başka bir şey söylemeden dans pistine dönüyorlar.

Micah yüksek sesle gülerek, "Arkalarında sarışın yoktu," diyor.

Omuz silkiyorum "Bunu bilmesine gerek yok." Bira şişemin karıştırıyorum. Micah haklıydı, sarışın falan yoktu ve Angel zaten sarhoş olmasaydı bunu bilirdi.

Sonraki bir saat boyunca kızlar içki içip dans ederken ben de Micah ve Josh'la birlikte masamızda oturuyorum. Micah'ın söylediklerini düşünüyordum. Evet, Samantha'ya karşı kötü hislerim olduğunu fark ettim. O kadar kötü hissediyorum ki kafamı duvara vurmak istiyorum. Belki bu tüm kafa karışıklığını giderir ya da bayılmama neden olur. İkisi de onu elde etmek için ne yapmam gerektiğini düşünmekten daha iyi.

Ya etkilenmemiş gibi davrandığım için bana gerçekten inanırsa? Bu doğru bir hareket mi? Yoksa ilgimi göstermeye devam mı etmeliyim?

O benim için çok özel. Şimdi bir sonraki hamlemin ne karar vermeliyim. Onu eve götürüp sikmek istemiyorum. Yani istiyorum ama istemiyorum. ne geçiyor ki? Sanki bana bu fırsatı verecekmiş gibi. Onu istiyorum, onu neredeyse hiç tanımıyorum. Onu ilk aradığımda bana arkadaş olmak istediğini söylemişti. Belki de buradan başlamalıyım. Ona çıplakmış gibi bakmayı ve el kol hareketleri yapmayı bırak.

Micah'nın dirseğini yanımda hissediyorum ve ne istediğini görmek için başımı kaldırıyorum. Dans pistine doğru başını sallıyor. Nerede olduğuna baktığımda

Bakıyorum, kırmızı görüyorum. Angel bir adamla dans ediyor. Bir dakika. Hayır, dans etmiyor, dans pistinde onunla resmen sikişiyor. Adamın elleri kızın üzerinde. Kızın sırtı adamın önüne dönük. Başını adamın göğsüne yaslamış, gözleri kapalı. Vücudumdaki her kas . Biramı yere bıraktım ve dans pistine doğru ilerledim.

"Sakin ol, Slade!" Josh bağıyor.

Güzel mi? sanmıyorum. Adam kafasını kaldırdı ve ona doğru geldiğ fark etti. Hemen Angel'ı bıraktı ve geri çekildi. Akıllı herif.

Yanına gittiğimde hâlâ dans ediyordu ama şimdi tek başınaydı ve gözleri kapalıydı. Sol bileğini tuttum ve . "Biz gidiyoruz."

"Ne oluyor Slade?" Onu arabamın park edildiği arka çıkışa doğru çekmeye devam ederken kolunu çekmeye çalışıyor. Çırpınıyor, kolunu tuttuğum yerden kurtarmaya çalışıyor ama ben . Çok .

"Bırak beni! Gitmeye hazır değilim!" Arka kapıdan otoparka girerken bağıyor.

"Evet, ." Anahtarlarımı bulmak için cebimi karıştırmaya başladım.

"Hayır, ! beni! Oraya geri döneceğim ve beni durduramazsın!" Kolunu kurtardı ama daha kulübe geri dönmeye fırsat bulamadan iki kolunu da tuttum.

"Neden? Neden oraya geri dönmek istiyorsun? Her erkeğin seni ellemesine izin vermek için mi? Ucuz bir fahişeymişsin gibi? Sana böyle mi davranılmasını istiyorsun?" Sözlerime anında pişman oldum. Çok kızgın ve kiskancım. *Kiskandım*. Daha önce hiç kiskanmamıştım ve bu öfkeyle ne yapacağımı bilmiyorum.

Kollarını tuttuğum yerden çekti ve yüzüme öyle sert ve hızlı bir tokat attı ki ne olduğunu anlamadım.

Hay sikeyim! Bu kadar küçük birine göre vurabiliyor!

Yanağımı ovuşturarak bir adım geri çekiliyorum. "Sanırım bunu hak etmiştim," diye mırıldanıyorum.

Bana doğru bir adım atıyor, benim adımım ile eşleşiyor. "Benimle konuşmaya cüret etme, seni orospu çocuğu! Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun. Ben yetişkin bir kadıyım ve ne istersem ya da kimi istersem onu yapabilirim!" diye bağıyor

O haklı. Haddimi aştım.

"Sen kim oluyorsun da beni yargılıyorsun?" Parmağıyla beni işaret ediyor. "Seni her gördüğümde ya da konuştuğumda neredeyse birini beceriyorsun.... ve bu her seferinde farklı biri oluyor!" Ellerini havaya kaldırıyor. "Bana orospu olmaktan bahsetme." Elleri yanında kenetlenirken birkaç derin nefes alıyor.

Ellerimi yavaşça kaldırıyorum, ona kavga etmek istemediğimi gösteriyorum. "Bak, özür dilerim. Bunu söylememeliydim. Özür dilerim. Lütfen arabama bin ve seni eve bırakmama izin ver. Geç oldu ve sanırım yeterince içtin." Ona doğru küçük adımlar atıyorum.

Başını hayır anlamında sallar. "Evine git Slade. Sadece evine git. 'Baba kartını' oynamana ve ne zaman yeterince içtiğimi söylemene ihtiyacım yok." Demek istediğimi kanıtlarcasına biraz geriye doğru tökezledi. Ona destek olmak için bir kolumu uzattım ama o kolumu savuşturdu.

Onu tekmeleyerek ve bağırarak taşımam gerekse bile içeri girmesine izin vermeyeceğim. "Lütfen, seni eve götürmeme izin ver. Burada kalmak senin için güvenli değil. Zar zor ayakta durabiliyorsun." Tekrar tokat yemeden ne kadar sarhoş olduğunu anlamasını sağlamaya çalışıyorum.

"Oh, ve seninle güvende olduğumu mu düşünüyorsun?" Sert bir kahkaha attı.

Sözleri beni duraksattı. "Evet." Kaşlarımı çattım. "Neden benim yanımda güvende olmayacağını düşünüyorsun?" Kalbim göğsümde çarparken ona doğru bir adım atıyorum. Ya geri çekilirse? Ya yaklaşmama izin verirse? Bunun ne kadar ileri gitmesine izin vereceğim?

Vücutlarımız birbirine değene kadar ona doğru ilerlerken gözlerimin içine bakıyor. Vücudu benimkine karşı sertleşiyor ama uzaklaşmıyor.

"Söyle bana Angel, neden benim yanımda güvende değilsin?" Kollarımı vücuduna dolayarak onu kendime daha da yaklaşıtıyorum. O çok küçük ve kollarım onu sararken çok iyi hissettiriyor. "Neden değil?" Tekrar ediyorum.

Bana bakıyor ve yutkunuyor. "Sen değilsin..." diye fısıldıyor. "Söyle bana." Bilmek istediğim için sertçe söylüyorum.

Ses tonum onu ürkütüyor ve bir saniyeliğine gözlerini kapatıyor. Açığında derin bir nefes alıyor. "Çünkü senin yanında kendime güvenmiyorum." Ayaklarımıza bakmak için başını eğiyor ve alnını göğsüme yaslıyor.

Ve işte orada; beni kendinden uzaklaştırmasının nedeni. Vücudunu saran elimi bırakıyorum ve ellerimi hafifçe narin bileklerine doluyorum. Yavaşça kollarından omuzlarına doğru ilerlemeye başladığımda vücudunun tüylerinin diken diken olduğunu hissediyorum. Boynunun üzerinden geçerek onu nefessiz bırakıyorlar. Seni yumuşak ve pürüzsüz ve ellerimin az önce geçtiği yoldan ağzımı da geçirmek istiyorum. Senin her santimini tatmak, onu içime çekmek istiyorum.

Ellerim yumuşak saçlarına dolanana kadar devam ediyor ve yüzünü kendime doğru çekmek için hafifçe çekiyorum. Dudaklarımı onunkilerle buluşturmak için aşağı indiriyorum. Onu öpmek zorundayım. Dudaklarını dudaklarımda hissetmeden bir saniye daha geçirmeme imkân yok. Onların hissini, sıcaklığını bilmem gerekiyor. Zaten çok uzun süre bekledim ve kendimi daha fazla inkar edemem. Dudaklarını tatmalıyım.

Dudaklarım usulca dudaklarına değiyor ve başını başlıyor ama ben saçlarından tutuyorum. "Yapma," diye fısıldıyorum dudaklarına, vücudu titriyor.

Gözlerimin yüzünü aramasına izin verirken dudaklarını kendime yakın tutmaya devam ediyorum. Nefesini yüzümde hissedebiliyorum ve bu sarhoş edici. "Seni öpeceğim. Sadece bu seferlik, lütfen. Seni öpmem gerek Angel." Bu noktada yalvaracak kadar iyi değilim.

"Tamam" diyor dudaklarıma karşı nefes nefese. "Öp beni."

İhtiyacım olan tek davet bu.

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve şehvetli yumuşak dudakları benimkilerle temas ettiğinde vücudumun canlandığını hissediyorum. Öpücüğü kontrol etmeme izin veriyor, yumuşak ve yavaş. Dili alt dudağımı nazikçe yaladığında geri çekiliyorum. Onun için biraz daha açılıyorum ve o da alt dudağımı ağzına alıp hafifçe ısıyor. Yardım edemiyorum ama karşılık olarak inliyorum.

Sikim onun için o kadar sertleşti ki ağrıyor. Kollarını boynuma doladığında vücudu benimkine yaklaşıyor. Artık kendimi tutamıyorum. Dilim ağzına giriyor ve onun dili de aynı tutkuyla benimkiyle buluşuyor.

Elim saçlarındaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve zevkle inleyerek bedenime yaklaşıyor.

Öpücüğü yavaşlatıyor ve geri çekiyor. O muhteşem zümrüt gözlerini açarken elimi yumuşak buklelerinden aşağı kaydırıyorum,

bana bakıyordu.

"Neden bana öyle diyorsun?" diye fısıldıyor sessizce. *Ona ne diyeceğim? Fahişe dediğim için özür diledim, değil mi?* "Angel."

Gülümseyerek parmaklarımın arkasını yüzüne yerleştiriyorum ve yumuşak yanağını okşuyorum. Eğilip o güzel yeşil gözlerine bakıyorum. Ona dokunmadan duramıyorum. Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdiriyorum, şimdiden onları tekrar öpmek istiyorum.

"Sen benim için bir meleksin. Seni o beyaz elbisenin içinde ilk gördüğümde ve o nefes kesici gülümsemende, bir parıltı var. Bana bir meleği hatırlatıyorsun." *Benim* .

Bana nefesimi kesen sıcak bir gülümseme veriyor. "Çok güzelsin, Angel." Fısıldıyorum. Bunu ona yeterince söyleyebileceğimi sanmıyorum. Elini tutmak için uzanıyorum. "Seni eve götürebilir miyim? Lütfen?" İşin içinde o olunca yalvarmak ve özür dilemek kolay oluyor.

Başını bir kez sallıyor.

Eğilip usulca alnından öpüyorum, sonra arabasına doğru yürürken elini tutuyorum. Diğer elimi sırtına koyarak onu dengelemeye yardımcı oluyorum çünkü hala sarhoş ve birkaç kez tökezliyor.

Önce yolcu koltuğuna oturmasına yardım ediyorum, sonra direksiyona geçmek için arabanın etrafında dolaşıyorum. Kontağı çalıştırıyorum, sonra ona bakıyorum. Gözleri kapalıydı ve başını koltuk başlığına yaslamıştı. Telefonumu çıkarıp Micah'ya mesaj atıyorum ve Angel'ı eve bıraktığımı bildiriyorum. Park yerinden çıkmak için arkamı döndüğümde gözlerinin açık olduğunu ve benimkilere baktığını görüyorum.

"Slade," diyor ereksiyonumun zonklamasına neden olan o seksi sesiyle. "Sana tokat attığım için özür dilerim. Bana ne oldu bilmiyorum." Elini uzatıyor ve avucunu yaralı yanağımın üzerine koyuyor. Ona bir gülümseme veriyorum ve elini tutup arkasını öpmek için çeviriyorum.

"Sorun yok, Angel. Özür dilemene gerek yok. Bunu hak ettim. Sana söylediklerim için gerçekten özür dilerim." Başını salladı. Ona fahişe dediğim için kendimi gerçekten çok kötü hissediyorum. O haklı, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve buna hakkım yok.

"Eve gitmeye hazır değilim."

"Nereye gitmek istersin?" Ona baktım ama çoktan . Arabamı evime doğru çevirdim.

Samantha

Tanrım, eli elimi tutarken iyi hissettirdi. Ve o öpücük! Büyüleyiciydi. Sert kaslı vücudu benimkine karşı çok iyi hissettiriyordu. Tanrım, vücudum onun her dokunuşuna tepki veriyordu. Bana dokunduğunda inlemelerimi ve tüylerimin diken diken olmasını engelleyemiyordum. Onun da bana aynı tepkiyi verdiğini biliyordum. Pantolonunun içindeki kocaman ereksiyonunu hissettim.

"Angel?" Bana Angel demesine bayılıyorum. "Angel?" Tekrar söylediğini duyuyorum, bu sefer yüzüme daha yakın.

"Hmmm?" Gözlerim hâlâ kapalı ve vücudum alkolün etkisiyle ağırlaşıyor ama sinir uçlarım hâlâ o öpücükten dolayı karıncalanıyor.

"Kollarını boynuma dola, bebeğim." Yüzü bana o kadar yakın geliyor ki... Biraz doğrulabilirsem onu tekrar öpebileceğimden eminim. Gözlerimi açmaya çalışıyorum ama çok ağırlar.

Boynuna doladığı kollarımda ellerini hissediyorum. Beni arabasından çıkarırken parmaklarımı boynunun arkasında birleştiriyorum. "Evde miyim?" Derin bir nefes alıp yüzümü boynuna yaslıyorum. Sadece kokusu bile beni arzuyla inletiyor. Güçlü kollarının beni evin içine taşımasına izin vererek bedenimi gevşetiyorum.

"Seni geri getirdim. Bayılmadan önce bana eve gitmek söylemiştin," diyor temkinli bir şekilde.

Onun evinde yalnız olduğumuzu bildiğim için kalp atışlarım . O öpücükten sonra onu istiyorum. O öpücükten önce de onu istiyordum. O sert vücudu hissetmek istiyorum... dudaklarını dudaklarımda... ellerini tenimde.

Ellerimi boynuna dolayarak başımı boynunun kıvrımından kulağına kadar kaldırıyorum. Dudaklarıma , yalamak için dilimi dışarı çıkarıyorum ve o da beni kollarıyla daha sıkı kavrayarak bizi durduruyor.

"Ne yapıyorsun?" Sesi boğuk, beni daha da tahrik ediyor.

"Ne yaptığımı biliyorsun," diye kulağına fısıldıyorum ve vücudunun titrediğini hissediyorum. Kulağını kemirmeye başlıyorum ve tıslıyor, tekrar yürümeye başlarken beni daha sıkı kavırıyor.

Ben kulağıyla oynamaya devam ederken bizi karanlık bir odaya götürüyor, ama durduğumuzda onu bırakıyorum. Beni yatağın ucuna bırakıyor, gözlerimi açıyorum ve ona bakıyorum. Karanlık odada onu görmek zor ama umurumda değil. Vücudunun benim için ne kadar sert olduğunu hissetmek için ışığa ihtiyacım yok.

Eğiliyor ve topuklu ayakkabılarımı teker teker çıkarıyor. Son topuğu yere bıraktığında ayağa kalkıyor ve yatağın kenarına doğru yürüyor. Bir enerji patlaması yaşayarak arkamı dönüyorum ve ona doğru sürünüyorum. Önüme eğiliyor ve azıcık ışık veren bir lambayı yakıyor.

Uzanıp kollarımı boynuna doluyorum ve o uzaklaşmadan onu öpüyorum. Dudakları dokunur dokunmaz benimkiler için açılıyor. Dilimin ağzına girmesine, keşfetmesine izin veriyorum ve o da tereddüt etmeden beni öpüyor, ellerini bacaklarımda aşağı yukarı gezdiriyor. Dudakları büyülü. Beni tadıyor ve alay ediyor, sanki beni arzuluyormuş gibi öpüyor, sanki dudaklarımı dudaklarında doyamıyormuş gibi. O inanılmaz bir öpücü. Elleri sıkıca kavırıyor. Aynı hissi tüm vücudumda hissetmek istiyorum.

"Kahretsin, Angel," diye derin bir nefes alıyor ve yüzüme bakmak için geri çekiliyor. Başını tekrar aşağı eğiyor, dudaklarını tekrar dudaklarıma çarpıyor ve bana bu durumla ilgili fikrimi söyleme şansı vermiyor. Bu iyi bir şey; konuşma yeteneğinden yoksunum.

Onu yatağa çekmeye başlıyorum ve o da isteyerek hareket ediyor, sırtımı yumuşak yorganın üzerine itiyor ve üzerime çıkıyor. Bir elini yatağın üzerinde yüzümün yanına koyuyor ve öpüşürken diğer eliyle gömleğimin üzerinden göğüslerime masaj yapıyor.

Kotunun düğmesini açıp fermuarına doğru ilerliyorum. Beni öpmeyi bırakıyor ve ellerimi tutmak için aşağı uzanıyor. Ellerimi başımın üzerine kaldırıp yumuşak bir şekilde yatağa bastırırken biraz doğruluyor. Saldırganlığı bacaklarımin arasından sıvı akmasına neden oluyor,

ve midemde arzu çiçekleri açıyor. Daha önce hiç hareketlerimi kontrol etmek isteyen biriyle birlikte . *hoşuma gitti!*

Yavaşça eğiliyor ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Ne yaptığını sanıyorsun, Angel?" Yüzünde yavaş ve seksi bir gülümseme oluşuyor.

"Sen mi? Nefes alıyorum, vücudumu onun altında oynatıyorum. Başını hayır anlamında sallamaya başlıyor.

"Lütfen?"

Yalvarmak mı? Ona yalvaracak mıyım?

Evet, öyle. Uzun ve sert boyunu karnımın üzerinde hissedebiliyorum. Çok fazla yalvarmam gerekmeyecek.

İri ellerinden biriyle iki bileğimi kavlıyor ve boştaki elini kolumda gezdiriyor. Başparmağı köprücük kemiğimin üzerinde gezinirken nefesim kesiliyor.

Bana ne yapıyor? Tanrım, o kadar seksi ki. Kalçalarını üzerimden kaldırıp yanıma oturduğunda, bir eliyle ellerimi başımın üzerinde tutmaya devam ederken itiraz ederek homurdanıyorum. Eli inişine devam edip seksimi avuçlarken gözlerimi ondan alamıyorum. Nefes nefese kalıyorum ve kalçalarımı kaldırarak hassas noktama dokunması için ona yalvarıyorum.

"Tanrım. Lütfen, Slade." Bana işkence ediyor. Ona duyduğum ihtiyaç çok büyük. Ellerimi çekmeye çalışıyorum ama onları zahmetsizce tutuyor. Kalçalarımı kaldırmaya çalışıyorum, ama bacağını üzerime koyuyor ve onları aşağıda tutuyor. Tamamen hareketsizim.

"Slade." *Neden beni bekletiyor?*

"Biliyorum, Angel." Şortumu çıkarmaya başlarken ağzımı öpmek için başını eğiyor, ama eli duruyor ve ağzını benimkinden çekiyor. "Bunu istediğine emin misin?" Sakince soruyor.

Ona bağışlamak istiyorum! Nasıl bu kadar sakın olabiliyor? "Bana söylemelisin Angel," diyor usulca.

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. gerekiyor. Hem Slade hem de alkol yüzünden başım dönüyor. Gözlerimi açıp onunkilere baktığımda bunu gördüm. Gözleri bulutlanıyor, mavinin daha koyu bir tonuna dönüşüyor ve çenesi seğiriyor. Vücudu soğukkanlı ve rahat görünebilir ama içinde bir şey tutuyor; serbest bırakmak istediği bir şey.

Onu üzerimde serbest bırakmasını istiyorum. Bana vermeye istekli olduğu her şeyi ve her şeyi deneyimlemek istiyorum. Sonunda sesimi buldum. "Evet. Bunu istiyorum. Seni istiyorum. Lütfen. Lütfen, sik beni." Daha önce hiç açık saçık konuşmamıştım. Umarım aptalca konuşmuyorumdur.

Beni yavaş ve seksi bir gülümsemeyle ödüllendiriyor, bu da içimin beklentiyle dolmasına neden oluyor. "Angel, seni becermeyeceğim ama bu gece boşalırken adımı haykırmanı duymak istiyorum."

Seks yapmamak mı? Bu ne demek oluyor?

Bunu daha fazla düşünmeme gerek kalmadı. Şortumu indiriyor ve uyluğumun ortasında durduruyor. Tamamen çıkaramıyor çünkü diğer eli bileklerimi bırakmayı reddediyor. Külotumu yana çekiyor, sonra bir parmağını yavaşça kıvrımlarımda aşağı yukarı kaydırıyor.

"Kahretsin, Angel. Çok ıslaksın." Parmağını hafifçe aşağı yukarı sürterek beni kızdırmaya devam ediyor.

Vücudum onun için damladığı için ama utanmıyorum. Ona olan ihtiyacım utancımdan daha ağır basıyor.

"Lütfen."

Beni sertçe öpüyor. Bu baskın bir öpücük, ağzımın kontrolünü ele geçiriyor ve nefesimi alıyor. Aniden, kabaca bir parmağını içime sokuyor. Çığlık atmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. Hâlâ beni öpüyor. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Vücudumun bir erkek tarafından hiç bu kadar tahrik edildiğini sanmıyorum.

Ağzını benimkinden çekiyor ve ikinci parmağını nazikçe sokarken derin bir nefes alıyorum. Başparmağı tatlı noktayı ovmaya başladı. "Kahretsin, parmaklarımdan etrafına sarılmış çok iyi hissediyorsun."

Onun sözleriyle inliyorum ve parmakları içime girip çıkarken kalçalarımı yukarı kaldırmaya başlıyorum.

"Tanrım, Angel," diye fısıldıyor. Parmaklarını yavaşça geri çekiyor ve ben hayal kırıklığı içinde inliyorum.

"Slade," diye alıyorum. Onları tekrar kadar derine kaydırıyor. Sırtımı eğip derin bir nefes alıyorum.

"Aynen öyle bebeğim," diyor yüzü boynumu okşarken. "Bu benim. Anladın mı?" Parmaklarını içimde oynatarak neden bahsettiğini vurguluyor.

Başımı sallıyorum, bir nefes daha almaya çalışıyorum. Ne isterse alabilir.

"Söyle Angel," diye fısıldıyor.

"Senin," diye fısıldıyorum.

Parmaklarını çekerken boynuma karşı gülümsediğini hissediyorum, sonra onları kabaca geri sokuyor. Başparmağı daireler çizmeye devam ederken orgazmım artmaya başlıyor. Bununla savaşmak istiyorum; bunun bitmesini istemiyorum. Kendimi sakinleştirebilmek için bedenimi ondan uzaklaştırmaya çalışıyorum ama nafile. Uzaklaşmaya çalıştığımı hissetti ve parmakları daha da güçlendi.

"Tanrım," diyorum nefes nefese. Nefes nefese kalıyorum, nefes almakta zorlanıyorum.

"Aynen öyle, Angel. Benim için gel." Dudaklarını çene çizgime yerleştiriyor ve kulağıma kadar öpüyor. "Parmaklarıma boşaldığını hissetmek istiyorum, Angel," diye fısıldıyor kulağıma. "Bırak gitsin."

Vücudum serbest kalırken dudakları tekrar benimkileri buluyor. Haykırmaya çalışıyorum ama öpücüğü bir kez daha bu girişimimi yutuyor. Dudağını ısıyorum ve elleri bileklerimi o kadar sıkı kavlıyor ki morluklar bırakacağından eminim. Parmakları bacaklarımın arasında daha da güçlenirken ağzımın içinde inliyor. Artık bedenimin kontrolü bende değil ve bunun her dakikasından zevk alıyorum. Vücudum onun altında parçalanırken dalgaya biniyorum.

Hayatımın en iyi deneyimiydi.

Chapter Nine

SLADE

Elimi yavaşça bileklerinden çekiyorum ama .

Lanet olsun. Bana ne yapıyor?

Onu becermemi istediğini söylediğinde, başımın belada olduğunu biliyordum. Çok istedim! Ama bunu ona yapamazdım. Ondan sadece bir gecelik sarhoş bir sikişten daha fazlasını istiyorum; bunu ona nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

Vücudunun ne kadar sıkı olduğunu hissedebiliyordum; bir rahatlamaya ihtiyacı vardı, ben de ona bir tane verdim. Şimdi korkarım ki bu kötü bir fikirdi çünkü vücudum onu istiyor. Hayır, ona ihtiyacı var. Nefes nefese kalçalarını altımda oynatıyordu. Ellerini üzerime koymasına izin verirsem onu ya da kendimi durduramayacağımı biliyordum. Bundan bu kadar tahrik olacağını hiç düşünmemiştim. Bu süreçte onun her hareketini kontrol etmek istememe neden oldu. Sahip olduğumu hiç bilmediğim bir şeyi serbest bırakmak istememi sağladı. Sonra, dudağımı ısırduğunda... Tanrım! Sikimi ona sokmamak ve ona benim olduğunu göstermemek için her şeyimi verdim. Onun vücuduna kimsenin sahip olamayacağı şekilde sahip .

Tüm durumların kontrolünün bende olduğunu bilmek hoşuma gidiyor. Bunca zaman bekar kalmamın bir nedeni de bu. Çok fazla arkadaşımın talepkâr bir kaltağı yatıştırmak için istek ve arzularını kaybettiklerini gördüm. Bu aynı zamanda neden avukat olduğumu da açıklayan bir faktör. Her şeyin olduğu bir mahkeme salonuna girip hükmetmek ve fethetmekten daha iyi bir şey olamaz.

Konu seks olduğunda, her zaman akışına bırakan tavrım olmuştur. Her şeyi ve her şeyi denemeye istekliyim, ama hiçbir zaman bir kadını hiçbir şekilde kısıtlamadım. Her zaman ne istediğini bilen bir kadından daha seksi bir şey olmadığını düşünmüşümdür. Ben umursamadım

Arkama yaslanıp bir kızın bana neyi sevdiğini göstermesini veya nasıl istediğini söylemesini izlemek. Ben onu yer göğüslerine masaj yapan bir kadın çok ateşli. Ben onları tatmin ederken onların da kendilerini tatmin etmelerini izlemekten zevk alıyorum. Ben amını sikerken klitorisine masaj yapan bir kadın daha da ateşli!

Ben de düşündüm ki.

Angel'ın onu tamamen kontrol etmeme izin vermesinden daha ateşli bir şey olamaz. Beni aradığından beri kendi düşüncelerimin kontrolünü kaybetmeye başladım. O zamandan beri her şeyin kontrolünü kaybettim. Ama onu tuttuğumda, kontrolümü geri aldım. Kendini tatmin etmesini istemiyorum. İnlemesinin, sızlanmasının, nefesinin kesilmesinin tek sebebi ben olmak istiyorum. Sadece *benim* dokunuşumu hissetmesini istiyorum.

O da en az benim kadar . Kokusu benim için damlıyordu ve o mükemmel ağzından her ses çıktığında egomu okşuyordu, bu sesin tek nedeninin benden kaynaklandığını biliyordum.

Parmaklarımı onun içinden çıkarıp ağızma yerleştiriyorum. "Çok tatlı amına koyayım." Başımı kalçalarının arasına gömmek ve tekrar orgazm olana kadar dilimle amını sikmek istiyorum ama bunun için bolca zaman var. Hiçbir yere gitmeyecek.

O benim!

Vücudu titremeye devam ederken ayağa kalkıp tekrar üzerine çıkıyorum. Küçük bedeni titriyor, göğsü inip kalkıyor, dudakları hafifçe aralanıyor. değer bir manzara. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Gözlerini açıp bana baktı. "Ne için üzgünsün?" Sesi çok sessizdi.

Bileklerini dudaklarıma ve öpmeye başlıyorum. "Seni incittiğim için. Onları bu kadar sıkmak istememiştim." Ellerimin arasında, kırmızı izlerle morarmış küçük bileğine bakıyorum.

." Kızardı ve bundan hoşlandığını söyleyebilirim. Benim de hoşuma gitti. Kalçalarını biraz oynatıyor ve sertleşmiş aletimi hissettiğini biliyorum. Gözleri biraz kapanıyor ve arzu dolu bakışları beliriyor. Bir şeyler yapmalıyım, hem de hemen.

"Bekle." Banyoya koştum ve bir bezi ıslattım. Yatağa geri dönüyorum ve orada yatıp bana bakarken onu nazikçe temizliyorum.

Bezi kenara atıyorum ve uzanıp ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Ayağa kalkıyor ve şortunu tekrar yerine çekiyor. "Peki ya sen? Pantolonumun düğmelerini ilikleyip fermuarını çektikten sonra elimi tutuyor.

Siktir!

"Peki ya ben?" Mırıldanıyorum. Lütfen benim düşünmesine izin verme. Kendimi ancak bu kadar tutabilirim.

"Şey..." Yere bakıyor. "Senin için bir şey yapmamı istemiyor musun?" Yüzü kızararak bana bakıyor.

"Uh..." Elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Bu iyi bir fikir değil." *Bu harika bir fikir!* Hayır, hayır değil.

Bana doğru yaklaşıyor, göğsü göğsüme değiyor. Kalbi hızla atıyor, gergin ama kararlı görünüyor ve bu benim kendimi kontrol etmemi zorluyor. Hiç kontrolüm olmadığı biliniyor ve bu beni öldürüyor.

Her iki elini de göğsüme koyuyor ve dizlerimin arkası yatağa değene kadar beni geriye doğru yönlendirmeye başlıyor. Oturuyorum ve o bacaklarımda arasında dururken ellerimi kalçalarına koyuyorum.

"Beni istemiyor musun?"

Parmaklarımı kalçalarına geçirip onu kendime doğru çekiyorum. Tanrım, onu ne kadar çok istediğimi hissetmiyor mu? Kullanabileceğim tek bir makul bahanem var.

"Sarhoşsun." *Göğüsleri mükemmel görünüyor.* Hiç düşünmeden uzanıp parmak uçlarımı yavaşça gezdiriyorum. Tıpkı teninin geri kalanı gibi pürüzsüzler. Ne yaptığımın farkına varıyorum ve elimi çekip tekrar kalçalarına koyuyorum. Yüzüne bakıyorum ve yüzündeki yaramaz gülümseme bana onun da bu ezik sarhoş saçmalığını yemediğini söylüyor.

"Yani bana hiç sarhoşken biriyle takılmadığını mı söylüyorsun?" Bir kaşını kaldırdı. Bana meydan mı okuyor?

"Şey..." Kendimi bu durumdan kurtarmak için bir yol bulmaya çalışıyorum ama daha bulamadan beni öpüyor. Öpüşü çiğ ama tutku dolu. Benim için duyduğu arzuyu hissedebiliyorum ve ben de onu aynı istiyorum. Ellerimin kıkına doğru kaymasına izin veriyorum, her bir yanağını bir elimle kavırıyorum. Elleri saçlarımda dolaşıyor. Kahretsin, bana dokunuşuna bayılıyorum, sanki bana doyamıyormuş gibi. Dokunuşu ateş ve buz gibi, içimi kaynatırken vücuduma ürperti gönderiyor.

Geri çekiliyor ve dudaklarıma doğru fısıldıyor, "Lütfen Slade. Seni tatmama izin ver."

Vay canına. Lanet olsun. Kahretsin.

Bu şimdiye kadar duyduğum en ateşli şeydi. Ona nasıl hayır diyebilirim? Kendime nasıl hayır diyebilirim? Bunu az onun kadar ben de istiyorum. Ellerim hala kıkırda, bu yüzden onları kot pantolonuma götürüyorum, böylece düğmelerini açabiliyorum.

"Hayır, bana bırak."

Pantolonumun fermuarını açmaya başladığında aklımdan milyonlarca düşünce geçiyor.

Ne yapıyorum ben?

Onu kaldırıp yatağa atmaktan ve onunla ilişkiye kendimi nasıl alıkoyacağım?

Onu hayal ettiğim tüm yollarla elde etmekten kendimi nasıl alıkoyacağım?

Ağırdan almaya çalışıyorum. Onu sadece kullanmak istediğimi düşünmesini istemiyorum, sonra da yarın onu kendi yoluna göndereceğim.

"Slade." Beni kendine doğru çekti.

"Evet, Angel?" Yüzüne bakıyorum ve elimi kaldırıp parmaklarımın tersiyle yanağını okşuyorum. Teni o kadar yumuşak ki bütün geceyi ellerimi üzerinde gezdirerek geçirebilirim.

"Bunu daha önce hiç yapmadım." Utanmış bir şekilde yere bakıyor.

Ne? Bunu daha önce hiç yapmadı mı? O adamla sekiz aydır falan birlikte değil miydi?

Onu onunla düşününce anında sinirleniyorum. Sonra aklımdan onun daha önce hiç deneyimlemediği bir şeyi paylaşmak üzere olduğumuz düşüncesi geçiyor. Bu düşünce beni gülümsetiyor. Derin bir nefes alıyorum ve ona bakıyorum, çenesini yukarı kaldırıyorum, böylece o güzel yeşil gözler benimkilere bakıyor.

"Utanma, Angel. İlk kez benimle olmana sevindim." Aşağı bakıyorum ve sikimi pantolonumun arkasından çıkarmayı bitiriyorum. Kendimi kot pantolonumdan kurtarışımı izliyor ve kendimi okşamaya başladığımda gözleri büyüyor. Dudaklarını yalıyor.

Sikeyim.

Beklemek beni öldürüyor. Onun için o kadar zorlanıyorum ki acı veriyor. "Dizlerinin üzerine çök Angel," diye emrediyorum, kendi sesimi bile tanıyamadan.

O kadar sert bir ihtiyaç ki sesim acı veriyor. Hiç bu kadar büyük bir ihtiyaç hissetmemiştim. Sanki  l yorum ve o benim can simidim.

Derin bir nefes alıyor, sonra yavaşça dizlerinin üzerine  k yor. Ona bakıyorum ve bu beni güçlü hissettiriyor. Çok ekingen görünüyor, yine de sırf beni memnun etmek için alışık olmadığı bir şeyi denemeye istekli.

"Sikimi eline al."

Gözleri büyüyor ama söyleneni yapıyor. Dokunuşu yumuşak, sanki beni kırabileceğinden korkuyor.

"şimdi beni ağızına al ve em, Angel." *Ondan ne yapmasını istediğimi başka nasıl açıklayabilirim?*

onaylıyor, başını eğıyor ve beni ağızına alıyor. Bana zarar vereceğinden endişelendiğini söyleyebilirim. Sikime sanki elinde kırılacak bir cam parçasıymış gibi davranıyor. Ellerimi hafifçe saçlarına doluyor ve başını geriye çekiyor.

"Angel," dedim usulca, "ellerini arkana koy." "I-"

Konuşmaya başladı ama sözünü bitirmesine izin vermedim. "Ellerini arkana koy ve orada bırak," diyorum ellerim saçlarında sıkılaşırken.

Gözlerini kapatıyor ve küçük bir inilti çıkartıyor. *Kahretsin, beni deli ediyor.* Lanet olası kıyafetlerini yırtıp atarken ona yatağı uzanmasını emretmek ve vücuduna hükmetmenin gerçekte ne anlama geldiğini göstermek istiyorum. Bir elimle saçlarını sıkıyor, diğ r elimle de sikimi tutuyorum. Onu aşağı doğru yönlendiriyorum ve o m kemm l küçük ağızını etrafıma sarıyor ve tekrar emmeye başlıyor.

"Siktir!"

Çok iyi hissettiriyor. Ben kalçalarımı nazikçe sallarken o da dilini gezdirmeye, beni aşağı yukarı yalamaya başlıyor, her seferinde ona biraz daha veriyor. "Ah, bu çok iyi hissettiriyor. Ağızın çok iyi hissettiriyor." Bir elim hâlâ saçlarında ama ritmini o kontrol ediyor. Yavaş ve yumuşak, beni daha fazlasını istemeye bırakıyor.

Saçlarını daha sıkı tutuyorum ve kontrolü ele alıyorum. İnliyor ve bu ses sikimden taşaklarıma kadar titreşiyor. Vücudum bu hisle sarsılıyor. Başımı geriye atıyorum ve gözlerimi kapatıyorum, ihtiyacı varmış gibi beni emdiğini hissediyorum.

Onu incitmek istemiyorum, bu yüzden biraz yavaşlıyorum. Kendimi dizginlemek zorundayım. Dilini içimde gezdirirken başını yavaşça geriye doğru çekiyorum. Ürperiyorum.

"Kahretsin, bebeğim." Nefes nefese kaldım.

Tekrar inliyor ve hızını artırıyor. Saçlarını daha sıkı kavriyorum ve vücudunun hafifçe sarsılmasına neden oluyorum.

"Neredeyse geldim," diye dişlerimi gıcırdatıyorum ama bu sadece beni daha sert emmesine neden oluyor. Gözlerimi açıyorum ve ona bakıyorum. Gözleri kapalı, elleri hâlâ . Saçlarındaki elime bakıyorum, sikim onun mükemmel ağzına girip çıkıyor... Kahretsin, harika hissettiriyor. Vücudumun gerildiğini hissedebiliyorum.

". Durmalısın... durmalısın... dur Angel, yoksa ağzına boşalacağım." Durmasını istemiyorum ama eğer istemiyorsa ağzına üfleme de istemiyorum.

Dişleriyle beni hafifçe sıyrarak karşılık veriyor, sonra beni sertçe emiyor. Hızımı artırıyorum ve ağzına boşalmadan önce vücudum sarsılıyor. O kadar sert boşalıyorum ki göğsümde hissediyorum ve nefesim kesiliyor. Emmeye devam ediyor, her son damlayı yutuyor. Başını bırakıyorum ve yatağa geri düşüyorum. Kalbim çok hızlı atıyor.

Bu ! Vücudum o kadar canlı hissediyor ki Kendimi çok canlı hissediyorum. Onun ağzı bana nasıl hissettirebilir?

Ona bakmak için dirseklerimin üzerinde yükseliyorum. Hâlâ yerde diz çökmüş, elleri arkasında ama başı öne eğik ve nefes alamıyormuş gibi nefes alıyor.

"İyi misin?" Yataktan kalkıp önünde diz çökerek sordum.

Bana bakmak için başını kaldırdı. Saçları dağınık ve yüzünü kapatıyor, ben de ona daha iyi bakabilmek için uzanıp saçlarını geriye tarıyorum. Dudakları şiş ve kırmızı, yüzünü ellerimin arasına alıp ona uzun, yumuşak bir öpücük veriyorum.

Başını sallayarak geri çekiliyor. "Sadece yorgunum."

"Hadi, yatağa gidelim." Uzanarak ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Ayağa kalkarken biraz sallanıyor ve bana bakmıyor. Belki canını yaktım ya da saçını çok çektiğim için başı ağrıyordu. "Biraz Tylenol ya da bir bardak su ister misin?" Yatağa oturmasına yardım ederken soruyorum.

"Hayır, teşekkür ." Kucağındaki ellerine bakıyor.

"Yatarken giymek için bir tişört ister misin?" Bu gece buradan gitmesine asla izin vermeyeceğim. Onu yatağımda, bedenime sarılmış, kendime yakın tutmak istiyorum. Tekrar önünde diz çöküp bana bakmasını sağlamaya çalışıyorum.

"Evet, lütfen," diye fısıldıyor.

Bir var. Hala benimle göz teması kurmuyor. Sanırım onu incittim. Ayağa kalkıp şifonyerimden bir tişört çıkarıyorum, sonra yatağa doğru yürüyüp tişörtü ona veriyorum. Eğilip onu alnından öpüyorum, sonra da üstünü değiştirmesi için ona biraz mahremiyet vermek üzere banyoya gidiyorum.

Birkaç dakika orada durdum ve neyin yanlış gittiğini merak ettim. Belki de çok ileri gitmiştim? Dişlerimi fırçaladım, sonra hala ambalajında duran fazladan bir diş fırçası çıkardım.

Işığı kapatarak banyodan çıkıyorum ama yatağımda gördüğüm şey karşısında duruyorum. Angel yüzüstü yatmış, başını yana çevirmiş, siyah saçları yastıkların üzerine dağılmış. Benim tişörtümü giymiş halini görünce göğsüm sıkışıyor. Küçük bedenini yutuyor ve ben bunu daha sık görmek istiyorum.

Yatağın benim tarafıma doğru yürüyorum ve hızlıca boxerıma kadar soyunuyorum. Yatağa onun yanına tırmanıyorum, onu sıkıca göğsüme çekiyorum ve kendini daha da yakınına sokarken gülümsüyorum. Eğilip alnından öpüyorum. "İyi geceler meleğim."

Son düşüncem bana karşı ne kadar iyi hissettiği. Sanki benim için yaratılmış gibi ve bu düşünce beni mutlu ediyor, son derece mutlu ediyor.

Farkında olsa da o bana ait.

Samantha

İri ve kaslı bir vücut etrafımı sarmış, bir kolu yanımda, bir eli de karnıma dayanmış. Kaslı kalçası bacaklarımin üzerinde uzanıyor ve kendimi ne kadar güvende hissettirdiğini düşünmeden edemiyorum.

Gece gözümün önüne gelmeye başladı ve içim burkuldu. Aptal bir sarhoş sürtük gibi davranmam, ona tokat atmam ve evine yaptıklarımız.

Onu uyandırmamaya çalışarak Slade'in altından olabildiğince yavaş çıkıyorum. Yatağın yanında durduğumda ona dönüp bakıyorum. Bir santim bile kıpırdamamıştı; mışıl mışıl uyuyor olmalıydı. Elimde olmadan gözlerimi vücudunun çarşafla örtülü olmayan kısımlarında gezdiriyorum. Hâlâ pek bir şey göremesem de, onu ilk kez görüyorum. Yorganı kolunun altına kadar çekmiş, yan yatıyor. Kolu o kadar yontulmuş ki ağzımın suyu akıyor. Dün gece bana ne yaptığını hatırlamadan edemiyorum.

Gözlerimi kolundan ayırıp göğsüne bakıyorum. Tekrar altına girip onu uyandırmak istiyorum. Bana Melek diye seslenirken sarılmasına izin vermek istiyorum. Sonra bana vücudumla neler yapabileceğini göstermesini istiyorum.

Başımı sallıyorum. Şu anda bunu düşünüyor olamam. Dönüyorum ve doğruca banyoya gidiyorum. Banyo kapısını kapatıp arkama yaslanıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. *Ne yaptım ben böyle?* Kendimi utandırdım, yaptığım buydu.

Tanrım, ona yalvardım. Benimle yatması için yalvardım. Ama yatmadı. Karşısına çıkan her kadınla yatıyor ama benimle yatmadı. Bu da ne demek oluyor? için yeterince iyi değil miyim?

Ugh!

Siktir et onu. Ona bir daha asla yalvarmayacağım. Bunun yalan olduğunu biliyorum.

Birkaç saniye içinde beni nasıl bu kadar sinirlendirebiliyor?

Başımı ellerimin arasına aldım. Onun baskın tarafı bedenimi ateşe verdi. Onunla seks yapmanın ne kadar muhteşem olacağını hayal edebiliyorum. Bunu deneyimleyemeyecek olmam çok kötü. O saksodan sonra kesinlikle benimle yatmak istemeyecektir. Berbattım. O da bana öyle söyledi. Bu utanç vericiydi. Şimdi onun yüzüne nasıl bakacağım? Sonrasında gözlerinin içine bile bakamadım.

Tabii ki, beni eve götürmesini isteyemeden bayıldım. Kahretsin!

Büyük bir iç çekişle başımı ellerimden çekiyorum ve banyoya iyice baktığımda nefes nefese kalıyorum. Dün geceyle ilgili düşüncelerim bir an için unutuluyor. Duvarlar yumuşak gri bir renge boyanmış. Zemin ise üç farklı renkle döşenmiş; siyah, beyaz ve gri. Sağımda kocaman kare bir aynanın önüne yerleştirilmiş erkek ve kadın lavaboları, solumda ise camdan bir duş var. O kadar büyük ki her iki ucunda birer tane olmak üzere iki duş başlığı var. Tam karşısında diğer duvara yaslanmış beyaz küvet duvardan dışarı doğru kıvrılıyor. Banyonun diğer ucunda ışıklı oval aynalı bir makyaj masası var.

Arkamı dönüyorum ve benim için bırakmış olması gereken diş fırçasını görüyorum. Midemde dengesiz bir his uyandırıyor. Geceyi başka kaç kız geçirdi? Hepsi yatarken onun tişörtünü giyiyor ve diş fırçasını alıyor mu?

Yine de fark eder mi? Dün gece istediğim şey buydu.

Ambalajı çekip çıkarıyorum ve diğer kadınları düşünmemeye çalışarak hızla dişlerimi fırçalıyorum. Ağzımı ve diş fırçasını tekrar tezgâhın üzerine koyuyorum. Aynada kendime için birkaç saniye ayırıyorum. Makyajımı görünce yüzüm buruşuyor. *Berbat görünüyorum.* Gözlerimin altındaki siyah göz kalemi ve rimel lekelerini düzeltmek için bir saniyemi ayırıyorum. Yeterince iyi göründüğümü düşündüğümde banyo kapısına dönüyorum.

Banyonun kapısını açtığımda odasına bakıyorum. Uzak duvarda büyük bir pencere var ama koyu kahverengi perdeler nedeniyle çok az ışık alıyor. Duvarlar bej rengine boyanmış ve dört direkli yatağı koyu meşe renginde, koyu kahverengi saten çarşafı ve yorganı var. Yatağın iki yanında birer komodin ve sağ tarafta uzun bir şifonyer var. Yatak odasına doğru ilerlediğimde, arkamdaki duvarda büyük bir düz ekran televizyonun asılı olduğunu ve altında bir eğlence sistemi olduğunu görüyorum.

Slade hâlâ aynı yerde baygın yatıyor. Orada duruyorum ve gözlerimin bir kez daha vücudunda gezinmesine izin veriyorum. Ona olan ihtiyacım geri döndüğünde bacaklarımı sıkmak zorunda kalıyorum ve dün gece beni reddettiğini düşününce göğsümde bir acı hissediyorum. Ona bende hoşlanmadığı şeyin ne olduğunu sormak istiyorum ama yapamıyorum. Belki de cevabı bilmek istemediğim içindir.

Derin bir nefes alıyorum, yatağın yanına gidiyorum ve çantamdan telefonumu çıkarıyorum. Buradan gitmem gerekiyor. Bana neler oluyor bilmiyorum. Kim tanımadığı bir adamla yatar ki? Ya da daha kötüsü, onunla yatması için yalvarır! Ben yapmam.

Larry's'deki sarhoş müşteriler için kullandığım taksi şirketinin numarasını ama sadece bakıyorum. Dün gecedan sonra evini terk edip kurtulabilir miyim? Hiç olmamış gibi davranabilir miyim? Ondan kaçabilir miyim? Nerede çalıştığımı biliyor. *Kahretsin, nerede yaşadığımı bile biliyor.*

Kendi kendime başımı sallıyorum. Hayır, bunun başka yolu yok. Kardeşi benim en iyi arkadaşlarımdan biri. Telefonumu çantama geri koyuyorum. Dün gece sarhoş bir aptal olabilirim ama olmadığım tek şey bir korkak olduğum. Ben bir yetişkinim ve ne kadar mantıksız olsunlar eylemlerimin sorumluluğunu alacağım.

Mutfağı bulma göreviyle yatak odasının kapısına doğru yürüyorum. Açlıktan ölüyorum, akşamdan kalmayım ve dün geceki davranışına çok kızgınım. Barın dışında olanları telafi etmek için bir şeyler gerekiyor; sanırım ona kahvaltı hazırlamam gerekecek.

Dün gece eve hiç dikkat etmemiştim, bu yüzden mutfağın ne tarafta olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sağa dönüyorum ve birkaç adım sonra bir kapıya geliyorum. Kapalı olduğu için açmadım. Birkaç adım daha yürüdüm ve solumda bir odaya geldim. Açıktı, ben de içeri baktım. Bir tiyatro odası gibi görünüyor. Oldukça büyük beyaz deri bir kanepe ve kanepenin önündeki duvarda asılı hayatımda gördüğüm en büyük televizyon ekranı var.

Kapıyı kırık olduğu yere geri çekip yürümeye devam ediyorum. Koridorun sonuna geliyorum ve solda başka bir kapı fark ediyorum. Onu iterek açtığımda bir dizi merdivenle karşılaşıyorum. Bir bodrum olmalı. Birkaç adım daha atıyorum ve sağ tarafta mutfak var. İçeri girdim ve huşu içinde durdum. Çok büyük, paslanmaz çelik aletler ve büyük bir mutfak adası var.

Kahvaltıda bize pişirecek bir şeyler bulmak için buzdolabını ve kileri karıştırmaya başladım. Bisküvi, sos ve sosis yapmak için bir şeyler buldum. Köşede kahve poşetlerini ve cezveyi buldum. Dün gecedan kalan sinirlerimi yatıştırmaya yardımcı olabileceğini düşünerek kahveyi yapmaya başladım.

Dün geceyi düşünmeden edemiyorum. Ne yapacağım ben? *Bilmiyorum!* Hiçbir fikrim olmamasının gerçekten bir önemi var mı? Daha önce de söylediğim gibi; onun yaptığı bu. Kadınları kullanır, sonra da bir kenara atar. Aramızda ne olup olmadığı neden umurumda olsun ki? Cezveyi açtım ve etrafta onun tavalarını aramaya başladım. Ocağın üstünü açıyorum ve aklım dün geceyi tekrarlariken pişirmeye başlıyorum.

Çok geçmeden ensemdeki tüylerin diken diken olduğunu hissediyorum; dün gecedan beri bedenimin onunkiyile bu kadar uyumlu olması çılgınca. Sanki artık ona doğru çekiliyor gibiyim. Hiçbir şey söylemedi ama beni izlediğini biliyorum. Yemek yapmaya devam ediyorum, buradan nasıl merak ediyorum. Belki de beni eve götürecektir. Belki de bu işe çok kafa ve o da benim gitmemi çok istiyor. Gitmemi istemesi beni hayal kırıklığına uğrattırıyor. Bu kalmak istediğim anlamına mı geliyor? *Tabii ki kalmak istiyorum!*

"Günaydın." Sonunda benimle konuştu.

Tanrı'ya şükür!

"Günaydın."

ona dönerek bir fincan kahve doldurmak için uzanıyorum ama arkamdan yaklaştığını hissedince duruyorum. Üzerimde hala onun tişörtü olduğu için giydiği eşofman altını çıplak bacaklarımda, tişörtünü de kollarımda hissedebiliyorum. Ellerini belime dolayarak beni göğsüne doğru çekiyor ve kalbim hızlanmaya başlıyor.

"Şimdi," diye fısıldıyor kulağıma eğilip konuşurken, "bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin? Yoksa ben mi sana zorunda kalacağım?" Beni daha da kendine çekiyor, sert boyu sırtıma dayanıyor.

Sözleri karşısında vücudumdan bir ürperti geçiyor. Bana sorunu nasıl anlattırmayı planladığını bilmek isterdim ama tabii ki bunu ona soramam.

"Önemli bir şey değil." Sosisleri çeviriyorum.

"Saçmalık," diyor o kadar yumuşak bir sesle ki korkutucu.

Ocağı kapatmak için uzanırken kolları belimden ayrılıyor. İki elini de omuzlarımdan geçirip boynumun yanlarından yukarı doğru kaydırıyor. Ellerini saçlarımdan arasına sokup saçlarımdan çekerken titrek bir nefes alıyorum.

geri çekip boynumdan çıkarıyor. Bir eline alıyor, sonra başımı geriye ve sağa doğru çekerek sıkıca tutuyor. Diğer eli boynuma dolanıyor ve çenemi kavrayarak başımı yerinde tutuyor. Geri çekilemiyorum ve kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki bunu hissedebileceğini biliyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve bedenimin onun ellerini üzerimde hissetmesine izin veriyorum, ama o saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve beni inletiyor.

Gözlerimi açtım.

"Yalan söylüyorsun. Bana sorunun ne olduğunu söyle, Angel. Dün gece seni incittim mi? Bu kadar sert olmak istememiştim."

O mavi gözlerde o kadar kayboluyorum ki az önce ne dediğini anlamam bir anımı alıyor. Beni incittiğini mi düşünüyor? Neden böyle düşünüyor? Dün gece harikaydı. O harikaydı. Ben o kadar değildim.

"I...um, utanıyorum." Boğazımın başladığını hissediyorum. Neden şu anda kendimi bu kadar savunmasız hissediyorum?

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Neyin?"

"Dün gece yaptığım her şey. Seni tokatlamak... sana yalvarmak... nasıl berbat ettiğimi biliyorsun." Söyleyemiyorum bile.

Saçımı ve boynumu bırakıp beni yüzüne çeviriyor. Üzerinde tişört olduğunu görünce kaşlarımı çatıyorum. Ona bakarken ellerimi kalçalarına koyuyorum.

"Öncelikle, tokadı hak ettim." Parmak eklemleri yanağımı yumuşakça sıyırıyor. "Yalvarırken seni istemediğimi düşünme Angel." Yanağımı avucunun içine aldı.

"Beni mi istiyorsun?" *Tanrım, sesim daha zavallı çıkabilir miydi?* Titrek bir nefes verdim.

"Oh, Angel." *Buna bayıldım!* "Nasıl sevmem? Bunu açıklayamam ama bana bir şeyler hissettiriyorsun. Tarif edemeyeceğim bir şey." Bir elini saçlarımda gezdiriyor. "Seni tanımak istiyorum. Seni bu akşam yemeğe çıkarmak istiyorum. Bunu yapmama izin verir misin?"

Başım dönüyor. Ona güvenebilir miyim? Kızlara hep bir gibi davranır. Ben neden farklı olayım ki? Ondandır istediğim de bu, değil mi? Dün gece ona yalvardığım şey bu değil miydi? Tek gecelik bir ilişki?

Derin bir nefes alıyorum. *Bu sadece bir akşam yemeği. Sana evlenme teklif etmiyor. Eğer sadece seksse, o zaman sadece . Büyütülecek bir şey değil, değil mi?*

"Berbat değildin. Hem de hiç. Harikaydın. *Sen harikaydın.*" Alnımdan öpüyor, sonra alnını benimkine yaslıyor.

Eşofmanının cebindeki telefonunun titrediğini hissediyorum. Telefonu çıkarıyor ve kaşlarını çatarak bir mesaj okuyor, sonra da cevap vermeden telefonunu cebine geri koyuyor.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet, endişelenecek bir şey yok." Bana gülümsüyor. "Bu gece benimle kal."

Bu bir soru değildi. Başımı hayır anlamında sallamaya başlıyorum ama o uzanıp ellerini saçlarımda sıkıyor. Bacaklarım güçsüzleşirken inliyorum. "O mükemmel ağzının adımı haykırdığını duymak istiyorum. Bu gece." Bebek mavisı gözleri yüzümü tararken dudaklarıma doğru fısıldıyor. Gözlerim kapanıyor ve başımı geriye çekiyor, dudaklarını boynuma yerleştiriyor ve çene çizgime kadar şefkatli öpücükler bırakıyor. "Seni boşalttıktan sonra vücudunun titrediğini hissetmek istiyorum."

Dün gecenin anısı kafamda oynaşırken bacaklarımdan arasından sıvı akıyor. "Neden bekliyorsun?" Ellerim eşofmanını bulmak için uğraşırken nefes nefese söylüyorum.

Elleri saçlarımla serbest bırakıyor ve aşağı uzanıp ellerimi tutuyor, arkamdan çekip sırtıma tutturuyor. "Seni tekrar boşaltmamı ister misin Angel?" diye fısıldıyor kulağıma.

Sözleri ve kulağıma değen sıcak nefesi ürpermeme neden oluyor.

"Evet." "Neyin benim olduğunu sana hatırlatmamı ister misin?"

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Göster bana."

"Bu geceye kadar olmaz." Kollarımı bırakıyor ve geri çekilip bana bakıyor. Bacaklarımdan arası zonklarken yarı kapalı gözlerle ona bakıyorum. Az önce yine yaptı! *Benimle oyun mu oynuyor?* Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. Oyun olsun ya da olmasın, bana vereceği her şeyi alacağım.

Beni nefessiz bırakarak uzaklaşıyor. "Şimdi şu yaptığın kahvaltıdan biraz yiyelim. Harika kokuyor."

Arkamı dönüp ellerimi tezgâhın üzerine koyuyorum ve birkaç derin nefes alıyorum. Neler olup bittiğine dair hiçbir fikrim yok ama yoluma devam etmem gerekiyor. Kahve cezvesini aldım. "Nasıl..... kahveni nasıl seversin?"

"Siyah," diye cevap veriyor adaya otururken, belli ki benimle dalga geçmekten etkilenmemiş.

Gülümsüyorum, aynı şekilde davranmaya çalışıyorum. Hiçbir zaman çok iyi bir poker suratım olmadı. "Aynı benim gibi."

Tabağını hazırlayıp önüne koyuyorum. "Ne zamandır burada yaşıyorsun?" Mutfağa bakarak soruyorum. Kendime bir tabak hazırlamak için dönüyorum. Meşgul olmam gerekiyor. Külotum sırlıslık ve seksim zonkluyor.

"İki yıl." Sosisinden bir ısırık alır.

"Çok güzel bir ev." Bekar bir erkek için biraz büyük ama bunu söylemiyorum. Holly de kiraladığım ev için aynı şeyi söylemişti.

Kahvesinden bir yudum alırken "Beğendim," diye başını sallıyor. "En sevdiğin renk kahverengi mi?"

Gülüyor. "Hayır, siyah. Neden?"

Omuz silkiyorum. "Sadece merak ettim. Evinizde çok fazla kahverengi gördüm." Karşısına oturuyorum ve yüzünde bir gülümsemeyle kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Herkes evini en sevdiği renkle dekore etmez."

Yüzüm kızardı. "Evimin içini gördüğünü unutmuşum." "Çok... kadınsı." Gülümsemesi genişliyor.

Gülüyorum. "Biliyorum. Biraz abarttım. Sadece bir yeri gibi dekore edeceğim için heyecanlıydım." Omuz silkiyorum, tabağımı karıştırıyorum ve hiçbir yemiyorum. Hâlâ başım ağrıyor ve şimdi de fena halde azmış durumdayım.

Çatalını yere bıraktı ve bana baktı. "Ne demek istiyorsun?" "Dallas'taki dairem pembe renkte dekore edilmişti. Sonra, ne zaman Burada bir evimiz var, Jax renklerle ilgili hiçbir şey yapmak istemedi. Taşındığımda kıyafetlerimi topladım ve yeni şeyler almak için alışverişe çıktım. Pembe olan her şeyi aldım."

"Anlıyorum." Bana bakıyor. "Barlara çok gider misin?"

"Buraya ilk taşındığımda evde kaldım. Sonra, Jax'le ilişkimizin sonuna doğru, onunla birkaç kez dışarı çıktım. Arkadaşlarının arasına karışırken beni masamızda yalnız bıraktı ve sonra ziyarete gelen her erkekle flört etmekle suçlardı." Sonra aklıma dün gece geldi.

"Ben değıldim," diye fısıldadım.

"Ne taraftan?" Ona bakıyorum, başını yana eğmiş.

"Bir ilişkim varken dans edip rastgele erkeklerle takılmadım."

Kaşları çatılıyor ve bir an için geri çekilmiş gibi görünüyor. "Ben öyle düşünmüyordum." Başını iki yana sallar. "Hiç de değil."

Başımı salladım. "Her neyse, dışarı çıkmayı seviyorum. Holly ve ben birkaç kez dışarı çıktık."

"Dışarı çıktığınızda ne içmeyi tercih edersiniz?"

"Şarap içmeyi en sevdiğim şey ama Long Island Buzlu Çayını da severim. Yine de pek likör seven biri değilim." Gülümsüyorum.

Kıkırdıyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Beni kandırabilirdin. Seninle tanıştığım ilk gece bütün o tekilaları içmiştin."

"Şarabı *tercih* ettiğimi söyledim. Bu, durum gerektiriyorsa içki içmeyeceğim anlamına gelmez." Kocaman gülümsüyor. "Peki, çok dışarı çıkar mısınız?"

"Evet," diye gülüyor. "Her zaman."

"İşinizin stresli olduğuna eminim. Dışarı çıkmak stresi azaltmak için iyi bir yoldur."

Birkaç saniye bana bakıyor, yüzü ifadesiz, sonra başını sallıyor. Yemeğime bakıyorum ve o kadar da aç olmadığım için onu itmeye devam ediyorum.

"Evi gezmek ister misiniz?"

Gülümsüyorum. "Kesinlikle. Sadece şu bulaşıkları çabucak yıkamama izin ver." Tabağını almak için adaya doğru eğildim ama elimi tuttu.

"Bırak onları. Ben sonra alırım."

Tartışmaya giriyorum ama ağzını sert bir çizgiye oturtuyor ve bebek mavisini gözleri benimkilere dikiliyor. Ona kocaman bir gülümseme veriyorum ve tartışmak istemeyerek başımı sallıyorum.

Beni ilk olarak "erkek mağarası" dediği yeri göstermek için alt kata götürüyor. Sonra beni oturma odasına götürüyor ve içeri girdiğimizde gülüyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sorar, eğlenerek. "Daha kahverengi."

İki kahverengi deri kanepesi ve koyu kahverengi ahşap bir sehpa olan kahverengi deri bir yatar koltuğu var. Sol köşede bir şömine ve duvarda büyük bir televizyon var. Hiçbir resim ya da kişisel eşya yok; sanki yeni taşınmış gibi görünüyor ve garajda açılması gereken kutular olmalı.

Oturma odasının diğer tarafındaki koridordan geçiyoruz. Beyaz duvarlı, kendilerine ait banyoları ve gömme dolapları olan üç yatak odası var. Hepsinde beyaz çarşaf ve yorganlı aynı büyüklükte yataklar var.

"Tüm bu odaların beyaz olmasını mı istiyordun?" Koridordan yatak odasına geri dönerken soruyorum.

"Evet ama ben pek dekoratör sayılmam," diye gülüyor.

"Anlıyorum." Kıyafetlerimin yerde olduğu yatağın yanına gidiyorum. Eğilip onları alıyorum.

"Evde benim bir şeyimi giymek ister misin?"

"Teşekkürler, bu harika olur."

Dolabından bir çift eşofman altı çıkarıyor, sonra dolabına giriyor ve bana çok büyük gelen bir çift parmak arası terlikle geri çıkıyor. Güldüm. "Yüksek topuklularımı giyebilirim."

Başını sallıyor. "Parmak arası terlikleri giy. Tökezlemeni istemiyorum. Bu eşofman altı çok uzun ve on santimlik topuklu ayakkabılarını giyersen kesinlikle tökezlersin."

"Altı inç."

Kafası karışmış bir şekilde başını yana eğiyor.

"Topuklular. On santim."

Banyoya girip kapıyı arkasından kapatırken gülüyor.

Derin bir nefes alıyorum ve hızla pantolonunu ve parmak arası terliklerini giydiriyorum. Odasına döndüğümüz için nefes almakta zorlanıyorum. Bu gece buraya gelmemi istiyor. Ve bu düşünce beni hem heyecanlandırıyor hem de korkutuyor.

"Angel?"

Kafamı kaldırdım. Slade dar, siyah pamuklu bir tişört, lacivert kot pantolon ve tenis ayakkabılarıyla karşımda duruyor. Saçları her yöne doğru uzanıyor ve seksi görünüyor.

"Hazır mısın?" diye soruyorum ona gülümseyerek.

Slade başını salladı ve elini bana doğru uzattı. Elimi onunkine koyuyorum ve beni yataktan kaldırıp vücuduna doğru çekiyor. Bir elini çenemin altına koyup yüzümü kendine doğru kaldırarak gözlerime bakarken vücudumda tüyler diken diken oluyor. Ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor, yumuşak ve yavaş bir öpücük, kalan azıcık nefesimi de çalıyor.

Uzaklaşırken hiçbir şey söylemiyor. Odadan çıkarken zihnim o kadar bulanık ki, bizi evime geri arabasının camından dışarı bakana kadar ne yaptığımızın farkında bile değilim. Biraz temiz havaya ihtiyacım olduğu için camı biraz indiriyorum.

"Sigara içiyor musun?"

"Affedersiniz?" Ona bakmak için döndüm.

Pencereye doğru başını sallıyor. "Sigara içiyor musun?"

"Hayır, üzgünüm." Camı tekrar açtım. "Sadece biraz temiz hava alıyordum." Gülümsedim.

"Önemli bir şey değil." Benim için camı biraz indiriyor, sonra camını da kırıyor. "Dışarıda çok güzel bir gün var."

Vizöründen koyu renk bir çift havacı gözlüğü çıkarıp yüzüne yerleştirirken ona bakıyorum. Onu daha da seksi gösteriyorlar. *Bu nasıl mümkün olabilir?* Boğazımı temizliyorum.

"Sigara içiyor musun?"

Yüzünde bir sırıtışla bana bakıyor. Tanrım, onu o gözlüklerle görmek beni çok etkiliyor. Bacak bacak üstüne atmak ve koltuğumda daha dik oturmak zorunda kalıyorum.

"Hayır." Yola döner ve başını sallar, "Hiçbir zaman sigara içmek istemedim."

Gülümsüyorum. Sigara dumanı kokusundan hep nefret etmişimdir.

Benim sokağımdan geçiyor. Ona yolu tarif etmem gerekmemesi çok garip. Beni sadece bir kez eve bıraktı ama çoktan ezberledi.

"Ne kadar zamandır bu evde yaşıyorsunuz?"

Bileğini direksiyonun üstüne yerleştirmesini ve arabayı kolayca yönlendirirken koltuğuna daha rahat yaslanmasını izliyorum. Garaj yoluna gelirken yavaşlarken diğer eli kayıyor. "Beni bardan eve götürdüğün gece benim ilk gecemdi.

burada kalmak için."

Arabasını garaj yoluna çekti ve bana baktı. Gözleri hala gözlüklerinin arkasında saklı, boş ifadesine bakarak gerilirken alt dudağımı kemirmeye başlıyorum. Bana doğru uzanıyor ve başparmağını dudağımın üzerine koyuyor, ben dudağımı dudaklarımın arasından çıkarırken dudağımı çekiyor.

"Bunu yapma," diyor kısık sesle, elini enseme koyuyor ve beni kendine doğru çekerek dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. "Bu bana sikimin senin ağzında ve o yumuşak dudakların beni sarmasının ne kadar harika bir his olduğunu hatırlatıyor." Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve beni kabaca öpüyor.

Yavaşça uzaklaşıyor. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

"Olma. Hatırlatmanın hoşuma gittiğine karar verdim." Bana güven veren bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Saat altıda seni almaya geleceğim, tamam mı?"

Külotumu bir kez daha ıslattı, sonra da ona hiçbir şey yapmamış gibi konuyu değiştirdi!

"Kulağa hoş geliyor. Hazır olacağım." Kapımı açmaya gidiyorum ama Slade arabadan inip kapıma doğru yürüyor ve kapıyı benim için açıyor. Kalbim biraz eridi. Hem çok ateşli, hem de bana tatlı bir yanını gösteriyor. Arabasından inerken "Teşekkür ederim," diyorum.

"Rica ederim, Angel." Güneş gözlüklerini başının üstüne doğru itiyor ve beni bir öpücük için kendine çekiyor; ellerini saçlarımda dolaştırırken uzun, nazik bir öpücük. Saçlarımı tutmasına bayılıyorum. Bacaklarımı güçsüzleştiriyor. Çok geçmeden geri çekiliyor ve alnını alnıma yaslıyor, sonra dudaklarıma birkaç tatlı öpücük konduruyor. Sanki doyamıyor gibi. "Yakında görüşürüz, bebeğim."

Kapımı açtığımda, el sallamak için arkamı dönüyorum. Güvenli bir şekilde evime girene kadar onun gittiğini duymuyorum. Çantamı kanepenin üzerine bırakıyorum ve çok ihtiyacım olan duşu almak için banyoya gidiyorum.

Hızlı bir duş alıyorum ve saçlarımı kurutmaya başlamadan önce havluyu göğsüme sıkıca sarıyorum. Saçlarımı kuruturken, aklım bu gece ne yapacağımızı düşünmeye başlıyor. Gülümseyerek saç kurutma makinesini kapatıyorum. Tezgâhın üzerinde duran telefonuma bakıyorum. Işığının yandığını görüyorum.

Slade: *Yarın tekrar seninle uyanmak için sabırsızlanıyorum, benim güzel meleğim*

Kalp atışlarım hızlanıyor ve gülümsüyorum. Sanırım bu geceki akşamımız için alışveriş merkezine hızlı bir yolculuk yapmalıyım.

Ben: *Ben de*

Telefonumdaki saate bakıyorum, 12:03. Alışveriş merkezine gitmem gerektiğine göre kaybedecek zamanım yok.

Saat iki buçukta atlayıp alışveriş merkezine doğru yola çıkıyorum. Trafik hafif olduğu için oraya varmam on beş dakikadan fazla sürmüyor. Park yeri bulur bulmaz doğruca Victoria's Secret'a . Bu gece benimle yatmayı planlayıp planlamadığını bilmiyorum ama akşam yemeğinde şarap içeceğimi biliyorum ve "sarhoşsun" bahanesini kullanmasını istemiyorum. *Kimin umurunda?*

Her ihtimale karşı gece çantama atmak için birkaç seksi kıyafet almanın zararı olmayacağına karar veriyorum. Yeni eşyalarımı aldıktan sonra saatimi kontrol ediyorum. Eve döndüğümde bir saat boş vaktim olabilir.

Eve dönüp VS torbasını çantama yerleştirdim ve akşam giymek için biraz daha makyaj yaptım. Dolabımdaki her şeyi denedikten sonra. Paçası altta olan beyaz Miss Me kaprilerimde karar kılıyorum. Kolları üç çeyrek inç olan siyah ipek düğmeli bluzumu içine sokuyorum. Siyah topuklu ayakkabılar ve siyah ince bir kemerle tamamlıyorum. Birkaç gümüş halka, birkaç gümüş bilezik ve gümüş Coach clutch'ım.

Kapımın çaldığını duyduğumda saat 17:52'ydi. Slade'i tekrar göreceğim için gergindim. Bütün gün o kadar acelem vardı ki, oturup bu gece onunla birlikte olmayı düşünecek zamanım olmadı. *Şimdi tek bu!*

Ön kapıyı açtım ve nefes nefese kaldım. Tüm gerginliğim bir anda yok oldu. Slade elinde bir buket beyaz gülle ön verandamda duruyordu ve Tanrı gibi görünüyordu; hiçbir erkeğin bu kadar iyi görünmesine izin verilmemeliydi. Kolları birkaç kez geriye kıvrılmış siyah düğmeli bir gömlek giyiyor ve seksi bronz kollarını ortaya çıkarıyor. Saçları dikenli ve dağınık ve *seksi!* Koyu renk bir kot pantolon ve bir çift siyah bot giyiyor. Tüm vücudum karıncalanmaya başladı.

"Merhaba, Angel. Nefes kesici görünüyorsun." *Derin sesi çok seksi.*

Gülümsüyorum. "Sen de öyle." Bir erkek bundan daha güzel görünebilir mi? *Hayır!*

Aklına bir şey gelmiş gibi görünüyor ve kaşları birbirine yaklaşıyor. "Ama kim olduğumu sormadın."

"Ne demek istiyorsun?" İçeri gelmesini işaret ederek kenara çekildim.

İçeri girdi ve dönüp bana baktı. "Kapı zilini çaldığımda. Kim olduğunu sormadın. Sadece kapıyı açtın. Herhangi biri olabilirdim." O arkamdan gelirken ben mutfığa doğru yürümeye başladım.

Lavabonun altındaki dolabı açtım ve bir vazo çıkardım. "Gözetleme deliğinden baktım."

"Oh." Sanki bu seçeneği düşünmemiş gibi küçük bir kahkaha atıyor. Gelip yanımda durdu ve çiçekleri bana uzattı.

"Çiçekler muhteşem, teşekkür ." Ona kocaman bir gülümseme veriyorum ve çiçekleri elinden alıyorum.

"Bana bir saniye ver. Sadece çantamı almam gerekiyor ve hazırım." Oturma odasından çantamı ve gece çantamı almak için mutfaktan çıkıyorum.

"Şunları alayım," diyor arkamdan gelip, ben itiraz bile edemedenden ikisini de alıyor. Ağır da değillerdi.

Işıkları kapatıp ön kapıyı sonra arabasına doğru yürürken ona dönüyorum. "Nereye gidiyoruz?"

Arabamın kapısını açtı. "Bu bir sürpriz," diyor heyecanla.

"Sürprizlere bayılırım." Kapımı kapatırken bana gülümsüyor ve ukala bir şekilde göz kırpmıyor, ardından sürücü koltuğuna yerleşmeden önce çantamı bagaja yerleştiriyor.

Garaj yolumdan çıkarken cep telefonu çaldı. Cevap verdi ve Micah'nın sesi arabanın hoparlörlerinden geldi.

"Hey, dostum. Holly bu gece Rue 13 kulübüne gitmek istiyor. Gitmek ister misin?"

Slade fikrimi öğrenmek için bana bakıyor. Omuzlarımı silkiyorum ve ona gülümsüyorum. Kulağa eğlenceli geliyor ama bu ona bağlı.

"Evet, kulağa hoş geliyor."

"Holly, Sam'i davet edecek. Umarım uslu durabilirsin. Dün gece otoparkta kavga ettiğinizi duydum. Bardaki herkesin konuşmak istediği tek şey buydu. Holly, ben seni aramadan hemen önce onu aramaya çalıştı ama cevap vermedi. Onu kızdıracak her ne yaptıysan, bunu düzeltmelisin. Eğer bir bok başlatırsan ve başın belaya girerse, bunun sonunu asla duymayacağım." Biraz kıkırdıyor.

Elimi ağzıma götürerek gülmemi engellemeye çalıştım. "Micah her şey yoluna girecek. Aslında Angel şu anda benimle birlikte. Akşam yemeğine gidiyoruz."

Sessizlik arabayı
dolduruyor. "Micah?"

Daha fazla sessizlik.

Slade bana baktı. "Sanırım onu kaybettim."

"Akşam yemeği mi?" Micah yüksek bir ses tonuyla söylüyor. Boğazını temizler. "Siz yemeğe mi gidiyorsunuz?"

"Evet, o yüzden kibar ol ve Angel'a merhaba de." Slade sessizce kıkırdar. "Merhaba, Ang... Yani, Sam."

"Merhaba Micah," diyorum neşeyle, "Holly'ye aramasını kaçırdığım için üzgün olduğumu söyle. Telefonum çantamdaydı ve duymadım."

"Oh, tamam. Siz ikinize iyi eğlenceler. Slade, siz restorandan çıkınca bana mesaj at, biz de şehir merkezine gidelim. Oldukça erken gitmek istiyoruz çünkü çok geç kalmayı planlamıyoruz."

"Yapacağım." Slade telefonu kapatıyor ve park yerine girerken bana hızlıca bir bakış atıyor.

Kafamı kaldırdığımda cam cepheli küçük bir tuğla bina görüyorum. Siyah tentenin üstünde "Niche" yazıyor. Slade arabayı park yerine çekiyor, sonra kapımı açmak için yanıma geliyor ve arabadan inmemeye yardım etmek için elimi tutuyor. Dışarı çıktığımda elimi bırakmıyor, sadece parmaklarımızı birbirine geçiriyor. Yüzümdeki kocaman gülümsemeyi engelleyemiyorum.

Chapter Ten

SLADE

Ön kapıdan girdiğimizde yaşlı bir adam "Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor. "İki kişilik rezervasyon. Uzun."

"Bu taraftan efendim."

Dönüp iki menü alıyor, biz de gidiyoruz.

Restoranın koyu renkli parke zeminleri vardır ve duvarlar beyazdır ve üzerlerinde renkli sanat eserleri asılıdır. Masalar beyaz bir örtü ile kaplanmış ve küçük çay ışıkları ile süslenmiştir. Sandalyeler de koyu ahşap ve kanepeler oldukça bordo renkte.

Ev sahibi bizi oturturken Angel'a bakıyorum ve sadece onu izliyorum. Bu gece kesinlikle büyüleyici görünüyor. Kendime onu daha iyi tanımak için beklemek istediğimi söyleyip duruyorum ama onu her gördüğümde vücudum ona tepki veriyor. Beni tüm doğru yerlerde sertleştiriyor. Onu istememe, vücudumda hissetmeye ihtiyaç duymama neden oluyor. Garson geliyor ve gözlerimi ondan uzaklaştırıyor.

"Merhaba, benim adım Peter. Bu gece size ben hizmet edeceğim. İçecek olarak ne ile başlayabilirim?"

"Şarap ister misin?" Ben pek şarap içen biri değilim ama o bana şarabı tercih ettiğini söyledi.

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Eğer istediğin buysa."

Ona başımı sallıyorum. "Sen seç."

"Bir chardonnay mükemmel olur." Yüzünde bir gülümsemeyle garsona bakıyor.

"Çok iyi hanımefendi." İçeceklerimizi almak için arkasını dönüyor ve ben de dikkatimi meleğime verip onun güzel yeşil gözlerinin menüyü incelemesini izliyorum. Dün gece o gelirken nasıl göründüklerini hatırlıyorum. Çok seksiydi ve en seksi kısmı da bunun farkında olduğunu bile sanmıyorum. Onun neden bu kadar

bu sabah utandım. Dün gece olan hiçbir şeyi değıştirmezdım. Bu süreçte, kendimde yeni bir yön buldum. Bu yönümü onunla birlikte keşfetmeye devam etmek istiyorum. Bu yüzden bugün biraz alışveriş yaptım ve o hazır olduğunda denemeyi planladığım birkaç şey aldım. Vücudunun benim baskın tavrıma verdiği tepkiye bayıldım. Büyüleyiciydi, büyüleyiciydi ve şimdiye kadar yaşadığım en büyük tahrikti.

Pantolonumun sıkılaşmaya başladığını hissediyorum ve kendimi bu düşüncelerden uzaklaştırıyorum; şimdi bunların zamanı değil. Ona dönüp bakıyorum ve şarabından bir yudum aldığını fark ediyorum. *Garsonun içkilerimizle döndüğünü fark etmedim bile!*

Boğazımı temizliyorum. "Bana Holly ile nasıl tanıştığını anlat." O ve Jax hakkında bilgi edinmek istiyorum. Onunla birlikte olduğu düşüncesi her ne kadar suratını yumruklamak istememe neden olsa da, yine de bilmem gerekiyor ama bu soruya kadar ilerlemem gerekiyor.

Elindeki menüyü bırakıyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Şey, bir gece geç saatti ve bir telefon beni uyandırdı. Numarayı kontrol ettiğimde tanımadığım bir numaraydı. St. Louis alan kodu vardı, bu yüzden Jax için olduğunu düşündüm, ama onu uyandırmak için döndüğümde orada değildi. Telefonu açtım ve arayan Holly'ydi, barda bayıldığını söylemek için aramıştı. Sanırım birkaç kez kız arkadaşı Samantha'dan bahsetmiş, o da elinde telefonla bayılınca benim adımlı bulana kadar telefonu karıştırmış."

Şarap eline alıyor ve yavaşça elinde çeviriyor. "Ona çok kızmıştım. Şimdi biliyorum ki ilişkimizin dağılmaya başladığı gece o geceydi." Kafasını temizlemek istercesine hafifçe . "Her neyse, oraya gittiğimde Jax hâlâ baygındı. Ben de umarak bir süre daha kalmaya karar verdim. Micah geldiğinde Holly'ye temizlikte yardım etmeye başladım."

Şarabından bir yudum alıyor. "Micah Jax'i arabama bindirmeme yardım etti, sonra da beni eve kadar takip ettiler. Micah'a iyi dair güvence vermeye çalıştım ama onu evimize götürmeme yardım etmekte ısrar etti bu iyi bir şey oldu çünkü bunu tek başıma yapabilmemin imkânı yoktu. Sadece benim arabamda uyumak zorunda kalacaktı." Sessizce gülüyor. "Holly ertesi gün beni aradı ve

Larry's'de yarı zamanlı bir iş istedi. Ben de evet dedim ve gerisi tarih oldu."

Omuz silkiyor, sonra hâlâ elinde tuttuğu şarap bardağına bakıyor. Aklımdaki ikinci soruyu soruyorum.

"Jax'le ayrıldıktan sonra neden kaldın? Neden Dallas'a geri dönmedin?"

Şarap kadehini dudaklarına götürürken sanki uzaydaymış gibi görünüyor. Uzun bir yudum almadan önce kadehin mükemmel dudaklarında birkaç saniye durmasına izin veriyor. Sonunda kadehini bırakıp gözlerimin içine baktığında cevap verip vermeyeceğini merak ediyorum. O yeşil gözler beni felç ediyor gibi.

"Çünkü oraya geri dönmek için yeterince iyi bir neden yoktu." Bana hüznü bir gülümseme veriyor. "Tulsa'da yaşayan bir ailem var ama onunla hiç konuşmuyorum. Dallas'a sadece üniversite için taşındım. O zamanlar bilmiyordum ama Dallas'tan ayrıldığımda burada, St. Louis'de daha büyük ve daha iyi şeylere doğru ilerliyordum."

Garson masaya geldi. "Sipariş vermeye hazır mısınız?" "Ne istediğinizi biliyor musunuz?" Angel'a sordum.

Başını hayır anlamında sallıyor. "Her şey kulağa lezzetli geliyor." "Sakıncası var mı?" Başımla menüyü işaret ediyorum.

"Hayır," diye gülümsüyor. "Devam et."

"Dört çeşit Prix fixe yemeği yapacağız." Angel'a bakıyorum ve gözlerinin menünün o bölümünü incelediğini görüyorum. "Hangisini istersiniz?"

"Oh," diyor şaşırarak. "Sadece bakıyordum. Ne istersen onu seçersin. Seçici değilim." Gülümsüyor.

İlk yemekte tek bir seçenek var: Missouri Kestanesi Çorbası. "İkinci yemek için Yellowfin Crudo istiyoruz. Üçüncü yemek, Dana Fileto. Dördüncü yemek olarak da Adaçayı Dondurması."

Garson başını sallıyor. "Kesinlikle, efendim." Dönüp uzaklaşırken, Aklıma sorulacak başka bir soru geldi.

"O mu?" Bana şaşkın şaşkın bakıyor, "Tulsa'da yaşadığını söylemiştin. Kim o?" *Umarım kazmam onu*.

Masaya bakarken derin bir nefes alıyor. "Annem. Annem kocasıyla birlikte Tulsa'da yaşıyor. Konuşmuyoruz."

Babam öldüğünden beri değil."

"Baban hakkında konuşmak ister misin?"

Başını kaldırıyor ve bir düğmeye bastığını düşünüyorum, ama sonra yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor.

"O harikaydı. Bir kızın en iyi babaydı. Annemle babam ben üç yaşındayken boşandı." İç çekiyor ve omuzlarını silkiyor. "Annem benden nefret eder. Babam öldüğünde beton şirketini bana bıraktı ve ben de satıp çok para kazandım. Bu annemi çıldırttı ve benimle konuşmayı bıraktı."

Garson çorbalarımızı getiriyor ve kaseleri masamıza yerleştiriyor.

"Peki ya sen?" diye soruyor kaşığını eline alırken mutlulukla.

"Ne bilmek istiyorsunuz?" Şarabımdan bir yudum alıyorum. *Aslında çok güzel.*

Omuz silkiyor. "Bana ne söylemek istersen."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Özel bir şey bilmek istemiyor musun?" Sırıtiyorum.

Başını yavaşça sallıyor, iç çekerken kaşığındaki çorbaya bakıyor.

"Özür dilerim. Seni üzdüm mü?" *Bu onu nasıl üzmüş olabilir?*

"Geçmişim hakkında konuşmayı sevmiyorum Slade." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve kalp kırıklığıyla dolu. "Senin hakkında bir şeyler bilmek istiyorum ama deşmeyeceğim. Geçmişteki incitici şeyleri gündeme getirmenin nasıl hissettirdiğini biliyorum, bu yüzden bilmemden rahatsız olmayacağın her şeyi bana anlatabilirsin."

Orada oturup ona bakıyorum. Düşünmesi bu kadar acı veren bir geçmişe sahip olmayı hayal bile edemiyorum. Büyürken ailem sevgi ve kahkaha doluydu.

"Şey..." O yüzünde küçük bir gülümsemeyle beni izlerken ben şarabımdan hızlıca bir yudum alıyorum. "Josh, Micah ve ben her zaman yakın olduk. Büyürken birbirimize çok yakındık. Josh ve ben sokağa çıkma yasağından sonra hep gizlice dışarı çıkardık ve Micah'ı da yanımızda sürüklerdik."

Gülüyor ve bu beni gülümsetiyor. "Siz olsanız ne yapardınız? Çorbasından bir yudum daha alıyor."

"Parti. Josh ve ben her hafta sonu bir partiye giderdik ve hafta içi de onları aramaya çıkardık."

"Vivian ve Mark aldırmadılar mı?" diye soruyor şarabından bir yudum alırken.

Başımı salladım. "Pek sayılmaz. Notlarımız iyi olduğu sürece Micah ve benim kendi işimizi yapmamıza izin verdiler."

"Üniversiteye nerede gittin?"

"İlk dört Missouri Üniversitesi'nde lisans derecemi alarak geçirdim ve ardından dört yıl daha Yale'e gittim. Aslında üç yıl, ama sonra baro için çalışmak için biraz ara verdim."

Başını sallıyor. "Kardeşlik birliğinde miydin?"

Başımı ciddiyle sallıyorum. Geçmişinizden bahsetmekle ne demek istediğini şimdi anlıyorum. Dernekteki günlerim çok karanlıktı. O günlerden kalan anılarımda saymakla bitmeyecek kadar çok kız ve alkol var. Kardeşlik erkeklerinin düzenlediği bir partiye gitmeden gerçek bir partiye gitmiş sayılmazsınız. Onunla bu konuda konuşurken kendimi rahat hissetmiyorum. Aslında ona üniversitede kaç kızla yattığımı söyleme düşüncesinden utanıyorum.

Neyse ki bizi anlıyor. "Size sormak istediğim bir soru daha *var*" diyor boş kâsesini garsonumuzun alması için kenara iterken.

"Neymiş o?" Benim hakkımda daha fazla şey bilmek istediği düşüncesiyle gülümsüyorum. Diğer kadınlardan duyduğundan farklı bir yönümü. Kızların konuştuğunu ve bu kasabada lafın çabuk yayıldığını biliyorum.

"Dövmen," diyor yavaşça. "Yıldız ne anlama geliyor?"

Gülüyorum ve yüzü rahatlıyor. "Sarhoştum ve Josh'la dövme yaptırmaya karar verdik. Hiçbir anlamı yok. Neden bir yıldız seçtiğimi bile hatırlamıyorum." Ertesi sabah neden kafatası ya da erkeksi bir şey yerine bunu yaptırdığımı merak hatırlıyorum.

Garsonumuz gelip tabaklarımızı aldığı anda ve ikinci yemeğimizi koyduğunda ikimiz de gülüyoruz.

"Sana başka bir soru sorabilir miyim?" İçimi kemiren şeyi bilmem gerekiyor.

"Elbette," diye kabul ediyor ve şarabının kalanını önce başını sallıyor. Sorduğu sorular yüzünden gerginleştiğini söyleyebilirim.

İçme şekli ve koltuğunda rahat etmeye çalışırken yaptığı küçük hareketler... Ama bir tanesi var ki beni deli ediyor.

"Jax'ten önce kaç erkekle çıkmıştın?" "Hiç."

Az önce bana söylediklerini düşünürken kaşlarım birbirine çarpıyor. "Hiç mi?" Tekrar ediyorum.

"Evet. O benim ilk erkek arkadaşımdı," diye gülümseyerek başını sallıyor.

"Siz ikiniz ne zamandır ?" Micah bana sekiz ay demişti ama belki de sekiz yıl demek istemişti?

"Sekiz ay. Üniversite son kadar bir araya gelmedik." Eğilip yemeğinden bir ısırık alıyor.

Bir dakika? Bu onun yattığı tek erkek olduğu anlamına mı geliyor? Biriyle yatmak için üniversite son sınıfa kadar mı bekledi?

Sanki aklımı okuyormuş gibi başını sallıyor.

Kahretsin.

Şimdi ona üniversite deneyimimden bahsetmediğim için çok memnunum. Ona neden beklediğini ve Jax'in ne özelliği olduğunu sormak istiyorum. *O kadar uzun süre nasıl bekleyebildi?* Yani, biriyle seks yapmadan önce liseyi bitirmiş birini tanıdığımı sanmıyorum. Ben 14 yaşındaydım. Josh da 14 yaşındaydı. O gece bir lise partisine gitmiştik ve eminim oradaki herkes biriyle yatmıştı.

Seks hakkında konuşmayı bırakmak istiyorum. Hayatımda ilk defa yattığım kadın sayısından utanıyorum. Yine de her zaman güvendeydim, her zaman. Ne kadar sarhoş olursam olayım, asla prezervatifsiz sevişmedim. Başımı sallıyorum ve konuyu değiştirmeye karar veriyorum.

"İkiniz hiç gelecek planları hakkında konuştunuz mu?" Seks hakkında düşünmek istemiyorum ama ne kadar ilerisi için plan yaptıklarını bilmek istiyorum.

Kaşları kalkıyor ve sorum karşısında şaşırmış görünüyor. "Evlilik gibi mi?"

"Evet."

Yeşil gözleri benimkilere bakıyor ama sanki beni gerçekten görmüyormuş gibi hissediyorum. Sanki bir şey hatırlıyor; acı verici bir şey. Derin bir nefes alıyor.

"Bir keresinde geleceğimizi konuşmuştuk. Bir gün evlenecek ve çocuk sahibi olacaktık." Şarap bardağını masadan birkaç santim kaldırırken doğrudan bana bakmaya devam ediyor. "O kadar ileri gitmeden önce yaptığı şeyi yaptığı için mutluyum."

Başımı salladım. "Özür dilerim."

Gözlerini kırıştırtıyor, hatırladığı her neyse ondan sıyrılıyor. "Neden üzgünsün?" Gülümsüyor.

"Sana yaptıkları için." Bir erkek bu güzel meleği nasıl incitebilir bilmiyorum.

"En iyisi buydu. Ona karşı türden bir aşk olmadığını fark ettim."

Onu aştığını bilmek yüzüme kocaman bir gülümseme yayıyor.

"Ailenden başka kimse var mı?"

Yemeğini tabağında gezdiriyor, sonra bana bakıyor. "Hayır."

Çatalımı bıraktım ve yeşil gözlerine baktım. "Kimse yok mu?"

Geçmişle ilgili kötü anıları canlandırmaktan nefret ediyorum.

"Babamın bir erkek kardeşi vardı ama kalp krizi geçirip etti." Çatalını yere bırakıp masaya bakıyor.

"Annenin tarafı mı?" Sessizce

sordum. "O da benim gibi tek

çocuktu."

"Bitti mi efendim?" diye soruyor garson bize yeni şarap kadgetirmeye gelirken.

"Evet, teşekkür ." Tabağımı ona uzatarak cevap veriyorum. Angel'ın şarabından büyük bir yudum almasını izlerken yüzümü ifadesiz tutuyorum. "Özür dilerim." Uzanıp masanın üzerinde duran elini elime alıyorum.

Bardağını yere bırakıyor. "Ne için?"

"İncitici geçmişinden bahsettiğin için. Ben sadece senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum." Gülümsüyorum, umarım havayı yumuşatır ve bana kızmaz.

"Olma." Elimi okşuyor, sonra biftek filetosunu yemeye devam etmek için çekiliyor.

"Peki ya sen? Hiç kız arkadaşın olmadığını söylemiştin. Nedenmiş o?"

Omuz silkiyorum, ona gerçeği söylemek istemiyorum. Etrafta takılmayı tercih ettiğinizi ve birini ön plana çıkarmak zorunda olmadığınızı nasıl açıklarsınız?

Kendini bu kadar özverili ve sevgi dolu birine nasıl teslim edersin? Beni anlıyormuş gibi başını sallıyor. Onunla daha fazlasını istediğimi ve bunun için tam bir dürüstlüğe ve güvene ihtiyacımız olduğunu biliyorum. Ona söyleyeceklerimin benden kaçmasına neden olmamasını umarak derin bir nefes alıyorum.

"Angel." Yüzünde küçük bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Hiç ilişkim olmadı çünkü hiçbir zaman tek gecelik bir ilişkiden daha fazlasına ihtiyaç duymadım. Hiçbir zaman tek bir kadınla birlikte olmak istemedim," diye omuz silkiyorum.

Gülümseyerek beni şaşırttı. "Anlıyorum Slade. Bunu bana açıklamak zorunda değilsin. Seninle ilk tanıştığımda sana karşı çok kaba davrandığım için özür dilerim. Ben aslında öyle biri değilim."

"Biliyorum."

Garson adaçaylı dondurmamızla geri geldi. "Mmm, bu çok lezzetli görünüyor." İkimiz de başımızı sallıyoruz.

Sessizce yerime oturup masanın karşısından onu izlerken dondurmamdan fazla yemiyorum. Gözlerini hafifçe kapatıyor ve arada bir pembe dili dışarı çıkıp dudaklarını yavaşça yalıyor. Alkolü hissetmek için baktığını biliyorum ve bu beni kendi kendime kıkırdatıyor. Yine de bu beni şaşırtmıyor. O kadar küçük bir çerçevesi var ki, onu etkilemek için fazla bir şey gerekmiyor.

Garson masaya yaklaşırken gözümü ondan kaçırıyorum. "Hesap, efendim." Hesabı masaya koydu.

Angel yerdeki çantasına uzandı. "Dur, ben alayım."

"Hayır." Ona gülüyorum. "Kesinlikle olmaz." uzandı ama önce ben kaptım. Akşam yemeğini ödemesine asla izin vermeyeceğim.

"Teşekkür ." diyor tatlı tatlı.

"Hazır mısın?" diye soruyorum.

"Evet, şunu hemen bitireyim." Şarabı eline aldı ve bitirirken

Ayağa kalktım ve ona elimi uzattım. Ayağa kalkarken elimi tuttu ve ben de restorandan çıktık.

Yolcu kapısını açmadan önce öpüyorum. "Bir şey değil, Angel."

Çakırkeyif olduğunu anlayabiliyorum ve ona gülmekten kendimi alamıyorum. Kardeşime mesaj atıyorum ve ana caddeye doğru gidiyoruz.

Şehir merkezine giderken, onun kahkahası her seferinde daha da yükselirken, Micah'la büyüme hikâyelerimizi hatırlıyorum. Gülüşü beni aptal gibi gülümsetiyor.

Ve buna bayıldım.

"Kahretsin. Ön tarafta bir park yeri olmasını umuyordum. Sanırım arka tarafa park etmek zorunda kalacağız." Park edecek bir yer bulmaya çalışırken Holly ve Micah'nın Ford kamyonetinden indiklerini görüyorum. CTS'ne doğru yürümeye başladılar, ben de onlardan birkaç adım aşağıda bir yer buldum.

Micah bizi selamlarken, "Vay be, burası şimdiden tıklım tıklım olmuş," diyor.

"Evet, bugün cumartesi." Angel'ın kapısını açmaya gittim ama o çoktan dışarı çıkmıştı. Gülüyordu. Burada fazla kalmayacağımıza dair bir his var içimde.

"Bu kadar komik olan ne, kızım?" Holly ona doğru yürürken sorar.

"Slade bana Micah'ya Vivian'ın pembe bornozunu giydirip ruj sürdüğü zamanı anlattı." O kadar çok gülüyor ki neredeyse ağlayacak. "Ve Micah'nın evin içinde nasıl dolaştığını..." biraz daha gülüyor, "Vivian'ın onun fotoğraflarını çekmesine izin verdiğini." Holly de onunla birlikte gülmeye başlıyor.

"Dostum, bunu ona sen mi söyledin?" diyor Micah, kızlarla birlikte gülerek. Omuzlarımı silkiyorum ve Angel'ı elinden tutup barın girişine doğru götürüyorum.

İçeri girer girmez herkes dönüp bize bakıyor. Neden biliyorum; daha önce hiçbir bara bir kadınla gitmedim ve kesinlikle hiçbir kadının elini tutmadım. Köşede bir kadını ellemek ya da banyoda pantolonum inik yakalanmak, bunlar yaparken görüldüğüm türden şeyler.

İnsanların Angel hakkında yanlış bir izlenime kapılmasını istemediğim için onu kendime doğru çeviriyorum. İki elimi yumuşak yüzünün iki yanına koyuyorum ve onu öpüyorum. Onu öperken vücudunu kendime yaklaştırıyorum ve o da ağzımda inliyor. *Lanet olsun, ondan gelen bu sese doyamıyorum!* İnsanların onun benim için bir bar çöpünden daha fazlasını ifade ettiğini anlamasını istediğimi hatırlayarak geri çekiliyorum.

"Micah ve ben bize içki getirirken sen de Holly ile bir masa bul." O önce onu alnından öpüyorum.

Bara vardığımızda, liseye birlikte gittiğimiz bir adamı tanıdık. "Hey, Matt."

Matt lise boyunca benimle futbol oynadı ama son senemizde birkaç kez kavga ettik. Beni hep kızdırıyordu.

"Hey, Slade, Micah." Başını bize doğru eğdi. "Haftanın lezzeti kim? Çok ateşli." Angel'ın kışına baktığını fark ettim.

"değil," diye daha fazlasını kastettiğini açıklamaya çalışıyorum ama o farklı bir şey kastettiğimi düşünüyor.

"Oh, yani o sadece bu gecenin tadı. Yarın ona sahip olabilmek için gidip numarasını almamın bir sakıncası yok, değil mi?"

"Az önce ne dedin sen?"

"Ya da belki sen paylaşırsın ve ben de bu gece onunla doyarım. İkimizi de alsa sorun olmaz gibi görünüyor. Oldukça sarhoş görünüyor." Yüzüne yumruk atmak için hamle yapıyorum ama Micah beni durduruyor, Matt'le konuşurken kolumu geri çekiyor.

"Hey, dostum sakın . O Slade'le birlikte. Eğer bir daha onu paylaşmaktan bahsedersen, seni kendim yumruklarım." Küçük kardeşimle gurur duyuyordum ama tüm konuşmaları işe yaramıyordu.

"Slade'le mi?" diye gülüyor, "Slade'in siktiği hiçbir kız sınır dışı değildir." Kızın kışına bakmaya devam eder.

Kendimi açıkça ifade etmeliyim.

Onu gömleğinden tuttum ve biraz salladım. "O benimle *birlikte*. Yani, o benim kız arkadaşım. Ondan uzak dur. kışını çok seviyor gibisin... Kotunun kış cebindeki küçük M'yi gördün mü? O M *benimkini* temsil ediyor. Sakın ona dokunma, hatta bakma bile. Eğer bakarsan seni eşek sudan gelinceye kadar döverim. Anladın mı?" İçimden bir ses onu dövmem gerektiğini söylüyor.

Başını çok hızlı sallıyor. "Evet. Evet, anladım. O senin." İki elini havaya kaldırıyor ve ben onu uzaklaştırıyorum.

Matt'in suratını yumruklamak ister gibi görünen Micah'ya dönüyorum. Micah kavga etmekten korkmaz; sadece yumruk atmadan önce sorunları çözmek için diğer seçenekleri değerlendirir. Ben işleri yumruğumla halletmeyi tercih ederim.

" ama. Garsonumuzdan içki sipariş edebiliriz." Dönüyorum ve masamıza ulaşmadan önce sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. Micah, Josh ve Holly'nin bir garson arkadaşlarıyla konuştukları yere doğru yürüyor. Angel'ın bir sorun olduğunu bilmesini istemiyorum ama masamıza yaklaşırken Angel'ın yüzündeki ifadeden bende bir sorun olduğunu sezdiğini anlayabiliyorum. Deniyorum ama yüzümdeki kızgın ifadeyi silmek oldukça zor.

Yanına oturuyorum, onu kabaca sandalyesinden çekip kucağıma oturtuyorum, o da bana sarılıyor. Sonra onu öpüyorum. Sertçe. Ağzına benimkiyle hükmediyorum. Dilim ağzını keşfederken ellerimi kalçalarına sokuyorum ve o da gözlerimin içine bakarak geri çekiliyor. Kalçalarını serbest bırakıyorum, ellerimi saçlarına doluyorum ve yüzünü önümde tutuyorum.

"Öp beni," . Şu anda insanların onun üzerinde olmam hakkında ne düşündükleri umurumda değil. Bu bardaki her orospu çocuğunun onun benim olduğunu anlamasını istiyorum! O bana ait, *sadece* bana. Tekrar uzaklaşmaya çalışıyor, ama saçlarını *sertçe* çekiyorum ve inlerken dudaklarını hafifçe ayırıyor.

Sikim sertleşiyor ve dudaklarımı onunkilere indiriyorum. "Öp beni," diye fısıldıyorum ve gözleri büyüyor ama umurumda değil. Birinin ağzını burnunu kırmak istiyorum ve beni sakinleştirebilecek tek kişinin meleğim olduğunu biliyorum. Saçlarını daha sıkı kavriyorum ve o da nefesini içine çekerken gözlerini kapatıyor. Kalçalarını artık sertleşmiş olan sikime sürmesinden bundan hoşlandığını anlayabiliyorum. Eğiliyor ve kalçalarını ileri geri hareket ettirmeye devam ederken beni öpüyor.

"Kahretsin," diye çekiliyorum ve parlak yeşil gözlerine bakıyorum. Odanın içinde dolaşıp bize bakan biri var mı diye bakıyorlar ama umurumda bile değil. Umarım bakıyorlardır. Beni, *sadece* beni ne kadar istediğini görmelerini istiyorum. Gözleri benimkilere takılıyor.

"Ne oldu? İyi misin?" Yanağımı okşamak için elini kaldırdı.

Cevap vermeye gidiyorum ama sözüm kesiliyor.

"Bir tane daha ister misin Sam?" Omzumun üzerinden baktığımda tanımadığım cılız, kırmızı kafalı bir adamın Sam'e bir şey isteyip istemediğini sorduğunu görüyorum.

"Bir başka ne?" diye soruyorum, gözlerimi adamdan ayırmadan.

"Bir atış daha."

"Vuruldun mu? Ona dönüp baktım.

Narin omzunu silkiyor ve özür dilercesine bana bakıyor. "Masaya doğru yürüdüğümüzde Holly ve bana ikişer kadeh uzattı."

"Angel," diye iç geçirdim. "'Yabancılardan içki alma' konuşmasını yapmamız gerekiyor mu?" Ciddi bir şekilde soruyorum.

Başını arkaya atıp yüksek sesle gülüyor ve bu beni gülümsetiyor. *Kahretsin, onun gülüşünü duymaya bayılıyorum.*

"Neydi onlar? Kaç tane vardı?"

"İki. Bilmiyorum. Sanırım zayıflardı çünkü kendimi farklı hissetmiyorum." Kıkırdıyor.

Angel'ın saçlarını serbest bırakıp ellerimi saçlarında gezdirirken Holly'nin arkamdan güldüğünü duyuyorum. koltuğa oturdu.

"Hissetmiyor musun? Hissedeceksin." Holly bana baktı. "İki kadeh Crown içtik."

"Ne?" Başımı sallıyorum. Bu gece sevişme ihtimalimiz buraya kadarmış. Önümüzdeki yirmi dakika içinde o kadar berbat olacak ki, onun için planladığım şeyi hatırlayamayacak kadar kendinden geçmesini istemiyorum.

Angel gülererek gözlerimi tekrar ona çeviriyor. Elimi onun yumuşak, gür saçlarında gezdirmeye devam ediyorum.

"Bir tane daha ister misin?" O adamın arkamızda durduğunu unutmuştum. Ona siktirip gitmesini söyleyemedim Angel konuştu.

"Hayır. Yeterince içtim," diye tekrar kıkırdıyor.

Ayağa kalkıp onu yerime oturttum. Ben Micah ile konuşmaya giderken o Holly ile sohbet etmeye başladı. Ben yaklaşırken Josh'la birlikte ayakta duruyor ve bir garsondan bira sipariş ediyordu.

"Bir tane ister misin?" Parmağıyla beni işaret ediyor.

Başımı salladım. "Sadece hoşça kal demeye geldim. Onu eve götüreceğim. İçimden bir ses aldığı iki içneden sonra dakikalar içinde sızıp kalacağını söylüyor."

Hepimiz gülüyoruz. "Tamam, sabah beni ara. Eve sağ salim gidin."

"Sen de." Dönüyorum ve masaya doğru yürüyorum. Bunu hissetmeye başladığını söyleyebilirim ve bana baktığında gözleri

camsı.

"Gitmeye hazır mısın, Angel?"

"Evet. tuvaleti kullanmama izin ver."

Başımı salladım ve sandalyeden kalkmasına yardım ettim. O uzaklaşırken ben de oturdum. "Ne yapıyorsun Slade?" Holly'nin bu tavrından hoşlanmayarak daha dik oturuyorum.

suçlayıcı bir tonda. Ben yanlış bir şey yapmadım.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Evet biliyorsun." Öne doğru eğilip dirseğini masaya koydu. "Onu yemeğe götürdüğünü biliyorum. Sana dikkatli olmanı söylemiştim."

"Ona zarar vermeyeceğim, Holly."

Artık sinirlenmeye başladım. Ona farklı davrandığımı anlayamıyorlar mı?

Ona karşı farklı bir şeyler hissettiğimi mi?

"şey bu değil." Başını sallıyor.

Ona ne demek istediğini sormaya başlamıştım ki kırmızı kafalı adam masamıza doğru koşarak geldi.

"Slade! Slade!" diye çılgınca sesleniyor. *Adımı nereden biliyor?*

"Sam kadınlar dışında bir adama bağlıyor."

O kadar hızlı sığıyorum ki sandalyem devriliyor. Göz ucuyla Micah ve Josh'un koştuğunu görüyorum. Beni durdurmaya mı geliyorlar yoksa bana yardım etmeyi mi planlıyorlar bilmiyorum ama yavaşlamıyorum.

Koridora çıktığımda, gördüğüm şey karşısında vücudumda bir sıcaklık oluşuyor. Matt Angel'ı duvara yaslamış ve köşeye sıkıştırmış. Ne dediğini anlayamıyorum ama yüzüne doğru bağırıldığını söyleyebilirim. Yere düşene kadar koşmayı bırakmıyorum ve onun üzerine oturup yumruğumu yüzüne indiriyorum.

Samantha

Kahretsin!

Çok kızgın bir Slade'i Matt'in üzerinden çekmeye çalışıyordum ki Holly beni yakaladı.

"Yapma!" diye bağıyor. Bağırarak zorunda çünkü bu çok küçük koridorda o kadar çok kargaşa ve çığlık oluyor ki kendi düşüncelerimi bile duyamıyorum. Micah bir adama bağıyor; neden Slade'e yardım etmiyor?

"Slade!" Çığlık atıyorum. "Dur! Sadece dur!" Matt'in çenesine yumruk attı. "Slade! Lütfen! Dur!" Matt Slade'i itmeyi başarır ve onu geriye doğru uçurur. Matt atlar, birkaç yumruk atar ve Slade yüzüne gelen iki yumruğu engeller, ama göğüs kafesine geleni engelleyemez.

Micah ile tartışan adamın onun karnına yumruk izliyorum. Micah , sonra yumruğunu sallamaya başlıyor.

Hiçbir şeye odaklanamıyorum!

Matt'i üzerinden atarken Slade'e dönüp bakıyorum. Ayağa kalkıyor ve bana doğru yürümeye başlıyor ama Matt, Slade bana ulaşmadan hemen önce ayağa kalkıyor ve ona doğru koşuyor.

"Hayır! Dikkat et!" Çığlık attım. Slade arkasını döndüğünde, Matt onun yüzüne yumruk atıyordu.

Buna daha fazla dayanamayacağım, birinin yardım etmesi gerek!

Kolumu Holly'nin elinden çekip çantamı yere atıyorum ve Slade'e doğru koşuyorum. Matt arkasını dönüyor ve ben daha fazla düşünmeden yüzüne tüm gücümle yumruk atıyorum. Sarhoş ve bir kız olduğumu düşünürsek, bu muhtemelen fazla bir şey değil, ama yumruğum burnuna çarparken kendimi tutmuyorum. Elim anında zonklamaya başladı.

"Kaltak!" diye hırlıyor bana doğru bir adım atarken. Geri adım atmıyorum; eğer bana vurmaya başlarsa karşılık vereceğim.

Matt bana doğru uzanırken Slade arkadan bir kolunu onun boynuna doluyor ve onu geri çekiyor. "Çıkarın onu buradan!" Slade dinleyen herkese bağıyor ama gözleri benimkilerde ve kızgın görünüyor.

Josh beni arkamdan belimden tutup kaldırıyor ve arka çıkışa doğru götürüyor. Slade'in adını tekrar tekrar haykırıyorum. Onu bırakmak istemiyorum. Yardıma ihtiyacı var. Josh ona yardım etmeliydi, beni çıkışa doğru itmemeliydi.

"Kahretsin," diyor Josh dirseğimle yanına bir darbe indirmeyi başarırken. Beni yere düşürdü ve ben de Slade'in yanına dönmek için arkamı döndüm. "Sam!" Ben ondan kaçıp Slade'e doğru koşarken Josh bağıyor.

Josh adımı söylediğinde Slade döndü. "Lanet olası kıcını dışarı çıkar!" Matt ona arkadan vururken Slade Josh'a sesleniyor.

Josh beni tekrar arkamdan yakaladı ve kollarımı yan tarafıma sıkıştırdı. "Hayır! . Hayır! Yapma!" Slade'i izlerken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Josh'a tekrar vurmayı deniyorum ama temas kuramıyorum. "Yardıma ihtiyacı var!" Josh bizi bir çıkışa doğru iterken tekmeliyor ve çığlık atıyorum.

"O büyük bir çocuk. Dövüşebilir. O kadar yaklaşmamalıydın. Matt'e vurarak ne halt ediyordun? Elin iyi mi? Dur bir bakayım," diye öfkeyle söylenirken beni tutarak yere bıraktı.

Başımı öfkeyle sallıyorum. "Elim kimin umurunda! Yardıma ihtiyacı vardı! Bırakın oraya geri döneyim."

"Hayır!" bağıyor.

Arka kapı açılıyor ve Holly koşarak bize doğru geliyor.

"Arabama bin. Gitmemiz gerek," diyor çılginca, çantamı havada sallayarak.

"Hayır! Slade'i burada bırakmayacağım!" *Bu insanlar aklını mı kaçırmış?*

Josh beni tekrar kucağına alıyor ve Micah'nın kamyonetine doğru götürüyor. O kadar yüksek sesle bağıyorum ki arka kapının tekrar açıldığını duymuyorum.

"Angel'ı yere bırakabilirsin, Josh." Hepimiz dönüp Slade ve Micah'nın bize doğru yürüdüğünü görüyoruz. Josh beni yere bırakır bırakmaz ona doğru koştum. Ona ihtiyacım vardı. Nefes aldığını ve iyi olduğunu görmem gerekiyordu. Benimle yarı yolda buluşuyor ve ayaklarımı yerden kaldırarak beni kollarının arasına alıyor. Muhtemelen acı çektiğini biliyorum ama ona sıkıca sarılmadan duramıyorum.

Beni ayağa kaldırdı ve yüzümü tuttu. "Aklından ne geçiyordu?" diye homurdanıyor ve gözyaşlarımı siliyor. Cevap veremiyorum. Sadece başımı sallayabiliyorum. O da mı deli? Onun yaralandığını görmek istemedim. Her yerde kan var ve nereden geldiğini anlayamıyorum.

"Kanaman var," diye . Boğazım ve gözlerimdeki yaşları temizlemek için birkaç kez gözlerimi kırıştırmak zorunda .

"Benim için endişelenme," diye .

Onu görmezden geliyorum ve yüzündeki kanı silmeye gidiyorum, ama elim asla başaramıyor.

Nefesimin kesildiğini hissediyorum, sonra bir de bakıyorum ki otoparkçakılların üzerinde yuvarlanıp nefes almaya çalışıyorum. Az önce ne oldu öyle? Ellerimin ve dizlerimin üzerinde doğrulmaya çalışıyordum ki yan tarafıma keskin bir ağrı saplandı. Yan tarafımı tutarak ve nefese kalarak tekrar yere düştüm.

Ne oldu? Slade nerede?

Onu bulmak için amaçsızca etrafıma bakıyorum. Sırtını binaya dayamıştı ve Matt'in yumruğu yüzü yerine tuğlaya değince eğildi. Matt acı içinde çığlık atarak elini tutuyor ve Slade bundan faydalanarak Matt'e saldırıyor ve kollarını beline dolayarak onu yere düşürüyor. Micah'nın yerdeki bir adamı tekmelediğini gördüğümde etrafta yuvarlanıyorlar.

"Seni buradan çıkarmalıyız," diyor Josh yerden kalkmama yardım ederken ve beni yukarıda tutmak için bir kolunu altıma sararken.

Ona karşı koymaya çalışıyorum ama yanımdaki acı bunu zorlaştırıyor. "Hayır! Onu bırakmayacağım!" Omzumun üzerinden bakıyorum ve Slade'in Matt yere düşene kadar Matt'in yüzüne art arda üç kez yumruk attığını görüyorum. Soğuktan bayılmıştı. Slade'in artık dövüşmediğini bilerek bedenimin Josh'un kollarında rahatlamasına izin veriyorum. Josh bana Micah'nın kamyonetine kadar yardım ediyor, kamyonetin bagaj kapağını indiriyor ve beni kamyonetin üzerine oturtuyor, bacaklarım arkadan sarkıyor.

"Her yerin kan içinde. Neren yaralı?" diye soruyor, bana bakarak.

"Bu..." derin nefes al, "benim değil." *Nefes almak çok zor.* "Slade'in." Acıyla eğildim. *Kahretsin, acıyor.*

"Neyin var?" Slade bana ters ters bakarak ve ağır ağır nefes alarak soruyor.

"Hiçbir şey yok." Kir ve kanla kaplı yırtık gömleğine ve kot pantolonuna bakarken başımı sallıyorum. Ellerimi göğsünde gezdirerek kırık bir şey olup olmadığını kontrol ediyorum. Başını sertçe sallayarak ve bir elini saçlarında gezdirerek benden uzaklaşıyor.

"Bir kez daha soracağım. Aklından ne geçiyordu? Ölmek mi ? Ondan bir vuruş ve sen

öldürülebilirdi!" Bağırıyor.

"Sana yardım etmeye çalışıyordum!" diye bağırdım ve anında pişman oldum. Yan tarafımı tuttum ve iyi tarafımın üzerine yuvarlanarak kamyonu geri yattım.

"Lanet olsun! Angel, neren yaralı?" Slade yatağa atlarken kamyonetin kaydığını hissediyorum. diz çöktü. çalıştım ama bana yardım etmek zorunda kaldı.

Başımı sallıyorum. Bu benimle ilgili değil. Matt'in yumruğu bana vurmadı. "Ben iyiyim."

"Hayır değilsin-"

Polis arabaları otoparka girerek konuşmamıza ara verdi.

Sonraki bir saati Matt ve arkadaşını tutuklayan polisler neler olduğunu anlatarak geçiriyoruz. Micah ve Slade olay yerindeki polislerin çoğunu tanıyor, bu yüzden fazla açıklama yapmak zorunda kalmıyorlar.

"Bayan Hall. Hall, bana tüm bunların nasıl başladığını anlatmanızı istiyorum," dedi Kent adında göbekli, kel kafalı bir subay not defterine bir şeyler yazarken.

"Tuvaletten çıktım ve Matt orada duruyordu. Beni oraya girerken gördüğünü ve beni beklediğini söyledi. Beni eve götüreceğini söyledi. Slade'in ona kız arkadaşı olduğumu söylediğini ama Slade'in yalan söylediğini bildiğini ve bunu ona kanıtlayacağını söyledi. Bana Slade'in kız arkadaş edinmediğini ve kasabadaki herkesin Slade'in yattığı kızların her zaman müsait olduğunu bildiğini söyledi."

Yan tarafımdaki acıyı görmezden gelmeye çalışarak derin bir nefes alıyorum. "Ona olmadığımı ve bana dokunursa Slade'in kışına tekme basacağını söyledim. İşte o zaman beni duvara doğru itti ve Slade'in bana ne yaptığının umurunda olmayacağını haykırdı. Slade muhtemelen izlemekten zevk alacaktı. Hatta belki ona katılırdı." *Söylediği şey beni çok kızdırmıştı!*

"Hepsi bu kadar mıydı?" Memur Kent yazarken not defterine bakarak soruyor.

"Suratına siktir git diye bağırdım, sonra bir de baktım ki yerde yatıyor."

Yazmaya devam ederken başını sallıyor, bitirdiğinde bir şeye . "Slade, seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

Titrek bir nefes aldım ve arkamı döndüm. Slade'in orada durduğunu ve birini öldürebilecekmiş gibi baktığını görüyorum. Çenesindeki bir kas seğiriyor, burun delikleri açılmış ve gözleri dosdoğru Memur Kent'e bakıyor.

Bir kez başını salladı ve benden uzaklaşmaya başladı, ama durdu ve arkasını döndü. Arabasının anahtarlarını bana uzattı, sonra tek kelime etmeden uzaklaştı. *Sanırım gidip arabasında beklememi istiyor.*

Yolcu koltuğuna yavaşça oturuyorum, kapıyı açık bırakarak neler olup bittiğini duymaya çalışıyorum, ama Memur Kent ve Slade kulak mesafesinden uzaklaştılar. Yine de onları görebiliyorum ve Slade ellerini saçlarında birkaç kez gezdirirken stresli görünüyor.

Bana doğru bakıyor ve gözleri benimkilere kilitleniyor; sırtımda beni koltuğumda donduran bir ürperti hissediyorum. Birkaç saniye bakışlarımı üzerinde tutuyor, sonra gözlerini kırpmadan Memur Kent'e bakıyor. Belli ki çok kızgın... bana.

Sığ bir nefes alıyorum ve koltuğumda arkama yaslanıp gözlerimi kapatıyorum. Yan tarafım beni öldürüyor ve vücudumun geri kalanı ağrıyor. Muhtemelen tüm adrenalinim gittiği içindir.

"İyi misin? Beton bariyere çarptığını gördüm," diyor Holly kapımın yanında diz çökerken.

"Ben iyiyim. Bir şey söylemeyin. Hastaneye gitmeyeceğim." Başımı salladım. Cevabımdan memnun görünmüyor. "Slade ve çocukların başı belaya girecek mi?"

"Hayır, tüm bu polisleri tanıyorlar. Bu polislerden herhangi biri kızları için ayağa kalkardı. Matt ve arkadaşının tutuklanmasına sevindim."

"Ben de."

Slade binerken şoför kapısının açıldığını duyuyorum. "Yarın seni kontrol etmek için arayacağım."

"Teşekkürler, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Kapımı kapatıp gitmeden önce eğilip bana yumuşak bir şekilde sarılıyor.

Yola çıktık ve evine doğru gittiğini fark ettim. Beni eve götüreceğini düşündüm çünkü bana kızgın olduğu gerçeğini saklamıyor gibiydi. Evine giden yol sessizdi. Bana mı yoksa tüm bu duruma mı kızgındı bilmiyorum ama ben sadece ona yardım etmek istemiştim. Buna nasıl kızabilir ki?

Aklım Matt'in bana söylediği onca Şeye gidiyor. Slade'in ona yalan söylediğini ve kız arkadaşı olduğumu söylediğini biliyorum; sadece bunu neden söylediğini anlayamıyorum. Ve Matt neden birdenbire beni istemeye başladı? Onu Larry'nin etrafında birkaç kez görmüştüm ama benimle hiç konuşmamıştı bile.

Garajına yanaşıyoruz ve Slade arabayı kapatıp dışarı çıkıyor. Yanıma geliyor ve tek kelime etmeden arabadan inmeme yardım ediyor. Tüm vücudum ağrıyor, gerçi elim diğer yerlerime kıyasla en az ağrıyan yerim.

Ben kapıya doğru yürürken Slade beni bırakıyor ve arabanın arkasına doğru yürüyor. Eve giriyorum ve koridorda duruyorum. Slade hala garajda bagajdan çantamı çıkartıyor. O eve girerken ben orada durmaya devam ediyorum. Ne yapacağımı ya da ne söyleyeceğimi bilemiyorum. gelip elimi tutuyor ve beni yatak odasına doğru çekiyor. Tanrı'ya şükür ki yaralı olmayan elimi sıkıca kavradı.

Odasına girdiğimizde elimi bırakıyor ve ben ne yapacağımı bilemeden kapıda dururken yürümeye devam . Artık tamir edilemeyecek kadar aşınmış olan topuklu ayakkabılarımı çıkarmaya karar verdim. Aslında topukların şaşırdım. kendimi tutmak için bir elimi kapıya koymak zorunda kalıyorum. Topuklarımı çıkardıktan sonra orada durup onu izlemeye devam ediyorum. Yatağının ucunda bir ileri bir geri volta atıyor, bir yandan yere bakıyor, bir yandan da elini saçlarının arasında gezdiriyor.

Boğazımı temizliyorum. "Özür dilerim." Başka ne diyeceğimi bilemiyorum. Her Şey benim yüzümden başladı. Geriye baktığımda, *özür dilemenin* bunu düzeltmeye yetmeyeceğini biliyorum.

"Özür dilerim," diyor fısıltıyla, sanki bana inanmaya çalışıyormuş gibi, bana bakmadan yürümeye devam ederken.

Kollarımı göğsümün etrafına sarıyorum, beni şu anda vücudumun hissettiği tüm acıdan kurtarabileceklerini düşünüyorum. Burada durdukça daha fazla acı hissetmeye başlıyorum. Başım zonkluyor ve boynum çok ağrıyor. Yan tarafımda sürekli ağrılar var ve Matt'in beni duvara doğru iterken tuttuğu kollarım ağrıyor. Yerde yuvarlandığım için bacaklarımda kesikler ve morluklar hissediyorum.

Kısa ve sığ nefesler alırken gözlerimi kapatıyorum. Derin olanlar kadar acıtmıyorlar. Gözlerimi açıyorum ve Slade yüzündeki o katil bakışla üzerimde yükseliyor, kollarını kocaman göğsünün üzerinde kavuşturmuş. Bir adım geri atıyorum.

"Aklından ne geçiyordu?" Bunu o kadar sakın soruyor ki beni korkutuyor.

"Neden bana bu soruyu sorup duruyorsun?" Yere bakarak fısıldıyorum. "Sana nedenini söyledim. Yardıma ihtiyacın vardı. Micah başka biriyle dövüşüyordu ve Josh'un nerede olduğunu bilmiyordum."

Beni ürküten karanlık bir kahkaha atıyor. "Ve sen de bana yardım edebileceğini mi düşündün?" Eğlenerek soruyor. "Yaklaşık yüz on kilo ağırlığındasın. Eğer o kadarsa! Ben iki yüz kilonun üzerinde bir adamla dövüşüyordum. Bu aptalca bir hareketti ve sen de bunu biliyorsun!"

Yutkunuyorum. Haklıydı. Haklıydı.

"Özür dilerim," diyorum tekrar, çünkü kendim için söyleyecek başka bir şeyim yok. Sadece ona yardım etmek istemiştım ama şimdi düşünüyorum da Matt'e vurmam aptalcaydı. Sadece anlık bir karardı.

Ona bakıyorum ve o da ellerini havaya kaldırıyor.

"Üzgün müsün? Özür mü? Özür dilemeyi kes!" Benden uzaklaşıyor ve yatak odasının kapısını öyle sert yumrukluyor ki kapıda bir delik açıyor.

Koridora doğru birkaç adım atarken irkiliyorum. Boğazım düğümleniyor ve bazıları kanla kaplı parçaların halıya düşüşünü izlerken gözlerim doluyor.

"Kahretsin!" diye bağırmaya devam ederken başını iki elinin arasına alıyor ve benden uzaklaşıyor. "Lanet olsun, Angel!"

Sadece ona yardım etmek istemiştım.

"Özür dilerim," diyorum tekrar, fısıldayarak. "Sana vurulmasını izlemekten yoruldu," diye ekliyorum titreyerek, bir damla gözyaşının yüzümden aşağı aktığını hissederken. "Sarhoştum ve kafam karıştı, etrafımda olup bitenlere ayak uydurmaya çalışıyordum. Sana durman için bağırdım ama durmadın." Başımı sallıyorum, yere bakıyorum. "Sonra durduğunda arkandan sana saldırdı ve yüzüne yumruk yemen benim hatamdı. Ağzından kan aktığını gördüm ve sana yardım etmek istedim.

"Evet, araya girmeye çalışmanın aptalca olduğunu kabul ediyorum ama senin için korktum. Sana zarar vermesini istemedim." Derin bir nefes aldım ve

yanımdaki acı yüzünden beni ağlatıyor. "Fazla bir şey yapamayacağımı biliyordum," diye sığ bir nefes daha alıyorum. "Ama öylece oturup sana vurmasını izleyemezdim."

Çapraz ellerimi yanlarımda aşağı yukarı ovuşturuyorum. "Seni terk etmeyecektim," diye fısıldıyorum. "Özür dilerim. Her şey benim yüzümden başladı. Benim hatamdı ama ben seni orada öylece bırakabilecek biri değilim." Boğazımdan bir hıçkırık kopuyor ve kendimi tutamıyorum. duvara çarpana kadar geri çekiliyorum ve dizlerimi göğsüme doğru bükerek aşağı kayıyorum. Bu pozisyon aslında yan tarafımdaki ağrıya iyi geliyor. Alnımı dizlerime koyuyorum ve bir çocuk gibi ağlıyorum.

Evdeki tek ses benim çığlıklarım. Kendimi histerinin eşiğinde hissediyorum, bu yüzden sakinleşmeye çalışmak için birkaç nefes alıyorum. Hâlâ orada durup hüngür hüngür ağlamamı izlediğini biliyorum ama gözyaşlarımı tutamıyorum. Neyim var bilmiyorum. Duygularım her yöne gidiyor. Hiçbir şey yapmadan öylece oturamazdım. Bunu anlayamıyor mu?

Slade'in telefonu hâlâ kendimi sakinleştirmeye çalışıyordum.

"Alo?" diye tersliyor. Ona bakmayı reddediyorum. "Hayır, bana söylemedi." Holly ya da Josh'un yan tarafıma vurduğum için beni ispiyonladığını bildiğimden, kaskatı kesilirken vücudumda yeni bir acı dalgası dolaşıyor. "Evet, bir göz emin olabilirsin. Söylediğin için teşekkürler. Ve Josh..." bir duraksama oldu, "teşekkürler."

Orada öylece oturup kafamı sakladım. Yapılması gereken doğru şey olduğunu düşündüğüm bir şey için artık bana bağırılmasını istemiyorum. Bir bebek gibi ağlamayı bırakıp kendimi toparlamam gerekiyor. Babam bana her zaman doğru olduğunu bildiğim şey için savaşmamı söylerdi ve ne kadar küçük ya da zayıf olursam olayım Slade'e yardım etmeye çalışmanın yapılacak en doğru şey olduğunu biliyorum.

Bunun için özür dilemekten bıktım!

Chapter Eleven

SLADE

Ne sikim düşünüyordu? Ben ne düşünüyordum?

Telefonumu yatağa attım. O kadar kızgınım ki doğru düzgün düşünemiyorum. Kendimden hiç şu an nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim. Bu gece onu kaybedebilirdim. Matt onu öldürebilirdi, sırf yüzüne bakıp onu kızdırdığım için. Hepsi ağzımın ve sinirlerimin beni yenmesine izin verdiğim içindi.

Angel'ın yerde otururken ağlamasını izliyorum. Sonra dönüp kapıdaki deliğe bakıyorum. *Lanet olsun!* Şimdi muhtemelen benden ölesiye korkuyordur. Bu harika bir şey. Arkamı dönüp banyoya gidiyorum. İkimiz de duş alabiliriz.

Duşu açtım ve orada durup olanları düşündüm. Kendimi hiç bu kadar korkmuş hissetmemiştim. Kendim için değil, onun için. Matt'in suratına yumruk attığında büyük bir gurur duymuştum. Matt'in ona zarar vereceğini düşünmüştüm; Matt'in ona karşı koyacağını hiç tahmin etmemiştim, tam da bunu yapması için ona kucak açmıştı.

Josh onu dışarı taşıırken adımı haykırdığını duymaktan nefret ediyordum. Bu beni parçalıyordu ama onun güvenli bir yere gitmesine ihtiyacım vardı.

Onunla konuşmalıyım; ona kızgın olmadığımı bilmesini sağlamalıyım. Onun olduğunu bildiğim halde dışarı çıktığım için kendime kızgınım. Beni terk etmek istemediğini söyleyerek bağırıp çağırdığını gördüğümde, ona iyi olduğumu söylemeliydim. *Kahretsin, bu aptalcaydı!* Josh'a onu yere bırakmasını asla söylememeliydim ama iyi olduğunu görmeliydim. Onun yerine, Matt ikimizi de yere yatırınca yaralandı.

Öfkemi yatıştırmak için derin bir nefes alıyorum ve gidip onu getiriyorum. Onu üzgün görmek göğsümü ağrıtıyor, özellikle de sorumlunun ben olduğumu bilmek.

"Özür dilerim." Ona bakarken söyledim. Hâlâ kızgınım ama ona değil, kendime kızgın olduğumu anlamasını istiyorum. "Angel?" Cevap vermiyor. "Angel, ama. Ayağa kalk. Duşta temizlenmene yardım ."

Başını hafifçe sallıyor. "Sadece eve gitmek istiyorum," diye mırıldanıyor bacaklarına doğru.

"Acı çektiğini biliyorum. Lütfen, sana bir bakmama izin ver." Bir hıçkırık daha duydum ve önünde diz çökmek için eğildim. Belki ayakta durmak için yardıma ihtiyacı vardır diye uzanıp kollarını tutuyorum ama acı dolu bir çığlıkla irkiliyor. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Keşke onu uzaklaştırabilseydim. Acı çekmesinden ve ona yardım etmeme izin vermemesinden nefret ediyorum. Bunun olmasına nasıl izin verdim? Onu bu duruma nasıl sokabildim?

Yavaşça duruyor, bana bakmıyor. Artık benden korkuyor mu yoksa bana kızgın mı bilmiyorum. Eğer ikisi de ise onu suçlamıyorum.

"Angel, en azından konuş benimle. Neyin acıyor?" Yanımdan geçerken sordum.

"Oh, *şimdi* de konuşmak mı istiyorsun?" diye bağıyor yüzünü bana dönerken. "Benimle konuşmaya nasıl cüret edersin! Sana yardım etmeye çalıştığım için özür dilemekten bıktım."

"Angel, ben-"

Tekrar hıçkırarak ağlıyor, öfkesi geçerken sözümü kesiyor. "Dur artık Slade." diyor ağlarken, başını sallayarak. "Lütfen, beni yalnız bırak."

Ona biraz yer açarak geri çekiliyorum. Yüzü kızarmış ve gözyaşları yüzünden ıslanmıştı. Elimi ona doğru ; onu göğsüme çekmek ve iyi olduğunu kendime kanıtlamak için ona sarılmak istiyorum ama o dönüp banyoya doğru gidiyor.

Onu rahat bırakmanın şu anda onun için en iyisi olduğuna karar verdim. Daha on beş dakika önce ona bağırılmış ve kapıyı yumruklamıştım. Yatağın kenarına oturdum. *Kahretsin, bu gece birkaç dakika içinde nasıl bu kadar kötüleşti?* Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Dikkatle dinliyorum ama artık ağladığını duymuyorum. Aslında tek duyabildiğim duş sesi. Onu kontrol etmek için ayağa kalktım.

"Angel?" Hafifçe söyledim. Sırtını bana dönmüş, duşun önünde duruyor, hâlâ giyinik.

"Eğer bana bağıracaksan, unut gitsin. Söyleyeceğin hiçbir şeyi dinlemek istemiyorum." Sırtını bana dönük tuttu ama sesini yükseltmedi.

"Sana bağırdığım için özür dilerim. Bak, ödümü kopardın. Benim için endişelendiğini mi söyledin? Çok korkmuştum." "Sana bir şey olacağından korkuyordum. Anlamak . Daha önce hiç böyle bir korku yaşamamıştım. Sana bağırdığım için hatalı olduğumu kabul ediyorum ama zarar göreceğinden çok korkuyordum. Sonra Matt'e yumruk attığını gördüm ve ne kadar aptalca olursa olsun bunu yapacak cesarete sahip olduğun için gurur duydum. Ama seni dışarıda yerde yatarken gördüğümde... Öfkemi daha fazla içimde tutamadım."

Hâlâ bana dönük, ben de ona doğru yürüyorum, ellerimi omuzlarına koyuyorum ve yavaşça onu çeviriyorum. Kalp kırıcı bakışı kaybolmuş, yerini onunla konuşmaktansa ölmüş olmamı tercih edeceğini söyleyen bir bakış almıştı. Ağzı sert bir çizgi halinde ve gözleri karanlık bir şekilde benimkilere bakıyor. Uzanıp yüzündeki rimel ve gözyaşlarından geriye kalanları siliyorum.

"Güvenliğin için çok endişelendim. Sana hiç kızmadım. Kendime kızgındım." Yanağını avucumun içine aldım. "Seni daha yeni buldum Angel. Seni çoktan kaybedeceğimden korkuyordum."

Vücudunu benimkine doğru itip bana sarılırken yüzü rahatlıyor. Anında rahatladığımı hissettim. Ben de onu incitmek istemediğim için nazikçe ona sarılıyorum. Bu gece çok farklı bitebilirdi. Kollarımda güvende olduğu için mutluyum.

"Sana bağırdığım ve kapıyı yumrukladığım için çok özür dilerim. Çok özür dilerim, Angel." Saçlarını nazikçe öpüyorum, sonra onu kendimden uzaklaştırıyorum ve yeşil gözlerine bakıyorum. "Sana asla zarar vermeyeceğimi biliyorsun, değil mi?" O cevap vermeden önce bunu tekrar söyleme ihtiyacı hissediyorum. "Seni asla incitmem, Angel. Asla. Sadece çok kızmıştım ve Matt'e tekrar vurmak istedim."

"Yapmayacağını biliyorum," diyor yeşil gözleri benimkilere bakarken.

Uzun bir nefes verdim. "Bir daha böyle bir şey olursa kaçacağına söz verir misin?"

Başını sallar. "Hayır, söyle."

"Yardım getirmek için koşacağım."

Onu kendime çekiyorum, asla kaçmayacağını biliyorum. O bir savaşçı ve ben bunu değiştiremem. Küçük görünebilir ve onu kollarımda tuttuğumda kendimi küçük hissedebilirim ama o çok cesur ve güçlü. Her ne kadar korkmuş olsam da, onun birine karşı durmaktan korkmamasını da seviyorum.

", seni şu kıyafetlerden kurtaralım. Nerene vurduğunu görmek istiyorum." Başını salladı ve benden uzaklaştı. İznini beklemeden gömleğinin düğmelerini açmaya başladım. Tüm düğmeleri çözerken gözlerimi ondan ayırmıyorum, sonra ellerimi omuzlarına koyuyorum ve gömleğini yavaşça kollarından aşağı kaydırıyorum. Kollarındaki morlukları görüyorum ve sanki biri bana yumruk atmış gibi tüm havanın ciğerlerimi terk ettiğini hissediyorum.

"Bunları nasıl aldın?" İnanamayarak soruyorum. Parmaklarımı hafifçe üzerlerinde gezdiriyorum; parmak izi şeklinde koyu kırmızı bir renkteler. Omuzlarının hemen altında yer alıyorlar, bana sorarsanız morlukların olması için garip bir yer. Belki de aşağı itildiğimizde ben vermişimdir.

"Matt" diye fısıldadı.

"Ne? Bu doğru olamaz." Başımı salladım.

"Sen onu koridorda yakalamadan önce. Beni duvara doğru ittiğinde," diye fısıldıyor.

Öfkem tüm gücüyle geri geliyor. Çenem öyle bir sıkılıyor ki dişlerim ağrıyor. *O lanet olası piç D.E.A.D.*

"Özür dilerim," diyor usulca.

Yanağından tek bir damla yaş süzülürken yüzünü avuçlarımla arasına alıyorum. "Üzülme, Angel." Başımı sallıyorum. "Bunların hiçbirisi senin hatan değildi. Arkanı dön." Döndüğünde sırtının sağ tarafında bir çürük olduğuğunu görüyorum. Koyu kırmızı renkte olan bu çürük, yan tarafından sırtına doğru çapraz bir şekilde uzanıyor. "Burası beton bariyere çarptığın yer mi?"

"Sanırım. Neye çarptığımı görmedim."

Üç çürük dışında vücudunun üst kısmı çok kötü görünmüyor. "Hadi, pantolonunu çıkaralım." Yüzünü bana döndü ve çıkarmam için bana izin verdi. Yavaşça bacaklarından aşağı kaydırdım;

Ayak bileklerine kadar her yerinde çizikler ve kurumuş kan var. "Çok özür dilerim." Ona ne kadar üzgün olduğumu anlatamam.

"Bu senin hatan değil. Ayrıca, sana kıyasla oldukça iyi görünüyorum." Bana küçük bir gülümseme veriyor, ben de ona karşılık vermekten kendimi alamıyorum.

"Elini nasıl hissediyorsun?" Sağ elini nazikçe avucumun içine alıp inceliyorum.

"İyi hissettiriyor." Benim için birkaç kez açıp kapattı.

"Angel, bana yalan söylemek zorunda değilsin. Eğer ona zarar , bana söylemeni istiyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, elim acımıyor. Aslında en az acıyan o." Eline bakıyor. Ona en çok rahatsızlık veren tarafının o olduğunu biliyorum. Bunu söylemesine gerek yok; kendini tutuş şeklinden anlayabiliyorum. "Su muhtemelen soğuyordur. Neden gidip içine girmiyorsun? Ben hemen arkada olacağım." Alnından öpüyorum ve o itiraz edemededen duşun kapısını açıyorum.

Banyodan çıkıyorum ve kapının tahta parçalarını yerde görüyorum. Deliğe baktım, sonra tekrar yere.

Sikeyim.

Tekrar vurmak istiyorum. Ne düşünüyordum ki ben? Acıyı görmezden gelerek yumruklarımı iki yanımda birleştirdim.

Banyoya geri dönerken derin bir nefes alıyorum. Duş kapısının dışında yerde yatan sütyenini ve külotunu görüyorum ve titreyen ellerimle soyunuyorum. Onu çıplak gördüğüm için gergin değilim ama morarmış vücudunu gördüğümde nasıl tepki vereceğim konusunda gerginim. Buna dayanabilir miyim bilmiyorum.

Duşa giriyorum, kafasını suyun altına sokmuş, bana bakıyor. Kapıyı kapattığımda gözlerini açıyor ve doğru yürüyor. Çok yaklaşımadan ellerini tutuyorum ve kollarını uzatarak vücuduna bakıyorum. Su kanı ve kiri temizlediği için usulca küf. Her tarafı morluklarla kaplı, en kötülerini de kalçalarında ve dizlerinde.

"Ben iyiyim. Biraz ağrım var ama o kadar da kötü değil."

"Belki de seni hastaneye götürmeliyim." *Ya iç kanaması varsa?*

Başını iki yana sallar. "Ben iyiyim. Sadece temizlenip yatmak istiyorum. Dışarı biraz Tylenol alacağım. İyi olacağım."

Onunla tartışmak istiyorum. Yarın kendini bok gibi hissedecek, vücutu kaskatı kesilecek ve cehennem gibi ağrıyacak ama bu gece yeterince kavga ettik zaten. vereceğim. Duş başlığının vücutlarımızı ıslatmasına izin vererek onu birkaç dakika tutuyorum. Aşağı baktığımda giderden akan kir ve kanı görüyorum.

Aklımı kaçırmadan önce temizlenip buradan gitmeliyim!

"Hadi, temizlenelim." Başını sallıyor ve duş başlığına doğru dönüyor.

"İlk defa mı birine vuruyorsun? Sırtını yıkamaya başlarken soruyorum.

"Hayır..." diye temkinli bir şekilde cevap veriyor.

"Ne?" Yüksek perdeden bir sesle söylüyorum. "Başka ne zaman birine vurdun?" Omzundaki çakıl taşlarını ayıklıyorum.

"Babam bana küçük yaşta dövüşmeyi öğretti. Her kızın kendini nasıl koruyacağını bilmesi gerektiğini söylerdi. Kavga başlatmam ama bu, bir kavga çıktığında geri çekileceğim anlamına da gelmez."

Onu yüzüme doğru çeviriyorum ve ellerimi kalçalarına koyuyorum. "Kaç kavgaya karıştığın ya da babanın sana dövüşmeyi ne kadar iyi öğrettiği umurumda değil. Bir dahaki sefere kaçacaksın."

Sonunda sallamadan önce birkaç saniye bana bakıyor ama gözleri bana yalan söylediğini söylüyor. *Tanrı yardımcım olsun, bu kadın benim ölümüm olacak!*

Duşta işimizi bitirip çıkıyoruz. Gidip tişörtlerimden birini alırken kurulanması için ona bir havlu veriyorum. Bir an önce giyinmesini istiyorum çünkü ona her baktığımda öfkem artıyor. Ona değil, Matt'e karşı.

"Herhangi bir ilaca alerjiniz var mı?"

"Hayır." Başını yavaşça sallıyor. Banyodan çıkıyorum ve ağrıları için ihtiyacı olan hapları almak üzere komodine gidiyorum. Mutfağa koşup ona bir şişe su getiriyorum. "İşte, al bunu. Ağrına iyi gelecektir." Ona hapları ve suyu uzattım. Hiç soru sormadan aldı.

Havluyu belimden sıyrıp bir çift boxer giyiyorum. Banyodaki işimi bitirip yatağa giriyorum ve onun yanına sokuluyorum. O çoktan uyumuştu, ben de onu nazikçe kendime çekip meleğimi öpüyorum

İyi geceler. Gözlerimi kapatıyorum ve onun burada benimle güvende olduğunu bilerek gülümsüyorum.

Adımı haykırıyor ama ona yeterince hızlı ulaşamıyorum. Ellerim nemli ve kalbim hızla çarpıyor. Aynı anda hem korkuyor hem de kızıyorum. Kocaman yeşil gözlerindeki dehşeti görebiliyorum ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyor. Matt kollarından tutup sarsıyor. Tekmeleyerek ve çığlık atarak uzaklaşmaya çalışıyor. Matt onu bırakıyor ve yere itiyor. Kadın yüzüstü betonun üzerine düşer, sürünerek ondan uzaklaşmaya çalışır ama yeterince hızlı değildir. Adam kızın yanına geliyor ve kız acı içinde bağırırken onu saçlarından tutup yukarı çekiyor. Onu duvara doğru itiyor ve yüzüne bağırmaya başlıyor...

Yatakta doğrulup oturuyorum, ter içindeyim ve nefes alış verişimi kontrol altına almaya çalışıyorum. Yatak odamda olduğumu ve Angel'ın yanımda bir bebek gibi uyuduğunu fark edene kadar bir süre çılgınca etrafıma bakıyorum. Hızla atan kalbimi yavaşlatıyorum ve yanına uzanırken nefes alış verişimi normale döndürüyorum.

"Sadece bir rüya." Ellerimi gözlerime sürterek fısıldıyorum. Kahretsin, hangi ? Neden ona yardım etmiyordum? Elimi göğsüme koyuyorum ve kalbimin çok sert çarptığını hissediyorum, göğsüm daralıyor ve terden sıırılsıklam oluyor.

Yorganı itip yataktan kalkıyorum ve banyoya doğru yürüyorum. Lavaboyu açtım ve yüzüme su dökmeye başladım. İşe yaramıyor, serinlememe yardımcı olmuyor. Ellerimi tezgahın üzerine koyup yüzümden aşağı su akarken kendime bakıyorum.

Matt ona vurduğu için bunu ona ödeteceğini söylemişti. Josh onu çıkışa götürdükten sonra, ona yapacağı her şeyi bağırarak anlatmaya başladı. Ben Holly'ye bakarken bana da birkaç yumruk attı. Matt'in sözleri karşısında gözleri fal taşı gibi açılmış halde dururken dehşete kapılmıştı. Ona gitmesi ve Angel'ı güvenli bir yere götürmesi için bağırdım.

Yere baktım ve ona yumruk attığım elimi yumrukladım. O şerefsiz gelenden çok daha fazlasını hak ediyordu. Birkaç derin nefes alarak gözlerimi kapatıyorum. Her şey bitmişti. Yüzümü bir kez daha durulayıp kuruluyorum. Banyodan çıkıyorum ve Angel'ın yanına sürünüyorum. Gözlerimin vücudunda gezinmesine izin verdim. Biz banyodayken

Daha önce tek yapabildiğim, bir çürük ya da çiziğe her baktığımda öfkemi bastırmaya çalışmaktı. Şimdi bedenim onu istiyor. Sol tarafına yatmış, bana bakıyor. Sol kolu yastığının altına uzanmış, sağ kolu önünde, saçları yastığının üzerinde dağınık bir şekilde yatıyor.

Benim tişörtlerimden birini giyiyor. Altının çıplak olduğunu bildiğim için bir inilti çıkardım. Ona yaklaşıyorum. Sol elimi uzatıp hafifçe kalçasına koyduktan sonra yavaşça pürüzsüz bacağında gezinmesine izin veriyorum ve sıkı, sert avuçluyorum. Kalçasına doğru devam ediyorum, sonra elimin düz karnının üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Kahretsin, onu şu anda çok fena istiyorum. Elimini geri çekiyorum çünkü olmayacağını biliyorum. Vücudunun iyileşmek için zamana ihtiyacı var.

Sırt üstü uzandım. Vücudum kadar kötü hissetmiyorum. Elimle birlikte çenem de ağrıyor ama bunun dışında kendimi oldukça iyi hissediyorum. Matt sarhoştı ve hareketleri yavaştı, bu yüzden temas ettiğinde bile kadar sert değildi. Angel'ın küçük bedeni kesinlikle anlaşmanın en kötü kısmını aldı.

Telefonumun çalması dikkatimi çekiyor. Komodinin üzerindeki telefona bakınca Josh'un aradığını görüyorum. Fişini çekiyorum ve Angel'ı uyandırmak istemediğim için yataktan koridora çıkıyorum.

Koridora çıktığımda "Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Selam dostum. Sadece arayıp Sam ve senin nasıl hissettiğinizi öğrenmek istedim."

"Kendimi çok kötü hissetmiyorum ve Angel uyuyor. Ona geçen yılbaşından kalan kas gevşeticilerimden birini verdim. ağrılarına iyi gelecektir." Geçen yıl hep birlikte bir kayak gezisine gitmiştik, ben kayak yaparken belimi . İlaç kullanan biri değilim, yüzden sadece bir tane almıştım.

"O kadar incindi mi? Çok özür dilerim. Sana durman için ilk bağırdığında onu tutmaya gidiyordum ama Matt'in diğer arkadaşı tuvaletten çıktı. Ona birkaç kez vurduktan sonra kaçtı ama o sırada kız çoktan içeri atlamış ve Matt'e vurmuştu. Aklından ne geçiyordu bilmiyorum," diye homurdanıyor.

"Biliyorum. bir kısmını gördüm. Sorun yok. Senin hatan değildi. Bana yardım ettiğin için teşekkürler." Duvara yaslandım, elimi

başını ona yasladı. "Eğer ağır yaralanmış olsaydı ne yapardım bilmiyorum."

"Ne kadar kötü?" diye sordu tereddütle, sanki cevaptan korkuyormuş gibi. "Her iki kolunda da onu tuttuğu yerde çürükler var. onu banyonun dışındaki duvara doğru itmiş. Ayrıca yan tarafında bir çürük ve bacaklarında düşmeden dolayı daha küçük çizikler var. Onu öldüreceğim," diyorum sıkılmış bir çeneyle

"Siktir! Özür dilerim Slade."

"Hey, bu senin hatan değil," diye onu rahatlatmaya çalışıyorum.

"Hâlâ üzgünüm. Keşke daha fazlasını yapabilseydim," diyor içtenlikle. "Seni tutmak istemiyorum. Sadece kontrol etmek istedim. Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın."

"Teşekkürler. Sana da Josh." Telefonu kapattıktan sonra yatağa dönüp hâlâ uyuyan Angel'a sarılıyorum. Tekrar uyuyamıyorum. Gözlerimi kapatmak bile istemiyorum. Onunla yüzleşiyorum, elimi yüzüne koyuyorum ve güzel yüz hatlarına bakarak burada benimle olduğu için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum.

Samantha

Gözlerimi açtığımda yatak odasının çok karanlık olduğunu fark ediyorum. Ne kadar zamandır dışarıdayım? Vücudumu germeye çalışıyorum ve irkiliyorum. Vücudumun her yeri ağrıyor. Keskin bir acı gibi değil, sadece aşırı derecede ağrıyor.

"İyi misin?"

Slade tek kolunun üzerinde, yan yatmış ve bana . Üzerinde beyaz bir tişört ve bir çift basketbol şortu var. Gözlerimin yüzünde ve kollarında gezinmesine izin verirken oldukça iyi görüldüğüne karar veriyorum. Çenesinde hafif bir morluk, dudağında ve sol kaşında küçük bir kesik var ama bunun dışında pek bir hasar göremiyorum.

"Ağrım var." Sesim gerçekten cızırtılı geliyor ve boğazım gerçekten kuru.

Boğazımı temizliyorum. "Her şey ağır ve halsiz hissettiriyor."

"Dün gece sana bir kas gevşetici verdim. Ağrına iyi gelecektir. Uzuvarlarının ağırlaşmasına neden olan şey bu. Hemen döneceğim." Yataktan kalktı ve odadan çıktı, bana sorarsanız az önce kavga etmiş biri için oldukça hızlıydı.

Keşke ben de böyle iyi hissetsem.

Dün geceki duşumuzu düşünüyorum. Onu ilk kez tamamen gömleksiz ve *çıplak* görüyordum. Gözlerimi göğsündeki yıldız dövmesinden alamıyordum. Tepeden tırnağa kaslı vücuduna bakarken ağzımın sulandığını hatırlıyorum ve bu beni yeniden heyecanlandırmıştı. Yine de o beni aynı şekilde düşünmüyordu. Bana her baktığında yüzünde çatık bir ifade vardı.

Slade, içinde jöleyle kaplı tost ve biraz portakal suyu olan bir tepsiyle odaya girer. "Al, bir şeyler yemelisin. Yardımcı olur."

"Bana kahvaltı mı hazırladın?" Gülümsüyorum ve ellerimi yatağın üzerine koyarak doğrulmaya çalışıyorum. Odadaki her şey ileri geri sallanmaya başlıyor ve bayılacakmışım gibi başım dönüyor. Pes ediyorum ve bedenimin yatağın üzerine düşmesine izin veriyorum.

"İyi misin?" Tepsiyi yatağın ucuna bıraktı ve koşarak yanıma geldi.

"Evet. Sadece başım döndü." Gözlerimi kapattım.

"Kas gevşeticiler bunu yapabilir. Dur, sana yardım edeyim." Kollarını benimle yatak arasına yerleştiriyor ve beni kaldırarak sırtımı yatak başlığına yaslıyor.

"İyi misin?" diye tekrarlıyor yüzümdeki saçları iterken.

"Evet. Aslında oturmak daha iyi hissettiriyor." Anlayışla başını sallıyor ve tepsiyi kucağıma yerleştiriyor.

"Aç değil misin?" otururken sordum. "Hayır. Bir süredir ayaktaydım. Daha önce yedim."

O uzanıp komodinden bir şey alırken tostumdan bir ısırık alıyorum.

"Al bunu," diyor bana bir hap uzatırken.

Ona sorgulayan bir bakış attım. "Bu düşündüğüm şey mi?" Dün gece bana verdiği kas gevşeticiye benziyor.

"Evet. Bunu almalısın. Gerçi uykunuzu getirecek ve uyandığınızda tekrar başınız dönebilir ama geçecektir.

Yarına kadar kendini daha iyi hissedeceksin." Ben elinden hapı alırken eğilip alımdan öpüyor.

"Tamam." Ağzıma atıyorum ve bir bardak meyve suyuyla çalkalıyorum. "İyi hissediyor gibi görünüyorsun." Ağzım tostla doluyken söylüyorum. Şu ana kadar ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim.

Kıkırdıyor. "Evet, hissediyorum."

"Bu sabah Josh ya da Micah ile konuştun mu?" Ağzıma bir parça daha tost tikiştiriyorum.

"Evet. Josh bu sabah erken saatlerde aradı. Durumu iyiymiş. Micah birkaç saat önce aradı. Birkaç çürüğü olduğunu ve elinin acıdığını söyledi ama onun dışında iyi."

"Şanslıydınız çocuklar," diyorum tabağıma.

Parmaklarını çenemin altından geçirerek başımı kaldırıp ona bakmamı sağlıyor. "Şanslıymışsın." Bebek mavisini gözleri benimkileri ararken yavaşça eğiliyor. Onunla buluşmak için kendimi yukarı itiyorum. Yumuşaktı, sadece dudaklarımız birbirine değiyordu ve bana daha fazlasını verebileceğini bilmesini sağlamak için ağzımı biraz açıyorum. Hiç tereddüt etmeden dili usulca ağzıma giriyor, eli çenemden yanağıma doğru ilerlerken yavaşça keşfediyor. Bana yaklaşmak için vücudunu yatakta kaydırıldığını hissettiğimde beni öpmeye devam ediyor. Geri çekiliyor ve tepsiyi önümden kaldırıyor, sonra bana dönüyor. Dudakları benimkilerle temas ediyor ve beni daha sert öpüyor. Elimi eşofmanının üzerine koyuyorum ve ereksiyonunu hissediyorum.

"Hayır." Geri çekiliyor. "Yapamayız. Dinlenmen gerek." Ben bir şey söyleyemeden yatağın ucundaki tepsiyi alıp dışarı çıkıyor ve arkasından ışığı kapatıyor.

Bu da böyle? Kafamı karıştırıyor!

Bu durumun ne kadar tuhaf olduğunu düşünmek için fazla zamanım olmuyor çünkü birkaç dakika içinde yorganın altına girip uykuya dalıyorum.

Bir sonraki uyanışında oda aydınlıktı. Doğruluyorum ve bunun çok daha kolay olduğunu fark ediyorum. Kendimi biraz ağır hissediyorum ama o kadar da ağrımıyor.

Yorganı geriye itiyorum ve bacaklarımı yataktan kaydırıyorum. Yürüyebilecek miyim bilmiyorum. *Jöle gibi hissediyorum!* Yavaşça kalktığımda oda dönmeye başlıyor, ben de kendimi ayakta tutmak için elimi tekrar yatağa koyuyorum. *Lanet olsun.* Bunlar ne tür kas gevşeticiler?

Dişlerimi fırçalamak için yavaşça banyoya doğru ilerliyorum. Zor bir iş ve çok çaba gerektiriyor. İşim bitince saçlarımı tarıyorum, sonra da Slade'i aramaya başlıyorum. Koridorda yürürken telefonla konuştuğumu duyuyorum. Ofisinin kapısı açıktı, ben de kendimi tutmak için vücudumu kapının çerçevesine yasladım.

Bazı kâğıtları karıştırırken sırtı bana dönüktü. Üzerinde ona eldiven gibi oturan, geniş omuzlarını ve kaslı kollarını saran açık gri bir gömlek ve bir çift siyah şort var. Saçları nemli ve dağınık ve ağız sulandıracak kadar güzel görünüyor. *Onu yatağa geri götürmek istiyorum!*

Arkasını döndü ve gözlerimiz kilitlendi. Beni gördüğüne şaşırılmış gibi görünmüyor ve telefonda konuşurken gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Onlardan yayılan sıcaklık beni kıvrandırıyor.

"Tamam, belgeleri bana e-posta ile gönderin, ben de bir göz atayım." Duraksıyor. "Kesinlikle. İyi günler." Telefonu kapattı ve masasına oturdu. Önüme geliyor, o güzel mavi gözlerini gözlerimden hiç ayırmıyor.

Eğildi ve bana tatlı, uzun bir öpücük verdi. "Günaydın." ". Özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim."

"Hayır, sen iyisin." Bana bakıyor. "Nasıl hissediyorsun? Daha iyi hissediyor gibi görünüyorsun." Ben başımı sallarken gözleri yüzümde ve kollarımda geziniyor. "Sorun ne Angel?"

"Bir şeyim yok. Kendimi iyi hissediyorum" diye yalan söylüyorum. İyi hissetmiyorum ve dik durmakta zorlanıyorum.

Odayı garip bir sessizlik doldururken kollarıma bakmaya devam ediyor.

"Peki, ben yolundan çekiliyorum." Baş dönmesinden düşmemeyi umarak yavaşça dönüyorum. Onun önünde yüzüstü düşmekten nefret ediyorum, özellikle de üzerimde sadece onun tişörtü varken. Ofisinden çıkıyorum ve eşyalarımı toplamak için banyosuna gidiyorum.

Eve nasıl gideceğim?

"Neden eşyalarını topluyorsun?" Ben eşyalarımı çantama yerleştirmeye başlarken o da tezgâha yaslanıp kollarını o görkemli göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

Yüzüne baktığımda derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. Dağınık saçları ve bebek mavisi gözleri bedenime tuhaf şeyler yapıyor. "Çünkü bugün bir ara beni eve götüreceğini düşündüm." Yere bakıyorum ve saç fırçamı çantama yerleştiriyorum.

"Eve gitmek ister misin?" Bebek mavisi gözleri eşyalarımın bakarken başını bana doğru eğiyor.

"Eve gitmemi istersin diye düşünmüştüm." *Bir şey mi kaçırıyorum?*

Lavaboyu itiyor ve yanıma geliyor, ellerini kalçalarımın koyuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Kalmanı istiyorum. Benimle kalmanı." *Tanrım, o mavi gözler dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor.*

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Başımı salladım. "Ayrıca, arabam burada değil."

"Bak... Sana bir şey söylemek istiyorum." Yan tarafıma dokunmamaya dikkat ederek beni kalçalarımın nazikçe kaldırıyor ve tezgahın üzerine yerleştiriyor. İki elini vücudumun iki yanına koyarak gözlerimin içine bakmak için

"Kalmanı istiyorum," diye tekrarlıyor. "Bunu daha önce hiç yapmadım, bu yüzden tüm bunların nasıl işlediğini bilmiyorum. Sadece burada benimle olmanı istediğimi biliyorum. sıklıkta burada kalmanı istiyorum, bu her gece olsa bile." Saçlarımın bir kısmını usulca kulaklarımın arkasına itiyor. "Muhtemelen endişelendiğini ve temkinli olmak istediğini biliyorum, ama dürüst oluyorum. Sana asla yalan söylemem Angel. Asla! Sadece seni istiyorum."

Başımı sallıyorum. "Bana zaten yalan söyledin Slade. Bunu tekrar yapmayacağını nereden bileyim?" Yere bakarak fısıldıyorum. Bana Jax ve Bridgette hakkında yalan söylemişti ama bunu gerçekten ona karşı kullanabilir miyim? Ben o durumda olsaydım ne yapardım? Tanımadığım birine telefonda erkek arkadaşının onu aldattığını söyler miydim?

Bir elini çenemin altına ve yüzümü çekerek ona bakmamı sağlıyor. "Bunun için özür dilerim, Angel. incitmeyi ya da incinmeni asla istemedim. Sana bir daha asla yalan söylemeyeceğim." Kendini düzeltiyor

ve iki elimi de nazikçe avuçlarının içine aldı. "Burada ne yaptığım hakkında en ufak bir fikrim olmadığını biliyorum ve sen bunu bilen birini hak ediyorsun, ama ben o kişi olmak istiyorum. Senin için denemek istiyorum. Sen bende daha iyi biri olma isteği uyandırırıyorsun. Seninle bir ilişki yaşamak istiyorum, Angel. Lütfen bana bu şansı ver ve sen de bunu istediğini söyle."

Bir ilişki için hazır mıyız? Yani, Jax ve ben bir ilişki için adım atmadan önce arkadaş olmak için zaman ayırdık. *Evet, ama nasıl sonuçlandığına bir bak.* Bu ilişki farklı biter miydi? Evet, öyle. Biterdi. Slade'le bittiğinde kalbimin çok daha fazla kırılacağını şimdiden biliyorum. Bana bakışı, sanki özel bir şeymişim gibi. Sürekli yüzüme dokunmak zorunda kalması ya da ellerini saçlarımda dolaştırması. Benimle konuşma şekli, yumuşak ve tatlı ya da kaba ve talepkâr. Bu adam, daha fazlası için yalvarırken beni dizlerimin üzerine çöktürecek güce sahip ve bana sunduğu şey de tam olarak bu. *Daha fazlasını.* Sonucunun kırık bir kalp olduğunu bilsem bile bunu kabul etmemek aptallık olurdu.

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Gözlerine ulaşan nefes kesici gülümsemesini takınıyor, ellerimi ağzına götürüyor ve hala ellerinde tutarken öpüyor, sonra bırakıyor, beni usulca öperken ellerini yüzüme götürüyor. O kadar yumuşak ki kalbim eriyor. Elleri hala yüzümdeyken ellerimi her iki kolunun üzerine koyuyorum.

"Beni çok mutlu ediyorsun, Angel. Çok mutlu ediyorsun." Onu ne kadar mutlu ettiğimi göstermek için beni tekrar öpüyor. çekiliyor ve bana dikkatle bakıyor. "Bugün evden çalışıyorum çünkü seninle ilgilenmek istiyorum. Burada olmam gerekiyor. Seninle birlikte."

"Ne?" Başımı kaldırıp ona baktım. "Bunu yapmana gerek yoktu. Beni eve götürebilirdin."

"Bana ihtiyacın olduğunda seni eve götürseydim nasıl bir erkek arkadaş olurum?" Yavaşça seksi bir şekilde . Erkek arkadaştan bahsettiğinde kalp atışlarım . *Vay canına!* Bu meşhur *playboy* tamamen benim!

En azından şimdilik.

"Bugün bazı işleri halletmem gerekiyor." Bir saniyeliğine banyodan çıkıp geri dönüyor ve bir hap olan elini uzatıyor. "Al bunu."

"Buna ihtiyacım yok. Şimdiden çok daha iyi hissediyorum."

"İşte bu yüzden almanız gerekiyor. Kendini daha iyi hissedebilirsin ama tamamen iyileşmiş değilsin. Çok yakında çok fazla şey yapmaya başlayacaksın."

"Bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum," diye sızlanıyorum.

"Al şunu." Gözleri sertleşir ve çenesi kenetlenir. Onunla tartışmak anlamsız. Sadece elinden alıp yutuyorum. "Aferin kızıma." Ofisine dönmeden önce beni alnımdan öpüyor.

Günün geri kalanı bir bulanıklık içinde geçiyor. Slade ofisinde çalışırken ben medya odasındaki kanepeye uzanıp televizyon izliyor ve uykuya dalıp çıkıyorum. Slade beni yatak odasına taşıırken sersemlemiş ve kafam karışmış bir halde uyanıyorum. Ona daha da sokuluyorum. "Saat kaç?" Fısıldıyorum.

"Dokuzu biraz geçiyor." Beni yatağına yatırdı. "Yarın ve Çarşamba günü evden çalışacağım. Perşembe gününe kadar ofiste olmam gerekmiyor. Tamam mı?" Ben uzanıp ağır gözlerle ona bakarken yanağımlı avucunun içine alıyor.

"Tamam." Çok yorgunum, tartışmayacağım. Slade'in banyoya gittiğini duyduğumda yuvarlanıp uykuya dalıyorum.

Ertesi sabah, Slade'in yatakta benimle yattığını görerek uyanıyorum. Gözlerimi açtığımda, onun görüntüsünü içime çekiyorum. Beyaz bir atlet ve gri bir eşofman giymişti. Başının altına iki yastık koymuş uzanıyor. Parmaklarını başının arkasında birleştirmiş, bu da kolundaki kasların dışarı çıkmasına neden oluyor. Bacakları bileklerinden çapraz ve yalınayak. Nereye baktığını takip ettiğimde televizyonun ESPN'de olduğunu ama sesinin kısık olduğunu görüyorum.

"Sesi ," diye .

Yüzünde bir gülümseme oluşurken başını çevirip bana bakıyor. "Seni uyandırmak istemedim," diyor usulca.

"İyisin."

"İşte" diyerek komodine uzanıyor ve benim için bir şişe su çıkarıyor. Açgözlülükle bir yudum alıp ona geri veriyorum.

"Teşekkürler."

Kendisi de bir içki alıyor, sonra içkiyi komodinin üzerine koyuyor, sonra tekrar . Beni çekti. Kolunun kıvrımına uzanıyorum, başımı ve ellerimi göğsüne koyuyorum. Yavaş ve sabit kalp atışlarını dinliyorum.

"Bugün çalışman gerektiğini sanıyordum?" Ona baktım.

"Dün gecenin çoğunda sen uyurken çalıştım." Başımı sallıyorum, sonra tekrar göğsüne koyuyorum. "Bugün Memur Kent'ten bir telefon aldım. Matt'in Louisiana'da bir memura saldırı suçundan sabıkası olduğunu öğrendiklerini, bu yüzden bir süreliğine hapse gireceğini söyledi."

"Bu iyi." *Aptal piç*. Bir daha Slade'e vurduğunu görürsem taşaklarını tekmelerim.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Parmakları kolumda küçük daireler çizerken sağ kolu beni kendine daha sıkı çekiyor. Sessizlik odayı doldururken ESPN'i izleyerek onunla birlikte uzanıyorum. Yine de rahatsız edici değil. Sonsuza kadar böyle uzanabilirim. İç çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Angel?"

"Evet?" Gözlerimi kapalı tutuyorum.

"Size bir soru sorabilir miyim?" Temkinli bir şekilde soruyor. "Elbette," diyorum yavaşça.

Elinin ensemdeki saçları süpürdüğünü ve parmaklarının dövmemin üzerinde hafifçe gezindiğini hissediyorum. Sorunun ne olacağını bildiğim için yutkunuyorum.

"Bana baban için yaptırdığın dövmeden bahsedecek misin?" diye soruyor sessizce.

Derin bir nefes alıyorum ve konuşmadan önce yavaşça bırakıyorum. "Vefatından bir hafta sonra aldım. Kalbim çok kırılmıştı. Herkes zamanla düzeleceğini, acımın geçeceğini söyleyip duruyordu ama ben öyle olmasını istemiyordum. Onu unutmak istemedim. Sanırım kendi küçük çarpık yolumda, kaybettiklerimi kendime hatırlatmak için kendimi mürekkeple damgalamam gerektiğini hissettim. Yaşadıklarımı görselleştirecek bir şey istedim ve bir parçam öldüğü için içi boş bir kalbin yarısını yaptırdım."

Slade bir an sessiz kalır. "Sana nasıl dövüşüleceğini öğrettiğini söylediğinden beri babanı düşünüyorum. Ve merak ediyordum... neden babanın şirketini sattın ve onu yönetmek yerine üniversiteye gittin?"

Sanki bu konu onu rahatsız ediyormuş gibi konuşuyor. Geçmişim hakkında fazla konuşmayı sevmem. Ebeveynlerimden biri öldü, diğeri de ben ölmüşüm gibi davranıyor. Söyleyecek başka ne var ki? Sanırım bu konuşmaları yapmak zorundayız. Artık bir çiftiz.

Gözlerim kapalı bir şekilde uzandım ve ondan hiçbir şey saklamamam gerektiğini düşündüm. O benim erkek arkadaşım ve ihtiyacı olduğunda bana her şeyi anlatabileceğini bilmesini istiyorum.

Gözlerimi açıyorum ama hareket etmiyorum. "Babam bana mektuplar bıraktı. Şirketle ilgili mektuplar. Şirketin geçerek beni hayattan alıkoymak istemediğini anlatıyordu. Şirketi satıp üniversiteye gitmemi ve ne istersem onu olmamı istiyordu.

"İlk başta satmayacaktım. Onu saklamayı düşündüm. O şirket onun için dünyalara bedeldi. Onu kötü hissettirdi. Bilemiyorum. Sanırım onu saklamış olsaydım, belki annem benimle konuşmayı hiç bırakmazdı. hiç söylemedi ama sanırım onu en çok çıldırtan da bu oldu, onu satmış olmam. Sanki öylece atmışım gibi."

"Seninle konuşmayı tam olarak ne zaman bıraktı?"

"Babam ölmeden birkaç ay önce garip davranmaya başlamıştı ama birkaç ay sonra büyük bir kavgaya tutuşmamız her şeyi değiştirdi.

Ön kapıdan içeri daldığında mutfakta sandviç yapıyordum. Ağladığı belliydi ama üzgün olmaktan çok kızgın görünüyordu. Mutfığa geldi ve babamın bunu bir çocuk olarak bana bırakmaması gerektiği konusunda bağırmaya başladı. Onu bana vermesini bir türlü anlayamıyordu.

"Korkunç şeyler söyledim." İç çektim. "Neden bana değil de ona sordu? Başka kime bırakacaktı ki? Ona mı? Ona bir şey borçlu değildi ki. Ona birkaç kelimeyle birlikte kaltak dedim. Ona satacağımı ve üniversite için eyalet dışına gideceğimi söyledim. Artık onun etrafında olmak istemediğimi söyledim." Başımı hafifçe sallıyorum. "Bunu söylediğimde gözlerindeki acıyı asla unutmayacağım. Sadece başını salladı ve en iyisinin bu olduğunu söyledi ve ön kapıdan çıkıp gitti. Ondan sonra hiç konuşmadık.

"Okul yılının sonuna doğru tereddütlerim vardı. Onu terk etmek istemedim. Ne kadar kızgın olursak olalım

Ama o hala benim annemdi. Senin sadece bir annen var. Mezuniyette ona üzgün olduğumu söyleyecektim ama gelmedi. Ona çok kızmıştım. Benim kontrolümde olmayan bir durum yüzünden bana nasıl bu kadar kızabilirdi? Sanki babamın ölmesini ben istemişim gibi?" Yüzümdeki bir damla gözyaşını öfkeyle sildim. "Mezuniyetten sonra Courtney ile dışarı çıktım ve kafayı buldum. Ertesi gün eve gittiğimde orada değildi, ben de çantamı toplayıp Teksas'a gittim."

"Kimseyi tanımadan yeni bir yerde olmak zor olmalı." Parmaklarını saçlarımin arasında gezdiriyor.

"Zordu," diye başımı göğsüne doğru salladım. "Çok korkmuştum. Onu arayıp beni affetmesi... beni tekrar sevmesi için yalvarmak istemediğim tek bir gün bile olmadı. Sonunda dayanamadım ve onu aradım... Cevap vermedi. Ona mesaj bıraktım, üzgün olduğumu ve onu sevdiğimi söyledim. Bir daha hiç aramadı. Ona para gönderirsem belki bana karşı olan duygularına yardımcı olabileceğini düşündüm ve ona bir çek gönderdim. Bu bir alışkanlık haline geldi. Her ay onu arayıp çek gönderdim ama hiçbir şey değişmedi," diyorum üzümlere.

Ben yatağa uzanırken kolunu üzerimden çekiyor. Gözlerim hâlâ kapalı ama ağırlığının değiştiğini ve ellerinin yüzümün iki yanında olduğunu hissediyorum.

"Gözlerini aç, Angel." Gözlerimi açıyorum ve gözlerimi dolduran yaşlar yüzünden görüşüm bulanıklaşıyor. Slade onları fırçalamadan önce yavaşça gözlerimin kenarından yanaklarıma doğru akıyorlar.

"Yani hâlâ her ay onu arayıp çek mi gönderiyorsun?" Gözleri sertleşti ve çenesi sıkıldı. Başımı salladım. "Seni evlatlıktan mı reddetti? Ne için? Biraz para için!"

"Çok para," diye fısıldadım.

"Seni bırakması için ne kadar para almış olabilirsin?" diye alaycı bir şekilde sorar.

"12 milyon dolar," diye fısıldadım.

Başını sallarken kaşlarını çatır. "Çok üzgünüm Angel. Hiçbir para seni kaybetmeye değmez."

Yüzümü boş tutuyorum. Parama tepki beni biraz şaşırttı. Ne kadar param olduğunu hep bir sır olarak saklamaya çalıştım. İnsanlar paranız olduğunu öğrendiklerinde size farklı davranma eğiliminde oluyorlar.

Eğildi ve bana tatlı bir öpücük verdi. "Biraz dinlenmen gerek, Angel." Geri çekildi ve komodinine uzandı. "Al bunu."

"Slade, buna ihtiyacım yok." *Bu lanet hapları bana daha kaç kere verecek?*

"Bu bir soru değildi." Ona bakıyorum. "Al ,".

O uzanıp komodinin üstündeki su şişesini alıp bana uzatırken ben de elinden kapıyorum. Hapı yuttuktan sonra alnımdan öpüyor.

"Biraz dinlen, Angel." Yanıma uzanıyor, ben onun yanına sokulurken beni kolunun altına çekiyor.

Onun kollarında olmaya asla doyamazdım.

Chapter Twelve

SLADE

Sesi kısılmış televizyona bakarken tek düşünebildiğim yanımda bana sarılmış olan Angel. Bu kadar güçlü olmasına şaşmamalı. Öyle olmak zorundaydı. Zayıf biri olsa ikiye ayrılırdı. Ne tür bir ebeveyn çocuğuyla konuşmayı bırakır? Babasını daha yeni kaybetmişti, Tanrı aşkına. Annesine muhtemelen hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı.

Angel'a bakıyorum ve derin bir uykuya daldığını fark ediyorum. Kendini daha iyi hissettiğini biliyorum, ama kalkıp etrafta çok fazla şey yapmasını istemiyorum. İç çekerek yatağa uzanıyorum ve gözlerimi kapatıyorum, kapı zilini duyana kadar uyanmıyorum. Başımı kaldırıyorum ve kapıyı açabilmek için yavaşça Angel'ın altından çıkıyorum.

Kapıyı açtım ve orada bir teslimatçı duruyordu.

"Merhaba, Bay Long için bir kapı teslimatı yapıyorum." Panosuna bakıyor.

"O benim."

"Tamam, evin neresine gidiyor?" Dönüyor ve kapıyı içeri getirmesi için birine işaret ediyor.

"Merak ediyordum da, kapıyı bırakabilir misiniz? Kendim takmak istiyorum." Adam kaşlarını kaldırdı ve birkaç saniye öylece durup bana baktı. Sonunda başını salladı.

"Evet... bunu yapabilirsin." Yine de sesi pek emin gelmiyor.

"Teşekkürler." Adımı yazıp imzalıyorum ve panoyu ona uzatıyorum.

Angel uyurken yatak odasına girmelerini istemiyorum ve ona o hapi verdiğimden beri günün büyük bölümünde ve bu gece boyunca uyuyacak. Kapıyı giriş yoluna getiriyorlar ve çıkmadan önce duvara yaslıyorlar. Ön kapıyı kapatırken, yatak odasında telefonumun çaldığını duyuyorum. *Kahretsin, kim olabilir?* Angel uyanmadan önce telefonumu almak için deli gibi koşmaya başladım.

"Hey ?" Arayanın kimliğinde Josh'ın adını gördüğümde söyledim.

"Pek bir şey yok. İş yerini aradım ve bugün ve yarın evden çalışacağını söylediler. Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece Angel'ı bırakmak istemedim. Daha iyi olduğunu söylüyor ama bence birkaç gün dinlenmekten başka bir şey yapmaması gerekiyor."

"Evet, muhtemelen haklısın."

"İşte misin?" Oturma odasındaki kahverengi deri koltuğuma oturdum.

"Hayır, hamburger alacağım. Sana bir şeyler alıp getirmemi ister misin?"

"Çok aç değilim ve Angel uyuyor. Ben oturma odasındayım. Sen ararken yeni yatak odamın kapısı geldi." Kumandayı elime alıp televizyonu açtım.

Dün aradığında ona patlamamı ve tüm kapı olayını anlatmıştım. Ben çalışıyordum ve Angel da medya odasında uyuyordu. Hiç şaşırmamıştı. Ben üniversiteye gitmeden önce bir partide onunla kavga etmiştik. Ben ve kavga ettiğim adam bir kapıdan içeri girmiştik. Adam kız arkadaşını becerdiğimi sanmıştı. Meğer onun ikiz kız kardeşini sikmişim, adam da onu sikiyormuş. Oldukça dram dolu bir partiydi. "Kapını mı teslim ettirdin?" Gülüyor. "Neden diğer erkekler gibi gidip almadığını bilmek istiyor ?" Yine gülüyor.

"Bilgin olsun diye söylüyorum..." Kendi kendime gülüyorum, "Angel'ı burada yalnız bırakmak istemedim ama an önce tamir ettirmek istedim."

"Hâlâ o kapıyı yumrukladığına inanamıyorum." Kıkırdıyor. Komik bulmasına sevindim. "Şu anda kuruyorlar mı?"

"Hayır. Onlara izin vermem. Kendim yapabilirim." uzandım ve ayaklarımı sehpanın üzerine koydum.

"Tamam. Gelip asmana yardım edeceğim. Yirmi dakika içinde orada olurum."

"Teşekkürler. Görüşürüz o zaman." Telefonu kapatıp kanallar arasında geziniyorum ama aklım Angel'da kalıyor. Yüzümde bir gülümseme oluşuyor, o tamamen benim. O bana ait, başka kimseye değil. Onu öpecek, ona dokunacak tek kişinin ben olduğumu bilmek beni mutlu ediyor. Ona cinsel olarak sahip olmak için. İyileşene kadar sabırsızlanıyorum ve ona sahip olduğum gibi sahip olabilirim.

arzuluyordum. İçimde ona hükmetmek için can atan bir hayvanı ortaya çıkarıyor. Başımı arkaya yaslayıp gözlerimi kapatırken iç çekiyorum.

"İyi misin Slade?"

Gerçekten de kapımı kilitlemeye başlamalıyım. Gözlerimi açtığımda Josh bir elinde bir çuval yiyecek, diğer elinde yirmi dört paketle oturma odamda duruyordu.

Saatime baktım. "Yirmi dakika, ha?" *Gerçekten kırk beş dakikadır burada mı oturuyorum?*

"Evet, yoldan sapıp bira almak için durdum." Yirmi dört paket Bud Light'ı kaldırdı. "Ve iyi bir arkadaş olduğum için sana bir sandviç ve patates kızartması aldım." Gülümsüyor ve elindeki diğer çantayı havaya kaldırıyor.

"Teşekkürler. Aslında şimdi acıktım."

Kanepenin yanındaki koltuğa oturdu ve ben de ona iyice baktım. Aslında bugün iyi görünüyor. Yüzünde herhangi bir iz ya da çürük görmüyorum ve duş almış ve temiz kıyafetler giymiş gibi görünüyor. Bu normalde yapmadığından ya da hijyeninin kötü olduğundan değil, ama sadece kendinde değildi. Eskiden ciddi bir ilişkisi vardı. Eski sevgilisiyle tanışana kadar parti arkadaşıydık ve bir yıl boyunca hiç dışarı çıkmak ya da içmek istemedi. Hala her gün konuşuyorduk ama gibi her gün takılmıyorduk. Eski sevgilisi benden nefret ediyordu. Kötü örnek olduğumu söyledi. *Her neyse.* O bir orospu ve fahişeydi, yani nefret karşılıklıydı.

"Nasılsın Josh?"

"Senin kadar iyi değil," diye şaka yaparak sandviçimi ve patates kızartmamı uzatıyor.

"Ben ciddiym. Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum." Hamburgerini tutan eli ağzının ortasında donup kalıyor.

"Ne?" Bir kızartma alıp ağzıma atıyorum.

"Sen! Bana ilişki tavsiyesi mi vereceksin? Birini bulmam gerektiğini mi söyleyeceksin?" Bir kaşını kaldırdı.

Başımı sallıyorum. "İlişki tavsiyesi verecek son kişi benim. İlk ilişkimde sadece gün geçirdim." İkimiz de gülüyoruz.

"Yani, resmileşti mi? Siz ikiniz birlikte misiniz?" Josh yemeğini soruyor.

"Evet," diye başımı sallıyorum biramı açarken.

Başını sallarken kıkırdıyor. "Ne?" Ben soruyorum.

"Hiçbir şey, ama berbat etmesen iyi olur. Kıçını tekmeleyebilir." Gülüyor.

Bunu yapacağını bildiğim için başımı sallıyorum. Angel'la olan ilişkiyi mahvetmek için hiçbir şey yapmazdım. O özel biri ve böyle özel bir şey bulduğunuzda gitmesine izin vermezsiniz. Asla!

"Ee, işler nasıl gidiyor? Meşgul müsünüz?" Josh ve babasının St. Louis'de bir mücevher mağazaları zinciri var.

"Evet, mağazalar gerçekten iyi gidiyor. Babam St. Charles'da bir tane açmak istediğini söyledi. Bu yüzden önümüzdeki hafta satılık bazı yerlere bakmak için oraya gidebilirim." Birasından bir yudum alıyor.

"Bu çok iyi. Bugün çalışman gerekmiyor muydu?" Her zaman çalışıyor gibi görünüyor. Babası eklem iltihabı yüzünden zor zamanlar geçiriyor, bu yüzden Josh onları neredeyse kendisi idare ediyor.

Ellerini silmek için peçetesini alırken başını sallıyor. "Evet ama babamı bir doktor randevusuna götürmem gerekti, birazdan işe dönmem lazım." Peçetesini tekrar yere bırakıyor.

"O nasıl?" Babası oldukça iyi bir adam ama lisedeyken beni pek sevmezdi. Kötü örnek olduğumu ve çok fazla parti yaptığımı düşünüyordu. Tabii ki bunu, ailemin şehir dışında olduğu bir gece beni ve bok suratlı Josh'ı partiden almaya gelene kadar söylemedi.

"İyi ve kötü günleri var. Ama daha çok iyi günleri var."

"Bunu duyduğuma sevindim." Biramı sehpanın üzerine oturtuyorum ve kanepeye uzanırken iç çekiyorum.

"Slade, iyi misin? Stresli görünüyorsun." Öfkeden deliye dönüp birkaç kapıyı daha yumruklayacağımdan korktuğunu biliyorum. Üç yaşımızdan beri benim en iyi arkadaşım. Onun ve ailesinin hemen yanında yaşıyorduk, bu yüzden beni ne zaman stresli anlayacak kadar iyi tanıyor.

"Evet. Kafamda o kadar çok şey var ki." Angel'ın bana evet derken endişeli olduğunu biliyorum. Bunda Jax'in de payı olduğunu biliyorum. Onu incitti ama ben bunu ona asla yapmam. Umarım bunu biliyordur.

"Oluyor? Sana yardımcı olabileceğim bir şey mi?" En iyi arkadaşıma bakarken . Koyu mavi gözlerinin yarısı

Koyu renk saçları yüzüne düşüyordu.

"Hayır, ama şu kapı için bana yardım edebilirsin. Bana bir saniye ver. Gidip Angel'ı kontrol edeyim." Ayağa kalktım ve yatak odasına gittim.

Yatağımda uyuyan birine bakarken kalbim hiç bu kadar dolu hissetmemişti. Uyuyan bedeninin yanına usulca oturuyorum. Parmak uçlarımı yanağında gezdirme isteğime engel olamıyorum. Eğilip alnından öpüyorum. Dudaklarım birkaç saniye daha oyalanırken onun düzenli nefes alışını dinliyorum. *O tamamen benim.*

Yatağın ayak ucuna itilmiş örtülere bakarken kıkırdıyorum. Onları pek sevmiyor olmalı, çünkü her zaman tekmeliyor. Yataktan kalkıp aşağı uzanıyorum, yorgani ve çarşafı alıyorum. Çenesinin altına oturana kadar yukarı çekiyorum. Eğilip onu son bir kez öpüyorum.

Oturma odasından geçip garaja doğru ilerlerken Josh'a sesleniyorum: "Gidip garajdan aletlerimi alayım." Elektrikli matkabımı ve pil takımımı alıp garajdan çıkıyorum.

"Kapıyı taşımana yardım etmemi ister misin?" Josh sorar.

"Al bunları taşı." Aletleri ona uzattım. Kapıyı kaldırıyorum ve o da beni koridordan yatak odasına kadar takip ediyor.

"Bu onu mı?" Elindeki elektrikli alete bakıyor.

Başımı sallıyorum. "Hayır, yavaş ayarda yapabilirim ve o hiçbir şey duymaz. Tamam, ben şu vidaları kapıyı tut." Yeni kapıyı takip çalıştırmamız beş dakika bile sürmüyor.

"Buradan gideceğim, dostum."

"Tamam. Bana öğle yemeği getirdiğin ve kapıya yardım ettiğin için teşekkürler."

"Ne zaman istersen. Mağazaya dönmem gerek. Seni sonra ararım."

"Kulağa hoş geliyor." Aletlerimi garaja geri koyuyorum ve ofisime gidiyorum. Benim de yapmam gereken bazı işler var. Sandalyeme oturdum ve hemen Angel'ın sesini duydum.

"Slade."

Kalktım ve aceleyle odama gittim. Etrafta yuvarlanıyor ve yorgani tekmeliyordu. "İyi misin, Angel? Bir şeye ihtiyacın var mı?" Yanına oturdum.

"Hayır," diye fısıldıyor.

Saçlarını yüzünden çekiyorum; gözleri hâlâ kapalı. "Ne Angel?" Yumuşakça soruyorum.

"Seni istiyorum." Elini uzatıp beni çalışıyor. "Benimle uzanmanı istiyorum."

gülümsüyorum, onu yanıma çekiyorum. "Tamam, Angel." Saçlarını öpüyorum ve elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum.

Birkaç dakika uzanıp işe geri döneceğim. Uyanık olduğunu bile sanmıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve ona sıkıca sarılıyorum.

Tam istediğim .

Samantha

Uyandım ve kendime dönmem gerektiğine karar verdim. Bacaklarımı ve kollarımı uzatıp kaslarımdaki gerginliği hissettiğimde ağrılarım geçti. Dört gün öncesine göre daha iyi hissediyorum. Ağzım kuru ve başımda hâlâ bir sersemlik hissi var.

Dikkatle doğrulup etrafta Slade'i arıyorum. Onu yatak odasında , o halde ofisinde olmalı. Bugün gidip bir duş almam ve kendime çeki düzen vermem gerekiyor. Bunun kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olacağını biliyorum.

Hızlıca duş alıyorum ve saçımı bitirdiğimde kendimi harika hissediyorum.

"Peki, bugün ne yapmak istiyorsun?" Ben banyoda makyajımı yaparken Slade içeri girip yanımda durarak soruyor.

"Umurumda değil. Aklında ne var? Bekle. Bugün çalışman gerektiğini sanıyordum?"

Telefonu çaldı. "Bu düşünceni unutma." Bir parmağını kaldırır, sonra telefonunu almak için döner.

Tam rujumu sürmeyi bitirmiştım ki, birine bana soracağını söylediğini duydum. "Bana ne soracaktı?" Kıyafetlerimi çıkarmak için dolabındaki çantama doğru yürüyorum. Neyse ki yanıma birkaç farklı şey almıştım. Onunla sadece bir gece kalmayı planlamıştım.

"Josh öğle yemeğine gitmek istiyor." Telefonu kulağından çekerek bana özel olarak "Onunla öğle yemeği yememizin bir sakıncası var mı?" diye sordu.

"Hayır, tabii ki değil." Gülümsüyorum ve çantamı karıştırıp giyecek bir şeyler aramaya başlıyorum.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Saat kaçta? Tamam, orada olacağız."

Telefonu kapattığına göre dolapta ürkütücü bir sessizlik var. Çantamda aradığım kot pantolonu buluyorum, sonra ayağa kalkıp arkamı döndüğümde onu tam karşımda buluyorum ve ödüm .

"Tanrım!" Elimi hızla atan kalbimin üzerine koydum. "Beni korkuttun." Ona baktım.

Gülümsüyor. "Teşekkür ederim." Eğildi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Ne için?" *Beni korkuttuğunda ona tokat atıçın mı?* Gülüyorum.

"Bu kadar komik olan ne bilmiyorum ama güldüğünü duymak hoşuma gidiyor. Josh'la öğle yemeği yiyeceğini söylediğin için teşekkür ediyordum." Dönüp ne giymek istediğini seçmeye başladı.

Aşk mı dedi? Kalp atış hızımın iki katına çıktığına eminim ama bunu görmezden geleceğim. "Ondan hoşlanıyorum, iyi bir adam. Şey, sanırım. Onu çok iyi tanımıyorum ama bildiğim kadarıyla iyi bir adam." Üzerindeki yeşil polo tişörtü atıp beyaz keten bir tişört giyiyor. Karın kaslarına ve pürüzsüz göğsüne bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Evet, Josh iyi bir adamdır. Çocukluğumuzdan beri arkadaşız. Nişanlısı onu altı ay kadar önce terk etti ve hâlâ onu unutmaya çalışıyor."

Bu korkunç olmalı. Hâlâ Jax'i özlediğimi hayal bile edemezdim. Sanırım onu gerçekten . Onu düşündükçe ortak noktalarımızın azaldığını fark ediyorum. Beni Slade gibi . Beni hiç güzel hissettirmedi. Ve adam futbolu sevmiyordu. Yani, ama. Hangi erkek futbolu sevmez ki?

Gülümserken mutlu bir şekilde alkışlıyorum, harika bir düşünceye kapılıyorum.

Slade yaptığı işi bırakıyor ve yüzünde bir sırıtışla bana dönüyor. "Neden alkışlıyorsun?"

"Onu biraz daha mutlu edecek bir fikrim var." Her bir ayağımı kotumun bir bacağına sokuyorum ve onun beni izlediğini fark ediyorum. Kotumun içinde kıpırdanırken gözleri bacaklarımlaın üzerinde kayarken yutkunmasını izliyorum. Kalalarımla bir o yana bir bu yana yavaşça ve gerekenden biraz daha fazla sallıyorum. Tabii ki onun iyiliği için. Hareketlerim karşısında gözleri şehvetle doluyor.

"Ne?" diye soruyor sesini bulamıyormuş gibi usula.

O başını sallarken gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırıyorum. Benden uzaklaşıyor ve hafifçe solmuş mavi bir kot pantolon giyiyor.

"İlk Rams maçı üç hafta sonra. Bizimle birlikte maça gelmeli. Hatta isterse birini de getirebilir." antamdan topuklu ayakkabılarımla çıkarmak için eğildim ama Slade beni arkamdan kaldırdı.

"Ne yapıyorsun bebeğim?" Beni döndürürken gülerek sordum. *Acımadı bile!* Tanrıya şükür, vücudum normale döndü. Morluklarımla hala orada ama .

Beni yere bıraktı ve etrafımda döndürdü. "Bizimle mi?" Kara bir kaşını kaldırdı.

"Evet..." Yavaşça cevap veriyorum "Gitmek istemedin mi? İstemiyorsan gitmek zorunda değilsin. Sadece benimle gelmek isteyeceğini düşünmüştüm." Onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirmek istiyordum. Onun da aynı şekilde hissedip hissetmediğini hiç düşünmedim.

"Bensiz gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun? Asla! Bil diye söylüyorum, her maça seninle geleceğim. Ve tüm biletlerin parasını sana ödeyeceğim." Beni bıraktı ve dolaptan çıkmak için döndü.

"Oh hayır. O biletleri ben aldım. Onları sana veriyorum." Yatak odasına girdim ama orada değildi. Sanırım bunun tartışmanın sonu olduğunu düşündü. *olarak değil!* Hazırlanmayı bitirdiğimde geri geldi.

". , yoksa Josh'la buluşmaya geç kalacağız."

Garaja girdiğimizde, altı arabalık garajının en ucuna bakıyorum ve bir Chevy kamyonet fark ediyorum. Karartılmış camları, devasa lastikleri ve güzel krom jantları olan siyah, dört kapılı, kaldırılmış bir Chevy. *O kamyoneti bu garaja nasıl sokmuş ki?*

"Bu kamyon hep orada mıydı?" Arabasının yanında dururken onu gösterdim.

"Evet," diye kıkırdıyor usulca. "Her zaman oradaydı. Sen hiç görmedin çünkü ya çok sarhoştun ya da biz geldiğimizde çoktan sızmıştın."

Hmm.

Arabasına binmeme yardım etti. "Çok kullanmıyor musun? Seni her gördüğümde arabanın içindeydin."

"Arada sırada yaparım." Garajdan geri geri çıkıyor, sonra kapatmak için vizörüne uzanıyor. "Kamyonları sever misin?" Bana doğru bir bakış attı.

"Araba kullanmayı bir kamyonda öğrendim." Pencereden dışarı bakarak gülümsüyorum. "Babamın altmış dokuz model itfaiye arabası kırmızısı bir Chevy'si vardı. Arazisinde onu sürmeme izin verirdi. O kamyonun içinde çok zaman geçirdim." Gökyüzüne bakıp onu ne kadar özlediğimi düşünüyorum. "Aslında o hâlâ bende."

"Ne demek hâlâ sende?" diye soruyor yavaşça.

"Öldüğünde her şeyini bana bıraktı. Elimden çıkardığım tek şey şirketi. Evi ve birkaç arabası hâlâ bende. Hepsi Tulsa'ya geri döndü. Onlardan kurtulamadım."

Slade'e bakıyorum, ışıқта gözleri benimkilerde. Babamın onu çok seveceğini biliyorum. Bana görünüş olarak birbirlerini çok .

Hâlâ bana bakıyor ve ışık yeşile döndü. "Işık yeşil, Slade." Başımı yola doğru sallıyorum. Gaza basarken hiçbir şey söylemiyor. Otoyola çıktığımızda cep telefonu çalıyor. Bluetooth'undan cevap veriyor.

"Hey, Micah," diyor selamlarken. *Micah biz arabadayken hep arar.*

"Hey, Slade. Sam seninle mi?"

"Evet, onunla konuşmak istiyorsan hoparlördesin. Devam edin."

"Harika! Aslında ikinizle de konuşmak istiyorum". Derin bir nefes alır. nefes "Yarın akşam annemle babama yemeğe gelir misiniz?"

Slade kısa bir an için bana bakıyor, gözlerini yola çevirmeden önce meraklı bir bakış atıyor.

"Evet." Slade şerit değiştirmek için flaşörünü yakıyor.

"Harika! Dinleyin, ikinizi de orada istiyorum..." derin bir nefes aldı, "ünkü yarın akşam yemekte Holly'ye evlenme teklif edeceğim." O kadar hızlı söyledi ki neredeyse ne dediğini kaçıırıyordum.

"Bu harika!" Slade heyecanla söylüyor. "Tebrikler!"

Heyecanımı tutamıyorum.

"Bu harika. adınıza çok sevindim. Benim de orada olmamı istediğiniz için teşekkür ederim." Micah evlenme teklif ettiğinde Holly'nin yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum.

Slade bana bir bakış daha atıyor ama bu sefer yüzünde nefes kesici bir gülümseme var; kalbimin durmasına ve nefesimin kesilmesine neden olan o gülümseme. Yolu izlemek için benden uzaklaştıktan sonra birkaç saniye daha bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Teşekkürler. Hayır diyeceği için çok gerginim. Yani, ya çok hızlıysa? Ya onu aceleye getirdiğimi düşünürse? Ya kızıp beni terk ederse? Onu kaybedemem. Onu çok seviyorum."

Slade ve ben gülüyoruz.

"Micah, evet diyecek. Seni her şeyden çok seviyor. Ve bu çok da hızlı değil. Siz üç yıldır birliktesiniz," diye ona güvence veriyorum.

"Evet, haklısın. İşte bu yüzden sana orada ihtiyacım var. Çünkü sen onun en iyi arkadaşısın. Daha sonra arayıp her şeyi açıklamak zorunda kalmaktansa senin orada olmanı tercih edeceğini biliyorum."

Hepimiz gülüyoruz.

"Çok doğru." Slade bana bakıyor ve elimi orta konsolun üzerine koyuyor.

"Hey, Sam, annem Holly'nin en sevdiği üçlü çikolatalı karamelli pastayı yapıp yapamayacağını sormamı istedi. Yapamazsan da sorun değil," diye beni rahatlattı.

"Evet, sorun değil." O kadar geniş gülümsemekten yüzüm acımaya başladı.

"Tamam, gitmenize izin vereceğim. Beni sonra ara, Slade." Telefonu kapatır.

Slade ellerimizi dudaklarına götürüyor ve tekrar indirmeden önce elimin arkasını öpüyor. "Demek çok güzel çikolatalı pasta yapıyorsun, ha?" diye soruyor gülümseyerek.

"biri değilim," diye gülüyorum. "Evet, yemek yapmayı ve fırında pişirmeyi severim. Hemen hemen her şeyi yapmaya çalışırım." Omuzlarımı silkiyorum. "Hayır

"Her şeyin yolunda gittiğini ama bir deneyeceğim. "Limonlu çubuklar."

"Ha?"

"Limonlu barlar. Yemeyi en sevdiğim şeydir." Omzunu silkiyor. "Bana bir şeyler yapmaya karar verirsen diye." Gülümseyerek bana bakıyor ve kaşlarını oynatıyor.

Dulany's Grille & Pub'a giriyoruz. Buraya hiç gitmedim ama hakkında çok şey duymuştum. İçeri girdiğimizde Josh'un çoktan bir masaya oturmuş, bir Bud Light içtiğini ve kaybolmuş gibi görüldüğünü görüyoruz. Kalbim onun için kırılıyor. Bizi görünce kafasını kaldırıyor ve yüzüne sahte bir gülümseme yerleştiriyor.

"Selam çocuklar. Umarım bugün planlarınızı bozmamışımdır." "Hayır," diye başımı sallıyorum.

Slade'e bira isteyip istemediğini sormadan önce dönüp bana da aynısını soruyor.

"Hayır, teşekkürler," diyorum o dikkatini tekrar Slade'e çevirmeden önce. Dikkatlerini çekmek için boğazımı temizliyorum. "Josh, bu ayın on yedisinde herhangi bir planın var mı?"

"Hiç sanmıyorum. Neden? Ne oldu? Vegas'a bir hafta sonu gezisi falan mı düşünüyorsunuz?" Gözleri Noel sabahı küçük bir çocuk gibi kocaman açıldı. "Sadece bir hafta sonu için gidemeyeceğinizi biliyorsunuz. Dört günlüğüne falan gitmelisiniz. En azından!"

Slade güler. "Hayır, kulağa eğlenceli gelse de. Hmmm. Bir gezi planlamamız gerekecek. Hepimiz Vegas'a, Holly ve Micah bile."

"Evet, evet! Burada kalabiliriz-"

Josh'ın sözünü bitirmesine izin vermedim. "Tamam, konunun dışına çıktık." İkisi de bana bakıyor ve ben gülümsüyorum. "Her neyse, ayın on yedisi. Slade ve ben senin bizimle Rams maçına gelmeni istiyoruz."

Josh'ın yüzü aydınlanıyor ve o kayıp bakış uzak bir anıya dönüşüyor. "Gerçekten mi?" Gülümsemesi düşer. "Bu harika bir teklif ama ben üçüncü tekerlek olmak istemiyorum. Siz gidin ve oyunun tadını çıkarın. Tek başınıza. Ama birlikte, anlıyor musunuz?"

"Gitmeni istiyoruz. İstersen birini getirebilirsin?" Gözlerimi Josh'tan ayırıp Slade'e bakıyorum ve o da bana bakıyor. Başı yana eğik ve dirseği masanın üzerinde olduğu için elinin içinde duruyor. Güzel mavi gözleri benimkilere dikilmiş, dudakları ise

Yumuşak bir gülümseme. Öylece bakarken göğsümde bir ısınma hissediyorum ve başımı çevirmek zorunda kalıyorum.

"Getirecek kimsem yok," hafifçe başını sallıyor.

"Buna ne dersin? Tulsa'daki en iyi arkadaşımın ziyarete gelmesini istiyordum. O da gelip bizimle gelse nasıl olur?" Elimi kaldırdım. "Sana tuzak falan kurmaya çalışmıyorum. Sadece dört arkadaş maça gidip bira içeceğiz. Eğlenceli olur. O da futbolu en az kadar seviyor." Ona kendinden emin bir gülümseme veriyorum.

"Evet, kulağa eğlenceli geliyor." Başını sallıyor ve kendini rahatlatmaya çalışıyor gibi görünüyor.

"Sizi şimdiden uyarıyorum... Biz kızlar çok gürültücü ve kabadayı olabiliriz. Diğer takıma bağırıp çağırırız, yemek fırlatırız, küfür ederiz... Çılgın taraftarlar olabiliriz." Omuzlarımı silkip menüme bakıyorum. Onlar sessiz kaldıkça ben de gözlerimi menüden ayırmıyorum. Slade'i görmek için başımı kaldırmak istemiyorum. Gözlerin bana dikildiğini hissediyorum.

Rahatsız hissetmeye başladım. Neden bana bakıyor? Menüye bakmaya çalışıyorum ama kelimeleri göremiyorum. Tam ara verip başımı kaldıracakken telefonum çalıyor. Çantamdan çıkardım ve Courtney'di. Yemin ederim ESP'si var.

"Bunu alacağım. Hemen döneceğim." Gözlerimi telefonumdan ayırmadan masadan kalkıyorum. Bana hâlâ bir şey söylemediler ve umarım yanlış bir şey söylememişimdir ya da Josh'u rahatsız etmemişimdir. Niyetim bu değildi.

Dışarı çıktım ve cevap tuşuna bastım.

Chapter Thirteen

SLADE

" biri, değil mi?"

Josh güler ve başını sallar. "Ne?"

"Sana onun farklı olduğunu söylemiştim." Elini omzuma koyuyor ve hafifçe sallıyor. "Ve sen, dostum, eğer henüz aşık olmadıysan, ona aşık olacaksın."

Bu aşk mı? dört saat biriyle birlikte olmayı istemek mi?
Lanet olsun, bana kalsa evimden hiç çıkmazdı.

"Holly bana dikkatli olmamı söyledi. Sence ne demek istedi? Ona zarar vereceğimi mi?"

Josh birasının etiketini kaldırır ve güler. Tek söylediği "Hayır".

"O zaman bana fikrini söylemek ister *misin*?" n kollarımı masanın üzerine koyuyorum.

Bana bakıyor, artık gülmüyor. "Sana dikkatli olmanı söylüyordu. Hepimiz ona aşık olacağını biliyorduk."

Kaşımı kaldırıyorum.

"Sana aşık olacağını hiç düşünmemiştik."

Kaşlarımı attım.

"Yani, Jax korkağın tekiydi. Oysa sen..." diye omuz silkiyor, "sen kasabanın kötü ocuğusun. Sana asla yüz vermeyeceğini düşündük. Bunu kötü anlamda söylemiyorum. Sana söylediğim gibi, o özel biri. İnsanları ve duygularını gerçekten önemsiyor. Ve ikinci bir şansı yoktur, bu yüzden bir anlık zayıflık gösterip ona kazık atarsan seni terk eder ve bu da sahip olduğun en iyi şeyi kaybetmene neden olur." Başını sallar "Bu, dostum, bir erkeğin asla bir şeydir. Nasıl olursa olsun

çok farklı kadınla birlikte oluyorsun." Birasını kaldırıp geri kalanını içiyor ve beni suskun bir şekilde ona bakarken bırakıyor.

"Hey, bunun için üzgünüm." Angel masaya dönüp bize katıldı ve oturdu. "Arayan Courtney'di, Tulsa'daki arkadaşım." Gülüyor. "İhtimaller ne ki? Her neyse, aşağı inip maça gidecek." Biz sessiz kalırken o gülümsüyor. Yüzündeki gülümsemenin kayboluşunu izliyorum ve Josh'a dönüyor "Seni üzdüysem özür dilerim. Sana baskı istememiştim. Sadece eğlenceli olacağını düşündüm."

Yere bakıyor ve menüsünü geri . Josh bana 'Sana başkalarının duygularını önemsediğini söylemiştim' bakışını atıyor, sonra başını ona çeviriyor ve gülümsüyor.

"Bence kulağa harika geliyor. Yine de biletler için sana ödeme yapmak istiyorum." Bu Angel'ın kafasını kaldırmasına neden olur.

"Hayır," diye başını sallar.

"Bu benim ikramım."

"Tamam o zaman. Bekle, Cumartesi gecesinden önce şehir merkezinde birkaç otel odası kiralamaya ne dersin? Otelin restoranında akşam yemeği yer, sonra da barda bir şeyler içeriz. Mini bir tatil gibi ama yine de şehirde oluruz. Ayrıca bizi maça gitmek için trafikte beklemekten de kurtarır."

"Kulağa mükemmel geliyor." Angel'ın gülümsediğini görmek için ona bakıyorum.

Garsonumuz siparişlerimizi almak için geldi. Dürüst olmak gerekirse, ne sipariş ettiğimi bile bilmiyorum. Tek düşünebildiğim Angel'a aşık olduğum. Kardeşimin daha önce sorduğu soruları ben de sormaya başladım. Çok mu erken? Ona nasıl hissettiğimi gösterir ya da söylersem, dönüp başka yöne kaçarmı?

Josh ve Sam'in ağabeyimin yarın Holly'ye evlenme teklif edeceği hakkında konuştuklarını duyuyorum ama konuşmaya dikkat etmiyorum. Telefonum cebimde titreyerek dikkatimi çekiyor.

Jessica: *Yarın buluşacak mıyız, buluşmayacak ?*

Ben: *Hayır! Artık benimle iletişime geçme. Biriyle ilişkim var.*

Mesajı siliyorum, telefonumu sessize alıyorum ve sonra telefonumu cebime geri koyuyorum.

Öğle yemeği hızla geçiyor ve Angel'la ilgili düşünceler aklımdan sessiz kalıyorum. Kendime ona zaman tanımam gerektiğini hatırlatıp duruyorum.

"Her şey mi?"

Angel yolcu koltuğumdan benimle konuşurken gözlerimi yoldan ayırmıyorum. "Evet. Neden olmasın ki?" İç geçiriyor, ben de ona hızlıca bir göz Elleri kucağında otururken başı öne eğikti.

"Sadece sessiz davranıyorsun. Bir şeye kızdığını sanmıştım."

"Hayır. Yarın ofise dönmek zorunda olmaktan nefret ediyorum. Keşke bütün günü yatakta geçirebilseydik."

Angel, yatağında. *Çıplak... altımda...*

Evet, kulağa mükemmel geliyor.

"Öğle yemeği için dışarı çıkıp çıkmadığınızı bilmiyorum ama size öğle yemeği getirebilirim?"

Bu bir kızın bana sorduğu en tatlı şeylerden biri. Gülümsedim. "Kulağa harika geliyor, Angel.

Onu evine bıraktım. Bana gelmeden önce birkaç şey alacağını söyledi. Eve dönerken küçük bir sapma yapıyorum ve Angel için evimin anahtarını yaptırmaya gidiyorum. İsteddiği gibi gelip gidebileceğini bilmesini istiyorum. Gelmesini asla engellemeyeceğim; saklayacak hiçbir şeyim yok.

Eve geldiğimde anahtarlarımı mutfak tezgahının üzerine bıraktım ve cebimden telefonumu çıkardım. Birkaç cevapsız arama ve mesaj var.

Telefonu açıyorum ve her arama ve mesajın Jessica'dan geldiğini görünce hayal kırıklığı içinde inliyorum. Hepsi hemen hemen aynı şeyi söylüyor. Yalan söylediğimi ve eğer onu görmek istemiyorsam dürüst olmamı.

Ne oluyor lan? Onu görmek istemediğimi söylemedim mi?

Sonra biraz daha şirretleşiyorlar, onun kim olduğunu bilmek istiyorlar ve tüm o mızımız kız saçmalıkları. Telefonumu kapatıp cebime geri koyuyorum. Biri bana ulaşmak isterse ev telefonumu arayabilir.

Angel'ın garaj kapısından içeri girdiğini görünce başımı kaldırdım. "Hey, Angel."

Yumuşak bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Gidip üstümü değiştireceğim ve rahat edeceğim." Mutfığı geçip yatak odasına doğru yürüyor.

Tezgâhın etrafından dolaştım ve peşinden gittim. Yatak odamı aradım ve onu dolabımda buldum. Dolabın kapısında duruyorum ve ellerimi başımın üzerine koyup kapı çerçevesinin iki yanına tutunuyorum. Sırtı bana dönüktü ve gömleğini başının üzerine çekmek için uzandı.

Orada durup gömleğinin pürüzsüz sırtından yukarı kayışını ve saçlarını da çekişini izliyorum. Morluğu çok daha iyi görünüyor, solmaya başlıyor. Neredeyse iyileştiğine göre nihayet ona sahip olabileceğim düşüncesiyle aletimin sertleştiğini hissediyorum. Ona gitmemek, dokunmamak, her kıvrımında, her eğiminde dolaşmamak için ellerim kapı çerçevesinin etrafında sıkılıyor.

Tiştörtünü yana savururken saçları sırtına döküldüğünde kalp atışlarım hızlanıyor. Saçlarının bu kadar uzun olmasına bayılıyorum. Adımı inlerken iki elimle bir avuç almak istiyorum. Gözlerim biraz daha aşağıya iniyor ve kışının üstündeki iki gamzeyi görüyorum. Onları yalamak istiyorum. Kot pantolonunu bacaklarından aşağı kaydırırken kalçalarını oynatmaya başlıyor ve inlememek için yanağımın içini ısırmak zorunda kalıyorum.

Sikeyim.

Kıçı inanılmaz. Mükemmel küçük bir baloncuk ve ben onu tokatlamak istiyorum. Tangasının dantellerini tutup koparmak ve onu yatağa atıp aklıma gelen her yaramazlığı yapmak istiyorum.

Etrafına uzanıp sütyenini çıkarırken elleri dikkatimi çekiyor. Sütyenini diğer kıyafetleriyle birlikte yerleştirmek için eğildiğinde gözlerim kışına geri çekiliyor.

Yüzünü bana dönüyor ve geri sıçırıyor. "Slade!" diye bağırdı. "Beni korkutmaktan zevk mi alıyorsun?" Elini hızla çarpan kalbinin üzerine koyuyor ve birkaç derin nefes alıyor.

Sanki o soyunurken ona bakarken yakalanmamışım gibi orada durmaya devam ediyorum, ellerim kapının çerçevesini acı verecek kadar sıkı kavırıyor. zorundayım, yoksa ona gideceğim. Eğer ona gidersem kendimi kontrol edemem ve vücudu hala hassas. Beni durdurmayacağını biliyorum; ne istersem yapmama izin verir.

Neredeyse çıplak vücudunun ön tarafına bakıyorum. Göremediğim tek şey amcığı. Şimdiye kadar gördüğüm en küçük siyah dantel parçasıyla örtülü. Gözlerim dar kalçalarında ve düz karnında geziniyor. Durup birkaç saniye göbeğindeki yüzüğe bakıyorum, minik pembe bir çıtçıt. Sırıtıyorum. Tam bir kız ve ben onun bu yönünü seviyorum.

Gözlerim yukarıya, göğüslerine doğru yol almaya devam ediyor. Küçük, yumuşak pembe meme uçlarıyla dolgun ve diri. Onları ağzımın içine çekmek ve sertleşene kadar emmek istiyorum. Ağır ağır nefes alırken göğüsleri hareket ediyor.

Gözlerim onunkilere kilitleniyor ve bana doğru birkaç adım atıyor. Hareket edemiyorum. Beni hipnotize etti. O yeşil gözler çok güçlü. Her hareketimi kontrol etme gücüne sahipler. Ve şu anda bana olduğum yerde kalmamı söylüyorlar.

Bana sadece birkaç santim kalana kadar yürüyor ve ben de ona bakmak için başımı eğiyorum. Küçük ellerini kaldırıyor ve gömleğimin altından karnıma yerleştiriyor. Vücuduma gönderdikleri akımdan irkiliyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes alıyorum. *Kahretsin, bunu nasıl yapıyor?* Sadece dokunuşu bile patlamak istememe neden oluyor.

İnliyor ve ben de gözlerimi açıp ona bakıyorum. "Slade," diye iç geçiriyor ve ben dişlerimin arasından bir nefes çekiyorum. *Hay sikeyim.*

Gözlerinin içine bakıyorum. "Evet, Angel," diye fısıldıyorum. Daha yüksek sesle konuşmaya korkuyorum.

"Seni istiyorum."

Kahretsin.

Gömleğimi kaldırıyor ve dudaklarını karnıma koyuyor. Hayal kırıklığı içinde inliyorum. Ellerimi saçlarına dolamak ve o mükemmel ağzına sokması için sikimi çıkarırken onu dizlerinin üzerine çökmeye zorlamak istiyorum. Onu yatağa yatırıp üstüne çıkmamı, adımı haykırırken onu becermemi istiyorum. Bana işkence etmeyi bırakmasını ve ellerini vücudumdan istiyorum.

Islak dilinin karnımı yaladığını hissediyorum ve geriliyorum. Diz çöküyor ve dilini karnımın üzerinde gezdiriyor. Dili tam kotumun başladığı yerde duruyor.

Daha fazla dayanamayacağım.

Kapıyı bıraktım ve yan tarafına dokunmamaya dikkat ederek onu kalçalarından tuttum. Onu yatağa götürüp yatırdım ve üzerine oturdum.

Küçük kalçalar.

"Evet," diye nefes alıyor. Sırtını dikleştiriyor ve ellerini tekrar göğsüne koyuyor.

Ellerini tutup geçen seferki gibi başının üstüne koyuyorum. bu sefer farklı olacak. Sadece ona zevk vereceğim.

"Slade." Ellerini serbest bırakmaya çalışıyor ama ben sıkıca tutuyorum.

Eğilip başımı boynunun kıvrımına yerleştiriyorum. "Ne istiyorsun, Angel?" Kulağına fısıldıyorum. Bir verdiğini hissediyorum ve boynuna doğru gülümsüyorum. Ona bunu söyletmemden nefret ettiğini biliyordum.

"Sen. Lütfen."

Altımda kboynundan köprücük kemiğine kadar yalayarak iniyorum, bu da beni olduğumdan daha fazla çıldırtıyor. Narin bileklerinin ikisini de bir elime alıyorum ve serbest elimi vücudunda gezdiriyorum.

Külotunu bedeninden sıyrıp yere fırlattığımda nefesi kesiliyor. Bacaklarımı genişçe açıyorum ve elimi sokmak için kalçalarımı kaldırıyorum. Bir parmağımı onun derinliklerine sokuyorum; .

"Siktir, Angel." Parmağımı yavaşça içeri ve dışarı hareket ettirmeye başladım. Onu delirtmek istiyorum.

"Lütfen," diye yalvarıyor, kalçalarını bana doğru kaldırıyor.

İkinci bir parmak ekliyorum ve yavaş tempoda çalışmaya devam ediyorum. Başımı ve yumuşak bir meme ucunu ağzıma getiriyorum. Yavaşça emiyorum, sonra sertleştikçe ısıriyorum ve zevkle haykırıyor.

"Daha fazlasına ihtiyacım var. Sana ihtiyacım ."

"Böyle bir şey Angel," diyorum göğsüne karşı. Benimle mücadele etmeye başlıyor, ellerimi çekiştiriyor ve ellerini serbest bırakmaya çalışıyor. "Benimle istediğin kadar savaşabilirsin, Angel." çıkmak için kalçalarını oynatmaya çalışıyor, ama parmaklarım hızını artırırken ağırlığımı onun üzerine bastırıyorum ve benimle savaşmayı bırakıp olmasına neden oluyorum. Parmaklarım içinde çalışırken göğsünü, boynunu ve kulaklarını emiyorum, yalıyorum ve kemiriyorum, ta ki boşalırken etrafımda sıkılaşına kadar.

Parmaklarımı yavaşça çekiyorum ve bileklerini bırakıyorum. Bir elimi yüzünün iki yanına koyuyorum ve dudaklarını öpmek için eğiliyorum. O da

beni geri öpmez. İstese bile öpebileceğini sanmıyorum. Gözleri kapalı, ağzı ayırık ve nefes nefese.

"İyi misin?" Hızla atan kalbini hissetmek için bir elimi kaygan göğsünün üzerine koyarken soruyorum.

"Evet," diye nefes alıyor. Gözleri hâlâ kapalı ama dudaklarında bir gülümseme var.

Eğilip alnından öpüyorum, sonra yataktan kalkıp dolaba gidiyorum. Ona tişörtlerimden birini ve bir altı alıyorum. Yatak odasına geri dönüyorum. Hâlâ elleri başının üzerinde yatıyor ama nefes alıp vermesi normal.

Ona doğru yürümek için kendimi zorluyorum, kendimi gerçekten yapmak istediğim şeyi yapmaktan korkuyorum. "Burada birkaç kıyafet var, Angel." Yanıt beklemiyorum. Dönüp banyoya doğru koşuyorum. Soğuk bir duşa ihtiyacım var.

Bu çok aptalcaydı. Beklemek istemeye ne oldu? Ağırdan almaya? Onu incitmek istememeye? Parmaklarımın sert olduğunu biliyorum ama yine de oldukça nazıktım. Planladığım şeyi yaparsam, şu anda canı yanacak, bu yüzden beklemek zorunda kalacak. Bu beni ne kadar öldürürse öldürsün.

Duşumu bitirdikten sonra yatak odasına giriyorum ve onun artık orada olmadığını görüyorum. Bir eşofman altı ve bir tişört almak için şifonyerime doğru yürüdüm.

Çok azdım.

Onu o kadar çok istiyorum ki, tadını alabiliyorum. Seks yapmadan hiç bu kadar uzun süre kalmamıştım. Kızları arabalarının kaputunda ve soyunma odasında isimlerini bile bilmeden becerdim. Ama şimdi burada bir kız arkadaşım var ve onu *hâlâ* sikmedim. Üç haftadan fazladır seks yapmadım, onu gördüğümünden beri.

Kıyafetlerimi giydim ve onu bulmak için yatak odasından çıktım. Angel elinde bir kadeh şarapla kanepede oturuyordu. "Bu gece ne yapmak istersin?" Oturma odasına girerken sordum.

Şarap kadehine bakarken "Umurumda değil," diye omuz silkiyor.

"Medya odasında film izlemeye ne dersin?" Yanına gittim battaniye zulamdan bizim için bir tane al.

"Kulağa hoş geliyor." Ayağa kalktı ve medya odasına doğru yürüdü. Şarap bardağını kanepenin yanındaki küçük sehpanın üzerine koyar ve

, rahatlar.

Arkasına geçip , kolumu karnına doluyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Onu en az onun beni istediği kadar istediğimi bilmesini istiyorum. Sadece vucuduna biraz daha zaman tanımak istiyorum. Kiini sikimin üzerinde oynatıyor ve anında sertleşiıyor.

"Filmi ben seçebilir miyim?"

"Evet." Ona sarılabildiğim sürece ne izlediğimiz umurumda değil.

İşkence olsa bile.

On beş dakika sonra, bunun büyük bir hata olduğunu fark ettim! Ben kız filmlerinde oynamam. "Neden ağlıyorsun?" Bana bakması için çenesini kaldırırken ona soruyorum.

"Bu film çok üzücü."

Başparmağımla bir damla gözyaşını siliyorum. "Angel," diye gülümsüyorum ona, "zc bir şey olmadı." Kıkırdıyorum. n gösterimler yeni bitmişti.

Kokluyor. "Göreceksin," diyor ve filmi izlemek için başını tekrar ne .

Filmin başında neden ağladığını filmin sonunda . Hayatımda hiç bu kadar hüzünlü bir film izlememiştim. Eğer hepsi bu kadar , daha asla izlemeyeceğim. Ama bu beni düşündürüyor. Aşk böyle bir şey mi? Ne kadar zor olursa olsun asla vazgeçmemek mi? Bu sadece aşık olmakla ilgili değil. Her gün, tekrar tekrar aşık olmaktır.

Ekranda jenerik gösterilirken saçlarının tepesini öpüyorum; mis gibi ilek kokuyor. Ona baktığımda uyuduğunu görüyorum, bu yüzden uyandırmamaya çalışarak arkasından kayıyorum. Ayağa kalktığımda onu kaldırıyorum ve bir ocuk gibi kucağıma alıyorum. Onu böyle kucağıma almayı çok seviyorum. Çok küçük bir vücudu var ama yine de bana ihtiyacı olduğunda kendimi çok güçlü hissettiriyor.

Eşofmanlarımı bacaklarından aşağı indirirken hiç ses çıkarmıyor. Zavallı şey, çok yorulmuş olmalı. Soyunup yanına sokuluyorum, saçlarını bir kez daha öpüyorum ve vücudunu kendime doğru çekiyorum.

Alarmımla erkenden uyanıyorum ve gözlerimi Melek dediğim yüzle açıyorum. Saçları yastığının ve yüzünün üzerine yayılmış, elimde olmadan parmaklarımın arasına alıp geriye doğru itiyorum. Çok huzurlu görünüyor, uyuyan bir melek gibi. Nefes alış verişi yavaş ve kirpikleri yanaklarına otururken yüzü rahatlamış. İsteksizce alnından öpüyorum ve kalkıyorum. Hazır olduğumda, mutfağa gitmeden önce onu son bir kez öpüyorum. Ona bir not yazıp adadaki anahtarın yanına bırakıyorum.

Meleğim, bu sabah uyurken o kadar huzurlu görünüyordun ki seni uyandırmak istemedim. Dün senin için bir anahtar yaptırdım. Kendini evinde hisset bebeğim. Öğle yemeğinde seni görmek için sabırsızlanıyorum. Sabahın çoğunda mahkemede olacağım, sonra öğle yemeğinden hemen önce bir toplantım var, ama bir şeye ihtiyacın olursa cep telefonumu ara. Her zaman yanımda taşırım.

xoxo senin

Garajıma giriyorum ve onun küçük, şık kırmızı 370Z'sini kaldırılmış kamyonumun yanına park etmiş halde görüyorum ve midemde kötü bir his oluşuyor. O araba güvende *değil*. Garaj kapısının yanındaki asılı duran kamyonetimin anahtarlarını alıp mutfağa geri götürüyorum. Onları ev anahtarının yanındaki notun üzerine koyuyorum ve bir satır ekliyorum.

Bugün benim kamyonumu sür. Senin araban güvenli değil.

Derin bir nefes alıyorum, kendimi daha iyi hissediyorum ve işe gidiyorum.

Gün hızla geçiyor. Neredeyse öğlen oldu ve sekreterim dahili telefondan geldiğinde bir toplantıdaydım.

"Bay Long."

"Evet?" Ayağa kalkıp konferans masasının üzerine eğilerek soruyorum. "Bayan Hall sizi görmek istiyor." Sesi şaşırılmış gibi geliyor.

Hangi

Öyle olmalı, ofise hiç kadın almıyorum.

"Teşekkürler Rose. Onu ofisime al. Bir dakikaya geleceğimi söyle." Telefondan başımı kaldırdığımda beş çift gözün şaşkınlıkla bana baktığını görüyorum. Gülümseyen babam ve Micah hariç.

"Tamam, bu Williams davasını kapsıyor olmalı. Başka bir kopyasını e-posta ile göndermemi isteyen var mı?" Kağıtları bir araya toplamaya başladım.

Sadece sessizlik.

"Ne?" Daha dik duruyorum.

"Bayan Hall kim? Hall kim?" Brandon soruyor.

Tam bunun onu ilgilendirmediğini söyleyecektim ki Matt olayını hatırladım. Onu ofiste görecekler ve hiçbirinin ona asılmasını istemiyorum.

"O benim kız arkadaşım." Herkesin gözleri yuvalarından fırladı. Micah ve babaminkiler de dahil. "Yani kimse ona asılmadı. Onu bırakın. O benim!" İşte bu onlara anlatmalı. Evraklarımı alıp dışarı çıktım ve doğruca ofisime gittim.

Ofisimin kapısını açtım ve kapının girişinde durdum. Sırtını bana dönmüş, St. Louis'e bakan büyük cumbalı pencerelerin önünde duruyordu. *Hay sikeyim!* Nefes kesici. Onu her gördüğümde, kendime nefes almayı hatırlatmak zorunda kalıyorum.

Gülümsüyorum. "Merhaba, Angel."

Dönüyor; bir elinde plastik bir kap, diğerinde Sonic çuvalı var. Onları bana uzattı. "Sana limonlu bar yaptım."

Bu kadın inanılmaz!

Yanına gidip alnından öperken kabı ve çuvalı elinden alıyorum. Önce limonlu çubukları açıyorum; ağız sulandıracak kadar lezzetli görünüyorlar. İçine dalmaya başlıyorum. "Mmm, bunlar harika," diyorum bir lokma yedikten sonra. "Gerçekten, bunlar şimdiye kadarkilerin en iyisi Angel." Yutkunuyorum ve bir ısırık daha alıyorum.

Tanrım, bu kadın yemek yapabiliyor.

Angel yüzünde sinirli bir ifadeyle bana bakıyor. Çiğnediğim lokmayı yutuyorum, sonra masamın kenarına koyuyorum. "Neden kızgın görünüyorsun?" Dikkatle soruyorum.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak sandalyeme oturdum ve arkama yaslandım. Geliyor ve duruyor, masama yaslanıyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor. Çok ateşli görünüyor.

sinirlendiğinde. Ellerimi onun üzerine koymak ve vücudunun benimkine doğru gevşediğini hissettiğimde onu öpmek istiyorum. Kızgınlıktan beni istemeye geçtiğinde kontrolün bende olduğunu hissediyorum. Durumu tersine çevirmek hoşuma gidiyor.

"Bir," diye parmağını kaldırdı. "Bana arabamı kullanmayı bırakmamı söylemiştin." Bir kaşımı kaldırdım. Bunun bir sorun olacağından şüphelenmiştim.

"İki," bir parmağını daha kaldırıyor. "Dün gece beni uyandırmadın. Üç," bir parmak daha kaldırır. "Bu sabah beni uyandırmadın."

"Özür dilerim. Seni uyandırmak istemedim." Doğruldu, kollarımı açtım ve ellerimi dar kalçalarına koyarak ona baktım.

"Sen işe gitmeden önce sana kahvaltı hazırlamak istedim," diye somurtuyor.

Ayağa kalktım ve ellerimi yüzünün iki yanına koyarak ona baktım, "Buraya gelir gelmez salondan bir şeyler aldım, Angel."

Kaşlarını çattı. "Mesele bu değil. Mesele şu ki, sana kahvaltı hazırlamak istedim. Sonra da sana ofiste iyi günler dilerken bir veda öpücüğü vermek istedim."

Kıkırdıyorum, çok tatlı. Eğiliyorum ve dudaklarım onunkilere değiyor. "Dudakların çok yumuşak." Rujundan mı yoksa doğal cildinden mi bilmiyorum ama dudaklarının kadar yumuşak olması hoşuma gidiyor.

Beni kendine yaklaştırmak için uzanıyor. Sikim o kadar sertleşti ki, taşaklarım ağrıyor. Ona sahip olmak için daha ne kadar bekleyebileceğimi bilmiyorum.

Aklımdan geçenleri okumuş olmalı çünkü göğsümü iterek beni sandalyeme geri götürüyor. İsteyerek gittim. O dizlerinin üzerine çökerken ben de oturdum. *Hay sikeyim!* düğmesini açarken onu izliyorum, sonra fermuarı indiriyor. Zaten sert olan sikimi çıkarıp yavaşça okşarken gözleri benimkinden hiç ayrılmıyor.

Bana hınzırca bir gülümseme veriyor. "Bana ne istediğini söyle, bebeğim."

Ben de gülümsüyorum. Kendi oyunumu bana çevirmeye çalışıyor. Ondan çok daha uzun süredir bu oyunu oynadığımı anlaması gerekiyor. Bir elimle saçlarını acıyla kavradığımda nefesi kesiliyor. Bunu sevdiğini biliyorum ve yaptığımda çıkardığı sesleri seviyorum.

"Ellerini arkana koymanı ve sikimi emmeni istiyorum. Sertçe!" Okşamaya devam ederken eli sikimin etrafında daha da sıkılaşıyor. Etrafıma sarılmış yumuşak küçük elinin hissinde ve gözlerindeki saf şehvet bakışında kayboldum. O kadar kaybolmuştum ki ona ne istediğimi söylediğimi unutmuştum.

Saçlarını daha da sıkı kavıyorum ve o mükemmel ağzından bir inilti ve bir nefes çıkarken başını geriye çekiyorum. Göğüslerine bakıyorum; meme uçları sertleşmiş, gömleğinin içinden dışarı çıkıyor. Başını o kadar geride tutuyorum ki yüzü tavana bakıyor. Elimde olmadan diğer elimi açıkta kalan boynunda bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. Sertçe yutkunduğunu hissediyorum.

"Şimdi," diye emrediyorum boynunu serbest bırakırken.

Başka bir şey söylemeden sikimi bırakıyor ve iki elini arkasına koyuyor. Beni içine almak için ağzını açtığında başını aşağı indiriyorum. "Siktir!" Sıcak ağzı sikimin etrafına sarıldığında çok iyi hissettiriyor. O bir uyuşturucu gibi ve ben bağımlıyım. Beni her zaman bir sonraki kafayı istemeye bırakıyor. Her yeni kafa bir öncekinden daha iyi.

Tüm doğru yerlerini okşuyor, emiyor ve yalıyor. Saçlarındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum "Daha derine," diye homurdanıyorum. Bana uyararak nefesimi kaybetmeme neden oldu. Başımı arkaya yasladım ve o her şeyimi almaya devam ederken kalçalarımı ittim. Saçlarını bırakıyorum ama bırakmıyorum. Ritmi yavaşlatıyor ve çekilmeye başlıyor. Gözlerimi açtım ve ona baktım. Uzun, siyah kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Beni boylu boyunca emiyor. Ağzı daha geniş açılıyor ve dili başımın etrafında dönmek için dışarı fırlıyor.

"Siktir," diye fısıldadım.

İnliyor, sonra yavaşça beni ağzına alıyor ve sikimi boğazının derinliklerine gömüyor. Daha dayanamıyorum.

"Boşalacağım," diye nefes alıyorum. Beni boğazının arkasına kadar çektiğinde serbest kaldığımı hissediyorum. Ağzına boşaldığımda her bir parçamı yutarken gözlerini açık tutuyor ve benimkilere diyor. Topuklarının üzerine oturuyor ve gözlerini kapatırken dudaklarını yavaşça yalıyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en erotik şeydi.

Ellerimi saçlarına doladım ve onu kendime çektim. Dudaklarımı dudaklarına yapıştırıp onu öpüyorum. Öpüşüm sert ve arzu dolu.

Öpücüğü ve yüzünde küçük bir gülümsemeyle benden geri çekiliyor. Saçlarını bırakıyorum ve ellerimi kalçalarında gezdiriyorum. Ona hemen şimdi sahip olacağım. İlk seferimiz ofisimde, masamda, yerde, sandalyemde olacaktı. Ona sahip olduğum sürece nerede olduğunun hiçbir önemi yoktu. Tek ihtiyacım olan birkaç dakika ve onu almaya hazır olacaktım.

"Bay Long." Rose dahili telefonumdan geliyor.

"Evet?" Sıkılmış bir çeneyle söylüyorum

"İkinci hatta bir çağrı var. Bay Black."

Başımı göğsüne yaslarken iç çekiyorum. Elinin saçlarımda oynadığını hissediyorum. Bana dokunduğunda inanılmaz derecede iyi hissediyorum.

"Markete gideceğim, sonra da senin evine gidip bu akşam için pasta yapacağım," diye fısıldıyor.

Arkama yaslanıyorum ve vücudunu kendime yaklaştırarak ayakta duruyorum.

"Bana öğle yemeği getirdiğin için teşekkürler, Angel." Gözlerimi onunkilerden alamıyorum, çok yumuşak ve mutlu görünüyorlar.

"Ne zaman istersen" diye gülümsüyor. "Evinde görüşürüz bebeğim." Dudaklarımı öpüyor ve kapıya doğru yürüyor.

"Angel?"

Bana dönüp baktı. "Kamyonetimi sen mi kullandın?"

Yüzünde yavaş ve seksi bir gülümseme beliriyor. "Hayır." Arkasını dönüyor ve kapıyı arkasından kapatarak ofisimden çıkıyor.

Pantolonumun fermuarını çektim ve sandalyeme geri çöktüm. Bu şimdye kadar yediğim en iyi öğle yemeğiydi ve belli ki kamyonetimi sürmesi hakkında konuşmamız gerekiyor.

Samantha

Slade'in evine girip satın aldığım iki şişe Barefoot Moscato'yu buzdolabına yerleştiriyorum. Sonra da pastayı pişirmeye başladım. Tek düşünebildiğim bugün ofisinde yaptıklarımız. Daha önce hiçbir erkeği Slade'i tatmin ettiğim gibi tatmin etmek istememiştim. Ona doyamıyorum. Söylediği kelimeler sanki

Ellerim ya da ağızım onun üzerindeyken ne düşündüğünü. Vücudunun ona yaptığım şeye verdiği tepki. Bana karşı kendini tutamıyor. Ve ben buna bayılıyorum. Beni hiç bilmediğim bir şekilde arzuyla ıslatıyor.

Yine de onun için aynı şeyi yapmadığımı düşünüp duruyorum. Yani, beni öptüğünde ve ellerini üzerime koyduğunda beni istediğini hissediyorum, ama neden benimle gerçekten seks yapmadığını bilmiyorum. Kafamı sallıyorum, zihnimi temizlemeye çalışıyorum. Bunu sonra düşüneceğim.

Uykumdan uyandığımda Slade yanımda uyuyordu. Sessizce yataktan çıkıyorum ve hazırlanmak için banyoya gidiyorum. Topuklu ayakkabılarımı giydikten sonra Slade'i uyandırmaya giderken telefonunun çaldığını duyuyorum. Cevap verirsem umursayacağını sanmıyorum. Telefonu cebinden çıkarıyorum ve Jessica adında birinden gelen bir mesaj olduğunu fark ediyorum. Bu onu ilk aradığımda birlikte olduğu kız değil mi?

Jessica: *Benimle biraz zaman geçirebilmek için ondan ne zaman uzak kalacağına karar verdin mi? Seni özledim ve görmek istiyorum Slade.*

Göğsüme yumruk yemiş gibi hissediyorum. *Onunla vakit geçirmek mi?*

Benden uzaklaşmak mı?

Önceki konuşmalarını görmek için yukarı kaydırmaya çalışıyorum ama orada hiçbir şey yok. *Onunla konuşuyor ama mesajları siliyor muydu? Tüm bunlar bir yalan mıydı?*

Slade'in yatakta kıpırdadığını duyunca başımı kaldırıyorum. Telefonunu iş pantolonunun cebine geri koymak için acele ediyorum, sonra yatağa dönüyorum.

"Slade... Slade!" Havlıyorum.

"Ne?" diye mırıldanıyor yatakta doğrulup yorganın üzerinden düşmesine izin verirken. Birkaç kez göz kırptıyor, sonra odaya bakıyor.

"Ailene gitme vakti geldi. Kalk ve giyin." Kapıya doğru yürüyorum. Aslında bir saatimiz daha vardı.

orada olacağım, ama evinden ayrılmaya hazırım.

"Nereye gidiyorsun, Angel?" Sesi endişeli geliyor. *Endişelenmeli de!*

"Mutfak." Kapıya doğru yürümeye devam ediyorum ve arkamdan kapatıyorum. Koridorda durup birkaç derin nefes alarak gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. Belli ki onu son zamanlarda görmemiş, mesajından anlayabiliyorum. Bu ne anlama geliyor? Belki de onu görmek istemiyordur. Bana evin anahtarını verdi.

Ona mesajı gördüğümü söylemeyeceğim. Bildiğimi bilmesini istemiyorum. Ben sadece...

Kahretsin!

Ne yapacağımı bilmiyorum. Ona karşı bir şeyler hissediyorum ve bu yüzden kendimi tutmaya çalışıyorum. Kendimi tekrar bu duruma nasıl sokabilirim? Bu kadar aptal olmamalıydım. Tabii ki geçmişindeki kızlarla görüşmeye devam edecek. Neden devam etmesin ki? Sadece benimle birlikte olmak isteyecek değil ya. Madem sadece yatmak istiyordu, neden benden kız arkadaşı olmamı istedi? Beni eve getirdiği ilk gece benimle seks istediğimde kurnazca davranmış değildim.

Düşün açıldığını duydum ve mutfığa yöneldim. Bu gece biraz şaraba ihtiyacım olacak. Sarhoş olmam bile gerekebilir.

Slade mutfığa girdiğinde ikinci kadeh şarabımı yudumluyordum. Ne kadar güzel görüldüğüne kalbim dayanmıyor. Muhteşem gözleriyle uyumlu bebek mavisi bir tişört giymişti. Koyu renk bir kot pantolon ve bir çift siyah bot giymişti. Saçları dağınık ve çok seksi görünüyor.

Her zamanki gibi.

Onun sadece bana ait olduğunu düşünecek kadar nasıl aptal olabilirim? "Muhteşem görünüyorsun, Angel."

Kafamı boşaltıyorum ve boş bardağıma bakıyorum.

Bana şaşkınlıkla bakıyor. "Şarap mı içiyorsun?" Gülümseyerek bir kaşını kaldırıyor, belli ki eğleniyor.

Daha sonra sarhoş olduğumda eğlenmeyecektir. Bir bardak daha doldururken başımı evet anlamında sallıyorum. *Mesajı okudu mu?* Eğer , açtığımı biliyor olmalı. Silmedim ki.

Elimde yeniden dolan şarap kadehine bakıyorum ve içiyorum. Bir tane daha düşünüyorum ama vazgeçiyorum. Ben

Olumlu Vivian bu gece şarap kadehimi hep dolu tutacak ve Micah'nın evlenme teklifini mahvedecek kadar sarhoş olmak istemiyorum.

Bardağımı lavaboda yıkamak için dönüyorum ve Slade'in orada durduğunu görüyorum; tezgâha yaslanmış, bir ayak bileğini diğerinin üzerine çaprazlamış, bir elini tezgâhın iki yanına koymuş, sadece beni izliyor. Ona bakmak acı veriyor. Sanki kalbim onarılamayacak kadar paramparça olmuş gibi hissediyorum. Yüzümün her yerinde bunun yazılı olduğunu biliyorum. Onunla göz teması kurmaktan kaçınıyorum.

Gülümsemiyorum. Sanki beni her şeyimden koparmış gibi içimde bir ıssızlık hissediyorum. Anlamıyorum. Benimle yatmaya bile çalışmadı. Ama Jessica adında bir kız belli ki onunla takılmak hakkında konuşmuş.

Bardağımı çalkaladım ve lavabonun üzerinde öylece durdum. Birkaç garip saniyeden sonra Slade tezgâhtan uzaklaşıp bana doğru yürüdü.

Ona bakmak gibi bir hata yaptım. Gözleri gözlerimin içine bakıyor ve yüzünde bir gülümseme var. Kendimi örümcek ağına yakalanmış bir sinek gibi hissediyorum. Elleri saçlarımı tuttuğunda vücudum kaskatı kesiliyor. Başımı kendine doğru kaldırıyor ve beni öpmek için eğilirken gözlerimi arıyor. Dudakları dudaklarıma değiyor ve ben uzaklaşmaya çalışıyorum ama o saçlarımı sıkıca tutuyor. Ellerinin sessiz komutu altında bedenim bana ihanet ediyor. I yapamam Yardım ama ver içinde için Onu. I olabilir olmak ezilmiş ve kalbim kırık, ama bedenim onu reddedemiyor. Bu düşünce beni korkutuyor. Öpücükten uzaklaşıyor ama dudakları benimkilere değmeye devam ediyor.

"Bu gece bitmeden seni neyin rahatsız ettiğini öğreneceğim," diye söz veriyor ve gözlerimin içine bakmak için daha da geriye çekiliyor.

Başımı hayır anlamında salladım. Ona söylemeyeceğim. Eğer , sadece kıskançlığımı değil, saklamaya çalıştığım sevgimi de göreceksin.

Sevgiler.

Bunun olmasına nasıl izin verebildim? Aşkın asla iyi bir şey olmadığını biliyorum. Her zaman biter, ama Slade ile daha fazla zamanım olur sanmıştım.

"Göreceksin," diye sırtıyor. Beni alnımdan öpüyor, sonra saçlarımı serbest bırakıyor. Arkasını dönerek tezgâhtaki pastayı alıyor ve beni mutfaktan garaja doğru götürüyor. Omuzlarımı çökertiyorum ve büyük bir nefes çekiyorum.

Bu uzun bir gece olacak ve iki şişe şaraba daha ihtiyacım olacak!

Slade'in arabasının yolcu koltuğuna oturuyorum ve çantamdan güneş gözlüklerimi çıkarıyorum; siyah bir D&G gözlük, o kadar büyük ki yüzümün yarısını kaplıyor. İyi oldu. Gözlerimi göremeyecek. Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. Yardım edemiyorum ama ihanete uğramış hissediyorum. Nasıl olur da onun tüm kanabilirim? Sanırım bu benim hatam. Söylediği her şeye inanan bendim. O kadar zavallı ve aptal mıyım?

Yolculuk tamamen sessizdi. Şarabın etkilerini hissetmeye başladığımda sinirlenmeye başlıyorum. *Ne cüretle arkamdan biriyle görüşebileceğini düşünüür?* Sanki sadece çıkıyormuşuz gibi. Bu ilişkiyi başlatmak isteyen oydu. Tek gecelik bir ilişkiyi sorun etmeyecektim. Daha önce hiç ilişkisi olmamış biri bile takılmayacağını bilir!

Ona bakmayacağım ya da onunla konuşmayacağım. Bu gece Holly ve Micah hakkında. İlişkimizdeki sorunla ilgili değil. Sorun mu?

Ugh.

Bir ilişkide üç gün ve şimdiden bir sorunumuz var ve Bu büyük bir şey.

Ailesinin evine yanaşıyoruz ve o bana kapıyı açmadan ben iniyorum. Neden bir gibi davranıyorsun?

"Merhaba canım," Vivian ön kapıda ona ulaştığımda bana sarılıyor. "Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler Vivian. Sen de öyle," diyorum çok tatlı bir şekilde ama gülümsemem gergin. Yüz hatlarıma bakıyor, sonra bize doğru gelen Slade'e bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. Kaşlarını çatıyor. Kahretsin. Çok tatlıydım. Kızgın ruh halimi gizlemeye çalışarak ona kocaman bir gülümseme veriyorum.

Dikkatini Slade'e çevirir. "Hey, tatlım. Sonunda yuva kurmana çok sevindim. Samantha harika ve tek kelimeyle muhteşem. Bu evdeki herkes onu seviyor."

O ne yapıyor? Belli ki gerginliği görebiliyor. Ateşi körüklemeye mi çalışıyor? Yüzündeki ifadeyi görmek istemediğim ve ona söyleyecek hiçbir şeyim olmadığı için sırtımı Slade'e dönüyorum.

Kolunu koluma doluyor, sonra beni mutfığa götürüyor, Slade'i kapıda bırakıyor, tek kelime etmiyor.

"Şarap?" Diye soruyor ama bana bir bardak doldurmaya başlamış bile. Beni çok iyi tanıyor.

"Yeterince şarap içti anne. Biz buraya gelmeden önce üç gaz içti," diyor Slade öfkeyle yanıma gelip pastamı önümüze koyarken.

Vivian başını kaldırıp ona bakıyor, sonra bana bakıyor. "Bir kadeh şarap ister misin?" Sesi eşit, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

"Evet, lütfen."

Gülümsüyor ve Slade'in iç çektiğini duyuyorum. *Bu doğru, dostum. İstedğim kadar içebilirim.*

Şarap bardağını bana uzatıyor ve ben de gülümsüyorum. Şarap beni her zaman daha iyi hissettirir.

"Teşekkür ederim." Şarabı buzdolabına koymaya gitti. "Bunu dışarıda bırakabilirsin." Vivian'ın gülümsemesi genişler.

"Ne?" Slade uzun bir nefes aldı, söylediklerimden tedirgin olduğu belliydi.

Gülümsememi gizleyemiyorum ama gözlerimi annesinden ayırmıyorum. "Ne olsa kutlama yapacağız." Şarabımdan büyük bir yudum alıyorum. Bana neler olduğunu anladığını belirten bir bakış atıyor. Omuz silkiyorum.

Slade'e bakar. "Bir bardak ister misin, canım?"

"Hayır!" diye tersledi. "Birimizin bu gece ayık kalması gerekiyor. Sesi sinirli geliyor. *Güzel!*

Vivian ona onaylamayan bir bakış atarken kıs kıs gülmekten kendimi alamıyorum. Gülümsüyorum ve bardağımın kalanını içiyorum. Tek kelime etmeden uzanıp bardağımı dolduruyor. Başım bulutların üzerinde süzülüyormuş gibi hissetmeye başladığımda, bir kez daha yeterli olmadığımı düşünmekten kendimi alamıyorum. Neyi yanlış yapıyorum?

Kendimden geçene kadar içmeye devam etmek istiyorum ama yapamayacağımı biliyorum. Bu gece burada olmamızın benimle ilgisi olmayan bir nedeni var. Şarap ağlamak istememe neden oluyor ve bir tuvalete gitmem gerekiyor çünkü içimde onları tutamayacağıma dair bir his var. Masadan kalkıyorum ve ön taraftaki banyoya doğru yola çıkıyorum.

Chapter Fourteen

SLADE

Annem konuşurken Angel'ın mutfaktan çıkışını izliyorum. "Slade."
Kafamı kaldırdığımda annemin bana kötü kötü baktığını gördüm.
"Ne?" Sinirlenerek sordum.

"Neden sana kızgın? Sen ne yaptın?" Suçlayıcı bir şekilde soruyor.

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Bilmiyorum. Bugün erken saatlerde iyiydik. İşten sonra eve geldim ve onunla biraz kestirmek için uzandım. Uykumdan uyandığımda çok mesafeliydi ve son bir saat içinde bu durum öfkeye dönüştü."

"Slade," bana ciddi bir bakış attı. "Düzelte şunu."

"Ona sorunun ne olduğunu sordum ama bana söylemedi. Sorunun ne olduğunu bilmeden bir şeyi nasıl düzeltebilirim ki?" *Kahretsin, erkek arkadaş olayını hiç yapmadım!* Geçmişte kızları kızdırdığımda, bana bağırıp çağırdılar ve gittiler. Her zaman geri geldiler.

Angelın bana kızmasını istemiyorum. Ve eğer giderse, geri dönmeyeceğine dair bir his var içimde.

"Kızgın kalmasına izin verme. Ona sorunun ne olduğunu sormaya devam et, eninde sonunda sana anlatacaktır." Şarabından bir yudum alır.

Ben uyurken ne olmuş olabilir ki?

Telefonumun çaldığını duydum ve kot pantolonumun cebinden çıkardım.

Yoldayız.

Dışarı çıkarken Jessica'nın adını görüyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Bana ne zaman mesaj atmıştı? Ondan gelen bir mesajı okuduğumu hatırlamıyorum ama belli ki mesaj çoktan açılmış. Gözlerimi devirmeme neden olan mesajı okudum. Ne zaman gidecek

Beni yalnız mı bırakacaksın? Bu kaltak çok sinir bozucu. Onu hemen arayıp yola getirmeliyim.

Gönderildiği saate bakıyorum.

Hmm...

"Siktir!" Yüksek sesle söylüyorum.

"Slade Marcus Long. Sesini alçalt," diye annem beni azarlıyor ama dinlemiyorum.

Okumuş.

Onu aldattığımı düşünüyor. Tam bir moronum.

Tabii ki böyle düşünüyor. Eğer bir adam ona mesaj atıp buluşmak istese ve o da bunu benden saklasa ben de aynı şeyi düşünürdüm.

Bar taburesinden atlayıp onu aramaya çıktım. *Ne halt ettim ben?*

Koridorda babamı gördüm. "Hey, Angel'ı gördün mü?"

"Sanırım onu ön banyoda duydum."

Ona ulaşmalıyım, hem de hemen! Göründüğü gibi olmadığını açıklamak zor.

Banyoya gittim ve kapıyı açmak için uzandım. Duyduğum şey durmamı ve dinlememi sağladı. Burnunu çektiğini duyabiliyorum. *Ağlıyordu. Hay sikeyim!*

Yavaşça kapıyı çaldım.

"Evet?" Sesi çok küçük geliyor ve bu göğsümü ağrıtıyor.

"Angel." Kapıyı tekrar çaldım. "Benim, bebeğim. Bırak gireyim." Cevap vermiyor. "Bırak gireyim, bebeğim." Hâlâ bir şey söylemiyor. Belli ki bana sessiz davranıyor ve bu bok işe yaramayacak. Bunu düzeltmem gerek. Kapıyı açmaya çalışıyorum ama kilitli.

"Angel, eğer bu kapıyı açmazsan, onu atacağım!" Bütün evin beni duyacağından emin olduğum kadar yüksek sesle bağıriyorum. Ona ulaşmak için bu kapıyı delmekle ilgili bir sorunum yok. Söyleyeceklerimi dinlemesine ihtiyacım var.

Kapıyı açıp yanımdan geçmeye çalışıyor ama onu banyoya geri itip kapıyı ayağımla çarparak kapatıyorum. Sırtını duvara dayamıştım ve iki elimle onu tutuyordum.

Bileklerim göğsüne sıkıca dayanmış, beni itmeye çalışırken bedenim onunkine yaslanmıştı.

"Angel, beni dinlemenı istiyorum." Başını hayır anlamında sallıyor. "Bana bak. Açıklamam gerek."

Başını kaldırır ve yavaşça gözlerini açar. Tek bir damla gözyaşı akıyor. Kalbim onun için, ona hissettirdiklerim için kırılıyor. Ellerini bırakıyorum ve başparmağımla gözyaşlarını silerken kendi ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum.

"Angel, sana söz veriyorum, onu görmedim. Buluşmak için bana birkaç kez mesaj attı ama ona beni rahat bırakmasını söyledim. Bir kız arkadaşım olduğunu ve onunla hiçbir şey yapmak istemediğimi söyledim." Gözleri boş bakıyor... boş ve ona ulaşamadığımı söyleyebilirim. Kendini bana kapattı.

"Üzgünüm Angel, ama mesajları sildim ve elimde kanıt yok, ama sana doğruyu söylediğime dair her şey üzerine söz veriyorum." O mesajları neden sildim ki?

Yüzünde boş bir ifadeyle bana bakmaya devam ediyor. "I...."

Neredeyse seni seviyorum diyecektim. Aptal piç. Konuşmadan önce düşün.

"Sen hayatımdaki en önemli şeysin, Angel. Bunu sana asla yapmam. Bana inanmana ihtiyacım var."

Hiçbir şey yok. Ona kapıyı açtığımdan beri yüzünde gördüğüm tek duygu üzüntü; yürek parçalayan bir üzüntü. O güzel yüzünden o bakışı silmek için her şeyi yaparım ya da veririm.

"Bir şey söyle," diye yalvarıyorum. "Bana inandığını söyle." "Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Vücudum sertleşiyor. İşte bu kadar. Bana her şeyin bittiğini söyleyecek; artık beni görmeye dayanamadığını söyleyecek.

Yanağından aşağı bir damla gözyaşı daha süzülürken derin bir nefes alıyor. "Özür dilerim," diye tekrarlıyor. "Mesajı okumak istememiştim. Micah olabilir diye düşündüm. Sonra bir kız olduğunu görünce elimde olmadan okudum."

Tuttuğumu bilmediğim bir nefes verdim. "Sana kızgın olduğumu mu düşünüyorsun?" *Bu kadın beni şaşırtmaya devam ediyor.* "Sana kızgın değilim." Başımı salladım. "Sadece seni aldatmadığımı anlamanı istiyorum. Lütfen. Bana inandığını söyle?"

Hiçbir şey söylemiyor. Yumuşak dudaklarının ucunu nazikçe öpüyorum. Benden uzaklaşmadığında, onu öpmeye devam ediyorum. Dilimi ağzının içinde kaydırırken dudaklarını bana açıyor. Biraz ürkek ama bu beni durdurmuyor. Sonunda geri çekildiğimde, onun hüzünlü gözlerine bakıyorum. "Sadece seni istiyorum, Angel. Bana inandığını söyle. Bunu söylediğini duymam gerek."

"Anlamalısın Slade..." derin bir nefes alır. "Tüm bu bahaneleri ve yalvarışları daha önce de duydum."

Banyo kapısından çıkarken beni itmesine izin verdim. Onun gözünde, şu anda, o ahmak Jax'ten daha iyi değilim.

Sonraki birkaç saat acı verici bir şekilde yavaş geçti. Gerginim ve Angel beni banyoda ayakta bıraktığından beri bana tek kelime bile etmedi. İyi tarafından bakarsak, artık bana kızgın değil ama ben yokmuşum gibi davranıyor ve sarhoş. İkisi de iyi değil, ama ikisi bir arada beni deli ediyor!

Ailem ve Holly ile birlikte masada oturuyoruz akşam yemeğini yeni bitirdik. Masanın karşısından bana kötü kötü bakan anneme bakıyorum. *Kahretsin*. Kazanamayacağım.

Micah boğazını temizler. "Bu akşam yemeğe geldiğiniz için herkese teşekkür etmek istiyorum." Holly Angel'a dönerek ona sorgulayıcı bir bakış atar. Angel güven verici bir şekilde gülümser ve Holly dikkatini tekrar Micah'a çevirir. "Hepinizin bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilmenizi istiyorum." Sandalyesinden kalkar ve Holly'nin oturduğu yere doğru yürür. Holly ayağa kalkmaya başlar. "Otur bebeğim," diyor yumuşak bir sesle. Holly önce annemle babama, sonra da Angel'a bakıyor.

"Neler oluyor?" Angel'a sessizce sorar. Angel yanıt vermeyince dikkatini tekrar Micah'ya verir. Ona döndüğünde, Micah önünde diz çökmüş durmaktadır.

Holly elini ağzına götürürken soluk soluğa kalıyor ve kardeşime bakıyor. Gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Derin bir nefes alır. "Bebeğim, hayatımın son üç yılı inanılmazdı. Yanımda olmadığın, beni gülümsetmediğin bir gün bile hatırlamıyorum. Geleceğime bakarken, yanımda olmadığın bir gün bile olsun istemiyorum. Lütfen beni dünyanın en mutlu erkeği yap ve benimle evlen." Nefesini tuttuğunu söyleyebilirim. Eminim hepimiz öyleyizdir. "Lütfen ağlama bebeğim." O

elini kaldırarak yanağındaki bir damla yaşı sildi. "Seni üzmemiştin."

Elini ağzından çekerek başını sallamaya başlıyor. "Üzgün değilim. Çok mutluyum, Micah. Seni seviyorum. Evet, tabii ki seninle evleneceğim." Ona doğru eğilip uzun bir öpücük veriyor ve ardından sarılıyor. Yüzüğü parmağına takarken annem ve Angel ağlamaya başlıyor. Holly ve kardeşim yerden kalkarken hepimiz sandalyelerimizden kalkıyoruz. Herkes onlara sarılıyor ve onlar için ne kadar mutlu olduğumuzu söylüyor.

"Tebrikler, Micah." Kardeşime sarılmak için yanına gittim. "Sizin adınıza çok mutluyum çocuklar." Ona bir gülümseme verdim.

"Teşekkürler, Slade." Bana sarıldı, sonra çekildi. "Çok gergindim. Bu yüzden babamın doğum gününde garip davrandım. Tek düşündüğüm buydu." Geride duruyor ve gibi ellerini cebine sokuyor. "Slade." Bir an duraklar, "Sağdıçım olur musun?"

Onu bir kez daha kucaklayıp sırtını ve aptal gibi gülümsüyorum. "Elbette Micah. Holly ile evlenirken yanında olmaktan onur duyarım."

Geri çekiliyor ve Holly'nin yanına gitmek için arkasını dönüyor.

Gülümseyerek masaya dönüyorum ve annemin Angel'a bir kadeh şarap daha doldurduğunu görüyorum.

Harika!

Angel Holly ve Micah'la konuşmak için yanlarına giderken ben de anneme doğru yürüyorum. "Anne, seninle bir dakika konuşabilir miyim?" Bana pis bir bakış attı. Bu hiç iyi gitmiyor. Angel'ı alıp evime götürmem gerekiyor.

"Dinle Slade," *Harika, ders almak için biraz fazla yaşlı değil miyim?* "Samantha'yla aranızdakini bozmak için her ne yaptıysan, düzeltsen iyi edersin." Parmağıyla beni işaret ediyor. "Sam senin başına gelebilecek en iyi şey, o yüzden kafanı kışından çıkar ve dikkatini ver. Onunla yaşadığın bu ilişki iki şekilde sona erecek. Bir, ilişkinin içine edeceksin ve o da seni terk edecek, iki, onu ciddiye almadığını anlayacak ve seni terk edecek. Böyle bir kadın bağlılık ister, çocukça oyunlar değil. Hangisi olmasını istersin?"

Gözlerimi dikmiş ona bakıyordum. Annem asla küfretmez. "Düzeltmeye çalışıyorum anne," diye iç geçiriyorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Bunu düzelteceğim. O sarhoş, ben yorgunum ve onunla konuşmak istiyorum, bu yüzden sanırım onu eve götüreceğim." Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum.

"Bu harika bir fikir, oğlum." Bana sarıldı ve mutfığa doğru yürüdü.

Angel'ı Holly'nin yanında görüyorum. Başını arkaya atmış, gülüyor ve bu gülüşün sesi benim için bir umut olduğunu düşündürüyor; bizim için. Daha önce gördüğüm o üzgün surat yerine kahkahayı duymak için her şeyi yaparım.

Onlara doğru yürüyorum. "Angel, gitmeye hazır mısınız?"

Holly'ye bakmaya devam ediyor, beni tamamen görmezden geliyor. Ne yapacağımı şaşırdım. Ne yapacağım ben? Ona zaten gerçeği söyledim. Sadece inanmamayı seçti. Bu kadar inatçı birini nasıl inandırabilirsin?

"Seni sabah ararım, tamam mı? Yarın öğle yemeğinde buluşuruz ve planlamaya devam ederiz." Holly ona sarılır.

Angel güler. "Kulağa harika geliyor. Tebrikler Holly. Sizin adınıza çok mutluyum."

"Teşekkürler Sam. Gelmiş geçmiş en iyi nedime olacaksın." Angel ona son bir kez sarılırken Holly'nin yüzünde kocaman bir gülümseme var. Elini tutuyorum ama o elimi çekiyor. Derin bir nefes alıyorum ve elimi onun sırtına koyarak evden çıkıp arabama binmesine rehberlik ediyorum.

Garaj yolundan çıktım. Angel şimdi daha iyi bir ruh halinde görünüyor. Şaraptan olmalı. *Bundan faydalanacağım.* "Mesajı okuduğunu bana ne zaman söyleyecektin?" Onunla kavga etmek istemediğim için kibarca söylüyorum.

Yolcu koltuğunda vücudunun sertleştiğini görüyorum. "." Benimle tekrar yalnız kaldığı için sesi oldukça sinirli geliyor.

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kayıyorum. "Ne yani? Benimle birlikte evime dönecek, eşyalarını toplayacak ve miydin?" *Çok kızardım ve peşine düşerdim.*

"Evet," diyor sertçe.

Kara bir kahkaha attım. "Böyle bir şey asla olmazdı, Angel. Birincisi, nedenini bilmeden bana kızgın bir şekilde evimden ayrılmana izin vermezdim. İkincisi, bir yere kadar sarhoşsun." Cevap vermiyor çünkü bunun doğru olduğunu biliyor. Bir çekti. Bana yine kızgın olduğunu söyleyebilirim.

Yüzünü bana döndü. "Neden seks yapmadık?"

Neredeyse yoldan çıkıyordum.

"Ne?" Savunmaya geçiyorum. "Sen neden ?" Kafasında neler döndüğüne dair hiçbir fikrim yok ama bu işin nereye gittiğinden hoşlanacağımı sanmıyorum.

"Diğer tüm kızlarla yattın, ama yine de benimle yatmıyorsun. Beni cinsel olarak çekici bulmuyorsan neden benimle birlikte olasın ki? Ne anlamı var ki?" O talep ediyor.

"Senden etkilenmediğimi mi sanıyorsun?" İnanamayarak söyledim. "Deli misin sen?" *Öyle olabilir.*

"Ne düşünmem gerekiyor Slade?" diye bağıyor, sonra koltuğunda geriye yaslanıyor. "Benimle cinsel bir şey yapmak istemen için dün seni iyice germem gerekti. Sanki bana dokunmak bile istemiyorsun." Son kısmı fısıldıyor.

Çok boktan hissediyorum. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu şekilde düşüneceğini hiç düşünmemiştim.

Onu incitmek istemediğimi nasıl söylerim?

Vücudunun iyileşmesini istediğimi?

Sesini ilk duyduğumdan beri ona yüzlerce farklı şekilde sahip olmayı düşündüğümü mü?

Bunları nasıl açıklayacağımı bilemediğim için sessiz kalıyorum. Garaja girer girmez arabadan indi ve eve doğru yürümeye başladı.

" sanmıyorum." Eşyalarını izin verme şansım yok. Arabanın kapısını kapatma zahmetine bile girmeden eve koşuyorum ama garaj kapısının düşmesine basmayı başarıyorum. O kadar uzağa gitmeyi başarırsa bana biraz zaman kazandırabilir. Gerçi pek olası değil.

Yatak odasına koştuğumda onu dolapta eşyalarını toplarken buldum. "Neden bana inanmıyorsun?" Uzun şifonyerime doğru yürüdüm ve

O fark etmeden arka cebimde bir çift kelepçe taşıyorum. Mecbur kalırsam, onları kullanırım.

"Sana inanmadığımdan değil. BEN... BEN..."

Yere oturuyor ve başını öne eğiyor. Nasıl bu kadar kötü hissetmesine neden olabilirim? Jax'le olan geçmişi mi onu bu kadar güvensiz hissettirdi, yoksa bana mı öyle geliyor? Bunu ona kadınlarla olan geçmişim yüzünden mi yapıyorum? Gidip yanına oturuyorum ve onu kucağıma çekiyorum. Benimle kavga etmediği için rahatladım.

"Seni istemediğimi nasıl düşünürsün? Sen benim için çok özelsin." Saçlarından öperim.

Saçlarını sırtından aşağıya doğru düzleştirirken göğsüme doğru konuşuyor. "Aşırı tepki verdiğimi düşünebilirsin ama o mesajı görmek göğsümü acıttı ve mesajın ne anlama geldiğini anlamaya çalışırken başım döndü. Ben... Sana karşı bir şeyler hissediyorum Slade. Açıklayamadığım duygular. Ve bunlara izin verdiğim için kendime kızgınım."

Bana sadece beni sevdiğini ama bu yüzden kendinden nefret ettiğini söyledi. Bununla başa çıkabilirim çünkü onu sevdiğimi biliyorum ve onun da aynı şekilde hissettiği için utanmasını istemiyorum.

"Melek," başını kaldırıyorum ve yavaş yavaş gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Duygularından utanma. Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Üzerimden o kadar hızlı atlıyor ki neredeyse düşecek. *Ya da alkolden olabilir.* Yerde oturmaya devam ediyorum, neden birdenbire sinirlenmiş gibi görüldüğünü anlamaya çalışıyorum. Onun duygularına ayak uydurmakta zorlanıyorum. *Hay sikeyim.* Bütün kadınlar böyle mi?

"Bu şekilde olmaması gerekiyordu! Ağırdan almamız !" Ellerini sinirli bir şekilde havaya kaldırıyor. "Sen," gözlerinde berraklıkla bana bakıyor ve omurgamda soğuk bir ürperti hissediyorum. "Becerdiğin o kızlardan herhangi birine aşık olabilirsin."

Neler oluyor? Nereye gidiyor bu?

"Sadece kendine şans vermedin. Onları beceriyorsun, sonra da oyuncak gibi bir kenara atıyorsun. Onlar da seni aramaya başlıyorlar ve sürpriz!" Ellerini havaya kaldırırken gözleri büyüyor. "Onları becermene izin veriyorlar. Onlara senin için bir parça kıçtan başka bir şey değillermiş gibi davranıyorsun. Ki kabul edelim," sert bir kahkaha attı, "seni kim suçlayabilir ki?" Eliyle vücudumu işaret ediyor. "Her kız seni istiyor. Çok seksisin."

Her yerde o var. *Bu da çıktı şimdi?*

"Her birine arkadaş olma ve onları daha yakından tanıma şansı verseydiniz, onlara çok kolay aşık olabilirdiniz."

Başımı hayır anlamında sallamaya başladım.

"Karşı çıkmayın. Ben neden bahsettiğimi biliyorum." Ellerini kalçalarına koydu. "Hiç aşık oldun mu Slade?" Cevap vermeme izin vermiyor. "Birine aşık olmak..." gözlerini kapatıyor ve derin bir nefes alıyor. Açtığında gözleri yaşlarla doluydu. "Aşık olmanın kolay olduğunu fark ettim. Zor olan sevdiğin kişinin de seni sevmesini sağlamak çünkü iki insan aynı şekilde sevemez!"

Beni yerimde tek başıma bırakarak dolaptan çıktı.

Tüm bunların tek iyi yanı, çantasının önümde duruyor olması ve tüm eşyalarının saçılmış olması, yüzden bu evden ayrılmayacağını biliyorum. Beni bir odada bırakıp söylediklerinin üzerinden geçmesinden gerçekten yoruldum. Söylediklerini hatırlamaktan kendimi alamıyorum. Geçmişimdeki kızlardan birine aşık olabilir miyim? *Kesinlikle hayır!* Ama bu önemli değil. Baktığımda, hiçbir bana onun hissettirdiği gibi hissettirmedi. O bana arzuladığım bir şey yapıyor. Ona duyduğum aşkın gerçek olduğunu bilmek için daha önce bir aşk yaşamış olmam gerekmiyor. Bu şimdiye kadar hissettiğim en gerçek şey. Açıklanamaz bir ihtiyaç hissediyorum. Adımı söylediğinde başka birine duymadığım bir ihtiyaç. Küçük bedenini kollarımda tuttuğumda kendimi güçlü hissettiriyor. O güzel yeşil gözleriyle bana baktığında sanki dünyadaki tek erkek benmişim gibi hissediyorum. Bana mümkün olan her duyguyu hissettirdi.

Ona gitmek istiyorum. Onu kendime çekmek ve sevdiğimi söylemek istiyorum. Milyon yıl geçse de ondan önceki diğer kadınlardan herhangi birine aşık olamayacağımı ama bunu yapmamam gerektiğini düşünüyorum. Diğer kadınları sevdiğim konusunda haklı olduğunu düşündüğüm için değil. Bu konuda yanılıyor. Yapmam çünkü onu rahat bırakmak istiyorum. Belli ki bana karşı hislerinin ne anlama geldiğini anlamak için yalnız kalmaya ihtiyacı var.

Derinlerde olduğumu biliyorum. O kadar derin ki de çıkamam. Haklı emin olduğum bir şey var. İki kişi

aynı şekilde sevmiyor. Ve bana duyduğu aşk, bir kenara itip arkasına bakmayacağı kadar sığ olabilir.

Bu bana yeni bir his verirdi. Kırık bir kalp!

Ve başka hiçbir kadının tedavi edemeyeceğini zaten biliyorum.

İç çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Bir sonraki adımımın ne olması gerektiğini bilmiyorum. Her zaman kendimi ikinci kez tahmin etmeme ve onunla ne yöne gideceğimi bilemememe neden oluyor. Benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istiyorum.

Açık bir zihinle ayağa kalktım ve onu aramak için dışarı çıktım. Onun boşluğa ihtiyacı yok; bu ilişkiyi bir sonraki seviyeye taşımak için bana ihtiyacı var.

Ve ben de tam olarak bunu yapacağım!

Samantha

Aşk ve seks hakkında saçmalayarak ne düşünüyordum ki?

Tanrım, çok aptalım!

Neden "Slade, sana inanıyorum." diyemedim? Şimdi ona karşı hislerim olduğunu biliyor.

Kahretsin, çok aptalım!

İçkiyi bırakmam gerekiyor. Duygularımla oynuyor ve söz konusu duygularımın zıplaması olduğunda yardıma ihtiyacım yok. Slade bunu kendi başına hallediyor.

Onu sevemem. Onu sevmemem gerekiyor. Benim...

Kahretsin, bilmiyorum!

O beni asla benim onu sevdiğim gibi sevemez. Beni yalnız bırakacak, kırık kalbimi tekrar bir araya getirmek zorunda kalacak.

Onu sevemem. Onu sevmemem gerekiyor. Benim...

, ne hissetmem gerektiğini bilmiyorum!

geldiğini duydum. "Angel?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum Slade. Sadece düşünmek için zamana ihtiyacım var." Ona dönüp bakmadan koridorda yürümeye devam ediyorum.

Kolumu tutuyor ve beni kabaca döndürerek duvara çarpıyor. Ne yaptığını sormadan dudakları dudaklarıma yapışıyor ve elleriyle kalçalarımı kavrayıp beni yukarı kaldırıyor. Hiç tereddüt etmeden bacaklarımı ona doluyor ve onu öpüyorum. Bacaklarımı bırakıyor ve yatak odasına doğru yürümeye başlarken ellerini saçlarımda sıkıca kavlıyor. Aramızdaki ilişkinin böyle olması gerekiyor. Sadece seks, aşk yok. Belki yaptığım konuşma işe yaramıştır.

Yürümeyi bıraktık ve beni başka bir duvara doğru itti. Çılgınca uzanıp gömleğini tutuyorum. Başının üzerinden çekmeme yetecek kadar uzun süre geri çekiliyor ve dudakları tekrar benimkilere çarpıyor. Elleri aşağı iniyor ve ereksiyonunu kotumun içine iterken kıcımlı sıkıyor. O inleyip ıssaçlarını sıkıca kavıyorum. Beni duvardan uzaklaştırıyor, sonra kıcımlı başka bir duvara çarpıyor. Öpüşmeyi kesiyorum ve başımı arkaya atıp haykırıyorum. Dudakları beni boynumdan aşağı yukarı öpüyor.

"Ahh!" Köprücük kemiğimi ısırırken çığlık atıyorum. "Lütfen! Ne için yalvardığımı bilmiyorum ama o biliyor gibi görünüyor.

Beni duvara doğru daha sert itiyor, vücudunu benimkini tutmak için kullanıyor. "Kollarını kaldır," diye mırıldanıyor. Kaldırıyorum ve gömleğimi başımın üzerinden çekiyor. Ben daha kollarımı indiremeden sütyenimi çoktan yırtmıştı. Hareketlerini yavaşlatıyor, bir göğsümü nazıkçe avucunun içine alırken diğerini emmek için başını eğiyor.

Şu anda nazik olmasını istemiyorum! Kendini sakladığını bildiğim tarafını bana göstermesini istiyorum.

"Slade," diye inlerken nefes alıyorum. Tanrım, konuşmak çok zor. Ona ne istediğimi nasıl söyleyeceğimi düşünemiyorum, o yüzden ona göstereceğim. Ellerimi saçlarına yerleştiriyorum ve başını kabaca kendime doğru çekiyorum. Onu sertçe öpüyorum, saçlarını dudağını ısırırken dillerimiz birbirini arıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor beni duvardan çekip tekrar yürümeye başlarken. Kapıyı açıyor ve bizi yatak odasına götürüp ayağıyla kapatıyor. İkimiz de yatağın üzerine düşüyoruz. Kollarımı yan tarafıma doğru çekerek üzerime çıkıyor, kollarım bacaklarının altında sıkışacak şekilde üzerime biniyor.

Tanrım, vücudunun ağırlığı çok iyi hissettiriyor.

"İstediğin bu muydu Angel?" diye ağır ağır nefes alıyor. "Seni becermemi mi istiyorsun?"

Vücudum onun sözleriyle titriyor. "Evet," diye inliyorum.

Ben sırtımı dönüp haykırırken o iki parmağının arasında sol meme ucumla oynuyor.

Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor ve yalamak için dilimi dışarı çıkarmaktan kendimi alamıyorum. Ben başparmağını yalarken o da ağızma sokuyor ve ben de emmeye başlıyorum.

"Tanrım, ağzın harika hissettiriyor. Çok sıcak ve ıslak." Sertliğini karnımda hissedebiliyorum ve daha fazla beklemek istemiyorum. Ben hazırım!

Parmağını kaldırdığında "," diyorum. Tekrar söylediğimde başını hayır anlamında sallıyor,

"Ayağa kalk." Bu sefer kalçalarımı savuruyorum, onu hazırlıksız yakalıyorum ve üzerimden itiyorum. Gözleri kocaman oldu. Sanırım fikrimi değiştirdiğimi düşünüyor.

Pek sayılmaz.

Benden tamamen kurtulduğu an, ayağa fırlayıp onu yatağa itiyorum. Ben devralacağım. Bir an için afallamış görünüyor; bunu beklemiyordu. Gülümsememi gizlemek için dudağımı ısııyorum.

Doğruca pantolonuna yöneldim. Kemeriyile ya da düğmesiyle uğraşmadım bile. Doğruca kot pantolonunun fermuarına gittim. Acele etmiyorum. Ona hemen sahip olmam çok acil. Elimi onun sert doladım ve fermuardan çekerek onu ağızma aldım. Birinin bu kadar büyük olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ağızımı sonuna kadar açık tutmak zorundayım, acı verecek kadar ama lezzetli bir acı.

"Vay canına, Angel," diyor kalçalarını yukarı kaldırırken. Duramıyorum.

alıyorum, hepsini. Sert ve hızlı, ağızımla buluşmak için her seferinde kalçalarını kaldırırken onu boğazımın arkasında hissediyorum.

"Ah, siktir," diye tıslıyor. Ellerini saçlarımla arasına sokuyor, hızımı kontrol etmek istiyor. Ellerimi kaldırıp ellerini yanına çekiyorum ve bu sırada saçlarımla bir kısmını koparıyorum. *Kahretsin, bu acıttı.*

"Boşalacağım," diyor sıkılmış çenesinin arasından.

Ritmimi yavaşlatıyorum. Henüz boşalmasını istemiyorum. Ağızımdaki sertliğin tadını ve hissini tatmak istiyorum. Onu bir süre daha sınırdaki tutmak istiyorum. O inerken yavaş ve kışkırtıcı bir hızla yukarı ve aşağı doğru yalıyorum. Ellerinden birini bırakıyorum, böylece kendi ellerimi onun üzerinde aşağı yukarı gezdirip ağızla takip edebiliyorum.

"Siktir. Evet, bebeğim," diye zevkle iniyor. "Aynen ."

Ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. Onu boğazımın arkasında hissedene kadar alıyorum, sonra ucu ağızımdan bir gibi çıkana kadar uzunluğunu tekrar emiyorum. Elimden geldiğince sert emdiğim için yanaklarım acıyor. Dilim başının etrafında dönerken elim aşağı doğru hareket ediyor.

"Angel," diye mırıldandı, "durmalsın." Sırtını dikleştiriyor. "Siktir!" Haykırıyor.

Sözleri kulaklarımı doldururken memnuniyetle mırıldanıyorum. "Boşalacağım." Aletin tabanını hafifçe sıkıyorum ve daha sert emerek onu içeri çekiyorum. Ve bunu hissediyorum. Vücudunun kasıldığını hissediyorum.

"Siktir!"

Serbest kaldığını hissediyorum. Ağızımın içinde nabız gibi atarken her damlasını emmeye ve yutmaya devam ediyorum. Tadını çıkarıyorum; tadına doyamadığım tadını.

Yavaşça doğruluyorum ve ona bakıyorum, orada yatıyor, gömleksiz, gözleri kapalı, hızlı nefes alıyor. Gözlerini açıyor ve içine bakıyor.

"Sen, Angel..." derin bir nefes alıyor, "şimdi bunun içindesin," diye nefes veriyor.

Yavaşça kalkıyorum ve yataktan kayıyorum. Dirseklerinin üzerinde doğrulup bana bakıyor, şimdi yatağın ucunda duruyor.

Dudaklarımı yalıyorum, sonra ona kocaman bir gülümseme veriyorum ve fısıldıyorum, "Göreceğiz." Dönüyorum ve Victoria's Secret çantamı aramak için odadan çıkıyorum. Onun için yeni kıyafetlerimden birini giymeyi planlıyorum.

Çantam nerede? Birkaç gün önce eve getirdiğini sanıyordum. Garajın her yerine baktım. Zaten alkol yüzünden doğru düzgün göremiyorum, belki bir yerde gözden kaçırmışım. Eve geri döndüm ve durdum, hiçbir şey göremiyordum, tüm ışıklar kapalıydı. Bir dakika önce değillerdi. *Slade yattı mı?* Sabah çalışmak zorunda.

Belki oraya koymuştur da ben gözden kaçırmışımdır diye düşünerek sessizce odasına geri dönüyorum. Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde yatak odasına geri dönüyorum. Kapıyı kapattım ve odanın içinde yolumu bulmaya çalıştım ama her yer zifiri karanlıktı.

"Kahretsin, hiçbir şey göremiyorum," diye fısıldıyorum kendi kendime, bir şeylerin üzerine düşmeden ileriye doğru bir adım atmaya çalışırken.

"Görememeniz gerekiyordu."

Sesi karşısında olduğum yerde kalakaldım ve kalbim hızla atmaya başladı. *Kahretsin, ne yapıyor bu?*

"Slade? Ne yapıyorsun? Uyandırdım mı seni?"

"Hayır, seni bekliyordum Angel," der baştan çıkarıcı bir şekilde.

"Ne demek istiyorsun?" Ağzım kururken ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Neden birden kendimi evcil kedi tarafından yakalanmak olan bir fare gibi hissediyorum?

"Oynamak istiyorum."

Kalp atışları hızlanıyor ve nefesim kesiliyor. "Oynamak mı?" Yutkunmaya çalışıyorum ama kuruluk bunu zorlaştırıyor. "Oyun derken neyi kastediyorsun?" Yatak odasının kapısına doğru geri geri gitmeye başlıyorum.

"Görürsünüz. Geçen gün birkaç oyuncak almıştım. Onları senin üzerinde kullanacağımdan emin değildim ama o numarayı yaptıktan sonra neden olmasın diye düşündüm."

Vücudum ihtiyaçtan titriyor.

Ellerimi koyuyorum, ayağım takılır ya da ona çarparım diye korkuyorum. Oyuncak derken neyi kastettiğini bilmiyorum. Daha önce hiç oyuncak kullanmadım ama düşünce bile külotumu ıslatıyor. Kollarının beni sardığını hissediyorum ve inliyorum. Beni kaldırıyor ve kabaca yatağa fırlatıyor.

İçgüdüsel olarak onunla dövüşmek istedim, ben de öyle yaptım. Göğsüne birkaç kez vurdum, sonra bunun bir işe yaramayacağını anladım. Onu üstümden itmeme gerekiyor. Harekete geçtiğimde, iki bileğimi de kavırıyor ve başımın iki yanında sıkıca tutuyor.

"Slade..."

"Bana güveniyor musun, Angel?" Sıcak nefesi boynuma indiğinde ürperiyorum.

"Evet," diye yanıtlıyorum tereddüt etmeden.

Dudakları dudaklarımda. Dili ağızıma girerken vücudumun onun altında erimesine neden olan tatlı, yumuşak bir öpücük bu. Ellerimi yavaşça yatak başlığına doğru ittiğini hissediyorum. Hareketi durdurmaya çalışarak bileklerimi çekiyorum. Onları hareket ettirmeyi bırakıyor ama serbest bırakmıyor. Ağız daha güçlü ve dili daha talepkâr hale geliyor.

Elleri bileklerimin etrafında daha da sıkılaşıyor, rahatlamama ve ona karşı çekilmememe neden oluyor. Ben ağızına doğru inerken o sert ereksiyonunu bacaklarımdan arasına sürüyor.

Ellerimin tekrar yukarı doğru hareket etmeye başladığını hissediyorum ama artık umurumda değil. Tek umursadığım onun bacaklarının benimkilerin arasında olması ve vücut ağırlığının üzerimde olması.

Midem taklalar atıyor ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor. Ağırlığından ve bana verdiği derin nefes almakta zorlanıyorum. Kollarımın başımın üzerinde tamamen gerildiğini hissediyorum, sonra bir şey bileğimi sarıyor. *Deri mi?*

Dilimi ağızına alıyor ve emmeye başlıyor, alt dudağımı hafifçe ısırırken bırakıyor. Ellerini kollarımdan aşağı indirip yüzümü iki yandan kavrayarak beni derinden öpmeden önce aynı dokunuşu diğer bileğimde de belli belirsiz hissediyorum. Dili yavaş ve tatlı ama bir amaca yönelik hareket ediyor. Artık ellerimi başımın üstünde tutmadığını fark ettim. Onları hareket ettirmeye çalışıyorum ama...

Yapamam.

de saran bir şey var. *O ne ?*

Ağızımı onunkinden çekerken tekrar çekiştirmeye çalışıyorum.

"Slade, ne yapıyorsun?" Nefes nefese soruyorum.

"Şşşt," diye fısıldıyor kulağıma. "Sadece rahatla, Angel. Karşılığını vermem gereken bir iyilik var."

Bacaklarımı sıkıca kapattım. Geçen sefer *çok sert* ve onun sadece bir eli vardı. *Şimdi iki tane var!*

"Hayır, hayır. Bunların hiçbiri değil."

Beni öpüyor ama ağızımı açmıyorum. Ben de onunla oynayacağım. Cevap vermediğimde, bir meme ucunu iki parmağının arasına alıyor ve çimdikliyor. Ağızımı açıyorum ve nefesim kesiliyor. Dilini ağızımın içine kaydırmadan önce dudağımı hafifçe ısırıyor. Yardım edemiyorum ama emiyorum ve onu geri öpüyorum. Vücudum onun için yanıyor.

"Güzel, Angel," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Şimdi bunları çıkarma zamanı. Vücudunu bacaklarıma doğru indirirken kot pantolonuma uzanıyor

Kot pantolonumu ve iç çamaşırimi hızla bacaklarımdan aşağı kaydırıyor. Kot pantolonum çıktıktan sonra yataktan kalktığını hissediyorum ve pantolonunun yere düştüğünü duyuyorum. Bacaklarımı birleştiriyorum ve dizlerimi bükerek bacaklarımı yukarı kaldırıyorum.

O tekrar sürünürken yatağın alçaldığını hissediyorum. Ellerini dizlerimin üstüne koyduğunda bedenim sarsılıyor. Beni titreten hınzır bir kıkırdama çıkarıyor ve bacaklarımı ayırıp aralarına yerleşiyor. Elleri bacaklarımdan yukarı doğru kayıyor, kalça kemiklerimin, karnımın üzerinde... Elleri bana dokunduğunda vücudumda oluşan tüyleri hissedebildiğini biliyorum. Ellerini göğsüme götürüyor ve her ikisini de sahiplenerek kavıyor, her iki meme ucuyla da oynuyor. Sırtımı eğiyorum ve bir inilti çıkarıyorum.

"Bu daha iyi," diye fısıldıyor. Elleri göğüslerimden ayrılıyor ve dudakları dudaklarıma temas ederken vücut ağırlığının bir kez daha üzerime yerleştiğini hissediyorum. Yavaş ve şehvetli bir öpücük ama çekildiğinde daha fazlasını istememe neden oluyor. Bacaklarımdaki sert ereksiyonunu hissedebiliyorum ve vücudum ihtiyaçla zonklamaya başlıyor.

"Lütfen, Slade." Boynumu geriye atarak yalvarıyorum.

"Ne istiyorsun, Angel?" diye soruyor parmaklarını açıkta kalan boynumda gezdirerek.

Ugh! Oynadığı bu oyundan nefret ediyorum! Ne istediğimi çok iyi biliyor. Dudaklarını bulmak için başımı kaldırıyorum ama sonunda yanağını öpüyorum. İki elini yüzümün iki yanına koyuyor, sonra dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. "Söyle bana, Angel. Ne yapmamı istiyorsun?" diye fısıldıyor.

Dudaklarım, omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor.

"Beni becermeni istiyorum," diye mırıldanıyorum, gözlerimi kapatarak. *Tanrım, neden bana bunu söyletiyor?* Alnıma kondurduğu bir öpücükle ödüllendiriliyorum, sonra dudakları boynuma gidiyor.

"Sana ne yapacağımı bilmek ister misin?" Boynumu yalıyor.

"Evet," diye alıyorum.

"Seni becereceğim, Angel. Sert ve hızlı. Ve işim bittiğinde, daha fazlası için yalvarıyor olacaksın."

O çok kibirli bir piç.

İçimde doğruyu söylediğine dair bir his var. Daha seks yapmadık ve ben ona iki kez yalvardım bile.

"Ama henüz değil."

Bu da ne?

Dudakları dudaklarıma çarpıyor ve hiçbir şey . Kollarımı kurtarmaya çalışıyorum. Her yerine dokunmak istiyorum. Onları serbest bırakabilirsem, işlerin ilerleyebileceğinden eminim. Öpüşmeyi kesiyor ve göğsümde küçük öpücükler bırakmaya başlıyor ama sol duruyor. Ben sinir bozucu bir inilti çıkarırken meme ucumu hafifçe emiyor. Çok iyi hissettiriyor ama yine de işkence gibi geliyor. Vücudumu tekrar öpmeye başladığında elleri yüzümden ayrılıyor. Dilini göbek deliğime daldırarak beni ürpertiyor. Kalça kemiğime kadar tüy gibi öpücükler konduruyor. Geriliyorum çünkü tam olarak nereye gittiğini biliyorum. Bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum, ama ellerini iç uyluklarımın üzerine koyuyor ve aralarına otururken onları açık tutuyor.

"Slade, ben asla...."

Yüzünü bacaklarımın arasına yerleştirdiğinde derin bir nefes alıyorum. Dili hassas noktamı yalıyor ve sırtım eğiliyor.

"Kahretsin, tadın çok güzel," diyor dudaklarıma karşı.

Titriyorum, kısıtlanmışlığım karşı çekiyorum. Yüzünü uzaklaştırıyor ve bir parmağını kıvrımlarımı ayırmak için gezdiriyor. Dilini tekrar yerleştirdiğinde bedenim sarsılıyor. Güçlü elleri kalçalarımın inerek onları yerinde tutuyor. Öpücüğü gibi yavaş başlıyor, en gizli yerimi yavaşça keşfediyor. İçimden bir ürperti geçerken kıvrımlarımın arasını yalıyor. Ağzımdan çıkan seslere engel olamıyorum.

Bir kalçamı bırakıyor ve parmakları diline katılıyor. Sırayla içime girip çıkıyorlar. Vücudum kavisler çizerken ve nefes almaya çalışırken kısıtlamalara karşı çekiyorum.

"Slade!" İçimin derinliklerinde o tanıdık hissin yükseldiğini hissederken sesleniyorum. Bileklerime sarılmış deri kelepçelere bağlanan kayışları tutuyorum. Kendimi yatağa sabitleme ihtiyacı hissediyorum çünkü eğer tutunmazsam vücudum tam anlamıyla çıkıntıdan düşecekmiş gibi geliyor. Dili hassas noktamı ağzına çekip emerken ikinci bir parmağını sokuyor ve ben onun adını haykırırken beni uçurumun kenarına fırlatıyor.

Vücudum titrerken elleri kalçalarımı tekrar aşağı doğru tutuyor. Ağzını benden çekiyor ve odada duyabileceğiniz tek ses benim ağır nefes alışım. Vücudum titremeye devam ediyor ve vücudumun her yeri karıncalanıyor. Ayağa kalkıyor ve bir paketi açtığını duyuyorum, sonra tekrar üzerimde geziniyor.

"Dilimin üzerinde tadın çok güzel, Angel." Beni öpüyor, dili ağzıma giriyor ve ben onun üzerinde kendi tadımı alıyorum.

"Çok tatlısın." Dilini dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Tıpkı yapacağını bildiğim gibi."

Boğuk bir inilti çıkardım.

Ellerini bedenimden aşağı kaydırıyor ve başparmakları kalça kemiklerimin üzerinde küçük daireler çizerken iki kalçamı da kavırıyor.

"Burası en sevdiğim yerlerden biri," diyor hâlâ küçük daireler çizerek. "Tenin çok pürüzsüz ve sıcak." Eğilip kalça kemiğime tüylü bir öpücük konduruyor, sonra tekrar doğrulup parmaklarını ıslak dudaklarımın arasında gezdiriyor ve beni ona açıyor.

Bir parmağını sokuyor ve ben inliyorum. "Lütfen."

Çıkartıyor ve sonra bir emme sesi duyuyorum. "Seni tekrar tatmak için sabırsızlanıyordum."

Titriyorum.

Kendini sertçe içime soktu.

"Slade!" Vücudum onu içeri almak için gerilirken haykırıyorum. *Tanrım, o çok büyük.* Mümkün olduğunu bildiğimden daha dolu ve gergin hissediyorum. Bedenim geri çekilmeye çalışıyor ama o beni kalçalarımın tutuyor.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun." Kendini içimde sabit tutuyor.

"Slade," diye . Bir şey yapmasını istiyorum; hareket etmesini istiyorum.

Vücudunu benimkinin üzerine yatırıyor ve yüzünü boynumun kıvrımına yerleştiriyor. Yavaşça çekiliyor, sonra tekrar giriyor. Sırtımı kamburlaştırarak adını haykırıyorum.

"Siktir! Çok sıkı," diye homurdanıyor kulağımda, çekip tekrar içime girerken. Sözleri kafamı doldururken ve sıcak nefesi boynuma inerken inliyorum. Tamamen geri çekiyor ve yavaşça her seferinde bir inç vererek beni çılgına çeviriyor.

"Lütfen, Slade. Daha sert," diye yalvarıyorum.

"Sert mi istiyorsun bebeğim?" diye boynumu ısırtıyor ve beni ürpertiyor.

"Evet. Tanrım, evet."

Çekiliyor, sonra daha sert bir şekilde geri itiyor, kalçalarımı çekiyor, daha derine, beni inletiyor.

"Böyle mi Angel?" diye soruyor, dudağımı ısırarak.

"Evet. Daha hızlı," diyorum.

Arkasına yaslandı, kalçalarımı kavradı ve beni utanmadan becermeye başladı, sonunda bedenlerimizin çok uzun zamandır arzuladığı şeye teslim oldu. Ve bu inanılmaz, bu şekilde hissedebileceğimi hiç bilmiyordum.

Her vuruşunda beni daha da yukarı çekerken inliyorum ve tutarsız şeyler söylüyorum. Ellerini dizlerimin arkasına koyuyor ve bacaklarımı, kalçalarımın üst kısmının çarşafın üzerinde olduğu yere doğru iterek beni onun için daha geniş açıyor. Bu pozisyon onun daha da derine inmesini sağladığından haykırıyorum.

"Tanrım, Angel," diye homurdanıyor.

Yavaşça çekilirken inliyorum, sonra tekrar içime itiyor. Bacaklarımı için geri itmeye çalışıyorum, ama ellerimi bacaklarımda sıkıyor ve onları aşağıda tutuyor. Bedenimi kontrol etmenin ötesinde, ona hükmediyor ve bu şimdiye kadar hissettiğim en heyecan verici duygu.

Vücudunu indiriyor ve dudakları değişiyor. Onun için ağzımı açıyorum ve ağzı benimkine hükmederken nefesimi kesiyor. Dili benimkiyle yavaşça dans etmeye devam ederken kalçaları hızlanıyor.

Geri çekiliyor ve bacaklarımı bırakarak oturuyor. Başparmağını tatlı noktamın üzerine koyup küçük daireler çizmeye başladığında onları etrafına sarıyorum. Zaten önceden beri hassas ve tekrar boşalıyorum. Beni hiç gitmediğim yerlere götürüyor ve şimdi bunu deneyimlediğim için asla ayrılmak istemiyorum.

"Tanrım, harikasin amina koyayım," diye fısıldıyor göğsünü göğsüme dayayıp beni öperken ve beni düşüncelerimden uzaklaştırırken. Öpücüğü talepkâr, tıpkı bedenimi olduğu gibi ağzımı da kontrol altına alıyor.

İçime girip çıkmaya devam ediyor ama hızını yavaşlatıyor. Başparmağını çıkarıyor ve her iki kalçamı tutarak kıcımlı yataktan kaldırıyor. Ritmini tekrar yükseltiyor. Hiçbir şey söyleyemiyorum, hala kontrolsüzce titriyorum ve nefesimi tutmaya çalışıyorum. Geri çekilmeye başlıyor ve ben kendimi onun etrafında sıkarak onu tekrar içeri çekiyorum.

"Siktir!" doğru itiyor, parmakları kalçalarımı kazıyor, sanki yeterince derine inemiyormuş gibi beni kendisine doğru çekiyor. Birkaç kelime mırıldanırken sertleştiğini hissettim. yığıldı, vücutlarımız terden kayganlaşmıştı, nefes alış verişimiz yavaşlarken öylece yatıyorduk. Prezervatifi çıkarıp atarken onu kaybedince irkildim. uzandığını hissettim, sonra oda ışıkla yıkandı. Gözlerimi kısıyorum ve sonra istenmeyen ışığa karşı gözlerimi kapatıyorum. göremeyeceği, sadece hissedebileceği karanlıktan hoşlandığıma karar verdim.

"Gözlerini aç," diyor . Gözlerimi açtığımda onunkilere bakıyorum ve nefesim kesiliyor. Kesinlikle muhteşem; pürüzsüz kaslı göğsü terden parlıyor, saçları tam istediğim gibi dağınık, gözleri ıslıl ıslıl ve dudakları... Tanrım, dudakları. Bana neler yaptıklarını hatırlamadan edemiyorum. Yüzünde ne düşündüğümü çok iyi bildiğini belli eden yavaş bir gülümseme belirlediğinde yanaklarımın hissediyorum.

Eğilip beni öpmeden önce birkaç saniye öyle kalıyor. Öpüşmeyi keserken başımın üstüne bakıyor ve kollarımı bağlardan kurtarıyor. Ellerimi hemen pürüzsüz kaslı göğsünde gezdiriyorum, teri hissediyorum, sonra saçlarına doluyorum.

"Tanrım, çok seksisin," diyorum o üzerimde gezinirken. Cevap vermiyor; sadece bana bakıyor ama sırtması kaybolmuş. Doğruluyorum ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum.

"İyi misin?"

Cevap vermiyor.

"Slade, bir sorun mu var?"

Beni korkutuyor. O bebek mavisi gözler sanki ruhuma bakıyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Kendimi açıkta hissediyorum ve saklamaya çalıştığım şeyi öğrenmiş korkuyorum.

Aşkım!

Bu adama aşık oluyorum, bu delilik! Onu çok az tanıyorum ama hayatımı alt etti.

İçimden bir ses sırrımı öğrendiğini ve şimdi beni kendinden uzaklaştıracığını, bu süreçte kalbimi kıracağını söylüyor.

Chapter Fifteen

SLADE

Ona bakmadan duramıyorum. Az önce paylaştığımız şey inanılmazdı.

Bekle, hayır.

Paylaştıklarımız için kelimeler yetersiz kalır. Onun içinde gerçek dışıydı ve artık ona sahip olduğuma göre gitmesine asla izin vermeyeceğim.

"Her şey harika." Ona güven verici bir gülümseme veriyorum. "Neden banyoya gidip yatmak için hazırlanmaya başlamıyorsun? Hemen ." Başını sallayıp yataktan yalnızına bir öpücük konduruyorum.

O banyoya girdiğinde, bir an için orada oturup yatağın üzerinde duran kahverengi deri kelepçelere baktım. Daha önce hiç kimseyle kelepçe kullanmamıştım ve almadan önce iki kez düşünmüştüm ama şimdi iyi ki almışım . Bunları *kesinlikle* tekrar kullanacağız.

Onları yataktan indirip yerleştirirken kendi kendime gülümsüyorum. Banyoya doğru yürümeye başladığımda telefonumun kot pantolonumun içinde titrediğini duyuyorum. Üç mesajım var.

Micah: *Her şey yolunda mı?*

Endişelenmesin diye ona geri mesaj attım.

Ben: *Evet.*

Sonra Jessica'nın numarasını gördüm.

Alo? Yarın müsait olacak mısın?

Herhangi bir planım yok. Sadece ne zaman buluşabileceğimizi söyle.

Kaç kez ve kaç farklı şekilde! Kıza beni yalnız bırakmasını söylemem mi gerekiyor? Telefonumu komodinin üzerine koyuyorum ve şarja takıyorum. Mesajları silmiyorum. Angel'a göstermek istiyorum. Jessica'ya istediğini vermediğimi ve bu yüzden beni rahatsız etmeye devam ettiğini görmesini istiyorum.

Dušta Angel'a katılmak için banyoya giriyorum. Duştan buhar çıkıyor ama yine de vücudunun hatlarını seçebiliyorum. Duşa doğru yürüyorum ve kapıyı açıyorum. Sırtı bana dönük ve yüzü suyun içinde, saçlarını duruluyor. Kapıyı sessizce kapatıp yaklaşıyorum ve zıplarken kollarımı minik bedenine doluyorum.

"Seni korkuttum mu?" Eğilip omzunu öperken gülüyorum.

"Birazcık." Yüzünü bana döndü. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi, yüzündeki rimel akarken bile.

"Dur sana yardım edeyim." Yanaklarını silmek için elimi kaldırıyorum ama yüzünü tekrar suyun altına sokarak dönüyor.

"Hayır," diye gülüyor. "Yapabilirim."

"Angel, utanma. Yüzünde ne olduğu ya da olmadığı önemli değil, sen güzelsin." Ellerimi kollarında gezdiriyorum.

"Bunu sadece şansın yaver gitsin diye söylüyorsun." Sesi ciddi geliyor.

Eğilip kulağına fısıldıyorum, "Zaten şanslıydım." Elimi getirip göğsünü kavriyorum. Dehşet içinde nefesi kesiliyor, sesi gücenmiş gibi ve elimi itiyor.

Sanırım daha fazlası için yalvarması gerektiğini ona kanıtlamam gerekecek. Ellerimi kalçalarına koyuyorum ve onu döndürüyorum, inlerken sırtını cama bastırıyorum.

Boynunu öperken gülümsüyorum, bir elimi karnına koyuyorum. Amını avuçlayana kadar aşağı kaydırıyorum. İki parmağımı yavaşça içine sokup çıkarıyorum, onu kızdırıyorum, ona az önce yaptıklarımı hatırlatıyorum.

Hassas olduğunu biliyorum, bu yüzden nazik olmaya çalışıyorum, ama kalçalarını elime doğru salladığında işi zorlaştırıyor.

"Slade," diye iç geçiriyor ve ellerini saçlarımin arasına sokarak yüzümü yukarı kaldırıyor. Yüzümü tam onunkinin önüne yerleştiriyorum, parmaklarını çekiyorum ve o beni tatlılığını emerken izlerken ağzıma götürüyorum.

"Buna asla doyamam."

Gözleri dudaklarıma düşüyor ve inliyor. Ona derin bir öpücük verirken başını ellerimin arasına alıyorum. Geri çektiğimde nefes nefese kalmıştı.

Kendini ereksiyonuma doğru iterken "Lütfen," diye nefes alıyor.

"Gördün mü? Sana söylemiştim." diye zafer gülümsemesi . Onu tekrar öpmek için eğildim. Saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve yüzümü onunkinden çekiyor.

"Ah!"

"Bana ne söyledin?" Bana sert bir bakış attı.

"Bunun için tekrar yalvaracağımı," diye hafifçe gülüyorum. O gülüyor.

Beni kendisinden uzaklaştırdı ve vücudunu son bir kez durulamak için suyun altına girdi, sonra dışarı çıktı ve beni duşta bırakarak az önce ne olduğunu merak etti. Sanırım bana şaka yapıyor çünkü beni sert ve istekli bıraktı. Kendime gülüyorum.

Duşta işimi bitirdim. Kuruduktan ve dişlerimi fırçaladıktan sonra yatak odasına girdiğimde onu çoktan uyumuş buluyorum. Yorganın altına giriyorum ve bu sefer çıplak kaldığını görünce usulca küfrediyorum.

Eğilip saçlarını öpüyorum. "İyi geceler, Angel." Bir kolumu ona dolayarak onu kendime çekiyorum. Gözlerimi kapatıp çilek kokusu burnuma dolduğunda derin bir nefes alıyorum. Bir kadına sarılmanın bu kadar iyi hissettireceğini bilmiyordum.

Ertesi sabah yatakta tek başıma uyandım. Bu kadar erken ne yapıyor? Saat sabahın 5:30'u.

İç çekerek yataktan sürünerek çıkmaya başladım. Banyodaki işimi bitirdikten sonra mutfağa gidiyorum. Adanın üzerinde bir fincan kahve duruyor, ben de alıp bir yudum içiyorum.

"Günaydın."

Döndüğümde mutfağın dışındaki duvara yaslanmış, yüksek topuklu ayakkabılar ve hayatımda gördüğüm en seksi iç çamaşırını giymiş çok seksi bir Melek görüyorum. Topuklarından birini duvara dayamıştı.

Elleri arkasındayken duvara yaslandı. Ağzım anında kuruyor ve sikim diken diken oluyor.

Saçları dökülmüş ve biraz kıvrıkcık ve üzerinde pembe bir şeffaf elbise var, o kadar kısa ki pembe eşleşen külotla amını zar zor örtüyor. Elbisenin üst kısmı göbek deliğine kadar iniyor ve bronz göğsünün ortasını ortaya çıkarıyor. Her bir göğsünü sadece şeffaf bir kayış örtüyor.

"Beğendin mi? Geçen gün ben de alışverişe gittim."

Cevap vermemi bekliyor ama ne diyeceğimi bilemiyorum. Hayatımda hiç bu kadar felç olmuş hissetmemiştim. Hiçbir kelimenin ona ne kadar güzel olduğunu ya da ne kadar tahrik olduğumu açıklayamayacağını hissediyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum. Gülümsüyor ve bu beni dizlerimin üzerine çökmek istememe neden oluyor. Ellerini arkasından dolaştırıyor ama ben gözlerimi onunkilerden ayıramıyorum.

"Bunları bu sabah kullanabileceğimizi düşündüm." Gözlerimi onun elinden sarkan şeylere çevirmek zorundayım.

Kelepçeler.

Geçen gün aldıklarım.

Sik beni!

"Çantamı ararken onları banyonuzda buldum. Aldırmayacağını düşündüm." Başımı hayır anlamında salladım. "Sen ne zaman istersen ben hazırım bebeğim." Duvarı itiyor ve yatak odama doğru yürüyor. Hareket edemiyorum, sikim taş gibi sert ve onu istiyor ama yine de hareket edemiyorum.

"Slade," seslendiğini duydum.

Sikeyim.

Bacaklarım beni kendiliğinden ona götürüyor. Yatak odasına giriyorum, yan yatmış, kelepçeler yatağın üzerinde, yanında. Bir eliyle yatağı okşuyor.

"Gel , bebeğim." Bebeğim. Bana bebek dedi.

Sikeyim. Lanet bir pilice dönüşüyorum!

değil ama. Benimle bir ilişkisi var. Ona yürüyorum ve yatağa oturuyorum. Önümde dizlerinin üzerinde bacaklarını ayırarak oturuyor. O daha bir şey söyleyemedi külotunu kenara çekip bir parmağımı içine sokuyorum.

"Siktir, çok ıslaksın." Onun beni tahrik ettiği kadar benim de onu tahrik etmem hoşuma gidiyor. Açıkta kalan göğsünü öpüyorum. Kıkırdarken vücudunun titrediğini hissediyorum.

"Sana hazır olduğumu söylemiştim," diyor şakacı bir şekilde.

"Oh, ben hazırım." Elinin eşofmanımdan aşağı indiğini hissediyorum ve küçük eli sert horozumun etrafını sararken boynuna karşı inliyorum.

"Bunlarla ne yapacağımıza dair bir fikrin var mı? Geri çekildi ve kelepçeleri yüzümün önünde sallandırdı.

"Aklıma bir şey geliyor," diyorum onu sırt üstü yatırıp üzerine otururken, o da kahkahalarla gülüyor. Bu kadının hayatıma nasıl girdiğini . Birkaç gün içinde bir saplantı haline geldi.

Asla bildiğim bir saplantı.

"Bugün sana yine öğle yemeği getirmemi ister misin?"

Banyo kapısından baktım. Çıplak bir şekilde yüzüstü yatıyor, ellerinin arasına almış, bacaklarını arkasında ileri geri sallıyor.

Gülümsüyorum. "Bu harika olurdu."

Kendimi kapı aralığında durup bana gülümserken ona bakarken buluyorum.

"Peki, sana ne getirmemi istersin? Sana bir şeyler hazırlamamı mı istersin, yoksa en sevdiğin yerden bir şeyler getirmemi mi tercih edersin?"

"Yemek pişirmek için zaman harcamana gerek yok. Bana bir şeyler getirebilirsin. Aslında, ofis için öğle yemeği getirebilir misin? Muhtemelen öğle yemeğine kadar sürecektir bir toplantım var ve herkes aç olacak.

"Hayır, sakıncası yok." Başını sallıyor, bacaklarını sallamaya devam ediyor. "İşte." Komodinimden cüzdanımı aldım ve iki tane para çıkardım.

yüz dolarlık banknotlar. "O tarafa gitmeden önce beni arayın, ne yemeye karar verdiğimizizi size bildiririm."

Faturaları yatağın yanına koyarken bana bakıyor.

"Bunları kullan." O başını sallarken ben de banknotları sallıyorum.
"Ciddiyim." Eğilip onu dudaklarından öpüyorum.

"Evet, canım!" diyor alaycı bir şekilde. Bana yapmayacağını söylüyor. "mı yapıyorsun?" Yatakta zıplarken soruyorum ve kalçalarının arkasını gıdıklamaya başladı.

"Evet! Evet!" diye bağılıyor kahkahaları arasında. "Dur!"

Hâlâ yüzüstü yatarken üzerine çıktım ve her iki bileğini tutarak başının iki yanına sıkıştırdım. "Az önce sana verdiğim parayı kullanacak mısın?" Vücudunun benimkinin altında sıkışmış olduğunu hissedince gülümsüyorum.

"Belki," diye pantolonunu indirdi.

Ellerini bıraktım. Üzerinden kalkmaya çalışıyorum ama o dönüp kollarımı tutuyor. "İyi bir kız olduğum için hediye alacak mıyım? Yoksa sana itaatsizlik ettiğim için bana bir şaplak atmayı mı tercih edersin?" Alt dudağını ısırırken bir elini boxerıma götürüyor.

"Siktir! Sana ne kadar seksi olduğumu söylemiş miydim?" Onu öpmek için eğildim. O yumuşak dudakları ne kadar öpersem öpeyim, asla doyamıyorum.

"Belki bir kez." Bacaklarını belime ve kollarını boynuma sararken gülümsüyor.

"Ve beni ne kadar tahrik ediyorsun?" Bir elimi kalçalarının arasına kaydırırken dudaklarına doğru fısıldıyorum.

"Göster bana," diye nefes alıyor. Telefonum çalıyor.

"Siktir!" Homurdanıyorum.

Kollarını ve bacaklarını indiriyor, telefonumu almak için ayağa kalkmama izin veriyor. Arayanın kimliğine bakıyorum ve seksi çıplak kıçıyla banyoya doğru yürürken ofisten aradıklarını görüyorum.

Samantha

Telefonu kapatıp banyoya girdikten sonra, "Bu gece çalışmam gerekiyor," diye haber veriyorum.

Hayal kırıklığıyla inliyor. "Bu gece çalışıyor musun?" diye sızlanıyor.

"Evet." Duşun kapısını açıp suyu açarken gülüyorum.

Tezgâhın üstüne yaslanıyor ve gözlerimin onun belirgin V kaslarından kaslı göğsüne ve geniş omuzlarına bakmasına izin veriyorum. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette," diye öksürüyorum, boğazımı temizlemeye çalışıyorum. Ona yeterince bakamıyorum.

"Üniversiteye gittin ve işletme diploması aldın. Neden Larry's'de çalışıyorsun?" Neden istifa etmediğimi anlayamıyormuş gibi başını eğdi.

"Larry's'de çalışmayı seviyorum. Rahat ve eğlenceli." Omuz silkiyorum. "Orada çalışmaktan bırakacağım. Kendi işimi kurmak istiyorum. Sadece henüz ne olacağına karar vermedim." Dolaptan bir havlu aldım.

"Bir fikrim var." Kollarını arkamdan bana doladı.

"Gerçekten mi? Neymiş o?" Ellerimi başımın üzerine uzatıp boynuna doluyorum.

"Gel benim için çalış."

Ciddi mi bu?

Bıraktım ve onunla yüzleşmek için döndüm.

Adam ciddi.

Sanırım ağzım yere düştü.

"Ne? Bu harika bir fikir." Kollarını bana doluyor. "Benim kişisel asistanım olabilirsin," diyor dudakları boğazımla birleşirken.

"Rose?" Boynumu öperken nefes nefese söylüyorum. "Onu Micah'a verebilirim."

Ses tonu ciddi. Zihnimi boşaltmak için onu itiyorum. O uzanıp boxer'ını başımı hayır anlamında sallamaya başlıyorum. Gözlerim hala sert olan ereksiyonuna takılıyor ve az önce ne konuştuğumuzu hatırlayamıyorum. Bu gidişle işe çok geç kalacak.

Kırk beş dakika sonra, siyah elbise pantolonu ve gözleriyle mükemmel uyum sağlayan bebek mavisi düğmeli elbise gömleğiyle içeri girdiğinde mutfakta kahvaltısını hazırlıyordum. Siyah bir kravat ve koluna asılmış siyah bir takım elbise ceket. İçinde çok seksi görünüyor. Boğazımı temizliyorum. "Yarınki iş programın nasıl?"

"Yarın günüm oldukça durgun geçecek. Neden, ne oldu?" Barda oturuyor, ceketini yanındaki sandalyenin üzerine koyuyor. Yanına gidip kahvesini uzattım.

"Çünkü seni yarın görmek istiyorum."

Bir kaşını kaldırdı "Um...Kafam karıştı. Neden bana yarını soruyorsun?"

Ocağın yanına geri döndüm. "Bu gece seni göremeyeceğim. Evimde kalacağım çünkü geç saatlere kadar işten çıkamayacağım." Kreplerini çeviriyorum.

Spatulayı yere bırakır bırakmaz beni döndürüyor ve vücudumu onunkine çarpıyor. "Bu gece burada kalıyorsun," diyor sert bir yüz ifadesiyle.

"İçeri girdiğimde seni uyandırmak istemiyorum. Kapattıktan sonra ne kadar temizlik yapmamız bağlı olarak bazen dört civarına kadar çıkmıyorum," açıklamaya çalışıyorum ama hiçbir yapmıyor.

"Bu yüzden anahtarınız var. Böylece istediğin zaman gelip gidebilirsin. İşten çıktıktan sonra buraya geleceksin." Tartışma yok. Başımdan öptü, sonra geri dönüp bara oturdu.

Tamam!

"Al bakalım." Arkamı döndüğümde elinde bir çift araba anahtarı görüyorum ve bunlar benim arabama ait değil.

"Bu da ne?" Spatulayı kamyonun anahtarlarına doğrultuyorum, ne olduklarını çok iyi biliyorum.

"Onlar benim kamyonuma ait. Beni dinlemediğin dünün aksine bugün onu sen kullanacaksın." Sanki tartışmaya hakkım yokmuş gibi kollarını göğsünde kavuşturarak sandalyesinde geriye yaslanıyor.

Bir elimi kalçama koydum. "Neden arabamı kullanmamı istemediğini açıklayabilir misin? Ruby yeni ve çok güvenilir." Tabağa koymadan önce kreplerini çevirmek için geri dönüyorum.

"Bu çok küçük. Başka bir araç üstünüzden geçebilir. Eğer bir kaza geçirirseniz, sizi güvende tutmaz. Benim kamyonum korur." Çok açık konuşuyor.

Yüzümü ona döndüm. "Yani onu satıp seninki gibi bir canavar kamyon almam gerektiğini mi söylüyorsun?" Alaycılığımı sesimden tutamıyorum.

"Hayır," diyor yavaşça. "Sana satmanı söylemeyeceğim. Senden sadece kamyonetimi sürerek aklımı başımda tutmama yardımcı olmanı istiyorum."

Ona doğru yürüyorum ve krep tabağını kabaca önüne bırakıyorum.

"Bak," diye iç geçiriyor, "ben sadece seni güvende tutmak istiyorum. Siz kızlar bunu iyi bir şey olarak görmüyor musunuz?" diyor bir ağız dolusu krepin arasından.

Gülüyorum. "Evet." Sadece güvende olmamı istiyor. Bunu anlayabiliyorum. Ben de onun güvende olmasını istiyorum. "Peki, bu hafta bir deneme yapacağım." Bir yudum su içiyorum ve o da beni zafer gülümsemesi olarak tanımlamaya başladığım gülümsemesiyle ödüllendiriyor.

Kahvaltısını yaparken o günkü planlarımız hakkında konuşuyoruz, sonra o çıkarken ona işinde iyi günler diliyorum. Onsuz onun evinde olmak çok garip hissettiriyor, bu yüzden hızla annesinin gidiyorum.

Long'un evine giderken, kamyonetini oldukça beğendiğimi fark ettim. İçi çok güzel. Siyah deri koltuklar, gösterge panelinde ve koltuk başlıklarında DVD oynatıcı, Halestorm ile tek başıma şarkı söylediğim iyi Bose stereo sistemi var ve oldukça yumuşak bir sürüşü var. Bu haftadan sonra onu kullanmaya devam edeceğimi hissettiğim için ona bir isim vermem gerektiğini düşündüm. Hmm....Bence Nadia ona tam uyuyor. İsim kulağa hem baştan çıkarıcı hem de güçlü geliyor. Ve o çok güçlü. Her ne kadar onu Z kadar hızlı kullanamasam da, bana bu arabaları yolumdan çekmek için onları yoldan çıkarabilirmişim gibi hissettiriyor.

Long'ların arabasının önüne geldiğimde Holly ve Vivian'ın dışarıda durmuş konuştuklarını görüyorum. Beni görmek için dönüyorlar ve Holly'nin gözleri gerçekten büyüyor ve Vivian başını sallarken gülmeye başlıyor.

"Sam, arabana ne oldu? Bozuldu mu?" Kamyondan iner inmez Holly sordu.

Gülüyorum. "Hayır. Slade çok küçük olduğu için güvenli olmadığını söylüyor," küçük kelimesinin üzerine tırnak işareti koyuyorum, "Bu yüzden Nadia'yı ben kullanacağım." Omuz silkiyorum.

Holly başını sallar. "Tabii ki."

"Hadi kızlar. İçeri girelim. Planlamamız gereken bir düğün var!" Vivian eve girmek için dönerken söylüyor.

"Vivian, markete uğradım ve ofisteki çocuklar için pişirmek üzere biraz kurabiye aldım. Onları senin fırında pişirmemin bir sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır, sevgilim."

"Teşekkürler."

"Renklerine karar verdin mi?" Ben kurabiyeleri tepsiye Vivian Holly'ye soruyor.

"Hayır. Karar veremiyorum. Annem mor yapmam gerektiğini düşünüyor ama ben sarıyı çok seviyorum. Sen hangi rengi seversin?" Konu düğününe geldiğinde annesiyle ters düşeceğini biliyorum. Annesi hayatının her alanında kontrolcü.

"Sen nasıl istersen, tatlım."

"Peki ya sen, Sam?"

"Vivian'a katılıyorum. Bu senin düğünün. Ne istiyorsan onu seç." Fırını önceden ısıtmaya ayarladım, sonra başka bir kurabiye tepsi aldım. Sessizlik odayı doldururken kurabiyeleri tepsiye diziyorum. Gözlerini üzerimde hissediyorum. "Ne?" Arkamı dönüyorum ve yüzlerinde sıcak bir gülümsemeyle bana bakıyorlar. Kaşlarımı çatıyorum. "Ne?" Tekrar ediyorum.

"Düğününüz için hangi renkleri seçerdiniz?" Vivian soruyor.

Başımı sallıyorum. "Bunun bir önemi yok."

"Evet, öyle. Sen ne seçerdin?" Holly başını sallayarak beni cesaretlendiriyor.

Gülüyorum. "Sormana gerek var mı?" Başımı yana eğiyorum. "Pembe." *Duh.*

Gülüyorlar. "Bunun olacağını biliyordum," diyor Vivian. Arkamı dönüyorum ve kurabiyeleri üzerine yerleştiriyorum.

"Düğününüz söz konusu olduğunda bu bize yardımcı olacak." Vivian heyecanla söylüyor.

Arkamı dönüyorum, can havliyle tezgâha tutunuyorum, artık nefes almadığım için yere düşeceğimden korkuyorum. "Ne?" Soruyorum, belli ki şok olmuşum.

"Evlendiğin zaman için." Holly gülümsüyor.

Başımı o kadar hızlı sallıyorum ki kafaları tanınmaz hale geliyor.

"Evlenmeyi düşünmüyor musun?" Holly'nin sesi incinmiş gibiydi. "Uh..."

Ne söylememi istiyorlardı? Kiminle evlenmemi planlıyorlardı? Slade'le mi? Yüksek sesle güldüm. Bana 'deliriyorsun' bakışı attıklarında öksürerek bunu örtmeye çalışıyorum. Omuzlarımı dikleştirip boğazımı temizliyorum. "Bilmiyorum. Sanırım ileride evlenmeyi planlıyorum. Çok çok uzak bir gelecekte. Elbette."

Asla evlenmeyeceğime eminim.

"Şey, dediğim gibi, zaten eğrinin önünde olacaksın." Vivian, önlerine konan bir dergiyi incelemeye başlarken Holly'ye bakıyor.

Boğuk bir nefes verip kurabiyelerime geri dönüyorum ve bu konuşmayı aklımdan tamamen siliyorum. Evlilik aklımdaki son şeydi. Zaten yeterince şeyim vardı; bunlardan de yaklaşan hayatımın en depresif günüydü.

Kurabiyeleri fırına koyduktan sonra gidip bir şişe su almak için buzdolabını açıyorum. "Hey, kızlar biraz kek ister misiniz?"

"Kulağa çok lezzetli geliyor," diye başlarını sallıyorlar. Dolaptan birkaç tabak aldım ve ikimize de birer dilim pasta kestim.

Bir saat sonra çikolatalı karamelli pastamdan kalanları bitirdik ve çayımızı yudumluyoruz. Renkleri, çiçekleri, orta süsleri ve nedimleri gözden geçirdik. Holly hiçbirini hakkında nihai bir karar veremedi. Hala mutfakta oturmuş davetiyelerin üzerinden geçerken telefonumun çaldığını duyuyorum.

"Alo?"

"Hey, Angel." Slade'in derin sesi kulaklarımı doldururken gülümsüyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Annenlerdeyim, düğün hallediyorum."

Aramanın onun tarafından telefona dolan bir sessizlik var.

"Slade?" Sesim yankılanırken soruyorum. "Neden sesim yankılanıyor gibi geliyor?"

Boğazını temizliyor. "Çünkü hoparlördesiniz." Birkaç merhaba sesi duyuyorum.

"Hey, çocuklar."

"Ee, günün nasıl geçiyor?" Cevabımdan çekiniyormuş gibi yavaşça soruyor.

"Harika! Peki ya seninki?" Beğendiğim bir davetiyeyi işaret edip başımı sallıyorum, kaşlarını çatıp bana başını sallayan Holly'ye bakıyorum.

"Oldukça iyi gidiyor." Çabucak söylüyor.

"Bu çok iyi. Öğle yemeğini nereden karar verdiniz mi?"

"Evet. Herkes Applebee'de karar kıldı. Siz ne istersiniz? Ben gidip siparişi vereyim, siz oraya vardığınızda hazır olur."

"Ben ızgara tavuklu Sezar salatası alacağım." O kadar da aç değilim.

"Tamam, Angel. Kamyonet nasıldı? Herhangi bir şey aldın mı? sorun mu var? Oldukça büyük olduğunu biliyorum" diye kıkırdıyor.

Onunla başa çıkamayacağımı mı düşünüyor?

"Hayır. Aslında Nadia'dan oldukça hoşlanıyorum." "Ha? Nadia kim?" Gülüyor.

"Kamyonun. Ona Nadia adını verdim." Çocukların güldüğünü duyuyorum.

"Hmm, Nadia," diye tekrarlar. "Hoşuma gitti. Kulağa seksi geliyor. Tamam, Angel. Ben buradan gidiyorum, ama birazdan görüşürüz. Dikkatli sür!"

"Beni tanıyorsun," diye gülümsüyorum.

"Evet, biliyorum. Bu yüzden o küçük arabayı değil kamyonetimi kullanmanı istiyorum."

Ona sahte bir kahkaha attım. "Ha-Ha. Çok komiksin. Yakında orada olacağım." Telefonu kapattım.

"Hey kızlar, buradan çıkmam lazım. Çocuklara öğle yemeği götürmeliyim."

Onlara sarılıp kurabiyelerimi aldıktan sonra tekrar Nadia'ya tırmanıyorum ve Applebee'ye doğru yola çıkıyorum.

Chapter Sixteen

SLADE

Telefonu kapattım ve yasal belgeleri hazırlamaya başladım. İşim bittikten sonra sandalyemde arkama yaslanıyorum ve herkes bana bakıyor.

"Ne?" Özellikle kimseye sormuyorum. "Hiçbir şey."

Herkes kalemlerini alırken başlarını öne eğiyor. Babam ve Micah'nın hâlâ yüzlerinde kocaman bir gülümsemeyle bana baktıklarını fark ediyorum. Gerçeği biliyorlar. Ona aşık olduğumu biliyorlar. Ona söylemek istiyorum ama karşılık vermesi için baskı altında hissetmesini istemiyorum. Şu anda içsel bir savaş verdiğini biliyorum, bu yüzden ona zaman tanımaya devam edeceğim.

"Bay Long," diyor Rose dahili telefondan.

"Evet, Rose?"

"Samantha geldi." Rose'un sesi çok neşeli geliyor ve Angel'a ilk ismiyle hitap etti. Bu beni gülümsetiyor.

"Tamam. Onu buraya gönder. Teşekkürler." Ayağa kalkarak herkesin masadaki kâğıtları toplamasına yardım ettim.

Kapılar açılır ve Rose, Angel'ın tüm yiyecek çuvallarını getirmesine yardım eder.

Sandalyemden fırladım. "Özür dilerim Angel. Ne kadar yemek sipariş ettiğimizi unutmuşum." Ona doğru yürüyorum ve elinden birkaç poşet alırken yanağına bir öpücük konduruyorum.

"Sorun yok." Elinde kalan poşetleri masanın üzerine koyuyor ve herkese siparişlerini sıralamaya başlıyor.

Çantaları masaya koyduktan sonra sandalyemde arkama yaslanıp ona bakıyorum. Cildini ekstra bronz gösteren ve dizlerinin hemen üzerinde duran beyaz bir güneş elbisesi giyiyor. Keşke yalnız olsaydık da

onu masanın üzerine domaltıp eteğini kaldırabilir ve sikimi ıslak amına gömebilirdim.

Pantolonum biraz daha sıkılaşıırken kendimi hafifçe sallıyorum. Bacaklarına iyice bakıyorum. Artık hiçbir çizik göremiyorum. Hepsi . Gözlerim pembe topuklu ayakkabılarına kayıyor. Bu masanın üzerine eğilmek için onu mükemmel bir boy haline getiriyorlar.

Güldüğünü duyuyorum ve gözlerim onun yüzüne kayıyor. İş arkadaşlarımla ziyaretini izlerken yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyorum. Onlardan birine her baktığında, yüzlerinde kocaman bir gülümseme oluyor. İsteddiği her erkeğe sahip olabilirdi ama beni seçti. Neden beni seçsin ki? Böyle tatlı bir meleği hak edecek hiçbir şey yapmadım.

"Bebeğim?" Başımı sallıyorum ve ona bakıyorum. duruyor, yemeğimi masaya yerleştiriyor.

"Teşekkür , Angel." Eğildim ve onu öptüm.

"Yardımanın için teşekkürler Rose," diyor boş çuvaları toplamaya başlarken.

"Oh, sorun değil. Tatlı için yer ayırsanız iyi olur. Samantha kurabiye yaptı ve çok lezzetliler." Öğle yemeğini de yanına alarak kapıdan çıkar.

"Kurabiye mi yaptın?" Angel'a baktım.

"Evet. Ailenin evinde düğün işlerini gözden geçirirken yaptım."

Düğün kelimesini görmezden gelmeye çalışarak başımı sallıyorum. İnanılmaz biri.

"Ne tür kurabiyeler?" Micah soruyor.

"Snicker doodles, çikolata parçaları ve en sevdiğim fıstık ezmesi yaptım." Yanımdaki sandalyeye oturdu.

"Üç farklı çeşit kurabiye mi yaptın?" Şaşkınlıkla sordum.

Omuz silkiyor. "Ne çeşit seveceğinizi bilmiyordum, o yüzden çeşit çeşit yaptım." Salatasının üzerine sos dökmeden önce bana gülümsüyor. Odaya şöyle bir göz attığımda tüm erkeklerin ona hayranlıkla baktığını görüyorum.

Uzanıp saçlarını yüzünün yanından geriye doğru çekiyorum. Dönüp bana bakıyor ve yumuşak bir gülümseme veriyor. Diğer elimle uzanıp ona doğru eğiliyorum ve saçlarını çekmeden önce uzun bir öpücük veriyorum.

uzaklaşıyor. Yüzü kızarmış bir şekilde geri çekildi. Kafamı kaldırdım ve az önce odadaki herkesin önünde onu içten öptüğümü fark ettim. Tüm iş arkadaşlarım huşu içinde bakıyordu. Sanki benim yerimde olmak ister gibiydiler. Kendimi beğenmiş bir gülümseme takındım.

"Ee, Sam," diye başlıyor babam. "Evimdeki kadınlar nasıldı? Bir şey başarabildiler mi?"

"Hayır," diye hafifçe gülerken başını sallıyor. "Holly hiçbir konuda karar veremez."

"Bir de bana sor," diyor Micah. "Daha dün gece evlenme teklif ettim ve şimdiden telefonlarımız susmuyor. Eğer benim annem aramıyorsa, onun annesi arıyor. Evimizin her yerinde renkler, desenler ve bir düğün için gerekli olduğunu bile bilmediğim şeylerle ilgili küçük yapışkan notlar var." Herkes gülüyor.

Babam quesadilla'sından bir ısırık alırken, "Evet, dün gece de telefonlar ya Holly'nin ya da annesinin aramasıyla çınıladı," diyor.

"Biraz zorlanıyor ama bir renge karar verdiğinde gerisi çorap söküğü gibi gelecektir," diye onları temin ediyor Angel.

"Umarım öyledir," diye iç geçiriyor Micah.

Bugün tek konuştuğu bu. Tüm bu düğün işleri yüzünden stresli. Neden bilmiyorum. Bir şey seçmek zorunda değil, ayrıca daha dün gece nişanlandılar. Önünde uzun bir yol var.

"Sam, Slade'le nasıl tanıştınız?" Başımı kaldırdığımda Tomun Angel'a baktığını ve onun cevap vermesini beklediğini görüyorum.

Salatasını karıştırırken tek söylediği, "Bir barda tanıştık," oluyor. Tom başını sallıyor. "Buralı mısın?"

Bir an için ona bakıyor, sonra su şişesine uzanıyor. Bu soruların gittiği yerden rahatsız olduğunu söyleyebilirim.

"Angel buraya birkaç ay önce taşındı," diye cevap veriyorum onun yerine. "Sadece iş için mi buradasın?"

"Hayır. Kalmak için buradayım." Ona sıkı bir gülümseme verişini izliyorum. "Angel büyük bir futbol hayranı."

Çoğunun gözlerinin büyüdüğünü izliyorum. Tanıdığım çoğu kız futbolla ilgilenmez, ancak benim meleğim diğer kızlara benzemez.

"Gerçekten mi? Bu yıl hiç maça gidecek misiniz?"

Onlara yaklaşan maçımız hakkında bilgi vermeye başladım. Salatasından bir ısırık alırken bana bakmıyor ama sessiz bir teşekkür masanın altından ayağıma vuruyor. Yemeğini bitirdiğinde çöpünü atmak için ayağa kalkıyor ve odadan çıkıyor.

"Dostum, kız çok seksi!" Jake'in başını salladığını görmek için yukarı bakıyorum.

"Biliyorum. Ve o benim. O yüzden onu rahat bırak." Ona tehditkâr bir gülümseme verdim.

Kimse bir şey söyleyemeden, elinde büyük bir tepsi kurabiye ile içeri giriyor. Onları yere bırakır bırakmaz, akbabalar gibi kapışır ve o da güler

"Bu gece Larry'lere gelip birkaç bira içmemizin bir sakıncası var mı?" Onu kucağıma çekerken sordum.

"Tabii ki hayır," diye hafifçe başını sallıyor.

Etrafa hızlıca bir göz atıp çocukların ziyaret etmekle ve kurabiyeleri yemekle meşgul olup olmadıklarını kontrol ediyorum. Elimi kalçasında gezdirirken kulağına "Hmmmm," diye fısıldıyorum. "Tatlı olarak seni istiyorum, Angel."

"Ben de seni istiyorum," diye fısıldıyor, dudağını dişliyor.

"Ofisime gitmeye ne dersin?" Başını sallarken gözlerinin içine bakmak için geri çekiliyorum.

Ayağa kalkıyor ve elbisesini düzeltiyor. "Ben buradan gidiyorum. Size iyi günler." Kapıya doğru yürür ve arkasını döner. "Slade'e hangi kurabiyeleri sevdiğinizi söyleyin, ben de size biraz daha yapayım."

O çıkarken hepsi teşekkür ediyor ve ben de pantolonumdaki büyük sertleşme nedeniyle birkaç saniye sandalyemde oturmak zorunda kalıyorum. Birkaç derin nefes aldıktan sonra kalkıyorum ve kimseye nereye gittiğimi söylemeden çıkıyorum.

Ofisime giriyorum, oturuyorum ve sandalyemin önünde durup masama yaslanırken ona bakıyorum. Gözlerimi vücudunda aşağı yukarı gezdirmekten kendimi alamıyorum. Yavaşça ayağa kalkıyorum ve onu öpmek için eğiliyorum. Ağzımda inlerken vücudunun benimkine doğru bastırıldığını hissediyorum. Ellerimi sırtından aşağı ve sıkı yuvarlak kıçının üzerinden geçiriyorum, onu masamın üzerine kaldırırken kalçalarını avuçluyorum.

Elleri beni durdurmak için hareket ediyor ve dudaklarımdan uzaklaşıyor. "Kapınız kilitli mi?"

"Hayır."

"O zaman durmalıyız. Ya da sen gidip ."

Kolay karar.

Gidip kapıyı kilitliyorum ve geri dönüp onun önünde duruyorum. Kulağıma fısıldamak için elini pantolonuma bastırıyor. "Seni istiyorum bebeğim. Burada, hemen şimdi."

Ben çekmeceme uzanıp prezervatif almak için cüzdanımı çıkarırken o kulak mememi dişliyor. Bir şey söyleyemeden onu duvara yaslayıp eteğini yukarı çekiyorum.

Kukusunu avuçlarken ve külot bulamazken saçlarında inliyorum. "Siktir, Angel."

Dudaklarıma gülümserken "Sürpriz," diye fısıldıyor.

Sikimi çıkardım ve prezervatifi taktım. Beni eline almak için uzandı, ama ben onu durdurarak elini tuttum. Diğer elini tutuyorum, sonra ikisini de başının üstünde sabitliyorum. Serbest elimi kullanarak sikimi ıslak amının içine sokuyorum. Hızlı bir hareketle içine sokarken nefes veriyorum.

"Slade." Sessizce söylemeye çalışıyor ama eminim Rose'un duyabileceği kadar yüksek sesle. Yine de umurumda değil. Başımı kulağına doğru indirirken sikimi içinde tutuyorum.

"Evet, Angel," diye fısıldıyorum.

Pantolonunu indirirken vücudu titriyor. Yavaşça çekiyorum ve tekrar içeri kayıyorum, santimini hissetmeme izin veriyorum. O kadar sıkı ki dişlerimi sıkmak zorunda kalıyorum. Onu sert ve hızlı bir şekilde almak, istediğini bildiğim şeyi ona vermek istiyorum, ama sarılmış hissinin tadını çıkarmak istiyorum.

Başını boynumun kıvrımına yaslıyor. "Slade," diye inliyor. "Evet?"

Sol bacağını kaldırıp kalçama yaslıyorum.

"Lütfen," diye boynumu ısırtıyor ve vücuduma bir ürperti gönderiyor.

Çekiliyorum ve tekrar sertçe içine giriyorum. "İstediğin bu mu?" Talep ediyorum.

Konuşmuyor, sadece ben tekrar ve tekrar yaparken boynuma doğru inliyor ve başını duvara yaslayıp gözlerini kapatarak pantolonunu indiriyor.

Yavaşlıyorum, onun sıcak, sıkı seksine girip her parçasını hissetmek istiyorum. Sikimin etrafını mükemmel bir şekilde sarıyor. Onu hissediyorum

Yavaşça çekerken etrafımda sıkılaşıyor, sonra geri giriyorum, ondan bir inilti çıkarıyor.

Hızımı artırıyorum ve vücudunun gerildiğini hissediyorum. "Slade" diye bağılıyor. Başı hala arkaya eğik ve gözleri kapalı, vücudu serbest kalırken çığlıklarını yutmak için ağzını kendi ağzımla kapatıyorum. Vücudunun benimkinin etrafında sıkılaştığını hissetmek, kendi serbest bırakmamı bulmamı sağladı.

Ondan uzaklaşıyorum ve vücudunun sarktığını hissediyorum. Ben onu tutarken birkaç dakika daha öylece durduk. Arkamızdaki duvar bana yardım ettiği için . Eğer orada olmasaydı, şu anda yerde yatıyor olurduk.

"Ayağa kalkabilir misin?" Başı hâlâ arkada ve bana bakmak için gözlerini açtığında gözleri ağırlaşıyor.

"Hayır." Başını göğsüme yaslarken sesi yumuşak. "Sadece beni evine götürmeni istiyorum," diye iç geçiriyor. "Seninle yatağa uzanmak istiyorum. Ve bir şişe şarap açmak. Ve günün geri kalanında orada kalmak."

"Kulağa harika geliyor, Angel. Bunu bu hafta sonu yapacağız," diye söz veriyorum.

O yeşil gözlerini benimkilerle buluşmak için kaldırıyor. "Tamam."

Ona nazik bir öpücük verirken elbisesini aşağı çekiyorum. Dönüyorum ve prezervatifi çöp sepetine atıyorum. "Altıya kadar evde olurum. O zamana kadar çoktan işe gitmiş olur musun?"

"Evet, önce evime uğrayıp birkaç şey almak istiyorum."

Ona sadece taşınmasını, evimi evimiz yapmak istediğimi söylemek istiyorum, ama onun için çok hızlı olduğunu biliyorum, bu yüzden bırakıyorum.

Eğildi ve beni öptü. "İyi günler bebeğim." "Şimdi yapacağım."

El sallayıp kapıdan çıkarken kışını izliyorum. Sandalyeme oturduğumda, aklım onunla tanıştığımdan beri hayatımın ne kadar değiştiğine gidiyor. Hiçbir zaman bir kadının etrafında çok sık olmak istemedim. Seks içermediği sürece.

Ama o farklı. Onun tarafından büyülendim. O güzel... ve nazik... ve sevgi dolu... Tanrım, onun kocaman bir kalbi var. Kendisi mutlu olmasa bile herkesin mutlu olmasını ve gülümsemesini istiyor. Onu düşünmek bile beni hiç kadar mutlu ediyor.

Ve o tamamen benim!

Sonsuza kadar benim kalmasını istiyorum. Ona dünyayı vermek istiyorum ki bu çok zor çünkü o çok bağımsız. Başımı arkaya yaslıyorum ve sinir bozucu bir iç çekiyorum.

Onu düşünmeyi bırakmalıyım!

O nefes kesici gülümsemesi, yumuşak dudakları ve güzel yeşil gözleriyle her düşüncemi ele geçiriyor. Teni ipek gibi pürüzsüz... Yumuşak, uzun saçlarında ellerimi bayılıyorum...

Kendini topla Tanrı aşkına!

İşe dönmem gerek.

Günün geri kalanı beklediğim gibi Angel'dan başka bir şeyle dolu geçmedi. Tek düşündüğüm onu nasıl sevmeye başladığımı. Hissettiğim şeyin aşk olduğuna dair en ufak bir şüphem yok ve her şeyi paylaşmak istediğim birini bilmek inanılmaz bir duygu. Kendimi hiç yalnız hissetmedim, ama eğer beni terk ederse, sonunda kaybettiğimi anlayacağım.

Evimin ışıklarını yakarken Josh'u aramak için telefonumu çıkardım. "Hey, bu gece ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey, neden? Aklınızda bir şey mi var?"

"Evet, aslında. Holly ve Angel bu gece çalışmak zorundalar, bu yüzden Micah ve ben oraya takılmak ve birkaç bira içmek için gidiyoruz. Bize katılmak ister misin?" Kıyafetlerimi değiştirmek için yatak odasına yürürken sordum.

"Kulağa hoş geliyor. Ne zaman gidiyorsunuz?" diye esniyor.

"Yaklaşık bir saat sonra."

"Tamam, görüşürüz o zaman."

Bir dakika boyunca yatakta oturup meleşimi düşünüyorum. Hâlâ parfümünün kokusunu alabiliyorum ve bu beni gülümsetiyor. Banyoya giriyorum ve tezgahın köşesine düzgünce yerleştirilmiş tüm eşyalarını fark ediyorum. Onun için birkaç çekmeceyi temizlemem gerekiyor. Ona eşyalarını koyacak yer vermezsem burada kalmasını bekleyemem.

Giyinip hazır olduktan sonra bir şişe su almak için mutfığa gidiyorum. Tezgâhın üzerinde Angel'ın bana bıraktığı bir notu fark ettim.

Selam bebeğim. Umarım işte harika bir gün geçirmişsindir. İşten eve döndüğünde aç olup olmayacağını bilmiyordum, bu yüzden her ihtimale karşı sana spagetti yaptım. Biraz Fransız ekmeği ile birlikte buzdolabında. Seni sonra görmek için sabırsızlanıyorum. Oh, ve dikkatli sür. O küçük araban pek güvenli değil. :)

P.s. Sanırım bunları kaybettin.

Birinin üzerinde dudaklarının yazılı olduğu notun yanında duran iki yüz dolarlık banknotlara bakıyorum ve gülmekten kendimi alamıyorum. Yine de kullanmadığı için başı belaya girecek. Spagetti kulağa çok lezzetli geliyor ama şu anda zamanım yok, çocuklar muhtemelen yola çıkmışlardır. Bardan döndüğümde biraz yerim. Anahtarlarımı alıp Larry'nin yerine gidiyorum.

Larry's'e giriyorum ve Micah ile Josh'un barda oturup Holly ve Angel'la konuştuklarını görüyorum. Bana baktı ve kocaman gülümsedi.

"Hey, Angel," diyorum çocukların arasına otururken. "Bu gece sadece ikiniz mi çalışıyorsunuz?"

"Selam, bebeğim. Evet, sadece ikimiz varız." Önüme doğru yürüdü. "Ne içmek istersin?" Barın üzerine eğilerek göğüs dekoltesini iyice görmemi sağlıyor. Gözlerim doğrudan onlara gidiyor ve öğretilmiş bir meme ucunu ağızma aldığımda nasıl inlediğini hatırlıyorum.

"Slade," diye gülüyor. Gözlerimi onunkilere dikiyorum.

"Özür dilerim." Boğazımı temizliyorum. "Bir Bud Light istiyorum, lütfen." Gözlerimle onu becermeye devam etmeden önce dikkatimi Josh'a çeviriyorum. "Josh, biraz yorgun görünüyorsun. Sarhoş mu? Akşamdan kalma mısın?" Dirseklerimi bara dayadım.

"İkisinden de biraz sanırım." Omuz silkiyor "Bu sabah uyandığımda kendimi bok gibi hissediyordum, akşamdan kalmaydım. Sonra saat üç civarında tekrar içmeye başladım."

Bir şey söylemeye başlamıştım ki kesti.

"Hey, Sam! Cumartesi gecesi için bize otel odası buldum." Dönüp bana göz kırpmıyor ki bunu tam olarak anlayamıyorum. Ya benimle birlikte oynamamı istiyor, yani hoşuna gitmeyecek bir şey, ya da şaka yapıyor. Derin bir nefes alıyorum. İçimden bir ses bunun

başımı belaya sokacak. *Hey, şimdiye kadar başımın belaya girmesine alışmış olmalıydım.*

Biramı koyuyor, sonra ona dikkatle bakıyor. "Peki ya onlar?"

"Şey, onları çoktan satın aldım." Adam

ona gülümsüyor. Kız kaşlarını çatıyor.

"Onları çoktan satın mı aldın? Neden?"

"Biletlerin tükeneceğini düşünmüştüm. Maça iki haftadan az bir süre kaldı. Aslında, çoktan dolmadıklarına şaşırdım. Her neyse, üç tane aldım. Sen ve Slade için bir tane. Sonra bir tane kendime, bir tane de Courtney'e. Birini benimle paylaşmak zorunda olduğunu düşünmesini istemedim."

Bu Josh, her zaman düşünceli.

"Bunu yapmana gerek yoktu. Ne kadar bunlar? Hepsi için sana ödeme yapmak istiyorum."

"Hayır, bizi sen götürüyorsun. En azından herkesin odasını tutabilirim." dedi ve birasından bir yudum aldı.

Angel yardım için bana bakıyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Çok sinsi bir piç. Yine de haklı. Parayı ödeyen o olmamalı. Ona tüm odalar için para vereceğim.

"Ee," diyor Micah . "Siz nerede kalıyorsunuz?"

"The Four Seasons. Stadyumdan bir milden daha az uzaklıkta." Micah mutlu bir şekilde cevap veriyor.

Hmm, çok güzel bir yer.

Angel Holly'ye bakarak, "siz de gelebilirsiniz," dedi.

"Teşekkürler. Ama belki bir sonraki . Günü ailemle geçireceğiz. Annem düğün işlerini halletmek istiyor."

Angel konuşmaya gidiyor, ama biri adımı bağırlıyor ve ben hemen onun olduğunu anlıyorum.

Jessica.

Angel'ın arkama bakarken vücudunun gerildiğini görüyorum. Bu iyi bir şey olabilir. Jessica'yı sırtımdan atmama yardım edebilir.

Arkamı döndüğümde Jessica benden sadece birkaç santim uzaktaydı. Kollarını boynuma dolayacaktı ama onu durdurdum. "Sana biriyle birlikte olduğumu söyledim ve beni aramaktan ve mesaj atmaktan vazgeçmeni istedim. Bilmiyorsan söyleyeyim, bu aynı zamanda takip etmek yok demek."

"Seni takip etmiyorum. Dışarıda kamyonetini gördüm ve beni görmeye gelmediğin için içeri girip seni görebileceğimi düşündüm." Beni kızdıran bir gülümseme takınıyor.

"Sana söyledim, bir ilişkim var," diyorum sertçe.

"Şey, bilmeyecek." Elini kalçasına koyar.

Gülümsüyorum. "Jessica, Angel'la tanış, kız arkadaşım." Barın arkasındaki, Jessica'nın suratına tokat atacakmış gibi görünen Angel'ı işaret ediyorum. Ve lanet olsun, çok seksi görünüyor.

"Angel?" Ona iğrenmiş bir bakış atıyor, bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Senin adın Sam değil mi?"

"Evet, adı Sam ama ben ona Angel diyorum." Angel bir şey söyleyemeden ben cevap veriyorum. Eğer ağzını açarsa, bir sürü küfür çıkacağını hissediyorum.

Jessica'nın yüzünde tüylerimi diken diken eden hınzır bir gülümseme beliriyor. "Slade ve ben onun yatağındayken arayan sen değil miydin?"

Siktir!

"Ve değildi sen bakıyor için senin erkek arkadaş kim oldu başka biriyle birlikte miydin?"

Çifte lanet!

Çenem sıkışınca Holly'nin nefesi kesildi.

Angel'ın yüzüne yavaş ve seksi bir gülümseme yayılır. "Evet, ama Jax'in başka bir kadınla birlikte olmasına sevindim. Eğer öyle olmasaydı, Slade'i becermek için tek şansını engellememiş olurum." Sesi o kadar tatlılıkla damlıyor ki dişlerinin çürüdüğünden eminim. Bu beni gülümsetiyor ve Josh kahkahasını öksürükle zorunda kalıyor.

Jessica gözlerini kısar. "Her neyse. Onunla iyi şanslar. Tıpkı ondan öncekinin yaptığı gibi seni aldatacak." Ellerini kalçalarına koydu

"Belki," diye omuz silkiyor Angel, "ama bu seninle olmayacak." Gülümsüyor. Sanırım bir ileri bir geri bakmaktan başım dönüyor. Belki dediğinde başım Angel'a dönüyor. *Olamaz!*

Jessica'yla yüzleşmek için geri döndüm. "Angel'ı aldatmayacağım. Asla. Kimseyle. O benim için çok özel. Bana mesaj atmayı ve aramayı bırak. Beni rahat bırak." *Bu konuşma bitmiştir!*

Jessica fırlayıp gitmeden önce son bir kez benden Angel'a bakıyor ama odadaki hava değişti. Angel birini yumruklamak istiyormuş gibi görünüyor ve ben de aynı şekilde hissediyorum. Holly Angel'a sempati ile bakarken Josh ve Micah memnun görünüyorlar.

Angel arkasını dönüyor ve barın arkasındaki koridora yöneliyor. "Hemen ," diyorum beni dinleyenlere.

"Hey," diyorum usulca yanına yaklaşırken. Sırtını duvara dayamış, yere bakıyordu. Bu bana onu banyonun dışında ilk gördüğüm zamanı hatırlattı.

"Özür dilerim. Böyle bir sürtük olmak istememiştim," diyor yere doğru. "Bana bak, Angel. Özür dilemene gerek yok. Ben özür dilerim.

sana söylediği şeyler." Elimin tersiyle yumuşak yanaklarını okşuyorum.

"Beni savunduğun için teşekkür ederim. Kızgın değilim. Sadece için bir saniyeye ihtiyacım vardı." Bana küçük bir gülümseme verdi.

"Anlıyorum." Bedenimi onunkine doğru bastırıyorum. Ellerini kalçalarımın altına koyuyor ve beni daha da yakına çekmeye çalışıyor.

"O mesajı ilk gördüğümde senden şüphe ettiğim için özür dilerim. Sadece onu görmediğini ilk söylediğinde sana inandığımı bilmeni istiyorum" diyor ve yüzüyle göğsümü okşuyor.

"Özür dilemeyi bırak, Angel." Ellerimi at kuyruğunun içine sokup hafifçe çekiyorum, böylece bana bakmak zorunda kalıyor. "Ben sadece seni istiyorum. Bundan asla şüphe etme, kim ne derse desin. Sen benim için çok önemlisin." Eğilip onu öpüyorum, o da elini bedenlerimizin arasına koyup sikime bastırıyor. Beni anında sertleştirdi.

"Slade," diye fısıldıyor ağzımın içine.

"Evet," diye inliyorum ağzının içinde. Beni mümkün olduğunu bildiğimden daha fazla tahrik ediyor.

"Çok ıslağım." Kalçalarını benimkilere doğru itiyor.

"Becer beni Angel," dudaklarımı boynuna götürüp yalıyorum ve aşağı yukarı ısııyorum.

"Evet. Evet, ben de istiyorum. Hemen şimdi." Elleri düğmelerime ve fermuarıma gidiyor ve dudaklarımı boynundan çekip alnımı onunkine yaslarken onları kavriyorum. Onu geri çevirmek istemediğim için titrek bir nefes alıyorum ama onun iş yerindeyiz ve arkadaşlarımız

bizden sadece birkaç metre uzaktalar. "Yapamayız, Angel. Herkes burada ve sen çalışıyorsun."

Küçük bir kahkaha atıyor. "Haklısın." Daha dik bir şekilde ayağa kalkıyor, "Hemen tuvalete gideceğim, sonra da hemen çıkacağım." Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurmak için eğiliyor, sonra dönüp tuvalete doğru yürüyor. Barda oturmak için geri yürürken pantolonumu yeniden ayarlamaya çalışıyorum.

"Hey, dostum. Ben buradan çıkıyorum. Uzun bir gün oldu," diyor Josh bar taburesinden kalkıp kolumu okşarken.

"Tamam," pantolonumun içinde kendime daha fazla yer açmak için yukarı kalkmaya çalışıyorum.

"Sanırım ben de gideceğim Slade. Yarın için birkaç şeyin üzerinden geçmem gerekiyor."

Dönüp Micah'ya bakıyorum, "Tamam, sabah görüşürüz."

Angel hala dışarı çıkmadı. *Ne yapmalıyım, ne yapmalıyım.*

"Gidip Angel'ı kontrol edeceğim. Çok sinirliydi," diyorum Holly'ye, çünkü Angel'ı banyoda sikmek için ayağa kalkmıştım bile. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını sallıyor. Aklımda ne olduğunu çok iyi biliyor.

Koridorda yürüyorum ve tuvalete giriyorum. Angel lavabonun önünde durmuş ellerini yıkıyordu. Kapıyı kilitledim ve arkasından yaklaşıp kalçalarını kavradım.

Zıplar ve arkasını döner. "Bebeğim," diye gülüyor. "Kadınlar tuvaletinde ne yapıyorsun?" Bir kaşını kaldırıyor.

"Sen." Tartışmasını bekliyorum. Onun yerine kollarını boynuma doluyor.

"O zaman ne bekliyorsun?" Güzel yeşil gözleri benimkilere bakarken fısıldıyor.

O benim fermuarımla uğraşırken ben onun kotunun düğmesine ulaştığımda gülümsüyorum. Ben daha düğmesini açamadan sikimi fermuarımdan çıkardı ve okşamaya başladı. Gülüyorum.

Pantolonunu ve tangasını bacaklarından aşağı iterken, "Birinin acelesi var," diyorum.

Ayakkabılarını tekmeleyerek çıkarıyor ve başını sallıyor. "Seni istediğimi söylemiştim."

Onu kaldırıp tezgâhın üzerine koyuyorum. Aralarında durabilmem için bacaklarını açarken ellerinin yaslanıyor. O

gölmeye başlar.

"Bu kadar komik olan ne?" Pırıl pırıl gözlerinin içine bakarak gülümsüyorum.

Gülümsüyor. "Burası seninle tanıştığım ilk yer ve sen bana burada üçlü yapmamı teklif ettin."

Başımı salladım. "Haklısın. Yaptım." Ellerimi yüzüne koyuyorum. "Ama ben gerçekten sadece seni istedim, Angel." Keşke bu sözün ne kadar doğru olduğunu bilseydi. Kim olduğunu bile bilmeden önce onu ne kadar çok .

Yavaş ve seksi bir şekilde . "Peki, tamamen seninim."

Cüzdanıma uzandım ve bir prezervatif çıkardım. Aletimin üzerine yerleştirdim ve ona daha yakın durdum. Onu benim için açmak için parmaklarımı kullanıyorum. Aşağı bakıyorum ve pürüzsüz pembe amının parladığını görüyorum, benim için ne kadar ıslak olduğunu bilmeme izin veriyor. Benim horoz tepki olarak sarsılıyor. Başını hafifçe yukarı ve aşağı ovalarken kendimi elime alıyorum, onunla alay ediyorum, sert ve hızlı istediğini biliyorum.

"Slade," diye nefes alıyor.

"Evet, Angel?" Başıyla yavaşça onun seksini ovmaya devam ediyorum.

"Lütfen," diye yalvarıyor. Yalvarmasına bayılıyorum. Kontrolün bende olduğunu bilmemi sağlıyor. Vücudunu bana sahip olmak zorunda olduğu kadar çalıştırdığımı bilmemi sağlıyor.

"Ne istiyorsun, Angel?" O inlerken gülümsüyorum. Bunu ona söyletmemden nefret ediyor ama onu becermemi istemesini duymak hoşuma gidiyor.

"Lütfen. Becer beni bebeğim," diye soruyor nefes nefese.

Aletimi bıraktım ve kıcını kenara doğru çektim. Uzun ve sert bir onu itiyorum, adımı haykırırken kullandığım güçle vücudunun sarsılmasına neden oluyorum. Bu sese asla doyamayacağım.

"Bu çok çabuk olacak, Angel." Bizi burada uzun süre kilitli tutup onun başını belaya sokmak istemiyorum.

"Evet," diye kabul ediyor. "Hızlı."

Hareket etmeye başladım ve sikimin onun içine girip çıkmasına baktım. Bu beni çılgına çeviriyor! Hızımı artırıyorum, onu daha önce hiç olmadığı kadar sert beceriyorum. Başını geriye atmış, hâlâ ellerinin üzerine eğilmiş durumda. Kalçalarını serbest bırakıyorum ve kabaca gömleğini ve sütyenini yukarı itiyorum, güzel pembe meme uçlarını ortaya çıkarıyorum. Eğilip onları emiyorum ve o adımı haykırırken onu becermeye devam ediyorum.

bitti. etrafımda sıkılaştığını hissediyorum. Kendimi tutamıyorum.

Bir kolumu sırtının altından geçirip onu kaldırıyorum, böylece doğruluyor ve başını boynumun kıvrımına yaslıyor. Vücudu titrerken onu göğsümde sıkıca tutuyorum ve nefes alışını sakinleştirmeye çalışırken saçlarını öpüyorum. Onu kendime doğru çekerken kalbimin kabardığını hissediyorum. O kollarımdayken kendimi tamamlanmış hissediyorum.

Başını çekip bana bakıyor. Gözleri o kadar yumuşak ve yeşil ki, parladıklarına yemin edebilirim. Gözlerimi onlardan ayıramıyorum. Ona aşık olduğumu biliyordum, ama tam burada, şu anda, şu anda, artık aşık *olduğumu* edemiyorum. Ona karşı hissettiğim bu duygu inkar edilemez.

Elini yanağıma götürüyor. Yüzümü kendi yüzüne doğru çekerken ve beni içine almak için ağzını açarken gözlerim hala onunkilerde kaybolmuş durumda. Öpücük o kadar yumuşak ki, benim için doğru kişiyi bulduğumu bilmek kalbimi ısıtıyor.

Ne yapmam gerekiyorsa yapacağım. Ona benim için yaratıldığını kanıtlamak için nereye gitmem gerekiyorsa gideceğim, bu ona dünyadaki tüm zamanı vermek anlamına gelse bile. Onu beklemeye devam edeceğim çünkü bu kadar muhteşem biri beklemeye değer.

Bacaklarını kalçalarıma dolayarak geri çekiliyor. "İşe geri dönmeliyim." Dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

Başımı sallıyorum, hala biraz şaşkınlık içindeyim. Yavaşça içinden çıktım, prezervatifi attım ve pantolonumun fermuarını çektim. Eğilip pantolonunu alıyorum ve ayağa kalkmasına yardım etmeden önce her iki bacağını da kot pantolonunun içine sokmasına yardım ediyorum.

"Sen gidebilirsin. Benim burada kalıp kendime çeki düzen vermem gerekiyor." Bana yaramaz bir gülümseme verdi.

"Tamam, Angel. Ben eve gidiyorum. Sabah çıktığında görüşürüz." Ona bir veda öpücüğü veriyorum, sonra da aptal gibi kulaktan kulağa gülümseyerek banyodan çıkıyorum. Az önce biriyle yattığım için değil, bir meleğe aşık olduğum için.

Artık zihnim, bedenim ya da kalbim üzerinde kontrolüm yok. Her şeyin sahibi o ve ben daha mutlu olamazdım.

Samantha

"Sanırım hepsi bu kadar." Holly temizlemekte olduğu masadan sesleniyor.

"Evet! Hadi gidelim buradan. Bu..." Telefonuma bakıyorum, "neredeyse dört buçuk ve çok yorgunum." Barın arkasına geçip ikimizin de çantasını alıyorum.

"Bu gece burası neden bu kadar dağınıktı bilmiyorum. Temizlemek zamankinden daha uzun sürdü," diyorum arka kapıdan çıkarken.

"Evet, çok meşgul değildik. Biz-"

"Kahretsin!" Holly'nin söylediklerini yarıda keserek söyledim. "Ne?"

"İki tane patlak lastiğim var. Kesilmiş gibi görünüyorlar." Birini incelemek için eğildim.

"Bahse girerim Jessica'ydı. Slade'i görmek için durduğunu çünkü kamyonetini gördüğünü söyledi. Onun kullandığını düşünmüş olmalı."

"Lanet olası kaltak!" Elimi kalçama koydum ve ölü baktım. "Bir çekici çağırmalıyım." Telefonumu Google'da şehirdeki bir çekici şirketini arattım.

"Slade'i arayacak mısınız?" Holly kamyona yaslanırken sorar. "Hayır, bunu neden yapayım ki? Kendi başıma bir çekici çağırabilirim." O bir kaşını kaldırır.

İç çekiyorum. "Eğer yaparsam, çıldırır. Ayrıca, bir saat içinde kalkması gerekiyor. Onu uyandırmak istemiyorum. Bir çekici çağırıp beni onun evine götürmelerini söylerim."

" sanmıyorum. Burada seninle bekleyeceğim, sonra seni eve bırakırım. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur.

Telefonumun diğer ucunu bir kadın sesi dolduruyor. Ona ne olduğunu açıklıyorum.

"Tamam hanımefendi, ama biraz zaman alabilir. Bir saat içinde orada olurlar.

Bir saat mi? Belki de sabahın bu saatinde sadece bir kişi çalışıyordu.
"Teşekkür ederim."

Telefonu kapattım ve Holly'ye baktım. "Buraya gelmeleri bir saat sürer. Gerçekten, benimle beklemek zorunda değilsin."

"Seni bırakmayacağım. Hadi, gidip içeride bekleyelim."

İsteksizce onu bara kadar takip ettim.

İkimiz de girişteki banklardan birine uzanıp rahatlıyoruz. Dramatik bir iç çekiyor ve bunun onu rahatsız eden bir şeylerin olduğu iç çekişlerden biri olduğunu anlayabiliyorum.

"Sorun ne Holly?" Tavana bakarken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Sadece düşünüyorum." Tekrar iç çekiyor.

"Ne hakkında?" *Gerçekten ne bilmek istiyor ?*

"Sen ve Slade."

Doğruluyorum ve o kadar hızlı dönüyorum ki çantam yere düşüyor.
"Neden bizi düşünüyorsun ki?"

"Sana aşık olduğunu biliyorum Sam ve senin onu çok sevdiğini biliyorum."

Başımı sallamaya başladım. Bu konuşmayı yapmak istemiyorum.
"Hayır sevmiyor." *Beni sevemez!* Beni neden sevsin ki?

Oturuyor. "Evet, öyle. Başka hiçbir kıza sana baktığı gibi baktığını görmedim. Artık başka kızlara bakmıyor bile. İnan bana, biliyorum. Bu gece onu izledim ve gözleri hep sendeydi. Ve Jessica ile konuşma şekli..." Yüzünde bir gülümsemeyle başını sallıyor.

Onun adını duymak bile kanımı kaynatıyor. *O kaltağa katlanamıyorum!*

"Size farklı davranıyor. Onu üç yıldır tanıyorum. Güven bana." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

Başımı sallıyorum. *Beni seviyor mu? Nasıl sevebilir ki? Aşkın ne olduğunu bile bilmiyor. Ama ya bana karşı hissettiği şey aşksa--*

Telefonum düşüncelerimi bölüyor. Ona baktım. "Kahretsin! Slade arıyor."

Uyanık ne yapıyor?" Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum.

"Onu aramadığın için çok kızacak." Holly tekrar uzanırken fısıldıyor.

"Alo?" Dikkatle söylüyorum.

"Angel, Tanrı'ya şükür. Sana bir şey oldu diye endişelenmiştim." Uzun bir nefes verdi. "Hangi cehennemdesin?" *Oh, oh. Ses tonu değişti.* "Sen iyi misin? Neden evde değilsin? Bir sorun mu var, Angel? Saatin kaç olduğunu biliyor musun? Saat 5:15! Sabahın köründe!" "Alarmım çaldı ve evde olmadığını gördüm" diye bağıyor.

O kadar çok soru soruyor ve o kadar yüksek sesle konuşuyor ki Holly gülerken telefonu kulağımdan çekiyorum. Söylediği her şeyi duyabildiğini biliyorum ve bana bağıyor olması, evde olmadığımı söylediğinde hissettiğim sıcak duyguyu yok ediyor.

"Bebeğim, sakın . Ben iyiyim. İşten çıkmaya gittiğimde Nadia'nın iki lastiğinin patladığını gördüm. Çekici çağırdım ama bir saat bekleyeceğimi söylediler. Yalnız kalmayayım diye Holly burada benimle kaldı."

"Ne?" diye bağıyor. "Lastik yarıkları mı? Eminim o küçük sürtük Jessica yapmıştır. Yola çıkıyorum!"

"Hayır, hayır. Sorun yok. Ben iyiyim." Ölü bir ses tonuyla söylüyorum. Holly'nin yüzüne döndüm. "Telefonu yüzüme kapattı. Yola çıktığını söyledi, sonra da yüzüme kapattı."

Holly gülüyor. "Sana söylemişim. Onu aramalıydın çünkü şimdi çok kızacak." Ben duvara bakarken o eğilip çantamı yerden alıyor.

"Ben çocuk değilim," diye .

Gülüyor. "Evet, sanırım senin öyle olduğunu düşünüyor." "O zaman başına başka bir şey gelecek."

Sanki bana inanmıyormuş gibi gülüyor. ", gidip dışarıda bekleyelim. İçimde temiz havaya ihtiyacın olacağına dair bir his var." Kolunu bana doladı ve beni dışarı çıkardı.

Dışarıda, arka otoparkta hiçbir şey söylemeden duruyoruz. Tek yapabildiğim bana ne kadar kızgın olduğunu düşünmek. Nedenini bilmiyorum. Önemli bir şey değil. İnsanlar her zaman çekici çağırmak zorunda kalıyor. Aradan on beş dakika geçmemişti ki park yerinden gelen tekerlek seslerini duyduk. Slade'in arabasını görmeden önce duydum, ardından Micah geldi. *Kahretsin!*

Arabası sarsılarak durur. "Beni aramayarak ne bok yemeyi düşünüyordun?" diye bağılıyor arabasından çıkarken, üzerinde açık mavi bir kot pantolon, beyaz bir tişört ve bir çift tenis ayakkabısı var. Bağırmasına rağmen onu ağzımı sulandıracak kadar seksi buluyorum.

"?" Bu kadar küçük bir şey için çok sinirli. Ellerimi kalçalarımaya koydum.

"Beni duydun. Neden beni aramadın?" Bana doğru hızla yürüyor, bu da bir adım geri atmama neden oluyor. "Sabahın bu saatinde bu barda beklerken başına bir şey gelebilirdi. Ve tamirci şirketinde çalışan bu adamın kim olduğunu bilmiyorsun."

Kahkahalarımı tutmak zorundayım. Gerçekten mi? Çekiciyi getiren adamın güvenli olmayabileceğini mi düşünüyor? Bu nasıl bir çılgınlık? Ayağa kalktım ve omuzlarımı dikleştirdim. Geri adım atmayacağım. Ondan korkmuyorum.

"Ben çocuk değilim Slade. Kendi başımın çaresine bakabilirim!" Ona bağııyorum. Yüzünün kızardığını ve çenesinin gerildiğini görüyorum. Bu bende kaçıp saklanma isteği uyandırıyor.

"Ne dedin lan sen?" diyor gayet sakin bir şekilde ve ona bağırmaı tekrar düşünmeme neden oluyor.

Derin bir nefes alıyorum. "Ben lanet bir çocuk değilim dedim. Çekiciyi aradım ve Holly'ye eve gitmesini söyledim. O kalmayı seçti. Ben büyük bir kızım ve kendi başımın çaresine bakabilirim. Buraya gelip bir baba gibi benimle beklemen için uyandırmama gerek yoktu." Sinirlenmeye başlıyorum. Kim olduğunu sanıyor bu adam?

"Birinin bunu yapması gerekiyor. Bu aptalcaydı ve sen de bunu biliyorsun."

"Ne oluyor lan?" Ona doğru bir adım attım. "Senin derdin ne?" Parmağımla onu işaret ediyorum. "Neden hiçbir şey için çıldırıyorsun?" Holly ve Micah'ya bakıyorum, ikisinin de gözleri kocaman.

"Çünkü beni aramayarak dikkatsiz davranıyorsun!" Ellerini iki yana yumruk yaptı.

"Öncelikle, bir zamanlar becermek istediğin bir kız *senin* kullandığını düşündüğü için lastiklerini patlattığı için durumdayım. İkincisi, *senin* yardımına ihtiyacım yoktu!" Son kısmı bağııyorum. "Sensiz de bir bok yaparım,

Slade" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Ben küçük bir şey olduğu her saniye seni arayacak mızımız küçük bir kız değilim. Kendi başıma yapabileceğim şeylerle ilgilenmene ihtiyacım yok! Ve bir şey yapmak için senden izin almak için aramayacağımdan da eminim!"

"Sen benimsin! Bu yüzden beni aramalıydın!" diye bağırarak ellerini iki yana açıyor.

Ne be?

"Ben sana ait değilim, Slade!" Çığlık atıyorum. Ben onun kontrolünde değilim.

Kanım kaynıyor!

Tanrıya şükür tamirci geldi. Kamyonu süren adama durumu açıklamak için ondan uzaklaşıyorum. Her şeyi açıkladıktan sonra kamyonu yüklemeye gidiyor ve ben de Holly'ye kaldığı için teşekkür etmek ve Micah'dan özür dilemek için dönüyorum. İkisi de beni sakinleştirmeye çalışıyor ama ben hala kızgınım ve gitmek için hiçbir hareket yapmadıklarını fark ediyorum.

Hmmm, bu da ne?

Slade arabasının yanında duruyor, bir yandan telefonla konuşurken bir yandan da elini saçlarında gezdiriyor, beni boğazlayacakmış gibi bakıyor. Telefonu kapatıyor ve çekiciyle aynı anda bana doğru yürümeye başlıyor ama ben onu görmezden geliyorum. Hâlâ öfkeliyim.

"Buyurun hanımefendi. İmzanız gerekiyor." Bana bir pano uzattı. Panoyu benden alırken "Sizi bir yere bırakmamı ister misiniz?" diye sordu.

Hiç tereddüt etmedim. "Evet, lütfen." Slade beni kalmaya zorlayamadan taksisine atladım.

Slade'in evine giderken az önce olanları düşündüm. Neden bana bu kadar kızgındı? Ben bir şey yapmadım ki. Kıskaç bir kaltağın onun lastiklerini kesmesi benim suçum değil. Peki çekici şoförüyle ilgili olan neydi? Temizlemek için kafamı salladım. Sanki yaptığım hiçbir şey doğru değilmiş gibi.

Şoför beni Slade'in evine götürürken içeride bir ışığın yandığını fark ediyorum. Gitmek için acele etmiş olmalı, unutmuş. Adama teşekkür edip vedalaşıyorum.

Çok yorgunum. Vücudum tam anlamıyla dumanla çalışıyor. Anahtarımı kullanıyorum ve ön kapıdan geçiyorum ki bu garip geliyor; her zaman

garajdan girdim. Koridorda yürürken, açık bırakılmış olan ışığı kapatıyorum ve yatak odasına ilerliyorum. Karanlık yatak odasına girdiğimde hızla soyunuyorum ve çıplak bir şekilde yorganın altına giriyorum. Vücudumu gerip serin ipek çarşafın üzerinde rahatlarım iç çekiyorum.

"Rahat mı?" Slade soruyor.

O kadar hızlı doğruluyorum ki başım dönüyor. "Kahretsin!" Elimi çılgınca atan kalbimin üzerine koyuyorum "Beni korkuttun! Şunu yapmayı kes," diye bağıriyorum tekrar uzanırken. Güneş doğuyor olsa da odası hâlâ çok karanlık. Perdelerinin günün her saatinde uyunabilecek kadar karanlık olmasına bayılıyorum. Sonunda uzanmanın ne kadar güzel olduğunu düşünerek gözlerimi kapatıyorum. Sinirli tavrımın yerini memnuniyete bıraktığını.

Orada uzanırken, odanın ne kadar ürkütücü bir sessizlik içinde olduğunu fark ediyorum. Slade neden odasındaydı? Çoktan işe gitmiş olması gerekmez miydi?

"Slade?" Tereddütle sordum. "Evet?"

Tekrar dik oturuyorum, kalbim küt küt atıyor. "Burada ne yapıyorsun? Neden işte değilsin?" Biraz fazla şirret bir sesle soruyorum.

"İçin hasta olduğumu söyledim." Sesi çok sakın geliyor. Fazla sakın.

"Sen ne?" Gıcırđıyorum. Boğazımı temizliyorum. "Bunu neden yaptın?" Sırtımı yatak başlığına yaslayacak şekilde hareket ediyorum ve çarşafı göğsüme kadar çekiyorum. Neden hasta olduğunu söyledi ki?

"Bugün evde olmam gerektiğini düşündüm." Sesi yatağın ucunda duruyormuş gibi geliyor.

İç çektim. "Öncesi hakkında konuşmak ister misin?" *Şu işi bitirsek iyi olacak.*

"Pek sayılmaz," diye cevaplıyor umursamazca.

"Bence yapmalıyız. Bana için hiçbir neden yok Slade. Benim bir yetişkin olduğumu ve başımın çaresine bakabileceğimi anlamalısın." Eğilip yatağın başucundaki lambayı yaktım. Yatağın ucunda duran ona bir kez baktığımda kızgın olduğunu anlıyorum. Yüzü ifadesiz ama kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş. Duruşu gergin ve mavi gözleri için için yanıyor.

"Öyle mi?" Kara bir kaşını kaldırıyor.

"Evet," diye yavaşça cevap veriyorum. "Bana sahip değilsin Slade." Bir elimi yüzüme sürüyorum. Çok yoruludum. "Ve senin her şeyi kontrol etmeye çalışmandan gerçekten yoruludum. Kendi adıma düşünebilir ve kendi kararlarımı verebilirim."

Kara bir kahkaha atıyor ve başını sallıyor. "Haklısın. Ne düşünüyordum ki ben?" diyor alaycı bir şekilde.

Gözlerimi ona diktim. Ondan korkmuyorum ve kesinlikle onun saçmalıklarına katlanmayacağım. "Bu ne anlama geliyor?" Talep ediyorum. Cevap vermiyor, sadece yatağa bir adım daha yaklaşıyor ve orada durup bana bakıyor.

"Şey...." *Onun sorununun ne olduğundan emin değilim.* "Yorgunum, o yüzden yatmaya gidiyorum." Eğildim ve ışığı kapattım.

"Tamam." Gitmek için yatak odasının kapısını açtığında koridordan gelen güneş ışığı yüzünü görmemi sağlıyor. Hâlâ kızgın görünüyor. "Tatlı rüyalar." Kapıyı kapatmadan önce yüzüne hınzır bir gülümseme yayılıyor.

Bir nefes bırakıyorum, sonra yatağa uzanıyorum. "Bu da neydi böyle?" Kendime yüksek sesle sordum. Yardım için ona koşmadığım için bana bu kadar kızmış mıydı? Belki de eşyalarımı toplayıp eve gitmeliyim. Bu onu kesinlikle kızdırırdı. Ayrıca, yataktan kalkamayacak kadar yorgunum. Uyandıktan sonra onunla konuşurum. Tekrar rahat edene kadar vücudumu oynatıyorum ve uykuya dalıyorum.

Bir süre sonra uyandığımda ellerimin kalçalarımda ve yorganın üstünde kıcımda gezindiğini hissediyorum. Sesi beni durdurduğunda dönmeye başlıyorum.

"Hayır. Yüzüstü kal." İpek çarşafı yavaşça sırtımdan aşağı çekiyor ve çıplak bedenim ona görünürken keskin bir nefes alıyor. Sıcak bir elin her iki bileğimi sardığını hissediyorum.

"Seni becermek istiyorum, Angel. Seni akla gelebilecek her şekilde becermek istiyorum." Yumuşakça söylüyor.

Sözleri karşısında bedenim titriyor. Ayak bileklerimi bırakıyor ve giysilerin hışırtısını duyuyorum, sonra da uzun boyuna doğru yürürken çıkardığı sesi

Odanın diğerk ucundaki şifonyer. "Sana bir sürprizim var, Angel."

Her ne ise hoşuma gideceğini inliyorum. Yatağın ayak ucunun onun ağırlığını alarak alçaldığını hissediyorum ve elleri popomun üzerinden yukarı doğru çıkmaya başlarken baldırlarıma geri iniyor.

"Slade," diye iç geçirdim.

"Bunun beni ne hale getirdiği hakkında bir fikrin var mı? Adımı söylediğinde." Bana sarıldı. "Sanki içinde olmama, sana sahip olmama ihtiyacın varmış gibi." Omurgama tüy gibi öpücükler kondururken dudaklarının sırtıma dokunduğunu hissediyorum. "Seni sertçe becereceğim Angel. Sana benim olduğunu göstereceğim, böylece asla unutmayacaksın."

Ağırlığını sırtıma vererek uzanırken iki elimle çarşafı kavriyorum. "Seni arkadan becereceğim," diye fısıldıyor kulağıma baştan çıkarıcı bir şekilde, saçlarımı yüzümün yanından geriye doğru çekerken. "Ve bunu ellerin arkadan kelepçeliyken yapacağım." Nefesim kesildi.

Kelepçeleri daha önce de kullandık ama hiç arkamdan kullanmamıştık. Nefes nefese kaldığımda kıkırdıyor ve kulağa kötü geliyor, vücuduma bir ürperti gönderiyor.

Ellerini benimkilerin üzerine koyduğunda irkiliyorum. Elleri hâlâ çarşafı sıkıyor, can havliyle tutunuyor. Bedenimi arkadan kontrol edeceği için kalbim hızla çarpıyor ve seksim beklentiyle zonkluyor.

Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve onları çarşaftan çekip arkama götürüyor. Oraya vardığında, bir eliyle onları tutarken diğerk eliyle kelepçeleri kavriyor.

Elindeki metalin şangırtısını duyarken gözlerimi sımsıkı kapatıyorum. Sonra soğuk metali önce bir bileğimde, sonra diğerkinde hissediyorum. Acele etmiyor ve bu kadar yavaş hareket etmesi zihinsel olarak dayanılmaz derecede acı veriyor. Ağır nefes alıyorum ve kalp atışlarımı kontrol etmeye çalışıyorum.

İşini bitirdiğinde bileklerimi ayırmaya çalışmaktan kendimi alamıyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorlar bebeğim," diye mırıldanıyor boynumun arkasına doğru. Bir elini vücudumun iki yanına koyuyor, vücudu gezinirken kendini yukarıda tutuyor. Sert ereksiyonunu sırtımda hissedebiliyorum ve onu içimde hissetmeye ihtiyacım var. Popomu biraz yukarı kaldırıp ona doğru oynatıyorum ama işe yaramıyor. Yanıma uzanıyor

Başını ellerinin arasına almış, dirseğine dayanmış bir şekilde bana bakıyor. Bana bakarken diğer eliyle yüzümdeki ve sırtımdaki tüm saçları tarıyor.

Serbest elini alıp bacaklarımın arasına yerleştiriyor. "Bacaklarını aç," diye yumuşakça emrediyor. "Daha fazla."

Onları bu pozisyonda gidebilecekleri kadar ayırdım. Nefesim kesilmiş, bacaklarım kartal gibi açılmış, ellerim arkamdan kelepçelenmiş ve onun eli de seksimin üzerinde duruyor.

"Lütfen." Kalçalarımı oynatarak parmaklarını hareket ettirmesini sağlamaya çalışıyorum. ". " Kabaca talep ediyor. "Sen çok güzelsin... Ben sadece

bir dakikalığına sana
bakmak için." "Sana
ihtiyacım var."

"Öyle mi?" diyor, sesi emin değilmiş gibi geliyor.

"Evet...lütfen." Derin bir nefes almak için gözlerimi kapatıyorum. Açtığımda bana gülümsüyordu.

"Ne istiyorsun, Angel?" Bir parmağını tembelce kıvrımlarımda aşağı yukarı gezdiriyor.

"Seni istiyorum." Gözlerinin içine bakmaya devam ediyorum, bir şeyler yapması için yalvarıp yakarıyorum.

"Neye?" Bir kaşını kaldırıyor.

"Göster bana," diye fısıldıyorum.

"Neyi göstereyim?" diye . "Senin olduğumu."

Gözleri dans ederken zafer gülümsemesini takınıyor. "Evet , Angel. Benimsin." diyor iki parmağını kolayca sokup çıkarırken. "Zaten benim için çok ıslaksın, Angel."

"Evet." Parmakları hızlanırken soğuk metal kelepçelere doğru çekiyorum. Parmakları daha da güçleniyor ve elimde olmadan kalçalarımı yataktan yukarı kaldırıyorum.

"İşte böyle, bebeğim. Parmaklarımı hisset. Onları içinde hisset, seni kontrol ediyorlar. Sana sahip olduklarını."

Daha önceki kavgamızda ne demek istediğini kanıtlamaya çalıştığını biliyorum ve kazandığını kabul etmekten nefret ediyorum. Üzerimdeki baskı arttıkça parmaklarını sokup çıkarmaya devam ediyor. Parmaklarının etrafında sıkıldıkça nefes almaya başlıyorum ve onun adını haykırarak çözülüyorum.

Parmaklarını içimden çekmiyor. Eğiliyor ve beni yanağımdan öpüyor. Gözlerimi kapatıyorum.

"Uyan, Angel. Henüz bitirmeye yakın bile değiliz," diye söz veriyor.

Parmaklarını çekip yataktan kalkarken gözlerimi kapalı tutuyorum. Folyo paketini açtığını duyuyorum, sonra bacaklarımın arasına yerleşiyor. "Kalçalarını biraz kaldır." Kaldırıyorum ve o da kavrayıp popomu havaya kaldırıyor. Bedenimi kendine doğru çekiyor ve dudaklarımı aralayıp uzun ve sert bir içime girdiğini hissediyorum.

Hep başlarız. Ve ben bunu seviyorum.

Yüzümü çarşaflara gömerken girişinde çığlık atıyorum. Yavaşça çekiliyor ve yukarı uzanıyor, bir avuç saçımı kabaca tutarak yüzümü yana ve çarşafların dışına çekiyor.

"Yüzünü çarşafların arasına saklama. Çığlıklarını duymak istiyorum, Angel." İnliyorum. Elini saçlarımda sıkıyor ve yüzümün yan tarafını çarşaflara doğru tutuyor, böylece onu hareket ettiremiyorum. Yavaşça geri çekilirken içime derinlemesine girmeye devam ederken zevkle tekrar tekrar çığlık atıyorum.

"Bunu seviyorsun, Angel." Bu bir soru değildi. "Hoşuna gittiğini söyleyebilirim. Çok ıslaksın," diye homurdanıyor, ben hareketsiz bedenimi hareket ettirmeye çalışırken yavaş tempoyu sürdürüyor. Onun vücudunun benimkine hükmetmesine bayılıyorum.

"Çok ıslak," diye tekrarlıyor. Eli kalçamdan ayrılıyor ve beklenmedik bir şekilde arka tarafıma inince irkiliyorum. "Hoşuna gitti mi, Angel?" Tekrar yapıyor, daha sert. İçime gönderdiği heyecanla inliyorum. Daha önce seks sırasında hiç şaplak yememiştim. "Evet, hoşuna gideceğini biliyordum."

İçime girdi, sonra kendini daha da ileri itti. Dizlerini ayırarak benimkileri daha da ayırmaya zorluyor. Yeni pozisyon onun her uzun, kalın santimini almamı sağladığından haykırıyorum. Hala içimde duruyor ve vücudunu benimkinin üzerine koyuyor, kelepçeli ellerimi sırtıma bastırıyor. Saçlarımı çekerek başımı çarşaftan yukarı kaldırıyor.

"Sikim içindeyken duymak istiyorum." Sesi kulağımda talepkar.

Derin bir nefes alıyorum. Vücudum sanki ikiye bölünecekmiş gibi hissediyorum. Kalçalarım mümkün olduğunu bildiğimden daha geniş açılmış ve başımı geriye çekerken sırtım rahatsız edici bir pozisyonda kemerli.

"Söyle, Angel." Boynumun kenarını öpüyor. "Söylediğini duymam gerek." Sesi acılı geliyor.

Kaslarımdaki yanmayı hissetmeye başladığımda nefes nefese "Seninim," diyorum.

"Ve?"

Başımı hayır anlamında sallamaya çalışıyorum, bana sahip olduğunu söylemeyeceğim, ama boynumu daha da geriye çekiyor ve hiç hareket ettiremiyorum. Sızlanıyorum.

"İstediğimi biliyorsun." Kendini beğenmiş gülümsemesini boynumda hissedebiliyorum. Üzerimden kalkıp , sonra tekrar giriyor.

"Slade!" Çığlık atıyorum.

"Bunu ikimiz de biliyoruz, Angel." Hareketi tekrarlıyor.

Haklıdır.

"Bana sahipsin," diyorum nefes nefese. Bunu söylemek acı verici değil, ama bunu inkâr edemeyeceğimi bilmek acı verici. Bu tamamen gerçek ve ikimiz de bunu biliyoruz.

"İşte benim kızım." Tekrar oturuyor ve kalçamı tekrar tutuyor ama diğer eliyle saçımı bırakmıyor.

Ben onunla birlikte çalışırken, her vuruşta onunla buluşurken tekrar tekrar içime giriyor. "Siktir, bebeğim." Benden hemen sonra , nefes nefese ve tatmin olmuş bir şekilde.

Kaskatı kesilmiş kaslarımı gevşetmeye çalışarak bedenimin yatağa düşmesine izin veriyorum. Bir saniye bile kaybetmeden anahtarı aldı, kelepçelerimi çözdü ve uzanarak beni doğru çekti. Birlikte uzanırken kollarımı ona doluyorum, vücutlarımız terden kayganlaşıyor. İkimiz de konuşmuyoruz ve sonunda o gözlerini indirip uykuya dalarken nefes verişlerimiz düzeliyor.

Bir telefon sesi duyuyorum ve gözlerimi açtığımda Slade'in bana baktığını görüyorum.

"İyi günler, Angel." Elinin tersiyle yanağımı okşuyor.

"İyi günler bebeğim," diye fısıldıyorum.

"Bana böyle seslenmene bayılıyorum." Yüzüne yavaş bir gülümseme yayılır.

"Bebeğim," diye tekrarlıyorum.

Kıkırdıyor, sonra eğilip alnımdan öpüyor. "Uyumaya devam et, Angel. Telefonumun seni uyandırmasını istememiştim." Yataktan kalkmaya gitti.

"Kimdi o?" Sırt üstü döndüm ve vücudumu gerdim.

"Micah'tı. İyi olup olmadığımı bilmek istiyordu." Dolabına doğru yürüdü.

"Neden olmayasın ki?" Doğruluyorum, çarşafın vücudumdan aşağı kayarak kucağımda birikmesine izin veriyorum, ikinci turun kulağa harika geldiğini düşünüyorum.

"Bana yine tokat attığını düşündü." Ben gülüyorum. O gülmüyor.

Dolaptan çıkıp bana ciddi bir bakış attı. "Slade, yaptığım her şeyi kontrol etmeye çalışmandan bıktığımı söylediğimde ciddiydim."

"Biliyorum."

Başını öne eğiyor ve iç geçiriyor. "Bu sadece...." İç çekerek elini saçlarında gezdiriyor.

"Bana söyleyebilirsin, bebeğim"

Derin bir nefes alır. "Sadece bana ihtiyacın yokmuş gibi hissediyorum. Kahretsin, kız gibi konuşuyorum." Kendine gülüyor. "Sadece seni korumam ve tüm ağır işlerle ilgilenmem gerekiyor. Araman gereken kişi ben olmalıydım. Saat kaç olursa olsun ya da sorun ne kadar küçük olursa olsun, yardım için beni aramanı istiyorum. Başka bir kız olsa erkek arkadaşını arardı."

"Buraya gel." Yatağa girebilmesi için yana kayıyorum. Ben uzanıyorum ve çarşafı boynumuza kadar çekerken o da yanıma uzanıyor. "Sana ihtiyacım var, her zaman." O gülümserken bir ayağımı bacağında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Ama ihtiyacım olan şey bir baba değil. Bana patronluk taslamaya kalkarsan bu ilişki asla ." Eli göğsümü avuçlamak için yukarı kalkarken başını sallıyor. Ağzı benimkini bulduğunda inliyorum.

Ağzımdan uzaklaşırken üstüme yuvarlanıyor ve boynumdan göğsüme doğru öpücükler bırakıyor. Elini çekerken

Ağızı meme ucumun üzerine kapandığında ılık atmama neden oluyor. Göğsümü ona doğru kaldırıyorum ve ellerimi ona dolayarak tırnaklarımı sırtına geçiriyorum. Geri çekiliyor ve ellerimi başımın iki yanına sıkıştırarak vücudumda şok etkisi yaratıyor.

Mavi gözleri benimkilere bakıyor. "Anlat bana." O da en az kadar ağır nefes alıyor. Ne duymak istediğini biliyorum.

"Sana ihtiyacım var." Onu öpmek için başımı eğiyorum ama o geri çekiyor.

"Tekrar.

"Sana ihtiyacım var. Slade. Lütfen." Kalçalarımı ona doğru kaldırdım. Bacaklarımın arasında oturan sert ereksiyonunu hissedebiliyorum. *Tanrım, ona doyamıyorum!* Jax'le hiç böyle olmamıştım. Haftada en fazla üç kez seks yapardık. Slade'le günde üç kez seks yapsam yine de yeterli olmazdı.

Bileklerimi bırakıyor ve ben de onu üzerimden itip sırt üstü yatırıyorum. O ellerini saçlarımda dolaştırırken ben de onun sert ve yontulmuş göğsünü öpmeye başlıyorum.

"Kahretsin, dudaklarını üzerime koymana bayılıyorum." Ben onun mutlu izini öperken vücudunu yukarı kaldırıyor. Sert uzunluğunu elime alıyorum, parmaklarım o kadar büyük ki dokunmuyor bile.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum. Dilim dışarı fırlıyor ve o zevkle inlerken ben onu boylu boyunca yalıyorum. "Seni tatmam gerek," diye onu ağızıma alıyorum.

"Siktir!"

Vücudunun uzunluğuna bakıyorum. Baş ı arkada, gözleri kapalı ve göğsü hızla inip kalkıyor. Onu izlemeye devam ederken biraz geri çekiliyorum. "Sana içimde ihtiyacım var." Onu tekrar ağızıma alıyorum.

Saçlarımdaki elleri ağızımı kontrol etmeye başlarken, "Angel," diye mırıldanıyor. "Tanrım. Ağızının ne kadar iyi hissettirdiğine inanamıyorum." Ben onu emmeye devam ederken kalçalarını pompalıyor. "Sıcak... ıslak..."

Boşalana kadar ona zevk vermeye devam ediyorum. Otururken dudaklarımı yalıyorum, sonra emekliyorum ve kalçalarına biniyorum. Ellerimi pürüzsüz göğsünün üzerinde gezdirirken eğiliyorum. Saçlarım yüzümün yanından göğsüne dökülüyor.

"Bana güvenmene ihtiyacım var Slade." Bana bakmak için gözlerini açtı. "Yargılarıma güvenmene ihtiyacım var. Neyi yapıp neyi yapamayacağımı bildiğim konusunda bana güvenmene ihtiyacım var."

Ellerini kaldırıyor ve ellerini yüzüme koyarken saçlarımı yana doğru tarıyor. "Az önce ne yaptığını biliyorum." Yüzüne yavaş ve seksi bir gülümseme yayılıyor. "Ve her ne kadar harika hissettirse de, işe yaramayacak."

Yüzüm sertleşiyor. "Slade," diyorum, oldukça sinirli bir şekilde.

"Bak, senin kararlarına güvenmediğimden ya da kendi başının çaresine bakmadığından değil. Gerçek şu ki, ben seninle ilgilenmek istiyorum." Başını arkaya atıp gözlerini kapatıyor ve hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarıyor.

"Bu senin işin değil-"

Beni kucağına alıp yüzlerimiz birkaç santim açık olacak şekilde yanına yatırdığında ciyaklıyorum.

Başparmağını alt dudağımın üzerinde ileri geri gezdiriyor. "Baban öldüğünden beri kendi başının çaresine bakmak zorundasın. Bunu yapabileceğini ve güçlü olduğunu biliyorum ama artık bana yeterince güvenip seninle ilgilenmeme izin veremez misin?"

Boğazımın başladığını hissediyorum. "Bunu yapamam," diye fısıldıyorum. "Neden yapamazsın?" Kaşları çatıldı.

Artık rol yapamam. Bizi ne kadar incitecek olursa olsun, ona ne hissettiğimi söylemeliyim. "Çünkü korkuyorum."

"Neyden, Angel?" Ellerini saçlarımda gezdiriyor.

"Bizden. Eğer bırakırsam..." Yutkunuyorum. "Bu iş bittiğinde ben nerede olacağım?"

Ben bir enkaz olacağım ve-"

"Bunun bitmesini istemiyorum." "Bana karşı bir şeyler hissettiğini biliyorum ve bu duyguları çözmeye çalıştığını da biliyorum, sorun değil. Sana ihtiyacın olan tüm zamanı vereceğim. Bunu istediğimi sana kanıtlayacağım. Bize. Seni bekleyeceğim Angel, çünkü sen beklemeye değersin. Bekleyiş ne kadar uzun olursa olsun, senin için burada seninle olacağım."

Nefes alabileceğimi sanmıyorum. Onu seviyorum, bunu biliyorum. Asıl soru, sevmeli miyim? O mavi gözlere bakıyorum ve doğruyu söylediğini görebiliyorum. Holly haklıydı; beni gerçekten seviyor. Ondaki uzaklaşıp tavana bakıyorum.

"Angel?" Endişelendiğini biliyorum. Sesinden anlayabiliyorum ama ona bakamıyorum. O gözler bana sonunda pişman olabileceğim bir şey söyletecek.

Ayağa kalktım. Oda dönüyor ve vücudum kaskatı kesiliyor. Biraz zamana ihtiyacım var. Onsuz birkaç dakikaya ihtiyacım var. Bir haftadan fazladır onsuz bir gün bile geçirmedim. Belki biraz uzaklaşmak bize iyi gelir.

Yataktan çıktım ama beni takip etmedi. Orada yatmaya devam ediyor, bana alan bırakıyor. Dolaba gidip giyiniyorum ve eşyalarımı çantama atıyorum, sonra da banyodan eşyalarımı almaya gidiyorum.

Banyodan çıktığımda yüzünde üzgün bir ifadeyle yatağının yanında durduğunu gördüm. Kendimi çok kötü hissediyorum ve kalbim kırılıyor. Duygularımın benim için ne anlama geldiğini anlamam gerekiyor. Jax'e aşık olmam uzun zamanımı aldı, Slade'e ise çok çabuk aşık oldum ve bu düşünce beni dehşete düşürüyor.

Derin bir nefes alıyorum ve ona doğru yürüyorum. "Her şey bitmedi. Sadece düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var, yalnız kalmak için."

Uzanıp boştaki elimi tutuyor, ağzına götürüp yumuşak bir öpücük veriyor. "Tamam, Angel. Hazır olduğunda burada olacağım." Elimini bırakıyor ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına itiyor.

Yüzümden bir damla gözyaşı süzülürken arkamı dönüp odasından çıkıyorum.

*Ne yapıyorum ben böyle? Neden
bu kadar parçalanmış
hissediyorum?*

Neden benimle ilgilenmesine izin veremiyorum?

Bunun cevabını biliyorum. Eğer her şeyi ona bırakırsam, beni terk ettiğinde her şeye yeniden başlamak zorunda kalacağım. Yatakhaneğinde yerde yatıp ağlayan o zayıf kız olacağım. Birinin onu istemesi için ağlayan, birinin ona ihtiyacı olması için ağlayan. Oraya geri dönmek istemiyorum. Slade kalbimi alır ve asla geri getiremem. Onsuz bir kabuk insan olurdum.

Evime girdim ve doğruca odama gittim. Soyunuyorum ve dolabımdan gömleğini çıkarıp yatağa uzanıyorum. Çok yorulmuştum. Biraz dinlenmeye ve kafamı boşaltmaya ihtiyacım var.

Gözyaşlarımın yastığıma düşmesine izin verdim. Aşkın gerçekleşmesi ve sonsuza dek mutlu yaşamamız gerekmiyor mu?

Gözlerimi kapatıyorum ve tek gördüğüm onun yumuşak yüzü, bana bekleyeceğini söylüyor. Beni beklemesini istemiyorum.

Titrek bir nefesle gözlerimi daha sıkı kapatıyorum ve uykuya dalıyorum.

Chapter Seventeen

SLADE

Ne düşünüyordum ki ben? Uyandığımda burada olmadığını görünce başına ciddi bir şey geldiğini düşündüm. Sonra iyi olduğunu ama beni aramadığını öğrendiğimde çıldırdım. Ona bağırmamam ya da Larry'nin ona küfretmemem gerektiğini biliyordum. Bunu hak etmemiştir.

Bana yorgun olduğunu ve uyumaya gideceğini söyledikten sonra ofisimde oturmuş, ne kadar kötü davrandığımı ve nasıl özür dilemem gerektiğini düşünmüştüm. Sonra, ona üzgün olduğumu söylemek için odama girdiğimde, onu yüzüstü uyurken gördüm ve ona ihtiyacım vardı. Onu altımda hissetmeye ihtiyacım vardı. Taşaklarımı onun içine sokmaya ihtiyacım vardı. Tekrar kontrolün bende olduğunu hissetmeye ihtiyacım vardı. Ve kabul edelim, seks onun tüm kontrolü bana vermeyi umursamadığı tek yer. *Ve bu inanılmazdı!* Ona sarıldım ve her şeyin yeniden harika olduğunu düşünerek uykuya daldım. sonra her şey için özür dilemeyi planlamıştım ama ağzımı açtım ve her yeniden berbat ettim.

Elimi saçlarımda gezdiriyorum ve yatağın kenarına oturuyorum. Bu nasıl ? Ona nasıl hissettiğimi söylemenin iyi bir şey olacağını düşünmüştüm. Onu ne kadar sevdiğime dair güvenini tazeleyecekti. Nasıl bu kadar olabilirim? Bir kez daha gerildi ve içine . Onu engelleyen geçmişi mi yoksa benimki mi anlayamıyorum.

Yatağa uzandım. Hiç bu kadar şaşkın hissetmemiştim. Hiç çözüm bulamadığım bir durumla karşılaşmamıştım. Yine de ilişki konusunda pek tecrübem yok.

Kırık bir kalp böyle mi hissettirir? Sanki kalbiniz göğsünüzden sökülüyormuş ve acı çekmeden nefes alamıyormuşsunuz gibi mi?

Keşke bana açılrsa ve bunu düzeltmek için ne yapabileceğimi söylese. Bana bu bittiğinde nerede olacağından korktuğunu söyledi. Belli ki onu o kadar sevmediğimi düşünüyor.

Telefonum çalıyor ve düşüncelerimi bölüyor. Ekranda Josh olduğunu söylüyor, ben de çalmayı kesene kadar tutuyorum, sonra sessize alıp tekrar yere bırakıyorum.

Kalkıp bir şeyler yapmam gerekiyor. Banyoya girdiğimde gözlerimin etrafı izin veriyorum ve onun tüm eşyalarının artık orada olmadığını görüyorum. Kalbim göğsümde sıkışıyor. Sadece yirmi dakika oldu. Ya günlerce boşluğa ihtiyaç duyarsa? Ya da haftalara?

Yüzündeki ifadeden ayrılmak istemediğini anlayabiliyordum. Çıkmak için dönmeden önce gözündeki yaşı gördüm. Neden teslim olup beni sevmesine izin vermiyor? O, istediğimi hiç bilmediğim her şey. İhtiyacı olan her şey olabileceğimi ona nasıl gösterebilirim?

Odaya geri döndüm ve telefonumu aldım. Kendime kızarak yatağın üzerine fırlatıyorum. *Beni arayıp aramadığını ya da mesaj atıp atmadığını görmek için gerçekten telefonumu kontrol ettim mi?* O inatçı biri. Tanıdığım en inatçı kadın. Ve benimle ne kadar birlikte olmak isterse istesin, buna karşı koyacağını biliyorum. Ben onun kadar güçlü değilim. Ona ihtiyacım var ve o beni sürece ben onu görmeye dayanamayacağım.

Tekrar yatağa uzandım. Hâlâ onun kokusunu alabiliyorum ve bu nefes almak istemememe neden oluyor. Onu hâlâ saçları yastığının üzerinde dağınık bir şekilde yatarken hayal edebiliyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Ona sahip olduktan sonra onsuz nasıl yaşarım? Artık ondan ne istediğimi bildiğine göre bana geri dönmesini nasıl sağlayabilirim?

Gözlerimi açtım ve yataktan fırladım. Bir ya da iki biraya ihtiyacım var. Mutfığa doğru yürüyorum ve buzdolabını açıyorum. Bir bira çıkarıp dönüyorum ve garaj kapısına bakıyorum.

Uzanıp düğmeyi çevirdim. Orada duran tek araba benimkiydi. Karnımdaki o düğüm geri geliyor, dışarıda o küçük arabasını sürdüğünü biliyorum.

Kapıyı çarpıyorum. Aklımı ondan uzaklaştırmalıyım. Hazır olduğunda geri gelecek ve ben de dediğim gibi onu bekliyor olacağım. Ama bu arada aklımı ondan uzak tutmak için ne yapmalıyım?

Spor salonuna gitmek bana iyi gelecek. Oraya giderken aklım Angel'da kalıyor. Cep telefonumu aradığından beri, konu ona geldiğinde ne yapmam gerektiğini hep kendime sormak zorunda kalıyorum. Her zaman söyleyeceğim ya da yapacağım bir şeyin yanlış olmasından ve bizi tehlikeye atmasından korkuyorum.

Spor salonunun dışına park ediyorum ve telefonuma bakıyorum. Genelde Josh'la birlikte çalışırım ama şu anda kimsenin yanında olacak havada değilim. Ne hissettiğimi ya da neden zamana ihtiyacı olduğunu söylediğini açıklamak zorunda kalmak istemiyorum. Derin bir nefes alıyorum ve arabadan inip telefonumu cebime koyuyorum. Onu gözümün önünden ayırmamın imkanı yok. Aradığında kaçırmak istemiyorum.

İçeri girdim ve doğruca soyunma odasına gittim. Temiz bir havlu alıp sahaya çıkıyorum.

"Slade."

Tanımadığım bir kıza bakmak için arkamı döndüm. Arkamı döndüm ve serbest ağırlıklara doğru yürümeye devam ettim.

"Siz Slade'siniz, değil mi? Arkadaşım Caroline daha önce sizden bahsetmişti."

Caroline diye birini hatırlamıyorum, bu yüzden onu görmezden gelmeye devam ediyorum. Belki gider.

"Her neyse," diye devam ediyor, sanki bu tek taraflı konuşmada benim payıma düşeni yerine getiriyormuşum gibi, "daha sonra bir araya gelmek ister misin? Akşam yemeği yiyebiliriz ya da-"

Kahretsin. Hiç zaman kaybetmedi, değil mi? "İlgilenmiyorum." Angel'la aramızdaki ilişkiyi mahvetmemin imkanı yok. O beni sevdiğini itiraf etmeye hazır olmayabilir ama ben onu sevdiğimi kesinlikle biliyorum.

"Oh." Sesindeki şaşkınlığı gizleyemiyor. "Şey, akşam yemeği yemek zorunda değiliz. Benim ya da senin evine gidebiliriz. Benim için fark etmez."

Onunla yüzleşmek için arkamı döndüğümde başımı sallıyorum.

"Biriyle birlikteyim.

Dediğim gibi, ilgilenmiyorum."

Ellerini kalçalarına koyuyor ve bana şakacı bir gülümseme veriyor. "Senin hakkında çok şey duydum. Tek gecelik ilişkilerden başka bir şey yapmıyorsun."

Bir zamanlar siktiğim arkadaşlarından biri onlara bir şey söyledi diye beni tanıdıklarını sanan tüm bu sürtüklerden gerçekten bıktım. Beni isteyen her kızı sikmedim. İstedğim kızları becerdim. Arada bir fark var.

"Seni isteseydim çoktan sahip olurdum," diyorum sıkı bir gülümsemeyle. Gitmek için arkamı döndüğümde elimi tuttu. Rekor bir sürede elini avuçlarından çekip aldım. "Beni rahat bırak. Bir ilişkim var."

Kaşlarını çattı. "Özür dilerim. Biriyle birlikte olduğun konusunda şaka yaptığını sanmıştım."

"Bu konuda neden yalan söyleyeyim ki? Eğer seni becermek , tam burada becerirdim. Bir bahane uydurmazdım. Ama istemiyorum. Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum. O yüzden bir kez daha beni rahat bırak."

"Kesin olan bir şey var. Sen bir pisliksin! Her kiminleysen için üzülüyorum." Dönüyor ve kaşlarını çatarak uzaklaşıyor.

Bankta otururken iç çektim. Onunla bu şekilde konuşmam gerçekten çok boktandı. Ciddi , onu hiçbir şekilde istemediğimi anlaması gerekiyordu. O benim meleğim değildi. Onun gibi kızları tanırım; eskiden sadece öyle kızları isterdim. Dizlerinin üzerine çökmeye ya da bacaklarını açmaya istekli olan, sonra da arkalarına bile bakmadan kendi yollarına giden türden. Artık öyle değil. Angel'a karşı öfkemin beni yenmesine izin verdiğim ilk anı düşündükçe kendi kendime kıkırdıyorum. Ona fahişe dediğimde beni tokatlamıştı. Ben ona meleğim diyorum ama o tam bir ateş parçası. Çok alıngan ve sert . Onun çılgın duygularıyla ilgili her şeyi seviyorum.

Samantha

Slade'i görmeyeli iki gün oldu. Beni bir kez bile aramadı ya da mesaj atmadı. Bana zaman tanıyacağını söyledi ama beni düşünmeden edemiyorum. Eminim şehirdeki kızlardan, eskiden sadece onun istediği şeyleri ona vermek isteyen telefonlar ve mesajlar almıştır.

Seks.

Biri karnıma yumruk atmış gibi hissediyorum. Fazla bir şey yemedim, fazla uyumadım, dönüp duruyorum, onun yanımda olmasını, bana sarılmasını istiyorum. *Kahretsin, bir kadeh şarap bile içmedim.* İstiyorum; bedenimi ve duygularımı uyuşturmak istiyorum ama bunu yapamıyorum. Ne kadar acı verici olursa olsun aklımı başımda tutmam gerekiyor ve eğer şarabı patlatırsam, sürünerek ona geri döneceğim. Ayrıca, her hareket ettiğimde, kaslarımda ve eklemlerimde en son seks yaptığımız zamandan kalma gerginliği hissediyorum ve bunu uyuşturmak istemiyorum. Sanırım kendime işkence etmeyi tercih ederim.

Onu içeri alabilir miyim? Onun için her şeyimden vazgeçebilir miyim? İsteddiği şeyin bu olduğunu biliyorum. Fiziksel ya da finansal olarak değil ama duygusal olarak ona bağımlı olmamı istiyor. Bağımsızlığımdan tamamen vazgeçmemi ve onu tüm varlığımla sevmemi istiyor. Ben de istiyorum, inanın bana, ama onun bana olan sevgisinin benim ona olan sevgimle aynı olmadığını biliyorum. Daha önce hiç sevmemi, o halde bana olan sevgisinin gerçek olduğunu nasıl bilebilir?

Kalbim yalnızlıkla dolu. Nefes almak bile acıtıyor. Bana ödünç verdiği ilk gömleği giyiyorum; birlikte geçirdiğimiz ilk gecenin ertesi sabahı onun evinden dönerken giydiğim gömleği. Tıpkı onun gibi kokuyor. Eve gelir gelmez giydim ve hiç çıkarmadım. Yatağa uzanıp gözlerimi kapattığımda onun kokusunu alıyorum. Bir yastığa sarılıp o olduğunu düşünerek uyumaya çalışıyorum ama bedenim ve kalbim farkı biliyor.

Biriyle konuşmam lazım. Birinin bana daha fazla derine inmeden önce yapmam gereken en akıllıca şeyin çekip gitmek olduğunu söylemesine ihtiyacım var. Elimdeki cep telefonuna bakıyorum. Elimden . Ondan bir şeyler duymayı umuyorum.

Ama hiçbir şey yok.

Bu benim ilk ipucum olmalı.

Kitty yazıyorum ve Courtney'nin numarasının ekranda belirmediğini görüyorum. Neredeyse pes ediyordum, sonunda cevap vermeden önce birkaç kez çaldı.

"Hey, Kitty," diye fısıldıyorum gözyaşlarımdan yanaklarımdan süzüldüğünü hissederken. "Abla. var?"

"Sadece biriyle konuşmaya ihtiyacım var."

Hıçkırıklara boğuldum. "Ne hakkında? Ne oldu?"

Sorunun ne olduğunu ona anlatmadan önce derin bir nefes alıyorum. Umarım bana duymak istediklerimi değil, duymam gerekenleri söyler. "Ben Slade."

"Ne yaptı? Onu başka biriyle mi yakaladın? Oraya gelip kışına tekme basacağım, abla."

Bu beni güldürüyor. Kahverengi bir kese bile kurtulamaz. "Hayır, başka kimse yok." Başımı yastığıma gömüp gözyaşlarımı yüzümden silmeye çalışıyorum.

"O zaman ne oldu?" diye soruyor.

"Şey..." *Bunu nasıl açıklayabilirim?* "Bana beni sevdiğini söyledi. Ve benimle ilgilenmek istiyor. Yardıma ihtiyacım olduğunda aradığım kişi olmak istiyor ama beni bilirsin Kitty. Kendimden başka kimseye güvenmem. Birinin beni kontrol etmesine ve babam olmaya çalışmasına ihtiyacım yok."

"Tamam. Belli ki bir şeyleri kaçırıyorum. Bunun arkasında bir tür hikaye var. Dökül bakalım."

Dediğim gibi, beni çok iyi tanıyor.

Ona bardaki geceyi, sonrasındaki sohbeti ve ertesi sabahı anlatıyorum. Cinsel kısımları atlıyorum; *tüm* detayları duymak istemiyor.

Ona hikayeyi anlattıktan sonra bir süre sessiz kaldı.

"Courtney?" Yüzüme mi kapattı, yoksa bağlantıyı mı kaybettim bilmiyorum. Telefonu kulağımdan çekiyorum. *Hayır.* Hâlâ bir bağlantım olduğunu gösteriyor. "Courtney?"

İç çekiyor. Bu iyiye işaret değil. "Sana bir soru sorabilir miyim?" "Evet." Hoşuma gitmeyeceğini bildiğim gözlerimi .

"Jax'ten ayrıldıktan sonra beni aradığında. Seni nasıl görmezden geldiğini anlatmıştın. Neyin peşinde olduğunu sana hiç söylemediğini. Slade'i aldatmadığını biliyorum ama bu onu arayıp durumundan habermememenin onun duygularını incitmediği anlamına ."

Derin bir nefes alıyorum. "Bunlar tamamen farklı durumlardı. Slade nerede olduğumu biliyordu ve ben de ona lastikten bahsederdim. Sadece gelip elimi tutması için onu uyandırma ihtiyacı hissetmedim," diyorum savunmacı bir şekilde. "Tamamen aşırı tepki verdi."

"Size katılıyorum. Söylediklerinize bakılırsa, aşırı tepki vermiş. Yaptığı şeyin doğru olduğunu söylemiyorum. Sadece belki de korktuğunu ve bu durumun onu ne kadar dehşete düşürdüğünü size gösterebilmesinin tek yolunun size saldırmak olduğunu söylüyorum. Belki o da senin gibidir ve daha kötüsünü düşünüyordur. Senin orada olman gerekirken o yatakta yalnız uyandı."

Jax'i aramak için Slade'i aramadan önce kendimin de aynı şeyi düşündüğümü hatırlayarak yan dönüyorum. Haklı, ikiyüzlü davranıyorum ve bu Slade için adil değil

Courtney düşüncelerimi böldü. "Sanırım anlamıyorum. Onu sevdiğini biliyorum ve belli ki o da seni seviyor. Neden kendini bundan mahrum ediyorsun?"

Gözlerimi kapatıyorum. "Çünkü Jax'le olduğu gibi bitmeyecek." Derin bir nefes alıyorum. "Daha kötü bitecek," diye fısıldıyorum.

"Bunu bilemezsin. Sana onu sevdiğini söylemeni söylemiyorum. Sadece ondan kaçma diyorum. Evet, bunun sonu kötü bitebilir. Ve eğer öyle olursa, bunu atlatmana yardım etmek için yanında olacağım. Ama Sam, bu harika olabilir. Bu, masallarda okuduğumuz ya da Disney filmlerinde gördüğümüz türden bir aşk olabilir." Gülüyorum. *O her zaman çok romantiktir.* "Ben ciddiym. Hiçbir şeyi aceleye getirme. Sadece akışına bırak."

"Bilmiyorum." Biraz daha iyi hissederek karnımın üzerine yuvarlandım. "Aşk için bir zaman dilimi yoktur, kardeşim. Olacak ya da çoktan oldu.

oldu. Slade bunun olmasına çoktan izin verdi. Sırf onunla birlikteyken hissettiğin duygudan hoşlanmadığın için çekip gitme çünkü bana öyle geliyor ki onunla birlikte olmadığında hissettiğin duygu yürek parçalayıcı."

Bu yüzden onu arıyorum. Çünkü o inanılmaz.

"Seni seviyorum Kitty. Seni yarın arayacağım."

"Tamam. Bana ihtiyacın olursa daha erken ara."

Az önce söylediklerini düşünerek telefonu kapatıyorum. Slade'in adına geliyorum ve sadece bakıyorum. Nasıl oldu da benim için bu kadar önemli hale geldi? Onu ilk aradığımda kim olduğunu bile bilmiyordum. Hiç tereddüt etmeden onu aradım. Şimdi onu sevdiğimi bildiğim için, o aramayı yapmaya kendimi zorlayamıyorum.

Bunun yerine iş numaramı aşağı kaydırıp bu gece gelemeyeceğimi söylüyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve onu görüyorum, sevmeye başladığım o güzel mavi gözleri, ama şu anda bana işkence ediyorlar. Onu başka biriyle hayal etmekten vazgeçemiyorum. Başkası demişken, Jessica'ya ne demeli? O sürtük etmeyecek. Daha kaç kızla uğraşmam gerekecek? Bunu yapabilir miyim bilmiyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve kendime uyumam gerektiğini söylüyorum. Sanırım uykusuzluğum beni hayal görmeye itiyor.

Chapter Eighteen

SLADE

Angel kapımdan çıkıp gideli iki gün oldu. Onunla iletişime geçmedim. Onu rahat bırakmaya çalışıyorum ama bu çok zor. Keşke ona söylediklerimi geri alabilseydim, belki o zaman kalırdı. Belki de şu anda yatakta uzanmış, piliç filmi izliyor olurduk.

Dün zordu ama bugünkü kadar değil. Yetiştirmem gereken bazı işler vardı, bu yüzden beni son derece meşgul etti. Dün gece onun yanımda olmaması çok kötüydü. Meleğime iyi geceler öpücüğü verememek. Sonra bugün. Bugün tam bir eziyetti. Bugün Pazar ve onun çıkıp gittiğini düşünmekten başka yapacak bir şeyim yok. Evin içinde nereye onun parfümünün kokusunu alıyorum. Ve her nefes alışımda kalbim göğsümde bir mengene gibi sıkışıyor ve kanayana kadar sıkıyor. Onu tekrar göreceğimi biliyorum.

Onu göreceğim.

Geri döndüğünde, burada hoş karşılandığını bilmesini istiyorum. Bana karşı ne hissederse hissetsin, onu sevdiğimi bilmesini istiyorum. Koltuktan kalkıp odama gidiyorum. Uzun şifonyerime gidip içindeki eşyaları atmaya başladım. Uzun şifonyere yürüyüp aynısını yapıyorum. Geri döndüğünde burada bir alana ihtiyacı olacak çünkü geri döndüğünde bu temelli olacak. Banyoda bir çekmeceyi temizlerken Josh'un evin içinde bir yerden bağırıldığını duyuyorum.

"Buraya." Deodorant, diş macunu ve tıraş bıçağını başka bir çekmeceye atıyorum.

"Slade. Ne yapıyorsun?" Kafamı kaldırdığımda Josh'un banyonun kapısında durduğunu görüyorum.

"Angel için yer açıyorum. Burada ne yapıyorsun? Ve içeri nasıl girdin?"

"Ön kapı kilitli değildi. Dostum, en son ne zaman tıraş oldun?"

Elimi yüzüme sürüyorum ve iki gündür devam eden kirli sakalımı hissediyorum.

Omuz silkiyorum, "Birkaç gün."

"Neden odanda bir bomba patlamış gibi görünüyor?" Odama bir kez daha bakmak için dönüyor.

İç çekiyorum. "Angel gitti. Bir şeyler söyledim ve o da gitti." Ayağa kalktım ve yanından geçip yatak odasına doğru yürüdüm.

"Onu terk edecek kadar kızdıracak ne söyledin? Ayrıldınız mı?" Yanıma geldi ve yatağıma oturdu.

"Hayır," diyorum başımı sallarken oldukça sert bir şekilde. "Ona gerçekten söylemeden ve onu korkutmadan onu sevdiğimi söylemeye çalışıyordum. Bana karşı hisleri olduğunu biliyorum ama bu hislerin ne anlama geldiğini anlamak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söyledi." Kıyafetleri yerden alıp yatağın üzerine atıyorum, sonra da dolaptan fazladan birkaç askı alıyorum.

Josh hiçbir şey söylemedi. Bana sempatik bir bakışla bakarken ona bakıyorum.

"Ne?" Orada durmuş ona bakarken soruyorum.

"Ondan en son ne zaman haber aldın?" temkinli bir şekilde sorar.

Elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Cuma sabahı kapımdan çıkıp gittiğinde." Yatağı oturup başımı sallıyorum. "Ne yapacağımı bilemiyorum. zaman tanıyacağımı söyledim ama daha ne kadar zaman tanıyabilirim bilmiyorum."

"Ona hiç zaman tanımamalısın. Ona gitmeli ve nasıl hissettiğini anlatmalısın. Ve ona baskı yapmadığınızı bildiğinden emin olun. Sadece nerede durduğunu bilmesini istiyorsun."

Kulağı çok kolaymış gibi geliyor.

Arkamı dönüp onunla yüzleşiyorum. "Ya bu onu uzaklaştırırsa? Ya her şeyi daha da kötüleştirirse? Bu riski göze alamam. Onu kaybedemem."

Tam bir şey söyleyecekken telefonu araya giriyor. "Alo?"

Ayağa kalkıp çekmecemdeki kıyafetleri asmaya başladım.

"Evet, şu an onun evindeyim. Neden, ne ?"

Harika.

"Evet, onu ikna etmeye çalışabilirim." Beni bir aşağı bir yukarı süzmesini izliyorum. "Önce duş alması ve tıraş olması gerekiyor."

"Dışarı çıkmayacağım."

Bu ihtiyacım olan son şey, bir kulübe ya da bara gitmek ve Angel'a dışarıda parti yaptığının söylenmesi. Ayrıca, onsuz dışarı çıkmak istemiyorum. Angel yanımda olmadan aynı şey olmaz.

Başını iki yana sallıyor. "Düşündüğün gibi değil," diye fısıldıyor bana.

Ben kıyafetleri asarken o telefonda konuşmaya devam ediyor. Sadece birkaç kelime yakalayabiliyorum, bir saat içinde buluşmakla ilgili bir şeyler. Siktir, bilmiyorum. Ve dürüst olmak gerekirse, gerçekten umurumda değil.

Son gömleği asarken, "Duşa gir," diyor.

"Bu gece dışarı çıkacak gibi hissetmiyorum Josh." Nazik olmaya çalışıyorum ama zorlanıyorum.

"Duşa gir. Ailenin evine gidiyoruz." Banyoyu işaret etti. Ona gülüyorum.

"Neden ailemin evine gitmek isteyeyim ki?" Dolaptan çıktım ve banyoya yöneldim.

"Çünkü annen akşam yemeği hazırlıyor ve Micah da orada olacak. Bizi annen davet etti." Yatağa geri oturdu ve zamanını boşa harcıyormuşum gibi saatine baktı.

Arkamdan kapıyı çarparak banyoya giriyorum. *İşte, bu ona gösterecek.*

Kırk beş dakika sonra Josh'la birlikte ailemin yanına geldim. Nedense bizi benim götürmemi istemişti. Duş alıp tıraş olduğum için kendimi daha iyi hissediyorum ama kalbim hâlâ boş. Angel'ın ne yaptığını ve nasıl hissettiğini merak edip duruyorum. aradığını ya da mesaj attığını görmeyi umarak telefonumu kontrol edip duruyorum.

Ama hiçbir şey yok!

Arabayı garaj yoluna çeker çekmez annemi kapıda dışarı çıkarken görüyorum. *Ne yapıyor acaba?* Arabadan iner inmez sarılınca uzun süre merak etmeme gerek kalmıyor.

"Anne." Ona sarıldım.

"Oh, sevgilim. İyi misin? Sen ve Samantha hakkında her şeyi duydum." Sırtımı ovuyor. Josh'a bir bakış atıyorum ama o başını sallıyor.

"Kim söyledi sana?" Eve doğru yürürken elimi sırtına koydum.

"Onu evden çıkarabildiğine sevindim, Josh. Bazen dışarı çıktığında kendini daha iyi hissedersin." Ön kapıyı arkamızdan kapattı. "Baban oturma odasında."

Hmm.

Soruma cevap vermedi, bir şeyler sakladığını anlamamı sağladı. Kalp atışlarım hızlandı. Belki Angel buradadır. Belki annem onunla konuştu ve bunu . Yakın olduklarını biliyorum. Annem onu seviyor.

Oturma odasına girdiğimde içeride sadece babamın olduğunu görünce umutlarım suya düşüyor. "Hey, oğlum. Otursana. İçecek bir şey ister misin?" Boş bardağını doldurmak için ayağa kalktı.

"Evet, lütfen." Normalde bira seven bir adamım ama babam viskiyi tercih ediyor ve şu anda elinde ne varsa alacağım.

"Duyduğuma göre kızlarla sorunların varmış." Bana dolu bir bardak viski uzatırken kaşlarımı kaldırıyorum. Josh'un beni buraya kadar takip etmediğini fark etmek için etrafıma hızlıca bir göz attım. *Ne planlıyorlar acaba?*

" gibi bir şey." Bir içki alıyorum. *Kahretsin, bu şey çok sert!*

"Biliyor musun, senin bir yuva kuracağını hiç düşünmemiştik." İç çekerek gözlerimi kapatıyorum. Neler oluyor böyle? Babam ve ben kadınlar hakkında hiç konuşmadık. Neden şimdi konuşmak istiyor? Gözlerimi açıyorum ve büyük bir içki daha yudumluyorum.

Başımı salladım. "Evet, ben de."

"Seninle her zaman gurur duyduğumuzu biliyorsun oğlum." O devam ederken ona bakıyorum. "Sen her zaman vahşi biriydin. Lisedeyken partiliydin, üniversitede daha da çok partiliydin." Bana dönmeden önce bir içki alıyor. "Dışarıda ne yaparsan yap, notların her zaman mükemmeldi."

İçkisine bakıyor. "Şimdi bile hala parti yapıyor ve kavgalara karışyorsun. İnsanlar ofiste hep senin hakkında konuşuyor." Bana bakıyor. "Ne kadar iyi bir avukat olduğun hakkında. İş dışında ne yaptığın umurumda değil çünkü işinin önemli olduğunu biliyorum"

Başımı sallıyorum. Çok parti yaptım. Derslere uykusuz ve sarhoş girdiğim zamanlar oldu ama derslerimi hiç kaçırmadım. Okul benim için her zaman öncelikliydi.

"Ben de senin gibiydim. Partiler, farklı kadınlar, asla bir yuva kurmak istemedim, ta ki annenle tanışana kadar."

Annemden bahsederken yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Annenle benim hikayemizi biliyor musun?"

Başımı hayır anlamında sallıyorum.

Sandalyesinde arkasına yaslanıp rahatlıyor. "Onu ilk kez bir restoranda gördüm. Yirmi üç yaşındaydım ve Yale Üniversitesi'nde okuyordum. Annen yirmi yaşındaydı, sanat öğrencisiydi. Bir adamla içeri girdiğinde birkaç arkadaşım ile yemek yiyordum ve onun şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey olduğunu düşündüm. Arkadaşlarım gülmeye başladı ve onun aştığını söylediler."

"Ben hiçbir zaman meydan okumadan geri adım atacak biri olmadım. Bu yönden bana benziyorsun. Her neyse, hemen onun ve sevgilisinin oturduğu masaya gittim. Beni tamamen başından savdı, gitmemi söyledi. Adımı duyduğunu, kadınlarla nasıl birlikte olduğumu ve benim gibi bir erkekle ilgilenmediğini söyledi."

Bir içki daha almadan önce gülüyorum, annemin muhtemelen ona nasıl kızdığını biliyorum. Oldukça alıngandır.

Tıpkı benim meleğim gibi.

Dirseklerini dizlerinin üzerine koyarak oturuyor. "Sanırım tam o ona aşık oldum. Hiç . Üç ay boyunca onu her gün gördüm. Tam üç ay boyunca beni her gün reddetti. Çok zor bir işti! Daha önce bir kadın için hiç bu kadar çok çalışmamıştım."

"İşe yaradı." Kalanını içmeden önce kadehimi kaldırıyorum. İçkimi bıraktığımda hâlâ bana baktığını fark ediyorum. "Ne?"

"Birlikte olduğumuz bir ay içinde ona onu sevdiğimi söyledim. O bana ne zaman söyledi biliyor musun?"

"Hayır"

"Dört ay. O söylemeden önce dört ay beraberdik."

"Baba," diye iç geçirdim, "annemle senin hikayeni duyduğuma sevindim ama bunun benimle ne ilgisi var?"

"Mesele şu ki evlat, sahip olmaya değer her şey zor bir iş olacak. Onun peşinden ne kadar koşman gerekiyorsa o kadar koş, ama asla vazgeçme. Her gün onu görmeye ve onunla konuşmaya özen göster. Şu anda neden kavga ettiğinizi bilmiyorum ama onun seni sevdiğini biliyorum. Bunu herkes biliyor."

Boş bardağıma bakıyorum. "Beni seviyor olabilir ama beni sevmek istiyorsun." *Tanrım, bunu yüksek sesle söylemek acı veriyor.*

"O zaman ona fikrini değiştirmesi için bir neden vermelisiniz. Kadınlar gösterilmek ister, söylenmek değil. Ona alan tanımanız, ona ihtiyacınız olmadığını düşündüğünüzü gösterir ve ne kadar güçlü olursa olsun, istenmek ister. Onun için önemli olan herkes onu terk etti."

"Onu asla terk etmem," diyorum çenemi sıkarak. "O zaman ona bunu göster." Omuz silkiyor

Micah'ın içeri girdiğini duydum.

"Selam baba. Hey, Slade. Neden Sam'le birlikte değilsin?"

"Ne demek istiyorsun?" Herkese beni sevmek istemediğini açıklamak zorunda ?

"Buraya gelirken Holly ile konuştum ve Sam'in bu gece hasta olduğunu söyledi. Onunla senin ilgileneceğini düşündüm."

Ayağa kalktım. "Hasta mı? Ne tür bir hasta?" *neden beni aramadı?*

Omuz silkiyor "Bilmiyorum. Sadece hasta olduğunu söyledi." Micah kanepeye oturur.

Babama dönüyorum ve o da gülümsüyor. "İyi şanslar, oğlum."

Başımı sallayıp ön kapıdan çıkıyorum, anneme ya da Josh'a hoşça kal deme zahmetine bile girmiyorum. Zaten yapmamı istedikleri şeyin bu olduğuna dair bir his var içimde. Ailem sinsi olabiliyor.

Evine giderken markete uğrayıp biraz şehriyeli tavuk çorbası aldım. Ev yapımı olmadığını biliyorum ama kendini kötü hissediyorsa yardımcı olabilir.

Evinin önüne geldiğimde avuçlarım terlemeye başladı. Çok gerginim. Ya bana gitmemi söylerse ya da ona yeterince zaman tanımadığımı söylerse? Ya sadece istediğine karar verirse?

Omuzlarımı dikleştiriyorum. Onu seviyorum. Savaşmadan gitmesine asla izin vermeyeceğim, bu onun ön verandasında bir bağırma maçı yapmamız gerektiği anlamına gelse bile.

Zili alıp cevap vermesini bekliyorum. *Kahretsin!* orbayı arabamda unutmuşum. Oh neyse, onu gördükten sonra gidip alırım. Zaten fazla kalamayabilirim. Beni kovabilir ya da içeri bile almayabilir.

Ben kafamın içinde saçmalarken, o kapıyı açıyor. Kalbim kırıldı. Her gibi ışıl ışıl görünmüyor. Günlerdir uyumamış gibi görünüyor. Gözleri şiş ve kırmızı ve eskisinden daha zayıf görünüyor.

Ve benim tişörtümü giyiyor.

Sadece tişörtüm ve altında başka bir şey yok. "Slade," dedi, gözlerini kocaman açarak.

Ellerimi ceplerime sokup topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanıyorum. *İşte hiçbir şey olmuyor.*

"Sen gitmeden önce üzgün olduğumu söyleyemedim." Derin bir nefes alıyorum. "Özür dilerim. Her şey için. Sana bağırdığım ve küfrettiğim için. Bunları hak etmemiştin. Sürekli özür diliyormuşum gibi göründüğünü biliyorum ama çenemi kapalı tutabilseydim, buna kalmazdı. Niyetim asla seni incitmek değil, sadece sana ne kadar değer verdiğimi ve benim için ne kadar önemli olduğunu göstermek istiyorum, sanırım bunu yanlış yapıyorum." Gözleri yaşlı bir şekilde bana bakarken derin bir nefes daha alıyorum.

"Zamana ve boşluğa ihtiyacın olduğunu söylediğini biliyorum. Sana daha fazla zaman veremem ama daha fazla zaman verebilirim. Senden beni sevdiğini söylemeni ya da bensiz yaşayamayacağını söylemeni istemiyorum, ama bu son birkaç gün tam bir işkenceydi. Geceleri seninle uyumam gerek. Sikişmek değil, uyumak. Sana sarılmam, sana dokunmam, seni sevmem. Artık sensiz yapamıyorum."

Ellerimi ceplerimden çıkarıp önüme koyuyorum ve gözyaşlarının yavaşça yüzüne aktığını görüyorum. "Lütfen bana kızma. Güzel yüzünü görmeden ya da yumuşak sesini duymadan bir dakika daha geçiremezdim. Son iki gündür kendim olamadım. aynı değilim. Bir parçam eksikmiş gibi hissediyorum, en iyi parçam, çünkü sen hayatımın en iyi parçasısın, Melek. Lütfen bana burada olmamın, kapının önünde durup

gelip akşamı seni kollarımda tutarak geçirmek istiyorum. Çünkü güzel meleşimi görmeden bir gün daha geçiremem."

Ben gözyaşlarının düşüşünü izlerken o bana bakıyor. Onları istiyorum. Onları öpüp uzaklaştırmak istiyorum. Onu kollarıma almak ve tekrar tekrar onu sevdiğimi fısıldarken ona sarılmak istiyorum. Ondan asla vazgeçmeyeceğimi söylemek istiyorum çünkü o tanıdığım en iyi şey.

Başını iki yana sallar. "Senden haber almadım," diye . "Beni unuttuğunu ve hayatına devam ettiğini sanıyordum."

Kapısından içeri adımımı atıyorum ve yüzünü ellerimin arasına alırken bedenimi ona doğru yaklaşıtıyorum. "Seni asla unutamam, Angel. Sen başıma gelen en güzel şeysin. Tek düşündüğüm sensin. Beni tükettin Angel, hem de mümkün olduğunu hiç bilmediğim bir şekilde." Düşen bir damla gözyaşını siliyorum. "Ve başka türlüşünü de istemezdim. Lütfen, beni kendinden uzaklaştırma."

Birkaç damla gözyaşı daha dökölürken gözlerini kapatıyor. "Çok üzgünüm, bebeğim." Gözlerini açar. "Seni çok özledim." Başını göğsüme koyarken ellerini karnıma doluyor. Tuttuğumu bilmediğim bir nefes veriyorum ve başının üstünü öpüyorum, sonra eğilip bir kolumu bacaklarının altından ve onu yatağa taşıyabilmek için kaldırıyorum.

"Ben de seni özledim, Angel." Yatağa onun yanına uzanırken alnından öpüyorum. Yorganı çekiyorum ve birbirimize sarılıyoruz, olabildiğince sıkı tutunuyoruz.

Nefes alışının yavaşladığını ve vücudunun gevşediğini duymam uzun sürmüyor. Parmak uçlarımı yanaklarında aşağı yukarı gezdirirken öylece uzanıyorum. Onu çok seviyorum. Kelimeleri söylemesine ihtiyacım yok, sadece beni itmemesine ihtiyacım var çünkü ona ihtiyacım var.

O artık benim hayatım.

İçimi çekip gözlerimi ve iki gündür en iyi şekilde dinleniyorum.

Samantha

Gözlerimi açtım ve . Slade nerede? Doğrulup odamın etrafına bakıyorum. Onu göremeyince kalbim sıkışıyor.

"Slade?" Hiçbir şey.

İç çekiyorum ve kalkıyorum. Saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Bir şişe su almak için mutfağa doğru yürüdüm. Dün gece kapıyı açıp Slade'i karşımda bulduğumda çok mutlu olmuştum. Söylediği onca şeyden sonra nutkum tutulmuştu. Tek düşünebildiğim ondan nasıl haber alamadığımdı; sözlerinin davranışlarına nasıl ters düştüğüydü. Yine de beni rahat bırakmasını söylemiştim. Peşimden gelmesini mi bekliyordum? Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim bu sabah uyandığımda Slade'in yanında uyandığım için mutluydum. Şimdi tekrar yıkıldım. Zihnim bana çok pis oyunlar oynuyor. Belki de deliriyorum.

Buzdolabından bir şişe su alıyorum, sonra dönüp tezgahımın üzerinde bir not görüyorum.

Angel, bu sabah seni uyandırmadığım için özür dilerim. Uyumaya ihtiyacın olduğunu düşündüm. İş için erken kalkmam gerekiyordu. Toplantımdan 12:30'da çıkmış olurum. Günü seninle geçirmek ve seni dışarı çıkarmak istiyorum. Seni için saat 1 gibi evine döneceğim. Sevgiler, Slade

Mutfağımda yürümeye başlayan bir çocuk gibi zıplamaya başladım. *O buradaydı! Delirmeyeceğim! Günü onunla geçireceğim! O beni seviyor!*

Ocağın üzerindeki saate gözüm takıldı, 11:20'yi gösteriyordu. "Kahretsin!" Suyumu alıp duşa koşuyorum. Fazla zamanım yok.

Sözüne sadık kalarak, tam saat 1'de kapı ziline çaldığını duydum. "Geliyorum!" Gömleğimi başımın üzerine çekerken bağıriyorum.

Kapıyı açtığımda soluk mavi bir kot pantolon, gri bir tişört ve bir çift tenis ayakkabısı giyen en güzel adamı görüyorum. İçeri giriyor ve beni kollarının arasına alıyor, ben de kıkırdıyorum.

"İyi günler, Angel." Beni derinden öpüyor ve vücuduma ürpertiler gönderiyor.

"Tünaydın bebeğim," diyorum nefes nefese, o çekilip beni yere bırakırken. "Hemen ayakkabılarımı giymem gerekiyor, sonra gitmeye hazır ."

"Tamam, et." Ben ondan uzaklaşırken kıcıma vuruyor.

boy aynasının önünde durup kıyafetimi kontrol ediyorum. Üzerimde parlak pembe bir tişört, altında gömleğimin altından görünecek şekilde daha uzun siyah bir atlet, İspanyol paça bir kot pantolon ve pembe bir çift topuklu ayakkabı var.

Dolabımdan çıkarken onu yatağında otururken gördüm. Ayağa kalkıyor ve bana doğru yürüyor. Ellerini kalçalarımın koyuyor ve bedenimi doğru çekiyor. Kaşlarının birbirine çarpışını izliyorum.

"Sorun nedir?"

Geri adım atıyor ve gözlerimi aşağı yukarı süzerken ellerimi yanımda tutuyor. "Ayakkabılarını göreyim." Ayaklarıma bakıyor ama kot pantolonum çok uzun ve bol olduğu için onları göremiyorsunuz.

Pantolonumun paçalarından birini kaldırabilmek için elini bırakıyorum. Başını hayır anlamında sallamaya başladı. "Ne?" Topuklu ayakkabılarıma bakıyorum. Çok şirinler; parlak pembe ve ince siyah topuklu.

"Bunlar ne kadar uzun?" Şaşkınlıkla soruyor.

Omuz silkiyorum. "Muhtemelen dört inç. Genelde dört inç giyerim ama altı inç olanları da var."

Başını daha hızlı sallamaya başladı. "Bugün tenis ayakkabısı giymen gerekiyor. Git değiştir onları," diye emrediyor.

Bunu daha birkaç gün önce konuşmamış mıydık? Çok otoriter olabiliyor.

Diğer elini bıraktım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Neden?"

"Çünkü bugün çok yürüyeceğiz ve senin rahat olmanı istiyorum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, itiraz etmem için bana meydan okuyor.

Benim var.

"Bunlar çok rahat. Muhtemelen yüksek topuklularla bir yarışta koşabilirim.

Şehirde dolaşmak beni rahatsız etmeyecek," diye hayıflanıyorum.

"Lütfen, Angel. Bugün tenis ayakkabısı giymeni istiyorum."

"İyi! Bana bir saniye ver," diyorum mutsuzca. O zafer gülümsemesini görmek zorunda kalmadan arkamı dönüyorum. Siyah Nike ayakkabılarımı giyip dolaptan çıkıyorum.

"Bir ."

Ona kızgın bir bakış atarken gözlerim ona kayıyor. "Lütfen."

Pantolonumun kaldırırken ofluyorum.

"Mükemmel." Elimi tuttu. "Hadi gidelim."

"Bugün nereye gidiyoruz?" Arabasının kapısını benim için açarken soruyorum.

"Biraz gezeceğiz."

"Kamyonunu daha almadın mı? Sokağımdan dönerken sordum.

"Hayır. Lastiklerim stoklarında yokmuş, yüzden sipariş etmek zorunda kalmışlar. Yarın hazır olabilir ya da hazır olması için birkaç gün daha geçmesi gerekebilir." Otobana çıkmak için flaşörünü yaktı.

"Jessica'ya karşı suç duyurusunda bulunacak mısınız?"

Başını sallar. "O olduğunu kanıtlamanın bir yolu yok. Hepimiz biliyoruz ama hiçbirimizin kanıtı yok. Bu sadece benim zamanımı boşa harcamak olur."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Bugün yarım gün izin almayı nasıl başardın?"

"Yapacak pek bir şeyim yoktu. Bu sabahki toplantıyı kaçıramazdım ama günümün geri kalanı yavaş geçecekti." Elimi tutmak için uzanıyor, gözlerini yoldan ayırmıyor. "Yoğun olsa bile, yine de seninle vakit geçirmek için izin alırdım." Elimi hafifçe sıkıyor.

Tanrım, içimi eritiyor.

"Avukat olmaya karar vermenize ne sebep oldu? Sırf baban yüzünden mi avukat olmak istedin?" Pencereden dışarı bakıyorum, ne yöne gittiğimizi anlamaya çalışıyorum ama nerede dair hiçbir fikrim yok.

"Kendimi bildim bileli avukat olmak istiyordum. Babamın kararında bir etkisi olmadığını söyleyemem ama ana neden o değil. bize her zaman ne olmak istiyorsak onu olabileceğimizi söylerdi. Her zaman kendi işimizi yapmamıza izin verirdi. Hayatımızın her alanında böyleydi. Ben futbol oynamak istiyordum, Micah beyzbol oynamak ve güreşmek istiyordu. O ve annem çok destekleyiciydiler. Her maçımıza ya da karşılaşmamıza mutlaka gelirlerdi."

"Futbol mu oynadın?" Şaşırmamalıyım. Öyle bir görünüşü var. Uzun kaslı bir vücut ve lider olduğunu haykıran bir kişilik. Maçtan önce takımını heyecanlandırdığını görebiliyorum.

"Evet. Altı yaşındayken başladım ve son seneme kadar devam ettim." "Oyun kurucu mu?"

Yüzünde ukala bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Biliyorsun bebeğim." Kaşlarını oynatıyor.

Başımı arkaya atıp gülüyorum. Kendini beğenmiş bir piç kurusu ve eminim bunu kızları yatağa atmak için avantaj olarak kullanıyordur.

"Ne?" diye sorar, gücenmiş bir şekilde.

"Yok bir şey," diyorum başımı sallayarak. "Sadece bunu biriyle yatmak için nasıl avantaj olarak kullandığını düşünüyordum." O gülümseyip yola bakarken ben yine gülüyorum. "Yine de yardıma ihtiyacın olduğundan şüpheliyim." Onun kaç kızla birlikte olduğu beni üzmeli ama . Değiştiremeyeceğim bir şey için sinirlenemem. Benim için önemli olan şu anda ona sahip olmam. Yine de, eğer o kızlardan herhangi biri herhangi bir nedenle benim olduğu için onu istemek için resme geri dönerse, o zavallı küçük kıçlarını postaladığımı görecekler.

"Neden üniversitede oynamadın?"

"Şey," diye iç geçiriyor, "Beni yanlış anlamayın, futbolu seviyordum. Sadece futbolda bir geleceğim olmadığını biliyordum. Akademik çalışmalarına konsantre olmak istiyordum. Futbolun bunu engellemesini istemedim."

Yüzümü yola çevirip St. Louis kemerini gördüğümde başımı sallıyorum. Daha iyi görebilmek eğilip ön camın üstünden yukarı bakıyorum. *Kahretsin, çok uzun.*

"Kemere çıktın mı?" Ben ön camdan kemere bakmaya devam ederken Slade soruyor.

"Hayır," diye başımı ön cama doğru sallıyorum. "Güzel." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Oraya mı gidiyoruz?" Heyecanla sordum. Ben çığlık atarken o başını sallıyor.

Arabayı park etti ve inmeme yardım etti. "Önce yemek yiyeceğiz. Acıkmış olmalısın."

"Öyleyim." Yanına sokuluyorum ve kolunu sıkıca kavriyorum. Kolunu gevşetip omzuma dolayarak beni yanına çekerken gülüyor.

Arch View Café'ye doğru yürüdük. "İçeride mi oturmak istersiniz, yoksa verandada mı?" Bir kadın bizi karşıladıktan sonra soruyor.

Slade bana baktı. "Dışarı lütfen." Güneşin altında oturup günün tadını çıkarmak istiyorum.

Onu arka verandaya kadar takip ediyoruz, orada bizi nehre bakan yuvarlak demir bir masaya oturtuyor. Nehrin diğer tarafındaki yüksek binaları ve kemerli görebiliyorsunuz. "Garsonunuz birazdan sizinle ilgilenecek."

"Teşekkürler." Bulutlar içeri girerken kemer güzel görünüyor. "Yağmur yağacak gibi görünüyor."

"gerekliyordu."

"Asla bilemezsin." Ne istediğimi görmek için menümü açıyorum.

"Bana üniversite günlerinden bahset." Gözlerini üzerimde hissettiğimde menüsünü açma zahmetine girmiyor.

"İlk yıl zordu." Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, "malum nedenlerden dolayı." Tekrar menüye bakıyorum. "Ondan sonra kolaylaştı. Üniversitedeyken şarap içmeye başladım. Şarap ve Courtney olmasaydı nasıl hayatta kalırdım bilmiyorum. Sık sık ziyaretime gelirdi. Son senemize kadar geldi."

"Nedenmiş o?"

"İkimiz de okulla meşguldük. Annemi ilk aradığımda..."

Kendimi ona o kadar kaptırıyorum ki bazen ona her şeyi anlatmak istiyorum. *Ama bazı şeyleri bir kızın kendine saklaması gerekir.*

"...ikimiz de üniversite ile meşguldük, ihtiyacımız olan her şeye sahip olduğumuzdan emin olmaya çalışıyorduk, mezuniyete hazırlanıyorduk. Ben her iki dönem de fazladan birkaç ders aldım, o da aynısını yaptı."

"Üniversiteye nerede gitti?"

Elimdeki menüyü bıraktım ve ellerimi masanın üzerine koyarken parmaklarımı birleştirdim.

"OU'ya gitti. Birlikte gitmemiz gerekiyordu ama işler yolunda gitmedi. Annemden uzaklaşmaya karar verdiğimde, Kaliforniya ve Dallas'ta bir üniversiteye kabul edilmişim. Ben Dallas'ı seçtim. Annemden uzaklaşmak istiyordum ama o kadar da değil."

Anlayışla başını sallıyor.

Garson gelip siparişimizi aldı. Hafta sonu neler yaptığını ve bir araya geldiğimizden beri ilk kez spor salonuna gittiğini anlatıyor. O işte değilken tüm zamanını bana ayırdığı gerçeğine gülümsüyorum. Garson kız yemeğimizi getirdiğinde bana babasının annesiyle nasıl tanıştığını anlatıyor.

"neden avukat olmayı seçtiğini hiç söylemedin," diye hatırlatıyorum ağzıma bir kızartma tıktırmadan önce.

"İnsanlara yardım etmek istedim." *Bu kadar basit.* Ağzını bir peçeteye siliyor. "Uzun saatler ve zor bir ama seviyorum." Bana kocaman bir gülümseme veriyor.

"İkinizin işi bitti mi?" diye soruyor garson kız Slade'e bakarken. Bana bir kez bile bakmadı.

Slade tabağından başını kaldırıp bana bakıyor. "Bitirdin mi, Angel?"

Ona bakmadığını bildiğim için gülümsüyorum. Kızın onu haberi yok.

Başımı salladım. "Evet." Tabağımlı alıp gülümseyerek ona uzatıyorum.

Çekimizi yere bıraktı. "Hazır olduğunuzda bana haber verin."

Hesaba uzandım ama Slade onu geri aldı.

"Slade. Hesabı getireyim."

Başını sallıyor. "Hayır." Cüzdanını çıkarıp bir miktar para bırakıyor. "Bu tartışmayı yapmıştık. Ödemene izin vermeyeceğimi biliyorsun."

Ona sert bir bakış ama bıraktım.

Ayağa kalkıp restorandan çıktık. "Dün gerçekten hasta mıydın?"

Ona sorgulayan bir bakış attım. "Ne demek gerçekten hastayım?"

"Micah bana hasta olduğun için işe gelmediğini söyledi."

Yürüyüş yoluna bakıyorum ve yürümeye devam ediyorum. Beni görmeye gelmesinin tek sebebi bu muydu? *Hasta olduğumu düşündüğü için mi?*

"Angel." Yürümeyi bırakıyor ve yüzümü kaldırıp ona bakmamı sağlıyor. "Seni görmeye gelmemin nedeni bu değil." diyor sanki aklımı okuyormuş gibi. "Yine de bu yüzden durup sana çorba aldım."

"Bana çorba mı aldın?" Gülümsedim.

Başını salladı. "Ama buraya geldim çünkü seni görmeden daha fazla duramazdım."

Gülümsüyorum.

"Çıldırarak üzereydim. Josh geldi ve beni duşa sokup tıraş etti."

Gülüyorum. "Eminim kirli sakalla çok tatlı görünüyorsunuzdur."

"Emin ." Kendini beğenmiş gülümsemesi beni yine güldürdü.

"Angel," diyor ciddi bir şekilde. "Dün senin için şifonyerlerdeki ve banyodaki bazı çekmeceleri vakit geçirdim. Dolapta sana biraz yer açtım." Parmak eklemlerini yanağımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Sensiz olmak istemiyorum. İstersen seninle birlikte senin evinde kalabilirim. Birlikte olduğumuz sürece nerede kaldığımız umurunda değil."

Şaşkınlıkla ona baktım. *Eşyalarım için yer mi açmış?* Başımı sallıyorum. Ben de onsuz olmak istemiyorum.

"Teşekkürler bebeğim." O sırtımı ovarken ben de ona sarılıyorum.

" gel." Elimi tuttu ve bizi kemere doğru götürdü.

Ben yukarı bakarken biletlerimizi almak için pencereye doğru yürüyoruz. "Vay canına. Düşündüğümünden daha uzunmuş."

"O kadar da kötü değil." Bayana ödeme yapmak için cüzdanını çıkardı.

"Slade." Kalbim korkudan göğsümden fırlayacakmış gibi atmaya başlarken çılgınca gömleğini çekiyorum. Bana doğru baktı. "Yükseklikten korkuyorum." Başımı sallıyorum. "Oraya çıkamam."

"Her şey girecek. Söz veriyorum."

Camın arkasındaki yaşı kadın dikkatimi çekiyor. "Sadece dört dakikalık bir yolculuk."

Ona bakarken gözlerim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Dört dakika mı?" Fısıldadım. Dakikalar derken neyi kastettiğini anlamamıştım. Orada durup dört dakika boyunca şehre mi bakacağız?

Zaman tutuyorlar mı?

Slade elimi tuttu. "Bana bak."

Bakıyorum.

"Söz veriyorum, her şey yoluna girecek." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve bu beni rahatlatıyor.

"Tamam." Emin olmadığımı söyledim.

Kadın ona biletleri verirken elimi tutuyor ve bizi kemere girebileceğimiz yere doğru götürüyor. Kapı açıldığında Slade'in elini bırakarak bir adım geri çekiliyorum. Dört dakika derken neyi kastettiğini şimdi anlıyorum.

"Angel, her şey yoluna girecek."

"Çok küçük." Mekan şimdiye kadar gördüklerimin en küçüğü olmalı. Daire şeklinde oturan beş koltuğu var ve içeride beyaz ışıklı parlak beyaz duvarlar var.

Slade kulağıma fısıldayarak, "Bütün bu süre boyunca seni meşgul edeceğim," diyor.

Ne?

Sözleri içime işliyor ve ihtiyacım olan şeyin seks olduğunu anlıyorum. Onunla birlikte olmayalı iki gün oldu. O kıkırdarken içeri giriyorum, arkamdan geliyor. Oturduk ve bana doğru eğildi. Pazartesi öğleden sonra olduğu için tramvaya tek başımıza binebiliyoruz. Kapı kapanır kapanmaz elini saçlarıma koyuyor ve dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. Öpüşü tatlı ve yavaş. Tramvayın biraz sarsıldığını hissediyorum ve göğsümün midemde olduğunu hissederek geri çekiliyorum.

Slade uzanıyor ve beni kucağına çekiyor, ben de ona sarılıyorum. "Bunu düşünme Angel. Beni düşün," diyor dudaklarıma karşı.

"Bu konuda bana yardım etmen gerekecek." Sertçe yutkundum.

"Sanırım bunu yapabilir." Dudaklarımı dudaklarının arasına alıyor ve bana yavaş bir cinsel öpücük veriyor.

Dili ağzımı keşfederken bedenim gevşiyor ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Kalçalarını kavriyorum ve kendimi ona doğru çekiyorum.

sertleşmeye başladı. Ben ağzının içinde inlerken saçlarımı daha sıkı kavırıyor. Vücudumun biraz sarsıldığını hissederken gözlerimi kapalı tutuyorum. Dudaklarını dudaklarımdan çeker.

"Angel."

Gözlerimi açtığımda bana gülümsediğini görüyorum. "Evet?" Alt dudağımı baştan çıkarıcı bir şekilde ısıyorum. Bu küçük tramvayda seks yapmak için tamamen hazırım.

Bana gülüyor. "Buradayız."

Omuzlarımı çökerttim ve ona asık bir surat verdim.

Dudaklarını benimkilere yaklaştırıyor ve gülümsüyor. "Sonra," diye söz veriyor.

Tramvaydan indik ve elimi tuttu. Küçük bir pencereye doğru yürüdüğünde uzaklaşmaya başlıyorum. "Hadi gel." Daha sert çekiyor ve ben de el yordamıyla ona doğru ilerliyorum. Arkamda durup kollarını bana doladığında gözlerimi kapatıyorum. "Sana tutunacağım." Eğilip kulağıma fısıldıyor, "Gitmene izin vermeyeceğim."

Bu çiftte anlam karşısında bedenim ürperiyor. İsteksizce gözlerimi açıyorum ve güzel şehre bakıyorum. "Çok güzel." Aşağıya değil de şehre bakmayı tercih ettim. Kalp krizi geçirmek istemiyordum.

"Öyle." Beni kendine doğru sıkıca bastırıyor.

Bulutlara bakıyorum ve hızla yaklaşıyorlar. Koyu gri renkte ve uzaktan yağan yağmuru görebiliyorum, bulutlardan aşağı sarkan bir çarşaf gibi görünüyor. Bu beni gülümsetiyor. Yağmuru seviyorum. Kokusu, hissi, sesi... onunla ilgili her şey rahatlatıcı.

Ona doğru gevşiyorum ve kollarımı onunkilere doluyorum. "Beni buraya getirdiğin için teşekkürler bebeğim."

Saçımı öpüyor. "Bir şey değil, Angel." "Eminim geceleri daha da güzeldir."

"Buraya hiç gece çıkmadım ama eminim haklısındır," diyor kollarını etrafımdan çözerek. "Hadi, gidelim. Seni müzeye de götürmek istiyorum."

Chapter Nineteen

SLADE

Neredeyse iki saattir buradayız ve o gülümseme tüm bu süre boyunca yüzündeydi. Onun gülümsemesini görmek bile beni aptal gibi gülümsetiyor.

Dışarı çıkmak için kapıyı açmaya gidiyorum ama duruyorum. "Siktir!" Mırıldanıyorum. "Neyin var bebeğim?"

Arkamı dönüp onunla yüzleşiyorum. "Bir süre burada kalalım." Daha önce görmediğimiz başka neler görebileceğimizi merak ederek etrafa bakmaya başlıyorum.

"Ne? Neden?"

"Çünkü dışarıda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor," diye cevap veriyorum, oldukça sinirli bir şekilde. Yağmur yağmasından nefret .

Kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken yüzünde yavaş ve görkemli bir gülümseme beliriyor.

"Neden bebeğim? Islanmaktan mı korkuyorsun?" Bir kaşını kaldırıyor.

Evet demek üzereydim ama kollarını yavaşça açıp bana doğru yürüdüğünde durdum, vücudu benimkiyle aynı hizadaydı. Ben ona doğru eğilirken kollarını boynuma doluyor, parmak uçlarında yükseliyor ve ağzını kulağıma dayıyor.

"Bu utanç verici olurdu çünkü ıslanmayı seviyorum," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyor. Sikim pantolonumun içinde sertleşirken inliyorum. Şakacı bir kahkaha atıyor, beni bırakıyor ve yanımdan geçip kapıdan dışarı koşuyor. Dönüyorum ve koşuyorum.

"Gel buraya," diye bağıriyorum, yağmur üzerime yağarken gülerek. Daha kapıdan on adım atmamıştım ki sıırıslıkla olmuştum. Arkasından yaklaşıp onu kucağıma ve gülerken etrafında döndürdüm. Onu oturttum ve yüzünü bana çevirdim. "Sen delisin," diye gülüyorum ıslak bir saç telini yüzünden iterken.

Gülümsüyor. "Senin hakkında."

Eğildim ve onu öptüm. Hayatımda hiç bu kadar canlı hissetmemiştim; bardaktan yağan yağmurun altında durmuş, sanki dudakları dudaklarımda olmazsa ölecekmişim gibi Angel'ı öpüyordum. Alt dudağımı hafifçe ısırırken ellerimi sırtında ve kışında gezdiriyorum. *Kahretsin, bu beni deli ediyor.* Ellerimi kışının altına koyarak onu kaldırıyorum ve bacaklarını etrafıma sarıyor. Öpücükten çekiliyorum, nefes nefese kalıyoruz, daha fazlasına ihtiyacımız var. Boynundan aşağıya doğru öpüyorum, vücudundaki yağmurun tadına bakıyorum. *Tanrım, tadı muhteşem.*

Onsuz nasıl yaşadım ben?

Yağmur yağmaya devam ediyor ve benim tek yapabildiğim boynundaki yağmuru yalamak. Dilimde serin bir tadı var ama içimde hissettiğim tek şey sıcaklık. İhtiyaçtan yanıyorum. Saçlarımdan tutup yüzümü yüzüne yaklaştıran. Güzel meleğime . Sırılsıklam olsa bile, o dünyanın en güzel kadını.

"Neden bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun altında duruyoruz?"

"Yağmuru seviyorum. Vücudumun üzerinden akıp gittiğini hissetmeyi seviyorum. Tüylerimi diken diken ediyor ama aynı zamanda rahatlatıyor. İşte, gözlerini kapat."

Ona 'deli misin' bakışı .

"Sadece yap," diye kıkırdıyor ayaklarını yere oturturken. Bu sesi duymak için her şeyi yaparım. Ayrıca, daha fazla ıslanabileceğimden değil. İç çekerek gözlerimi kapatıyorum.

"Şimdi zihnini boşalt ve vücudunu rahatlat." Ellerini vücudumda gezdiriyor. "Hissedebiliyor musun? Serin bir battaniye gibi vücudundan aşağı akarken her damlayı hissedebiliyor musun?"

O konuşmaya devam ederken gözlerimi açıyorum. Gözlerimin sırılsıklam olmuş, göğsüne ve karnına yapışmış gömleğinin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Başını arkaya atmış, gözleri kapalı gökyüzüne bakarken onu izliyorum. Ellerini göğsümden çekip yüzünde güzel bir gülümsemeyle kollarını yana doğru kaldırıyor. Muhteşem bir kadın. Tepeden tırnağa sırılsıklam olmasına rağmen hala bir melek gibi görünüyor. Ona doğru yaklaşıyorum ve gözlerini açıp bana bakıyor.

"Beni dinlemiyordun," diyor gülümsememeye çalışarak.

Arkamızda bir yerde çakan şimşek karanlık gökyüzünü aydınlatıyor ve bana onun ışıltılı yeşil gözlerinin nefes kesici görüntüsünü veriyor. Ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum. Kendime kanıtlamam gerekiyor

önümde duruyor. Sanki gerçek değilmiş gibi hissediyorum. O rüyanın gerçeğe dönüşmüş hali; asla uyanmak istemediğim bir rüya.

Ellerimi yüzünden çekip parmaklarımı kemerinin halkasına geçirerek onu kendime yaklaştıırken başımı hayır anlamında sallıyorum. "Şu anda seni ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin." Sert sikimi ona sürtüyorum.

"O zaman bana sahip ol," diye fısıldıyor dudakları dudaklarıma değerken.

Kaşlarım havaya kalktı. *Az önce bana sahip olduğunu mu söyledi?* "Nerede? Yağmur yağarken bir otoparkta duruyoruz." Demek istediğimi kanıtlamak için sıırsıklam gömleğimi çekiyorum.

Gömleğimi avuçlarının arasına alıyor ve soğuk, küçük ellerini karnımda ve göğsümde gezdiriyor. Eli kalbimin üzerinde durdu. "Beni eve götür."

Onu kucağıma aldığımda , arabaya doğru koşarken onu bir çocuk gibi bedenime sarıyorum. Yağmur hala şiddetle yağıyor ve ayaklarım su birikintilerine basarken nereye gittiğimi görmek neredeyse zor. Arabaya geldiğimde onun güldüğünü duyuyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" Ona bakıyorum.

"Sen! Beni yağmurdan korumaya çalışıyorsun. Zaten ıslağım, bebeğim." Dudaklarımı öpmek için başını kaldırıyor. "Ve ben bunu seviyorum."

Onu ayaklarının üzerine yatırdım. "Ben de seviyorum." Gözlerim göğsüne doğru iniyor. Bir elimi göğsüne koyarken diğer elimi koluna götürüyorum. Sırtını dikleştiriyor ve benim için bir inilti çıkarıyor.

"Donuyorsun."

Başını iki yana sallar. "Hayır, değilim."

Gülümsüyorum. "Bana yalan söyleyemezsin. Tüylerimin diken diken olduğunu hissedebiliyorum."

Işık yeniden vururken yeşil gözleri benimkilere bakıyor. Hayatımda yeşilin bu kadar güzel bir rengini hiç görmemiştim. Sevmeye başladığım o derinliğin içinde kendimi kaybederken nefesimi kesti.

"Yağmurdan değiller." Ayağa kalkıyor, dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

Bir elimi ıslak saçlarının arasına sokarken onu arabamın kapısına yaslıyorum. Vücudunu benimkine doğru gevşetirken ağzını benim için daha fazla açıyor. Yağmur üzerimize yağarken onu usulca öpüyorum ve gözlerimin kapanmasına izin veriyorum, bedenim onun bana olan tutkusunu hissediyor. İçinde durduğum bu su birikintilerinden birinin içinde eriyesim geliyor. Yağmurun tadını alabiliyorum.

Yüzlerimizden aşağı akıp dudaklarımızın arasına düşerken öpüşmemiz. İçimi bir ürperti kaplıyor.

Yağmurun yağmaya devam ettiğini biliyorum ama bu beni rahatsız etmiyor. Artık üşümüyorum. Öpücüğü içimi aydınlatıyor. Vücudu temas ettiği anda tenimi yakıyor. Üstümüzde gök gürlerken ayaklarımın altındaki zeminin sarsıldığını hissediyorum, ardından göz kapaklarımın arkasından gördüğüm beyaz bir parıltı geliyor.

İkimiz de bu büyü anı durduramıyoruz. Dili benimkini ararken tek duyduğum kulaklarımda çarpan kalbim. Yavaşça dilini geri çekiyor ve sadece o yumuşak dudaklarıyla bana şefkatli bir öpücük veriyor. Bu öpücüğün bitmesini istemiyorum. gitmesini istemiyorum. Yağmur üzerimize yağarken dışarıda durmak istiyorum. Hiç bu kadar inanılmaz derecede saf bir şey yaşamamıştım.

Diğer elimi saçlarına koyup yüzünü kendime doğru tutuyorum. "Lütfen durma," diyorum nefes nefese. Onun yumuşak ihtiyacım var.

Tek kelime etmeden, bana doğru açıldı. Dudaklarım yağmurdan kayganlaşmış dudaklarının üzerinde kayıyor. Vücudundan bir ürperti geçerken ağzımın içinde inliyor. Kolları boynuma daha sıkı sarılıyor ve dili daha talepkâr hale geliyor. Alt dudağımı ısıyor ve vücudumun titremesine neden oluyor.

"Slade." Nefes nefese geri çekiliyor.

"Evet, Angel?" Kalbim üzerimize yağın yağmur kadar hızlı çarpıyor.

"Beni eve götüreceğini sanıyordum?"

"Haklısın, dikkatim dağıldı. Dikkatimi dağıtıyorsun." Onu bıraktım ve arabanın kapısını açarak içeri girmesine izin verdim. Yağmur devam ederken bizi eve götürmek için cehennemden çıkmış bir yarasa gibi sürüyorum. Garaja girdiğimde, o da hemen arabadan indi. "Nereye gidiyorsun?" Peşinden çıkarken sordum.

Eve girmek için kapıda duruyor, sonra arkasını dönüp gülümsüyor. "Duş almak için." Uzanıp iki gömleğini de başının üzerinden çıkarıyor. "Geliyor musun?" diye gülüyor içeri girerken.

Siktir!

Beni deli ediyor. Banyoya doğru giderken kıyafetlerimi çıkarıyorum ve onun da arkasında bıraktığı kıyafet izlerini fark etmeye başlıyorum. Onu gördüğümde beklentiyle inliyorum

külotu yere bıraktım, bunun çıkarılacak son şey olduğunu biliyordum. Banyoya gitmeden önce şifonyerimden bir prezervatif aldım.

Banyoya girdiğimde, duştan gelen buharı görebiliyorum. Onu göremiyorum ama olduğunu biliyorum. İçeri girdiğimde onu arka fayanslı duvar boyunca uzanan bankta otururken buluyorum. Kapıyı kapattım ve ona doğru yürüdüm, zaten ıslak ve bekliyor olacağını biliyordum.

"Şimdi benimle ne yapacaksın bebeğim?" Sırtını siyah fayanslı duvara dayamış ve ayaklarını yere basmış bir şekilde bankta oturuyor.

Aklımdan bir düşünce geçerken gülümsüyorum. Bir elimle çok sertleşmiş ereksiyonumu okşarken onun duruyorum. "Bir şeyler düşünebilirim."

"Eminim yapabilirsin," diye gülüyor. Komiklik yaptığımı sanıyor.

Dizlerimin üzerine çöküp bacaklarını tutuyorum, onları omuzlarımin üzerinde tutarken kışını kenara çekiyorum ve o daha ne yaptığımı anlamadan yüzümü pürüzsüz amına gömüyorum.

"İyi misin?" Yatakta çıplak bir şekilde sarılırken sordum. Belki de duşta ona çok sert davrandım.

"Şunu yapmayı kes," diyor elini göğsümde bir aşağı bir yukarı gezdirirken.

"Ne yapıyorsun?"

"Beni incittiğini düşünerek." Kaşlarım havaya kalktı. Güzel yeşil gözleri göğsümde geziniyor, sonra benimkilere takılıyor. "Canımı yakıyor olsaydın sana söylerdim. İçimdeyken kendini kontrol edememene bayılıyorum." Bana seksi bir gülümseme veriyor.

"Haklısın. Konu sen olunca kendimi kontrol edemiyorum." Elimi sırtında ve kışında gezdiriyorum. Çıplak uyumayı sevmesine bayılıyorum. Alnından öpüyorum ve onu kendime çekiyorum. "İyi geceler, Angel."

"Slade?"

Yüzüne bakıyorum ve gözlerini kapatmış. "Evet, Angel?"

"Harika bir gün için teşekkürler."

Ona bir öpücük daha veriyorum ve uyuyana kadar sarılıyorum. Tavana bakıyorum ve evin üzerine yağan yağmuru dinliyorum. Yarının ne getireceğini düşünmeden edemiyorum. Onunla geçirdiğim her gün yeni bir macera ve ben ona daha da derinden aşık oluyorum. Tam onu daha fazla sevemeyeceğimi düşündüğüm anda, yanıldığımı kanıtlayacak bir şey yapıyor.

Pencerenin dışındaki şimşekten oda gülümsüyorum. Gök gürültülü fırtınalar yeni favori şeyim. Meleğimin yanında tabii ki.

Ertesi gün masamda oturmuş günü tamamlamak üzereydim ki ofis telefonum çaldı.

"Uzun"

"Selam Slade. Ben Holly."

"Hey, Holly. N?" Bilgisayarımı kapatırken koltuğuma oturdum.

"Sadece sizi istedim."

Bana ne tür kötü haberler verebileceğini merak ederken kaşlarımı çatıyorum. "Ne hakkında?"

"Bu Cuma Sam'in doğum günü."

"Ne?" Nefes nefese sordum. "Bunu nasıl bilemedim? Neden bana söylemedi?"

"İşte bu yüzden seni uyarıyorum. Sam doğum gününü kutlamaz. Üniversiteye sonra annesini ilk aradığı gün o gündür. Açıkçası o gün onun yanında hiç bulunmadım ama bana her şeyi anlattı."

"Evet, bunun bir sorun olduğunu görebiliyorum." Dirseklerimi masaya koyuyorum ve diğer elimle telefonu tutarken başımı elime bırakıyorum. "Peki... ne düşünüyordun?"

"Bilemiyorum. Belki diğer günler gibi davranırım?" Sesi emin değil gibiydi.

"Hayır. Onun için kötü bir gün olduğu için kutlamamak istemiyorum. Bu yüzden kutlamalıyız. Onun için daha iyi bir gün olsun." Elimi yüzümde gezdirirken sandalyemde arkama yaslanıyorum.

"İyi fikir," diye mutlu bir şekilde gülüyor. "Aklında ne var? Annenlerde bir aile yemeği yiyebilir miyiz? Vivian ve Mark onu çok sever. Sonra da dışarı çıkarız, bar bar dolaşırız?"

"Bu harika bir fikir. Josh'ı bize katılması için davet edeceğim. Bu iyi olacak, dışarı çıkmayı seviyor. Bu bir sürpriz mi? Yoksa ona söyleyecek miyiz?" Sürprizlerden hoşlandığını biliyorum ama bu kadar büyük bir sürprizden emin değilim.

"Bu da başka bir sorun. Konu dışarı çıkmaya gelince nasıl olduğunu biliyorsun. Giyinip süslenmek isteyeceğini biliyorum ama korkarım ona planımızı söylersek gitmeyi reddedecek." Sesi sinirli geliyor.

"Siz ikiniz neden kızlar günü yapmıyorsunuz? Siz kızlar bunu yapmıyor musunuz? Alışveriş merkezine gidip birlikte alışveriş musunuz?" Kendime gülerken söylüyorum. "O zaman ona doğum günü hakkında bilmesi gerekenleri söylemeye karar verebilirsin."

"Bu harika bir fikir. Anneni arayacak mısın yoksa benim mi aramam gerekiyor?"

"Ben yaparım. İşten çıkmak üzereyim. Eve dönerken onu ve Josh'u ararım."

"Tamam, kulağa hoş geliyor." "Hey, Holly."
"Evet?"

"Micah'ya sana vermesi için biraz para vereceğim. Angel'ın parasını doğum günü kıyafeti için harcamasını istemiyorum ama benim almayacağını biliyorum. Sana vermesi için Micah'a vereceğim."

"Ne?" Gülüyor. "Kıyafetini almama izin vereceğini mi sanıyorsun? Onu hiç tanıyor musun ki?" Yine gülüyor.

"Evet. Sadece istediğinizi elde etmek konusunda onun kadar inatçı olmanız gerekiyor."

"Bu senin için nasıl çalışıyor Slade?" diye alaycı bir şekilde sorar.

Gülüyorum. "Doğru. Sana bol şans diliyorum." Buna ihtiyacı olacak.

Vedalaştık ve ofisimi kapattım. "Hey Rose." Masasının yanından geçerken dikkatini çektim.

"Evet, Bay Long?"

"Bu parayı Micah'a verdiğinden emin olur musun? Sanırım şu anda bir müşterisiyle birlikte. Ona Holly'ye vermesini söyle. O bununla ne yapacağını bilir." Cüzdanımı çıkardım. Her zaman yanımda bir tomar nakit taşıyım. Ne zaman ihtiyacınız olacağını asla bilemezsiniz. Ona üç tane yüz dolarlık banknot uzattım. "Umarım bu kadarı yeterlidir."

"Ne için olduğunu sorabilir miyim?" Rose ne yapacağından emin değilmiş gibi paraya bakıyor.

"Evet. Holly bu Cuma Angel'ı doğum günü için alışverişe götürecektir. Kendi kıyafetini istemiyorum, o yüzden Holly'ye alıyormuş gibi davranmasını söyleyeceğim. Sence bu yeterli mi?" Cüzdanımı tekrar soruyorum. "Kızların nereden alışveriş yaptığını ya da kıyafetlerinin ne kadar tuttuğunu bilmiyorum."

"Yeterli olduğunu söyleyebilirim." Bana deliymişim gibi bakıyor.

"Al." Ona bir yüzlük daha veriyorum. "Dört yüz yeterli olacaktır. İyi günler Rose." Asansöre doğru yürüyorum.

"Siz de, Bay Long."

"Merhaba anne." Otoparktan çıkarken söyledim. "Selam tatlım. Ne yapıyorsun?"

"İşten yeni çıktım. Sana sormam gereken bir soru var. Cuma günü Angel'ın doğum günü. Dışarı çıkmadan önce senin evinde bir akşam yemeği yiyebilir miyiz?"

"Kesinlikle!" sesi heyecanlı geliyor. Annem yemek vermeyi çok sever. "Doğum gününün cuma olduğunu fark etmemiştim."

"Ben de bilmiyordum," diyorum üzülerek. "Holly'nin söylediğine göre onun için zor bir gün, bu yüzden onu neşelendirmeye çalışacağız. Sizin evde yemek yiyeceğiz, sonra da onu birkaç bara götüreceğiz." Umarım dramasız olur. En son Matt'le kavga ettiğimden dışarı çıkmıştık.

"Herkes için harika bir akşam yemeği planlayacağım. Kimler geliyor?"

"Holly, Micah, Josh, ben ve Angel," diye cevap veriyorum garajıma girerken. Angel'ın arabasının tekrar garajda olduğunu görünce gülümsüyorum.

"Tamam, Cuma akşamı yedi buçuk diyelim mi?" Hepimiz için bir şeyler yapabileceği için çok heyecanlı.

"Kulağa mükemmel geliyor anne. Tekrar teşekkürler." "Sorun değil, tatlım. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum anne. Sonra konuşuruz."

Angel'la doğum günü hakkında konuşmak istiyorum. Neden bahsetmediğini sormak istiyorum ama . İncitici şeyler hakkında konuşmanın onun için ne kadar zor olduğunu biliyorum ve bana söylediği için Holly'ye kızmasını istemiyorum, bu yüzden ağzımı kapalı tutacağım ve şimdilik güvenli davranacağım.

Eve girip mutfağı geçerek yatak odasına doğru yürüyorum. Ancak bir şey gözüme çarpıyor ve mutfağa bakarken yavaşça birkaç adım geri çekiliyorum. Angel'ı mutfak adasında otururken görüyorum, bir bacağını önüne uzatmış, diğerini bükmüş. Arkasına yaslanmış, bir elinin üzerinde dinleniyor. Diğer kolu, desteklenmiş dizinin üzerinden . Uyluklarına kadar uzanan siyah bir tayt giymiş, eteği de siyah dantelli. Siyah sütyeni de siyah dantelli ve göğüslerinin arasına oturan ve karnından aşağı sarkan bir fiyonkla bağlanmış ipek siyah bir kurdele var. Gözlerim iri kıvrıkcık siyah saçlarından başlıyor ve seksi siyah topuklu ayakkabılarına doğru ilerliyor.

"Merhaba bebeğim," diyor mutlu bir şekilde.

"Merhaba," diye . Boğazımı temizliyorum ve ona doğru yürüyorum. *Çok tahrik oldum*. Her zaman ağzımı sulandıran şeyler yapıyor ve sikimin pantolonumdan çıkması için yalvarıyor.

"O takımın içinde çok seksi görünüyorsun." Ben adanın ucunda durup ona bakarken alt dudağını ısırtıyor. Sırt üstü uzanıp bacaklarını dizlerinden bükerek benim için açtığında ve üzerinde siyah dantel bir tanga olduğunu gösterdiğinde gözlerim büyüyor.

"Uzun ve yorucu bir iş gününden sonra eve geldiğinde seni ödüllendirmek istedim." Sırtını dikleştirirken ellerini başının üzerine uzatıyor. Gözlerim ona yapıştı. Başka tarafa bakamıyorum. Şaşkınlıkla onun mükemmel vücudunu bir aşağı bir yukarı süzmeye devam ediyorlar.

"Slade," diyor dizlerimin bağını çözen o seksi sesiyle. "Bütün gün seni bekledim."

Öne uzanıp bir elimi narin ayak bileklerine dolayarak onu yavaşça adanın ucuna doğru çekiyorum, böylece siyah dantelin ardındaki ateşli seksi şişkin fermuarıma değiyor.

"Oh, sen de benim için hazırsın." Doğruluyor ve o seksi bacaklarını bana doluyor. Ayak bileklerini bırakıyorum ve ellerimin çoraplarının üzerinde gezinmesine izin veriyorum. "Seni soyunmaya ne dersin?" Kravatımı çözüyor ve her iki ucunu yavaşça ellerinin etrafına sarıyor. Onları çekiştirerek yüzümü kendi yüzüne yaklaştırıyor. Dudaklarım onunkilere değerken gözlerimi kapatıyorum. Dili dışarı çıkıyor ve dudaklarımı yalıyor, ağızma girmeden önce kışkırtıcı bir şekilde yavaşça hareket ediyor. O inerken parmaklarımla kalçalarını kavriyorum.

Kravatı bırakıyor ve dudaklarını benimkilerden çekiyor. Elleri üst düğmelerime gidiyor ve önce ilkini, sonra ikincisini çözüyor. Üçüncü düğmeyi açmaya gidiyor ve bana bakıyor. "Konuşacak mısın, bebeğim?"

Kalçalarını bırakıyorum ve o son düğmeyi açarken ellerini tutuyorum. O sarhoş edici yeşil gözlere bakıyorum ve o güzel yüze yayılan yavaş gülümsemeyi izliyorum. "Ne istiyorsun, bebeğim?"

Bileklerini bırakıyorum ve ellerimin karnında, küçük göğüs kafesinin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Göğüslerine geliyorum ve birkaç dakika oyalanmalarına izin veriyorum. Başparmağım dantelin üzerinden bir meme ucunu okşadığında inliyor. Yukarı doğru devam ediyorum ve ellerim boynuna dolanıyor. Sırtını kavislendiriyor ve başını geriye atıyor. Ellerimin altında düzensiz nabzını hissedebiliyorum ve bu beni gülümsetiyor. Onu delirtmeyi seviyorum. Ellerim yüzünün yan tarafına doğru ilerliyor ve nefesi kesilirken saçlarını iki yandan kabaca tutuyorum.

Konuşma isteği buluyorum ama tek yapabildiğim fısıldamak. "Sen...çok...seksisin...lanet olası...seksi. Seni yatağıma bağlamak istiyorum, çaresiz, böylece istediğimi yapabilirim. Ve Angel..." Başını, gözlerimin içine bakacağı yere doğru çekiyorum. "Şu anda sikimin içine gömülmesini, durmam için yalvarana kadar seni sertçe becermemi istiyorum."

Bir elini ereksiyonumun üzerine koyuyor ve yavaşça başını benimkine yaklaştırıyor, gözlerini benden hiç ayırmıyor. Dili tekrar alt dudağımla yalamak için dışarı çıkıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Sonra üst dudağımla ağızına alıyor ve hafifçe ısıtıyor.

"Yalvarmayı ne kadar sevdiğimi bilirsin," diye fısıldıyor.

Hiç vakit kaybetmeden onu adadan alıp yatak odasına götürüyorum. Uzun bir gece olacak ve o çorapları ve yüksek topuklu ayakkabıları giymeye devam edecek.

Samantha

Uyandım ve zar zor hareket edebiliyorum. Vücudum çok ağrıyor. Tanrım, dün gece bir görevdeydi; beni ikiye bölme görevinde.

Ve bence başardı.

Acı içinde inlerken yataktan sürünerek çıktım. Bugün yürüyebilecek miyim? Öyle umuyorum. Beni uyandıracak ve kaslarıma yardımcı olacak sıcak bir duşa ihtiyacım var. Yine de istediğimi başardım. Kafamı dağıtmak istedim.

Mutlu kalmaya çalışıyorum ama çok zor. Doğum günüm ve çok depresyona , bu yüzden onunla ateşli ve çılgın seks yapmaya devam edeceğim. Beni farklı biri gibi hissettiriyor. Uyanık. Ayrıca, beni ateşe verdi. Ona doyamıyorum. Seks inanılmaz. Beni seksi ve arzulu hissettiriyor. Eğer seçme şansım olsaydı, onunla asla yataktan çıkmazdım. Uyanık olduğum her anı onun altında çırlıçıplak geçirir, beni becermesine izin verirdim.

Hazırlanmam normalden daha uzun sürüyor. *Tüm vücudum ağrıyor!* Ama başka türlü olmasını istemezdim.

Saçımı kuruturken, bunun üstesinden gelmek zorunda olduğumu fark ettim. Sıcak duşun yardımcı olacağını umuyordum ama . Vücudum ve çok ağrıyor.

Bir şey duyduğumu düşünerek saç kurutma makinesini kapattım. Tekrar duyduğumda sessizce dinliyorum. Biri ön kapıyı çalıyor, ben de koşup açıyorum.

"Hey, Holly. Bugün ne yapıyorsun?"

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle içeri giriyor. *Harika! Bir şeylerin peşinde.*

"Alışverişe gidiyoruz."

Başımı salladım. Aslında kulağa hoş geliyor. "Tamam. Hazırlanmamı bitizin ver. Neredeyse bitirdim."

Hazırlanmamı bitirebilmem için beni banyoya kadar takip etti.

"Yani..." Makyajıma son rötuşları yaparken Holly'nin sesi kesiliyor.

Yüzümü ona döndüm. "Bir şeyler olduğunu biliyorum, her ne ise bana anlatsan iyi olur."

"Hiçbir şey söyleyemezsin, tamam mı? Bu Slade için önemli." Ona pis bir bakış attım. *Bu iyi bir şey olamaz.*

"Ailesinin evinde bir doğum günü yemeğiyle sana sürpriz yapmak istiyor, sonra hep birlikte dışarı çıkacağız." Derin bir nefes alır. "Tamam. Bu kısmen yalandı. Bana ne düşündüğümü sordu ve benim de aklıma bu fikir geldi."

hava çekilmiş gibi hissediyorum. Sürpriz bir doğum günü yemeği mi? Herkesle dışarı çıkmak? Dört yıldır doğum günümü kutlamadım; sabahın köründe kalkıp hiç cevap vermeyen annenizi aramak ve ona para göndermek her şeye gölge düşürüyor. Neden bana bir doğum günü sürprizi yapmak istesin ki?

Başımı onunkine çeviriyorum ve o da kıvranıyor. "Cuma gününün doğum günüm olduğunu nereden biliyor Holly?" Eşit bir şekilde soruyorum.

Yere bakıyor. "Ona söyledim."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Bunu neden yaptın, Holls?"

Omuz silkiyor. "Eninde sonunda öğrenecekti ve o zaman da ona söylemediğin için çok kızacaktı."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Bu yüzden mi alışverişe gidiyoruz? Doğum günü kıyafeti alabileyim diye mi?"

"Beni çok iyi tanıyorsun," diye iç geçiriyor ve yere bakıyor.

Banyodan çıkıyorum ve topuklu ayakkabılarımı almak için dolaba giriyorum. Yatağa oturup ona bakıyorum ama o hâlâ yere bakıyor.

"Başka ne var, Holls?"

"Şey..." bana baktı. "Slade seni alışverişe götürmem için bana para verdi. Sana doğum günü kıyafeti almak istiyor."

"Ne?" O irkilirken ben havlıyorum. Neden benim doğum günü kıyafetimi almak istesin ki? Bana bir şey almasına ihtiyacım yok.

"O sadece sana kıyafet almak istiyor," diye onu savunuyor.

"Ben hallederim. Para sende kalsın ve ona geri ver. Bana bir kıyafet almasını istemiyorum." Topuklularımı giymeye gidiyorum.

"Sam," diyor sertçe, ona dönüp bakmama neden olarak. "O sadece iyi bir şey yapmak istiyor. Telefonda ona Cuma gününün doğum gününü söylemediğin için incindiğini söyleyebilirim. Parayı ona geri vermek zorunda bırakma beni. Al ve onunla sana bir şey al." Bana bakıyor, tartışmam için cesaretlendiriyor.

İç çektim. Ona söylemediğim için kendimi kötü hissediyorum. Mümkünse bu konuşmadan kaçınmak istedim. "Hadi ama. Ekstra seksi bir şey istiyorum."

Ellerini çırpmaya başladı. "Düşündüğümünden daha kolay oldu."

"Neden bahsediyorsun sen?" Soruyorum.

"Hiçbir şeyden."

"Cuma gecesi içmeyi planlıyorum. Hem de çok!" Topuklularımı giydim ve çantamı aldım. Harika bir kıyafetle onun aklını başından almayı planlıyorum.

"Tabii ki! Doğum gününde sarhoş olman gerekiyor," diye gülüyor ben ön kapıyı kilitlerken.

Arabasına biner binmez "Siz ikiniz nasılsınız?" diye soruyor.

"Güzel." Bu konuşmayı kısa tutmak istiyorum. "Bu iyi.

Başka kavga yok mu?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Bana ne yapıp ne yapamayacağımı söylemeye çalışmadığı zamanlarda iyi anlaşıyoruz." *Ki bu doğru.*

"Bana neden iki gün boyunca ondan uzak kaldığını ve işe hasta olduğunu söylediğini anlatacak mısın?"

Onu bilgilendirmediğim için kızgın olduğunu söyleyebilirim. Ona bir şey söylemem gerektiğini düşünmedim. Kendime inkar etmeye çalıştığım bir şeyi ona nasıl itiraf edebilirim?

Derin bir nefes alıyorum. "Holly, sana söylemek istemedim. Beni korkuttu, hepsi bu."

"Sana zarar vereceğinden korktuğun gibi mi?" diye sorar, şok olmuş bir halde. "Slade ne kadar kızarsa kızsın sana as/a el kaldırmaz."

"değil, Holls." Sinirlenmeye başlıyorum. "Bana beni sevdiğini söyledi!"

"Ne?" diye soluk soluğa kalır. "Seni gerçekten sevdiğini mi söyledi?" "Tam olarak bu kelimelerle değil ama evet."

Açıklıyorum. "Bu çok tatlı."

Küçük bir kahkaha atarken gülümsemesini izliyorum.

"Bir dakika. Bu seni neden ondan korkutuyor?"

"Karşılık veremedim," diyorum ellerime bakarak. Arabaya bir sessizlik çöküyor ve keşke tüm bu konuşmayı silebilseydim diyorum.

"Onu sevdiğini biliyorum," diye yumuşak bir sesle konuşuyor ve sonunda alışveriş merkezine girerken sessizliği bozuyor.

Arabayı park biraz gergin bir şekilde ona bakıyorum.

"Biliyorum Sam." Motoru kapattı ve bana doğru döndü. "Onu gerçekten seviyorsun." Çantasını alıp arabadan çıkıyor, ben de alıp peşinden gidiyorum. "Ne tür bir elbise almak istediğine dair bir fikrin var mı?" diye soruyor alışveriş merkezine girmem için kapıyı açarken.

Gülümsüyorum, Tanrı'ya şükrediyorum ki bu konuşma sona erdi.

Holly ve ben alışveriş merkezinde üç saat geçirdik. Her elbiseyi denediğimize eminim! Sonunda ikimiz de bir elbise, ona uygun bir çanta ve tabii ki yeni bir çift yüksek topuklu ayakkabı bulduk.

Arabasına dönerken cep telefonum çaldı. "Alo, bebeğim."

"Hey, Angel. Şu anda meşgul müsün?" Sesi stresli geliyor.

"Hayır, neden?"

"Az önce bir telefon aldım ve kamyon hazırmış. Korkarım bu gece geç saate kadar çalışmam gerekiyor ve ben çıkana kadar kapanmış olacak. Holly gelip seni evden alabilir mi bakabilir misin? Parasını çoktan ödedim. Sadece gerekiyor." "Evet, aslında şu anda onunla

birlikteyim. Alışverişe çıktık ama

alışveriş merkezinden çıkıyorum. Beni oraya bırakmasını

söyleyeceğim." Holly'ye bakıyorum, o da başını sallayarak onaylıyor.

"Oh, alışverişe çıkmışsın." Sesi mutlu geliyor. Bana aldığı elbiseyi gördükten sonra mutlu olacak.

"Evet. Yeni bir elbise, çanta ve topuklu ayakkabı aldım." Kendi kendime gülümsedim.

"Bu harika, Angel. Onları görmek için sabırsızlanıyorum." *Eminim bekleyemezsin.*

"Bu gece eve kaçta döneceksin?"

"Geç olacak, muhtemelen ondan sonra. Bugün bana yeni bir dava verildi ve zaten önümüzdeki hafta için bir mahkeme tarihi belirlendi. Avukatını daha dün kovdu, yani gelecek haftaya kadar hazır olmam için yapmam gereken tonla iş var." Ellerini saçlarında gezdirdiğini duyar gibiyim. "Bitiremediklerimi eve getirip üzerinde çalışmam gerekecek çünkü bütün gece burada kalmayı planlamıyorum."

"Yolunuza çıkmamak için bu gece benim evimde kalayım mı?"

"Hayır! Sen ciddi misin? Neden eve gitmeni isteyeyim ki?"

İç çektim. Onu kızdırmak istememiştim. "Özür dilerim," diyorum sempatik bir şekilde. Berbat bir gün geçiriyor olmalı. "Bu sadece bir öneriydi. Belki de bazı işleri halletmek için biraz yalnız kalmaya ihtiyacın vardır diye düşündüm. Bu konuda üzerime atlamana gerek yok." Holly beni duymasın diye fısıldamaya çalışıyorum ama duyduğunu .

"Bak, üzgünüm Angel. Sadece.... uzun bir gün oldu tamam mı? Eve gittiğimde görüşürüz." Telefonu kapatıyor ve beni telefonu kulağına dayayıp onun gününü daha iyi hale getirebilmeyi dileyerek bırakıyor.

Holly'ye döndüm. "Chippewa caddesindeki Dobbs Lastikleri."

Yola bakmaya devam ederken başını sallıyor. Herhangi bir soru sormayacak ki bunun için çok minnettarım. Beynim bu gece onu neşelendirmek için ne yapabileceğimi bulmaya çalışırken saatte doksan mil hızla gidiyor. Belki de erken yatmalıyım ki işlerini halledebilsin. İşlerini halletmek için biraz alana ihtiyacı var, bu yüzden evden çıkmadan ona alan tanımam gerekecek.

Bir saat sonra Slade'lerin evine geldim. Nadia'yı aldıktan sonra birkaç şey almak için markete koştum. Ona tekrar limonlu bar yapmak için daha fazla malzeme aldım ve ayrıca lazanya yapmak için her şeyi satın aldım. Müziği açtım ve ona yemek yapmakla meşgul oldum.

Mutfakta işim bitince ona bir mektup yazıyorum.

Bebeğim,

Size daha limonlu bar yaptım ve buzdolabında patates püresi ve sarımsaklı ekmekle birlikte bir de lazanya var. Umarım

Akşam, öğleden sonra olduğundan daha iyi. xoxo Angel

Işıkları kapatıp yatak odasına gidiyorum.

Yatağına uzandım, çıplak ve rahatlamıştım.

Ona akşam yemeği pişirdim, sonra da tüm vücudum erik gibi olana kadar uzun ve sıcak bir köpük banyosu yaptım.

Telefonumu şarja takıyorum. Saat 10:30. Hâlâ evde değil. Yuvarlanıyorum ve yastığını kolumun altına alıyorum. Yastığını tutmayı seviyorum; onun gibi kokuyor, bu da beni mutlu ediyor ve uykuya dalmama yardımcı oluyor. Gününün daha iyi geçmesini umarak uyukluyorum.

"İyi geceler, Angel." Slade'in dediğini duyuyorum ama gözlerimi açamıyorum.

Çok ağırlar.

" kaç?" Fısıltıyı zar zor aşarak soruyorum.

"Saat üçü biraz geçiyor." Bedenimi kendine doğru çektiğini hissediyorum. Kolumu ona doluyorum ve sıcak bedenine sarılıyorum.

"Yemek için teşekkürler. Harikaydı," diye fısıldıyor saçlarıma.

"Bir değil. İyi geceler bebeğim" diyorum göğsüne doğru, başımı öptüğünü hissederken.

Chapter Twenty

SLADE

Angel'ın uyumasını izlerken yatak odamın kapısına yaslanıyorum. Dün gece eve gitmesini isteyip istemediğimi sorduğunda ona nasıl davrandığım için kendimi çok kötü hissediyorum. Sadece bencillik ettim. Onun burada olmaması kötü ruh halimi daha da kötüleştirebilirdi. Eve, onun yanına gelmeyi seviyorum.

Arkamı dönüyorum ve kahvemi almak için mutfağa doğru yürüyorum. İhtiyacım olacak. Bugün yine çok yoğun bir gün olacak. Angel'a bunu asla söylemem ama bu kadar meşgul olmamın nedeni onunla vakit geçirmek için okulu asmam. Farklı bir şey yapacağımdan değil, ama sadece kendini suçlamasını istemiyorum.

Buzdolabını açıyorum ve bana hazırladığı akşam yemeğinden arta kalanları görünce gülümsüyorum. Onu terslememe rağmen, kötü bir gün geçirdiğim için bana yemek yapmıştı ve yemek harikaydı. Bu gece özel bir şeyi hak ediyor.

İşime konsantre olmaya ve aklımı Angel'dan uzak tutmaya çalışırken gün oldukça hızlı geçiyor. Bir toplantıda babamın yeni aldığı bir müşteri hakkında konuşmasını dinliyordum ki kapı çalındı.

"İçeri gel," diye cevap veriyor babam.

Rose orada duruyordu, ben de ayağa kalktım ve onunla konuşmak için odadan çıktım. "Ne oldu Rose?"

"Bir telefonunuz var. Courtney adında bir kız."

Masasına kadar onu takip ederken başımı sallıyorum. Masasına telefonunu alıyorum.

"Alo?"

"Selam Slade. Ben Courtney. Az önce sesli mesajını aldım ama gelemeyeceğim. İşim başımdan aşkın."

Angel'ın telefonunda numarasını bulduktan sonra, bu sabah işe giderken Courtney'ye bir mesaj bıraktım ve hafta sonunu Angel'la birlikte geçirmesi için gidiş-dönüş biletini ödeyeceğimi söyledim. Onu özlediğini ve doğum gününde görmeyi çok istediğini biliyorum.

"Tamam, sadece teklif edeyim dedim. Seni görmeyi çok isteyeceğini biliyorum."

"Gelmek istiyorum ama önümüzdeki hafta sonu maç için izinliyim. Üst üste iki hafta sonunu kaçıramam. Geri döndüğümde bu beni geride bırakır ve çıldırırım." Gülüyor "Bu sürtükler oldukça talepkâr."

Beni güldürüyor. "Evet, bunun bir insanı nasıl delirtebileceğini anlayabiliyorum."

"Aynen öyle! Benim işe dönmem gerekiyor. On beş dakika içinde hazır bile olmadığım bir toplantım var." Yine gülüyor. "Hayatımın hikayesi."

"Haber verdiğin için teşekkürler."

"Slade, seni sevdiğini biliyorum. Sadece ona biraz zaman ver. Söz veriyorum buna değecek. Ve bil diye söylüyorum, ben senin tarafındayım, ona yardım çalışıyorum." Telefonu kapatır.

"Teşekkürler Rose." Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle telefonunu ona geri veriyorum. *En iyi arkadaşı beni sevdiğini biliyordu!* Duymak istediğim tek şey buydu.

İş oldukça hızlı geçiyor ve her şey bulanıklaşıyor. Saat altı gibi eve giriyorum ama evdeki ışıkların çoğu kapalı. *Şimdiden yatmış olamaz, değil mi?*

"Angel? Kravatımı çözerken koridor boyunca yürüyerek sesleniyorum. "Burada," diye seslendiğini duyuyorum banyodan.

İçeri girdiğimde onu köpük banyosu yaparken buldum. Makyajını yapmış ve saçlarını dağınık bir şekilde tepesinde topuz yapmıştı.

"Bugün daha iyi bir ruh halinde görünüyorsun," diyor bana küçük bir gülümseme verirken.

"Öyleyim." Küvetin yanına eğildim. "Günün nasıl geçti?"

"İyiydi. Sadece burada takıldım." Bir bacağını kaldırıp küvetin kenarına koyuyor ve ellerinin arasına biraz tıraş kremi alıyor. "Biraz çamaşır yıkadım. Evi biraz temizledim." Bana doğru baktı. "Sana biraz daha kurabiye yaptım."

"Evi temizledin mi?" Fazladan temiz göründüğünü düşünmüştüm.

"Evet. Neden? Sence hala kirli mi görünüyor?" Bana şaşkın bir bakış attı.

"Hayır, gerçekten temiz görünüyor," diye onu temin ediyorum. "Ama bunu yapmak zorunda değildin." Başımı sallıyorum. "Çamaşır mı? Ne çamaşırı ?" Çamaşır ve temizlik söz konusu olduğunda biraz tembel olduğumu itiraf . Haftada bir kez çamaşır yıkarım. Temizlik, evin kirli olduğunu düşündüğümde oluyor ki bu da pek sık .

"yataktan çıkardım ve yıkadım. Sonra da dolabındaki tüm kirli kıyafetleri yıkadım." Bana kızgın bir bakış attı. "Bu beş yük demek."

Gülümsüyorum. "Bütün bunları yapmak zorunda değilsin Angel. Belki de bir hizmetçi tutmalıyım." Şimdiye kadar bir hizmetçiye ihtiyacım olduğunu hiç hissetmemiştim. Angel'ın günlerini evi temizleyerek geçirmesini istemiyorum.

"Kimseyi tutmanıza gerek yok. Ben temizlerim."

"Seni burada çamaşır yıkayıp temizlik yapasın diye istemiyorum Angel."

"Dur," diye gülüyor. "Önemli şey değil."

Ayağa kalkıp birkaç adım atıyorum ve gömleğimin düğmelerini açarken aynanın önünde duruyorum. Gömleğimi yere atıp pantolonumu çıkarıyorum. Boxerlarımı orada durmuş, başımı sallayarak fayans döşeli zemine bakıyorum. Çok kötü oldum. Ne yapacağım ben şimdi? Bu kadınla evlenmek istiyorum.

"Slade" Angel havluya sarınmış bir halde duruyor. "Evet, Angel?"

Ona doğru yürüyorum.

"İyi misin? Başka bir yerdeymiş gibi görünüyorsun? İş mi?" Ellerimi havlunun üzerinden kalçalarına koyarken başımı sallıyorum.

"Hayır, ben harikayım." Gülümsüyorum. "Hızlı bir duş alacağım. Neden

gidip giyinmez misin? Bu akşam seni dışarı çıkarmak istiyorum."
Alnından öperim.

"Nereye gidiyoruz?"

"Sadece etrafta dolaşacağım.

Kaşlarını birbirine çatıyor, sonra başını sallıyor.

Hızlı bir duş alıyorum, ardından havluyu belime sarıyorum ve giyinmeye başlıyorum. Tüm kirli kıyafetlerimi yıkamakla kalmamış, onları ütüleyip asmıştı da. Bu kadın inanılmaz. Neden benimle birlikte olduğunu hayal bile edemiyorum.

En sevdiğim, üzerinde birkaç küçük delik olan solmuş mavi kot pantolonumu, kırmızı tişörtümü ve tenis ayakkabılarımı giyiyorum. "Gitmeye hazırım, Angel!" Kamyonetimin anahtarlarını alırken mutfaktan sesleniyorum. Bir şişe şarap, iki şarap kadehi ve bir tirbuşon alıyorum. Koridordaki dolaba gidip bir battaniye alıyorum ve eşyaları arka koltuğa koymak için garaja doğru yürüyorum.

Nerede o?

Eve geri döndüm ve onu kanepede otururken buldum. Her zamanki gibi muhteşem görünüyordu. Üzerinde bir çift kısa mavi jean şort, siyah beyaz bir tişört ve siyah topuklu ayakkabılar ve saçları hala başının üstünde o sıcak dağınık topuzun içinde.

Yüzüne daha yakından ve ağlıyor gibi görünüyor. Önünde yürüyorum ve diz . "Melek," diyorum usulca. Gözünü bile kırpmıyor. Elimi kaldırıp saçının bir telini yüzünden uzaklaştırıyorum.

Vücudu sarsılıyor ve gözleri benimkilere kilitleniyor. "Ah, üzgünüm," diye nefes alıyor.

"İyi misin?" Onun için endişeleniyorum. Doğru olmayan bir şeyler .

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Ben iyiyim. Hazır mısınız?" Ayağa kalkıyor ve benden uzaklaşarak oturma odasından çıkıyor.

Ayağa kalkmak için dizlerimi itiyorum ve peşinden garaja gidiyorum. Sırtı bana dönüktü ve ellerini yüzüne götürüp gözyaşlarını silerken onu izledim. Acı içinde olduğunu bilmek ve nedenini bilmemek kalbimi kırıyor. Yine de onu zorlamayacağım. Belki bu gece planladığım şey onun ruh haline yardımcı olur.

O yolcu tarafına doğru yürürken ben soluma uzanıp garaj kapısı açacağına basıyorum. Kapıyı açtı ve

Ben daha yanına varamadan içeri tırmanıyor. Tepeye kadar tüm yol boyunca sessiz kaldı. Park ediyorum ve arka camdan şehre bakarken nefesi kesiliyor.

"Burası çok güzel." Şehre hayretle bakarken şöyle diyor.

"Evet. Lisedeyken buraya sık sık gelirdim." Lisedeyken buraya neden çok iyi bildiğini belli eden bir bakış attı bana. Onu burada becermek gibi bir planım olmadığını çok az biliyor. Sadece onunla yıldızların altında uzanmak istiyorum.

Dışarı çıktım ve onun için kapısını açtım. Dışarı çıktı ve şehre bakabilmek için kamyonun arkasına doğru yürüdü. "Dur sana yardım edeyim." Bagaj kapağını indirdim ve oturması için onu kaldırdım. Kamyona geri dönüp getirdiğim eşyaları çıkarıyorum ve yanına koyuyorum.

"Bir kadeh şarap içip rahatlarız diye düşünmüştüm." Battaniyeyi alıp yatağın üzerine seriyorum ve üzerine oturuyorum. Oturur oturmaz bana sokuldu.

Kollarımı ona doluyorum ve onu kendime yakın tutuyorum. Vücudunun hafifçe titrediğini hissediyorum.

"Angel, bana ne olduğunu söyle. Seni üzecek bir şey mi yaptım?"

"Hayır" diye başını hafifçe sallıyor. Benden uzaklaşıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Sen yanlış bir şey yapmadın. Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim."

Başımı salladım ve onu kendime doğru çektim. "Hadi gel. Uzanalım."

birlikte uzanıyor, ben sırtını ovarken o da başını göğsüme koyuyor. Karanlık gökyüzüne bakıp yıldızların parlayışını izliyorum ve bir iç çekiyorum. Hayat bundan daha iyi olabilir miydi?

Aslında olabilir. Şu anda benim yüzüğümü takıyor olabilir. O zaten kalbimin sahibi.

Samantha

Keşke hayat bu kadar kolay olsaydı. Burada, göğsünde sonsuza dek uzanabilseydim; bana sonsuza dek sarılabilseydi. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Bir elini başının arkasına koymuş, diğer eliyle de sırtımı ovuyor. Gözleri açık ve yukarıya, yıldızlara bakıyor. Yardım edemem ama kendimi özel hissediyorum. Buraya bir sürü kız getirmiş olabilir ama onları beni sevdiği gibi sevmediğini biliyorum. Beni sevdiğinden hiç şüphem yok. Sadece benim onu sevdiğim gibi sevmiyor.

"Slade," diyorum usulca.

"Evet, Angel?" Başını kaldırıp bana baktı.

Bir damla gözyaşının yüzümden aşağı süzüldüğünü hissediyorum. Annemi aklımdan çıkaramıyorum. İki gün sonra doğum günüm ve tek o. Şu anda burada onunla olduğum için bile şanslıyım. Genelde doğum günümün tüm haftasını hüngür hüngür geçiririm.

"Neden ağlıyorsun?" Elini başının arkasına götürüyor ve gözümdeki yaşı siliyor.

"Çok özür dilerim." Yüzümden daha fazla gözyaşı dökülürken oturmak için onu itiyorum.

oturuyor. Ellerimi yüzümden çekiyor ama ona direniyorum. Ellerimi göğsünde sıkıca tuttuğu yere indirmeye zorluyor. "Özür dileme Angel. Sadece konuş benimle," diye yalvarıyor.

"Çok özür dilerim." Özür dilemeyi bırakamıyorum. "İşle meşgul olduğumu biliyorum. Eve perişan bir kız arkadaşla gelmene gerek yok," diye hıçkırıyorum.

Ellerimi bırakıyor ve beni göğsüne çekiyor. "Dur, Angel. Sen benim hayatımsın, benim önceliğimsin. Tamam mı? Benim için endişelenme bebeğim." Ellerini sırtımda gezdiriyor. "Bana sorunun ne olduğunu söyle. Düzelteceğim," diye söz veriyor.

Sorun da bu zaten. O düzeltemez. Düzeltebilecek tek kişi de düzeltmek istemiyor.

Ondan uzaklaşıyorum. "Annem arıyor," diye fısıldıyorum bacaklarıma bakarken. "Holly'nin sana doğum günümün Cuma olduğunu söylediğini biliyorum." Hiçbir şey söylemiyor. "Onu ilk kez doğum günümde aradım. Daha fazla dayanamadım." Başımı sallıyorum. "O kadar derin bir depresyondaydım ki doğum günüm olduğunu bile bilmiyordum." Bacaklarıma bakmaya devam ederken yüzümdeki yaşları siliyorum. "Courtney geldi

Ertesi sabah kapımda ağlıyordu. Bana bir şey olduğunu düşünmüştü. Bu kadar dikkatsiz olduğum ve ona bunları yaşattığım için kendimi çok kötü hissediyordum. Courtney beni her gün aradı. O olmasaydı nerede olurum bilmiyorum."

"Angel." Ellerini yüzüme koyuyor ve ona bakmam için yüzümü yukarı çekiyor. "Yapma. Bunu kendine yapma." Mavi gözleri benimkilere bakarken parıldıyor. Kalbimde bir sıcaklık hissediyorum, benim için burada olduğunu biliyorum; bana yardım edebilmek için sorunun ne olduğunu bilmek istiyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

İç çekiyor ve yüzümdeki gözyaşlarını siliyor. Alnını benimkinin üzerine koyuyor ve gözlerini kapatıyor. "Kalbin kırıldığı için üzgünüm Angel. Keşke onu bütünleştirebilseydim. Keşke tüm acını dindirebilecek kişi ben olsaydım."

"," diye fısıldıyorum acı içindeki yüzüne benimkine çok yakın bakarken. "Görmüyor musun? ." Başımı onunkinden ayırıyorum. "Beni daha iyi hissettiriyorsun. Bana hiç bilmediğim bir şey hissettiriyorsun ve bu da günü atlatmamı sağlıyor Slade."

O gülümsüyor ve bu beni . Ona hala onu sevdiğimi söyleyemiyorum. Sadece o adıma hazır değilim.

Ama ona ihtiyacım olduğu gerçeğini saklamaktan yoruldum.

Şu anda nefes almamın tek sebebinin o olduğunu hissediyorum. Sadece bir bakışıyla kalbimi durdurabilir.

Tek bir sözüyle dizlerimin bağı çözülüyor. Sadece bir dokunuşla vücudumu ateşe verebiliyor.

Bir insanın birine ihtiyaç duyabileceği her şekilde ona ihtiyacım var. Eğildi ve beni öptü. Yumuşak ve yavaş, diliyle ağzımı keşfederken çok samimi. "Teşekkür ," diyor dudakları hâlâ benimkilerin üzerindeyken.

"Ne için?"

"Sorunun ne olduğunu bana bildirdiğin için. Asla yapamayacağını düşünme." Arkasına yaslanıp ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdiriyor.

Gözlerimdeki yaşları siliyorum. "Şu şaraba ne dersin?" Onu güldürerek söylüyorum.

"Angel ne isterse." uzanıp şarap şişesini aldı. Tirbuşonu ona uzattım. "Teşekkür ." Şişeyi patlattı.

bardakları elimde tutarken mantar. Kendi kadehime bakarken onunkini de ona uzatıyorum. Şarabın kadehimde dönmesini izliyorum.

"Angel," diyor usulca, dikkatimi çekerek.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Bu gece için teşekkür ederim." Şehre ve parıldayan ışıklara bakıyorum. "Burası çok güzel." Şarabımdan bir yudum alıyorum.

"Öyle," diye kabul ediyor.

"Dün için de teşekkür ederim," diye sırtıyorum ona.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Şehre bakarken gülümsemesini engellemeye çalışıyor.

Elimi yüzüne koyup kendime doğru çektim. "Biliyorum Slade."

Kıkırdıyor. "Holly'nin pes edeceğini biliyordum. O sır saklayamaz." Başını sallar.

"Bu konuda nasıl davrandığınıza katılmıyorum ama teşekkür . Bu çok tatlıydı." Şarabımdan büyük bir yudum aldım.

"Sana yeterince verdim mi?"

Bana yeterince vermediğini mi düşünüyordu? "Evet. Sana geri verecek param bile var. Evdeki çantamda."

Başını sallar. "Sende kalsın. Kendine bir çift ayakkabı daha al."

"Slade, para bende kalmayacak. Yarısını bile harcamadım."

Gözlerini bana dikti. "Sende kalsın," diye tekrarlıyor.

Bunun beni hiçbir yere götürmeyeceğini bilerek iç çekiyorum. "Teşekkür ederim. Doğum günün ne zaman?" Ona bu soruyu sormamıştım çünkü benimkinin ne zaman olduğunu sormasını istemiyordum. *Şimdi iş açığa çıktı.*

"On beş Kasım," diye .

Gülüyorum. "Sen de mi doğum gününden nefret ediyorsun?"

"Bu yıl otuz olacağım." Şarap kadehini bitirip yanına koydu. Ben de kadehimi bırakıyorum ve sırt üstü uzanıp rahatlıyorum.

Yıldızlara bakarken, "Otuz yaşında olmanın yanlış bir tarafı yok," diyorum. "Henüz otuz yaşında olmadığın için böyle ." Bir elini Vücudumun üzerine eğilirken yanımda.

Onun gözlerini yıldızlara benzetmeden edemiyorum. Sonsuza kadar onlara . Kolumu kaldırıp elimi yanağına koyuyorum ve o da

sol elini benimkinin üzerine koyuyor. Yanağından çekip dudaklarına götürüyor ve şefkatli öpücükler konduruyor.

Gülümsüyorum.

Elimi bırakıp başını eğiyor ve benimkinden birkaç santim ötede duruyor. Elini yanağıma koyup başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirirken gözlerimin içine bakıyor. "İnanılmaz derecede güzelsin," diye fısıldıyor. "Ve tamamen benimsin."

Sözleri dudaklarıma dökülürken titriyorum. "Hepsi senin," diye kabul ediyorum.

Dışarıda sıcak temiz havada olmamıza rağmen nefes almak zorlaşıyor.

Dudakları dudaklarıma değiyor ve elimi saçlarına doluyorum. , dili usulca benimkiyle buluşuyor. Bunu yavaşça yapamam. Onunla sert ve hızlı olmak istiyorum. Nefes nefese tıslarken elimi saçlarında sıkıyorum.

"Siktir," diye nefes alıyor ağzımın içinde.

"Seni istiyorum Slade." Ellerim pantolonuna doğru giderken saçlarını bırakıyorum.

Ağzını benimkinden çekti. "Seni buraya sikkmek için getirmedim, Angel." Bana yumuşak bir gülümseme veriyor.

"Hayır mı?"

Başını sallıyor.

"O zaman bunu bir bonus olarak düşün," diye takılıyorum.

Bana gülüyor, sonra yüzü ciddileşirken yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Seninle geçirdiğim her saniye bir bonus, Angel." Dudakları bir kez daha benimkilerle temas ediyor. Ellerinin yüzümden ayrılıp şortuma gittiğini ve düğmelerini hızla açtığını hissediyorum.

çekiliyor, oturuyor. "Kalçalarını kaldır," diye emrediyor. Şortumu ve tangamı bacaklarımdan aşağı çekerken kalçalarımı kaldırıyorum. Topuklularımı tekmeliyorum ve oturuyorum, gömleğimi ve sütyenimi başımın üzerinden çıkarıyorum.

Arka cebinden cüzdanını çıkarıp bir prezervatif çıkarırken orada oturup onu izliyorum. Kot pantolonunu ve gömleğini çıkardı. "Uzan."

Uzanıyorum, o bacaklarımdan arasına yerleşirken ellerimi başımın yanına bırakıyorum. Yüzünde bir gülümsemeyle üzerimde gezinirken, ucunun seksim boyunca ilerlediğini ve beni kızdırdığını hissediyorum. "Lütfen." İsteddiği kadar yalvaracağım.

"Nasıl istersin, Angel?" Gülümsüyor.

"Nasıl sevdiğimi biliyorsun." Ona vücudumla tamamen güveniyorum. Sadece kalbimle değil.

Kara kaşlarını kaldırıyor. "Evet istiyorum." Ben gecenin açık havasında haykırırken o sert bir hamleyle içime giriyor. Kollarımı göğsüne koyup tırnaklarımı göğüslerinin üzerinde gezdiriyorum. Ellerimi tutuyor ve bir eliyle başımın üstünde sabitliyor. "Sert ve hızlı seviyorsun." diyor ben derin bir nefes alarak sırtımı kamburlaştırırken. Yavaşça geri çekiyor. "Kontrolün bende olmasını seviyorsun." İçime sertçe geri itiyor ve bu sırada bedenimi taksiye yaklaşıyor.

"Evet," diye alıyorum.

"Sana hükmetmemden hoşlanıyorsun." Bileklerimi sıkıca kavradı.

"Evet." Gözlerimi kapatıyorum.

"Bana bak," diyor usulca.

Gözlerimi açıyorum ve onun güzel mavi gözlerine bakıyorum. Arzuyla bulutlanmışlardı. "Nasıl sevdiğini seviyorum." Yavaşça çekiliyor. "Sana sahip olduğumu göstermeyi seviyorum." İçime biraz giriyor, sonra geri çekiyor.

Kıpırdıyorum. "Slade, lütfen." Daha fazlasına ihtiyacım var. "Yalvarman hoşuma gidiyor."

"Lütfen," diye tekrar yalvarıyorum, hâlâ kalçalarımı oynatmaya çalışıyorum.

"Çıglıklarını duymak hoşuma gidiyor." Sert ve hızlı bir şekilde içime doğru itiyor.

"Slade!"

"Aynen böyle, bebeğim." Geri çekiliyor ve daha önce olduğu gibi içime giriyor.

"Lütfen," diye inliyorum. "Durma." istemiyorum.

Başını benimkine doğru eğiyor. Dudakları dudaklarıma saldırmadan önce "," diyor.

Göğsüne , nefes nefese kalıyorum ve onu izlerken kalbimi yavaşlatmaya çalışıyorum. Sırt üstü yatarken gözleri kapalı.

"Angel." Başını kaldırıp bana baktı.

"Ne?" Kocaman , ona ruh halimi son derece değiştirdiğini gösteriyorum.

"Muhtemelen giyinip geri dönmeliyiz." Bir elini saçlarımda gezdiriyor. "Attığın onca çığlıktan sonra polisler her an gelebilir," diye gülüyor.

Ayağa kalktım ve onu şakacı bir şekilde ittim. "Bunu bana sen ."

"Biliyorum." Bana zafer gülümsemesini veriyor. "Ve eğlenceliydi. İnan bana."

Güldüm, kıyafetlerimi aldım ve gömleğimi .

abucak giyindik. Slade her şeyi kamyona yükledi, sonra beni almak için geri geldi.

"Gel, sana yardım edeyim." Bagaj kapağının ucunda duruyor.

Bacaklarımı ona doluyorum ve beni yolcu kapısına kadar taşıyor, kamyona binmeme yardım ediyor, sonra da kendisi biniyor. Başımı cama yaslıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Tamam. mi?" Slade'in sesini duydum.

Birkaç kez göz kırıyorum. Neredeyiz biz? Pencereden dışarı bakıyorum ve otoyolda ilerlediğimizi görüyorum. Ne zaman uyuyakalmışım?

"Bu mükemmel. Teşekkürler. Bu kadar kısa zor olduğunu biliyorum."

Slade telefonuyla konuşurken gözlerimi tekrar kapatıyorum. Ne zaman bu kadar yorulduğm? Beni kucağına alıp taşıdığını hissediyorum. "Kollarını kaldır, Angel," diyor usulca. Kollarımı kaldırıyorum, o beni soyup yatağındaki yorganın altına yerleştirirken gözlerimi kapalı tutuyorum. "İyi geceler, Angel." Beni alnımdan hafifçe öpüyor.

Yüzümde kocaman bir glmsemeyeyle gözlerimi kapatıyorum.

şu anda geçmişim ya da geleceğim umurumda değil. Tek umursadığım onun kollarında olmak ve beni ne kadar mutlu ettiği.

Biz... yatakta birlikte

uzanıyoruz. şu anda.

Benim için önemli olan tek şey bu.

Chapter Twenty One

SLADE

Uyandım ve Meleğimi gördüm. Elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum, elimin altında yumuşacık tenini hissediyorum. Dün gece kamyonetimin arkasında yıldızların altında yaptıklarımızı hatırlıyorum ve kendi kendime gülümsüyorum. İnanılmazdı. O inanılmaz; her zaman aklımı başımdan alıyor. Orada seks yapmak isteyeceğini hiç beklemiyordum. Bir kez daha beni şaşırttı.

Uzanıyorum ve alarmımın on dakika içinde çalacağını fark ederek telefonuma sarılıyorum. Kollarımda onunla on dakika daha uzanmak istiyorum ama yapmayacağım.

Alarmımı kapatıyorum ve yataktan sürünerek çıkıyorum, banyoya yürüyorum ve duşu açıyorum.

Suyun altında durmuş Angel'ı düşünüyordum. Dün gece çok üzgün ve kalbi kırıktı. Ona yardım edememekten nefret ediyorum. Bana yardım ettiğimi söylüyor ama bunun geçici olduğunu biliyorum. Ben dikkatini dağıtırken unutuyor ama eminim uyanır uyanmaz aklına annesi gelecek.

Durulandım ve duştan çıktım. Bu gece de onun için bir şeyler yapmalıyım. Onu meşgul etmeli ve aklını başka şeylerden uzak tutmalıyım. Ne yapabilirim ki?

Kurulandım ve onu uyandırmamaya çalışarak banyonun kapısını sessizce açtım. Hâlâ uyuduğunu görünce giyinmek için yavaşça dolaba doğru ilerliyorum. Siyah kravatlı gri düğmeli bir gömlek ve siyah pantolon giydim, ayakkabılarımı giydim ve yatak odasına geri döndüm. Yatağa doğru yürüyorum ve usulca yanağına dokunuyorum. Tanrım, keşke onu ne kadar çok sevdiğimi bilseydi. Asla eski Slade olamayacağım. Onun için yapabileceklerimin sınırı yok. Sadece izin vermeli ve fırsat tanınmalı.

Eğildim ve alnından öptüm.

"Slade," diye fısıldıyor, gözlerini kapalı tutarak.

"Şşşt. Uyumaya devam et, Angel. İşten çıkar çıkmaz seni göreceğim." Saçlarını yüzünden çekiyorum. Çoktan uykuya geri dönmüştü. "İyi geceler bebeğim," diye fısıldıyorum.

Ofise gittim ve çalışmaya çalıştım. Yine de anlamsız. Bu gece Angel'la ne yapacağımı düşünmekle meşgulüm.

"Rose." Hoparlörden ona sesleniyorum. "Evet, Bay Long?"

"Bir saniyeliğine buraya gelebilir misin?"

"Hemen geliyorum."

Masamdan kalkıp önünde bir ileri bir geri yürüyorum.

"Neye ihtiyacınız var Bay Long?" Rose ofisime girerken sordu.

Bir ileri bir geri adım atarken yere bakmaya devam ediyorum. "Biraz yardıma ihtiyacım var."

"Bir müşteriyle mi?" diye soruyor, biraz kafası karışmış gibi.

Başımı hayır anlamında sallıyorum. "Angel'la."

"Peki ya Angel? mı? Ondan gerçekten hoşlanıyorum."

Başımı onunkine çeviriyorum. "Hayır." *Tanrım, eğer beni terk ederse sert bir içkiye ve yumruklamak için birkaç kapıya ihtiyacım olacak. Rose'dan yardım değil.*

"Bunu iyi oldu. Endişelenmişim."

"Yarın onun doğum günü. Bu gece.... kafasını dağıtmak için eğlenceli bir şeyler yapmak istiyorum. Kadınlar ne yapmaktan hoşlanırlar?"

"Bir erkeğin romantik olmasına bayılırlar."

"Romantik mi?" Yumuşakça söylüyorum. Romantik olmak için ne yapabilirim?

"Evet. Ona çiçek ve çikolata götür." Gözleri parlıyor. "Yemek yapar mısın?"

Omuzlarım çöktü. "Hayır."

"Merak etme. Eve gitmeden önce sana Çin yemeği sipariş edeceğim."

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor." Gülümseyerek başımı sallıyorum.

"Teşekkürler Rose." *Bu yıl ona daha büyük bir ikramiye vermeliyim.*

"Şarabınız var mı?" diye soruyor.

"Evet." Angel buzdolabında her zaman bir şişe bulundurur. "Sadece bir çiçekçiyi aramam gerekiyor."

"Arayabileceğim biri var." Rose bir elini havada sallıyor. "Ne tür çiçeklerden hoşlanır?"

"Uh, bilmiyorum." *Bütün bilmem mi gerekiyor?*

"En sevdiği renk pembe," diye ekliyorum, bunun yardımcı olacağını umuyorum.

Rose gülümser. "Pembe güller alacağım."

"Çok teşekkürler, Rose."

Kendini kovuyor ve ofisimden ayrılıyor. Masama oturduğumda, Rose dahili telefondan geldi. "Holly sizin için ikinci hatta."

"Teşekkürler, Rose."

Telefonu açtım. "Selam Holly. N?"

"Henüz bir fikriniz yoksa Sam'e ne alabileceğinizi biliyorum," diyor heyecanla.

"Aslında ona zaten bir şey aldım ama nedir? Ben de alacağım." Angel'ın istediği her şeye sahip olmasını istiyorum.

"Bir çift topuklu ayakkabı. Alışveriş merkezinde alışveriş yaparken gördük ve çok beğendi ama onun numarası yoktu. Bugün bir sevkiyat beklediklerini söylediler."

"Peki, bugün gelip gelmediklerini nasıl bileceğim?" Konu kadın ayakkabısı olunca hiçbir şey bilmiyorum.

Gülüyor. "Çoktan aradım. Onları senin için tutuyorlar.

Bir şey değil."

Ona gülüyorum. Bana mağaza bilgilerini veriyor, sonra telefonu kapatıyor. Telefonumdaki dahili telefon düğmesine basıyorum.

"Rose."

"Evet, Bay Long?"

"Ben gidiyorum." Eşyalarımı başladım. Angel'ın bana evde ihtiyacı var ve bu gece yapmam gereken işleri o uyurken yapabilirim.

"Tamam. Ben gidip sizin için her şeyi hazırlayayım."

Yirmi dakika geçmeden merkezinde dolaşıp ayakkabı mağazasını arıyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor yaşlıca esmer bir kadın ben dükkâna girerken.

"Evet, bir çift ayakkabı almak için buradayım. Adım Slade Long."

Başını salladı ve tezgâhın arkasına geçti. Siyah bir kutu aldı ve benim için açtı. "Bunlar doğru mu?"

Topuklardan birinin etrafındaki balonlu ambalajı açarken ona sorgulayıcı bir bakış atıyorum. Bir çift topuklu ayakkabı neden balonlu naylona sarılmak zorunda olsun ki? Elinde tuttuğu siyah topuklu ayakkabıya nutkum tutulmuş bir halde bakıyorum. Bunların onlar olmasına imkân yok. Hiçbir şey söylemeden cep telefonumu çıkardım ve Holly'nin numarasını çevirdim.

"Alo?"

"Holly, bu topuklar neye benziyordu?" Panikleyerek söyledim. Güldü. "Sence çok seksi değiller mi?"

"Seksi mi?" Şaşkınlıkla sordum. "Tehlikeli olmayı dene."

"Onları sevdi. Cehennem kadar sıcaklar ve sanırım indirimdeler." "Beni öldürmek için bir silah olarak kullanılabilirler."

"O zaman iyi olsan iyi edersin," diye gülerek kapatır.

Telefonumu cebime koyuyorum ve gülümseyen, eğlencesini gizlemeye çalışan bayana . Barkodu tarıyor ve topuğu kutuya geri koyuyor ama tekrar paketlemeden önce değil. "İki yüz otuz beş dolar tutuyor."

Cüzdanımı çıkarıp ona üç tane yüz dolarlık banknot uzatıyorum. Kutuyu bir çuvala koyup bana veriyor ve ben de alışveriş merkezinden çıkıp arabama doğru yürüyorum ve onları bagajıma yerleştiriyorum. Benden mümkün olduğunca uzakta olmalarını istiyorum.

Angel için endişeleniyorum. Bugün onunla bir kez bile konuşmadım. İşten çıktığımdan beri ona iki kez mesaj attım ama hala cevap vermedi. Umarım evdedir. Bu gece çalışmakla ilgili bir şey söylemedi. Ne zaman çalışması gerektiğini bana hep söyler. Ya çoktan planları varsa?

Garaja çekiyorum ve arabadan inmeden önce paket servisi, çiçekleri ve çikolataları alıyorum. Mutfağa giriyorum ve her şeyin bu sabahki gibi aynı göründüğünü fark ediyorum. Çiçeklerle birlikte gelen vazoyu lavabo musluğunun altına yerleştiriyorum,

suyla doldurduktan sonra şarap şişesini ve iki bardağı alıyorum. Her şeyi iki elimle taşımaya çalışarak yatak odasına geri dönüyorum.

Angel yatakta yatıyor. Bütün gün orada mıydı? Her şeyi uzun şifonyerin üzerine yerleştirip ona doğru yürüyorum.

Yanında diz çöküp usulca konuşuyorum, "Melek." Gözlerini açtığında kızarmış ve şişmiş görünüyordu. "İyi misin, bebeğim?"

Başını sallıyor. "Evet." Küçük bir gülümseme veriyor. "Günün nasıl geçti? İyi bir gün müydü?"

Başımı sallarken gülümsüyorum. Ağladığını anlayabiliyorum ama günümün iyi geçip geçmediğini bilmek istiyor. "Şimdi öyle. Aç mısın?"

"Evet." Oturuyor.

"Şanslısın. Eve Çin yemeği getirdim." Soluk soluğa kaldığını duyduğumda çuvalı almak için yanına gittim.

Bir sorun olduğunu düşünerek arkamı döndüm. "Ne oldu?" "Bana çiçek mi aldın?"

"Evet. Neden? Çiçeklerden nefret mi ediyorsun?" "Hayır, çiçekleri severim."

Gülümsüyor.

Gülümsüyorum. *Güzel.*

İkimize birer kadeh şarap koyuyorum, sonra yatağa onun yanına oturuyorum ve Çin çantasını açıyorum. "En sevdiğin hangisi? Birkaç farklı şey aldım."

"Tatlı ekşi tavuk ve kızarmış pilava bayılırım."

"Benim de favorimdir."

Elini koluma koydu. "Eve yemek getirdiğin ve çiçekler için teşekkürler bebeğim. Benim için gerçekten çok şey ifade ediyor."

Home.

"Bir şey değil, Angel." Yatak başlığına yaslanıp yemeğimizi yerken ona biraz yiyecek uzatıyorum. Ona gününün nasıl geçtiğini sormak istiyorum ama iyi geçmediğini biliyorum. Bugün yataktan çıkıp çıkmadığını sormak istiyorum ama çıkmadığını biliyorum.

Sadece bu gece rahatlamasını istiyorum.

Samantha

"Mutlu yıllar."

Slade'in nefesini ensemde hissediyorum ve arkamı dönüp ona bakıyorum. Yüzündeki gülümseme kayboldu. Yüzümde boş bir ifade olduğunu biliyorum ama bu ağlamaktan iyidir, değil mi?

Elini parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor. İç çekiyor ve bu beni kötü hissettiriyor. Mutlu bir doğum günü olmalıydı. Onun dışında başka bir yerde olmak istemezdim. Ona küçük bir gülümseme veriyorum.

"Artık öyle," diye fısıldıyorum. Gülümsüyor ve yorganı iterek doğruluyor. "Nereye gidiyorsun?"

Odadan çıkarken cevap vermiyor. Doğrulup vücudumu esnetiyorum. Dün gece pek iyi uyuyamadım ve gecenin çoğunu dönüp durarak geçirdim.

Slade sağ kolunu yana uzatmış, elinde gümüş ambalaj kâğıdına sarılı kare bir kutu tutarak içeri giriyor. Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Bana hiçbir şey almamalıydın."

"Ben yaptım. Ve evet, bu Noel ambalaj kağıdı. Üzgünüm, elimde sadece bu vardı." Kutuyu yatağın üzerine koyarken gülüyor, sonra birkaç adım geri gidiyor.

"İyi misin?" Kutudan korkmuş gibi görünüyor. "Açtığımda içinden bir kertenkele ya da yılan mı çıkacak?" Önce kutuya, sonra ona baktım.

"Keşke." Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. Kutuya patlamak üzere olan bir bombaymış gibi bakmasını izlerken kıkırdıyorum. Uzanıp onu alıyorum.

"Paketleme işine bayıldım," diye gülüyorum. Sanki kutuyu yuvarlamış ve sonra uçlarına kâğıdı bantlamış gibi. Ben kâğıdı o sessiz ve yataktan uzak duruyor. Kâğıt gittiğinde ve kutuyu gördüğümde şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Hayır," diyorum başımı sallayarak. "Bunları nereden biliyorsun?" Hala ona bakarak soruyorum.

"Holly beni aradı, onları istediğini söyledi." Omuz silkti. "Ben de gidip aldım." Bana bakıyor ve gülümsüyor.

Bir okul kızı gibi ciyakladım, sonra kutunun kapağını yırttım ve Noel sabahındaki bir çocuk gibi balonlu ambalajı yırttım. Hayatımda gördüğüm en seksi topuklu ayakkabılardı. Yuvarlak burunlu, altı inçlik siyah bir topuklu ayakkabı. Yuvarlak burun siyah deri ile kaplı ve üzerinde uzunlukları ve boyutları değişen gümüş sivri uçlar var. Topuğun arkasından yukarı doğru uzanan küçük sivri uçların hepsi kısa boylu.

Ona bakıyorum ve öyle kocaman gülümsüyorum ki yanaklarım acıyor. "Teşekkür . Onları seviyorum!"

Yüzü ve omuzları düştü. "Bunlar gerçekten istediklerin mi?"

Başımı hızlıca sallıyorum.

"Bir hata olduğunu umuyordum," diye küçük bir çocuk gibi mızızlanıyor ve beni daha da gülümsetiyor.

"Neden?" Gülüyorum.

Gözleri bana bakarken parmağıyla onları işaret ediyor. "Şunlara bak! Bir sonraki kavgamızda beni tekmelerken görebiliyorum. Ya da onları kafama fırlatabilirsin." Bunu şimdiye kadar gördüğüm en ciddi yüz ifadesiyle söylüyor ve ben de ona kahkahalarla gülüyorum. Elimde değil. O kadar çok gülüyorum ki gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Ona gülmeye devam ederken gözlerimi kapatıyorum.

Yatağa uzandığını ve çıktığını hissediyorum. Kendimi biraz sakinleştiriyorum ve gözlerimi açıp ona bakıyorum. Yüzünde hâlâ o ciddi ifade var.

"Sadece seks sırasında takabilirim." *Sadece seks sırasında takmamın imkanı yok.*

Daha fazla korkmuş görünebileceğini sanmıyordum ama yanılmışım, yüzü biraz soldu. "Beni bacağımdan ya da kıcımdan bıçaklayabilirsin."

"Harika seks iz bırakır." Kaşlarımı oynatıyorum.

Kollarımı tutuyor ve başımdan aşağıya doğru indiriyor. "Sanırım ayak bileklerimi yatağın direğine bağlayabilirim. Evet," diye başını salladı. "Bu şekilde onları giyebilirsin ve beni öldürmezler." Gülümsüyor. "Onları şimdiden sevdim."

"Tavuk," diye fısıldıyorum yüzü benimkine yaklaşırken.

Gülümsüyor, sonra dudakları dudaklarımda, beni sertçe öpüyor.

"Teşekkür ederim bebeğim, onları seviyorum," diyorum o uzaklaşırken.

"Mutlu yıllar, Angel." Kutuyu yere bırakıyor, sonra karıştırıyor. Aradığı buluyor ve yüzünü bacaklarımın arasına yerleştirirken prezervatifi yatağın üzerinde yanıma koyuyor ve bana bir kez daha çok iyi bir doğum günü geçireceğimi gösteriyor.

Slade işe gittikten sonra kendimi bir elimde telefonum, diğer elimde çekle onun mutfağında buluyorum. Mutfak tezgahına baktığımda Slade'in bana aldığı çiçekleri görüyorum ve gülümsememe neden oluyorlar. Bana çiçek getirdiğinde günümü güzelleştirmişti. Babam dışında hiçbir erkek bana çiçek vermemişti. Bu kalbimi ısıtmıştı.

Tekrar telefonuma bakıyorum ve derin bir nefes alıp gönder tuşuna basıyorum. Bu işi bitirmem gerekiyor. Telesekreter açtığında göğsümde bir acı hissediyorum. Bunca zaman sonra bile, hâlâ cevap vereceğine dair umudum var.

"Selam anne. Umarım her şey gidiyordur. Seni özledim. Eğer zamanın olursa, senden haber almak isterim. Umarım iyi bir hafta geçirirsin. Seni seviyorum."

Telefonu kapattım ve tezgâha baktım. Onu neden doğum günümde aramaya devam ettiğimi bilmiyorum. Belki de her yıl o gün bana acıyıp cevap vermesini umduğum içindir. Bu konuda neden hala depresyonda olduğumu bilmiyorum. Şimdiye kadar alışmış olmam gerekirdi.

Telefonum çalıyor ve bir an annemin aradığını düşünerek kalbim daha hızlı çarpıyor, ama Vivian olduğunu görüyorum ve gülümsüyorum.

"Merhaba Vivian," diye selamlıyorum onu mutfaktan çıkıp için giyinirken.

"Günaydın tatlım" diyor neşeyle. "Doğum günün kutlu olsun!" Her zaman harika bir ruh hali içinde ve bu bulaşıcı.

"Teşekkür ederim." İç çamaşırlarımı almak için çekmeceyi açtım. Slade eşyalarım için yer açtığında çok şaşırmıştım. Bana harika davranmaya devam ediyor.

"Kız kıza bir gün geçirmek istedim. Seni ve Holly'yi spaya götürmek istiyorum, sonra da eve dönüp akşam yemeğiniz için hep birlikte hazırlanabiliriz. Yani, eğer istersen. Bugün senin günün."

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor Vivian. Teşekkür ederim." Dolaba giriyorum ve bu gece giymek için aldığım elbisemi, ona uygun çantamı ve topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum.

"Harika. Saat on ikide burada buluşmak ister misiniz?" "Bu mükemmel olur."

"Tamam, görüşürüz o zaman."

Telefonu kapattıktan sonra yatağa oturup derin bir nefes alıyorum. Elimde hâlâ posta kutusuna atmam gereken çeki tutuyorum. Hayatımın geri kalanının böyle mi geçeceğini merak etmekten kendimi . Annemden bir daha hiç haber alamayacak mıyım? Hiç mi?

Bunu düşünmeyi bırakmalıyım. Artık yalnız değilim. Bana her zaman özel olduğumu ve istendiğimi hissettiren harika bir erkek arkadaşım ve günü onlarla geçirmemi isteyen harika arkadaşlarım var.

Ayağa kalkıyorum. Bugün *benim* günüm. Sevdiklerimle takılırken eğleneceğim ve *muhtemelen sarhoş olacağım!* Gerçekten benimle vakit geçirmek isteyenlerle.

Giyindim, çantamla birlikte hesabı aldım ve ön kapıdan çıkmaya başladım.

"Kahretsin!"

Kapıdan çıkarken Holly ile karşılaştım.

"Özür dilerim," diye gülüyor. "Bu kadar aceleyle nereye gidiyordunuz?" "Posta kutusuna gidiyordum."

"Vivian beni aradı ve kızlar günü için mutlu olduğunu söyledi. Ben de gelip seni alırım diye düşündüm. Böylece sen ve Slade bu gece onun ailesine iki araçla gitmek zorunda kalmazsınız." Evin içine doğru yürür.

"İyi fikir, ama ne yapıyorsun? Hadi gidelim."

Ellerini kalçalarına koyar. "Elbisen nerede? Cüzdanın? Topukların? Buraya geri dönmeyeceğiz. Spa'dan sonra Long'un evinde hazırlanacağız. Çocuklar gelene kadar şarap içip sohbet edeceğiz."

"Kahretsin." Başımı salladım. "Üzgünüm, bugün pek sağlıklı düşünemiyorum."

Bana üzgün bir bakış attı. Bunun annemle ilgili olduğunu düşündüğünü biliyorum ve dürüst olmak gerekirse, öyle. Yatak odasına doğru yürüyorum.

Ben yatak odasındaiken koridordan bana "Makyajını unutma!" diye bağıyor.

Tanrım, bunu unutmuş olmalıyım. Yaptığım şeyi bıraktım ve gözlerimi kapattım. *Sam, kendini* . Bir nefes veriyorum ve net bir görüşle gözlerimi açıyorum. Son dört yılda ilk kez kendimi doğum günümde gülümserken buluyorum.

Gün inanılmazdı. Hayatımda hiç bu kadar şımartılmış hissetmemiştim. Cildim başımdan ayak parmaklarıma kadar bir bebek kadar yumuşak ve Holly'nin beni ikna ettiği güzel spreylilikle neredeyse parlıyormuşum gibi hissediyorum. Turuncu görünmemek için güneşe çıkmayı ya da bronzlaşma yatağına yatmayı tercih ederim ama şu anda bende turuncu olan hiçbir şey yok. Sanki tropik güneşin altında saatlerce oturmuşum gibi görünüyor. Mükemmel. Tırnaklarım ve ayak parmaklarım elbiseme uygun olarak yumuşak, güzel bir pembe renge boyandı ve saçlarım profesyonelce yıkandı, kurutuldu ve istediğim kocaman bukleler halinde kıvrıldı. Hatta saçımın tepesini normalde yaptığımdan biraz daha fazla kaldırdılar. Harika görünüyor.

Üçümüz şu anda Vivian'ın tüm evim büyüklüğündeki kocaman banyosundayız! Giyinmeden önce makyajımızı yapıyoruz.

Vivian bir elinde üç boş şarap kadehi, diğerinde bir şişe şarapla banyoya girerken, "Buyurun kızlar," diyor.

Gülüyorum. "Daha dışarı çıkmadan sarhoş olursam Slade çok kızar."

Bir şarap kadehini fazladan doldurup bana uzatırken, "Sende sevdiğim şeylerden biri de bu, sevgilim," diyor.

"O da ne?"

"Oğlumun istediğini değil, kendi yapmanı." Yüzümde kocaman bir gülümseme belirdiğini hissediyorum.

"Ben hiçbir zaman başkalarının benden istediği şeyleri yapan biri olmadım."

Üçümüz de gülüyoruz ve Vivian kadehini kaldırıyor. "Samantha'nın doğum gününe. Siz iki kızla harika bir gün geçirdim. Bunu bir gelenek haline getirip ayda bir kez yapmalıyız." Ne yaptığını biliyorum, beni istediğini, bu ailenin bir parçası olduğumu hissettirmek istiyor ve kendimi hâlâ gülümserken buluyorum. Ayda bir kez kız kıza bir gün geçirme düşüncesi beni mutlu ediyor. "Mutlu yıllar Samantha."

Kadehlerimizi tokuşturduk ve şarabımızdan uzun bir yudum aldık.

"Teşekkürler kızlar. Bugün...." Derin bir nefes almak için duraklıyorum. Beni uzun süredir tanımayan bu insanların beni nasıl bu kadar sevebildiklerini anlamak çok zor. "Harikaydı. Bugün sizinle harika bir gün geçirdim kızlar ve ayda bir kez kızlar günü yapmayı çok isterim."

İkisi de bana sarıldı.

"Bu kadar duygusal şey yeter. Hazırlanırken sarhoş olalım," diyor Holly ve beni güldürüyor.

"Buna katılıyorum."

Kadehlerimizi kaldırıp bir içki daha alıyoruz.

Makyajımızı yapmak için çalışmaya başlıyoruz. Hayatımda çok önemli bir yere sahip olan iki kadına bakıyorum ve Slade benden uzaklaşmaya karar verdiğinde onlarla görüşmeye devam edeceğime ve onlara ailem gibi davranacağıma yemin ediyorum.

Ben aynaya bakarken Vivian arkamdan yaklaşıyor. "Bu elbise muhteşem."

"Teşekkür ederim. Beğendiğim bir tanesini bulmak üç saatimizi aldı." Üst kısmı ince, bebek pembesi kumaştan V şeklinde, alt yarısı da öyle. Etek çok kısa, ama dışarı doğru akıyor ve uçlarında biraz kıvrılıyor. Üst ve alt kısım, arkaya kadar uzanan ve bir fiyonkla bağlanan kalın gümüş renkli bir bantla birbirinden ayrılıyor. Arkada da kürek kemiklerimin üzerinden geçen gümüş bir malzeme var. Gümüş rengi uyumlu bir çantam ve bir çift altı inçlik gümüş rengi parıltılı burnu açık topuklu ayakkabım var.

"Slade kalp krizi geçirecek. Seni dışarı çıkarmamaya karar verirse hiç şaşırırmam. Seni kendisinden başka kimsenin görmesini istemeyecektir," diye gülüyor Holly. Zaten oldukça çakırkeyif. Aslında hepimiz öyleyiz, Vivian bile.

Şifonyerine bakıyorum ve üç boş şarap şişesini görüyorum. Gülmekten kendimi alamıyorum. Yavaş içmeye çalıştım. Daha akşam yemeği yemeden yerde sızmış bir şekilde yatmak istemiyorum.

Hepimiz birer içki alırken Vivian Holly'ye, "Evet, buna katılıyorum," diyor. "Merhaba." Mark içeri girerken kapı çalınıyor. "Vay canına. Çok güzel görünüyorsunuz." Gözleri karısını bir aşağı bir yukarı süzerken onu izliyorum. Onu ne kadar sevdiğini görebiliyorsunuz.

Bana Slade'i hatırlatıyor. Aynı mavi gözlere ve koyu dikenli saçlara sahipler ve ikisinde de o külot düşüren gülümseme var. Bahse girerim kızlar onun için çıldırıyordur. Vivian ona çok ateşli bir 'gel beni al' bakışı atıyor. Dekolteli, yere kadar ve boynundan bağlanan siyah elbisesiyle nefes kesici görünüyor.

Benimki kadar kısa gri bir elbise giymiş olan Holly'ye bakıyorum. Kalp şeklinde bir üst kısmı ve göğüslerinin arasından sarkan beyaz bir mücevheri var.

Micah inek doğuracak.

Mark boğazını temizler. "Her neyse, sadece çocukların burada olduğunu bilmenizi istedim. Aşağıda siz güzel hanımları bekliyor olacağız."

Kapıyı kapatıyor ve hepimiz gülmeye başlıyoruz.

Vivian şarabının geri kalanını yudumlar, "Kahretsin, bu adam beni hâlâ azdırıyor ve rahatsız ediyor," diyor.

Holly ve ben gülüyoruz. Şarabımdan bir yudum alırken, "Sanırım senin de ona aynısını yaptığını söylemek yanlış olmaz," diyorum.

"Hiçbir fikriniz yok." Bize göz kırpmıyor.

Gerçekten yapmak istemediğim bir konuşmaya başlamadan önce bu odadan çıkıp çocukların yanına gitme vakti geldi.

"Herkes hazır mı?" Çantamı şifonyerin üzerinden alırken soruyorum.

"Evet." Holly kıkırdıyor.

"Evet."

Derin bir nefes alıyorum ve kapıyı açıyorum. "Siz ikiniz . Ben hemen tuvalete gideceğim. Hemen olacağım." *Birkaç dakika yalnız kalmaya ihtiyacım var.*

Yatak odasından çıkıyorum ve koridorun sonunda duruyorum. Slade'i görebilmek için köşeden bakıyorum.

Gülümseyerek başımı sallıyorum. İnanılmaz derecede seksi. Koyu renk bir kot pantolon ve koyu gri düğmeli bir gömlek giymiş ve kolları

kollarını gösteriyor. Gözlerimi kaçırıyorum, koridordaki duvara yaslanıp derin bir nefes alıyorum.

Bunu yapabilirim.

Bu insanlar benim ailem oldu ve bana bir doğum gününün nasıl olması gerektiğini göstermek istiyorlar.

Gözlerimi kapatıyorum ve kadar saymaya başlıyorum.

Chapter Twenty-Two

SLADE

Micah konuştuğunda ayakta durmuş, oturma odasında babamla konuşuyorduk.

"Vay canına. Çok güzel görünüyorsun, bebeğim." Hepimiz dönüp Holly ve annemin oturma odasına girişini izliyoruz.

"Angel nerede?"

Annem "Hemen çıkacak," diyor, sonra da gülüyor.

Annem sarhoş mu? Harika. Yani Angel muhtemelen . Geceyi kısa kesmek zorunda kalacağız. Gerçi onun doğum günü, ne isterse yapsın....

"Hey, bebeğim."

Bu geceyi düşünmekle o kadar meşguldüm ki geldiğini bile duymadım. Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm ve sanırım kalbim durdu. Nefes kesici derecede muhteşimdi.

"Angel," diye nefes alıyorum, "muhteşem görünüyorsun..." Bu kelime bile onun ne kadar muhteşem görüldüğünü açıklamaya yetmiyor.

Bana elbisesinin tamamını göstermek için bir kez dönüyor. "Beğendin mi?" Mükemmel pembe parlatılmış dudağını ısıırıyor.

"Bayıldım."

Beni öpmesi için elimi saçlarına götürmek istiyorum ama kendimi durduruyorum. Onu gördüğümünden beri ilk defa ellerimi saçlarında istemiyorum. Mükemmel görünüyor, o da mükemmel görünüyor ve ben hiçbir şeyi berbat etmek istemiyorum.

Kollarını karnıma doluyor ve bana doğru yaklaşıyor. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor ama ben başımı geri çekiyorum.

"Beni öpmek istemiyor musun?" der, sesindeki şok belirgindir.

"Saçını ya da rujunu bozmak istemiyorum Angel. Dokunmak için bile çok güzel görünüyorsun," diye fısıldıyorum.

"Bebeğim," diye kıkırdıyor, "Bu sadece makyaj. Düzeltebilirim. Ayrıca, beni zaten ve iyi görünmek istediğim tek kişi sensin. için nasıl görüldüğüm umurumda değil. Şimdi öp beni."

Elimi yumuşak buklelerinin arasına sokuyorum ve başını geriye yatırırken nazikçe tutuyorum. Dudaklarımı onunkilere yaklaştırıyorum ve sadece tatlı, şefkatli bir öpücük veriyorum. Dilinin üst dudağımın üzerinde gezindiğini hissediyorum ve ona ağzımı açarken inliyorum. Üst dudağımı ağzına alıyor ve kemiriyor.

Diğer elimi sırtına dolayarak vücudunu kendime yaklaştırıyorum. Dilim ağzına girerken saçındaki elimle başını sabit tutuyorum. Tadı çok güzel. Dudak parlaticısının tadı sakız gibi ve dilinin üzerinde kalan tatlı şarap gibi. Onu kendime doğru çekerken dillerimiz yumuşak ve şehvetli bir dans yapmaya devam ediyor.

Öpüşmeyi yavaşlatıyor ve ben de geri çekiliyorum. "Gördün mü? kadar da kötü değildi, değil mi?" Bir kaşını kaldırdı.

"Angel," diye iç geçiriyorum alnımı onunkinin üzerine koyarken. Bana ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yok. Bu kadını her seviyorum. Beni delirtecek.

"Siz de bize katılacak mısınız?"

Omzumun üzerinden geriye bakmak için Angel'dan uzaklaşıyorum. Josh kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle orada duruyordu.

"Elbette," diye neşeyle cevap veriyor Angel ve yanımdan uzaklaşarak yemek odasına doğru ilerliyor.

"Teşekkürler," diye başımı salladım Josh'a. Onu sevdiğimi söylemek üzereydim. *Bu muhtemelen onun doğum gününü mahvederdi.*

"Sorun değil. Hadi, doğum gününde kız arkadaşına içelim." Angel'ın peşinden giderken sırtıma bir tokat attı.

Yemek odasına girdiğimde Angel'ın gülümsediğini ve herkesle sohbet ettiğini görüp gülümsüyorum. Yemek yerken gülüyoruz ve çocukluk hikayelerimizi anlatıyoruz. Ve tabii ki kızlar sohbeti başka bir düğün planlama olayına çeviriyor. Zavallı Micah. Annem ya da Angel ne zaman bir şeyden bahsetse, onun gözlerinin daha da büyüdüğünü izliyorum.

Yemeğimizi bitirdikten sonra annem kırmızı kadife pastayı getirdi. "Mutlu yıllar!"

Hepimiz eşlik ederken annem şarkı söylemeye başlıyor. Angel'ın yüzünde kocaman bir gülümseme var. Yemeğe oturduğumuzdan beri birkaç kadeh şarap içti. Ondan önce kaç tane içtiği hakkında hiçbir fikrim yok. Her iki dakikada bir annem bardağını doldurmak istiyor. Yalnız içmeyi sevmez ve genelde Angel şarabını yudum yudum içer, ama bu gece yudumluyor.

Hepimiz ona mutlu yıllar şarkısını söylerken annem pastayı önüne koyuyor. Angel birkaç saniye gözlerini kapatıyor, sonra açıyor ve mumları üflüyor. Herkes alkışlıyor ve bağırıyor. Yüzünü kendime çekip ona küçük bir öpücük veriyorum.

"Mutlu yıllar, Angel." Yeşil gözlerine bakıyorum ve ağırlaşmaya başladıklarını görebiliyorum. Gülüyorum.

O da gülerek benden uzaklaşıyor. "Bugünü yaşadığım en güzel doğum günü haline getirdiğiniz için herkese teşekkür etmek istiyorum. Hepiniz benim için çok şey ifade ediyorsunuz ve hepinizi ailemden biri olarak görüyorum." Biraz başladı. "Siz olmasaydınız ne yapardım bilmiyorum." Şarap kadehine uzanır ve içinde kalan şeyi de içer.

"Hediye zamanı!" Annem neşeyle ellerini birbirine vuruyor, havayı değiştirmeye çalışıyor.

Angel başını sallar. "Bana bir şey almak zorunda değildiniz." "Tabii ki aldık, şapşal," diye gülüyor Holly.

"Önce ben!" Josh çocuk gibi konuşuyor. Hepimiz ona gülüyoruz. "Bunu gördüm ve aklıma sen geldin." Ayağa kalkıp kızın eline bir kutu tutuştururken başını sallıyor.

"Pembe mi?" diyor şaşırarak, "Pembe ambalaj kâğıdı mı aldın?"

Josh omuz silkiyor. "Hey, pembeyi sevdiğini fark ettim."

Ambalaj kâğıdını açıyor ve arkasında sekiz numara olan parlak pembe bir tişört çıkarıyor. Ciyak ciyak bağırıyor. "Teşekkür ! Teşekkür ederim, Josh. Gelecek hafta kesinlikle giyeceğim." Bana çeviriyor ve St. Louis Rams tişörtü olduğunu görüyorum. Başımı salladım. *Güzel hediye.*

"Sıradaki biziz." Holly ona bir çeşit hediye kartı gibi görünen küçük kare bir kutu uzatır. Paketi açtı ve hemen onları düşünmeye başladı. Bana gösteriyor ve Amazon'a ait bir hediye kartı olduğunu görüyorum.

Elli dolara. "Kahretsin! Bu parayla bir sürü kitap alınır." Holly ve Micah'ya teşekkür ederken Angel'a başımı sallıyorum.

"Melek," diye fısıldıyorum kulağına. O güzel yüzünü gülümseyerek bana çeviriyor. "Benimle gelir misin?" Elimi uzatıyorum, tutması için. Elini benimkine koyarken başını sallıyor. "Hemen döneceğiz." Ayağa kalkıyorum, onu da yanıma çekiyorum. Elimi sırtına gümüş yayın üzerine koyuyorum ve onu evin arka kapısına doğru yönlendiriyorum.

Dışarı çıkıyoruz ve annemle babamın arka bahçedeki devasa göletini görünce nefesi kesiliyor. Üzerinde beyaz bir köprü var, böylece bir taraftan diğerine yürüyebiliyorsunuz.

"Buraya hiç gelmedin mi?" Köprüye doğru yürürken soruyorum.

"Hayır," diye başını sallarken etrafına hayretle bakıyor.

"Eskiden buraya çok gelirdim. Köprüde oturur, ödevlerimi yapar ya da biraz düşünürdüm." Köprünün tepesine kadar yürüdükten sonra dönüp ona bakıyorum. "Çok güzelsin Angel. Bunu sana ne kadar söylesem azdır."

Yüzü kızarıırken yere bakıyor.

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Sana diğer hediyeni burada, göletin yanında, ay ışığının altında sadece ikimiz varken vermek istedim." *Kahretsin, ne zaman bu kadar duygusal oldum?* Gözlerimi kapatıyorum, derin bir nefes alıyorum ve omuzlarımı dikleştiriyorum. Sesim acınası, aşk acısı çeken, amcığı kırbaçlanan çocuklardan biri gibi çıkıyor.

Gözlerimi açtığımda tüm hava ciğerlerimi terk ediyor. Bu kadar duygusallaşmamın nedeni, yüzünde o güzel seksi gülümsemesiyle karşımda duruyor. Artık etrafta dolaşan ve bir kadına benim için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranan o maço adam olmak istemiyorum. Romantik olmak ve onu dünyanın en mutlu kadını yapmak istiyorum çünkü bu kadın hayatımdaki en önemli şey.

Gülümsüyorum ve kot pantolonumun cebinden siyah kadife kutuyu çıkarıyorum. Ona uzatırken elim titriyor. Gözleri kutuya yapışmıştı. Sanırım o da en az kadar gergin. Kutuyu yavaşça açıyor ve soluk soluğa kalıyor, içindekini görünce eliyle ağzını kapatıyor.

"Slade" Adımı iç çekerek söylerken gözlerimi kapatıyorum. *Ona karşı hep bu tepkiyi mi vereceğim?* Umarım öyledir. "Bu çok güzel." Hâlâ daha

gözlerini ondan ayırmadı. "Yapmamalıydın." Elini ağzının üzerine götürüyor ve elini parmağında gezdiriyor. "Çok güzel," diye tekrarlıyor.

Bana babası için yaptırdığı dövmenin hikâyesini anlattığında aklıma bir fikir geldi. O zamanlar farkında olmasam da, o gelene kadar kalbim boştu ve ona bana hissettirdiklerini sembolize eden bir şey vermek istedim.

"Sana bekleyeceğimi söylediğimde ciddi olduğumu bilmeni istedim." Bana baktı. "Bunu sana kanıtlamak istedim, Angel." Kutuyu elinden aldım ve mücevher parçasını çıkardım. "Kalbim seninle, Angel, şimdi ve her zaman." Eğiliyorum, gözyaşlarının tadına bakarken ona yavaşça bir öpücük veriyorum. "Alabilir miyim?" Ağzı benimkinden uzaklaşırken soruyorum.

Başını sallıyor ve arkasını dönerek saçlarını benim için yana doğru çekiyor. Boynuna doluyorum ve üzerinde görebilmek için onu çeviriyorum. "Bunu senin için yaptırdım Angel." Uzanıp parmaklarını gezdiriyor. Boynunda çok güzel görünüyor. Çeşitli elmaslarla dolu platin kalp şeklinde bir kolye. "Sana kalbimi vermek istedim çünkü hayatımda ilk kez kendimi tamamlanmış hissediyorum. Sen benim hayatımı değiştirdin ve bana verdiklerin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

Gözlerinden yaşlar dökülüyor ve onları öpmek için eğiliyorum. Ağlamasını istemiyorum. Sadece onun için ne hissettiğimi bilmesini istiyorum.

"Bayıldım bebeğim. Bayıldım." Gözlerimin içine bakıyor ve sanki beni sevdiğini söylüyor. Vücudunu benimkine yaklaştırıyor. "" diye tekrarlıyor beni öpmeden önce. Kocaman bir gülümsemeyle geri çekiliyorum. "Teşekkür ," diye fısıldıyor.

"Rica ederim, Angel." Çok daha fazlasını hak ediyor ve hazır olduğunda ona her şeyi vereceğim. "Gel hadi. İçeri dönmeliyiz."

Onu eve geri götürürken başını sallıyor. İçeri girdiğimizde beni durdurdu. "Gidip hemen makyajımı tazeleyeceğim. Birkaç dakika sonra masada buluşuruz."

"Tamam." O önce alnından öpüyorum.

Yemek odasına girdiğimde annem "Samantha nerede?" diye soruyor.

"Tuvalete gitti. Birazdan çıkar." Viskimden bir yudum aldım. *Kahretsin, babam bu nasıl içiyor?*

"O iyi mi?" Holly soruyor.

"O harika biri," diye başımı sallıyorum. Boynunda kalbimle yemek odasına girdiğini görünce gülümsüyorum. En az onun kadar güzel görünüyor. Josh'un ona verdiğim kısa süre içinde bunu yapabilmesine çok sevindim.

"Herkes teşekkür ederim." Sandalyesinin arkasında yanımda duruyor. "Yemek için, hediyeler için ve asla unutamayacağım mükemmel bir gün için." Sandalyeyi kavrarken parmak eklemlerinin beyazlaştığını görmek için aşağı bakıyorum. Duygusallaştığını söyleyebilirim.

Annem sandalyesinden kalkıp ona doğru yürüyor ve Angel'ı sandalyesinden çekip alıyor. "Bunu hak ettin. Seni seviyoruz Samantha. Bunu sakın unutma." Annem onu kucaklamak için kendine çekiyor ve bu kalbimi sızlatıyor. Bu güzel meleği kim sevmez ki?

Doğum günü olmasına rağmen, bir insanın isteyebileceği en güzel hediyyeyi alan kişi benim. Küçük pembe elbisesi, gümüş simli fuck me topuklu ayakkabıları ve boynundaki kalbiyle karşımda duruyor ve beni dünyanın en mutlu erkeği yapıyor.

"Buradan çıkacağız anne." Sandalyemden kalktım. "Her şey için çok teşekkürler."

Hepimiz vedalaşıp bara gidiyoruz.

Vardığımızda Fusion Nightlife çoktan dolmuştu. Kalabalık insanların arasından bara doğru ilerlerken Angel'ın elini daha sıkı tutuyorum.

"Ne içmek istersiniz?" Angel'ın ayakta durmakta zorlandığını fark ediyorum. Sanırım ona bir şişe su getireceğim.

"Ben bir Long Island alacağım!" Angel müziğin üzerinde bağırıyor.

Tabii ki yapacak. Sadece başımı sallıyorum.

Angel elimi bıraktı ve Holly'ye döndü. "Hey, tuvaleti kullanmam lazım. Gitmek ister misin?" Holly başını sallayarak onu tuvalete kadar takip etti.

Ceplerimi yokluyorum ve elim boş dönüyorum. "Siktir!"

"Ne?" Josh bağılıyor, o ve Micah beni dışarıda kamyonetime kadar takip ediyorlar.

"Cüzdanımı unuttum." Kamyonete atlayıp orta konsolu karıştırırken Josh ve Micah'ın "bok" dediğini duyuyorum. Cüzdanımı buldum ve kamyonetimden atladım. Girişe doğru yürümek için arkamı döndüm ama durdum.

Siktir!

"Selam Slade." Mindy, bir zamanlar takıldığım bir kız önümde duruyordu. Onunla Josh'la gittiğimiz bir partide tanışmıştım. Adını hatırlamamın tek nedeni, onunla yatmanın büyük bir hata olduğu şeylerden biri olmasıydı. Sadece seks berbat değildi, aynı zamanda kaltak delinin tekiydi. İlişkiye girdikten sonra haftalarca beni takip etti. Ailemin evine gelip, benim eve gelmemi bekliyordu.

"Ne istiyorsun Mindy?" Ona bakıyorum ve koyu yeşil gözlerinin kan çanağına döndüğünü fark ediyorum, yani sarhoş olmalı. *Harika.*

"Dışarıda yürüdüğünü gördüm ve gelip bir merhaba diyeyim dedim." Gülümsüyor ve bu benim midemi bulandırıyor.

Başımı salladım ve dolaştım. "Hadi çocuklar."

Kapıya doğru yürürken arkamdan "Erkekler gecesi mi?" diye soruyor.

"Hayır." Dönüp ona bakıyorum. "Kız arkadaşımın doğum gününü kutlamak için dışarıdayız." Yüzü düştüğünde gururla gülümsüyorum. Arkamı döndüm ve kulübe geri döndüm.

"Selam seksi şey." İçkilerimizin parasını öderken arkamdan iki tanıdık elin karnımı sardığını hissediyorum.

Arkamı dönüp yüzünü tutuyorum, dudaklarını kendime yaklaştırıyorum ve yumuşak bir gagalama yapıyorum. "Selam, Angel." O gülerken ben de gülümsüyorum.

"Benimle dans etmek ister misin?" Başını sallarken elimi tutuyor.

Gülüyorum. "Angel, ben dans etmem." "Neden?" Kaşlarını çatıyor.

"Sadece bilmiyorum." Omuz silkiyorum. Sorun şu ki dans edemiyorum. Dans etmeyi beceremiyorum. "Ben gidip bize bir masa bulayım, eğer dans etmek istersen"

Holly." Kardeşimin de dans etmediğini biliyorum.

"Tamam." Bana hızlı bir öpücük verdi ve Holly ile birlikte gitti.

Beni kulübün arka tarafına kadar takip eden çocuklara "Hadi bir masa bulalım," diyorum. Şansımız yaver gidiyor ve oturabileceği yuvarlak bir masa buluyoruz. Tam oturmuştuk ki Angel sinirli bir şekilde masaya geldi. oturuyor, içkisini alıyor ve pipetini ağzına sokuyor.

"Sorun nedir?"

O bir şey söyleyemeden Holly konuşur. "Kaltağın biri Sam'in yanına geldi ve-"

Angel elini kaldırıp onu durdurur. "Yapma." Holly'ye sert bir bakış atar. Holly derin bir nefes alır ve ellerini kalçalarına koyar.

"Önemli değil. Neyimiz olduğunu biliyorum," diyor Angel Long Island'ını alıp mideye indirirken. Birkaç saniye içinde bütün içkiyi mideye indirdi. *Kahretsin!* Çok sarhoş olacak. "Sana kızgın değilim." Elini havada bana doğru sallıyor.

Uzanıp ellerimi saçlarına koyuyorum. Eğildim ve ağzını açarak ona derin bir öpücük vermeme izin verdi. Ona gülümseyerek geri çekiliyorum. İnsanların her zaman ona bir şeyler söylemesinden nefret ediyorum ama onun hakkında ne hissettiğimi bildiği için ne kadar gurur duyduğuma engel olamıyorum.

"Umarım eninde sonunda unutulur." "Ne

demek istiyorsun?" Josh ona sorar.

"Umarım her zaman böyle olmaz. Bilirsiniz, kızlar ben yokken Slade'in pantolonuna girebileceklerini düşünürler." Boş içkisine bakarken derin bir nefes alıyor.

Geçmişimin bir gün beni yakalayacağını hiç düşünmemiştim. Dikkatsizdim, canımın istediğini yapıyordum. Şimdi Angel bunu her zaman duymak zorunda kalacak. "Angel, önemli değil. Senin hakkında ne hissettiğimi biliyorsun, onlar da biliyor. Sadece kıskanıyorlar çünkü senin ne kadar önemli olduğunu biliyorlar." Başını salladı ve eğilip içkimi aldı ve içti.

Bana gülümseyerek bakıyor, sonra gülüyor. Sırtımı koltuğa yaslıyorum ve kolumu ona doluyorum. Tanrım, harika bir kadın. Ve *tamamen benim!*

Josh bir garsonu işaret eder. "Hey, beş tekila shot alabilir miyiz, lütfen."
"Oh, Tanrım," diye iç geçirdi Angel. Tıpkı onu becerdiğimde söylediği gibi.

Boğazımı temizliyorum. "Ne?"

"Tekila." Benden Josh'a bakıyor. "Çok sarhoş olacağım." Josh'a gülüyor.

"Zaten ," diye gülüyor ona.

"Çok doğru." Bana göz kırpmıyor ve onu kızdıran kişinin çoktan unutulduğunu bana bildiriyor.

"Buyurun çocuklar." Garson kız, içinde beş shot tekila olan bir tepsi bıraktı.

Onları dağıtıyoruz, sonra kadehlerimizi kaldırıyoruz. "Doğum gününde Angel'a."

"Herkese tekrar teşekkürler," diye gülümsüyor. "Hepiniz bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşlarıdır."

Hepimiz içkilerimizi yudumladık.

Dört saat sonra, Angel'ı yatağıma taşıyordum. Bardan eve dönerken yol boyunca gülmüş ve kıkırdamıştı. Micah ve ben kızları dışarı taşımak zorunda kaldık.

"Bebeğim," diye fısıldıyor onu yatağa yatırırken. "Seni istiyorum." gömleğini tutuyor ve yüzümü kendi yüzüne çekiyor.

"Angel, bunu yapabileceğimizi sanmıyorum. Çok sarhoşsun ve hasta olmanı istemiyorum."

"Lütfen." Dilini dışarı çıkarıp alt dudağımı yalıyor. Bunu yapmasını sevdiğimi biliyor. "Doğum günü şaplaqlarına ihtiyacım var."

"Becer beni." Başımı boynunun kıvrımına koyuyorum ve yatağın üzerinde asılı duran bacaklarının arasına giriyorum. Bacaklarını belime dolamak için yukarı kaldırıyor.

Dantel tangasına gelene kadar ellerimi pürüzsüz bacaklarında gezdiriyorum. Elimle kavrayıp yavaşça aşağı çekiyorum, bunun onu delirttiğini biliyorum.

"Evet. Lütfen." Kalçalarını yataktan yukarı kaldırıyor, böylece onları aşağı çekmem için bana daha kolay erişim sağlıyor. Ayağa kalkıyorum ve bacaklarını açıyor, böylece iç çamaşırını tamamen çıkarabiliyorum. Topuklu ayakkabılarını

yatağın ucuna uzanıyor ve amını görebilmem için bacaklarını iyice açıyor. Elinin elbisesinden aşağı inip bacaklarının arasında durmasını izlerken kaşlarım havaya kalkıyor.

"Ne yapıyorsun Angel?" Törpüledim.

"Yapmanı istediğim şeyi sana gösteriyorum." Bir parmağını kendi içine sokarken alt dudağını ağzına götürüyor. "Slade," diye inliyor ve diğer elini elbisesinin üzerinden göğüslerini avuçlamak için yukarı kaldırıyor.

"Siktir," diye fısıldadım.

"Slade." Ağırlaşmış gözlerle bana bakıyor. "Lütfen. Sen olmanı istiyorum."

Kemerimi ve kot pantolonumu çıkarırken ayakkabılarımı tekmeliyorum, sonra gömleğimi başımdan çıkarıyorum. "Nasıl istersin Angel?" Eğilip elini tutuyorum ve onu ayağa kaldırıyorum. Ben onu ayakta tutmaya çalışırken kollarımın arasında sarkıyor. "Kollarını kaldır." Elbisesini yukarı ve başının üzerine çekiyorum, sonra yere atıyorum. Orada durup göğüslerine bakıyorum. Sütyen giymediğini biliyordum ve bu beni daha da tahrik ediyordu.

Onu yatağa yatırıyorum ve üzerine çıkmadan önce topuklu ayakkabılarını çıkarıyorum.

"Ne istiyorsun, Angel?" Bir elimi göğsünde gezdiriyorum.

"Sen ne istersen," diye pantolonunu indiriyor, sırtı eğilirken.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Ne istersem mi?" *Bu gece sürprizlerle dolu.*

"Evet. Ne istersen," diye pantolonunu indirdi. "Lütfen."

"Angel ne isterse." O itiraz edince ayağa kalktım. "Nereye gidiyorsun?" Bana doğru uzandı ama elleri yanlarına düştü.

"Birkaç şey almak için." Kelepçeleri ve hiç kullanmadığımız küçük titreşimli oyuncağı çıkarıyorum. Sanırım bu gece denemek için harika bir gece. Yatağa doğru yürüyorum ve ayağa kalkıyorum. Oturuyor ve sertleşmiş sikime bakarken dudağını yalıyor. Bu gece ağzına almasına izin vermeyeceğim. Bu gece tamamen onu memnun etmemle ilgili. "Sırt üstü uzan."

"Slade," diye yalvarıyor yeşil gözleri benimkilerle buluşurken.

Kelepçeleri tutuyorum. "Uzan, Angel," diye emrediyorum. Bana muzip bir gülümseme verirken gözleri bulutlanıyor. Arkasına yaslandı, gözlerini kelepçelerden hiç ayırmadı. Yanına eğildim ve

ellerini başının üstüne koyuyorum. Kelepçeleri metal çubuktan geçirmek için yatak ve yatak başlığı arasına uzanmam gerekiyor. "Kelepçeleri , değil mi?" Her iki elini de kelepçeye geçiriyorum ve küçük kalçalarının üzerine oturtuyorum.

"Evet." Kalçalarını benimkilere doğru kaldırıyor. "Lütfen, bebeğim. Sana ihtiyacım var."

İki elimi kollarının iki yanına koyuyorum ve onu öpmek için eğiliyorum. Dilimi ağzına sokarken, keşfederken, onun bana ihtiyacı olduğu kadar benim de ona ihtiyacım olduğunu gösterirken sert bir öpücük. Bir elimi bacaklarının arasına koyuyorum ve ne kadar ıslak olduğunu hissediyorum.

Damlıyor ve hazır.

Elimi çekiyorum ve komodinin üzerine yerleştirdiğim oyuncağı alıyorum. En düşük titreşimi açıyorum ve vibratörü klitorisine yerleştirerek dudaklarını aralıyorum. Zıplıyor ve ağzımdan uzaklaşıyor.

"Slade!" diye bağırırken başı çarşaflara çarpıyor. "Sakin ol Angel," diyorum usulca.

"Oh Tanrım." Derin bir nefes çekerek uzaklaşmaya çalışıyor. "Slade." Bacaklarını kapatıyor ve vibratörü çıkarıyorum, arasına otururken birkaç sakinleştirici nefes almasına izin veriyorum. İlk seviyede bile bu şey çok güçlü.

"Ağırdan alacağız. Tamam mı Angel?" Eğilip kalça kemiğine yumuşak öpücükler kondurarak fısıldıyorum.

"Tamam," diye nefes alıyor.

Vibratörü mümkün olan en düşük seviyeye getiriyorum. Göğsü hızla yükselip alçalırken ucunu hafifçe göğüslerinin arasına yerleştiriyorum. Yavaşça göğsünden aşağıya indiriyorum ve göbeğine daldırıyorum. Kalça kemiğinin üzerine getirdiğimde nefesini içine çekiyor. Tembelce aşağıya ve kalçasının üzerine sürüklüyorum ve dudaklarının üzerinden yukarı doğru kaydırıyorum. Vücudu titrerken inliyor.

Gülümsüyorum.

Vücudu bu şekilde tepki veren bir kadınla hiç birlikte olmadım. Belki bizim yaşadığımız şeyleri hiç yaşamadığı içindir, belki de çok hassas olduğu içindir. Sebebi her ne olursa olsun, buna bayılıyorum.

"Slade."

O bir inilti çıkarırken parmağımı dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. Parmağımla dudaklarını araladım. *Kahretsin, çok ıslak!* Parmağımın ucunu

vibratörü içine sok, sonra çıkar. İnlerken dizlerini daha da açıyor. İşlemi tekrarlıyorum, ona sadece ucunu veriyorum.

"Daha fazlasını ister misin, Angel?"

"Evet." Kalçalarını yataktan biraz yukarı kaldırıyor. "Lütfen."

"Yoksa burada daha mı iyi hissediyorsun?" Parmaklarımla onu tamamen açıyorum ve vibratörü doğrudan klitorisinin üzerine koyuyorum. atarken nefes nefese kalmaya başladı. Onu çıkarıyorum ve kendimi vücudunun üzerine koyuyorum.

"Lütfen." Kalçalarını yukarı kaldırıyor. "Tekrar."

Aşağı uzanıp tekrar klitorisine yerleştirirken gülümsüyorum. Vücudu sarsılırken ve sallanırken orada tutuyorum. Biraz aşağı iniyorum ve adımı haykırırken bir meme ucunu ağzıma alıyorum. Gelmeye çok yakın; bunu hissedebiliyorum.

"Bırak gitsin, Angel." Dilimi yavaşça meme ucunun üzerinde gezdiriyorum. "Slade!" diye bağılıyor boşalırken.

Oyuncağı orada bıraktım ve vücudunun titrediğini hissederek üzerine uzandım. Ağzımı göğsünden çekip göğsüne, boynuna ve dudaklarına doğru öpücükler gönderiyorum.

"Kapat şunu," diye yalvarıyor, nefes nefese.

"Hayır, tekrar boşalmanı duymak istiyorum." Onun çözülüşünü izlerken adımı haykırışını duymaya asla doyamazdım.

"Lütfen." Gözlerini kapatıyor. "Yapabileceğimi sanmıyorum." Kelepçeleri sertçe çekerek vücudunu benimkinin altından çıkarmaya çalışıyor. Vibratörün düğmesini çevirip daha da sert titreşmesine neden olurken dudaklarına gülümsüyorum.

"Slaaaaaddde!"

Bacakları benimkilerin etrafında geriliyor ve zevkle haykırırken boynunu ve sırtını kavislendiriyor, anında tekrar boşalıyor. Oyuncağı kapatıp yere atıyorum, sonra dizlerimin üzerine çöküp prezervatifi alıyorum ve takıyorum.

"Tanrım," diyorum, onu bir parmağımla açıyorum. diğer elime alıyorum ve onu tamamen doldurmadan önce içine itmeden önce ona sürtüyorum. Vücudunun titremeye devam etmesini izliyorum. Gözleri kapalı ve ağır nefes alırken başı geriye atılmış. Çekiyorum ve yavaşça içine geri itiyorum, o mükemmel dolgun dudaklarından bir inilti getiriyorum.

Hassas olduğunu biliyorum ama bundan hoşlandığını da biliyorum.

Kollarımla aşağı uzanıyorum ve bacaklarını kaldırıyorum, vücudumu onunkinin üzerine koyarken bacaklarını açıyorum. Kollarım bacaklarını dizlerinin arkasından tutuyor, böylece bacakları başının yanında duruyor. Sert ve hızlı bir şekilde itmeye başlıyorum, olabildiğince derine iniyorum.

"Slade." Sesi boğuk.

Hızımı yavaşlatıyorum ama bacaklarını indirmesine izin vermiyorum. Olabildiğince derine inmek istiyorum. Sanki ona yeterince yaklaşamıyormuşum gibi hissediyorum ve daha fazlasına ihtiyacım var.

"Evet, Angel?"

Cevap vermiyor. Ne söyleyeceğini biliyorum. Vücudunu hissedebiliyorum. Tekrar boşalmak üzere. Yavaşça çekiyorum, sonra yavaşça geri itiyorum, vücudunu sakınleştirmeye çalışıyorum. Vücutlarımızın arasına bakıyorum ve dışarı çekerken izliyorum ve horozumun ondan parladığını görüyorum. Göğsümün derinliklerinde homurdanıyorum. Bu kadın beni deli ediyor.

"Kahretsin, Angel. Çok sıkısın." Bacaklarını daha da açarak inlemesini sağladım.

"Lütfen," diye yalvarıyor.

Bacaklarını açıyorum, sonra çığlık atarken biraz daha itiyorum. Kendimi onun üstüne bırakıyorum ve sahip olduğum her şeyi ona verirken dudaklarım onunkileri alıyor; vahşi bir hayvan gibi geri çekiyor ve ileri itiyorum.

Ben durmam.

Çok iyi hissettiriyor.

Çok iyi hissediyor.

Etrafımı saran sıkı ıslak amcığı beni çıldırtıyor. Ağzını benimkinden çekiyor ve çığlık atarken boynunu geriye atıyor. Köprücük kemiğine gelene kadar boynunu yalıyorum. Etrafımda sıkılaşıırken hafifçe ısıyorum. Kendimi tutamıyorum.

Son orgazmından dolayı titreyen bacaklarını yavaşça yatağa yatırıyorum ve kelepçelere uzanıp onları çözüyorum. Sırtımı yatak başlığına yaslarken onu kucağıma alıp göğsüme yaslıyorum. Saçlarını geriye doğru düzeltiyorum. "Angel? İyi misin?"

Yavaşça gülümsüyor ve gözlerini açıyor. "Evet." Bir elini uzatıp yanağımla okşuyor ve gözlerini kapatıyor. "Çok yorgunum."

Vücudunun titremesi yavaş yavaş dururken sessizlik içinde öylece yatıyoruz. "gerek." Ayağa kalkıyor, üzerimden kalkmaya çalışıyor ama ben onu sıkıca .

"Neden istiyorsun?"

"Yatmadan önce banyo yapmak istiyorum." Bana baktı. "Bana katılır mısın?"

"isterim."

Ayağa kalktım, sonra onu banyoya taşıdım.

Samantha

Slade'in göğsüne yaslanırken bedenimi gevşetiyorum. Kendimi bitkin hissediyorum. Vücudumun yarısı alkolden uyuşmuş durumda. Josh'ın bana o kadar içki ısmarlamasına izin verdiğine inanamıyorum.

Çok sarhoşum.

Bana yaptığı şey inanılmazdı, ama aynı zamanda yorucuydu. Bu kadar güçlü bir orgazm yaşayabileceğimi hiç bilmiyordum, yalnız üç kişi. Şimdi vibratörler söz konusu olduğunda tüm bu yaygaranın ne hakkında olduğunu biliyorum.

"İyi olduğuna emin misin?" Slade bileğimi tutuyor ve kelepçelerden kalan izlere bakıyor.

"Evet." Elimde olmadan onları kendime doğru çektim. İz bırakacaklarını hiç düşünmemiştim. "Belki de bir dahaki sefere deri kelepçeleri kullanmalıyız. Cildimde çok daha yumuşak duruyorlar ve iz bırakmıyorlar." Başımı onun göğsünün yanına bıraktım. Artık onu tutamıyorum bile. Kollarını göğsüme doluyor, başını eğip kulağıma fısıldarken bana sıkıca sarılıyor. "Canını yakmalarından nefret ediyorum ama bence gerçek izler çok sıcak. Bana ne yaptığını hatırlatıyor

yapmama izin ver."

Hafifçe gülüyorum. ". İnanın bana. Bu aklımdaki son şeydi." *Bunu istediği kadar yapabilir.*

"Oyuncağı seveceğini biliyordum." Sesindeki zafer gülümsemesini neredeyse duyabiliyorum.

"Evet. Yaptım." İç çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Harika bir doğum günü için tekrar teşekkürler." Kolyeme dokunmak için elimi kaldırıyorum. Onu asla çıkarmayacağım. Onu bana verdiğinde çok etkilenmişim. Konuşmadım. Konuşsaydım onu sevdiğimi söyleyeceğimi biliyordum.

Doğum günü pastamın üzerine beni hiç terk etmemesini diledim, ama daha fazlasını istemediğini anlaması ne kadar sürer?

Bir elini saçlarımda gezdirerek dikkatimi çekiyor. "Bir şey değil, Angel. Gel, seni sabunlayayım." Ben orada yatarken, fazla hareket edemezken beni nazikçe sabunladı.

Sonra yatakta sarıldığımızda, ona onu sevdiğimi söylüyorum... Kafamın içinde.

Sonraki hafta oldukça hızlı geçti.

Slade beni daha fazla kıyafet getirmeye ikna etti ve artık odasının ve dolabının yarısını ben kaplıyorum. Ondaki uzak kalmaya ihtiyacım olduğunu söylediğim o iki günden beri bir geceyi bile ayrı geçirmedi ve ne olduğunu anlamadan Cumartesi günü geldi ve Courtney'i almak zorunda kaldım.

Bagaj bölümünde oturmuş Slade'den gelen mesajı okuyordum ki biri omuzlarımı tuttu. Kafamı çevirdiğimde Courtney'nin arkamda durduğunu gördüm. Yerimden fırlarken ciyak ciyak bağıriyorum. "Aman Tanrım. Harika görünüyorsun, kızım!" Onu kucaklamak için yanıma getirdim.

Geri çekiliyor, beni değerlendirirken kollarımı tutuyor. "Sana ne oldu böyle? Parlıyorsun! Aşk olmalı." Ben kızarıırken beni bu kez sıkı bir sarılma için kendine çekiyor. "Bagajımı beklerken bana her şeyi anlatabilirsin."

Ona geçen hafta neler olduğunu anlattım. Eşyalarımın çoğunu onun yanına taşıdığımı anlatırken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Ne düşündüğünü biliyorum ve onu düzeltmiyorum. Ona fena halde aşık olduğumu biliyor.

Slade'in kamyonetine doğru yürürken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?" Bavulunu arka koltuğa koydum.

"Tabii ki büyük, kötü bir kamyoneti var." Arabaya tırmanıyor. Ben gülüyorum. "Onun kötü arabasını görmelisin."

"Bir şey söyleyebilir miyim?" Ben kamyonu çalıştırırken dönüp bana bakıyor.

"Elbette."

"Jax'i hiç sevmedim."

Ona hızlıca bir baktım. *Yok artık!* "Bu zaten bilmediğim bir şey değil Courtney. Jax hakkındaki görüşlerini her zaman dile ama ondan neden hoşlanmadığını anlamıyorum. Onunla hiç tanışmadın bile."

"Biliyorum," diye iç geçiriyor. "Yine de bunu şimdiden sevdiğimi söyleyebilirim." Bana dişlek bir gülümseme gösteriyor.

"Nasıl yani?"

"Farklı görünüyorsun. Demek istediğim, hala muhteşem görünüyorsun ve seksi tarzını değiştirmedin, ama kendini farklı tutuyorsun. Sanki birilerinin senin özel olduğunu bildiğini biliyorsun."

"Ne söylemeye çalıştığını anlamıyorum." Ona gülerек başımı sallıyorum.

"Jax'le birlikteyken onunla birlikteymişsiniz gibiydi ama o size ona değmediğinizi hissettiriyordu. Sana kendini hiç özel hissettirmedi. O zamanlar onu sevdiğini biliyorum ama sanki onun sevgisini kazanmak zorundaymışsın gibi hissediyordun. Şimdi sana baktığımda, birine ait olduğunu söyleyebilirim. Senin özel olduğunu düşünen birine."

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Az önce söylediği her şey doğrudu. "Ee, nereye gidiyoruz?"

"Slade'in evine gidiyoruz. Josh zaten orada. Çocukları al, sonra da otele gideceğiz."

"Bu Josh denen adamın nesi var? Sevimli mi?" Rujunu düzeltmek için aynayı aşağı çekiyor.

"Evet. Gerçekten çok tatlı." "Uh-oh."

"Ne?"

"Tatlı dedin. Bu çirkinliğin şifresi." Burnunu kıvırıyor.

Ona gülüyorum. ", sana tuzak çalışmıyorum. İkincisi, o çok tatlı. Sörfçü gibi havası var. Üçüncüsü, nişanlısı sekiz ay önce kalbini kırdı. Slade hâlâ onun anısını içerek unutmaya çalıştığını söylüyor ama işe yaradığını sanmıyorum. Her zaman çok depresif görünüyor." Kaşlarımı çattım.

"Onu unutmasına yardım edeceğim," diyor dudaklarını patlatırken.

"Şimdiden onunla takılmayı mı planlıyorsun?"

"Böyle bir planım yok. Ama eğer olursa..." Omuz silkiyor.

Aman Tanrım. Onları ayrı tutması için Slade'i uyarmam gerekecek.

Bu bir felaket potansiyeli olabilir.

Slade'in araba yoluna girdiğimde ısıklık çalıyor. "Burası güzel bir ev. Ve güzel bir arabası var." Öndeki iki kapılı gümüş arabaya bakıyor.

"Bu Josh'un arabası." Dışarı çıkmak için kapımı açıyorum. "Ne iş yapıyor?" diye soruyor, hâlâ arabaya bakarak.

"Babasıyla birlikte bir mücevher mağazaları zinciri var." Gözleri kocaman açıldı ve ben güldüm. "gel. İçeri girelim de adamlarla tanış."

Eve girdiğimizde, oturma odasında televizyon izleyen çocukların gülüşmelerini duyuyorum.

"Geri döndüm!" Ön kapıyı kapatırken

bağırıyorum. "Buradayız Angel," diye Slade.

"Melek mi?" Courtney bir kaşını kaldırdı. Omuz silkiyorum.

Oturma odasına doğru yürürken Courtney de beni takip ediyor. İçeri girer girmez Slade ayağa kalkıyor ve bana doğru yürüyor, bana kocaman sarılıyor ve dudaklarımdan öpüyor. Yavaş ve yumuşak bir öpücüktü ve aletin kalçamda sertleştiğini hissetmeye başladığımda ellerimi ona doluyorum. Gülüşmeler duyuyorum ve çekiliyorum.

Courtney bize bakıyor ve Josh da ağzı yarı açık bir şekilde Courtney'e bakıyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Tabii ki ona karşı böyle bir tepki verecekti. *Hangi erkek vermez ki?* Neredeyse benimki kadar uzun sarı saçları, güzel koyu kahverengi gözleri ve uzun bacakları var. Boyu benim 1.80'imden üzerinde ve açık krem rengi teni onu porselen bir bebek gibi gösteriyor.

"Courtney, bu Josh." Hâlâ ona bakmaya devam eden Josh'a elimle işaret ediyorum. "Ve bu da Slade." Arkamda duran, kollarını karnıma dolamış, çenesini başımın üstüne koymuş Slade'i işaret ediyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum Courtney." Josh ona elini uzatır. Courtney elini tutuyor ve ona çapkınca gülümsüyor. *Aman Tanrım!* Bunun nereye çok iyi biliyorum.

"Memnun oldum Josh." Slade'le konuşurken gözleri onunkilerden hiç ayrılmıyor. "Ben de memnun oldum Slade."

Slade ve ben sadece gülüyoruz. ",", ellerimi çırpıyorum. "Hadi bu gösteriyi yola koyalım."

"Gidip çantalarını getireyim, Angel." Slade çantalarımı almak için odasına doğru yürürken popoma hafifçe vuruyor.

Boğazımı temizleyerek Josh ve Courtney'nin bana bakmasını sağlıyorum. Gülümsedim, "Ee, maça hazır mısınız?" Söyleyecek bir şeyim yoktu. Sadece odadaki sessizliği doldurmam gerekiyordu ve yüzlerindeki gülümsemeden ne yaptığımı çok iyi anlıyorlardı.

Josh Courtney'e bakar. "Çantaların nerede? Onları senin için getirebilirim."

Ne kadar tatlı, ama ihtiyacı olacak gibi değil.

"Kamyondalar, gitmeye hazırlar," diyor şakacı bir kahkahayla.

"Ah, doğru." Elini sinirli bir şekilde uzun tüylü saçlarında gezdiriyor ve ben de gülümsememi gizlemeye çalışıyorum.

"Seninle çantalarını almaya gelebilirim," diye fısıldıyor. Josh'un yüzü aydınlanır. Elini tutuyor ve bavullarını arabasından indirmeye gidiyorlar, buraya uçuşu hakkında sohbet etmeye başlıyorlar.

Slade çantalarımızla odaya girdiğinde hâlâ gülüyordum. "Bu kadar komik olan ne?"

"Şu ikisi." Başparmağımla gösteriyorum. "Josh'un satın aldığı üçüncü odayı iptal etmesi gerekecekmiş gibi bir his içimde."

"O mutlu olduğu sürece, ne yaptığı umurumda değil." Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurmak için . ", buradan gidelim. Otele yerleşmek ve bu gece dışarı çıkmadan önce seninle biraz yalnız kalmak istiyorum." Ben inleyip ona doğru eğilirken avucuyla sol göğsümü okşuyor. Bana ne yaptığını çok iyi bildiği için kıkırdıyor.

Şimdi beni tahrik ettiği için ofluyorum ve ondan uzaklaşıp ön kapıya doğru yürüyorum.

Slade'in kamyonetinin arka kapısını açtım. Courtney ile arkada oturmayı ve Josh'un Slade'i ziyaret etmesi için öne oturmasına izin vermeyi planlamıştım ama arka kapıyı açtığımda Josh ve Courtney'nin arkada el ele tutuştuklarını gördüm.

"Buraya mı oturmak istiyordun?" Josh sorar.

"Hayır, hayır. Ben öne oturacağım." Kapıyı kapattım ve kendi kendime gülerek yolcu koltuğuna tırmandım.

"Yola çıkmaya hazır mıyız?" Slade kamyona binip çalıştırırken soruyor. Hepimiz evet diyoruz ve o da arabadan çıkıyor.

"Courtney," diye söze başladı Slade, "Angel hakkında bana söyleyebileceğin bir şey var mı?" Yüzünde bir sırıtişla bana doğru bir bakış atıyor.

"Eğer henüz keşfetmediyseniz, pembe renge kafayı takmış durumda," diye kıkırdıyor. "Takıntılı demek istedim! Lisedeyken tüm odası pembeydi. Annesinin yatak odasında durduğumuzu ve ona odasını pembeye boyayıp boyayamayacağını sorduğunu hatırlıyorum. Annesi hayır demişti." Gülüyor. "Ertesi gün babası beni evimden aldı ve bizi Lowes'a götürdü. Sam iki pembe renk seçti. Biri bebek , diğeri de parlak pembe." Başını sallıyor. "Hemen evine geri döndük ve iki duvarı parlak, iki duvarı da daha açık renge boyadık. Annesi çok kızdı, iki hafta ceza aldı." İkimiz de gülüyoruz.

"Evet, ama uzun vadede ben kazandım çünkü kendisi yeniden boyamayacak kadar tembeldi." Omuz silktim.

"Oh, ama kız pembesi sizi yanıltmasın. Kan ve bağırsak dolu aksiyon filmlerine bayılır. Onlara bayılır. İçinde Tom Cruise ve Bruce Willis olan her şeye." Gözlerini deviriyor.

"Ne? Aksiyon filmlerini seviyorsun ama bana The Vow'u mu izlettirdin?" Slade eğlenerek sorar.

Omuz silktim. "İyi bir ağlama havasındaydım." "Ne?

Ağlamak mı *istiyordun*?" Belli ki kafası karışmış.

"Bazen bir kızın iyi bir ağlamaya ihtiyacı vardır," diyorum kocaman bir gülümsemeyle.

"Çok doğru," diye katılıyor Courtney. "Ve konu topuklu ayakkabı almaya geldiğinde kızın terapiye ihtiyacı var. Bu kadar çok çifte sahip olması mide bulandırıcı."

"Bunu anlamaya geldim. Şu anda dolabımda elli çift falan var. Ve o her gün farklı bir çift giyiyor. Geçen gün ona bir çift tenis ayakkabısı giydirmek zorunda kaldım." Uzanıp elimi tutuyor ve parmak eklemlerimin arkasını öpüyor. "Yüksek topuklu ayakkabı giymesine bayılıyorum. Beni tahrik ediyorlar."

Yüzümün hissediyorum.

"Sanki tahrik olmak için yardıma ihtiyacın varmış gibi," diye takıldı Josh. Hepimiz gülüyoruz. "Her neyse," diye konuyu değiştirdi Josh, "ne iş yapıyorsun Courtney?"

"Ben bir etkinlik planlayıcısıyım."

"Okula bunun için mi gittin?" Josh onu sorgulamaya devam ediyor. Courtney de dahil olmak üzere hepimiz Josh'ın onunla ilgilendiğini söyleyebiliriz ve Courtney de bunu yutuyor.

"Hayır," diye başını sallıyor. "Muhasebe alanında lisans eğitimi almak için Norman, Oklahoma'daki OU'ya gittim, ancak son yılının yarısında SpiritBank Etkinlik Merkezi'nden bir iş teklifi aldım. Mezun olduktan sonra eşyalarımı topladım ve Tulsa'ya geri döndüm."

Valeye yanaştık ve adamlar valizlerimizi aldılar. Binaya girdiğimizde, çocuklar resepsiyona doğru ilerlerken Courtney'i kenara çekiyorum. "Josh'la aynı odayı mı paylaşacaksın? Onun üç odası var, böylece senin de kendine ait bir odan olur," diye kulağına fısıldıyorum.

"Bunu yapmak zorunda değil." Bana utangaç bir gülümseme verdi. "İki yataklı bir oda tutabilir." Josh'a doğru yürüyüp kulağına fısıldıyor. Josh'un yüzünde kocaman bir sırıtış beliriyor ve Slade bana doğru yürürken masaya doğru adım atıyor.

Tabii, iki .

Slade beni asansöre doğru iterken, "Odamıza gidip hazırlanmaya başlayacağız," diyor. Josh arkasını bile dönmüyor; Courtney bir eliyle sırtını sıvazlarken o da omzunun üzerinden bir el sallıyor.

"Bu ikisi aynı odayı paylaşacak," diyorum asansöre girerken.

"Biliyorum." Slade topukları üzerinde geriye doğru sallanır.

Yüzümü ona döndüm. "Benim bir şey mi biliyorsun?"

Başını iki yana sallar. "Birbirlerinden ne kadar hoşlandıklarını göremiyorsan, hayır."

"Hayır, ben gayet görüyorum," diye gülüyorum.

Elimi tutuyor ve beni asansörden çıkarıp koridordan aşağıya, odamıza götürüyor. Kapıyı kapatıyorum ve Slade'e dönüyorum. Çantaları bırakıyor ve beni kalçalarımın tutup kaldırıyor. Bacaklarımı beline doladığımda çığlık atıyorum ve beni yatağa taşıyıp düşüyor.

"Şimdi seni ne kadar çok istediğimi göstereceğim," diyor kotumun düğmelerini açarak.

Gülüyorum.

Chapter Twenty Three

SLADE

Otel yatağımızda çırılçıplak Angel'ın giyinmesini izliyorum. Pembe dantel bir tanga ve ona uygun bir styen giyiyor. Onları yırtma dşnesi bile sikimin seğirmesine neden oluyor. Daha sonra siyah pileli kısa bir etek ve ardından ağzımı sulandıran siyah kolsuz bir gömlek giyiyor. Çantasından izinle gelmesi gereken topuklu ayakkabılarını çıkarırken yatağın ucuna oturuyor. Her birini kaydırarak giymesini izliyorum, sonra ayağa kalkıp bana bakıyor. Ne kadar güzel göründüğüne bakıp gülümsemeden edemiyorum.

Ve o tamamen benim.

Ellerini kalçalarının üzerine koyar. "Giyinecek misin?" Dizlerimin zerine çöküp ona doğru ilerliyorum. Ellerim ıplak kalçalarına yerleşirken yüzümü saçlarının arasına koyuyorum. Eteğimi bacaklarından geçirip kn avuçluyorum ve inliyorum. "Bu etek çok kısa ama Kna erişmemi sağlıyor," diye mırıldanıyorum saçlarında.

Gülüyor. "ok kısa değil." Ben yatağa düşerken beni geri itiyor. "Gidip makyajımı ve saçımı düzelteceğim. Kalk ve giyin, yoksa bu otel odasından asla ıkamayacağız." Dönüyor ve banyoya doğru yürüyor.

Yataktan kalkarken inliyorum. Günün geri kalanında onunla bu yatakta kalmaktan çok memnun olurdum ama arkadaşı şehirde ve onu hiç göremiyor. İsteksizce kalkıp üzerime bir kot pantolon ve lacivert düğmeli bir gömlek geçiriyorum ve siyah ayakkabılarımı giyerken kollarını kıvırıyorum.

"ok seksisin."

Ayakkabılarımdan başımı kaldırdığımda Angel'ın banyonun kapısına yaslandığını görüyorum. Yavaşça başımı sallayarak ona doğru yürüyorum. "Hayır, sen çok seksisin."

Bana doğru eğilip daha fazlasını isterken eğilip dudaklarına küçük bir öpücük konduruyorum. Yine de ona daha fazlasını veremem. Eğer yaparsam, ikimiz de iki saniye içinde çırılçıplak kalacağız.

"Tak tak. Abla, oyalanmayı bırak da gel!" Courtney kapının diğer tarafından bağılıyor.

Angel göğsümü okşadı. "Bunu daha sonra bitireceğiz."

Eteğini kaldırdım ve kışını tokatladım. Sertçe. "Evet, vuracağız."

Angel kapıyı çok mutlu görünen Josh ve Courtney'e açar.

Courtney kıkırdarken ikisinin de yüzünde kocaman bir gülümseme var.

"Kitty." Angel ona anlamadığım bir bakış attı. *Kızlara özgü bir şey olmalı.*

Josh gülüyor. "Kitty?"

"Evet, ona Kitty diyorum. Yüksek topuklara nasıl takıntılı olduğumu biliyor musun?"

Hello Kitty'ye takmış durumda."

Hepimiz gülüyoruz.

"İçkilerimizi içmeye hazır mıyız?" Courtney kolunu Angel'a doluyor ve asansöre doğru yürümeye başlıyorlar. Biz de küçük köpek yavruları gibi arkalarından gidiyorduk.

Otelin restoranına girdiğimizde adam "Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor.

"Dört lütfen," diye cevap veriyorum. Adam bizi bir masaya götürürken Angel'ın elini tutuyorum.

Bizi bir kabine oturturken "Teşekkür ," diyor.

"Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Josh kabinde arkasına yaslanıp bir kolunu Courtney'ye dolayarak soruyor.

Kızlar gülüyor. "Şey. Altı yaşıdaydım, yani birinci sınıftaydım?" Başını eğiyor, sonra başını sallıyor. "Evet. Her neyse, ikinci sınıfta bir çocuk bana kız arkadaşı olmamı teklif etti. Tabii ki hayır dedim, ben ona bağıırken o da bana taş atmaya başladı. Bu pembe leke bize doğru koştu ve sırtına atlayıp onu yere serdi."

Angel'a kocaman bir gülümseme veriyor. "Çocuk ağlayarak kaçtıktan sonra Sam ayağa kalktı, pembe gömleği ve atkuyruğu kir içindeydi ve kendini tanıttı. O zamandan beri çok iyi arkadaşız."

"Bu... çok şeyi açıklıyor," diyor Josh. Hepimizi güldürdü.

"Bunun için ceza aldı."

Angel omuzlarını silkerek, "Toprak altında kaldım," dedi.

"Ama sen her ceza aldığında babanı arardık ve o gelip bizi alır, sonra da sinemaya götürürdü."

Angel başını sallıyor ve güzel bir anısını hatırlıyormuş gibi gülümsüyor. "Evet, her zaman annemle kavga ederdi çünkü haftada en az bir kez ceza alıyordum gibi görünürdü ve her zaman beni savunurdu. Yine de onun için üzülürdüm. tüm kadın filmlerini izlemişti." Başını iki yana sallıyor.

"Sinemada ilk kez ağladığımız zamanı hatırlıyor musun?" İkisi de gülüyor. "Biz hüngür hüngür ağlıyorduk, o da sinemadan koşarak çıktı ve elinde iki avuç peçeteye geri geldi. Korkmuş görünüyordu, bizi neşelendirmek için ne yapabileceğini anlamaya . Ondan sonra bizi dondurma yemeye götürdü ve cebinde mendil bulundurmaya başladı."

"O harika bir babaydı," diye iç geçirdi Angel.

"Evet öyleydi. Babam gibiydi. Her zaman peşine takılmama izin verirdi." Courtney önce bana, sonra Josh'a baktı. "Annem babamın kim olduğunu bilmiyordu." Omuz silkti.

Hepimiz birkaç dakika sessiz kaldık.

"Bu kadar yeter. Hadi içmeye ve birbirimiz hakkında utanç verici hikâyeler anlatmaya başlayalım," diyor Courtney, havayı yumuşatmaya çalışarak.

"Hayır," diye başını sallıyor Angel. "Utanç verici hikâyeler yok."

"Neden endişeleniyorsun ki? Utanacak bir şeyin yok ki" diyerek gülüyor.

"Bundan emin değilim." Bana doğru baktı.

"Eminim birkaç tane anlatabilirim." Dirseklerimi masanın üzerine koyarak sanki onunla ilgili ilginç bir dedikodum varmış gibi eğildim.

"Oh hayır. Sakın buna cüret etme." Gülerken kolumu çekiştiriyor.

Josh Courtney'ye Angel'ın doğum gününde tekiladan ne kadar sarhoş olduğunu anlatmaya başlıyor. Onları duymazdan geliyorum ve arkama yaslanıp Angel'ı izliyorum. Hem Angel hem de Courtney için üzülüyorum. Bir aileye sahip olmamayı hayal bile edemiyorum. Angel'ın çok iradeli olduğunu kendime sürekli hatırlatmak zorundayım.

Yemeğin geri kalanı bulanık bir şekilde geçip giderken, ben de korkup kaçmadan bana bir kez daha açılmasını nasıl sağlayabileceğimi düşünmeye devam ediyorum.

" zamankinden ister misin?" Hepimiz barda otururken Courtney Sam'e soruyor.

"Şehirdeki barların çoğuna gitmedim ama gittiklerimde tekila gülü yoktu." Angel kaşlarını çatı.

"Biz var " ve BARMEN diyor, kulak misafiri olmak ve Kızlar konuşuyor.

"Karamela var mı?" Angel umutlu görünüyor.

"Var," diye başını sallıyor, sarı saçlarının uçları diken diken olmuş, ona kocaman bir gülümseme veriyor. Bu adamdan hoşlanmadım. Onu evine götürmek istiyor gibi görünüyor. Ona yaklaşıyorum ve bir kolumu omuzlarına doluyorum. Bana ne yaptığımı çok iyi bildiğini söyleyen bir bakış atıyor. Omuz silkiyorum ve dudaklarına hafif bir öpücük konduruyorum. Geri çekilip ona göz kırpyorum. O da gülüyor.

"Tamam o zaman. Dört Islak Kuku alacağız," diyor Angel barmene. Josh'un boğulma sesini duyarken ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"İyi misin?" Courtney onun sırtını sıvazlar.

"Evet." Boğazını temizliyor. "Ne içiyoruz?" "Islak Pussies," diye tekrarlıyor Angel.

Kulağına fısıldarken onu kendime doğru çekiyorum, "Bahse girerim ıslak bir amın vardır."

"Senin için her zaman hazırım bebeğim." Gülümsüyor ve bu benim sikimin kalkmasına neden oluyor. Haklıydı. O her zaman ıslak ve hazır.

"." Barmen shotları koydu.

Courtney kadehini kaldırırken "Eski dostlara ve yeni dostlara" diyor. Hepimiz başımızı sallıyoruz ve kadehlerimizi yuvarlıyoruz.

"Kahretsin! Bu çok iyi," diyor Josh shot bardağını yere bırakırken. "Biraz kız tadında ama güzel."

"Kız gibi mi?" Angel gülüyor. "Tadı çilekli süt gibi. Çilekli sütün kızlara göre bir tarafı yok."

"Bu iyiydi. Bunu içmeye başlamana ne sebep oldu?" Barmen başını sallarken bir tur daha içmek için ona bakıyorum.

"Babam öldükten bir ay sonra annemle büyük bir kavgaya tutuştuk, ben de oradan ayrıldım ve Court'u aldım. Babamın evine takılmaya gittik ve tüm içkilerini gözden geçirmeye karar verdik. Çok içen biri değildi ama her zaman çalışanları için partiler ya da şirketler için Noel partileri düzenlerdi.

ıslak bar. Her neyse, bir şeyleri birbirine karıştırmaya başladık ve sonunda hoşumuza gitti." "Üç yıl sonra bir ve bunu sorduğumda bana Wet Pussy olduğunu söyledi." Kızlar gülüyor. "Hayal kırıklığına uğramıştım. Onca yıl bunu kendi başımıza bulduğumuzu sanmıştık."

Hepimiz gülüyoruz.

Barmen ikinci önümüze koydu. "Bira ya da karışık içki isteyen var mı?" Hesabı başlatmak için cüzdanımı çıkarırken onlara soruyorum.

Hepsi aynı anda "Hayır, teşekkürler" diyor.

Angel, "Bu gece fazla sarhoş olmak istemiyorum," diye cevap verir.

Onu kendime çektim. "Sen? Çok sarhoş olmadın mı?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

"Hey, hey." Beni itti. "İçebilirim ama sarhoş olamam." Alınmış gibiydi.

Barmene bakıp ona bir Long Island sipariş ederken kendi kendime gülümsüyorum. Onları sevdiğini biliyorum.

Ve bu gece sarhoş olacağını biliyorum.

Samantha

Ön kollarımın üzerinde bara yaslanıyorum, popomu bar taburesinin üzerinde tutmaya çalışıyorum.

Ve ben kızgınım.

Bu kadar sarhoş olmama nasıl izin verdi? Bu kadar sarhoş olmama nasıl izin verdim? Zar zor bir şey görebiliyorum. Her şey çok bulanık.

Kıkırdamalar duyuyorum ve soluma baktığımda Court'un Josha yaslanıp güldüğünü görüyorum. Benim kadar sarhoş değil ki bu hiç adil . Josh ona içki üstüne içki ismarlamadı. Slade'in başı çok büyük belaya girecek ve ben onu geri kazanmanın yolunu biliyorum. Bu gece ona seks yok.

Ha!

Bekle.

Bu benim için de seks yok demek.

Belki de bu topuklularla onu .

Başımı elimin arasına alıp oturuyorum ve Court ile Josh'u izliyorum. Josh'u tanıdığım süre boyunca, Court'u gördüğünden beri onu hiç bu kadar gülerken ya da gülümserken görmemiştim. Bu beni gülümsetiyor ama gülümsemem yarım yamalak oluyor çünkü ağzım uyuşmuş gibi hissediyorum.

"Başka için hazır mısın?"

deliymiş gibi bakıyorum. Başımı sallıyorum. "Hayır. Bana içki vermeyi bırak. Yeterince içtim," diye bağıriyorum.

Gülümsüyor.

Ve bu beni rahatsız ediyor.

Slade'in tuvalete gitmesi ne kadar sürer? Beni burada bu ürkütücü barmenle bıraktığı için başı belaya girecek. Gideli bir saat oldu.

Tamam.

Muhtemelen bir dakikadan fazla.

"Angel güzel bir isim." Dövmeli kollarını barın üzerine koyuyor ve eğilerek yüzüme yaklaşıyor.

Dirseğimi bardan çekiyorum ve kaşlarımı kaldırarak koltuğuma geri oturuyorum. "Benim adım Sam," diyorum şirretçe.

O sinir bozucu gülümsemesini sürdürüyor. "O adam sana Angel deyip duruyor."

"O adam benim erkek arkadaşım. Senin için ben Sam'im." Ellerimi göğsümün üzerinde birleştirdim.

"Sana Angel demek istiyorum."

"Şey, diyemezsin."

"Ne istersem yapabilirim, Angel." Barın üzerine daha da eğiliyor.

"Bana öyle deme!" Sesim yükseliyor.

"Bir sorun mu var?" Josh ve Courtney bize bakıyorlar. Başımı onlara dönük tutarken gözlerimi kaydırarak önce barmene, sonra Josh'a bakıyorum. Bu gece gerçekten kavga etmek istemiyorum, sadece eğlenmek istiyorum ama bu adam beni ürkütmeye başladı.

Josh, Courtney'nin diğer tarafındaki koltuğundan kalkıyor ve Courtney ile benim aramda durmak için hareket ediyor.

Ürkütücü barmen sonunda "Sorun yok," diye cevap verir.

Josh elini omzuma koydu. "İyi misin?"

Başımı salladım. "Teşekkür ederim. Sanırım odaya gitmem gerekiyor. Kendimi pek iyi hissetmiyorum." Her şey başımı döndürmeye başladı.

", Courtney. Sam'i odasına geri götüreceğiz." Courtney'nin elini tutar.

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Yapabilirim. Ben iyiyim." Bardan ayrılmak zorunda kalmalarını istemiyorum. Eğleniyorlar.

Josh, "Hayır, sizi biz götüreceğiz," diye yanıtlar.

"Gerçekten, Josh. Lütfen. Burada kalın, siz ikiniz eğlenin. Çantamda bir anahtar var. Slade'e için odamıza gittiğimi söyle." Bar taburesinden kalkıyorum ve düşmemek için tüm tezgâha tutunmak zorunda kalıyorum.

Courtney'nin elini tutarak, "Hayır, seninle odana kadar yürüyeceğiz," dedi.

Tartışmak istemeyerek başımı sallıyorum, bunun bir yararı olmayacak.

Onlar arkamdan ben de dönüp yavaşça barın girişine doğru yürümeye başlıyorum. Trafik akarken karşıdan karşıya geçmeye çalışan bir salyangoz gibi hissediyorum. Josh ne kadar sarhoş olduğumu görmesin diye daha dikkatli yürümeye çalışıyorum. Zar zor ayakta durabildiğimi bilseydi, kıcımlı odaya taşırdı.

Sonunda asansöre ulaştık ve kendimi yere düşmekten korumak için arka duvara yaslandım.

Slade ne halt düşünüyordu?

Onu öldüreceğim. Ona daha fazla istemediğimi söyleyip durdum ama dinlemedi; içkiler gelmeye devam etti. Courtney bizim için doğru kata bastıktan sonra dönüp bana baktı. Ona gülümseyerek iyi olduğuma dair güvence vermeye çalışıyorum. Yine de dudaklarım uyuşmuştu.

Asansör çalışıyor ve kapılar açılıyor. Ben inmeye çalışırken yaşlı bir çift biniyor. Courtney ve Josh'la yüzleşmek için dönüyorum. Onlara gülümsedim. "Sabah görüşürüz çocuklar." Josh asansörden inmek için adım atıyor ama ben elimi kaldırıyorum. "Odama kadar gidebilirim."

Courtney bana sarıldı. "Tamam, abla. Sabah görüşürüz."

Asansör kapanırken iyi geceler diyorum.

Odamıza ulaşmak için elimi duvara koymam gerekiyor. Odaya girer girmez yatağa düşüyorum, hala giyinik ve

çantamı yanıma sıkıştırıyorum. Gözlerimi kapatıyorum, tüm bu dönüşü durdurmaya çalışıyorum.

Gözlerimi zorla açıyorum ve yavaşça etrafıma bakıyorum. Berbat hissediyorum. Bedenim çok yorgun ve halsiz. Çıplağım ve yorganın altındayım. Yavaşça için her şeyimi harcıyorum. Slade ile yüz yüze geliyorum. Yanımda mışıl mışıl uyuyordu. Yatağa geldiğinde beni soymuş olmalı.

Sırt üstü döndüm ve bir kolumu başımın üzerine koydum. *Berbat hissediyorum.* Boğazım ağrıyor ve çiğ gibi hissediyorum. Başım zonkluyor. *Bir şeyler almam lazım.* Sanırım çantamda biraz Tylenol var. Tylenol almak için gerçekten kalkmak istiyor muyum? Çarpan başım bana evet diyor. Ancak vücudum hayır diyor.

Kolumu yüzümden çekip yorganı bedenimden uzaklaştırırken iç çekiyorum. Doğrulup başımı ellerimin arasına alıyorum ve birkaç nefes alıyorum. Birkaç hafta önce kendime bir daha asla içmeyeceğimi söylememiş miydim? Şu itibaren bu plana sadık kalmalıyım.

Ellerimi yatağın üzerine koyuyorum ve ayaklarım yerde olacak şekilde kayıyorum. Kendimi ayağa kaldırıyorum ve başım dönüyor, bu yüzden geçene kadar bekliyorum. Çantamı ararken bir ayağımı diğerinin önüne koymam gerektiğini kendime hatırlatmam gerekiyor.

Hangi cehennemde bu?

Bulmanın bu kadar zor olacağını bilseydim yatakta kalırdım. Vazgeçtim ve tualete gitmek için yürüdüğümde çantamı yerde buldum.

Hah. Buraya nasıl geldi?

Omuz silktim ve almak için eğildim. Çok hızlı ayağa kalkıyorum ve bu da dengemi kaybedip tezgâha düşmeme neden oluyor.

"Kahretsın!" Sağ kalçamı tutarak fısıldıyorum. Acıyı için ovmaya çalışıyorum. *Adamım bu gerçekten acıttı.*

Çantamı tezgâhın üzerine atıp Tylenol'u çıkarıyorum. Kendimi öldürmeden önce bunu alıp kıcıımı yatağa geri götürmeliyim.

Bardağa biraz su dolduruyorum, hapı içiyorum ve yatağıma geri dönmek için acele etmiyorum.

Sürünerek içeri girdim ve Slade'den uzaklaştım. Başı belada.

Gözlerimi açtığımda rahatsızlıkla inliyorum. Dün geceki kadar kötü hissetmiyorum ama yine de kendimi bok gibi hissediyorum.

Doğrulup etrafıma baktığımda burada yalnız olduğumu görüyorum. Başıımı ovuyorum. *Slade nerede?* Şifonyerin üzerinde bir not görmek için bakıyorum. Vücudum protesto çığlıkları atarken kalkıp ona doğru yürüyorum.

Angel, Josh'la otel lobisinde kahvaltı yapmaya gitti. Sen yatakta kal. Sana kahvaltayı geri getireceğim.

Notu buruşturup yere atıyorum. Vücudum bana dediğini yapmamı ve yatağıma uzanmamı söylese de, zihnim kıcıımı duşa sokmamı ve kahvaltı etmek için lobiye söylüyor.

Çantamı bulmak için banyoya gidiyorum ve Courtney'e mesaj atmak için telefonumu çıkarıyorum.

Ben: *15 dakika içinde hazır ol.*

Banyonun kapısını kilitliyorum, duşu neredeyse kaynar hale gelene kadar açıyorum ve içeri giriyorum.

Chapter Twenty-Four

SLADE

"İyi olacağından emin misin?" Josh yumurta toplarken soruyor.

"Evet. Nasıl bu kadar sarhoş olduğunu bilmiyorum." Başımı sallıyorum. "Yani, evet, birkaç shot ve birkaç Long Islands içti, ama doğum gününde bundan daha fazlasını içti ve o zaman hastalanmadı." Tabağıma biraz krep koydum.

"Hastalandı mı?" diye sorar, şaşırarak.

"Evet. Odamıza girdiğimde onu yatağımızda baygın buldum. Onu soymaya gittim ve . Bana kendini iyi hissetmediğini söyledi, ben de onu banyoya taşıdım. Duracağını sanmıyordum." Korkunçtu. Onu görmekten nefret ediyordum. O kadar geçmişti ki, neler olduğunu bildiğini bile sanmıyorum.

"Belki barmen içkisine bir şey katmıştır." Tabağıyı bıraktım ve ona baktım.

"Ne? Olabilir."

Çenem sıkıştı. "Bunu neden yapsın ki?" Eğer böyle bir şey olduysa onu yakalayıp kışına tekme basacağım. "Benimle olduğunu biliyordu. Ben de . Geri döndüğümde tuvalete gideli üç dakika olmamıştı ama o çoktan ." Bara geri döndüğümde onun öğrendim. Onunla birlikte olmak için doğruca odamıza gittim.

"Bilmiyorum. Yanılıyor olabilirim." Oturacak bir yer bulmak için yürüyüp gitti. Tabağıyı aldım ve peşinden gittim.

"Courtney ile aranızda ne var?" Portakal suyumdan bir yudum alıyorum.

"Ondan hoşlanıyorum. Sadece seksi değil, aynı zamanda komik." Ondan hoşlanmasına sevindim, ama korkarım ki, o gittiğinde eski haline geri dönecek.

Tulsa.

"Bu çok iyi. İkinizin iyi anlaşmasına sevindim." Patates kızartmasından bir ısırık aldım.

"Oh kahretsin! Başın belada."

"Sen neden bahsediyorsun?" Yemeğimi karıştırmak için başımı tekrar eğdim.

"Sam ve Courtney arkada bu tarafa doğru yürüyorlar ve Sam kızgın görünüyor." Gülüyor.

Onu görmek için arkamı dönüyorum ve sikim büyümeye başladığında kalbim duruyor. Her zaman şık giyinmiş, topuklu ayakkabılar giymiş, saçları açık ve kıvrılmış muhteşem görünüyor ama şu anda o kadar ateşli görünüyor ki bu yasadışı olmalı.

Saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplamış ve pembe Rams gömleği vücudunu sıkıca sararak dolgun göğsünü ortaya çıkarıyor. Üzerinde yırtıkları olan solmuş mavi bir kot pantolon var, kalçalarına son derece alçak oturuyor ve parlak pembe kemeriyle bronzlaşmış karnının bir ipucunu görmeme izin veriyor.

Sikeyim.

Ağzımı sulandırıyor. Güneş gözlüklerinin arasından gözlerinin vücudumda delikler açtığını hissedebiliyorum ve bu beni tahrik ediyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Bugün çok eğlenceli olacak. Gelip yanıma oturuyor ve bana tek kelime etmeden çatalımı elimden alıyor.

"Merhaba, Angel." Tabağımı ona doğru itiyorum ve dirseklerimi masaya koyup çenemi ellerimin arasına alıyorum.

Courtney'nin güldüğünü duydum. Bunu komik bulan tek kişinin ben olmadığımı sevindim. Onun kızgınlığı bende ona saldırma isteği uyandırıyor. Bunun beni çılgına çevirdiğini bildiğini bile sanmıyorum. En ufak bir fikri olsaydı, bana asla kızmazdı.

"Nasıl hissediyorsun?" Elimden geldiğince tatlı bir şekilde soruyorum.

Çatalıyla bir parça krep kesip ağzına atıyor. Güneş gözlüklerini hâlâ takıyor ve ben onun ne kadar sevimli olduğunu anlayamıyorum. "İyi hissediyor gibi görünüyorsun." Bir dirseğimi masadan kaldırıp elimi kalçasına koyuyorum. Elimi bacağından yukarı doğru kaydırıp ceplerinin hemen altındaki deliği bulduğumda kaskatı kesiliyor. Bir parmağımı sokuyorum ve dantel külotunu hissedene kadar yukarı doğru hareket ettiriyorum.

Elimi geri çektim. "Ow!" Çığlık attım. *Plastik çatalını bana sapladı!* "Beni bıçakladın," diye güldüm. Acımadı; sadece bunu beklemiyordum.

Josh ve Courtney o kadar çok gülüyorlar ki nefes alamıyorlar. Angel alt dudağını ısıyor ve gülümsememeye çalıştığını söyleyebilirim. Uzanıp güneş gözlüklerini çıkarıyorum. O muhteşem yeşil gözleri benimkilere kilitleniyor ve bana kızgın kalmak için çok çabaladığını görebiliyorum ama işe yaramıyor.

Yüzümü onunkine yaslıyorum ve ona bir öpücük veriyorum. Dudaklarım onunkilere değdiğinde duruyorum. Karşı koyamayacak, beni öpmek için dudaklarını uzatacağını biliyorum. Angel böyledir işte.

Dudaklarının benimkilere gülümsediğini hissediyorum. "Özür dilerim. Acıdı mı?" diye fısıldıyor.

"Evet." Gülümsüyorum.

"Ya öpersem? Bu yardımcı olur mu?"

Başımı hafifçe sallıyorum. "Dudaklarımı öpersen yardımı olur."

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve şefkatli bir öpücük veriyor, ağzını benim için biraz açıyor. Ben kendi koltuğumda arkama yaslanıp ona bakarken o geri çekiliyor ve koltuğunda doğruluyor. *Tanrım, o çok şaşırtıcı ve tamamen bana ait.* Bu kadınla ilgili her şeyi seviyorum.

"Tabağını geri vermeyeceğim. Başka bir tane almanız gerekecek." Ağzına daha fazla krep tıktırırken kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyor.

Güldüm ve başımı salladım. "Kulağa adil geliyor."

"Benim tabağımı mı istersin, yoksa sana başka bir şey getirmemi ister misin?" Josh Courtney'e sorar.

"Bisküvileri var mı?"

"Evet."

"Biraz bisküvi ve sos istiyorum, lütfen." Kirpiklerini ona fırlatıyor. Onu çoktan parmağında oynatıyor.

"Hadi, Josh. Sıraya geri dönelim." Ayağa kalkıp yürümeye başladık ki Angel beni durdurdu.

"Slade," diyor o harika tatlı sesiyle.

Yürümeyi bırakıp arkamı dönüyorum, ona ne yaptığını çok iyi bildiğimi ve bunun bedelini daha sonra ödeyeceğini söyleyen bir bakış atıyorum.

"Evet, Angel?"

Portakal suyu bardağımı kaldırdı. "Sen de kendine yeni bir içecek almak isteyeceksin." Eskiden portakal suyum olan Şeyden bir yudum alırken gülümsüyor.

Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle başımı sallıyorum. "Tamam."

"Teşekkürler bebeğim," diye göz kırıyor, sanki kendime yeni bir içki almam için bana bir seçenek sunmuŐ gibi.

Bedenimi kızlardan yana çeviriyorum ve Josh'un kıpkırmızı bir yüzle karşımda durduğunu görüyorum. Gülmemek için kendini zor tutuyor.

"Bırak ıksın."

Gülerek başını sallıyor.

Yeni tabaklar alıp kızların yanına dönüyoruz.

"ıkıŐ saat kaçta?" Courtney Josh'a sorar.

"Bir. Ma saat üçte başlıyor, o yüzden gidip bir Şeyler atıŐtırabiliriz diye düşündüm."

"Ben içmiyorum." Angel bana ciddi bir bakış attı.

Elimi masada onunkinin üzerine koyuyorum. "Tamam. Nasıl hissediyorsun?"

İyi hissediyor gibi görünüyorsun."

Elimi sıktı. "Ben iyiyim."

"Eğer arka kapıdan girmek istiyorsan, saat 1'den önce otelden ayrılmalıyız." Elimini Angel'inkinden çekiyor, "Bir milden daha az mesafede olduğunu biliyorum ama yine de oraya erken gitmeye çalıŐmalıyız ki kamyoneti mümkün olduğunca yakın bir yere park edebilelim." Ellerimi masanın üzerinde birleştiriyorum. "Bagaj kapağını indirip öylece takılabiliriz. Ayrıca, ne kadar yakın olursak, bittikten sonra çıkmak kadar kolay olur."

Angel'a bakıyorum ve benim tabağımdakileri karıştırırken onu izliyorum. Elimini yüzüne koyarken gülümsüyorum. "Sana mükemmeli olduğunu söylemiş miydin?"

Düşünceli bir Şekilde başını eğiyor. "Hayır." Ağzına bir parça kızarmış ekmek atıyor.

"Evet, ."

Ayağa
gülümsüyor.
gidiyorsun?"

kalkarken
"Nereye

"Ben tuvalete gidiyorum. Hemen ." Dönüp masadan uzaklaşıyor ve bana o dekolte kotun içindeki yuvarlak poposunun görüntüsünü veriyor.

"Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim." Courtney'e baktım. "Gerçekten mi?"

Başını sallıyor. "Bu sabah sana kızdığında bile mutlu olduğunu söyleyebilirim."

"Bana sık sık kızıyor gibi görünüyor." *Bu iyi bir şey olamaz.*

Omuz silkiyor. "İlişkiler böyledir. Kimse sizi nasıl kızdıracağını sevdiğiniz kişiden daha iyi bilemez."

Hiç böyle düşünmemiştim. Onun damarına basıyorum. Yine de bana kızması hoşuma gidiyor. Bu bana geri adım atmadığını ya da bana boyun eğmediğini gösteriyor. Bir omurgası var ve onu kullanıyor.

Ve buna bayıldım.

Hiçbir şey kendini savunan bir kadından daha seksi olamaz.

Samantha

"Siz sarhoş musunuz?"

Slade en az altı bira içmiştir. Josh beş tane içti. Ben saydım. Aslında ondan gerçekten etkilendim. Dün gece de fazla içmedi. Bence ayık kalıp Courtney'le konuşmayı tercih ederdi, sonra kafayı bulup ne konuştuklarını hatırlamazdı.

Slade beni kendine daha sıkı çekerken "Hayır," diye cevap veriyor.

Otoparktan stadyuma doğru yürüyoruz. Son üç saat boyunca etrafta dolaşmaktan ve taraftarlarla sohbet etmekten başka bir şey yapmadık. Çok eğlenceliydi.

"Peki, o zaman neden eğri yürüyoruz?" Onu sola doğru iterken gülüyorum.

"Çünkü bu şekilde yürümek çok zor." Kolunu altımdan çekiyor ve yürümeyi bırakıyor.

"Ne yapıyorsun?" Kaldırımında dururken ona bakıyorum.

"Buraya gel." Eğilirken kolunu uzattı. Ona şaşkın bir bakış attım. Bana uzattığı elini sallıyor.

Ben. Ona doğru yürüyorum ve beni arkasına koyuyor. "Atla." Daha da eğildi. Sırtına atlarken gülümsüyorum. "Dayan." Beni sırtına bindirirken kollarını bacaklarımın altından geçiriyor. Bizden biraz ileride olan Josh ve Courtney'e yetişmek için koşmaya başlıyor. Vücudum bir aşağı bir yukarı zıplarken kıkırdıyorum.

"Kaçmayı bırak."

Arkalarından yaklaşıp Courtney'i korkutuyoruz ve Slade onun arkasından "Boo!" diye bağıyor. "Siz ikiniz delisiniz." Bize arkasını dönüyor ve gülmeye başlıyor. "Bir dakika. Kameramı getirdim." Çantasından fotoğraf makinesini çıkardı. "Gülümseyin!"

Slade beni hala sırtında tutarken gülümsüyoruz.

Stadyuma girmek için uzun bir kuyruğa girdik. Bununla biraz eğlenebilirim.

Ağzım kulağına yakın olacak şekilde eğildim. "Slade," diye iç geçiriyorum. Vücudunun sertleştiğini hissediyorum. Kulağına gülmek için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum. Adını bu şekilde söylemenin ne yaptığını biliyorum. Dün gece beni o kadar sarhoş ettiği için hâlâ cezasını çekmesini istiyorum.

Ve bunu nasıl yapacağımı biliyorum.

Boğazını temizler. "Evet, Angel?" diye .

Ne yaptığımı ikinci kez düşünmeye başladım. Onu istiyorum, ama onun beni istemesini sağlamak muhtemelen iyi bir fikir değil. Bir futbol maçı izlemek üzereyiz. Öğle yemeğinden eve dönüyor falan değiliz.

Planıma devam etmeye karar verdim. Dilimi dışarı çıkarıp kulağını yalıyorum ve kulağının memesini ısırp ağzımın içine çekiyorum. Vücudunda bir ürperti hissediyorum ve gülümsüyorum. "Bebeğim, ben-"

Bacaklarımı bırakıp beni vücuduna yaslamak için ön tarafa doğru çekerken çığlık atıyorum. Bir yandan nefesimi tutmaya çalışırken bir yandan da Rams tişörtüne sıkıca .

"Evet, Angel?" Kendini beğenmiş bir şekilde bana gülümsüyor. "Sen ne?" Bir kaşını kaldırıyor.

Gözlerimi ona dikiyorum ve beni yere bırakana kadar kıvranıyorum. ona dönük olacak şekilde dönüyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup ofluyorum. Ben sadece onunla oynamak istemiştım ve o da benimle oynamaya başladı.

Kollarını göğsüme doluyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor. "Biliyorsun. Muhtemelen bunu söylediğime pişman olacağım..."

Benimle mi konuşuyor? Çünkü onu görmezden geliyorum!

Çenesini başımdan kaldırıyor ve kulağıma fısıldayabilmek için hareket ediyor. "Sinirlendiğinde beni çılgına çeviriyorsun, seni sertçe becermek istiyorum. Bu bir meydan okuma gibi, Angel. Sanki yüzündeki o kızgın ifadeyi silmem için bana meydan okuyorsun. Ve biliyorsun ki ben meydan okumadan geri adım atmam."

Tanrım, kulağa çok seksi geliyordu.

Vücut ısım yükseldikçe tüylerim diken diken oluyor. Ereksiyonunu sırtıma sürttüğünü hissediyorum. "Bak, Angel." İçime doğru itiyor. "Seni ne kadar arzulamamı sağladığını görüyor musun? Elimde olsa seni kamyonete taşır ve adımı öyle söylediğin için özür dileyene kadar arka koltukta becerirdim. Bunun beni delirttiğini biliyorsun, Angel. O kadar çıldırtıyor ki sikimi içine gömmek, sen adımı haykırırken seni sert ve hızlı bir şekilde becermek istiyorum."

Dizlerimin bağının çözüldüğünü hissediyorum. Şu anda onun için çok ıslağım. Beni kamyona kadar taşımasına gerek yok. , onunla yarışacağım.

Evet, bu harika bir plana benziyor.

Nefes nefese ve çok hazır bir şekilde arkamı döndüm. geçip kamyona doğru yürüyecektim ki kemerimin halkasından tutup beni geri çekti ve göğsüne çarptırdı.

"ama," diyorum nefes nefese.

Bebek mavisi gözlerini parlatan zafer gülümsemesini takınıyor. Orada büyülenmiş gibi duruyorum. Ben ona bakarken göğsümü kendine doğru çekiyor. Kafam karışmıştı. *Kamyona gideceğimizi sanıyordum.*

Kafasını sallıyor. Bunu yüksek sesle mi söyledim? Eğiliyor ve eli saçlarımda sıkılaşıırken ve dudakları kulağıma değerken nefesim kesiliyor.

"Alay edilmek berbat bir şey, değil mi?" Kolları yana düşerken ondan uzaklaşıyorum. Kıkırdıyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Şu anda kesinlikle özür dilemeyeceğim." Kalçamı itiyorum ve güneş gözlüklerimi gözlerimin üzerine indiriyorum, tek yapmak istediğim gülümsemek olmasına rağmen ona toplayabildiğim en sinirli bakışı atıyorum. O bu oyunda çok iyi ama ben not alıyorum.

"Göreceğiz," diye kıkırdıyor.

Stadyuma girdiğimizde ilerlemeye başlıyoruz. Önce koltuklarımızı bulmaya gidiyoruz, sonra çocuklar bira ve sosisli sandviç almak için yanımızdan ayrılıyor. Courtney ve ben yarın geri dönmek zorunda olduğu için birbirimizi ne kadar özleyeceğimizi konuşmaya başlıyoruz.

Adamlar bize sosisli sandviçlerimizi verirken elleri bir sürü şeyle dolu olarak geri döndüler.

"Al, bebeğim." Uzanıp sosislimden bir ısırık almasına izin veriyorum. Benden almadı bile. Her iki elinde de birer bira var. Sadece başını eğip büyük bir ısırık alıyor ve beni güldürüyor.

O ilk telefon görüşmesinden bu yana ne kadar yol kat ettiğimizi düşünüyorum. Hayatımı daha iyi hale getiren birine aşık oldum. Asla itiraf etmem ama onunla kavga etmek hoşuma gidiyor. Bu bana hissettiklerimin gerçek olduğunu söylüyor. Yaşadığım bu aşk asla bitmeyecek, o çekip gitse bile. Ona kızgın olduğumda bile, onu hala seviyorum. Onun çekip gitme düşüncesi nefesimi kesiyor ve göğsüm sıkışıyor.

"Seni seviyorum" dediğim anda beni terk edecek. Gidecek çünkü ben teslim olacağım. Beni bir şekilde sevdiğini biliyorum ama hala benimle olmasının tek nedeni kazanmak istemesi. Belki de bu ilişkiyi bir meydan okuma olarak görüyor. Önce pes etmem için bana meydan okuyor. Ona bir haberim var. Dilimi tutabilir ve bizi yok edecek o üç kelimeyi söylemeyebilirim. Durana kadar bu trene bineceğim. Ve o çekip gittiğinde, başımı dik tutacağım ve kırık kalbimi kendime saklayacağım.

"Slade, biram nerede?"

"Özür dilerim, unutmuşum." Slade, Josh'a birasını uzatmak için eğilir.

"Elinde iki bira olduğunu unuttun mu?" Ona gülümserken soruyorum. Gözleri sahadaydı ve bana bakmak için gözlerinin kaydığını görüyorum. Tekrar sahaya baktığında, ona bakmaya devam ediyorum. Bana bakmak için başını çeviriyor. "Ne?" diye sırtıyor.

Başımı sallıyorum. ve artık boşta olan elini yüzüme koyuyor. Sarsılarak geri çekiliyorum. "Ne?" diye soruyor yüzünde ciddi bir ifadeyle.

"Elin donuyor," diye gülüyorum.

"Ah, pardon. Evet, biraz uyuşmuş gibiler. İşte..." Hızlıca pantolonunun paçasına sürtüyor, sonra tekrar yanağıma yerleştiriyor. "Daha iyi mi?"

Başımı sallıyorum. Hava hâlâ buz gibi olsa da umurumda değil. Tepki vermeme neden olan sadece o ilk histi. Eğiliyor ve ben ona doğru eğilip gözlerimi kapatarak dudaklarımı onunkilere değdirirken gözleri benimkileri arıyor. Dilinin ağzıma girdiğini ve benimkiyle buluştuğunu hissediyorum. Öpücüklerinin bu kadar tatlı olmasına bayılıyorum.

Herkes çığlık atmaya başlıyor ama o durmuyor. Elini enseme götürüyor ve sanki çekileceğimi düşünüyormuş gibi daha sıkı tutuyor.

Hiç şansın yok!

"Buna asla doyamam." Yüzünü benimkinden birkaç santim uzaklaştırıyor.

"Ne?" Sadece bir öpücükle beni nasıl nefessiz bırakır?

"Yumuşak dudakların." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor.
"Tadın nasıl. Ne kadar muhteşemsin."

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Konuştuğu her kelimedede duvarlarımın yıkıldığını hissediyorum.

Bu hayal ettiğimden daha zor olabilir.

Chapter Twenty Five

SLADE

"Bu da neydi böyle? K r müsün sen?" Courtney hakeme bağırıyor.

Angel kabadayı olduklarını söylerken haklıydı. Son derece kabadayıydılar. Angel da en az Courtney kadar gürültücü ve bağırıyor. Sadece bunu k f rs z yapıyor.

Hepimiz ayaktayız, Rams için bağırıyoruz. Dördüncü çeyreğin bitmesine bir buçuk dakika kaldı. Yirmi sayı  ndeyiz. Oyuna girmeye çalışıyorum ama Angel'ı  pt ğ m için bu çok zor. O  p c kte farklı olan neydi bilmiyorum ama hâlâ onu . Yemin ederim çekildiğimde bunu gözlerinde görebiliyordum. istiyordu. Beni sevdiğini söylemek istedi.

Ona baktığımda yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifade vardı. O kadar yumuşak bir şeydi ki kalbimi kabarttı. Nazik olmak ve ona her şeyin sikişmekle ilgili olmadığını göstermek istedim. Ona onu nasıl becermek istediğimle ilgili şeyler söylediğimi biliyorum ve bundan hoşlandığını da biliyorum. Onunla edepsizce konuşmamdan ve ondan cinsel olarak ne istediğimi talep etmemden hoşlanıyor.

Duygularını sonsuza kadar saklayamaz. Eninde sonunda dili s r cecek ve kelimeler ortaya çıkacaktır.

Ve ben de onlara cevap vermek için orada olacağım.

Rams Seahawks'ı yenerken kızlar zıplayıp duruyordu. Josh ve ben kamyonu doğru yürürken kızlar önümüzde zıplıyor, küçük çocuklar gibi davranıyorlar. Josh ve ben sadece güldük.

Oyundan hortuma dönerken otobana bile  ıkmamıştık ki dikiz aynasından baktığımda Courtney'nin sız mış bir halde Josh'un omzuna yaslanmış olduğunu görüyorum. Angel da onun penceresine yaslanmış, o da kendinden geçmiş.

"," diye kıkırdıyorum.

"Evet. Uzun bir gün oldu. Özellikle de dün gece içtikleri onca ŗeyden sonra." Bir elini Courtney'nin saçlarında gezdirir.

"Bu gece benim evimde kalabilirsin. Eve gitmek zorunda değilsin." Bir sürü odam var ve Courtney yarın öğleden sonra ayrılıyor. Onunla biraz zaman geçirmek istediğini biliyorum.

Başını salladı. "Evet, kalacağım." Courtney'ye bakıyor ve onun Tulsa'ya dönmesine izin verdiği için ŗimdiden piŗmanlık duyduğunu biliyorum.

Eve yanaŗtım ve kamyoneti garaja park ettim. "Onu yatağına götüreceğim, sonra da ."

"Tamam. Kalmama izin verdiğiniz için tekrar teŗekkrler." Kamyondan inerken Courtney'i kucağına alır.

"Ne zaman istersen." Sormasına bile gerek olmadığını biliyor.

Kapısını açtığımda kamyondan dŗmemesi için uzanıp Angel'penceresinden çekiyor. Onu hareket ettirdiğimde inliyor ve bu benim sikimin sertleŗmesine neden oluyor. Derin bir nefes alıyorum ve kamyondan iniyorum.

Ona doğru yürüyüp kapısını açtım. Nerf demirlerinin üzerine çıkıp onu kollarıma alıyorum. Onu vücuduma sarıp kamyonetin kapısını kapatırken kıpırdamıyor.

Onu eve götürüyorum ve odamıza götürüyorum, sonra yatağa yatırıyorum. Ayakkabılarını çıkartıyorum, sonra kot pantolonunu zyorum ve onu kaldırıp tiŗrtn atmadan önce yavaŗŗa bacaklarından aŗaęı çekiyor.

Onu uyandırmak ve ne kadar nazik olabileceğimi göstermek istiyorum. Birinin seni fiziksel olarak sevdiğini hissetmenin nasıl bir ŗey olduğunu bana göstermesini istiyorum. yapmayacağım. Çok yorgun ve uykuya ihtiyaı olduğunu biliyorum.

Sütyenini çıkardım, sonra külotunu çıkardım. Banyoya gidip yatmak için hazırlanıyorum ve sonra onun yanındaki yatağa tırmanıyorum. Vücudunu yanıma çektim.

"İyi geceler Angel," diye fısıldıyorum yüzüne. Alnına yumuŗak bir öpücük konduruyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Samantha

"Ee... beni bilgilendirir misin?" Courtney ve ben kamyonu havaalanına doğru gidiyorduk.

"Onunla yatmadım. Sorduğun buysa," diye gülüyor. "Ne?" "Ne?" diye soruyorum, belli ki şaşırmış.

"Aynı yatakta yattık." İç çekerek başını arkaya yasladı. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Bütün gece konuştuk. Yani ben konuştum. O sadece dinledi," diye gülüyor.

"Eminim veda etmekten nefret ediyordur." Slade bu sabah işe gitmek için ayrılmıştı ama Josh Courtney ile biraz daha vakit geçirmek için geç saatlere kadar kaldı.

"Evet. Ona e-posta adresimi, cep ve ev numaramı verdim."

Ona gülüyorum. "O zaman, seni sıkacağına karar verdiğinde, onu görmezden gelemeyeceksin."

"Hayır, ondan gerçekten hoşlanıyorum. O farklı biri. Pantolonumu indirmeye çalışmıyordu. Öpüştük. Çok iyi öpüşüyor ama onun dışında mükemmel bir beyefendiydi. Hatta bu sabah Tulsa'ya beni görmeye gelmek istediğini söyledi."

Onu bırakmam gereken havaalanına yanaştım. Ona döndüm. "Sevindim. Umarım bir şeye dönüşür. Josh iyi bir adam ve ona iyi davranacak birini hak ediyor ve senin de bunu yapacağını biliyorum."

Birbirimize sarıldık ve birkaç damla gözyaşı döktük. Ona hoşça kal diyorum ve Slade'in evine dönüyorum. Slade'in evine girdiğimde telefonum çaldı. Çantamdan çıkarıp arayanın kimliğine bakıyorum.

Kalbim durdu.

Anne! Anne!

Annem beni arıyor. Onu beş yıldır her ay arıyorum ve tek bir çağrıma bile cevap vermedi.

Şimdi de beni arıyor.

Nefesimi bıraktım ve cevap verdim. "Alo?" Fısıldıyorum. Bundan daha fazlasını yap.

"Samantha."

hava durumunu konuşmak için aramış gibi adımı söylediğini duyunca gözlerim doluyor.

"Evet, anne." Sesim çatlıyor.

"Oh, Samantha. Sesini duymak çok güzel."

Konuşamıyorum. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor ve o konuşmadan önce aramızda bir sessizlik oluyor.

"Çok üzgünüm," diye

fısıldıyor. Hiçbir şey

söyleyemiyorum.

"Eve gelir misin? Lütfen?" diye yalvarır. "Ne?"

Eve gelebilir miyim? Tabii ki gelebilirim. Hep onu düşündüm.

Onu hep özledim.

"Tatlım, seni görmek istiyorum. Eve gelebilir misin? Seni gerçekten görmek istiyorum. Her şey için özür dilemek ve bunu doğru şekilde yapmak istiyorum."

"Evet," diye fısıldıyorum, hâlâ düzgün konuşamıyorum.

"Seni bir an önce görmek istiyorum. Çok uzun zaman oldu." Ağlamaya başladı.

Slade'in evinin girişinde durmuş, telefonun diğer ucunda annem ağlarken ben de ağlıyorum. *Neler oluyor?*

"Tamam. Yarın için bir uçak bileti ayarlayacağım." Sertçe yutkundum.

"Yalnız mı geleceksin yoksa Slade de seninle gelecek mi?"

Slade mi? Slade'i nereden biliyor?

"Kasabada bazı şeyler duydum, tatlım. Courtney'nin az önce orada olduğunu biliyorum ve seni dünya sanan bir adamla mutlu olmanın ötesinde olduğunu duydum."

Ne? Böyle düşünmesi için ne söylenmiş olabilir?

"Bilmiyorum."

"Onu da getirmelisin. Onunla tanışmayı çok isterim." Bu düşünceden dolayı mutlu görünüyor.

"Oh. Tamam."

"Gitmem gerek, tatlım. Yarın beni ara ve uçağının ne zaman geleceğini söyle."

"Tamam. Seni seviyorum anne," diye nefes veriyorum.

Derin bir nefes alır. "Ben de seni seviyorum Samantha." Sesi titriyordu. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Birkaç kez burnumu çekiyorum, boğazımdaki yumruyu geçip konuşamıyorum.

"Dikkatli ol ve yarın görüşürüz," fısıldıyor telefonu kapatmadan önce. Hâlâ hareket edemiyorum. Sanki felç olmuş gibiyim. Beni görmek istiyor. *Beni görmek istiyor!*

Beni sevdiğini söyledi. Bu sözleri birinden duymayalı çok uzun zaman oldu. Jax'i saymıyorum.

Orada durup gözlerimi kapatıyorum ve uzun tuttuğu siyah saçlarını hatırlıyorum. Saçlarını hep bukleler halinde örerdi. Bu yüzden ben de benimkini bukle bukle yapıyorum. Kendi saçını düzeltir, sonra da benimkini ya saç ya da sıcak bigudilerle kıvrırdı.

Makyaj yapmama ve kıyafetlerini giymeme izin verdiğini hatırlıyorum. Courtney her zaman cezalı olduğumu söylerken haklıydı, ama bunun nedeni her zaman başımı belaya sokmamdı. İstedığimi, istediğim zaman yapıyordum, yani yaptığım hemen hemen her şey için ceza alıyordum.

Nasıl bu kadar yanlış gitti bilmiyorum.

Neden beni görmek istiyor?

Gözlerim kapalıyken onun sesini duyabiliyor ve durduğunu hayal edebiliyorum. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akmaya devam ediyor. *Ya oraya gittiğimde benden istediği tek şey paraysa?* Kalbim bir kez daha kırılır.

"Angel?"

Gözlerimi yavaşça açıyorum. Slade elleri kalçalarımda, önümde duruyordu. Ellerini üzerimde hissetmedim bile. *Ne zamandır burada duruyordu?*

"Neden ağlıyorsun?" Hala özgürce akan gözyaşlarımı silmek için kalçalarımı serbest bırakıyor.

"Annem beni aradı," diyorum titreyerek

Elimi tuttu. "Gel hadi. Oturalım." Beni oturma odasına çekti ve kanepeye yanıma oturdu. "Ne dedi?" Bir tutam saçımı kulağımın arkasına itiyor.

"Mümkün olduğunca çabuk Talsa'ya gelmemizi istiyor."

"Biz mi?" Kaşları birbirine yaklaştı.

Başımı salladım. "Ne istediğini anlamıyorum. İstemiyorsan benimle gelmek zorunda değilsin."

Yüzü bana dönük olacak şekilde kayıyor ve ellerimi ellerinin arasına alırken bir gülümseme oluşuyor. "Bensiz gitmene izin vermem." Gülümsüyor ama ben gülümsemeyince kaşlarını çatıyor. "Konuş benimle, Angel. Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Biraz gerginim. Doğru şekilde özür dilemek istediğini söyledi ama bir art niyeti olduğunu düşünmeden edemiyorum. Neden birdenbire beni görmek istesin ki? Yarın bir uçağa atlayıp seni de Tulsa'ya sürükleyeceğim." Yere bakıyorum. "Benden eve gelmemi istedi. Orası uzun zamandır benim evim değil."

Bana bakarken başımı kaldırıp ona bakıyorum, hâlâ ellerimi tutuyor. "Her şeyi bıraktım Slade. Her şeyi. Yanıma sadece iki bavul kıyafet, bir çanta banyo malzemesi ve üçümüzün bir fotoğrafını aldım. Geri kalan her şeyi bıraktım. Muhtemelen hepsini çöpe atmıştır."

"Bunu yaptığından şüpheliyim, Angel."

"Neden ona katlanamadığı bir çocuğu hatırlatacak şeyler saklasın ki?" Göğsümün ağırlaştığını hissederken başımı sallıyorum.

"Aslında yarın onu *görmeye* gideceğim ve bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Uzun zamandır onunla konuşmak istiyordum ama şimdi bu gerçekleştiği için onu çevirmek istiyorum. Onu reddedecek kadar güçlü olmak istiyorum. Uzun zamandır hissettiğim acıyı hissetmesine izin vermek istiyorum. bunu yapamam. Bunu yapmak için çok zayıfım. O benim annem ve onu seviyorum," diye fısıldıyorum.

Slade eğildi ve beni kucağına çekti. "Angel." Ona bakmam için yüzümü gömleğinden çekip çıkardı. "Sen tanıdığım en güçlü insansın. Senin zayıf hiçbir yanın yok. Bunu unutma. Yalnız gitmiyorsun, ben de seninle geliyorum. Belli ki sana bir şey için ihtiyacı var. Sana ihtiyacı olduğunda ona gittiğin için daha iyi bir insansın."

Başımı salladım.

"Hadi, seni yatağa götürelim. İçimde dinlenmeye ihtiyacın olacağına dair bir his var."

"Saat daha altı ve benim hâlâ internete girip biletlerimizi almam gerekiyor." Kucağından inmek istiyorum ama beni daha sıkı tutuyor.

"Ben getiririm. Merak etme." Hayır diyecek oluyorum ama eğilip beni öpüyor. "Onları alacağım," diye tekrarlıyor usulca dudaklarını dudaklarımdan çekerken.

"Tamam. Teşekkür ederim, bebeğim." Ayağa kalkıp beni bir çocuk gibi kucaklayıp yatağa götürürken yüzümü göğsüne gömüyorum. Ben soyunurken, onun telefonda biletlerimizi aldığını duyabiliyorum.

Soyunduktan sonra sürünerek yanıma geliyor. "Sabah altıda yola . Saat dört buçukta havaalanında olmamız gerekiyor."

Başımı salladım. "Teşekkür , bebeğim." Eğilip alarmımı üçe kuruyorum.

Uzanırken ona sarılıyorum.

Yarın muhtemelen hayatımın en uzun günü olacak.

Kiralık arabamızın yolcu koltuğunda otururken ellerim terliyor, kalbim hızla çarpıyor ve dizimi aşağı yukarı zıplatıp duruyorum. Slade bizi eski evime götürüyor ve ben gergin bir enkazım.

Daire şeklindeki çakıllı yola yanaştığımızda nefes almakta zorlanmaya başlıyorum. Slade arabayı garaj yoluna park ediyor ve bana dönüyor. "Bir saniye burada bekle ve çantalarımızı alayım, tamam mı?"

Koluna uzandım. "Hayır," diye neredeyse bağıracaktım. "Onları burada bırak. Her ihtimale karşı....Bilmiyorum. Gitmeye karar verirsek diye. Onları daha sonra da alabiliriz." Saçmalarken kolunu ölümüne kavriyorum.

Yavaşça başını sallıyor. "Tamam." Yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Senin için buradayım, Angel. Burada yalnız değilsin. Ben buradayım."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum gözlerimi kapatıp derin bir nefes alırken. "Hadi gel." Beni bırakıyor ve arabadan iniyor. Arabanın önünden dolaşıp benim için kapıyı açmasını izliyorum. Çıkmama yardım ediyor ve kapıya doğru yürürken elimi bırakmıyor. Ben de içeri girmek yerine kapıyı çalmaya karar vermeden önce birkaç nefes alıyorum.

Burası artık benim evim değil.

Kapının kilidinin açıldığını duyduğumda nefesimi tutuyorum. Hareket edemiyorum. Annem her zaman küçüktü ama şimdi daha da küçük görünüyor. Bilmiyorum, giydiği bol erkek tişörtü ve siyah saçlarıyla bunu söylemek zor.

bol eşofman altı. Saçlarını arkadan topladığı beyaz bir şapka takıyor. daha koyu kahverengi ve eskiden olduğundan daha kısa olduğunu fark ediyorum.

Anneme benziyor. Aynı kadın. Yine de açıklayamadığım bir şekilde farklı.

"Merhaba Samantha." Bana gülümsüyor ama ben karşılık . "Slade." Elini uzattı.

Elini sıkar. "oldum, Bayan Bennett."

"Lütfen, bana Marie de. Lütfen, içeri gelin." Bizi içeri almak için yavaşça kenara çekildi. Slade beni kapıya doğru itmek zorunda kaldı.

İçeri girdikten sonra kapıyı kapatıyor ve bize dönüyor. "İkinize içecek bir şey getireyim mi?" diye soruyor kapıdan çıkıp koridora doğru yürürken.

"Hayır, teşekkür ederim," diye cevaplıyor Slade. Sadece başımı sallıyorum. Konuşmaya korkuyorum. Ona bağırmaya ve küfretmeye başlayabilirim ya da ona koşup bir bebek gibi ağlayabilirim. İkisi de iyi olmaz, o yüzden çenemi kapalı tutuyorum.

"Gel. Gidip oturma odasında oturalım."

Hiçbir şeyin değişmediğini fark ettim. Gary'nin fotoğraflarını görmemem dışında her şey aynı. Dört numaralı koca.

Slade kanepeye oturuyor ve ben şömineye doğru yürüyorum. Başımı kaldırıp babamın şöminenin üzerinde duran vazosuna bakıyorum. Vasiyetinde neden yakılmak istediğini hiç anlamamıştım ve annemin küllerini istemesini de tuhaf bulmuştum.

Kanepeye doğru yürüyüp Slade'in yanına oturuyorum ve yere bakıyorum. Burada olmak istemiyorum. Bu bana çok yanlış geliyor; bir yalan gibi. Annem bize katılmak için geri geldiğinde Slade elimi sıktığında başımı kaldırıyorum.

"Unutmadan önce bunu sana vermeliyim." Bana bir zarf uzatıyor. Ona bakarken kaşlarımı kaldırıyorum ve elinden alıyorum. Yavaşça koltuğa oturuyor ve bana bakıyor.

Elimi Slade'çekip çeki açıyorum. Dört yüz seksen bin dolarlık bir çeke bakıyorum. Başımı sallarken ona devam ediyorum. "Anlamıyorum," diye .

"Bana gönderdiğin her bir dolar," diye açıklıyor annem.

"Ne? Neden?" Gözlerimi ondan alamıyorum.

Annem iç çekerek gözlerimi çekten ayırıp onunkilere çeviriyor. "Sana bir şey söylemem gerekiyor. Ve konuşmadan önce her şeyi dinlemenı istiyorum, tamam mı?" Bana o kadar yakın oturan Slade'e bir bakış atıyor ki, annem ona bakarken vücudunun sertleştiğini hissedebiliyorum.

Başımı salladım.

"Samantha, seni kurtarmaya çalışıyordum. Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum. Hâlâ da doğru olduğunu düşünüyorum." Sanki bunu itiraf etmek onu öldürüyormuş gibi başını öne eğdi. Tekrar bana bakmak için başını kaldırıyor. "Babanla harika bir ilişkimiz ve mükemmel bir evliliğimiz vardı. En azından ilk birkaç yıl. Öyle kalmaması benim hatamdı." Yere bakıyor ve derin bir nefes alıyor. "Sen iki yaşına basmadan birkaç ay önce bir ilişki yaşadım."

Nefes nefese kaldım, elimi ağzıma götürdüm. Slade'in yanıma daha da yaklaştığını hissediyorum.

Annem gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırırken başını sallıyor ve devam ediyor. "Kendimi kaybettim. Bir kocam ve yeni bir bebeğim vardı. Her şey çok bunaltıcıydı. Aileme odaklanamıyordum. Dışarıda kalmaya ve partilere katılmaya başladım. Babanla aramızda sorunlara neden oldu. Ben farklı bir hayat yaşamakla meşgulken o hep evde seninle ilgileniyordu."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülüyor. "O kadar kötüleşti ki seni gündüzleri işe götürmek zorunda kaldı. Bu yüzden babasının kızı olduğunu biliyorum. Senin için orada değildim." Başını sallıyor. "Sonunda bundan bıktı ve beni terk etti. Bu beni uyandırdı. Tekrar bir aile olabilmemiz için geri dönmesi için ona yalvardım. Yine de dönmedi. Zararın çoktan verildiğini söyledi. Neden beni seven bir aile dışında benim için başka bir şey olduğunu düşündüm bilmiyorum." Yüzündeki bir damla gözyaşını siliyor.

Ayak uydurmakta zorlanıyorum.

"Babanı her şeyden çok seviyordum. Onu asla unutamadım ve sonunda üç kez daha evlendim," diyerek acı acı gülüyor.

Artık bununla başa çıkamıyorum. "Bana söylemediğin şey ne anne? Greg nerede?"

"Greg ve ben boşandık." Bu konuda üzgün görünmüyor. Tabii ki ondan boşandı.

Derin bir nefes alıyor. "Sen son sınıfa önceki yaz, meme kanseri olduğumu öğrendim."

Ne oldu? Kalbim karnıma düştü.

"Babana gittim ve ona anlattım. Beni şehirdeki en iyi uzmana yönlendirdi ve tüm tedavi masraflarımı karşıladı. İki aydan kısa bir süre sonra baban vefat etti." Küçük bir çığlık attı.

Babamdan bahsederken boğazımın düğümlenmeye başladığını hissediyorum.

"Seni o şirkette bıraktığı için ona kızgındım. O ve ben senin için çoktan başka planlar yapmıştık."

Planlar mı? Benim için plan mı yaptılar?

"Senin için bu kasabada kapana kısılmış bir hayat istemedik." Slade elimi tutuyor ve bu beni tedirgin ediyor. "İstediğin bu değilse bu kasabada kalman için bir neden olmasını istemedim, bu yüzden sana hiç söylemedim tatlım. Son kavgamızı yaptığımız o gün, bana şirketi sattığını ve benden uzaklaşmak istediğini söylediğinde. Doktorun muayenehanesinden yeni gelmiştim ve senin için en iyisinin bu olduğunu biliyordum."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı dökülüyor. Başımı hafifçe sallıyorum. "Anlamıyorum. Bana neyi anlatacaksın?" Annem bana bakmıyor bile, ben de Slade'e bakıyorum. O da anneme bakıyor ve çenesinde bir kas kasılıyor. *Neyi ?*

"Ölüyordum Samantha. Evden ayrılmanı istedim. Mesele hiçbir zaman babanın sana bıraktığı para ya da onun şirketini satarak kazandığın para değildi. Benim ölmemle ilgiliydi." Gözleri benimkilerden Slade'inkilere gidip geliyordu. "Bu haberle nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Tek bildiğim, hastalığının senin hayatını belirlemesini istemediğimdi." Gözleri benimkilerle yalvarırken yanaklarından yaşlar süzülüyor.

"O zamanlar ölmek üzere olduğunu söylemek için neden beş yıl bekledin?" Elimdeki çeke bakıp her şeyi bir araya getirmeye çalışıyorum. Bir hıçkırık duyduğumda anneme baktım.

"Hâlâ ölüyorum," diye fısıldıyor.

O kadar hızlı ayağa kalkıyorum ki bu sırada elimi Slade'in elinden çekiyorum "Ölüyor musun? Babamın tedavi masraflarını karşıladığını söylemiştin," diyorum çılgınca.

"Yaptı ama çok geç fark ettik."

"Yani ben yokken bunca zamandır hasta olduğunu mu söylüyorsun?" Nefretle sordum.

Başını sallıyor.

"Neden bana söylemedin anne?" Yüzümden akan gözyaşlarını tutamıyorum "Burada kalacaktım. Seninle birlikte. Senin için. Seninle ilgilenirdim." Oturma odasının zemininde volta atmaya başladım.

"Anlamıyor musun?" Yavaşça ayağa kalkıyor. "İşte bu yüzden sana hiç söylemedim. Gitmen ve hayatını yaşamam gerekiyordu. Benimle ilgilenip ölmemi bekleyerek hayatını boşa ."

Volta atmayı bıraktım. "Ne kadar ?" Bağırıyorum, irkilmesine neden oluyorum. "Üç ay," diye fısıldıyor.

Karnıma yumruk yemiş gibi bir adım geri çekildim. "Üç ay mı?" Fısıldıyorum. "Bunca zaman. Geçtiğimiz beş yıl boyunca benden nefret ettiğini düşünmemi sağladın," diyorum sakince.

Başını sallarken ellerini kaldırıyor "Hayır, hayır, hayır. Niyetim bu değildi."

"Ben de öyle anladım," diye . "Beni itip , lise mezuniyetime gelmedi. Üniversiteye gitmeden önce beni görmek istememek. Tanrı aşkına, seni her ay arıyordum ve sana para gönderiyordum!"

Ona dönmeden önce bir elimi saçlarımda gezdirerek ondan uzaklaşıyorum.

"Parayı iade edebilirsin anne. Umurumda olmayan parayı!" Çeki kaldırıp parçalara ayırırken çığlık atıyorum. "Peki ya son beş yıl anne? Onu nasıl geri vereceksin? Nasıl olur da beni bir kenara itersin, sanki senin için yeterince önemli değilmişim gibi?"

Odadan çıkmaya başladım. "Eğer bir çocuğum olursa, ona olması gerektiği gibi davranacağım. Sahip olduğum her son dakikayı onlarla ve kocamla geçirmek isterdim. Onlara hayatımdaki en önemli şeyin onlar olduğunu göstereceğim. Onları asla bir çöp gibi bir kenara atmam!" Çığlık atıyorum.

"Angel," Slade nihayet konuşurken ayağa kalkar.

Siktir .

İkisine de söyleyecek bir şeyim yok. Onun ne umurumda değil. Devam ediyorum ve ön kapıyı çarpıyorum. Kiralık arabamıza koşup atlıyorum ve Slade'in anahtarları kontakta bıraktığı için Tanrı'ya şükrediyorum.

Uzun bir yolculuğa çıkmalıyım.

Chapter Twenty Six

SLADE

Şok içinde Marie'nin koltuğuna geri oturdum. Az önce önünde olup bitenleri aklım almıyor.

Zavallı Angel. Şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Gitmesini istemedim. Bu kadar üzgünken yolda olmak onun için iyi değil.

Kafamı kaldırdığımda Marie'nin ön pencereden dışarı baktığını görüp iç geçiriyorum. Angel tıpkı ona benziyor. O güzel yeşil gözleri ve Barbie bebek yüzü var. Onun da neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. *Neden son yıllarını kızıyla geçirmek istemesin ki?* Haliya bakarken bir elimi yüzüme sürüyorum.

"Ona Angel diyorsun."

Başımı kaldırdım. Marie sırtı pencereye dönük bana bakıyor. "Evet."

Yüzünde küçük bir gülümseme oluşur. Şömineye doğru yürüyüp bir resim alıyor, sonra da koltuğuna oturuyor. Elindeki resme bakıyor, sonra uzanıp bana uzatıyor.

"Bu Samantha ve babası Jack. Onu doğurduktan hemen sonra çekildi. Bu onun ilk fotoğrafıydı. Onu ilk kucağına aldığı anda söylediklerini asla unutmayacağım. Ona Tanrı'dan gelen küçük meleğimiz demişti."

"Ona Angel mı dedi?" *Bundan hiç bahsetmedi.*

"Hayır." Başını sallıyor. "Sadece bir kez. Ona hep prenses derdi. Onun küçük prensesiydi. Ne yaptığımı anlamamı beklemiyorum. Ona söylemedim çünkü hayatını yaşamasını istedim. Onu ölümle yüz yüze getirmek istemedim."

"Haklısınız. Mantiğınızı anlamıyorum. Şimdi Angel hayatının geri kalanında hep o beş kişiyi merak ederek yaşamak zorunda kalacak.

asla geri alamayacağı yıllar." Resmi üzerine koydum ve koltuğa geri yaslandım.

İç çekiyor. "Okula gitmez ve diploma . Jax'le asla tanışamazdı."

Bu düşünceye kaşlarımı çatıyorum.

"Yani seninle hiç tanışmamış olacaktı."

Başımı salladım. "Yine haklısın! Beni bulduğu için Tanrı'ya her gün şükrediyorum ama bunun annesinin zararına olmasını istemiyorum."

Başını yana eğiyor. "Onu seviyor musun?" "Sahip olduğum her şeyle. O benim hayatım."

Ayağa kalkıyor ve koridorda duran bir porselen dolabın şifonyerini açmaya gidiyor. Geri döndüğünde elinde küçük kırmızı kadife bir kutu vardı. Yanımdaki kanepeye oturdu. "Bunu almasını istiyorum. Bir zamanlar çok özel olan ve anlam taşıyan bir şeye sahip olmasını istiyorum," diye mırıldanarak kutuyu açtığında iki gümüş bant ortaya çıkıyor. Biri minicik ve her tarafında küçük elmaslar var. Diğeri ise çok daha büyük, sade bir gümüş bant.

Onları kutudan çıkardım ve elimde tuttum.

"Onlar bizim evlilik yüzüklerimizdi. Onları eritip yeni ve size özel bir şeye dönüştürebilirsiniz ya da bu şekilde kalabilirler."

"Yapamam." Yüzükleri ona geri vermeye çalışıyorum ama o sadece elimi yüzüklerin etrafına kapatıyor.

"Yapabilirsin," diye başını sallıyor. "Evlilik her zaman kolay değildir. Bazen zor bir iştir. Ama günün sonunda, hiç kimse seni kızım kadar sevemez. Bunca zamandır onu yakından takip ediyorum. Ne yaptığını bilmeyecek kadar ileri gitmesine asla izin vermedim."

Ne söyleyeceğimi bilemeden ona bakıyorum. O hep oradaydı; çok yakın ama çok uzaktı ve bu süreçte Angel'ın bir parçasını yok etti. Aşkımın onarıp onaramayacağını bilmediğim bir parçasını.

"Onu seviyorum ve onu sevmekten asla vazgeçmeyeceğim. Bunlar için teşekkür ederim.

Benim için çok şey ifade ediyorlar ve onun için de çok şey ifade edecekler."

Eğildi ve bana sarıldı. "Yorulmaya başladım. Ben yatmaya gidiyorum. Samantha'nın odası üst katta sağdaki son oda."

Bir süre sonra Angel'ın yatağında yatıyor, parlak pembe duvara bakıyor ve iyi olmasını umuyorum. Telefonuna cevap vermesini sağlayamıyorum ve ne zaman döneceğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Ayrıca o yüzükleri düşünmeden de edemiyorum. Onu karım yapmak hiç şüphem yok ama annesinin ölüm haberiyle nasıl başa çıkacağı konusunda endişeliyim. Kendi başına halledebileceğini düşündüğü durumlar söz konusu olduğunda beni hep itiyor.

Bir arabanın yanaştığını duyuyorum ve doğrulup pencereden dışarı bakıyorum. Angel yavaşça arabadan iniyordu. Yatağından fırlayıp merdivenlerden ön kapıya doğru koşuyorum. Kapıyı açtığımda orada durmuş, hoş geldin paspasına bakıyordu.

Geri döndüğü için rahatlayarak iç çektim. Bana bakıyor; bitkin görünüyor. Kollarını boynuma doladığında onu kucağıma alıp vücuduma yaslıyorum. Sessiz hıçkırıklarından vücudunun hafifçe titrediğini hissedebiliyorum. Çok fazla zaman kaçırdığını ve annesiyle çok az zamanı kaldığını bildiğim için kalbim onun için kırılıyor.

Onu merdivenlerden çıkarıp odasına götürüyorum. Onu soyarken yatağın ucuna oturtuyorum. Çok sessiz davranıyor ve bu beni endişelendiriyor. İç çamaşırına ve sütyenine kadar indirdikten sonra önünde diz çöküyorum.

"Angel." Artık donuk yeşil olan gözleri kan çanağına dönmüş ve şişmiş. Tanıdığım Angel'a hiç benzemiyorlar ve bu kalbimi sızlatıyor. "Konuş benimle, bebeğim." Saçlarını yüzünden geriye doğru itiyorum.

"Konuşmak istemiyorum." Başını sallıyor ve gömleğimin yakasını çekiştirerek beni vücuduna yaklaştırıyor, elleri saçlarımda geziniyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

Tereddüt ediyorum ve biraz geri çekiliyorum. Bunun için doğru zaman olduğunu sanmıyorum.

"Lütfen Slade," gözlerini kısa bir an için kapatıyor, sonra açıp bana bakıyor. "Lütfen bana yardım et," diye burnunu çekiyor.

"Neye yardım edeyim, Angel?"

Fısıldıyorum. "Her şeyi unutmama yardım et!"

Göğsüm sıkışıyor ve midem bulanıyor. Şu anda kalbi kırık ve korktuğunu biliyorum. Söyleyeceğim hiçbir söz onu rahatlatmayacak ama ona gösterebilirim. Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu gösterebilirim. Çünkü istiyorum. Onun için burada olduğumu bilmesine ihtiyacım var.

her adımda. Hiçbir yere gitmeyeceğim. İhtiyacı olan şeyi sağlayacağım.

Ayağa kalkıyorum ve ayakkabılarımı çıkarırken gömleğimi başımın üzerine çekiyorum. Kot pantolonumu çıkarıp boxerım ve çoraplarımla birlikte kaydırarak çıkarırken gözlerini izliyorum. Hüzünlü, kalbi kırık, yeşil gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Ayağa kalkıp sütyenini çıkarıyor ve ardından sarı dantel tangasını kaydırarak çıkarıyor. Yere düştüğünde, vücutlarımız birbirine değecek şekilde ona doğru yürüyorum.

Ben üzerine çıkarken yavaşça yatağına doğru sürünüyor.

İki elini göğsüme koyuyor ve beni sırtüstü Beni kucaklıyor, sonra ağzını benimkine doğru eğiyor ve bana tatlı bir öpücük veriyor. Çok nazik ve yumuşak bir öpücük ve döktüğü gözyaşlarının tuzunun tadını alabiliyorum. Keşke onları alabilseydim. Ellerimi kalçalarına koyuyorum ve sonra sırtında gezdiriyorum.

"Slade." Kendini üstüme doğru yönlendirmeye başladığında elinin sert aletimin tabanında dolaştığını hissediyorum. Gözlerinin içine bakıyorum. "Seni hissetmeye ihtiyacım var. Her şeyini."

Prezervatif kullanmak istemediğini anlamam saniye sürdü. Doğum kontrol hapi kullandığını biliyorum ama benden hiç kullanmamamı istemedi. Hamile kalması umurumda değil; çocuğumu taşıyacağı düşüncesi kalbimi kabartıyor.

Kendini bana doğru yönlendirmeye başladığında düşüncelerim unutuldu. Sırtımı eğiyorum ve o benim uzunluğumdan aşağı kayarken onu daha sıkı kavriyorum.

Siktir! Daha önce hiç prezervatif kullanmamıştım. *Hiç kullanmadım!* Böyle hissettirebileceğini hiç bilmiyordum. Bana binmeye başladığında ipek gibi pürüzsüz hissediyor, patlamak istememe neden olan yavaş bir ritim ayarlıyor. Kalçaları kışkırtıcı bir şekilde yavaş hareket etmeye devam ederken başı boynumun kıvrımında göğsüme uzanıyor. O kadar yumuşak ve nazik ki, bana hiç bilmediğim bir şeyi gösteriyor. Sevişiyoruz.

Onu altıma alarak yuvarlandım. Gözlerine bakmak için doğruluyorum. Hâlâ kırmızı ve şişkinler ama yine de parlıyorlar. Bana bakıyor ve gülümsüyor. Bu korkunç günü unutmasına yardım ettiğimi bilmemi sağlayan yavaş ve seksi bir gülümseme. Ben aptal değilim. Bu onun için uzun ve zorlu bir yol olacak. Önümüzdeki üç ay onu tüketecek, sonra da

Öldükten sonra yas tutması ne kadar sürerse sürsün, onun güçlü olduğunu ve beni ne kadar uzaklaştırmaya çalışırsa çalışsın yanında olacağımı biliyorum.

Hareket etmeyi bırakıyorum ve yüzüne bakarak içine oturuyorum. Bir elini kaldırıp yanağımı okşuyor. Yüzümü eline yaslayıp avucunu öpüyorum, sonra eğilip dudaklarını öpüyorum. Onunla sevişmeye devam ederken kalçalarım yeniden hareket etmeye başlıyor. Ellerini sırtıma koyuyor ve parmak uçlarının tenimde aşağı yukarı gezindiğini hissediyorum. Vücudumda bir ürperti dolaşıyor. Elleri vücudumda dolaşırken hiç onun içinde olmamıştım. Bu inanılmaz bir şey. Dokunuşu beni içten dışa doğru eritiyor.

Dışarı çekiyorum, sonra sırtını kavislendirirken yavaşça içine giriyorum. Ağırlığımı ona veriyorum ve kollarımı sırtının altına sokuyorum. Ellerini saçlarıma çekestiriyor. Vücutlarımızın hiç bu kadar yakın olduğunu sanmıyorum. Birden fazla şekilde birbirimize bağlıyız.

Vücudunun kasılmaya başladığını hissediyorum ve onu kendime daha da sıkı sarıyorum, bacakları etrafımı sararken kalçalarım hareket ediyor. Dudaklarımı boynunun kıvrımından ağzına götürüyorum ve onu derinden öpüyorum, ona burada olduğumu ve gitmesine izin vermeyeceğimi gösteriyorum. Onu tuttuğumda çözülüyor, dudaklarımız birbirine kilitleniyor, vücutlarımız terden kayganlaşıyor ve ağızım çıkardığı her inilti ve sızlanmayı yutuyor.

arkasından takip ediyorum.

Bizi yan tarafımıza çeviriyorum ve onu tutmaya devam ediyorum. Gözlerini kapatıp kollarımda uykuya dalmasını izliyorum. Birbirimizle tek kelime konuşmadık, ama söyleyecek bir şey yok. Bedenlerimizle zaten söylemiştik.

Uyuyamıyorum. Düşüncelerim karmakarışık. Eve gitmesi, bavullarını toplaması ve geri dönüp burada annesinin yanında kalması gerektiğini biliyorum. Sabah kalkacak bir uçağımız var, böylece işe geri dönebiliriz. İş yerini arayıp onu kamyonetimle Tulsa'ya götürebilir, sonra da St. Louis'e uçabilirim. Her gün gelebilirim.

hafta sonu onun için burada olmak. Bu da onlara hafta içi kişisel zaman kazandıracak. O beş yılı geri alamazlar ama üç ayları kaldı.

İç çekerek yataktan kalkıyorum, kıyafetlerimi giyiyorum ve mutfığa Buzdolabının kapağını kapatırken Marie'yi gördüm. "Oh, çok özür dilerim. Seni uyandırmak istememiştim." Üzerinde beyaz bir bornoz, beyaz terlikler ve başında ipek bir şal var.

"Oh, yapmadın. Uyuyamadım. Samantha için bir şeyler hazırlıyordum. Biraz kahve alayım dedim. misin?" Cezveyi açtı.

"Tabii, teşekkürler." Gidip mutfak masasına oturuyorum. Dirseklerimi masaya koyup başımı ellerimin arasına aldım.

"Stresli görünüyorsun Slade."

"Öyleyim. Angel'ın yapacakları için plan yapmaya ve hazırlanmaya çalışıyorum." Başım hâlâ ellerimin arasındayken masadakilerle konuşuyorum.

"Ne yap sen Ne demek istiyorsun? Ne Samantha olacak ne yapacaksın?" O Kafası karışmış gibi.

Başımı kaldırıp sandalyede arkama yaslanıyorum ve kollarımın masanın üzerine izin veriyorum.

"Geri dönecek ve seninle kalacak."

"Öyle mi dedi?" Sanki biri ona tokat atmış gibi kafasını salladı. "Hayır," diyorum yavaşça, "ama onu tanıyorum. Eve dönüş uçağımız Sabahleyin. Eşyalarını toplamak isteyecek, sonra buraya geri dönecek ve kalan tüm zamanını seninle geçirecek."

Başını iki yana sallar. "İstediğim değil."

Dik oturuyorum. "Bunu neden yapıyorsun? Neden onu kendinden uzaklaştırmaya devam ediyorsun? Seninle vakit geçirmek istiyor." *Bu kadın kafayı yemiş.*

Önüme oturdu. "Bir çocuğun olana kadar anlayamayacaksın." Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Keşke torunlarımı görebilseydim." Gözlerimin içine bakıyor. "Siz de çok güzel bebekler yapacaksınız. Samantha harika bir anne olacak. Tıpkı babası gibi sevgi dolu ve şefkatli."

Gözlerini masaya çeviriyor. "Her adımında . Her boşanmada, Samantha'yı cezalandırmak zorunda kaldığım her seferde.

Her zaman ."

"Kabalık etmek istemem ama Angel'ın aynı odada bile bulunamayacağını söylediğini sanıyordum."

Gülümseyerek başını sallıyor. "Oh, bana hep kızgındı. Ona yaptıklarım için beni affettiğini hiç sanmıyorum ama onun benim tek gerçek aşkım olduğunu biliyordu. Yine de aramızda ne olduğunun bir önemi yoktu. Samantha gibi kocaman bir kalbi vardı."

İç çekiyor. "Konu Samanthaya geldiğinde şöyle derdi: *Marie, bu sefer ne yaptın? Prenses neden onu cezalandırdığın için ağlayarak beni arıyor?*"

Gülüyoruz.

"Ama birbirimizi seviyorduk. Onunla bir zamanlar yaşadığım aşkı daha asla bulamadım. O harika bir insandı. Samantha okuldayken hep evdeki işlerle ilgilenirdi. Tüm zamanını onunla geçirmek isterdi. Ben aldırmadım. Onunlayken beladan uzak dururdu." Benimle konuşurken masaya yaslanıyor. "Onun benimle ilgilenmesini istemiyorum. Benimle ilgilenmemesi gerekiyor. Bunu anlamıyor musun?"

"O zaman neden ona söylüyorsun ki? Yarın onu yine kendinden uzaklaştıracığını bile bile neden bu kalp kırıklığını yaşasın ki?"

"Çünkü bencilce davranıyorum. Onun güzel yüzünü son bir kez daha görmeliyim. Onun tatlı sesini son bir kez duymalıyım." Yanağından bir damla yaş süzülür. "Onu her şeyden çok seviyorum. Yalnız kalmayacağını bilmek istiyorum." Sıksa bir parmağıyla beni işaret ediyor. "Sen onu seviyorsun, o da seni seviyor. Onun için her şeyi yapacağını ve ona göz kulak olacağını biliyorum. Eninde sonunda yaptığım şeyi atlatacak ve mutlu olacak. Seninle evlenecek, seninle bir aile kuracak... Onun için istediğim tek şey bu." Derin bir nefes alır.

"Neden üç ay daha dayanamayacakmışın gibi konuşuyorsun?"

Başını sallıyor. Ayağa kalkıyor ve ben orada otururken onu izliyorum. Yavaş ve bilinçli hareket ediyor. Kolları dengesine yardımcı olmak için dışarıda ve adımları küçük. Ayaklarını kaldırmak yerine yerde kaydırıyor. Sonra aklıma geliyor. Kahve cezvesinin önündeki tezgaha geldiğini gördüğümde. Ellerini koyuyor

ve birkaç derin nefes alıyor. Sağ elini cebine götürür ve bir şey çıkarır. Yavaşça kendine bir fincan kahve dolduruyor ve elindeki şeyi ağzına atıyor.

"Üç ayın yok." Başımı eğdim ve salladım. "Yalan söyledin," diyorum yere bakarak.

"Söylemem gerekeni söyledim," diye fısıldıyor, sanki daha yüksek sesle konuşacak kadar nefesi yokmuş gibi.

"Ne kadar zamanın var?" Ona bakamıyorum. *Bunu Angel'a nasıl yapabilir?*

"Bunun bir önemi yok. Önemli olan tek şey onun mutlu, aşık ve güvende olduğunu görebilmem. Ona her şeyi açıklayan mektuplar yazdım."

"Mektuplar?" Havlıyorum. "Mektuplar mı? Babası gibi mi? Bunu ona neden yapıyorsun?" Ellerimi masaya vuruyorum. O asla aynı kişi olmayacak. *Bu onu mahvedecek!*

Kendi kendime konuşmaya başladım. "Ben yarın gidiyorum. O burada kalabilir ve seninle kalması için ihtiyaç duyacağı her şeyi ona getireceğim." *Evet, bu iyi bir plan.* Ya da uçağım kalkmadan önce gidip ona yeni eşyalar alabilirim.

"Hayır." Yüzünü bana dönmek için vücudunu çeviriyor. "Bu konuşmadan ona bahsetmeyeceksin. Bunu mezara götüreceksin, anlıyor musun?" diye fısıldıyor. Sanki kalan havasını boşa harcamayı göze alamıyor.

Başımı sallıyorum "Hayır. Ona yalan söylemeyeceğim. Ona asla yalan söylemeyeceğime dair bir söz verdim ve sen ona karşı dürüst olamayacak kadar bencilsin diye bu sözümü bozmayacağım." Masadan kalkıyorum, aptallık ettiğimin farkındayım ama öfkemi tutamıyorum. Birkaç saniye öylece duruyorum, kendi kendime birkaç nefes alıp yükselen öfkemi yatıştırmaya çalışıyorum.

İç çekerken bir elini başının etrafındaki ipek şalın üzerinde gezdiriyor. "İyi." Başını sallıyor. "Siz yarın gidebilirsiniz ve o geri gelebilir." Derin bir nefes alırken bana sert bir bakış attı. "İstediğin bu muydu?"

"Evet." Mutfaktan çıkmak üzereydim ama durdum, sırtımı ona döndüm. "O seni seviyor. Bunca zaman ondan nefret ettiğini hissetti. "Seni sevdiğini biliyorum.

Fazla zamanım yok ama onu gerçekten söylediğin kadar çok seviyorsan..."

Ona dönüyorum. "Ona bunu vereceksin. Bu sefer onu içeri alarak onu gerçekten ne kadar sevdiğini görmesini sağlayacaksın. O tanıdığım en güçlü insan ama söz konusu sen olduğunda onu sevdiğini ve istediğini hissetmeye ihtiyacı var."

Angel'a bu konuda nasıl yardım edebileceğimi düşünerek dönüp mutfaktan çıkıyorum.

Kendime bunun onu değiştireceğini söylerken yalan söylemiyordum. Değiştirecek. *Her yönden!*

Samantha

Bizi havaalanından evine götürürken Slade'in kamyonetinin yolcu koltuğunda sessizce oturuyorum. Bu sabah erken bir uçuşumuz vardı, bu yüzden annemle konuşamadım. Biz ayrılırken uyuyordu; muhtemelen iyi bir şeydi. Tüm yalanları için ona hala kızgınım.

Slade'e gidip oradaki eşyalarımı toplamayı planlıyorum, sonra bizi kamyonetiyle Tulsa'ya geri götürecek. O da St. Louis'e uçacak. Bu şekilde bir aracım olacak. Aylarca orada kalabilirim, bu yüzden kiralık bir araba yerine kendi aracımın olması daha mantıklı. Ayrıca, Slade beni götürmek istiyor. Beş saat boyunca tek başıma, sadece düşüncelerimle araba kullanacak durumda olmadığımı söylüyor.

Evine girdiğimde doğruca banyosuna gidip eşyalarımı topluyorum. Slade gelip kapının girişinde duruyor, iki elini kapının iki yanına koyup kapatıyor.

"Sana bir şey söylemem gerekiyor," diyor isteksizce.

"Tamam." Makyaj malzemelerimin ve saç bulunduğu çekmeceyi açıyorum, sonra da diz çöküp onları çantama koyuyorum.

"Annenin üç ayı kalmadı."

Yaptığım işi bırakıp ona bakıyorum, kalbim deli gibi çarpıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Dün gece bana sana yalan söylediğini söyledi." Yüzünde çatık bir ifadeyle başını sallıyor. "Sana söylemek istemedi. Söylemememi istedi. Ona sana asla yalan söylemeyeceğimi ve bilmeyi hak ettiğini söyledim." Kapıyı bırakıyor ve bana doğru yürüyor.

Yerde dizlerimin üzerinde oturuyorum, makyaj malzemelerim , fayansın üzerinde. Çantam önümde açıldı.

Gözlerimin içine bakmak için diz çöktü. "Bu gece ayrılacağız, tamam mı? İşyerindeki bazı davaları devretmem gerekiyor. Bu sana eşyalarını toplaman için zaman kazandıracak. En geç beşte buradan çıkmış oluruz." Ben başımı sallarken yüzümü tutuyor.

"Teşekkür ." Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken gözlerimi kapatıyorum. *O olmasaydı ne yapardım?* "Dürüst olduğun için."

"Bana bak."

Gözlerimi açıyorum. Mavi gözleri yüzümü arıyor. "Bilgi ne kadar kötü olsun sana asla yalan söylemeyeceğim. Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama onunla mümkün olan her saniyeyi geçirmeni istiyorum." Bir elini saçlarımda gezdiriyor.

"Ofise gitmem gerekiyor. Beşe kadar burada ol, tamam mı?" Alnımdan öpüyor.

"Tamam." Ben çantamı doldurmaya devam ederken o da ofise gitmek üzere banyodan çıktı. Çantamı hazırlamayı bitirip evime doğru yola çıktım. Orada hâlâ ihtiyacım olabilecek birkaç şey var. Yatak odama dönmüş, eski bir kot pantolonu çantama atıyordum ki mutfaktaki telefonumun çaldığını duydum.

Mutfağa koşup tezgahımdan aldım. Oklahoma'ya ait bir numara ama telefonumda kayıtlı değil.

"Merhaba."

"Sam? Sam, bu Kevin, annenin komşusu." "Evet," diye fısıldadım.

"Özür dilerim Sam. Çok üzgünüm." Korku bedenimi doldururken duraklıyor. Derin bir nefes alıyorum, kendimi geleceğini bildiğim şeye hazırlamaya çalışıyorum. "Annen vefat etti," diyor üzüntüyle.

"Öldü mü?" Onu yanlış duyduğumu umarak soruyorum. *Üç ay mı? Üç ayı olduğunu söylemişti. Slade yalan söylediğini söyledi. Ama ne kadar büyük bir yalan söylemişti?*

"Evet. Özür dilerim," diye burnunu çekiyor.

"O...olamaz...hayır..." Kelimelerimin üzerinde tökezliyorum. ".
Daha bu sabah oradaydım!"

"Çok üzgünüm, Sam." Ağlamaya başladı.

Ne yaptım ben?

Sadece oradaydım ve onu terk ettim. Hasta olduğunu ve bana ihtiyacı olduğunu biliyordum ve öylece gittim. Gözlerimden yaşlar dökülmeye başladı. Telefonu kapatmadan önce "Yoldayım," diye fısıldadım. *Bu nasıl ? Ölüme bu kadar yakın olduğunu biliyor muydu?*

Başımı sallıyorum. Ona ulaşmalıyım. Çantamı alıyorum ve çantalarımı bırakıyorum. İçlerinde onsuz yaşayamayacağım hiçbir şey yok.

Slade'in kamyonetine koşarken telefonumdan 411'i aradım. Şansım yaver gitti ve kırk beş dakika içinde Oklahoma'ya gidecek bir uçağa yetiştim. Zamanında varmak için otoyolda yarışıyorum. Bagajım yoktu. Çantamı yatak odamda bırakmıştım.

Güvenlikten geçtikten sonra uçağa zar zor yetiştim. Koltuğuma oturduğumda ağır nefes alıyorum ve gibi hissediyorum. Uçuş oldukça hızlı geçiyor. Oturup küçük pencereden dışarı bakıyorum ve ne olduğunu merak ediyorum. Hala inanamıyorum. Bu sadece kötü bir rüya. Zihnim bana oyun oynuyor, hepsi bu.

İner inmez bir araba bulup doğruca eski evime gideceğim. Slade'i aramadım. İşlerini halletmeye çalışmakla meşgul olduğunu biliyorum ve değiştiremeyeceği bir şey yüzünden onu rahatsız etmek istemiyorum.

Onu aramak istiyorum.

Bana sarılmasına ve olduğunu söylemesine ihtiyacım var. Ona yaslanmak ve beni sevmesine izin vermek istiyorum. Hayatım dediğim bu korkunç rüyayı bana unutturabilecek tek kişi o.

Ama yapamam.

Onu arayıp yıkılmak istemiyorum. Güçlü kalmaya çalışıyorum. Şimdilik.

Arabamı garajın önüne çektim ve Kevin'i annemin verandasında otururken gördüm. Kiralık arabamdan indim ve ona doğru yürüdüm. Bayılacakmışım gibi hissediyorum. Nefes aldığımı sanmıyorum, ellerim ve bacaklarım titriyor.

Ayağa kalkıyor ve beni kucaklıyor. Bedenim ona doğru sarkarken beni tutmasına izin veriyorum. "Çok üzgünüm," diye boğuk bir sesle konuştu.

Kendimi geri çekip yüzümü siliyorum. "O..."

Bunu nasıl söyleyebilirim?

Yutkunuyorum. "O burada mı?" Bütün bu şeylerin nasıl çalıştığını bilmiyorum. O da gözlerini silerken başını sallıyor. "Hayır."

Onu sorgulamayacağım çünkü tüm detaylara ihtiyacım yok. "Ben içeri giriyorum," diye fısıldıyorum geçerken.

"Seninle gelmemi ister misin?"

Yüzümü ona döndüm. "Bunu kendi başıma yapmalıyım." Başını salladı. "Yine de teşekkür ederim."

Eve giriyorum ve burası çok sıcak geliyor. Birinin öldüğünü bildiğinizde hissettiğiniz o soğuk ve ürkütücü his yok. Sanki okuldan eve giriyorum ve onun işten çıkmasını bekliyorum.

O burada değil. Neden burada olduğumu bile bilmiyorum. Buraya gelmek onu geri getirmeyecek.

Derin bir nefes aldım ve yatak odasına doğru yürüdüm. İçeri girdim ve etrafa bakındım. Şifonyerinin üzerinde üç farklı peruk vardı. Kısa, koyu renk bir peruk ve omuz uzunluğunda, kıvrıkcık kahverengi saçları olan bir peruk. Üçüncüsü, ben ziyarete geldiğimde takıyor olması gereken peruktu. Diğerlerinden daha uzundu ve büyük bukleler vardı.

Gözlerim yaşarırken ve boğazım yatağın ucuna oturuyorum. *Annem öldü!* Asla geri gelmeyecek. Onu bir daha asla göremeyeceğim. Benimle konuşmak, yaptığı şeyleri neden yaptığını açıklamak için beni aradı ve benim tek yaptığım ona bağırıp kaçmak oldu.

Nasıl bu kadar bencil olabildim?

Ayağa kalktım ve şifonyerine doğru yürüdüm. Son peruğun üzerindeki büyük buklelerin uçlarına hafifçe dokunuyorum. Kendimi çok kaybolmuş ve yalnız hissediyorum. *Bunu bana nasıl yapabildi? Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu hiç düşünmedi mi? Onu unutacağımı mı sanıyordu?*

Eğildim ve her şeyi şifonyerin üzerinden yere ittim. Ben annem için bağırırken camlar kırılıyor ve eşyalar odanın içinde uçuşuyor. Bir şeyleri yok etmek beni daha iyi hissettiriyor. Dönüp duvardan bir resim çerçevesi koparıyorum. Cam, parke zeminde kayarken onu yere fırlatıyorum. Üzerinde duran bir vazoyu aldım.

bir rafa ve duvara fırlattım. Milyonlarca küçük parçaya ayrılışını izliyorum. Kalbimle karşılaştırdığımda ağlıyorum.

Tamir edilemez.

Dönüyorum ve bir şeyleri parçalamaya devam ediyorum. Bir saat, yastıklar, battaniyeler, daha fazla resim çerçevesi ve bir lamba. Elime her şeyi.

Telefonumda Slade'in zil sesinin çaldığını duyuyorum. Cebimden çıkardım ve ona baktım. Ona nereye gittiğimi söylemek istemiştım. Bana iyi olacağımı söylemesini istemiştım.

Şimdi...

Artık onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Her zaman beni yeterince sevemediğini düşündüm ve şimdi bunun doğru olduğunu biliyorum. Bu kadar kırılmış birini asla sevemez.

Benim kimsem yok.

Şifonyerin üzerinde duran büyük kare aynadaki yansımama bakıyorum. Çok bencil ve zavallıyım. Belki de herkes beni hep sevgilerini hak etmediğim için terk etti.

Telefonum aşk şarkımızı çalmaya devam ediyor. Sonunda gerçek aşkı bulduğumu düşündüğüm şarkı. *Oğlum, yanılmışım! Telefonu* aynaya fırlattım ve cam kırılırken yansımamı izlemeye devam ettim.

"Bunu nasıl yaparsın?" Çığlık atıyorum. "Beni bir daha asla görmeyeceğini bile bile bu sabah gitmeme nasıl izin verirsin?" Boş yere çığlık atmaya devam ediyorum çünkü bu iyi hissettiriyor. İçimi dökmek iyi hissettiriyor. İçimde çok fazla hayal kırıklığı var ve bulabildiğim her şeyi kırmaya, fırlatmaya ve yıkmaya ihtiyacım var.

Telefonum parçalara ayrıldığı için odada sadece sessizlik var. Nefes almaya çalışırken göğsüm kabarıyor ve ciğerlerim çığlık atmaktan yanıyor. Gözyaşlarım yüzümden akarken etrafımda yok ettiğim her şeye bakıyorum. Oda darmadağın ve yerler camla kaplı.

Dokunmadığım tek şeye bakıyorum. Komodine. Üzerinde birkaç resimle birlikte katlanmış birkaç kağıt parçası görüyorum. Yavaşça ona doğru yürüyorum.

Babamın avukatına bıraktığı mektupları düşündükçe hıçkırmaya başlıyorum. *Bu nasıl benim hayatım oldu?* Yatağa oturuyorum ve titreyen ellerimle annemden gelen mektubu açıyorum.

Sevgili Samantha'm,

Seni asla incitmek istemedim. Anlamıyor musun? Seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum. Sen benim kalbim ve ruhumdun. Bunu senin için asla istemediğimi istiyorum. Beni ölürken görmeni ya da bana bakmak zorunda kalmanı hiç istemedim. Bir hiç uğruna yok olup gittiğimi hatırlamaktansa, bana kızgın olmanı tercih ederim. Sizin burada olduğunuz gece Slade ile konuştum. O iyi bir adam ve seni çok seviyor. Benimle biraz konuştu ama artık çok geçti.

Her zaman yanında olduğumu bilmeni istiyorum. Her aradığında. Mesajını bıraktıktan hemen sonra dinlerdim. Sesini duymayı ve seni görmeyi ne kadar özlediğimi düşünerek hüngür hüngür ağladım. Yine de senden uzak durmak zorundaydım. Sen daha iyisini hak ediyordun. Çok gençsin ve yaşayacak bir hayatın var. Bu mektubu yazarken, Slade'le tanıştığın için seni uzak tutmaya değdiğini biliyorum.

Üç aylık ömrüm kaldığını söylediğimde yalan söylediğim için özür dilerim. Doktor bana bunu söylemişti. Dört ay önce. Geçen gün uyandığımda seni aramak zorundaydım. Benim için önemli olmadığını düşünerek ölmek istemedim. Tanrı'nın bir sebep olmadan daha uzun yaşamama izin vermeyeceğini hissediyordum. O sebep sendin Samantha, bu yüzden gelip beni görmeni istedim. Ve olduğun gibi tutkulu bir insan olarak geldin. Büyüyüp çok güzel bir genç bayan olmuşsun.

Sonuna kadar benimle kalmak için geri geleceğini biliyorum. Ama uzun süre dayanamazsam diye birkaç şeyi bilmeni istiyorum.

Lise ve üniversite mezuniyetlerine gittim. Seninle çok gurur duyuyordum ve ikisini de kaçırmam mümkün değildi. fotoğraflarına baktım. Onları senin hayatını yaşadığını hatırlatmak için kullandım. Tıpkı benim istediğim gibi.

Teksas'a gittiğinde, gitmeden önce seni görmek istedim ama o gün kemoterapim vardı. Hala onunla savaşmaya çalışıyordum. Kanseri yenmek istiyordum, böylece seninle bir hayatım olabilirdi. Ama işler her zaman planladığın gibi gitmiyor. Ondan sonra beni görmeni istemedim. Bir şeyler olduğunu anladın ve baban öldüğünde kalbin o kadar kırılmıştı ki daha fazla üzülmeni istemedim.

sana kargaşa. Bunu senden sakladığım için sonsuza dek üzgün olacağım. Lütfen beni affet. Seni incitmek istememiştim. Seni korumanın tek yolunun bu olduğunu düşündüm.

Bana gönderdiğin paranın hiçbirini harcamadım. O çeki yırtmış olsan bile, para gelmeye başladığında sana verdiğim hesapta duruyor.

Sahip olduğum her şeyi sana bıraktım. Fazla bir şey değil ama benimdi. Babanın bana düğün hediyesi olarak yaptığı ev, cipim ve evlendiğimizde babamdan aldığı babanın eski hot rod'u.

Son olarak, seni seviyorum Samantha. Sadece özgür olmanı istedim. Anne olunca dünyayı farklı görüyorsun. İki kişi için düşünmek zorundasınız. Önce çocuğunuzu, sonra kendinizi. Baban ve ben her zaman seni ilk sıraya koyduk ve senin de aynısını yapacağını biliyorum. Bir gün yaptığım şeyi neden yaptığımı anlayacak harika bir anne olacaksın.

Seni ne kadar sevdiğimi asla yeterince anlatamadım. Seni o zaman da seviyordum, şimdi de seviyorum. Sana olan sevgim o kadar güçlü ki ölümümle sona ermeyecek.

Şimdi git ve hayatını yaşa. Slade'i her şeyinle sev. Seni seviyor, bana öyle söyledi, ama bunu söylediğini duymak zorunda değildim. Sana bakışından anlayabiliyordum. Senden bahsetme şeklinden. Bu adam sana deliler gibi aşık. Senin de onu sevdiğini biliyorum.

Aşıktan korkma, Samantha. Bu çok güzel bir şey. Her zaman sevgiler, anne

Notu, resimlerle birlikte yatağın üzerinde yanıma bırakıyorum. Hıçkıra hıçkıra ağlıyorum ve nefes almakta zorlanıyorum. Zihinsel olarak tükenmiş ve duygusal olarak bir felaket halindeyim.

Yere kayıyorum, camın ve kırdığım diğer şeylerin üzerine oturuyorum. Bacağımda birkaç ısırık hissediyorum ama umurumda değil. Acıyı hoş karşılıyorum; bana her şeye karşı hissiz olmadığımı söylüyor. Slade'in burada olmasını dileyerek cenin pozisyonunda kıvrılıyorum. Onu sevdiğimi söylemem gerekiyor.

Birinin ağlayabileceğini hiç tahmin etmediğim kadar çok ağladım. Artık beni sevdiğini biliyorum. Gitmeme ve hayatımı yaşamama izin vererek en büyük özverili hareketi yaptı. Keşke benim de aynısını yapmama izin verseydi.

onunla kaldım. Onu ne kadar sevdiğimi gösterme şansını asla
bulamayacağım.
Gitmiş.

Chapter Twenty Seven

SLADE

Evimin girişini adımlıyorum.

Saat beşi geçti ve o burada değil. Son iki saattir onu arıyorum. *Hangi cehennemde olabilir ki?* Josh'ı, Holly'yi ve annemi aradım ama kimse ondan haber alamadı.

"Alo?" Telefonuma cevap verirken Josh'a "Alo?" diyorum.

"Hey adamım. Nerede biliyorum." Sesi yorgun geliyor.

"Tanrıya şükür. Nerede o?" Anahtarlarımı alıyorum. neredeyse onu alıp buraya getireceğim, böylece yola devam edebiliriz.

"O Tulsa'da," diyor isteksizce.

"Ne?" Havladım. *Bensiz mi gitti?*

"Courtney'i aradım. Sam'in annesine ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve evlerine uğrayacağını söyledi. Az önce beni geri aradı. Sam'i annesinin odasında top gibi kıvrılmış ağlarken bulduğunu söyledi. Sanırım annesi çoktan vefat etmiş," diyor üzüntüyle.

"Öldü mü? Ne zaman öldü? Angel ve ben daha bu sabah onunlaydık." *Bütün bunlar nasıl oldu? Neden beni aramadı?*

"Evet. Courtney de öyle dedi. Pek bir şey bilmiyorum. Sadece Courtney'nin okuduğu bir notla ilgili bir şey. Bir de Sam'in telefonunu paramparça bulmuş. Annesinin yatak odasının dağıtıldığını söyledi. Sanırım Sam onu yok etmiş."

"Tamam," diye iç geçirdim. *Zavallı Angel.* "Ben havaalanına gidiyorum. Hemen Tulsa'da olmam gerekiyor." Garaj kapısından çıkıp arabama doğru yürüyorum.

"Yapmamı istediğiniz bir şey var mı?"

"Şu anda aklıma gelen bir şey yok. Yine de bir süre daha orada olacağımızdan eminim." Garajdan çıkmaya çalışıyorum.

"Bana haber ver yeter. Senin ya da Sam'in neye ihtiyacı varsa, dostum. Ben yaparım."

"Teşekkürler,
Josh." Telefonu
kapattık.

Tulsa'nın bu kadar yakın olmasının tek iyi yanı sık sık gelmeleri. Bir terminalde oturuyorum, elimi yüzümde gezdirirken dizlerimi zıplatıyorum. Olanlara inanamıyorum. *Neden beni aramadı? Neden bensiz gitmek istesin ki?*

Uçağımı çağırdıklarını duyuyorum ve ayağa fırlayıp kapıya doğru koşuyorum. Neden bilmiyorum; daha hızlı kalkmalarını sağlayacak bir şey değil bu. Koltuğumu buluyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Umarım Angel iyidir. Umarım onun için burada olduğumu biliyordur ve bunu tek üstlenmek zorunda değildir. Onu asla terk etmem. Ona olan sevgim bana bir şey öğrettiyse, da sevginin her zaman mükemmel olmadığıdır ve zorlaşıyor diye onu bırakıp gitmeyeceğim.

Angel'ın annesinin evine girer girmez Courtney beni karşılıyor. "Slade. Hastaneye mi gitmesi gerekiyor yoksa sadece uyuması gerekiyor. Evet, uyumak. Belki bir uyku hapi. Neyin yanlış olduğunu bilmiyorum." Hızlı konuşuyor ve gözleri korkudan çıldırmış gibi.

"." Ellerimi omuzlarına koyuyorum. "Neyin var?"

Derin bir nefes alıyor "Sam. Hareket etmiyor. Hâlâ onu bulduğumda olduğu yerde duruyor. Ona her dokunduğumda gitmem için bağırmaya başlıyor, ben de oturma odasında kalıyorum. Sessizlikte tek duyduğum onun ağlamasıydı. Uyuyana kadar ağlar sanmıştım ama ağlamadı. Ona yardım etmelisin Slade. Bir sorun var." Ağır nefes alıyor ve açıkça panikliyor.

Tabii ki bir sorun var. Annesi ölmüş.

"Gidip onunla konuşacağım. Her şey yoluna girecek." Odaya yürüyorum ve kapıyı çalıyorum. Hiçbir şey söylemiyor ama usulca ağladığını duyuyorum.

"Angel." Kapıyı iterek açtım. Tıpkı Courtney'nin söylediği gibi yerde yatıyor, yan yatmış, başını dizlerine dayamış. Onu gördüğüm için kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. *Neden benimle değil de yalnız gelmek istemişti?*

Ayakkabılarım kırık camlara basarken ona doğru yürüyorum. Yavaşça ve elimi koluna koydum. Yerden sığıyor ve bana bakıyor. Onun gözlerine bakana kadar hiç bu kadar umutsuzluğa kapılmamıştım.

"Angel, bana ne olduğunu anlat," diyorum ona doğru bir adım atarak. O da bir adım geri atıyor. Gözleri hâlâ sanki dünyanın en korkunç insanıymışım gibi bakıyor, bu endişe verici. "Lütfen, Angel." Daha küçük bir adım atıyorum. O da beni taklit ediyor. "Sana bir şey mi oldu? Fiziksel olarak?"

Odaya baktığımda her şeyi mahvettiğini gördüm. Onun yanında olamadığım için kalbim kırılıyor. Belki de bu sırada kendine zarar vermiştir. Ona yukarıdan aşağıya bakıyorum ve kot pantolonunda küçük bir parça kurumuş kan olduğunu fark ediyorum. Ellerimi önüme koydum. Bacaklarını yatağa dayamıştı, yani gidebileceği hiçbir yer yoktu. Ellerim hâlâ yukarıda, ona doğru ilerliyorum. Ona zarar vereceğimi düşünmesini istemiyorum. Benden korkmuş gibi görünüyor. Ona doğru bir adım daha atıyorum ve göğsümü yumruklamaya başlıyor. Darbeleri engellemek için vücudumu onunkine doğru itmeye çalışıyorum ama o beni yumruklarıyla geri itiyor.

"Dokunma bana!" diye bağıırken göğsümü yumruklamaya devam ediyor ve beni yolundan çekmeye çalışıyor. "Dokunma bana!" diye haykırırken hıçkırmaya başlıyor.

Hıçkırarak ağlaması hareketlerini yavaşlatıyor ve sonunda bir bileğinden tutup onu döndürüyorum, diğer bileğini de kavriyorum ve sırtı önüme gelecek şekilde kollarını göğsüne sabitliyorum. Vücudu titriyor.

"Sorun yok, Angel. Her şey yoluna girecek." Ağlarken onu çalışıyorum.

"O öldü!" diye .

Bacaklarının tutmadığını hissediyorum ve onu kucağıma çekerek yere düşüyorum. Kollarımı ona doluyorum ve bizi ileri geri sallamaya başlarken sıkıca sarılıyorum.

Vücudu titremeye devam ederken tekrar "O öldü," diyor.

Boğazım düğümleniyor ve gözlerim yanmaya başlıyor. Gözlerimi birkaç kez kırıştırıp yaşların düşmesine izin veriyorum. Onları silmek, onun için güçlü olmak istiyorum ama gitmesine izin vermeyi reddediyorum. Şu anda bana ihtiyacı var.

. "Biliyorum, Angel. Çok üzgünüm," diye mırıldanıyorum. Onu yatıştırmaya çalışırken yanağımdan bir damla gözyaşı daha süzülüyor. Elimi saçlarında gezdiriyorum. "Ben buradayım," diye devam ediyorum, elimi saçlarında gezdirirken.

"Özür dilerim," diye hıçkırır. "Lütfen beni bırakma." Gömleğimi avuçluyor.

Göğsüm sıkışıyor. "Hiçbir yere gitmiyorum. Seni bırakmayacağım." Boğazımdaki sıkışıklığı gidermeye çalışıyorum.

"Benim için geldin," diye hıçkırarak ağlamaya devam ediyor.

"Tabii ki yaptım, Angel." Saçlarından öperim. "Sen neredeyse ben oraya aidim." Gözyaşlarım yavaşça yanaklarımdan aşağı süzülürken onları tutamıyorum. Başını göğsüme gömüp ağlarken onu sıkıca kavriyorum. Yanağımı başına yaslıyorum. "Ben buradayım. Gitmene izin vermeyeceğim."

Benden kaçmayı bırakmasını istiyorum, onu ne kadar çok sevdiğimi anlamasını istiyorum. Eğer şu anda hissettiklerini hissetmek zorunda kalmayacağı anlamına gelseydi, onun için kendi hayatımı verirdim.

Hiçbir şeyi kalmadığını düşünene kadar ağlıyor. Yerde ne kadar oturduğumuzu bilmiyorum ama vücudunun titremesinin durduğunu ve ağlamalarının sessizleştiğini hissediyorum. Yatıştırıcı şeyler söylerken ve bizi hafifçe ileri geri sallarken onu tutmaya devam ediyorum, gitmeyeceğime dair ona güven veriyorum. Sonunda uyuduğunu anladığımda Angel'dan uzaklaşıp kapıya bakıyorum. Courtney orada duruyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. Ne kadar zamandır orada durduğunu bilmiyorum ama kalbinin tıpkı benimki gibi arkadaşşı için biliyorum.

Ayağa , bu sırada Angel'kollarımın arasına alıyorum ve odasına götürüyorum. Onu yere yatırıp üzerine bir battaniye örtüyorum. Orada durup birkaç dakika boyunca ona bakıyorum. "Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum, eğilip alnından öpüyorum. "Seni seviyorum." Uzanıp gözümdeki bir damla yaşı siliyorum. Keşke farklı koşullarda olsaydık ve o üç kelimeyi söylediğimi duymak için uyanık olsaydı, ama değiliz.

Dönüp annesinin odasına , Courtney orada şeyler temizliyor. "Dur, sana yardım edeyim." Yerden kırık bir saat aldım.

Başını sallıyor ve bana bir kağıt parçası uzatıyor. "Bunu okumalısın."
Başımı salladım ve iki kâğıt parçasını açtım.

Mektubu suskun bir şekilde yatağın üzerine bıraktım. Yaptığı şeyi neden yaptığını hâlâ anlamıyorum.

Ölüyor olsaydım, ne yapardım?

"Telefonu paramparça olmuş. Sanırım aynaya fırlattı." Telefonu bana uzatarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Evet," diye iç geçirdim. "Kendini çok yalnız hissetmiş olmalı. Acaba öldüğünü nasıl öğrendi?"

"Bilmiyorum. Dediğim gibi, bana hiçbir bilgi vermedi." Başını öne eğdi.

"Onu arayıp tarifeme ekleyeceğim ve yeni bir telefon alacağım." İç çektim.

Keşke hayattaki her sorun bu kadar kolay çözülebilseydi.

"Sanırım sizinle birlikte St. Louise dönmeliyim. İşten izin almaya devam edemezsin ve onun daha ne kadar kendini kötü hissedeceğini bilemezsin."

"Tamam. Yine de benim evimde kalmasını istiyorum. Fazladan dört yatak odam var. İstersen orada kalabilirsin."

"Teşekkürler. Onun için sana yardım etmek istiyorum. Annesi öldüğü için üzgün olduğunu biliyorum ama onu öldüren suçluluk ." Bardağı yerden almak için döndü

"Ne demek istiyorsun? Ne suçluluğu? Son beş yıldır burada olmamanın suçluluğu mu?"

"Hayır," diye yavaşça başını sallıyor. "Ona bağırmanın verdiği suçluluk duygusu. Onu dinlemeyip gittiği için ne kadar üzgün olduğunu mırıldanıyordu. St. Louis'e dönmek yerine burada kalmalıymış." Gelip yatakta yanıma oturdu.

Başımı ellerimin arasına aldım. "Bu düşündüğümden de kötü olabilir." Angel'ı tanıyorsam, şu anda kendinden nefret ediyordur.

"Ben de aynen öyle düşünmüştüm."

Orada birkaç dakika sessizce oturduktan sonra akşam yemeği için bir şeyler pişirmeye karar verdik.

Courtney çorba yapıyor, ben de bir kâse alıp Angel'ın odasına çıkıyorum. Kapıyı açtığımda onu yatağında sırtını yatak başlığına dayamış otururken buldum.

"Angel?"

Gözleri yerleşirken başını yavaşça bana çeviriyor. Ne kadar boş göründüklerini görünce sırtımda bir ürperti hissediyorum.

"Aç mısın?" Yanına oturmaya gittim. Yavaşça başını hayır anlamında sallıyor. "Courtney patates çorbası yaptı. Oldukça güzel." Yüzüne hafifçe dokunuyorum. Kaçmasını istemediğim ürkek bir kedi gibi. Başını yine hayır anlamında sallıyor.

Onu yatıştırmak için ne yapabileceğimi düşünmeye çalışıyorum. "Sıcak bir köpük banyosu yapmak ister misin? Bunları sevdiğini biliyorum. Başını hayır anlamında sallamıyor, ben de bunu evet olarak kabul ediyorum.

"Gidip sana banyo hazırlayayım." Kalktım ve yatak odasına bağlanan banyosuna gittim. İkimizin de sığabileceği büyük, yuvarlak bir küveti var ama tek başına girmesine izin vereceğim. Suyu hazırladıktan sonra onu almak için dönüyorum. Arkamı döndüğümde çoktan soyunmaya başlamıştı.

Hmm...iyiye işaret.

Elini tutup küvete girmesine yardım ederken bir yandan da sabun ve süngerini alıyorum. Ben onu yıkarken oturup rahatlamasını istiyorum. Bacaklarını, göğsünü ve kollarını yıkarken sessiz kalıyor. Zaman daha da endişeleniyorum. *ne kadar sessiz kalabilir?*

Ayağa kalktım ve havluya uzandım. Elini tutup ayağa yardım ediyorum, sonra havluyu etrafına sarıyorum. Tek kelime etmeden yanımdan geçip yatak odasına doğru yürüyor. Onun için ne yapacağımı bilemiyorum. *Sadece biraz dinlenmeye mi ihtiyacı var?*

Yatak odasına girdim ve onu yatağının ucunda otururken gördüm. Gözyaşları yüzünden akarken yüzünü bana çeviriyor. Ona doğru yürüyorum ve önünde diz çöküyorum. "Çok üzgünüm," diye gözyaşları akmaya devam ederken.

Uzanıp onları sildim. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok bebeğim."

Başını iki yana sallar. "Bunu sana uzun zaman önce söylemeliydim." Gözlerini kapatıyor. Ne demek istediğini anlamadan ona bakıyorum ama söyleyeceklerini bölmeyeceğim.

Gözlerini açıyor, "Slade," diye iç geçiriyor.

"Evet Angel? Dudaklarının kenarına bir gülümseme yerleşirken gözlerinin yumuşadığını görüyorum. Uzanıp gözyaşlarını siliyorum. "Seni seviyorum." Gülümsüyor,

ve bunların mutluluk gözyaşları olduğunu fark ettim.

Kalbimin göğsümde kadar sert çarptığını hissediyorum ki patlayacak sanıyorum.

O beni seviyor.

Bunu bana binlerce kez söylese yine de yeterli olmazdı.

O beni seviyor.

Ve ben ona aşığım.

Ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum. "Seni seviyorum, Angel." Ona yumuşak, yavaş ve samimi bir öpücük veriyorum. Geri çektiğimde yüzünde hüzünlü bir gülümseme beliriyor. "Özür dilerim," diye tekrarlıyor.

"Ne için üzgünsün?" Elimin tersini yumuşak yanağında gezdiriyorum.

"Sana daha önce söylemedim. Bunu bir sır olarak saklamaya çalıştım." Başını hafifçe sallıyor. "Beni ne kadar incitebileceğini görmeni istemedim." Kucağında duran ellerine bakarak fısıldıyor. "Seni seviyorum." Tekrar bana bakıyor. "Seni ne kadar sevdiğimi bilmeni istiyorum. Lütfen beni bırakma" diye fısıldıyor, tekrar yere bakarak.

"Yaşadıkların tarif edilemez." Parmaklarımı çenesinin altına yerleştirip yüzünü yukarı çekiyorum, böylece o güzel yeşil gözlerini görebiliyorum. "Üzülme Angel. Bana bunu söylemeni duymak için bir ömür boyu bekleyebilirdim. Seni terk etmeyeceğim, Angel. Sen benim sonsuzluğumsun ve gitmene asla izin vermeyeceğim."

Beni yumuşak bir gülümsemeyle ödüllendirdi.

"Angel." Söyleyeceğim şeyin bu anı mahvetmemesini umarak yutkunuyorum. "St. Louis'e döndüğümüzde benim yanıma taşınmanı istiyorum. Sensiz bir dakika daha geçirmek istemiyorum. Birlikte yaşamak istiyorum."

Onu asla istemiyorum. Benim olduğum yerde olmasına ihtiyacım var. "O bebeği çok isterdim," diye fısıldıyor.

"Seni seviyorum." O karşılık vermeden önce dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum. Geri çekildi. "Biliyorum. Annem söyledi." Yumuşakça gülümsüyor.

Ayağa kalkıp kollarımı ona doluyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve Marie'ye onu asla incitmeyeceğime dair söz veriyorum. Onun kalbini asla kırmayacağım. Annesini kaybetmiş olabilir ama ben varım ve ona göz kulak olacağım.

Uzaklaşıyorum ve parmak uçlarımı onun yumuşak yanaklarına sürüyorum. "Sana dünyayı vereceğim Angel, çünkü sen daha azını hak etmiyorsun."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı yuvarlanır. "Sen benim dünyamsın. Tek ihtiyacım olan sensin." Gözyaşlarını siliyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Seni seviyorum bebeğim," dudaklarıma doğru nefes alıyor.

"Ben de seni seviyorum,
Angel."

Josh'ı aramam lazım. Görünüşe göre ondan bir iyilik isteyeceğim. Ona dünyayı vermeye hazırım, soyadıyla başlayarak.

SON

Acknowledgments

Öncelikle editörüm Jennifer Roberts-Hall'a teşekkür etmek istiyorum. Onun yapamayacağı hiçbir şey yok. En başından beri bana kendi kitabımı yayınlama yolunda rehberlik etti, beni bazı harika hanımlarla tanıştırdı ve milyonlarca soruma cevap verdi. Son altı ay boyunca her gün ona mesaj eminim ve birkaç kez çıldırdığımda beni sakinleştirdi. Skype'ta sayısız saat ve gece geçirerek kitabımı tüm okuyucularım için cilalamama yardımcı oldu, bunun için gerçekten minnettarım. Seni ve harika sosunu seviyorum. J

Sarah Hansen ve Okay Creations'a benim için tasarladığı bu güzel kitap kapağı için teşekkür etmek istiyorum. Kapağa bayıldım ve ikinci kitap için aklında neler olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum.

Açıkça geride kaldığımda bu kadar hızlı çalıştığı için JT Formatting'den Julie'ye teşekkür ederim.

Harika ve yetenekli sanatçı Violet Kirk'e, duvarımda sergilemem için bana kapağımın muhteşem bir resmini yaptığı için teşekkür etmek istiyorum. Kendisi boya ve fırça konusunda inanılmaz yetenekli.

Tanışma şerefine nail olduğum güzel hanımlardan biri de Hardcover Therapy'den Casey. *Tarifsiz* için kapak tanıtımımı ve Blog Turumu ayarladı. O olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Kitabımı duyurmama yardımcı oldu ve sadece kapak tanıtımım için elliden fazla blog yazarının kaydolmasını sağladı. Bu kadın olağanüstü bir blog yazarı ve bana destek olmak için gününden zaman ayırdı.

Candy Coated Book Blog'dan Shaina'ya yayın etkinliğimi düzenlediği için teşekkürler.

Pek çok blog bu haberi duyurmama yardımcı oldu! Just Booked, The Book Whore-der's Delights, Sex and the Books Blog, Sarah's Book Blog ve çok daha fazlası. Her birinize ayrı ayrı teşekkürler.

Bookfabulous Designs'dan Laura Hidalgo'ya güzel web sitem ve harika swagları için teşekkür etmek istiyorum.

Cassie's Crafty Creations'dan Cassie'ye benim için yaptığı güzel anahtarlıklar için ve Strictly Creations'dan Sarah'ya bana yaptığı alıntı resimler/teaserlar için çok teşekkürler. Jolinda Bevins yaptığı tüm güzel takılar için. Yarattığınız güzel şeyler için teşekkürler hanımlar.

Erika Ashby, Ashley Wilcox, Sarah Doshier, Ada Slowe, Brooke Cumberland ve diğerleri gibi harika yazarlarla tanıştım. Bana sadece tavsiye vermekle kalmadılar, aynı zamanda harika arkadaşlar oldular. Ne kadar aptalca olursa olsun tüm sorularımı yanıtladığınız ve herhangi bir gün ziyaret etmek istediğiniz için teşekkür ederim.

Beta okuyucularıma teşekkür ederim: Amy Burt, Angela Mclaurin, Brett Burrow, Deana Wolstenholme ve Wendy Neumann Wilken. Hepsi de yoğun hayatlarından zaman ayırıp hikâyemi okudular ve bana dürüstçe geri bildirimde bulundular. Fikirlerine değer veriyor, destekleri ve sevgi dolu yorumları için teşekkür ediyorum.

Harika sokak ekibim Shantel's Erotic Entourage'a teşekkür etmek istiyorum. Bu sürtüklere bayılıyorum! Bu sevimli bayan grubu pezevenklikte ve beni güldürmede harikalar. Kötü günlerde beni gülümsetiyorlar ve her gün ganimet dansları, küfürlü dil ve kirli zihinlerle beni güldürüyorlar. Dünyanın öbür ucunda yaşayan biriyle bu kadar yakın olabilmeniz inanılmaz. Bu kızlar benim kız kardeşlerim ve onları çok seviyorum.

Teyzem Shari (yüzlerce e-posta gönderdim!) okuduğu ve bana fikir verdiği için.

Kuzenim, Savannah. Bilgisayarımı nasıl düzgün çalıştıracığımı bulamadığımda onu arar, çıldırırdım. Kız tam bir bilgisayar dehası!

Kitabımda çok fazla seks olduğunu söyleyen büyükannem. Ona hiçbir kitapta çok fazla seks olabileceğini sanmadığımı söyledim, lol!

Annem ve üvey babam beni her zaman desteklediler ve kitabı bitirmek için gece gündüz uyumayıp düzeltmeleri yapabilmem için kızımıza bakmama yardımcı oldular.

Ayrıca artık olmayan tüm aile üyelerime de teşekkür etmek istiyorum. Sizi seviyor ve özledik.

Kitabımı duyuran ve yazar sayfamı paylaşan ailemdeki diğer herkese; böyle destekleyici bir sahip olduğum için çok şanslıyım. Hepsini çok seviyorum.

Ve son olarak, okuyucularım. Şans verdiğiniz ve *Tarifsiz*'i okumak istediğiniz için teşekkür ederim. Samantha ve Slade'in hikayesini okumak ve paylaşmak istediğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Umarım hepiniz kadar seversiniz. Bu karakterler benim çocuklarım oldu. Bu yolculukta onlarla birlikte ağladım ve onlarla birlikte savaştım ve başka türlü olmasını da istemezdim.

Bu kitap sizler olmasaydınız mümkün olmazdı. Teşekkür !

About the Author

Shantel, Teksas doğumlu bir kızdır ve şu anda Tulsa, Oklahoma'da lise aşkı, harika, destekleyici bir koca ve üç yaşındaki küçük prensesleriyle birlikte yaşamaktadır. İyi bir kitapla kanepede kucaklaşarak vakit geçirmeyi seviyor.

Şu anda *Tarifsiz* serisinin ikinci kitabı üzerinde çalışıyor. Evde oturan bir eş ve anne olduğu için kendini çok şanslı sayıyor. Konserlere ve sinemaya gitmek yapmayı en sevdiği şeylerden sadece birkaçı. Kahveden nefret eder ama şaraba bayılır. O ve kocası hem kolej hem de NFL olmak üzere büyük futbol hayranları. Ve her hafta ayakkabı alışverişi yaparak yüksek topuk bağımlılığını beslemek zorunda.

Yazma tutkusu olmasına rağmen, ailesi onun için en önemli şeydir. Akşamları evde kocası ve kızının yanı sıra kedi ve köpekleriyle vakit geçirmeyi seviyor.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için ziyaret edin: [Web sitesi](#):

[Facebook](#)

İçindekiler

[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Dördüncü Beşinci](#)
[Altıncı Yedinci](#)
[Sekizinci](#)
[Dokuzuncu Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Onaltıncı](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Onbirinci Oniki](#)
[Onüçüncü](#)
[Ondördüncü](#)
[Onbeşinci](#)
[On Yedi Bölüm On Sekiz](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Üç On](#)
[Dokuz Yirmi Yirmi Yirmi](#)
[Bir İki Yirmi Yirmi Yirmi](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm Yirmi](#)
[Bölüm Yirmi Yedi Bölüm](#)
[Dört Beş Altı Teşekkür](#)
[Yazar Hakkında](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

